

x

P. 122

James Corbett

27 November 1964

BREVIARIUM ROMANUM

PARS VERNA

ALBERTUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

ARCHIEPISCOPUS TURONENSIS

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM
ET BENEDICTIONEM A DOMINO

CUM censoris Nostri testimonio certiores facti simus præsentem editionem Breviarii Romani in quatuor partes divisam, quam dilecti filii Nostri A. Mame et Filii, Sanctæ Sedis Apostolicæ et Sacrorum Rituum Congregationis typographi, de consensu Nostro in forma majori præparaverunt et nitidissime exornaverunt, plane concordare cum editione typica, quam S. Rituum Congregatio ex mandato Ssmi Domini Pii Papæ X s. m. typis polyglottis Vaticanis imprimendam curavit et die 25 Martii 1914 adprobavit, Nos, ad normam Decreti N° 4266 ejusdem S. R. C. d. d. 17 Maji 1911, hanc editionem duodecimam juxta typicam libentissime adprobamus evulgandique licentiam impertimur.

In quorum fidem has Nostras litteras manu Nostra signatas atque majori Nostro sigillo munitas expediri jussimus.

Turonibus, die 17 Junii 1922.

(L. † S.)

† ALBERTUS

ARCHIEPISCOPUS TURONENSIS

De mandato Ill. ac RR. DD. Archiepisc. Turon. :

E. NOURISSON **Can. Secret. gen.**

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO

Sacrosancti Concilii Tridentini

RESTITUTUM

S. PII V PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

ALIORUMQUE PONTIFICUM

CURA RECOGNITUM

PII PAPÆ X

AUCTORITATE REFORMATUM

EDITIO DUODECIMA JUXTA TYPICAM

PARS VERN A

TURONIBUS

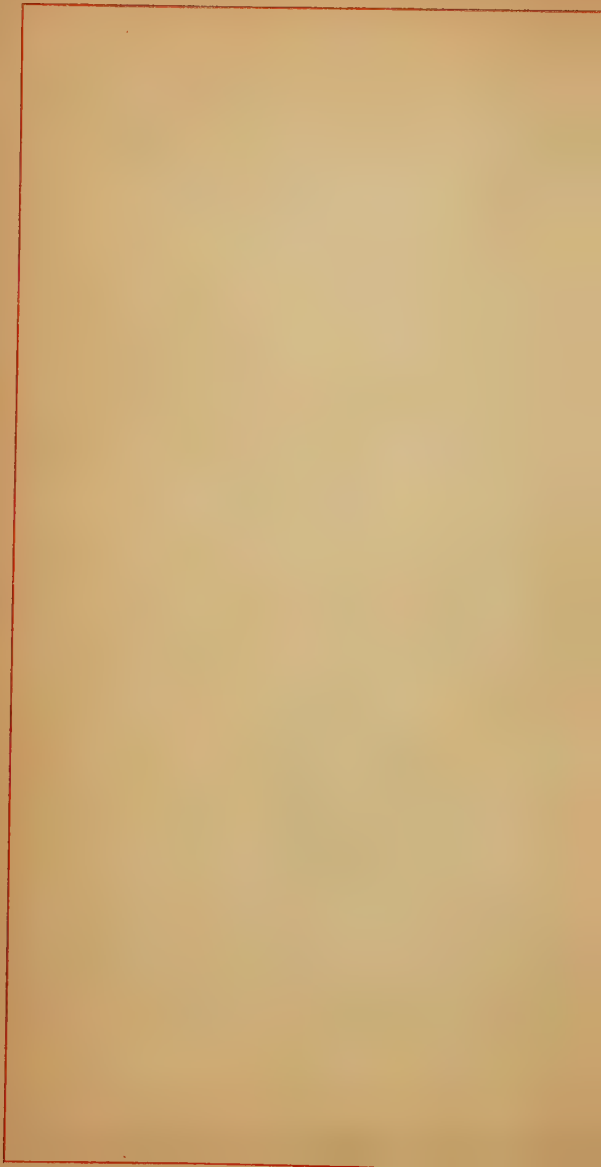
TYPIS A. MAME ET FILIORUM

S. SEDIS APOSTOLICÆ ET S. RITUUM CONGREGATIONIS TYPOGRAPHORUM

BENZIGER BROTHERS

NEW-YORK, CINCINNATI, CHICAGO

Printed in France

SUMMA BULLARUM SUMMORUM PONTIFICUM

PRO EDITIONE HUIUS BREVIARII

Pius V Bulla, quæ incipit *Quod a nobis*, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstiteret Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale sanctæ Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatiis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum beatæ Mariæ Virginis et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum beatæ Mariæ Virginis et Defunctorum : quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum beatæ Mariæ Virginis in choro, immo eandem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

ii Summa Bullarum Summorum Pontificum

PIUS X in Bulla « Divino afflatu » edita Kalendis Novembribus anno 1911, exorsus a laudibus Psalmorum, qui ad excitanda virtutum omnium studia mirifice valeant, veterem illustrat Ecclesiæ consuetudinem integrum Psalterium in divino Officio per singulas hebdomadas usurpandi : quam consuetudinem S. Pius V, Clemens VIII, Urbanus VIII cum Breviarium Romanum recognoscerent, confirmarunt. Hanc ipsam ut revocaret, quæ sensim, ob auctum Officiorum de Sanctis numerum, defecerat, negotium se dedisse ait delectis aliquot viris, qui alia quadam ratione Psalterium per hebdomadam disponerent, cauto quidem ne de Sanctorum cultu quidquam decederet, neve Clericis divini Officii onus molestius, quin etiam temperatius evaderet. Itaque dispositionem Psalterii ab iis factam cum suis Rubricis et Regulis, ratam habet, ejusque editionem authenticam e Typographia Vaticana evulgari jubet : simul abolito Psalterii usitato ordine, et ejus usu inde a Kalendis Januariis anni 1913 interdicto, omnibus, quicumque Horas Canonicas juxta Breviarium Romanum debent quotidie persolvere, præcipit, ut ex eo ipso die Psalterium novum adhibeant edictque, secus si fecerint, officio non satisfacturos.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS

ANNUS menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum : dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas ; tanto enim temporis intervallo solZodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt ; hinc annus ille intercalaris, Bissexthus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Calendario Gregoriano

QUOD dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficient.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem ; qui causam dederunt ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii

Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit ; sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xii Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur ; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepererat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis : qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600 anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur ; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900 Bissextiles non sint, anno vero 2000 more consueto dies

Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora

QUATUOR Tempora celebrantur quarta et sexta Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

De Nuptiarum celebratione

MATRIMONIUM quolibet anni tempore contrahi potest. — **2** Solemnis tantum Nuptiarum benedictio vetatur a Dominica I Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive. — **3** Ordinarii tamen locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus, eam permittere ex justa causa, monitis sponsis ut a nimia pompa abstineant.

TABULA PASCHALIS

ANTIQUA REFORMATA

AUR. NUM.	CYCLUS EPACTARUM	LITT. DOM.	SEPTUAGESIMA	DIES CINERUM	PASCHA	ASCENSIO	PENTECOSTES	CORPUS CHRISTI	DOM. POST PENTEC.	DOMINICA I ADVENTUS
16	xxiii		Jan.	Febr.	Mart.	Apr.	Maji	Maji		
5	xxii	d	18	4	22	30	10	21	28	29 N.
	xxi	e	19	5	23	1 Maji	11	22	28	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 D.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
	xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 N.
	xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 D.
15	xii	g	28	14	1 Apr.	10	20	31	27	2
4	xi	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 N.
12	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	viii	d	1 Febr.	18	5	14	24	4	26	29
	vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 D.
	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6	iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 N.
	ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 D.
11	xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	xxvii	A	12	1 Mart.	16	25	4	15	25	3
19	xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 N.
8	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
		d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 D.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27 N.
		c	21	10	25	3	13	24	23	28

TABULA PASCHALIS

LITTERÆ DOMINICAL.	CYCLUS EPACTARUM	SEPTUAG.	DIES CINERUM
D	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 xxv 25 24	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 xxv 25 24	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 xxv 25 24	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 xxv 25 24	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 xxv 25 24	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 xxv 25 24	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 * 29 28 27 26 xxv 25 24	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

NOVA REFORMATA

PASCHA	ASCENSIO	PENTE- COSTES	CORPUS CHRISTI	DOM. POST PENTEC.	DOM. I ADVENT.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29
5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29
12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29
19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29
23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30
6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30
13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30
20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30
24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1
7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1
14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1
21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1
25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2
8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2
15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2
22 Apr.	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2
26 Mart.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3
9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3
16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3
27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27
10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27
17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27
28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28
11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28
18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28

TABELLA TEMPORARIA

ANNO DOM.	LITTERÆ DOM.	AUR. NUM.	EPACTÆ	SEPTUAG.	DIES CINERUM	PASCHA
1922	A	4	ii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1923	g	5	xiii	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1926	c	8	xvi	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1927	b	9	xxvii	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1928	A g	10	viii	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xi	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	25	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	vi	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1940	g f	3	xxi	21 Jan.	7 Febr.	24 Mart.
1941	e	4	ii	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1942	d	5	xiii	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1943	c	6	xxiv	21 Febr.	10 Mart.	25 Apr.
1944	b A	7	v	6 Febr.	23 Febr.	9 Apr.
1945	g	8	xvi	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1946	f	9	xxvii	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1947	e	10	viii	2 Febr.	19 Febr.	6 Apr.
1948	d c	11	xix	25 Jan.	11 Febr.	28 Mart.
1949	b	12	*	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1950	A	13	xi	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1951	g	14	xxii	21 Jan.	7 Febr.	25 Mart.
1952	f e	15	iii	10 Febr.	27 Febr.	13 Apr.
1953	d	16	xiv	1 Febr.	3 Mart.	18 Apr.

FESTORUM MOBILIIUM

ANNO DOM.	ASCENSIO	PENTE- COSTES	CORPUS CHRISTI	INDUCTIONES	DOM. POST PENTEC.	DOM. I ADVENT.	LITTERA MARTYROLOGII
1922	25 Maji	4 Junii	15 Junii	5	25	3 Dec.	b n E e
1923	10 Maji	20 Maji	31 Maji	6	27	2 Dec.	
1924	29 Maji	8 Junii	19 Junii	7	24	30 Nov.	
1925	21 Maji	31 Maji	11 Junii	8	25	29 Nov.	
1926	13 Maji	23 Maji	3 Junii	9	26	28 Nov.	r H h u
1927	26 Maji	5 Junii	16 Junii	10	24	27 Nov.	
1928	17 Maji	27 Maji	7 Junii	11	26	2 Dec.	
1929	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.	
1930	29 Maji	8 Junii	19 Junii	13	24	30 Nov.	P I C c
1931	14 Maji	24 Maji	4 Junii	14	26	29 Nov.	
1932	5 Maji	15 Maji	26 Maji	15	27	27 Nov.	
1933	25 Maji	4 Junii	15 Junii	1	25	3 Dec.	
1934	10 Maji	20 Maji	31 Maji	2	27	2 Dec.	P F f ■
1935	30 Maji	9 Junii	20 Junii	3	24	1 Dec.	
1936	21 Maji	31 Maji	11 Junii	4	25	29 Nov.	
1937	6 Maji	16 Maji	27 Maji	5	27	28 Nov.	
1938	26 Maji	5 Junii	16 Junii	6	24	27 Nov.	N k B b
1939	18 Maji	28 Maji	8 Junii	7	26	3 Dec.	
1940	2 Maji	12 Maji	23 Maji	8	28	1 Dec.	
1941	22 Maji	1 Junii	12 Junii	9	25	30 Nov.	
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Nov.	n E e r
1943	3 Junii	13 Junii	24 Junii	11	23	28 Nov.	
1944	18 Maji	28 Maji	8 Junii	12	26	3 Dec.	
1945	10 Maji	20 Maji	31 Maji	13	27	2 Dec.	
1946	30 Maji	9 Junii	20 Junii	14	24	1 Dec.	H h u P
1947	15 Maji	25 Maji	5 Junii	15	26	30 Nov.	
1948	6 Maji	16 Maji	27 Maji	1	27	28 Nov.	
1949	26 Maji	5 Junii	16 Junii	2	24	27 Nov.	
1950	18 Maji	28 Maji	8 Junii	3	26	3 Dec.	I C c P
1951	3 Maji	13 Maji	24 Maji	4	28	2 Dec.	
1952	22 Maji	1 Junii	12 Junii	5	25	30 Nov.	
1953	14 Maji	24 Maji	4 Junii	6	26	29 Nov.	

JANUARIUS

Cyclus Epact. *	Litt. Dom.	Dies mensis	
	A	Kal.	1 CIRCUMCISIO DOMINI et Octava Nativitatis, dupl. II cl. Dominica inter Circumcisionem et Epi- phaniam. — SSMI NOMINIS JESU, dupl. II classis.
xxix	b	iv	2 Octava S. Stephani Protomart., simplex.
xxvii	c	iii	3 Octava S. Joannis Ap. et Ev., sim- plex.
xxvii	d	Prid.	4 Octava Ss. Innocentium Mm., simplex.
xxvi	e	Non.	5 Vigilia Epiphaniæ, semid. Com. S. Te- lesphori Papæ et Mart.
25 xxv	f	viii	6 EPIPHANIA DOMINI, dupl. I cl. cum Octava privilegiata II ordinis. Dominica infra Octavam Epiphaniæ. SANCTÆ FAMILIÆ JESU, Mariæ, JOSEPH, duplex majus. Com. Dominicæ et Oct.
xxiv	g	vii	7 De Octava Epiphaniæ, semid.
xxiii	A	vi	8 De Octava Epiphaniæ, semid.
xxii	b	v	9 De Octava Epiphaniæ, semid.
xxi	c	iv	10 De Octava Epiphaniæ, semid.
xx	d	iii	11 De Octava Epiphaniæ, semid. Com. S. Hygini Papæ et Mart.
xix	e	Prid.	12 De Octava Epiphaniæ, semid.
xviii	f	Idib.	13 OCTAVA EPIPHANIÆ, dupl. maj.
xvii	g	xix	14 S. Hilarii Ep., Conf. et Eccles. Doct., dupl. Com. S. Felicis Presbyt. et Mart.
xvi	A	xviii	15 S. Pauli primi Eremitæ, Conf., dupl. Com. S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvii	16 S. Marcelli I Papæ et Mart., semid.
xiv	c	xvi	17 S. Antonii Abb., dupl.
xiii	d	xv	18 CATHEDRA S. PETRI ROMÆ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. et S. Priscæ Virg. et Mart.
xii	e	xiv	19 Ss. Marii, Marthæ, Audifacis et Aba- chum Mm., simplex. Com. S. Canuti Regis, Mart.
xi	f	xiii	20 Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm., dupl.
x	g	xii	21 S. Agnetis Virg. et Mart., duplex.
ix	A	xi	22 Ss. Vincentii et Anastasii Mm., semid.
viii	b	x	23 S. Raymundi de Peñafort Conf., semid. Com. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
vii	c	ix	24 S. Timothei Ep. et Mart., dupl.
vi	d	viii	25 CONVERSIO S. PAULI AP., dupl. maj.
v	e	vii	26 S. Polycarpi Ep. et Mart., dupl.
iv	f	vi	27 S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccles. Doct., dupl.
iii	g	v	28 S. Agnetis Virg. et Mart., secundo, simpl.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
ii	A iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccles. Doct., dupl.
i	b iii	30	S. Martinæ Virg. et Mart., semid.
*	c Prid.	31	S. Petri Nolasci Conf., dupl.

FEBRUARIUS

xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Ep. et Mart., dupl.
xxviii	e	iv	2	PURIFICATIO B. MARIE VIRGINIS, dupl. II classis.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Ep. et Mart., simplex.
25 xxvi	g	Prid.	4	S. Andreae Corsini Ep. et Conf., dupl.
xxv xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart., dupl.
xxiii	b	viii	6	S. Titi Ep. et Conf., dupl. Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abb., dupl.
xxi	d	vi	8	S. Joannis de Matha Conf., dupl.
xx	e	v	9	S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg., dupl.
xviii	g	iii	11	APPARITIO B. MARIE VIRG. IMMACULATÆ, dupl. maj.
xvii	A	Prid.	12	Ss. septem Fundatorum Ordinis Servorum beatæ Mariæ Virginis Cc., dupl.
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	S. Valentini Presbyteri et Mart., simpl.
xiv	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitæ Mm., simplex.
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	S. Simeonis Ep. et Mart., simplex.
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	CATHEDRA S. PETRI ANTIOCHIÆ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Vigilæ.
v	f	vi	24	S. MATTHIÆ AP., dupl. II cl.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In anno bissextili mensis Februarius est dierum 29, et Festum S. Matthiæ celebratur die 25 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25, et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut, si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g, etc.; et littera f bis servit, 24 et 25.

MARTIUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
*	d	Kal.	1
xxix	e	vi	2
xxviii	f	v	3
xxvii	g	iv	4 S. Casimiri Conf., semid. Com. S. Lucii I Papæ et Mart.
xxvi	A	iii	5
25 xxv	b	Prid.	6 Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., duplex.
xxiv	c	Non.	7 S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., dupl.
xxiii	d	viii	8 S. Joannis de Deo Conf., dupl.
xxii	e	vii	9 S. Franciscæ Romanæ, Viduæ, duplex.
xxi	f	vi	10 Ss. Quadraginta Martyrum, semiduplex.
xx	g	v	11
xix	A	iv	12 S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccles. Doct., dupl.
xviii	b	iii	13
xvii	c	Prid.	14
xvi	d	Idib.	15
xv	e	xvii	16
xiv	f	xvi	17 S. Patricii Episcopi et Confessoris, duplex.
xiii	g	xv	18 S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccles. Doct., dupl.
xii	A	xiv	19 S. JOSEPH, SPONSI B. Mariæ VIRG., CONF., dupl. I cl.
xi	b	xiii	20
x	c	xii	21 S. BENEDICTI ABB., dupl. maj.
ix	d	xi	22
viii	e	x	23
vii	f	ix	24 S. GABRIELIS ARCHANGELI, dupl. maj.
vi	g	viii	25 ANNUNTIATIO B. Mariæ VIRG., dupl. I cl.
v	A	vii	26
iv	b	vi	27 S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., dupl.
iii	c	v	28 S. Joannis a Capistrano Conf., semid.
ii	d	iv	29
i	e	iii	30
*	f	Prid.	31

Feria VI post Dom. Passionis. — SEPTEM DOLORUM B. Mariæ VIRG., **dupl. maj.** Com. Feriæ.

APRILIS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xxix	g	Kal.	1
xxviii	A	iv	2 S. Francisci de Paula Conf., dupl.
xxvii	b	iii	3
25 xxvi	c	Prid.	4 S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
xxv xxiv	d	Non.	5 S. Vincentii Ferrerii Conf., dupl.
xxiii	e	viii	6
xxii	f	vii	7
xxi	g	vi	8
xx	A	v	9
xix	b	iv	10
xviii	c	iii	11 S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
xvii	d	Prid.	12
xvi	e	Idib.	13 S. Hermenegildi Mart., semid.
xv	f	xviii	14 S. Justini Mart., dupl. Com. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
xiv	g	xvii	15
xiii	A	xvi	16
xii	b	xv	17 S. Aniceti I Papæ et Mart., simplex.
xi	c	xiv	18
x	d	xiii	19
ix	e	xii	20
viii	f	xi	21 S. Anselmi Ep., Conf. et Eccles. Doct., dupl.
vii	g	x	22 Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm., semid.
vi	A	ix	23 S. Georgii Mart., semid.
v	b	viii	24 S. Fidelis a Sigmaringa Mart., dupl.
iv	c	vii	25 S. MARCI EVANGELISTÆ, dupl. II classis.
iii	d	vi	26 Ss. Cleti et Marcellini Pp. et Mm., semid.
ii	e	v	27
i	f	iv	28 S. Pauli a Cruce Conf., dupl. Com. S. Vitalis Mart.
*	g	iii	29 S. Petri Mart., dupl.
xxix	A	Prid.	30 S. Catharinæ Senensis Virg., dupl.

Feria IV infra Hebdomadam II post Octavam Paschæ. — **SOLEMNITAS S. JOSEPH, SPONSI B. Mariæ VIRG., CONF. ET ECCLESIAE UNIVERSALIS PATRONI, dupl. I cl. cum Octava communi.**

Feria IV infra Hebdomadam III post Octavam Paschæ. — **OCTAVA S. JOSEPH, duplex majus.**

MAJUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xxviii	b	Kal.	1 Ss. PHILIPPI et JACOBI APP., dupl. II cl.
xxvii	c	vi	2 S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
xxvi	d	v	3 INVENTIO S. CRUCIS, dupl. II cl. Com. Ss. Alexandri I Papæ et Socio- rum Mm., ac Juvenalis Ep. et Conf.
25 xxv	e	iv	4 S. Monicæ Viduæ, dupl.
xxiv	f	iii	5 S. Pii V Papæ et Conf., dupl.
xxiii	g	Prid.	6 S. JOANNIS ANTE PORTAM LATINAM, dupl. maj.
xxii	A	Non.	7 S. Stanislai Ep. et Mart., dupl.
xxi	b	viii	8 APPARITIO S. MICHAËLIS ARCHANGELI, dupl. maj.
xx	c	vii	9 S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
xix	d	vi	10 S. Antonini Ep. et Conf., dupl. Com. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
xviii	e	v	11
xvii	f	iv	12 Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg., atque Pancratii Mm., semid.
xvi	g	iii	13
xv	A	Prid.	14 S. Bonifatii Mart., simplex.
xiv	b	Idib.	15 S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf., dupl.
xiii	c	xvii	16 S. Ubaldi Ep. et Conf., semid.
xii	d	xvi	17 S. Paschalis Baylon Conf., dupl.
xi	e	xv	18 S. Venantii Mart., dupl.
x	f	xiv	19 S. Petri Cælestini Papæ et Conf., dupl. Com. S. Pudencianæ Virg.
ix	g	xiii	20 S. Bernardini Senensis Conf., semid.
viii	A	xii	21
vii	b	xi	22
vi	c	x	23
v	d	ix	24
iv	e	viii	25 S. Gregorii VII Papæ et Conf., dupl. Com. S. Urbani I Papæ et Mart.
iii	f	vii	26 S. Philippi Nerii Conf., dupl. Com. S. Eleutherii Papæ et Mart.
ii	g	vi	27 S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Joannis I Papæ et Mart.
i	A	v	28 S. Augustini Ep. et Conf., dupl.
*	b	iv	29 S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg., semid.
xxix	c	iii	30 S. Felicis I Papæ et Mart., simplex.
xxviii	d	Prid.	31 S. Angelæ Mericiæ Virg., dupl. Com. S. Petronillæ Virg.

Feria VI post Octavam Ssmi Corporis
Christi. — **SACRATISSIMI COR-**
DIS JESU, duplex I classis.

JUNIUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xxvii	e	Kal.	1
25 xxvi	f	iv	2 Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Mm., simplex.
xxv xxiv	g	iii	3
xxiii	A	Prid.	4 S. Francisci Caracciolo Conf., dupl.
xxii	b	Non.	5 S. Bonifatii Ep. et Mart., dupl.
xxi	c	viii	6 S. Norberti Ep. et Conf., dupl.
xx	d	vii	7
xix	e	vi	8
xviii	f	v	9 Ss. Primi et Feliciani Mm., simplex.
xvii	g	iv	10 S. Margaritæ Reginæ, Viduæ, semid.
xvi	A	iii	11 S. BARNABÆ APOSTOLI, dupl. maj.
xv	b	Prid.	12 S. Joannis a S. Facundo Conf., dupl. Com. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
xiv	c	Idib.	13 S. Antonii de Padua Conf., dupl.
xiii	d	xviii	14 S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccles. Doct., dupl.
xii	e	xvii	15 Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm., simplex.
xi	f	xvi	16
x	g	xv	17
ix	A	xiv	18 S. Ephræm Syri, Diaconi, Conf. et Eccl. Doct., duplex. Com. Ss. Marci et Mar- celliani Mm.
viii	b	xiii	19 S. Julianæ de Falconeriis Virg., dupl. Com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
vii	c	xii	20 S. Silverii Papæ et Mart., simplex.
vi	d	xi	21 S. Aloisii Gonzagæ Conf., dupl.
v	e	x	22 S. Paulini Ep. et Conf., dupl.
iv	f	ix	23 Vigilia.
iii	g	viii	24 NATIVITAS S. JOANNIS BAP- TISTÆ, dupl. I cl. cum Octava communi.
ii	A	vii	25 S. Gulielmi Abb., dupl. Com. Oct.
i	b	vi	26 Ss. Joannis et Pauli Mm., dupl. Com. Oct.
*	c	v	27 De Octava, semid.
xxix	d	iv	28 S. Irenæi Ep. et Mart., duplex. Com. Octavæ et Vigiliæ.
xxviii	e	iii	29 Ss. PETRI et PAULI APP., dupl. I cl. cum Octava communi.
xxvii	f	Prid.	30 COMMEMORATIO S. PAULI AP., dupl. maj. Com. S. Petri Ap. et Oct. S. Joannis.

JULIUS

xxvi	g	Kal.	1	PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., dupl. II cl. Com. diei Octavæ S. Joannis.
------	---	------	---	---

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
25 xxv	A vi	2	VISITATIO B. MARIE VIRG., dupl. II cl. Com. Ss. Processi et Martiniani Mm.
xxiv	b v	3	S. Leonis II Papæ et Conf., semid. Com. Oct.
xxiii	c	4	De Octava Ss. Petri et Pauli App., semid.
xxii	d iv	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf., dupl. Com. Oct. Ss. App.
xxi	e Prid.	6	OCTAVA SS. PETRI et PAULI APP., duplex majus.
xx	f Non.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Epp. et Cc., dupl.
xix	g viii	8	S. Elisabeth Reginæ, Viduæ, semid.
xviii	A vii	9	
xvii	b vi	10	Ss. septem Fratrum Mm. et Ss. Rufi- næ ac Secundæ Vv. et Mm., semid.
xvi	c v	11	S. Pii I Papæ et Mart., simplex.
xv	d iv	12	S. Joannis Gualberti Abb., dupl. Com. Ss. Naboris et Felicis Mm.
xiv	e iii	13	S. Anacleti Papæ et Mart., semid.
xiii	f Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
xii	g Idib.	15	S. Henrici Imperatoris, Conf., semid.
xi	A xvii	16	COMMEMORATIO B. MARIE VIRG. DE MONTE CARMELO, duplex majus.
x	b xvi	17	S. Alexii Conf., semid.
ix	c xv	18	S. Camilli de Lellis Conf., dupl. Com. Ss. Symphorosæ et septem Filiorum ejus Mm.
viii	d xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., dupl.
vii	e xiii	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf., dupl. Com. S. Margaritæ Virg. et Mart.
vi	f xii	21	S. Praxedis Virg., simpl.
v	g xi	22	S. Mariæ Magdalænæ Pœnitentis, du- plex.
iv	A x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart., dupl. Com. S. Liborii Ep. et Conf.
iii	b ix	24	Vigilia. Com. S. Christinæ Virg. et Mart.
ii	c viii	25	S. JACOBI APOSTOLI, dupl. II cl. Com. S. Christophori Mart.
i	d vii	26	S. ANNÆ MATRIS B. M. V., dupl. II cl.
*	e vi	27	S. Pantaleonis Mart., simplex.
xxix	f v	28	Ss. Nazarii et Celsi Mm., Victoris I Pa- pæ et Mart., ac Innocentii I Papæ et Conf., semid.
xxviii	g iv	29	S. Marthæ Virg., semid. Com. Ss. Fe- licis II Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.
xxvii	A iii	30	Ss. Abdon et Sennen Mm., simplex.
25 xxvi	b Prid.	31	S. Ignatii Conf., dupl.

AUGUSTUS

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xxv xxiv	c	Kal.	1 S. PETRI AD VINCULA, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. et Ss. Machabæorum Mm.
xxiii	d	iv	2 S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Stephani I Papæ et Mart.
xxii	e	iii	3 Inventio S. Stephani Protomart., semid.
xxi	f	Prid.	4 S. DOMINICI CONF., dupl. maj.
xx	g	Non.	5 DEDICATIO S. Mariæ AD NIVES, dupl. maj.
xix	A	viii	6 TRANSFIGURATIO D. N. J. C., dupl. II cl. Com. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
xviii	b	vii	7 S. Cajetani Conf., dupl. Com. S. Donati Ep. et Mart.
xvii	c	vi	8 Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm., semid.
xvi	d	v	9 Vigilia. Com. S. Romani Mart.
xv	e	iv	10 S. LAURENTII MART., dupl. II cl. cum Oct. simplici.
xiv	f	iii	11 Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm., simplex.
xiii	g	Prid.	12 S. Claræ Virg., dupl.
xii	A	Idib.	13 Ss. Hippolyti et Cassiani Mm., simplex.
xi	b	xix	14 Vigilia. Com. S. Eusebii Conf.
x	c	xviii	15 ASSUMPTIO B. Mariæ VIRG., dupl. I cl. cum Oct. communi.
ix	d	xvii	16 S. JOACHIM PATRIS B. Mariæ VIRG., CONF., dupl. II classis.
viii	e	xvi	17 S. Hyacinthi Conf., dupl. Com. Oct. Assumpt. ac diei Octavæ S. Laurentii.
vii	f	xv	18 De Octava Assumptionis, semid. Com. S. Agapiti Mart.
vi	g	xiv	19 De Octava Assumptionis, semid.
v	A	xiii	20 S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Oct. Assumpt.
iv	b	xii	21 S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ, dupl. Com. Oct. Assumpt.
iii	c	xi	22 OCT. ASSUMPTIONIS B. Mariæ VIRG., dupl. maj. Com. Ss. Timothei et Soc. Mm.
ii	d	x	23 S. Philippi Benitii Conf., dupl. Com. Vigil.
i	e	ix	24 S. BARTHOLOMÆI AP., dupl. II cl.
*	f	viii	25 S. Ludovici Regis, Conf., semid.
xxix	g	vii	26 S. Zephyrini Papæ et Mart., simplex.
xxviii	A	vi	27 S. Josephi Calasancii Conf., dupl.
xxvii	b	v	28 S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Hermetis Mart.
xxvi	c	iv	29 DECOLLATIO S. JOANNIS BAPTISTÆ, dupl. maj. Com. S. Sabinæ Mart.
25 xxv	d	iii	30 S. Rosæ Limanæ Virg., dupl. Com. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
xxiv	e	Prid.	31 S. Raymundi Nonnati Conf., dupl.

SEPTEMBER

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xxiii	f	Kal.	1 S. Ægidii Abb., simplex . Com. Ss. duodecim Fratrum Mm.
xxii	g	iv	2 S. Stephani Regis, Conf., semid .
xxi	A	iii	3
xx	b	Prid.	4
xix	c	Non.	5 S. Laurentii Justiniani Ep. et Conf., semid .
xviii	d	viii	6
xvii	e	vii	7
xvi	f	vi	8 NATIVITAS B. MARIE VIRG., dupl. II cl. cum Oct. simplici . Com. S. Hadriani Mart.
xv	g	v	9 S. Gorgonii Mart., simplex .
xiv	A	iv	10 S. Nicolai a Tolentino Conf., duplex .
xiii	b	iii	11 Ss. Proti et Hyacinthi Mm., simplex .
xii	c	Prid.	12 SSMI NOMINIS MARIE, dupl. maj .
xi	d	Idib.	13
x	e	xviii	14 EXALTATIO S. CRUCIS, dupl. maj .
ix	f	xvii	15 SEPTEM DOLORUM B. MARIE VIRG., dupl. II cl. Com. S. Nicomedis Mart.
viii	g	xvi	16 Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm., semid . Com. Ss. Euphemie et Soc. Mm.
vii	A	xv	17 Impressio sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf., dupl .
vi	b	xiv	18 S. Josephi a Cupertino Conf., dupl .
v	c	xiii	19 Ss. Januarii Ep. et Sociorum Mm., dupl .
iv	d	xii	20 Ss. Eustachii et Sociorum Mm., dupl . Com. Vigiliæ.
iii	e	xi	21 S. MATTHÆI AP. ET EV., duplex II classis .
ii	f	x	22 S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf., dupl . Com. Ss. Mauritii et Sociorum Mm.
i	g	ix	23 S. Lini Papæ et Mart., semid . Com. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viii	24 B. MARIE VIRG. DE MERCEDE, dupl. maj .
xxix	b	vii	25
xxviii	c	vi	26 Ss. Cypriani et Justinæ Virg., Mm., simplex .
xxvii	d	v	27 Ss. Cosmæ et Damiani Mm., semid .
25 xxvi	e	iv	28 S. Wenceslai Ducis, Mart., semid .
xxv xxiv	f	iii	29 DEDICATIO S. MICHAELIS ARCHANGELI, dupl. I cl.
xxiii	g	Prid.	30 S. Hieronymi Presbyteri, Conf. et Eccl. Doct., dupl .

OCTOBER

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xxii	A	Kal.	1 S. Remigii Ep. et Conf., simplex.
xxi	b	vi	2 Ss. ANGELORUM CUSTODUM, dupl. maj.
xx	c	v	3
xix	d	iv	4 S. FRANCISCI CONF., dupl. maj.
xviii	e	iii	5 Ss. Placidi et Sociorum Mm., simplex.
xvii	f	Prid.	6 S. Brunonis Conf., dupl.
xvi	g	Non.	7 SACRATISSIMI ROSARII B. MARIE VIRG., dupl. II cl. Com. S. Marci I Papæ et Conf. ac Ss. Sergii et Soc. Mm.
xv	A	viii	8 S. Birgittæ Viduæ, dupl.
xiv	b	vii	9 Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm., semid.
xiii	c	vi	10 S. Francisci Borgiæ Conf., semid.
xii	d	v	11
xi	e	iv	12
x	f	iii	13 S. Eduardi Regis, Conf., semid.
ix	g	Prid.	14 S. Callisti I Papæ et Mart., dupl.
viii	A	Idib.	15 S. Teresiæ Virg., dupl.
vii	b	xvii	16
vi	c	xvi	17 S. Hedwigis Viduæ, semid.
v	d	xv	18 S. LUCÆ EVANGELISTÆ, dupl. II cl.
iv	e	xiv	19 S. Petri de Alcantara Conf., dupl.
iii	f	xiii	20 S. Joannis Cantii Conf., dupl.
ii	g	xii	21 S. Hilarionis Abb., simplex. Com. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm.
i	A	xi	22
.	b	x	23
xxix	c	ix	24 S. RAPHAËLIS Archangeli, dupl. maj.
xxviii	d	viii	25 Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm., simplex.
xxvii	e	vii	26 S. Evaristi Papæ et Mart., simplex.
xxvi	f	vi	27 Vigilia.
25 xxv	g	v	28 Ss. SIMONIS et JUDÆ APP., dupl. II classis.
xxiv	A	iv	29
xxiii	b	iii	30
xxii	c	Prid.	31 Vigilia.

NOVEMBER

xxi	d	Kal.	1 OMNIUM SANCTORUM, dupl. I cl. cum Octava communi.
xx	e	iv	2 Commemoratio Omnium Fide- lium Defunctorum, dupl.
xix	f	iii	3 De Octava Omnium Sanctorum, semid.
xviii	g	Prid.	4 S. Caroli Ep. et Conf., dupl. Com. Oct. Omnium Sanctorum ac Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xvii	A	Non.	5 De Octava Omnium Sanctorum, semid.
xvi	b	viii	6 De Octava Omnium Sanctorum, semid.
xv	c	vii	7 De Octava Omnium Sanctorum, semid.
xiv	d	vi	8 OCTAVA OMNIUM SANCTORUM, dupl. maj. Com. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.
xiii	e	v	9 DEDICATIO ARCHIBASILICÆ SSMI SALVATORIS, dupl. II cl. Com. S. Theodori Mart.
xii	f	iv	10 S. Andreae Avellini Conf., dupl. Com. Ss. Tryphonis et Soc. Mm.
xi	g	iii	11 S. Martini Ep. et Conf., dupl. Com. S. Mennæ Mart.
x	A	Prid.	12 S. Martini I Papæ et Mart., semid.
ix	b	Idib.	13 S. Didaci Conf., semid.
viii	c	xviii	14 S. Josaphat Ep. et Mart., dupl.
vii	d	xvii	15 S. Gertrudis Virg., dupl.
vi	e	xvi	16
v	f	xv	17 S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf., semid.
iv	g	xiv	18 DEDICATIO BASILICARUM SS. PETRI ET PAULI APP., dupl. maj.
iii	A	xiii	19 S. Elisabeth Viduæ, dupl. Com. S. Pon- tiani Papæ et Mart.
ii	b	xii	20 S. Felicis de Valois Conf., dupl.
i	c	xi	21 PRÆSENTATIO B. Mariæ Virg., dupl. maj.
*	d	x	22 S. Cæcilie Virg. et Mart., dupl.
xxix	e	ix	23 S. Clementis I Papæ et Mart., dupl. Com. S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24 S. Joannis a Cruce Conf., dupl. Com. S. Chrysogoni Mart.
xxvii	g	vii	25 S. Catharinæ Virg. et Mart., dupl.
25 xxvi	A	vi	26 S. Silvestri Abb., dupl. Com. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
xxv xxiv	b	v	27
xxiii	c	iv	28
xxii	d	iii	29 Vigilia. Com. S. Saturnini Mart.
xxi	e	Prid.	30 S. ANDRÆ APOSTOLI, dupl. II cl.

DECEMBER

xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart., semid.
xviii	A	iii	3	S. FRANCISCI XAVERII CONF., dupl. maj.
xvii	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Barbaræ Virg. et Mart.
xvi	c	Non.	5	Com. S. Sabbæ Abb.
xv	d	viii	6	S. Nicolai Ep. et Conf., dupl.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis	
xiii	f vi	8	CONCEPTIO IMMACULATA B. Mariæ Virg., dupl. I cl. cum Octava communi. Com. Feriæ.
xii	g v	9	De Octava Conceptionis immaculatæ, semid.
xi	A iv	10	De Octava Conceptionis immaculatæ, semid. Com. S. Melchiadis Papæ et Mart.
x	b iii	11	S. Damasi I Papæ et Conf., semid. Com. Octavæ Conceptionis immaculatæ.
ix	c Prid.	12	De Octava Conceptionis immaculatæ, semid.
viii	d Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart., dupl. Com. Oct. Conceptionis immaculatæ.
vii	e xix	14	De Octava Conceptionis immaculatæ, semid.
vi	f xviii	15	OCTAVA CONCEPTIONIS IMMACULATÆ B. MA- RIÆ VIRG., dupl. maj.
v	g xvii	16	S. Eusebii Ep. et Mart., semid.
iv	A xvi	17	
iii	b xv	18	
ii	c xiv	19	
i	d xiii	20	Vigilia.
*	e xii	21	S. THOMÆ APOSTOLI, dupl. II cl.
xxix	f xi	22	
xxviii	g x	23	
xxvii	A ix	24	Vigilia.
xxvi	b viii	25	NATIVITAS D. N. JESU CHRI- STI, dupl. I cl. cum Oct. privilegiata III ordinis.
25 xxv	c vii	26	S. STEPHANI PROTOMARTYRIS, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Octavæ Nativitatis.
xxiv	d vi	27	S. JOANNIS AP. ET EV., dupl. II cl. cum Octava simplici. Com. Octavæ Nativitatis.
xxiii	e v	28	Ss. INNOCENTIIUM MM., dupl. II cl. cum Octava simplici. Com. Octavæ Nativitatis.
xxii	f iv	29	S. Thomæ Ep. et Mart., dupl. Com. Octavæ Nativitatis.
xxi	g iii	30	De Octava Nativitatis, semid.
19 xx	A Prid.	31	S. Silvestri I Papæ et Conf., dupl. Com. Octavæ Nativitatis.

Hæc Epacta 19 nigra numquam est
in usu, nisi quando eodem anno con-
currit cum Aureo numero xix.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII

ET EX RUBRICIS

JUXTA CONSTITUTIONEM « DIVINO AFFLATU »

REFORMATIS EXCERPTÆ,

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa vel Officia sive perpetuo sive accidentaliter occurrant; in altera vero, quomodo Officium præcedens concurret in Vesperis cum Officio sequentis diei.

In alterutra Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur:

Primum inveniatnr numerus positus in quadrangulo illo, in quo Officia, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt; deinde legatur regula iuxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulum, in quo sibi invicem occurrunt, in prima Tabella, *Duplex I classis* et *Dominica I classis*, erit quod invenitur ultimo loco in eadem linea in qua inscribitur *Duplex I classis*, in quo signatus est numerus 6; quia, si ad ipsum quadrangulum tam *Duplex I classis* quam *Dominica I classis* ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum 6 apposita sic habet:

6 Officium de secundo, Translatio de primo. Id est Officium fiat de *Dominica I*

classis, et *Duplex I classis* transferatur juxta Rubricas; quia, cum in his regulis dicitur de primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo vel Officio in superiori parte Tabellæ appposito, ut *Duplex prædictum*; cum de secundo, vel sequenti, de Officio in inferiori parte sub numeris appposito, ut *Dominica prædicta*.

In aliquibus autem quadrangulis positus est 0, quia nullus occursus aut concursus esse potest inter Officia simul ad idem quadrangulum occurrentia.

Scire tamen oportet quæ sint *Dominicæ* et *Feriæ* majores, quæ *Vigiliæ* privilegiatæ, et quæ *Duplicia I et II classis* et *majora*, tam *Primaria* quam *Secundaria*; sicut et quæ Officia, ad effectum tit. II, n. 1 superiorum Rubricarum, cum *Feriatione* vel cum *Octava* celebrentur.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas classes:

Dominicæ I classis

quæ in occurrentia, etiam accidentali, Festis quibusbet præferuntur:

Prima Adventus,
Prima Quadragesimæ,
Secunda Quadragesimæ,
Tertia Quadragesimæ,

Quarta Quadragesimæ,
Passionis,
Palmarum,
Paschatis,
In Albis,
Pentecostes.

Dominicæ II classis

quæ in occurrentia accidentalī
Festis quibuslibet præferun-
tur, præterquam Duplicibus
I classis :

Secunda Adventus,
Tertia Adventus,
Quarta Adventus,
Septuagesimæ,
Sexagesimæ,
Quinquagesimæ.

FERIÆ MAJORES

dividuntur in duas classes :

Feriæ privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis qui-
buslibet præferuntur :

Quarta Cinerum,
Secunda Majoris Hebdoma-
dæ,
Tertia Majoris Hebdoma-
dæ,
Quarta Majoris Hebdoma-
dæ.

Feriæ non privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis tan-
tum simplicibus præferuntur :

Adventus,
Quadragesimæ,
Quatuor Temporum Sep-
tembris,
Secunda Rogationum.

VIGILIÆ PRIVILEGIATÆ

item dividuntur in duas
classes :

Vigiliæ I classis

quæ in occurrentia Festis qui-
buslibet præferuntur :

Vigilia Nativitatis Domini,
Vigilia Pentecostes.

Vigilia II classis

quæ in occurrentia præfertur
Festis quibuslibet, præter-
quam Duplicibus I vel II clas-
sis et Festis Domini :

Vigilia Epiphaniæ.

DUPLICIA I CLASSIS PRIMARIA

Nativitas Domini,
Epiphania Domini,
Pascha Resurrectionis cum
tribus antecedentibus et duo-
bus sequentibus diebus,
Ascensio Domini,
Pentecostes cum duobus se-
quentibus diebus,
Festum Ssmæ Trinitatis,
Festum Ssmi Corporis Chri-
sti,

Conceptio immaculata B.
Mariæ Virg.,
Annuntiatio B. Mariæ Virg.,
Assumptio B. Mariæ Virg.,
Dedicatio S. Michaëlis Ar-
changelī,

Nativitas S. Joannis Bapti-
stæ,

Festum S. Joseph, Sponsi
B. Mariæ Virg., Conf.,

Solemnitas S. Joseph, Spon-
si B. Mariæ Virg., Conf. et
Ecclesiæ universalis Patroni,

Festum Ss. Petri et Pauli
Apostolorum,

Festum Omnium Sancto-
rum,

Dedicatio Ecclesiæ propriæ,
ejusque Anniversarium,

Dedicatio Ecclesiæ Cathe-
dralis, ejusque Anniversa-
rium,

Titulus propriæ Ecclesiæ,
Titulus Ecclesiæ Cathedra-
lis,

Patroni principales Oppidi,
vel Civitatis, Diœcesis, Pro-
vinciæ et Nationis,

Titularis et Sanctus Funda-
tor Ordinis seu Congregatio-
nis.

DUPLEX I CLASSIS SECUNDARIUM

Festum sacratissimi Cordis
Jesu.

DUPLICIA II CLASSIS PRIMARIA

Circumcisio Domini,
Transfiguratio Domini,
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi
Salvatoris,
Purificatio B. Mariæ Virg.,

Visitatio B. Mariæ Virg.,
 Nativitas B. Mariæ Virg.,
 Festum S. Andreæ Ap.,
 Festum S. Thomæ Ap.,
 Festum S. Joannis Ap. et
 Ev.,
 Festum S. Matthiæ Ap.,
 Festum Ss. Philippi et Ja-
 cobi App.,
 Festum S. Jacobi Ap.,
 Festum S. Bartholomæi Ap.,
 Festum S. Matthæi Ap. et
 Ev.,
 Festum Ss. Simonis et Ju-
 dæ App.,
 Festum S. Marci Ev.,
 Festum S. Lucæ Ev.,
 Festum S. Stephani Proto-
 martyris,
 Festum Ss. Innocentium
 Mm.,
 Festum S. Annæ, Matris B.
 Mariæ Virg.,
 Festum S. Laurentii Mart.,
 Festum S. Joachim, Patris
 B. Mariæ Virg., Conf.

DUPLICIA II CLASSIS SECUNDARIA

Festum Ssmi Nominis Jesu,
 Festum Inventionis S. Cru-
 cis,
 Festum pretiosissimi San-
 guinis D. N. J. C.,
 Festum septem Dolorum B.
 Mariæ Virg., mense Septembri,
 Festum sacratissimi Rosarii
 B. Mariæ Virg.

DUPLICIA MAJORA PRIMARIA

Dies Octava cujuslibet Du-
 plicis I classis Primarii,
 Dedicatio Basilicarum Ss.
 Petri et Pauli Apostolorum,
 Dedicatio S. Mariæ ad Ni-
 ves,
 Præsentatio B. Mariæ Virg.,
 Festum Ss. Angelorum Cu-
 stodum,
 Decollatio S. Joannis Bapti-
 stæ,
 Festum S. Barnabæ Ap.,
 Festum S. Benedicti Abb.,
 Festum S. Dominici Conf.,
 Festum S. Francisci Assi-
 siensis Conf.,

Festum S. Francisci Xaverii
 Conf.,
 Festa Patronorum minus
 principalium.

DUPLICIA MAJORA SECUNDARIA

Dies Octava cujuslibet Du-
 plicis I classis Secundarii,
 Exaltatio S. Crucis,
 Apparitio B. Mariæ Virg.
 immaculatæ,
 Festum septem Dolorum B.
 Mariæ Virg., tempore Quadra-
 gesimæ,
 Commemoratio B. Mariæ
 Virg. de Monte Carmelo,
 Festum Ssmi Nominis B.
 Mariæ,
 Festum B. Mariæ Virg. de
 Mercede,
 Apparitio S. Michaëlis Ar-
 changeli,
 Cathedra S. Petri Ap. Ro-
 mæ,
 Cathedra S. Petri Ap. An-
 tiochiæ,
 Festum ejusdem ad Vincu-
 la,
 Conversio S. Pauli Ap.,
 Commemoratio S. Pauli
 Apostoli,
 Festum S. Joannis Ap. ante
 Portam Latinam.

ALIA FESTA PRIMARIA

Dies Natalitia, vel quasi-
 Natalitia, cujuscumque Sancti.

ALIA FESTA SECUNDARIA

Impressio sacrorum Stigma-
 tum S. Francisci Conf.,
 Inventio S. Stephani Pro-
 tomartyris,
 Festa sive Domini, sive B.
 Mariæ Virg. sub aliquo pecu-
 liari titulo, sive Sanctorum,
 præter eorundem Natalem
 diem, uti Inventionis, Transla-
 tionis, Patrocinii et hisce si-
 milia.

FESTA FERIATA

Dominicæ omnes,
 Nativitas Domini,
 Circumcisio,

Epiphania,
 Feria II et III Paschatis,
 Ascensio Domini,
 Feria II et III Pentecostes,
 Festum Ssmi Corporis Christi,
 Inventio S. Crucis,
 Conceptio immaculata B. Mariæ Virg.,
 Purificatio B. Mariæ Virg.,
 Annuntiatio B. Mariæ Virg.,
 Assumptio B. Mariæ Virg.,
 Nativitas B. Mariæ Virg.,
 Dedicatio S. Michaëlis Archangeli,
 Nativitas S. Joannis Baptistæ,
 Festum S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.,
 Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni,
 Festum S. Andreæ Ap.,
 Festum S. Thomæ Ap.,
 Festum S. Joannis Ap. et Ev.,
 Festum S. Matthiæ Ap.,
 Festum Ss. Philippi et Jacobi App.,
 Festum Ss. Petri et Pauli App.,
 Festum S. Jacobi Ap.,
 Festum S. Bartholomæi Ap.,
 Festum S. Matthæi Ap. et Ev.,
 Festum Ss. Simonis et Judæ App.,
 Festum S. Stephani Protomartyris,
 Festum Ss. Innocentium Mm.,
 Festum S. Annæ, Matris B. Mariæ Virg.,
 Festum S. Laurentii Mart.,
 Festum S. Joachim, Patris B. Mariæ Virg., Conf.,
 Festum Omnium Sanctorum,
 Festum Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis.

FESTA QUÆ CUM OCTAVA CELEBRANTUR

alia gaudent Octava privilegiata, de qua semper fit aut Officium, aut saltem Commemoratio; alia Octava communi, de qua etiam Commemoratio quandoque omitti potest, juxta Rubricas; alia Octava simplici, de qua fit tantum in die Octava.

OCTAVÆ PRIVILEGIATÆ

de quibus semper fit aut Officium aut Commemoratio dividuntur in tres ordines:

Octavæ I ordinis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur:

Octava Paschatis,
 Octava Pentecostes.

Octavæ II ordinis

quæ in diebus infra Octavam Festis quibuslibet præferuntur præterquam Duplicibus I classis, in die autem Octava etiam Duplicibus I classis quæ non sint Ecclesiæ universalis:

Octava Epiphaniæ,
 Octava Ssmi Corporis Christi.

Octavæ III ordinis

quæ in occurrentia iisdem tantum Festis præferuntur atque Octavæ communes:

Octava Nativitatis Domini,
 Octava Ascensionis.

OCTAVÆ COMMUNES

quæ infra Octavam præferuntur tantum Officiis simplicibus, et in die Octava omnibus Duplicibus quæ non sint I aut II classis:

Octava Conceptionis immaculatæ B. Mariæ Virg.,
 Octava Assumptionis ejusdem,

Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ,

Octava Solemnitatis S. Jo-

xxvi Tabellæ ex Rubr. gen. excerptæ

Octava Ss. Petri et Pauli
App.,

Octava omnium Sancto-
rum,

Octava Dedicationis et Ti-
tuli propriæ Ecclesiæ,

Octava Dedicationis et Ti-
tuli Ecclesiæ Cathedralis,

Octava Patroni principalis
Oppidi vel Civitatis, Diœcesis,
Provinciæ et Nationis,

Octava Tituli et Sancti Fun-
datoris Ordinis seu Congrega-
tionis,

Octavæ aliorum Festorum
Duplicium I classis, quæ ali-
cubi cum Octava celebrentur.

OCTAVÆ SIMPLICES

quæ in die Octava Festis sim-
plicibus præferuntur et Officio
S. Mariæ in Sabbato :

Octava Nativitatis B. Mariæ
Virg.,

Octava S. Joannis Ap. et
Ev.,

Octava S. Stephani Proto-
martyris,

Octava Ss. Innocentium
Mm.,

Octava S. Laurentii Mart.,

Octavæ aliorum Festorum
Duplicium II classis, quæ ali-
cubi cum Octava celebrentur.

QUANDO CONCURRIT

Dominica.	4	0	cum	Dominica vel Vigilia Epiphania.
Duplex I classis.	2	3	»	Duplici I classis.
Duplex II classis.	2	3	»	Duplici II classis.
Dies Octava privilegiata.	4	4	»	Die Oct. duplici majori.
Dies Octava communis.	4	3	»	Duplici majori.
Duplex majus.	4	4	»	Duplici minori.
Duplex minus.	4	4	»	Semiduplici.
Semiduplex.	4	4	»	Die infra Octavam privilegiatam.
Dies infra Octavam privilegiatam.	4	4	»	Die infra Octavam communem.
Dies infra Octavam communem.	4	0	»	S. Maria in Sabbato.
1 Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	4	0	»	Die Octava vel Festo simplici.
2 Totum de præcedenti, nihil de sequenti.	2	2		
3 Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.	2	2		
4 Totum de præcedenti, Commemoratio de sequenti.	4	4		
5 Totum de nobiliori, Commemoratio de alio; in paritate, a Capitulo de sequenti, Commemoratio de præcedenti.	4	4		

NOTANDA

IN

PRÆCEDENTIBUS TABELLIS

1 Quando in regulis alterutrius Tabellæ invenitur Officium de *Nobiliori*, vel Totum de *Nobiliori*, intelligi debet de illo ex duobus occurrentibus aut concurrentibus Festis vel Officiis, quod, ad normam tituli II præcedentium Rubricarum *De Festorum præstantia*, alteri præferri debeat.

2 Dominicæ quævis assignationem perpetuam excludunt cujusvis Festi, excepta Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam, in qua fit Officium Ssmi Nominis Jesu, et Dominica I post Pentecosten, in qua celebratur Festum Ssmæ Trinitatis.

3 Vigiliæ communes, si in aliquam Dominicam inciderint, anticipantur Sabbato, juxta Rubricas, etiam sicubi a Duplici I classis occurrenti sua die perpetuo impeditæ fuerint; Vigiliæ vero privilegiatæ ipsa die Dominica celebrantur, ut propriis locis habetur.

4 De Octavis quæ non sunt in Breviario Romano, nihil fit a die 17 ad 24 Decembris, a Feria IV Cinerum ad Dominicam in Albis, et a Vigilia Pentecostes ad Festum Ssmæ Trinitatis, semper inclusive.

5 De quolibet Duplici majori vel minori aut Semiduplici, quod a Festo Duplici I classis primario Domini Ecclesiæ universalis impeditur, nihil fit; de Festo hujusmodi, a ceteris Duplicibus I classis impedito, fit tantum Commemoratio ad Laudes.

6 Item de die Octava Simplicis vel Festo item Simplici ab occurrenti Duplici II classis impeditis, fit tantum ad Laudes, et insuper, de Festo, etiam ad Matutinum, si legi possit ix Lectio historica.

7 Festa tamen alicujus Nationis, Diœcesis, Ordinis, Instituti vel particularis Ecclesiæ propria, quæ in tota Natione, Diœcesi, Ordine vel Instituto aut in sua particulari Ecclesia perpetuo impedian- tur, si celebrentur sub ritu Duplici majori vel minori aut Semiduplici, reponuntur in proxima sequenti die, quæ libera sit a quolibet Officio Duplici, a Festo Semiduplici, a Vigiliis privilegiatis et ab Octavis II ordinis; si vero decorentur Octava, eam integram servant, ac si die sua celebrarentur.

8 Si duo Officia ejusdem Personæ eodem die occurrant,

fit de nobiliori juxta Rubricas, et omittitur, nisi agatur de mysteriis Domini diversis, Commemoratio alterius. Idem servatur in concurrentia, et in paritate nobilitatis Vesperæ non dimidianitur, nisi pariter agatur de diversis Domini mysteriis, sed integræ dicuntur de præcedenti sine Commemoratione sequentis. Si tamen aliquod Festum Duplex majus aut minus vel Semiduplex, vel Simplex occurrat infra aliquam Octavam communem ejusdem Personæ, vel in ipsa die Octava, etiam Simplici, Officium fit de Festo sub ritu et cum privilegiis ipsi Octavæ convenientibus, nisi illud sub altiori ritu sit celebrandum; et additur vel omittitur Commemoratio Octavæ, ut supra.

9 Feria VI post Octavam Ascensionis in concurrentia et concurrentia, et Vigilia Pentecostes in concurrentia tantum, iisdem gaudent privilegiis ac dies infra Octavam communem; sed hæc illis præfertur.

10 Festa Domini, et dies Octavæ item Domini privilegiatæ, in concurrentia accidentali et in concurrentia, Dominicæ minori præferuntur.

11 De vii die infra aliquam Octavam nihil fit in II Vesperis, si die sequenti persolvendum sit Officium de die Octava; dicuntur autem integræ Vesperæ vel fit Commemoratio juxta Rubricas, si die sequenti nihil faciendum sit de die Octava, vel etiam si concurrens dies vii infra Octavam, juxta ordinem in tit. VII n. 4 *De Commemorationibus* præscriptum, præferri debeat diei Octavæ, in Officio nobiliori commemorandæ.

12 Item nihil fit ad II Vesperas de Dominicis post Octavam Epiphaniæ vel Pente-

costes, quæ Sabbato anticipari debuerint juxta Rubricas, quamvis Dominica sequens commemoranda tantum sit; eis tamen integra manent privilegia Dominicæ tam in occursu, quam in concursu ad I Vesperas.

13 In Nativitate Domini et tribus sequentibus diebus, in Circumcisione, in Officio Ssmi Nominis Jesu, et in Epiphania ejusque die Octava, nulla fit Commemoratio de Dominica occurrenti, nec etiam, præterquam in II Vesperis Ss. Innocentium et Epiphaniæ, et utrisque Vesperis diei Octavæ ejusdem, de Dominica concorrenti. Officium tamen Ssmi Nominis Jesu tam in occursu quam in concursu admittit Commemorationem de Vigilia Epiphaniæ. Circumcisio autem Domini præfertur in concurrentia cuilibet Festo, etiam Duplici I classis, et in concurrentia non admittit Commemorationem Officii præcedentis, quod non fuerit Duplex II classis. Dies vero Octava Corporis Christi cedit in concurrentia Festis Duplicibus I classis primariis Ecclesiæ universalis, et tunc in II Vesperis amittit etiam Commemorationem, ob concursum sequentis Festi sacratissimi Cordis Jesu, quod ei præfertur in casu; alias enim II Vesperæ dicuntur de die Octava sine ulla Commemoratione.

14 Infra Octavam Nativitatis Domini, præterquam in Officio Circumcisionis, Vesperæ usque ad Capitulum dicuntur semper de Octava, sub ritu Officii nobilioris in concurrentia; a Capitulo autem in paritate nobilitatis non fit de sequenti, sed de præcedenti cum Commemoratione sequentis.

15 De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando a nobiliori Officio impeditæ fuerint, semper fit Commemoratio ad Laudes et in Vesperis; de Feriis vero Quatuor Temporum et II Rogationum, fit ad Laudes tantum. Itemque ad Laudes tantum fit Commemoratio de Vigiliis communibus,

quando agenda est, juxta superiorem tabellam. Et tam de Feria quam de Vigilia commemoratis, dummodo in eis idem atque in Officio curren-
ti non habeatur Evangelium, dicitur ix Lectio de Homilia, præterquam de Feriis Adventus extra Quatuor Tempora.

ORDINARIUM DIVINI OFFICII JUXTA RITUM ROMANUM PERSOLVENDI

Ante divinum Officium

Ante quam inchoëtur Officium, laudabiliter dicitur, sub singulari semper numero, sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius X Indulgentiam centum dierum concessit.

Oratio

APERI, Dómine, os meum ad benedícendum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis

et aliénis cogitatióibus; intelléctum illúmina, af-féctum inflámma, ut di-gne, attén-te ac devóte hoc Offícium recitáre vá-leam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Dómine, in unióne il-líus divínæ intentiόνis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Ho-ram) persólvo.

Ante singulas Horas

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes a Matutino extra Chorum separatas, et ante omnes Horas,

præter quam ad Completorium, dicitur secreto :

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur

2 Ordinarium divini Officii ad Matutinum

nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitoribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatió-nem : sed líbera nos a malo. Amen.

AVE, María, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéri-bus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóri-bus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini ac Primæ additur secreto Symbolum Apostolorum :

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descendit ad ínferos; tértia die resurrexít a mórtuis; ascendit ad cælos; sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, Sanctórum comunió-nem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Officiúm ad Matutinum et ad reliquas Horas, nisi aliter suo loco indicetur, per totum annum persolvitur juxta formam, quæ in Rubricis hujus Ordinarii exhibetur.

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

Deinde, clara voce, dicitur Versus :

DÓMINE, lábia mea apéries.

R. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

Ÿ. Deus, in adjutórium meum inténde. R. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in

sæcula sæculórum. Amen. Allelúja.

† Sic dicitur Allelúja ad omnes Horas, præterquam a Vesperis Sabbati ante Dominicam I Quadragesimæ usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ inclusive; tunc enim dicitur :

Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.

Postea dicitur conveniens INVITATORIUM, quod ante Psalmum bis integrum recitatur, et ad singulos ejusdem Psalmi versus vel integrum vel dimidiatum ab Asterisco * alternis vicibus, ut infra, repetitur.

Psalmus 94

ENÍTE, exsultemus Dómino, † Jubilémus Deo, salutári nostro : [præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.]

Repetitur integrum Invitatorium.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repellet Dóminus plebem suam : quia in manu

ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdes móntium ipse cónspicit.

Repetitur *altera pars* Invitatorii.

† In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : *veníte, adorémus, et procidámus ante Deum* : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Repetitur integrum Invitatorium.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sic ut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Repetitur *altera pars* Invitatorii.

Quadragínta annis

4 Ordinarium divini Officii ad Matutinum

próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognoverunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: Si introibunt in réquiem meam.

Repetitur integrum Invitatorium.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sic ut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Repetitur altera pars Invitatorii.

Denique repetitur integrum Invitatorium.

Expleto Psalmo, dicitur HYMNUS Invitatorio respondens.

Tempore Quadragesimæ

A Dominica *prima* usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclusive, tam in dominicali quam in feriali Officio, dicitur quotidie sequens

Invit. Non sit vobis vanum mane surgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Ps. 94 Veníte, exsultemus 3

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,

Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímítus

Hoc prætulérunt, póstmodum

Christus sacrávit, ómnium

Rex atque factor téporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes
vagas:

Nullúmque demus cáldi

Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cernui:

Nostris malis offéndimus

Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus
tui,

Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis

Tui, precámur, áliteri.

Laxa malum, quod fecimus,

Auge bonum, quod poscimus :

Placere quo tandem tibi Possimus hic, et perpetim.

† Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beata Trinitas,
Concede, simplex Unitas,
Ut fructuosa sint tuis
Juniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis

A Dominica *Passionis* usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, tam in dominicali quam in feriali Officio, dicitur quotidie sequens

Invit. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolite obdurare corda vestra †.

Ps. 94 Veníte, exultemus 3

In quarto Psalmi versu non dicitur : Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolite obdurare corda vestra; sed, post repetitum a Choro Invitatorium, statim subjungitur : Sicut in exacerbatióne.

In fine autem hujus Psalmi non dicitur Glória Patri toto Passionis

Tempore, quando fit Officium Dominicæ aut Feriæ; sed repetitur Invitatorium, ut alias, in fine. Quod etiam servatur in Responsoriis ad Matutinum et in Responsoriis brevibus ad Horas minores.

Hymnus

PANGE, lingua, gloriósi Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis

Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti Fraude Factor cóndolens,

Quando pomi noxiális In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salutis

Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde láserat.

Quando venit ergo sacri

Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta

6 Ordinarium divini Officii ad Matutinum

Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáschia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

Tempore^e Paschali

A Dominica in Albis
usque ad Vigiliam Ascen-
sionis inclusive, tam in
dominicali quam in fe-
riali Officio, dicitur quo-
tidie sequens

Invit. Surréxit Dómi-
nus vere, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

REX sempitérne cæli-
tum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius :
Nascénte qui mundo
faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæ-
monis
Fœdásset humánum ge-
nus :
Tu, carne amíctus, pér-
ditam
Formam refórmas ártifex.

Qui, natus olim e Vír-
gine,
Nunc e sepúlchro násce-
ris,
Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.
Qui, pastor ætérmus,
gregem
Aqua lavas baptísmatis :
Hæc est lavácrum mén-
tium :
Hæc est sepúlchrum crí-
minum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sángu-
nem.

Utsis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

¶ Sic terminantur om-
nes Hymni ejusdem me-
tri usque ad Vigiliam
Ascensionis inclusive,
etiam in Officiis Sancto-
rum, nisi Conclusio ma-
gis propria sit in eis ad-
hibenda.

In Festis

In Officio cujuslibet *Fe-
sti* vel *Octavæ*, ac san-
ctæ *Mariæ in Sabbato*,
Invitatorium et Hymnus

ut in *Proprio* vel *Communione*; in Dominica autem infra Octavam Ascensionis et in Feria VI post Octavam Ascensionis, si de eis fiat Officium, et in Vigilia Pentecostes, Invitatorium et Hymnus ut in *Proprio* de *Tempore*. Quæ norma ad reliquas item Horas erit observanda pro illis Officii partibus, quæ juxta Rubricas ex Ordinario vel Psalterio non fuerint in Festis occurrentibus desumendæ.

In Officio novem Lectionum

Expleto Hymno, dicuntur ANTIPHONÆ convenientes, quæ in Officiis ritus Duplicis ante et post Psalmos integræ recitantur; in Officiis autem ritus Semiduplicis initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur; servata alterutra norma etiam in omnibus Antiphonis, quæ ad Laudes ac Vesperas adhibentur.

In I Nocturno

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur tres

PSALMI, ac deinde subiungitur VERSUS, prouti Officium occurrens requirit.

Post Versum cujuslibet Nocturni dicitur

Pater noster secreto usque ad

¶. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO

EXÁUDI, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et misere-re nobis : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

¶. Jube, domne [Dómine], benedícere.

¶ Extra Chorum, quando ab uno tantum recitatur Officium, ante singulas Lectiones Matutini atque ad Lectionem brevem Primæ et Completorii, dicitur : Jube, *Dómine*, benedícere; et subiungitur congruens Benedictio. Ab Episcopo autem, ultimam Matutini Lectionem cantaturo, item dicitur : Jube, *Dómine*, benedícere; et respondetur a Choro : Amen.

8 Ordinarium divini Officii ad Matutinum

Pro i Lectione

Benedictio Benedi-
ctiōne perpétua bene-
dícat nos Pater ætérnus.
R'. Amen.

Deinde dicuntur in uno-
quoque Nocturno Lectio-
nes, prouti Officium oc-
currens requirit, et in
fine cujuslibet Lectionis
additur :

ŷ. Tu autem, Dómine,
miserére nobis. **R'. Deo**
grátias.

Post quamlibet vero Le-
ctionem, quæ Hymnum
Te Deum immediate non
præcedat, congruens di-
citur Responsorium, et in
fine ultimi Responsorii
cujusque Nocturni addi-
tur Versus : Glória Patri,
et Filio, et Spirítui San-
cto, et Responsorium ab
Asterisco *, et quidem a
secundo, si duo fuerint,
repetitur.

Pro ii Lectione

Bened. Unigénitus Dei
Fílius nos benedícere et
adjuvare dignétur. **R'.
Amen.**

Pro iii Lectione

Bened. Spíritus Sancti
grátia illúminet sensus
et corda nostra. **R'. A-
men.**

In II Nocturno

Sub congruentibus item
Antiphonis dicuntur tres
Psalmi et Versus, sicut
in I Nocturno.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto
usque ad

ŷ. Et ne nos indúcas
in tentatióem. **R'. Sed**
libera nos a malo.

ABSOLUTIO

IPSÍUS píetas et mise-
ricórdia nos ádjvet,
qui cum Patre et Spí-
ritu Sancto vivit et re-
gnat in sǽcula sǽculó-
rum. **R'. Amen.**

Pro iv Lectione

Bened. Deus Pater
omnípotens sit nobis
propítius et clemens.
R'. Amen.

Pro v Lectione

Bened. Christus per-
pétuæ det nobis gáudia
vitæ. **R'. Amen.**

Pro vi Lectione

Bened. Ignem sui a-
móris accéndat Deus in
córdibus nostris. **R'. A-
men.**

In III Nocturno

Sub congruentibus denique Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I et II Nocturno.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad

Ÿ. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO

A VINCULIS peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. R. Amen.

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica lectio sit nobis salus et protectio. R. Amen.

Pro viii Lectione

In Festis *Domini* et in *Dominicis* :

Bened. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. R. Amen.

In Festis *beatæ Mariæ Virginis* :

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. R. Amen.

In Festis *Sanctorum* :

Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum colimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercedat (vel intercedant) pro nobis ad Dominum. R. Amen.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum. R. Amen.

Si autem legenda sit Lectio ix de *Homilia* cum Evangelio Dominicæ, vel Feriæ, aut Vigiliæ :

Bened. Per evangélica dicta deleantur nostra delicta. R. Amen.

In Officio

trium Lectionum

In Nocturno

In Festis et Octavis **Paschatis** et **Pentecostes**, omnia dicuntur ut in *Proprio* de Tempore.

In ceteris trium Lectionum Officiis, post Hymnum dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, ac

deinde in fine integræ pronuntiantur.

Sub eisdem vero Antiphonis dicuntur novem Psalmi Feriæ currentis, quibus subjungitur Versus in III Nocturno positus, omissis Versibus pro I et II Nocturno assignatis.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R.* Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO

Feria II et V

EXÁUDI, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserere nobis : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Feria III et VI

IPSÍUS píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Feria IV et Sabbato

AVÍNCULIS peccatórum nostrórum ab-

sólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

Deinde leguntur Lectio- nes cum Responsoriis, prouti Officium occurrens requirit; et ante eas dicuntur sequentes

BENEDICTIONES

In *Feriis*, quando legitur *Homilia* cum Evangelio, erit :

1 *Bened.* Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. *R.* Amen.

2 *Bened.* Divínium auxílium máneat semper nobíscum. *R.* Amen.

3 *Bened.* Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. *R.* Amen.

In *Feriis*, quando *non* legitur *Homilia* cum Evangelio,

Feria II et V

1 Benedictióne,

2 Unigénitus,

3 Spíritus Sancti,

ut in I Nocturno Officii novem Lectionum 8

Feria III et VI

1 Deus Pater,

2 Christus perpétuæ,

3 Ignem sui amóris,

ut in II Nocturno 8

Feria autem IV et Sab-
bato, erit :

1 Bened. Ille nos be-
nedícat, qui sine fine
vivit et regnat. *R.* Amen.

2 Bened. Divínium au-
xílium máneat semper
nobíscum. *R.* Amen.

3 Bened. Ad societa-
tem cívium supernórum
perdúcat nos Rex Ange-
lórum. *R.* Amen.

In *Festis* Sanctorum,
erit :

1 Bened. Ille nos bene-
dícat, qui sine fine vivit
et regnat. *R.* Amen.

2 Bened. Cujus (vel
Quorum aut Quarum)
festum cólimus, ipse
(vel ipsa aut ipsi vel
ipsæ) intercédant (vel
intercédant) pro nobis
ad Dóminum. *R.* Amen.

3 Bened. Ad societa-
tem cívium supernórum
perdúcat nos Rex An-
gelórum. *R.* Amen.

In Officio de *sancta Ma-
ria in Sabbato* Absolutio
et Benedictiones, quæ
ibidem ponuntur.

Post ultimam Lectio-
nem, in omnibus *Domi-
nicis* Temporis Paschalis,
in *Festis* cujusvis ri-

tus, per omnes *Octavas*,
et in Officio *sanctæ Ma-
riæ in Sabbato*, dicitur
Hymnus Ambrosianus. A
Dominica autem I Qua-
dragesimæ usque ad Sab-
batum sanctum inclu-
sive, non dicitur nisi in
Festis; a Paschate vero
usque ad Pentecosten in-
clusive, dicitur etiam in
feriali Officio, excepta Fe-
ria II Rogationum. Quan-
do vero Hymnus prædi-
ctus omittitur, ejus loco
dicitur ix aut iii Resp.

Hymnus Ambrosianus

TE Deum laudámus :
* te Dóminum con-
fitémur.

Te ætérnum Patrem *
omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, *
tibi Cæli, et univérsæ
Potestátes :

Tibi Chérubim et Sé-
raphim * incessábili
voce proclámant :

Sanctus, * Sanctus, *
Sanctus * Dóminus Deus
Sábaoth.

Pleni sunt cæli et
terra * majestátis gló-
riæ tuæ.

Te gloriósus * Aposto-
lórum chorus,

Te Prophetárum * lau-
dábilis númerus,

Te Mártyrum candi-
dátus * laudat exérci-
tus.

Te per orbem terrá-
rum * sancta confitétur
Ecclésia,

Patrem * imménsæ
majestátis;

Venerándum tuum ve-
rum * et únicum Fí-
lium;

Sanctum quoque * Pa-
ráclitum Spíritum.

¶ Tu Rex glóriæ, * Chri-
ste.

Tu Patris * sempitér-
nus es Filius.

Tu, ad liberándum
susceptúrus hóminem,
* non horruísti Vírginis
úterum.

Tu, devícto mortis acú-
leo, * aperuísti credén-
tibus regna cælórum.

Tu ad dexteram Dei
sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse
ventúrus.

¶ **Sequens versus dicitur flexis genibus.**

Te ergo quæsumus,
tuis fámulis súbveni, *
quos pretióso sáanguine
redemísti.

Æténa fac cum San-
ctis tuis * in glória nu-
merári.

¶ **Salvum fac pópulum**

tuum, Dómine, * et bé-
nedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et ex-
tólle illos usque in ætér-
num.

Per síngulos dies * be-
nedícimus te;

Et laudámus nomen
tuum in sæculum, * et
in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die
isto * sine peccáto nos
custodíre.

Miserére nostri, Dó-
mine, * miserére no-
stri.

Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos, *
quemádmódum sperá-
vimus in te.

In te, Dómine, sperá-
vi : * non confúndar in
ætérnum.

**Dicto Te Deum, aut ul-
timo Responsorio, statim
incipiuntur Laudes a
Versu Deus, in adjutó-
rium, ut infra.**

**In *privata* vero recita-
tione Matutinum a Laudi-
bus separari potest; quo
in casu, post Hymnum
Te Deum, vel post ulti-
mum Responsorium, di-
citur :**

Ÿ. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

† Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis, quoties in antecedentibus Precibus dictus non fuerit :

ŷ. Dómine, exáudi oratiómem meam. R'. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Post Orat. additur :

ŷ. Dóminus vobíscum. R'. Et cum spíritu tuo.

ŷ. Benedicámus Dómino. R'. Deo grátias.

ŷ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiészant in pace. R'. Amen.

Deinde dicitur Pater noster totum secreto.

In *publica* vero recitatione Matutinum in Choro a Laudibus separari non potest.

AD LAUDES

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipiuntur, ut sequitur :

ŷ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus tibi, Dómine.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur Psalmi et Canticum, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali

Capitulum ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio autem feriali

dicitur quotidie sequens

Capit. Is. 58, 1

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eó-

rum, et dómui Jacob
peccáta eórum.

R. Deo grátias.

¶ Sic respondetur in
fine omnium Capitulo-
rum.

In Officio tamen domi-
nicali et feriali, dicitur
sequens Hymnus et
Versus :

Hymnus

O SOL salútis, íntimis,
Jesu, refúlge ménti-
bus,

Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptá-
bile,

Da lacrimárum rívilis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit ne-
fas,

Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti délixera.

¶ Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Te prona mundi má-
china,
Clemens, adóret, Tríni-
tas,

Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum. Amen.

¶ Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio dominicali

Capitulum ut in *Pro-
prio* de Tempore.

In Officio autem feriali

usque ad Feriam IV Ma-
joris Hebdomadæ inclu-
sive, dicitur quotidie se-
quens

Capit. Jer. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-
gnum in panem e-
jus, et eradámus eum
de terra vivéntium, et
nomen ejus non me-
morétur ámplius.

In Officio tamen domi-
nicali et feriali, dicitur
sequens Hymnus et
Versus :

Hymnus

LUSTRA sex qui jam
perégit,
Tempus implens córpo-
ris,

Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce lan-
guet :
Spina, clavi, láncea

Mite corpus perforárunt :
 Unda manat, et cruor :
 Terra, pontus, astra,
 mundus,
 Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter om-
 nes

Arbor una nóbilis :
 Silva talem nulla pro-
 fert

Fronde, flore, gérmine :
 Dulce ferrum, dulce li-
 gnum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor al-
 ta,

Tensa laxa víscera,

Et rigor lentéscat ille,

Quem dedit natívitas;

Et supérni membra Re-
 gis

Tende miti stípitem.

Sola digna tu fuísti

Ferre mundi víctimam;

Atque portum præpa-
 rare

Arca mundo náufrago,

Quam sacer cruor per-
 únixit,

Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ

Trinitáti glória,

Æqua Patri, Filióque;

Par decus Paráclito :

Unius Triníque nomen

Laudet univérsitas.

Amen.

Ÿ. Eripe me de inimí-
 cis meis, Deus meus.

℞. Et ab insurgéntibus
 in me libera me.

Tempore Paschali

In Officio dominicali

a Dominica in Albis us-
 que ad Dominicam V
 post Pascha inclusive,
 Capitulum ut in *Proprio*
 de Tempore.

In Officio autem feriali

a Feria II post Domini-
 cam in Albis usque ad
 Vigiliam Ascensionis in-
 clusive, dicitur quotidie
 sequens

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex
 mórtuis jam non
 móritur, mors illi ultra
 non dominábitur. Quod
 enim mórtuus est pec-
 cato, mórtuus est semel:
 quod autem vivit, vivit
 Deo.

In Officio tamen domi-
 nicali et feriali, dicitur
 sequens Hymnus et
 Versus :

Hymnus

AURÓRA cælum púrpu-
 rat,
 Æther resúltat láudibus,
 Mundus triúmphans jú-
 bilat,
 Horrens avérnus ínfre-
 mit :

Rex ille dum fortíssi-
mus

De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plú-
rimo

Custóde signábat lapis,
Victor triúmphant, et suo
Mortem sepúlchro fúne-
rat.

Sat fúneri, sat lácrimis,
Sat est datum dolóribus :
Surréxit exstíntor necis,
Clamat corúscans Ange-
lus.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ÿ. In resurrectiône
tua, Christe, allelúja.
R. Cæli et terra lætén-
tur, allelúja.

Recitato Versu, dicitur
cum Antiphona conve-
nienti sequens

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

BENEDICTUS Dóminus,
Deus Israël, * quia
visitávit, et fecit redemp-
tiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salú-
tis nobis : * in domo
David, púeri sui.

Sicut locútus est per
os sanctórum, * qui a
sæculo sunt, prophetá-
rum ejus :

Salútem ex inimícis
nostris, * et de manu
ómnium, qui odérunt
nos :

Ad faciéndam miseri-
córdiam cum pátribus
nostris : * et memo-
rári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod
jurávit ad Abraham, pa-
trem nostrum, * datú-
rum se nobis :

Ut sine timóre, de
manu inimicórum no-
strórum liberáti, * ser-
viámus illi.

In sanctitáte, et justí-
tia coram ipso, * ómni-
bus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta
Altíssimi vocáberis : *
præbis enim ante fá-
ciem Dómini paráre vias
ejus :

Ad dandam sciéntiam
salútis plebi ejus : * in
remissiónem peccató-
rum eórum :

Per víscera misericór-
diæ Dei nostri : * in qui-

bus visitávit nos, oriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

¶ Hic Versus Glória Patri dicitur in fine omnium Canticorum, nisi aliter adnotetur.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In *Feriis* vero Quadregesimæ et Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, atque in omnibus *Vigiliis*, præter quam Ascensionis et Pentecostes, si fiat Officium de Feria aut Vigilia currenti, et quamvis in eo peragenda sit Commemoratio Duplicis aut Semiduplicis ad instar Simplicis redacti, post repetitam ad Benedi-

ctus *Antiphonam dicuntur flexis genibus seq.*

Preces

quæ aliis temporibus omittuntur :

KÝRIE, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster,

quod dicitur a solo Hebdomadario totum *clara voce*, usque ad

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R*. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Ego dixi : Dómine, miserére mei. *R*. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ÿ. Convértere, Dómine, úsquequo? *R*. Et deprecábilis esto super servos tuos.

Ÿ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *R*. Quemádmódum sperávimus in te.

Ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. *R*. Et sancti tui exsúltent.

Ÿ. Orémus pro beatíssimo Papa nostro *N*. *R*. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat

eum in ánimam inimicórum ejus.

Ÿ. Orémus et pro Antístite nostró **N. R.** Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ **Romæ præcedens Versus cum suo Responsorio omittitur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diœcesani Episcopi exprimatur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responsorio præteritur.**

Ÿ. Dómine, saluum fac regem. **R.** Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ÿ. Saluum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hereditáti tuæ. **R.** Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ÿ. Meménto Congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedísti ab inítio.

Ÿ. Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundántia in túrribus tuis.

Ÿ. Orémus pro benefactóribus nostris. **R.** Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis

bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

Ÿ. Orémus pro fidélibus defúctis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

Ÿ. Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Pro afflíctis et captívis. **R.** Líbera eos, Deus Israél, ex ómnibus tribulatiónebus suis.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióne meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Benedíctus, statim dicitur:

Ÿ. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo,
 Orémus.

Et dicitur Oratio con-
 veniens.

Posteā fiunt Comme-
 morationes, si occurrant.

Deinde, **extra Tempus
 Paschale**
 in Officio *Semiduplici*
 aut *Simplici* tam de Tem-
 pore quam de Sanctis,
 præter quam a Dominica
 Passionis usque ad Fe-
 riam IV Majoris Hebdo-
 madæ inclusive, ac præ-
 ter omnes dies, in quibus
 habita sit Commemoratio
 Duplicis, fit sequens

Suffragium

de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Gén-
 trix Virgo María, San-
 ctíque omnes intercé-
 dant pro nobis ad Dó-
 minum.

Ÿ. Mirificávit Dóminus
 Sanctos suos. R. Et ex-
 audívit eos clamántes
 ad se.

Orémus. Oratio

ACUNCTIS nos, quæsu-
 mus, Dómine, men-
 tis et córporis defénde
 perículis : et, interce-
 dénte beáta et gloriósa

semper Vírgine Dei Ge-
 nitríce María, cum beá-
 to Joseph, beátis Apó-
 stolis tuis Petro et Pau-
 lo, atque beáto N. et
 ómnibus Sanctis, salú-
 tem nobis tríbue bení-
 gnus et pacem ; ut, de-
 strúctis adversitátibus
 et erróribus univér-
 sis, Ecclésia tua secúra tibi
 sérviat libertáte. Per
 eúmdem Dóminum.

¶ In hac Oratione, ad
 litteram N., exprimitur
 nomen Titularis propriæ
 Ecclesiæ, dummodo Ti-
 tulus non sit Persona di-
 vina vel Mysterium Do-
 mini, aut de ipso ratione
 Vigiliæ vel Festi factum
 non fuerit Officium vel
 Commemoratio, aut illius
 nomen non sit in eadem
 Suffragii Oratione ex-
 pressum ; ac nomina san-
 ctorum Angelorum et san-
 cti Joannis Baptistæ, si
 Titulares fuerint, præpo-
 nuntur nomini sancti Jo-
 seph. In hisce autem om-
 nibus casibus omittun-
 tur verba atque beáto N.

Tempore autem
Paschali

a Feria II post Domi-
 nicam in Albis usque ad
 Vigiliam Ascensionis in-
 clusive, in Officio *Se-
 miduplici* aut *Simplici*

tam de Tempore quam de Sanctis, nisi habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, loco Suffragii, fit sequens

Commemoratio de Cruce

Ant. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

Ÿ. Dícite in natióibus, allelúja. **R.** Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. Oratio

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis, fámulis tuis ; ut resurrectiόνis grátiam consequámur. Pereúmdem Dóminum.

R. Amen.

Post ultimam Orationem dicitur :

Ÿ. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Ÿ. Fidélium ánimæ

per misericórdiam Dei requiéscant in pace. **R.** Amen.

Deinde, in *publica* Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc *terminetur* Officium ; alioquin, in fine *ultimæ* Horæ dicitur Pater noster, totum secreto : eoque recitato, subjungitur :

Ÿ. Dóminus det nobis suam pacem. **R.** Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis Antiphonis, quæ inferius post Completorium pro diversitate Temporis assignantur.

Postea concluditur :

Ÿ. Divinum auxílium máneat semper nobíscum. **R.** Amen.

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus tibi, Dómine.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocénti-
bus.

Linguam refrænans
témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cónte-
gat,

Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis ínti-
ma,

Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésse-
rit,
Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sáe-
culum. Amen.

† Conclusio communis,
in Hymno præcedenti, et
in aliis idem metrum ha-
bentibus, semper omit-
titur, quando specialis
in omnibus Horis adhi-
benda præscribitur; et, si
plures Conclusiones pro-
priæ occurrant, sumitur
Conclusio Officii curren-
tis, aut secus Officii ipsa
die et primo quidem lo-

co inter cetera propriam
Conclusionem habentia
commemorandi, aut de-
mum de occurrenti Octa-
va communi vel de Tem-
pore.

Expleto Hymno, conve-
niens dicitur ANTIPHONA
usque ad Asteriscum *,
prouti occurrens Offi-
cium requirit.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali

Antiphona ut in *Proprio*
de Tempore.

In Officio autem feriali

dicitur quotidie sequens

Ant. Vivo ego, * dicit
Dóminus : nolo mortem
peccatóris, sed ut ma-
gis convertátur, et vivat.

Tempore Passionis

In Officio dominicali

Antiphona ut in *Proprio*
de Tempore.

In Officio feriali

In omnibus Feriis infra
Hebdomadam *Passionis*,
dicitur sequens

Ant. Líbera me, Dó-
mine, * et pone me juxta
te : et cujúsvis manus
pugnet contra me.

In Feria vero II, III et IV *Majoris Hebdomadæ*, Antiphona prima ex Laudibus Feriæ currentis, ut in *Proprio* de Tempore.

Tempore Paschali

In Officio dominicali et feriali

a Dominica in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis, in Officio autem de Sanctis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive, Antiphona Allelúja, etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium, ut in *Psalterio* pro singulis Feriis apponitur.

Post enuntiatam Antiphonam, dicuntur tres PSALMI Officio diei congruentes.

¶ Quando autem adhibetur *posterius* Laudum schema, duo Psalmi, in priori Laudum dominicalium schemate omissi, resumuntur ad Primam Dominicæ ante alios Psalmos; et unus Psalmus, in priori pariter Laudum ferialium schemate omissus, item ad Primam Feriæ currentis post alios Psalmos resumitur.

Repetita post ultimum

Psalmum integre Antiphona, conveniens dicitur Capitulum; nimirum:

In omnibus *Dominicis*, in Vigilia privilegiata *Pentecostes*, in Officio cujuslibet *Festi* vel *Octavæ*, ac sanctæ Mariæ in *Sabbato*, necnon in Feriis Temporis Paschalis:

Capit. 1 Tim. 1, 17

REGI sæculorum immortali et invisibili, soli Deo honor et gloria in sæcula sæculorum. Amen.

R'. Deo grátias.

In omnibus autem *Feriis* et *Vigiliis communibus*, extra Tempus Paschale:

Capit. Zach. 8, 19

PACEM et veritatem diligite, ait Dóminus omnipotens.

R'. Deo grátias.

Dicto Capitulo, subjungitur **RESPONSORIUM BREVE**, ut sequitur. Versus tamen Qui sedes ad dexteram Patris semper omittitur, quando specialis Versus adhibendus præscribitur, Officii nempe currentis, aut secus Officii ad Laudes et pri-

mo quidem loco inter cetera specialem Versum habentia commemorati, aut demum de occurrenti Octava communi vel de Tempore proprius.

R. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur : Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

ψ. Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Miserére nobis.

ψ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

ψ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum.

¶ Ita dicuntur semper Responsoria brevia, etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium.

Tempore **Passionis**, in Officio *dominicali* et *feriali*, omittitur in Responsorio brevi Glória Patri, et hujus loco repetitur Responsorium, ut sequitur :

R. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ψ. Qui se-

des ad dexteram Patris. Miserére nobis. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

ψ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore **Paschali**, dicitur sequens

R. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. ψ. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.

ψ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos, allelúja. R. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúja.

Et sic dicitur Responsorium breve a Dominica in Albis usque ad Sabbatum infra Octavam Pentecostes inclusive, etiam in Festis; excepto Versu Qui surrexísti a mórtuis, si alter Versus in Proprio de Tempore vel de Sanctis assignetur.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vo-

bíscum cum subsequen-
ti Oratione et reliquis
omnibus usque ad finem
Horæ, ut infra.

In quolibet Officio *Se-
miduplici*, in Officio san-
ctæ Mariæ *in Sabbato*, in
Festis *Simplicibus*, atque
in *Feriis* Temporis Pa-
schalis, post Responso-
rium breve dicuntur se-
quentes

Preces dominicales

quæ tamen omittuntur
in Vigilia *Pentecostes* et
omnibus insuper diebus,
in quibus ad Laudes ha-
bita sit Commemoratio
Duplicis, vel factum fue-
rit Officium aut Comme-
moratio cujusvis *Octavæ*,
vel Feriæ VI post Octa-
vam *Ascensionis* :

KÝRIE, eléison. Chri-
ste, eléison. Kýrie,
eléison.

Pater noster secreto
usque ad

Ÿ. Et ne nos indúcas
in tentatiónem. *R*. Sed
libera nos a malo.

Credo in Deum secre-
to usque ad

Ÿ. Carnis resurrecti-
onem. *R*. Vitam ætérnam.
Amen.

Ÿ. Et ego ad te, Dó-
mine, clamávi. *R*. Et ma-

ne orátio mea prævé-
niet te.

Ÿ. Repleátur os meum
laude. *R*. Ut cantem gló-
riam tuam, tota die ma-
gnitúdinem tuam.

Ÿ. Dómine, avérte fá-
ciem tuam a peccá-
tis meis. *R*. Et omnes
iniquitátes meas dele.

Ÿ. Cor mundum crea
in me, Deus. *R*. Et spí-
ritum rectum ínnova in
viscéribus meis.

Ÿ. Ne projícias me a
fácie tua. *R*. Et spíritum
sanctum tuum ne áufe-
ras a me.

Ÿ. Redde mihi lætí-
tiam salutáris tui. *R*. Et
spíritu principáli confír-
ma me.

Ÿ. Adjutórium no-
strum in nómine Dómi-
ni. *R*. Qui fecit cælum
et terram.

Deinde Hebdomadarius
facit Confessionem cum
Absolutione, eamque
Chorus repetit, ut infra
post feriales Preces.

In Feriis vero *Quadra-
gesimæ* et *Passionis* us-
que ad Feriam IV Majo-
ris Hebdomadæ inclusi-
ve, atque in omnibus *Vi-
giliis*, si ad Laudes reci-
tatæ fuerint Preces, post

Responsorium breve dicuntur flexis genibus sequentes

Preces feriales

KÝRIE, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad**

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R**!. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum **secreto usque ad**

Ÿ. Carnis resurrectiόνem. **R**!. Vitam ætérnam. Amen.

Ÿ. Et ego ad te, Dómine, clamávi. **R**!. Et mane orátio mea prævéniat te.

Ÿ. Repleátur os meum laude. **R**!. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

Ÿ. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. **R**!. Et omnes iniquitátes meas dele.

Ÿ. Cor mundum crea in me, Deus. **R**!. Et spíritum rectum ínnoval in viscéribus meis.

Ÿ. Ne projícias me a fácie tua. **R**!. Et spíritum sanctum tuum ne áufferas a me.

Ÿ. Redde mihi lætí-

tiam salutáris tui. **R**!. Et spíritu principáli confirma me.

Ÿ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R**!. A viro iníquo éripe me.

Ÿ. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. **R**!. Et ab insurgéntibus in me libera me.

Ÿ. Eripe me de operántibus iniquitátem. **R**!. Et de viris sánguinem salva me.

Ÿ. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. **R**!. Ut reddam vota mea de die in diem.

Ÿ. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. **R**!. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Ÿ. Deus, in adjutórium meum inténde. **R**!. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Ÿ. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortalis. **R**!. Miserére nobis.

Ÿ. Bénedic, ánima mea, Dómino. **R**!. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Ÿ. Bénedic, ánima mea, Dómino. **R**!. Et

noli oblivisci omnes retributiões ejus.

Ÿ. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis.

℞. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

Ÿ. Qui redimit de interitu vitam tuam. ℞. Qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Ÿ. Qui replet in bonis desiderium tuum. ℞. Renovabitur ut aquilæ juvenis tua.

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini. ℞. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

CONFITEOR Deo omnipotenti, beætæ Mariæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatione, verbo et opere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Jo-

ánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREÁTUR tui omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, et vos, fratres, dicat : tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

MISEREÁTUR vestri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℞. Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tríbuat nobis omnipotens et misericors Dóminus. ℞. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium,

Semel tantum ac simul
ab omnibus ita fit Con-
fessio :

CONFITEOR Deo omni-
poténti, beátæ Ma-
riæ semper Vírgini, beá-
to Michaéli Archángelo,
beáto Joánni Baptístæ,
sanctis Apóstolis Petro
et Paulo, et ómnibus
Sanctis, quia peccávi
nimis cogitatióne, verbo
et ópere : mea culpa,
mea culpa, mea máxi-
ma culpa. Ideo precor
beátam Mariám semper
Vírginem, beátum Mi-
chaélem Archángelum,
beátum Joánnem Bap-
tístam, sanctos Apósto-
los Petrum et Paulum,
et omnes Sanctos, orá-
re pro me ad Dóminum
Deum nostrum.

Deinde dicitur :

MISEREÁTUR nostri
omnípotens Deus,
et, dimíssis peccátis
nostris, perdúcat nos
ad vitam ætérnam. A-
men.

INDULGÉNTIAM, absolu-
tiónem, et remissió-
nem peccatórum no-
strórum tríbuat nobis
omnípotens et miséri-
cors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, sub-
jungitur :

Ÿ. Dignáre, Dómine,
die isto. **R**. Sine pec-
cáto nos custodíre.

Ÿ. Miserére nostri, Dó-
mine. **R**. Miserére no-
stri.

Ÿ. Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
R. Quemádmódum spe-
rávimus in te.

Ÿ. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam. **R**. Et cla-
mor meus ad te véniat.

**Absolutis Precibus, vel,
si Preces locum non ha-
beant, post Responso-
rium breve statim dici-
tur :**

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

DÓMINE Deus omnípo-
tens, qui ad princí-
pium hujus diéi nos per-
veníre fecísti : tua nos
hódie salva virtúte ; ut
in hac die ad nullum
declinémus peccátum,
sed semper ad tuam ju-
stítiam faciéndam no-
stra procédant elóquia,
dirigántur cogitatiónes
et ópera. Per Dóminum.
R. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.
 R. Et cum spírítu tuo.
 Ÿ. Benedicámus Dó-
 mino. R. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur
 MARTYROLOGIUM, quod
 laudabiliter fit etiam ex-
 tra Chorum.

Postea Hebdomadarius
 dicit :

Ÿ. Pretiósá in conspé-
 ctu Dómini. R. Mors
 Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Oré-
 mus :

Oratio

SANCTA María, et om-
 nes Sancti intercéd-
 ant pro nobis ad Dó-
 minum, ut nos mereá-
 mur ab eo adjuvári et
 salvári, qui vivit et re-
 gnat in sæcula sæculó-
 rum.

R. Amen.

Ÿ. Deus, in adjutó-
 rium meum inténde.
 R. Dómine, ad adjuvánd-
 um me festína.

Et dicitur *ter*; ultimo
 additur :

Glória Patri, et Fílio,
 et Spirítui Sancto. Sic-
 ut erat in princípío,
 et nunc, et semper, et
 in sæcula sæculórum.
 Amen.

Kýrie, eléison. Chri-
 ste, eléison. Kýrie, elé-
 ison.

Pater noster **secreto**
 usque ad

Ÿ. Et ne nos indú-
 cas in tentatiónem.
 R. Sed libera nos a ma-
 lo.

Ÿ. Réspice in servos
 tuos, Dómine, et in ópe-
 ra tua, et dirige filios
 eórum. R. Et sit splen-
 dor Dómini Dei nostri
 super nos, et ópera má-
 num nostrárum díri-
 ge super nos, et opus
 mánuum nostrárum dí-
 rige.

Ÿ. Glória Patri, et Fí-
 lio, et Spirítui Sancto.
 R. Sicut erat in princí-
 pio, et nunc, et semper,
 et in sæcula sæculó-
 rum. Amen.

Orémus. **Oratio**

DIRIGERE et sanctificá-
 re, régere et guber-
 náre dignáre, Dómine
 Deus, Rex cæli et terræ,
 hódie corda et córpora
 nostra, sensus, sermó-
 nes et actus nostros in
 lege tua, et in opéribus
 mandatórum tuórum :
 ut hic, et in ætérnum,
 te auxiliánte, salvi et lí-

beri esse mereámur.
Salvátor mundi : Qui
vivis et regnas in sæ-
cula sæculórum.

R'. Amen.

Deinde dicitur Lectio
brevis, ad absolutionem
Capituli, prouti Officium
occurrrens requirit.

Ÿ. Jube, domne [Dómi-
ne], benedícere.

Bened. Dies et actus
nostros in sua pace dis-
pónat Dóminus omní-
potens.

R'. Amen.

In Officio **dominicali** et **feriali**

A *Dominica I Quadra-
gesimæ* usque ad Sabba-
tum ante Dominicam
Passionis inclusive :

Lectio brevis

Is. 55, 6

QUÆRITE Dóminum,
dum inveníri pot-
est : invocáte eum, dum
prope est. Tu autem,
Dómine, miserére no-
bis.

R'. Deo grátias.

¶ Ita semper concludun-
tur Lectiones breves ad
Primam, et ita in earum
fine respondetur.

A *Dominica Passionis*
usque ad Feriam IV Ma-
joris Hebdomadæ inclu-
sive :

Lectio brevis

Is. 50, 6-7

FÁCIEM meam non
avérti ab increpán-
tibus, et conspuéntibus
in me. Dóminus Deus
auxiliátor meus, et ídeo
non sum confúsus. Tu
autem.

A *Dominica Resurre-
ctionis* usque ad Vigiliam
Ascensionis inclusive :

Lectio brevis

Col. 3, 1-2

SI consurrexístis cum
Christo, quæ sursum
sunt quærite, ubi Chri-
stus est in dextera Dei
sedens : quæ sursum
sunt sápite, non quæ
super terram. Tu au-
tem.

In Officio autem cujus-
libet *Festi* vel *Octavæ*,
atque *sanctæ Mariæ in*
Sabbato; itemque in *Do-*
minica infra Octavam
Ascensionis, atque in Fe-
ria VI post Octavam *As-*
censionis, si de eis fiat

Officium, et in *Vigilia Pentecostes* :

Pro Lectione brevi sumitur Capitulum, quod ad *Nonam* ponitur ipsius Officii currentis, et in fine dicitur : Tu autem, Dómine, ut supra.

Post Lectionem brevem dicitur :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. R'. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Benedícite. R'. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. R'. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis, Spíritus, Unum Patri cum Fílio,

Dignáre promptus íngeri Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor

Confessióem pèrsonent, Flamméscat igne cáritas, Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,

Patríque compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum.

Amen.

† In Festo **Pentecostes** et per Octavam, loco præcedentis, dicitur Hymnus Veni, Créator Spíritus, ut in *Proprio de Tempore*.

Expleto Hymno, conveniens dicitur ANTIPHONA usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali

Antiphona et Capitulum ut in *Proprio de Tempore*.

In Officio autem feriali dicitur quotidie sequens

Ant. Advenérunt nobis * dies pœniténtiæ,

ad rediménda peccáta,
ad salvándas ánimas.

Capit. Joël 2, 12-13

CONVERTÍMINI ad me in
toto corde vestro,
in jejúnio, et fletu, et
planctu. Et scíndite cor-
da vestra, et non vesti-
ménta vestra, ait Dómi-
nus omnípotens.

In Officio tamen domi-
nicali et feriali, dicitur
sequens

℞. br. Ipse liberávit
me * De láqueo venán-
tium. Ipse. ʒ. Et a ver-
bo áspero. De láqueo.
Glória Patri. Ipse.

ʒ. Scápulis suis obum-
brábit tibi. ℞. Et sub
pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis

In Officio dominicali

Antiphona et Capitulum
ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio feriali

In omnibus Feriis infra
Hebdomadam *Passionis*,
dicitur sequens

Ant. Judicásti, Dó-
mine, * causam ánimæ
meæ, defénsor vitæ
meæ, Dómine, Deus
meus.

In Feria vero II, III et
IV *Majoris Hebdomadæ*,
Antiphona secunda ex
Laudibus Feriæ curren-
tis, ut in *Proprio* de Tem-
pore.

In ipsis autem Feriis,
infra utramque Hebdo-
madam, dicitur sequens

Capit. Jer. 17, 13

DÓMINE, omnes qui te
derelínquunt, con-
fundéntur : recedéntes
a te, in terra scribéntur :
quóniam dereliquerunt
venam aquárum vivén-
tium Dóminum.

In Dominicis vero et
in omnibus Feriis, supe-
rius indicatis, dicitur se-
quens

℞. br. Erue a frámea,
* Deus, ánimam meam.
Erue. ʒ. Et de manu
canis únicam meam.
Deus. Erue.

ʒ. De ore leónis libera
me, Dómine. ℞. Et a
cór nibus unicórnum
humilitátem meam.

Tempore Paschali

In Officio dominicali

a Dominica in Albis us-
que ad Dominicam V post
Pascha inclusive, Capi-

Officium, et in *Vigilia Pentecostes* :

Pro Lectione brevi sumitur Capitulum, quod ad *Nonam* ponitur ipsius Officii currentis, et in fine dicitur : Tu autem, Dómine, ut supra.

Post Lectionem brevem dicitur :

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Benedícite. R. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. R. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave María.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis, Spíritus, Unum Patri cum Fílio,

Dignáre promptus ingeri Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor

Confessiónem pésonent, Flamméscat igne cáritas, Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,

Patríque compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum.

Amen.

¶ In Festo **Pentecostes** et per Octavam, loco præcedentis, dicitur Hymnus Veni, Créator Spíritus, ut in *Proprio* de Tempore.

Expleto Hymno, conveniens dicitur ANTIPHONA usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occursus requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali

Antiphona et Capitulum ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio autem feriali dicitur quotidie sequens

Ant. Advenérunt nobis * dies pœniténtiæ,

ad rediménda peccáta,
ad salvándas ánimas.

Capit. Joël 2, 12-13

CONVERTÍMINI ad me in
toto corde vestro,
in jejúnio, et fletu, et
planctu. Et scíndite cor-
da vestra, et non vesti-
ménta vestra, ait Dómi-
nus omnípotens.

In Officio tamen domi-
nicali et feriali, dicitur
sequens

℞. br. Ipse liberávit
me * De láqueo venán-
tium. Ipse. ʒ. Et a ver-
bo áspero. De láqueo.
Glória Patri. Ipse.

ʒ. Scápolis suis obum-
brábit tibi. ℞. Et sub
pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis

In Officio dominicali

Antiphona et Capitulum
ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio feriali

In omnibus Feriis infra
Hebdomadam *Passionis*,
dicitur sequens

Ant. Judicásti, Dó-
mine, * causam ánimæ
meæ, defénsor vitæ
meæ, Dómine, Deus
meus.

In Feria vero II, III et
IV *Majoris Hebdomadæ*,
Antiphona secunda ex
Laudibus Feriæ curren-
tis, ut in *Proprio* de Tem-
pore.

In ipsis autem Feriis,
infra utramque Hebdo-
madam, dicitur sequens

Capit. Jer. 17, 13

DÓMINE, omnes qui te
derelínquunt, con-
fundéntur : recedéntes
a te, in terra scribéntur :
quóniam dereliquerunt
venam aquárum vivén-
tium Dóminum.

In Dominicis vero et
in omnibus Feriis, supe-
rius indicatis, dicitur se-
quens

℞. br. Erue a frámea,
* Deus, ánimam meam.
Erue. ʒ. Et de manu
canis únicam meam.
Deus. Erue.

ʒ. De ore leónis líbera
me, Dómine. ℞. Et a
cór nibus unicórnum
humilitátem meam.

Tempore Paschali

In Officio dominicali

a Dominica in Albis us-
que ad Dominicam V post
Pascha inclusive, Capi-

In Officio tamen **dominicali** et **feriali**, dicitur sequens

R'. br. Scápolis suis
* Obumbrábit tibi. **Scá-**
pulis. V. Et sub pennis
ejus sperábis. **Obum-**
brábit. Glória Patri.
Scápolis.

V. Scuto circúmdabit
te véritas ejus. **R'. Non**
timébis a timóre no-
ctúrno.

Tempore Passionis

In Officio dominicali

Antiphona et Capitulum
ut in *Proprio* de Tem-
pore.

In Officio feriali

In omnibus Feriis infra
Hebdomadam *Passionis*,
dicitur quotidie sequens

Ant. Pópule meus, *
quid feci tibi? aut quid
moléstus fui? Respónde
mihi.

In Feria vero II, III et
IV *Majoris Hebdomadæ*,
Antiphona tertia ex Lau-
dibus Feriæ currentis, ut
in *Proprio* de Tempore.

In ipsis autem Feriis,
infra utramque Hebdo-
madam, dicitur quotidie
sequens

Capit. Jer. 17, 18

CONFUNDÁNTUR qui me
persequúntur, et
non confúndar ego :
páveant illi, et non pá-
veam ego : induc super
eos diem afflictiónis, et
dúplici contritióne cón-
tere eos, Dómine, Deus
noster.

In Dominicis vero et in
omnibus Feriis, superius
indicatis, dicitur sequens

R'. br. De ore leónis
* Líbera me, Dómine. **De**
ore. V. Et a córnibus uni-
córnium humilitátem
meam. **Líbera. De ore.**
V. Ne perdas cum
ímpiis, Deus, ánimam
meam. **R'. Et cum viris**
sánguinum vitam me-
am.

Tempore Paschali

In Officio dominicali

a Dominica in Albis us-
que ad Dominicam V post
Pascha inclusive, Capi-
tulum ut in *Proprio* de
Tempore.

In Officio autem feriali

a Feria II post Domini-
cam in Albis usque ad
Vigiliam Ascensionis in-

clusive, dicitur quotidie sequens

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

CHRISTUS resurréxit a mórtuis primítiae dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

In Officio tamen **dominicali** et **feriali**, dicitur sequens

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. V.** Et apparuit Simóni. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.**

V. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt

Preces

post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

KÝRIE, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad**

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo. **Orémus.**

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R'. Et cum spírítu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino. R'. Deo grátias.

Ÿ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiészant in pace.

R'. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD NONAM

Pater noster et Ave María.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus.

Hymnus

RERUM, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmíum mortis sacræ

Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur ANTIPHONA usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali

Antiphona et Capitulum ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio autem feriali dicitur quotidie sequens

Ant. Per arma justitiæ * virtútis Dei commendémus nosmetipsos in multa patientia.

Capit. Is. 58, 7

FRANGE esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperiem, et carnem tuam ne despéxeris.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens

R'. br. Scuto circúm dabit te * Véritas ejus. Scuto. Ÿ. Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. Scuto.

ŷ. Angelis suis Deus mandávit de te. R'. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio dominicali

Antiphona et Capitulum ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio dominicali

In omnibus Feriis infra Hebdomadam *Passionis*, dicitur sequens

Ant. Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

In Feria vero II, III et IV *Majoris Hebdomadæ*, Antiphona quinta ex Laudibus Feriæ currentis, ut in *Proprio* de Tempore.

In ipsis autem Feriis, infra utramque Hebdomadam, dicitur quotidie sequens

Capit. Jer. 18, 20

RECORDÁRE quod steterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatióem tuam ab eis.

In Dominicis vero et in omnibus Feriis, supe-

rius indicatis, dicitur sequens

R'. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. Ne perdas. ŷ. Et cum viris sánguinem vitam meam. Deus. Ne perdas.

ŷ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. R'. A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

In Officio dominicali

a Dominica in Albis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio autem feriali

a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive, dicitur quotidie sequens

Capit. 1 Petr. 3, 18

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro iníustis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

In Officio tamen **dominicali et feriali**, dicitur sequens

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. **Ÿ.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

Ÿ. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatae sunt

Preces

post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

KÝRIE, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Ÿ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

Ÿ. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo. Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

Ÿ. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Ÿ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.

Ÿ. Deus, in adiutorium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur quinque Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur CAPITULUM, HYMNUS et VERSUS, prouti Officium occurrens exigit.

Tempore Quadragesimæ

In Officio dominicali

Capitulum ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio autem feriali dicitur quotidie sequens

Capit. Joël 2, 17

INTER vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini, et dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes.

In Officio tamen **dominicali** et **feriali**, dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,

Infirma tu scis vírium :

Ad te revérsis éxhibe

Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,

Sed parce confiténtibus :

Ad nóminis laudem tui

Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteriri

Corpus perabstinéntiam;

Culpæ ut relínquant pábulum

Jejúna corda críminum.

† Sequens Conclusio numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,

Concéde, simplex Unitas;

Ut fructuósa sint tuis

Jejuniórum múnera.

Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis**In Officio dominicali**

**Capitulum ut in *Proprio*
de Tempore.**

In Officio autem feriali

usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, dicitur quotidie sequens

Capit. Jer. 11, 20

TU autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

In Officio tamen dominicali et feriali, dicitur sequens Hymnus et Versus :

Hymnus

VEXÍLLA Regis pród-eunt :

Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lán-ceæ

Mucróné diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cón-cinit

David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sáculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

† Sequens stropa dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiόνis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :

Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.

Amen.

℣. Eripe me, Dómine,
ab hómine malo. **℞.** A viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali**In Officio dominicali**

a Dominica in Albis usque ad Dominicam V post Pascha inclusive, Capitulum ut in *Proprio* de Tempore.

In Officio autem feriali

a Feria II post Domini-
cam in Albis usque ad
Feriam III Rogationum
inclusive, dicitur quoti-
die sequens

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

**In Officio tamen domi-
nicali et feriali, dicitur
sequens Hymnus et
Versus :**

Hymnus

AD régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris Ru-
bri,
Christo canámus Prín-
cipi :

Divína cujus caritas
Sacrum propínat sángu-
inem,
Almíque membra córpo-
ris

Amor sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem pó-
stibus

Vastátor horret Angelus :
Fugítque divísium mare ;
Mergúntur hostes flúcti-
bus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,

Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyna.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínferis,
Trophæa Christus éxpli-
cat;

Cælóque apérto, súbdi-
tum

Regem tenebrárum tra-
hit.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

¶ Mane nobíscum, Dó-
mine, allelúja. ✠. Quó-
niam advesperáscit, al-
lelúja.

**Recitato Versu, dicitur
cum Antiphona conve-
nienti sequens**

**Canticum beatæ Mariæ
Virginis**

Lucae 1, 46-55

MAGNÍFICAT * ánima
mea Dóminum :
Et exsultávit spíritus

meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humili-
tátem ancíllæ suæ : *
ecce enim ex hoc beá-
tam me dicent omnes
generatiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est : * et san-
ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo : * dispérsit su-
pérbos mentecordis sui.

Depósuit poténtes de
sede, * et exaltávit hú-
miles.

Esuriéntes implévit bo-
nis : * et dívites dimísit
inánes.

Suscépit Israë́l, púe-
rum suum, * recordátus
misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad
patres nostros, * Abra-
ham, et sémini ejus in
sæcula.

Glória Patri.

**Expleto Cantico ac re-
petita Antiphona, si Pre-
ces non fuerint recitan-
dæ, statim dicitur Versus
Dóminus vobíscum cum
Oratione et reliquis om-
nibus usque ad finem
Horæ, ut infra.**

**In *Feriis* vero *Quadra-
gesimæ* et *Passionis* us-
que ad Feriam IV Majoris
Hebdomadæ inclu-
sive, si fiat Officium de
Feria currenti, et quamvis
in eo peragenda sit Com-
memoratio Duplicis aut
Semiduplicis ad instar
Simplicis redacti, post
repetitam ad Magnificat
Antiphonam dicuntur fle-
xis genibus sequentes**

Preces

quæ aliis temporibus
omittuntur :

KÝRIE, eléison. Chri-
ste, eléison. Kýrie,
eléison.

Pater noster, **quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad**

Ÿ. Et ne nos indúcas
in tentatiónem. **R.** Sed
libera nos a malo.

Ÿ. Ego dixi : Dómine,
miserére mei. **R.** Sana
ánimam meam, quia
peccávi tibi.

Ÿ. Convértere, Dómi-
ne, úsquequo? **R.** Et
deprecábilis esto super
servos tuos.

Ÿ. Fiat misericórdia
tua, Dómine, super nos.
R. Quemádmódum spe-
rávimus in te.

Ÿ. Sacerdotes tui induantur iustitiam. R'. Et sancti tui exsultent.

Ÿ. Oremus pro beatissimo Papa nostro N. R'. Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra, et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Ÿ. Oremus et pro Antistite nostro N. R'. Stet et pascat in fortitudine tua, Domine, in sublimitate nominis tui.

¶ Romæ præcedens Versus cum suo Responso omittitur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diocesani Episcopi exprimitur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responso præteritur.

Ÿ. Domine, saluum fac regem. R'. Et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Ÿ. Saluum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuæ. R'. Et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Ÿ. Meménto Congre-

gationis tuæ. R'. Quam possedisti ab initio.

Ÿ. Fiat pax in virtute tua. R'. Et abundantia in turribus tuis.

Ÿ. Oremus pro benefactoribus nostris. R'. Retribuere dignare, Domine, omnibus, nobis bona facientibus propter nomen tuum, vitam æternam. Amen.

Ÿ. Oremus pro fidelibus defunctis. R'. Requiem æternam dona eis, Domine, et lux perpétua luceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace. R'. Amen.

Ÿ. Pro fratribus nostris abséntibus. R'. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperantes in te.

Ÿ. Pro afflictis et captivis. R'. Libera eos, Deus Israël, ex omnibus tribulationibus suis.

Ÿ. Mitte eis, Domine, auxilium de sancto. R'. Et de Sion tuere eos.

Ÿ. Domine, Deus virtutum, converte nos. R'. Et ostende faciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, adjuva nos. R'. Et libera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Magnificat, statim dicitur :

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde, *extra Tempus Paschale*, in Officio *Semiduplici* aut *Simplici* tam de Tempore quam de Sanctis, præter quam a Sabbato ante Dominicam Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, ac præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis, etiam concurrentis, fit sequens

Suffragium

de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctique omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

Ÿ. Mirificávit Dómi-

nus Sanctos suos. R. Et exaudivit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

ACUNCTIS nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem ; ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. R. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysterium Domini, aut de ipso ratione Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum ; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In

hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto N.

Tempore autem **Paschali**, a Feria II post Dominicam in Albis usque ad Feriam III Rogationum inclusive, in Officio Semiduplici aut Simplici tam de Tempore quam de Sanctis, nisi habita sit Commemoratio Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, loco Suffragii, fit sequens

Commemoratio de Cruce

Ant. Crucifixus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

Ÿ. Dícite in natióibus, allelúja. **R.** Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. **Oratio**

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis, fámulis tuis ; ut resurrectionis grátiam consequámur. Pereúmdem Dóminum.
R. Amen.

Post ultimam Orationem additur :

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
Ÿ. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.
Ÿ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
R. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, statim incipitur Versus Jube, domne, benedícere, ut infra ad Completorium; secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

AD COMPLETORIUM

Ante Completorium *non* dicitur Pater noster et Ave María, sicut in aliis Horis, sed absolute

Lector incipit :

Ÿ. Jube, domne [Dómine], benedícere.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédant nobis Dóminus omnípotens.

R. Amen.

Lectio brevis

1 Petr. 5, 8-9

RRATRES : Sóbrii
estóte, et vigi-
láte : quia ad-
versárius vester diábo-
lustamquam leorúgiens
circuit, quærens quem
dévoret : cui resistite for-
tes in fide. Tu autem, Dó-
mine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Ÿ. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum et
terram.

Pater noster, quod di-
citur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius
facit CONFESIONEM.

CONFÍTEOR Deo omni-
poténti, beátæ Ma-
riæ semper Vírgini, beá-
to Michaéli Archángelo,
beáto Joánni Baptístæ,
sanctis Apóstolis Petro
et Paulo, ómnibus San-
ctis, et vobis, fratres,
quia peccávi nimis cogi-
tatióne, verbo et ópere :
mea culpa, mea culpa,
mea máxima culpa. Ideo
precor beátam Mariám
semper Vírginem, beá-
tum Michaélem Archán-
gelum, beátum Joán-

nem Baptístam, sanctos
Apóstolos Petrum et
Paulum, omnes San-
ctos, et vos, fratres,
oráre pro me ad Dómi-
num Deum nostrum.

Chorus respondet :

MISEREÁTUR tui omní-
potens Deus, et, di-
míssis peccátis tuis, per-
dúcat te ad vitam ætér-
nam.

R. Amen.

Deinde repetit Confes-
sionem, et ubi dicitur :
vobis, fratres, et vos, fra-
tres, dicat : tibi, pater, et
te, pater.

Facta Confessione a
Choro, Hebdomadarius
dicit :

MISEREÁTUR vestri
omnípotens Deus,
et, dimíssis peccátis ve-
stris, perdúcat vos ad
vitam ætérnam.

R. Amen.

INDULGÉNTIAM, absolu-
tiónem, et remissió-
nem peccatórum no-
strórum tríbuat nobis
omnípotens et miséri-
cors Dóminus.

R. Amen.

*Extra Chorum, si unus
vel duo tantum recitent*

Officium, et in *Choro Monialium*,

Semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :

CONFÍTEOR Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatíone, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

MISEREÁTUR nostri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

INDULGÉNTIAM, absolutionem, et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis

omnipotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, dicitur :

Ÿ. Convérte nos, Deus, salutáris noster. **R**. Et avérte iram tuam a nobis.

Ÿ. Deus, in adjutórium meum inténde. **R**. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Deinde, inchoata convenienti Antiphona, dicuntur tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita integre post ultimum Psalmum Antiphona, dicitur sequens

Hymnus

TE lucis ante términum, Rerum Creátor, póscimus,

Ut pro tua cleméntia Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,

Et nóctium phantásmata; Hostémque nostrum cómpri-

me, Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime, Patríque compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve :

Capit. Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocatum est super nos : ne derelinquas nos, Dómine, Deus noster.

R'. Deo grátias.

R'. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. V. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus.

V. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

R'. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

A Sabbato ante Dominicam *Passionis* usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, si præcedentes Vesperæ fuerint de Dominica vel de Feria, in Responsorio brevi omittitur Glória Patri, et hujus loco repetitur Responsorium, ut sequitur :

R'. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. V. Redemísti nos,

Dómine, Deus veritátis. Comméndo. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

V. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

R'. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

A Sabbato ante Dominicam *in Albis* usque ad Feriam VI infra Octavam Pentecostes inclusive, dicitur sequens

R'. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. In manus. V. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. In manus.

V. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, allelúja. R'. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúja.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

NUNC dimíttis servum tuum, Dómine, * secundum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi
mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante
fáciem ómnium popu-
lórum,

Lumen ad revelatió-
nem Géntium, * et gló-
riam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dó-
mine, vigilántes, custó-
di nos dormiéntes; ut
vigilémus cum Christo,
et requiescámus in pace.

Tempore *Paschali* in
fine Antiphonæ additur
Allelúja.

Deinde, si Preces non
fuerint recitandæ, statim
dicitur Versus Dóminus
vobíscum cum subse-
quenti Oratione et reli-
quis omnibus usque ad
finem Completorii, ut in-
fra.

In quolibet Officio *Se-
miduplici*, in Officio san-
ctæ Mariæ in *Sabbato*, in
Festis *Simplicibus*, atque
in *Feriis*, intra et extra
Tempus Paschale, post
repetitam ad Nunc di-
míttis Antiphonam di-
cuntur sequentes

Preces

quæ tamen omittuntur
in Feria VI post Octavam
Ascensionis, et omnibus

insuper diebus, in qui-
bus ad Vesperas habita
sit Commemoratio Du-
plicis, vel factum fuerit
Officium aut Commemo-
ratio cujusvis Octavæ.
Semper autem recitari
debent, et flexis quidem
genibus, in iis Feriis, in
quibus ad Vesperas dic-
tæ sint Preces feriales.

KÝRIE, eléison. Chri-
ste, eléison. Kýrie,
eléison.

Pater noster **secreto**
usque ad

Ÿ. Et ne nos indúcas
in tentatiónem. **R.** Sed
libera nos a malo.

Credo in Deum **se-
creto usque ad**

Ÿ. Carnis resurrecti-
onem. **R.** Vitam ætér-
nam. Amen.

Ÿ. Benedíctus es, Dó-
mine, Deus patrum no-
strórum. **R.** Et laudábilis
et gloriósus in sæcula.

Ÿ. Benedicámus Pa-
trem et Fílium cum San-
cto Spíritu. **R.** Laudé-
mus, et superexaltémus
eum in sæcula.

Ÿ. Benedíctus es, Dó-
mine, in firmaménto
cæli. **R.** Et laudábilis,
et gloriósus, et super-
exaltátus in sæcula.

Ÿ. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. *R.* Amen.

Ÿ. Dignáre, Dómine, nocte ista. *R.* Sine peccáto nos custodíre.

Ÿ. Miserére nostri, Dómine. *R.* Miserére nostri.

Ÿ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. *R.* Quemádmódum sperávimus in te.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Nunc dimíttis, statim dicitur

Ÿ. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

VÍSITA, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pacé custódiant ; et benedíctio tua sit super

nos semper. Per Dóminum. *R.* Amen.

Post Orationém additur :

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Ÿ. Benedicámus Dómino. *R.* Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. *R.* Amen.

Et *non* dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur una ex finalibus beatæ Mariæ Virginis *Antiphonis*, quæ infra pro diversitate Temporis assignantur.

Postea subjungitur :

Ÿ. Divínium auxílium máneat semper nobíscum. *R.* Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis, et pro initio Officii diei sequentis.

POST SINGULAS HORAS

In fine **Laudum**, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine *ultimæ* Horæ, sicuti et semper in fine **Completorii**, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in *publica* quam in *privata* divini Officii recitatione; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc *terminetur* Officium et discedatur a Choro, dicitur una e sequentibus Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virginis.

I Post *Laudes* ac ceteras *Horas*, præter Completorium, dicto Versu Fidélium animæ et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur:

Ÿ. Dóminus det nobis suam pacem. R'. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur una ex eisdem Antiphonis finalibus, ut infra.

II Post *Completorium* vero, recitata Benedictione Benedícat et custódiat nos, immediate subjungitur una ex ipsis Antiphonis finalibus, ut infra.

Antiphonæ finales

B. M. V.

1 **A Vesperis Sabbati** ante **Dominicam I Quadragesimæ** usque ad Completorium Feriæ IV Majoris Hebdomadæ inclusive:

Antiphona

VE, Regína cælórum,

Ave, Dómina Angelórum:

Salve, radix, salve, porta,

Ex qua mundo lux est orta:

Gaude, Virgo gloriósa,

Super omnes speciósa,

Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

Ÿ. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

R'. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio

CONCÉDE, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium: ut, qui sanctæ Dei Genitrícis

memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

2 A Completorio Sabbati sancti usque ad Nonam Sabbati infra Octavam Pentecostes inclusive :

Antiphona

REGÍNA cæli, lætare, allelúja;

Quia quem meruísti portare, allelúja,

Resurrexit, sicut dixit, allelúja :

Ora pro nobis Deum, allelúja.

ÿ. Gaude et lætare, Virgo María, allelúja.

R. Quia surrexit Dóminus vere, allelúja.

Orémus. **Oratio**

DEUS, qui per resurrectionem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre dignátus es : præsta, quæsumus; ut, per ejus Genitrícem Vírginem Mariám, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Absoluta vero Ant. finalis cum suis Versu et Oratione, concluditur :

ÿ. Divínium auxílium máneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Post divinum Officium

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; quam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate con-

tractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatis vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

SACROSÁNCTÆ et individuæ Trinitāti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitāti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fœcúndæ integritāti, et ómnium Sanctórum universitāti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobis-

que remíssio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. **R.** Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster **et** Ave María.

PSALTERIUM BREVIARII ROMANI

PER OMNES AC SINGULOS HEBDOMADÆ DIES

DISPOSITUM

DOMINICA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

Ÿ. Dómine, lábia.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, *vel* Laus.

Tempore Quadragesimæ

A Dominica *prima* usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclusive :

Invit. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : * Quia promísit Dóminus córonam vigilántibus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus 3

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,

Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus

Hoc prætulérunt, póstmodum

Christus sacrávit, ómnium

Rex atque factor téporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árcíus
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes
vagas :

Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndi-
cem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súplici,
Dicámus omnes cérnui :

Nostreis malis offéndi-
mus

Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus
tui,

Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fé-
cimus,

Auge bonum, quod pó-
scimus :

Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

¶ **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

Tempore Passionis

A Dominica *Passionis*
usque ad Feriam IV Ma-
joris Hebdomadæ inclu-
sive :

Invit. Hódie, si vo-

cem Dómini audiéritis,
* Nolíte obduráre cor-
da vestra †.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

In quarto Psalmi versu,
post repetitum a Choro
Invitatorium, statim sub-
jungitur : Sicut in exa-
cerbatiónē.

In fine autem hujus
Psalmi *non* dicitur Gló-
ria Patri *toto* Passionis
Tempore, quando fit Of-
ficiū Dominicæ ; sed
repetitur Invitatorium, ut
alias, in fine

Hymnus

PANGE, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor or-
bis

Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndo-
lens,

Quando pomi noxiális

In necem morsu ruit :

Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salú-
tis

Ordo depopóscerat ;

Multifórmis proditóris

Ars ut artem fálleret,

Et medélam ferret inde,

Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sa-
cri

Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Tempore Paschali

*A Dominica in Albis us-
que ad Vigiliam Ascen-
sionis inclusive in Offi-
cio dominicali :*

Invit. Surréxit Dómi-
nus vere, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

REX sempitérne cæli-
tum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sácula
Semper Parénti Fílius:

Nascénte qui mundo
faber
Imáginem vultus tui

Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus
dæmonis
Fœdásset humánum ge-
nus:

Tu, carne amíctus, pérdi-
tam

Formam refórmas árti-
fex.

Qui, natus olim e Vír-
gine,

Nunc e sepúlchro násce-
ris,

Tecúmque nos a mór-
tuis

Jubes sepúlto súrgerere.

Qui, pastor ætérmus,
gregem

Aqua lavas baptísmatis:
Hæc est lavácrum mén-
tium:

Hæc est sepúlchrum crí-
minum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sángu-
nem.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

¶ Sic terminantur om-
nes Hymni ejusdem me-
tri usque ad Vigiliam

Ascensionis inclusive, etiam in Officiis Sanctorum, nisi Conclusio magis propria sit in eis adhibenda.

In I Nocturno

Extra Tempus Paschale : Ant. Beátus vir †.

¶ *Et non repetitur* in Psalmo: quod semper fit, quando Antiphona incipit a primis Psalmi verbis. Et Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, ante quod vel inchoata vel integra desinit Antiphona; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo, neque addatur in fine ipsius Antiphonæ Allelúja.

Tempore **Paschali :** Ant. Allelúja, * lapis revolútus est, allelúja : ab óstio monuménti, allelúja, allelúja.

Sub una tantum Antiphona dicuntur Psalmi in unoquoque Nocturno, etiam in Feriis.

ANTIPHONÆ autem cum PSALMIS et VERSIBUS, tam intra quam extra Tempus Paschale assignatæ, adhibentur semper, extra Octavam Ascensionis, quando fit Officium de

Dominica seu minori seu majori.

¶ Asteriscus *, in Psalmorum versibus et in aliis Officii partibus insertus, denotat pausam cantus et recitationis in Choro; præter quam in Antiphonis, in quibus nempe significat tum præintonationem Antiphonæ, tum Antiphonam ipsam ante Psalmum seu Canticum eousque producendam esse ad omnes et singulas Horas in Officio ritus Semiduplicis ac Simplicis, atque ad Horas tantum minores in Officio ritus Duplicis.

Psalmus 1

BEÁTUS vir, † qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit : Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæ-

cúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic :
* sed tamquam pulvis,
quem prójicit ventus a
fácie terræ.

Ideo non resúrgent
ímpii in iudício : * ne-
que peccatóres in con-
cílio justórum.

Quóniam novit Dómi-
nus viam justórum : * et
iter impiórum peribit.

Glória Patri, et Fílio,
* et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princí-
pio, et nunc, et sem-
per, * et in sæcula sæ-
culórum. Amen.

† **Hic versus** Glória Pa-
tri **semper dicitur in fine**
omnium Psalmorum et
Canticorum, nisi aliter
notetur.

Ant. Beátus vir, qui in
lege Dómini meditátur.

Ant. Servíte Dómino.

Psalmus 2

QUARE fremuérunt
Gentes, * et pópuli
meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges ter-
ræ, et príncipes conve-
nérunt in unum * ad-
vérsus Dóminum, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula

eórum : * et projiciá-
mus a nobis jugum ip-
sórum.

Qui hábitat in cælis,
irridébit eos : * et Dó-
minus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos
in ira sua, * et in furóre
suo conturbábit eos.

Ego autem constitú-
tus sum Rex ab eo su-
per Sion montem san-
ctum ejus, * prædicans
præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me :
* Fílius meus es tu, ego
hódie génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hereditátem
tuam, * et possessiónem
tuam téminos terræ.

Reges eos in virga
férrea, * et tamquam vas
figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intel-
lígit : * erudímini, qui
judicátis terram.

Servíte Dómino in ti-
móre : * et exultáte ei
cum tremóre.

Apprehéndite disciplí-
nam, nequándo irascá-
tur Dóminus, * et per-
eátis de via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes
qui confidunt in eo.

Ant. Servíte Dómino

in timóre : et exsultáte
ei cum tremóre.

Ant. Exsúrge.

Psalmus 3

DÓMINE, quid multi-
plicáti sunt qui trí-
bulant me? * multi in-
súrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ
meæ : * Non est salus
ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine,
suscéptor meus es, *
glória mea, et exál-
tans caput meum.

Voce mea ad Dómi-
num clamávi : * et
exaudivit me de monte
sancto suo.

Ego dormívi, et sop-
rátus sum : * et exsur-
réxi, quia Dóminus sus-
cépit me.

Non timébo míllia pó-
puli circumdántis me :
* exsúrge, Dómine, sal-
vum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussí-
sti omnes adversántes
mihi sine causa : * den-
tes peccatórum contri-
vísti.

Dómini est salus : * et
super pópulum tuum
benedíctio tua.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Exsúrge,

Dómine, salvum me
fac, Deus meus.

In Quadragesima :

Ÿ. Ipse liberávit me
de láqueo venántium.

℞. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis :

Ÿ. Erue a frámea,
Deus, ánimam meam.

℞. Et de manu canis
únicam meam.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, lapis re-
volútus est, allelúja :
ab óstio monuménti,
allelúja, allelúja.

Ÿ. Surréxit Dóminus
de sepúlchro, allelúja.

℞. Qui pro nobis pe-
péndit in ligno, alle-
lúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolutio Exáudi 7

Bened. 1 Benedíctióne.

Bened. 2 Unigénitus.

Bened. 3 Spíritus.

In II Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Quam
admirábile.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, * quem
quæris, múlter? allelú-

ja : vivéntem cum mór-
tuis, allelúja, allelúja.

Psalmus 8

DÓMINE, Dóminus
noster, * quam
admirábile est
nomen tuum in uni-
vérsa terra!

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * su-
per cælos.

Ex ore infántium et
lacténtium perfecísti
laudem propter inimí-
cos tuos, * ut déstruas
inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cæ-
los tuos, ópera digitó-
rum tuórum : * lunam
et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut
filius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulo
minus ab Angelis, gló-
ria et honóre coronásti
eum : * et constituísti
eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus, * oves et
boves univérsas : insu-
per et pécora campi.

Vólucres cæli, et pi-
sces maris, * qui per-

ámbulant sémitas ma-
ris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admirábile
est nomen tuum in uni-
vérsa terra!

Ant. Quam admirábile
est nomen tuum, Dó-
mine, in univérsa ter-
ra!

Ant. Sedísti super
thronum.

Psalmus 9, i

CONFITÉBOR tibi, Dó-
mine, in toto corde
meo : * narrábo ómnia
mirabilia tua.

Lætábor et exsultábo
in te : * psallam nómi-
ni tuo; Altíssime,

In converténdo ini-
mícum meum retrór-
sum : * infirmabún-
tur, et períbunt a fácie
tua.

Quóniam fecísti judi-
cium meum et causam
meam : * sedísti super
thronum, qui júdicas
justítiam.

Increpásti Gentes, et
périit ímpius : * nomen
eórum delésti in ætér-
num, et in sæculum
sæculi.

Inimíci defecérunt frá-
meæ in finem : * et ci-

vitates eorum destruxisti.

Périit memoria eorum cum sonitu : * et Dominus in ætérnum permanet.

Parávit in iudicio thronum suum : * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in iustitia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquisti quæréntes te, Dómine.

Ant. Sedísti super thronum, qui júdicas iustitiam.

Ant. Exsúrge, Dómine.

Psalmus 9, ii

PSÁLLITE Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eorum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filia Sion.

Exsultábo in salutári tuo : * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eorum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens : * in opéribus mánuum suarum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblvio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo : * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitue, Dómine, legislatórem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Extra Tempus Paschale : Ant. Exsúrge,

Dómine, non præváleat homo.

In Quadragesima :

Ÿ. Scápolis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis :

Ÿ. De ore leónis libera me, Dómine. **R.** Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, quem quæris, múlter? allelúja : vivéntem cum mórtuis, allelúja, allelúja.

Ÿ. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et apáruit Simóni, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolutio Ipsíus píetas 8

Bened. 4 Deus Pater.

Bened. 5 Christus.

Bened. 6 Ignem.

In III Nocturno

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Ut quid, Dómine †.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, * noli fle-

re, María, allelúja : resurréxit Dóminus, allelúja, allelúja.

Psalmus 9, iii

UT quid, Dómine, † recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictiόne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub

lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum : * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Ant. Ut quid, Dómine, recessísti longe?

Ant. Exsúrge †.

Psalmus 9, iv

EXSÚRGE, † Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem con-

síderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáeculum sáeculi : * peribitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus : * præparatióem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Ant. Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua.

Ant. Justus Dóminus.

Psalmus 10

IN Dómino confído : quómodo dicitis ánimæ meæ : * Tránsmi-gra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra,

* ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfectisti, destruxerunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respiciunt : * palpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatores láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellarum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justitias dilexit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Justus Dóminus, et justitiam dilexit.

In Quadragesima :

Ÿ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. **R.** Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis :

Ÿ. Ne perdas cum ím-

piis, Deus, ánimam meam. **R.** Et cum viris sanguinum vitam meam.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, noli flere, María, allelúja : resurrexit Dóminus, allelúja, allelúja.

Ÿ. Gavísi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolutio A vínculis 9

Bened. 7 Evangélica.

Bened. 8 Divínium.

Bened. 9 Ad societátem.

AD LAUDES

I

In Dominicis
Temporis Paschalis

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Sub qua sola Antiphona Allelúja dicuntur omnes Psalmi cum Cantico usque ad Capitulum, etiam in Feriis.

† **ANTIPHONÆ cum PSALMIS** assignatæ, adhibentur semper extra Octavam Ascensionis, quando fit Officium de qualibet Dominica minori ac de majori Dominica in Albis.

Psalmus 92

DÓMINUS regnâvit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitudínem diérum.

Psalmus 99

JUBILÁTE Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatíone.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves, páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confesióné, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatió nem et generatió nem véritas ejus.

Psalmus 62

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícám te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Canticum trium Puero- rum

Dan. 3, 57-88 et 56

BENEDÍCITE, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes bestiæ et pécora, Dómino : * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, — Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et glo-

riósus, et superexaltátus in sæcula.

† **Hic non dicitur** Glória Patri, **neque** Amen.

Psalmus 148

LAUDÁTE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procel-lárum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiaë, et univérſa
pécora : * ſerpéntes, et
vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes
pópuli : * príncipes, et
omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines :
senes cum junióribus
laudent nomen Dómi-
ni : * quia exaltátum est
nomen ejus solíus.

Conféſſio ejus super
cælum et terram : * et
exaltávit cornu pópuli
sui.

Hymnus ómnibus san-
ctis ejus : * filiis Israël,
pópulo appropinquánti
sibi.

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

**Capitulum ut in *Proprio*
de Tempore.**

A Dominica in Albis
usque ad Dominicam V
post Pascha inclusive :

Hymnus

AURÓRA cælum púrpu-
rat,

Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans jú-
bilat,

Horrens avérnus ínfre-
mit :

Rex ille dum fortíssi-
mus

De mortis inférno specu
Patrum senátum liberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plú-
rimo

Custóde signábat lapis,
Victor triúmphant, et suo
Mortem sepúlchro fúne-
rat.

Sat fúneri, sat lácrimis,
Sat est datum dolóribus :
Surréxit exstíntor necis,
Clamat corúscans Ange-
lus.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

ŷ. In resurrectióne
tua, Christe, allelúja.

℞. Cæli et terra lætén-
tur, allelúja.

**Ad Benedíctus ANTI-
PHONA ut in *Proprio* de
Tempore.**

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

BENEDÍCTUS Dóminus,
Deus Israël, * quia
visitávit, et fecit red-
emptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salú-
tis nobis : * in domo
David, púeri sui.

Sicut locútus est per
os sanctórum, * qui a

sæculo sunt, prophetarum ejus :

Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui odérunt nos :

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurandum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * daturum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicorum nostrorum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitaté, et justitia coram ipso, * omnibus diébus nostris.

Ettu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbisenim ante faciém Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus : * in remissionem peccatorum eorum :

Per víscera misericordiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, oriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Commemorationes, si occurrant.

Commemoratio de Cruce
(si dicenda sit)

Ant. Crucifíxus surrexit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

Ÿ. Dícite in natióibus, allelúja. **R.** Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. **Oratio**

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis, fámulis tuis ; ut resurrectionis grátiam consequámur. Pereúmdem Dóminum.
R. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium animæ.

Si terminetur Officium :

Pater noster.

Ÿ. Dóminus det nobis suam pacem. **R.** Et vitam ætérnam. Amen.

Antiphona B. Mariæ
Virginis 52

Ÿ. Divinum auxilium.

¶ PSALMI cum CANTICO
de Dominica superius
appositi dicuntur etiam,
sub ANTIPHONIS Officio
diei congruentibus, in
Dominica infra Octavam
Ascensionis, in Feria VI
post Octavam Ascensio-
nis, in *Vigilia Penteco-
stes*, in *Duplicibus I vel
II classis*, in Festis no-
vem Lectionum *Domini*,
beatæ *Mariæ Virginis*,
Angelorum, sancti *Joan-
nis Baptistæ*, sancti *Jo-
seph, Apostolorum, Evan-
gelistarum*, per Octavas
privilegiatas, itemque in
quolibet Festo novem
Lectionum *proprias* An-
tiphonas ad Laudes ha-
bente, quando de eis
persolvitur Officium.

AD LAUDES

II

A Dominica I Quadrage-
simæ usque ad Dominicam
Palmarum inclusive

Ÿ. Deus, in adiutorium.
Glória Patri. Sicut erat.
Laus tibi.

ANTIPHONÆ de Laudibus
Dominicæ currentis, ut
in *Proprio* de Tempore.

Psalmus 50

MI SERÉRE mei, De-
us, * secúndum
magnam mise-
ricórdiam tuam.

Et secúndum multi-
túdinem miseratiónum
tuárum, * dele iniqui-
tátem meam.

Amplius lava me ab
iniquitáte mea : * et a
peccáto meo munda
me.

Quóniam iniquitátem
meam ego cognóscó :
* et peccátum meum
contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et
malum coram te feci :
* ut justificéris in ser-
mónibus tuis, et vincas
cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitá-
tibus concéptus sum : *
et in peccátis concépit
me mater mea.

Ecce enim veritátem
dilexísti : * incérta et
occúlta sapiéntiæ tuæ
manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo,
et mundábor : * lavábis
me, et super nivem
dealbábor.

Audítui meo dabis
gáudium et lætítiam :
* et exsultábunt ossa
humiliáta.

Avérte fáciem tuam a
peccátis meis : * et om-
nes iniquitátes meas
dele.

Cor mundum crea in
me, Deus : * et spíri-
tum rectum ínnoval in
viscéribus meis.

Ne projicias me a fá-
cie tua : * et spíritum
sanctum tuum ne áu-
feras a me.

Redde mihi lætítiam
salutáris tui : * et spí-
ritu principáli confírma
me.

Docébo iníquos vias
tuas : * et ímpii ad te
converténtur.

Líbera me de sangui-
nibus, Deus, Deus sa-
lútis meæ : * et exsul-
tábit lingua mea justí-
tiam tuam.

Dómine, lábia mea
aperies : * et os meum
annuntiábit laudem tu-
am.

Quóniam si voluís-
ses sacrificium, dedíssem
útique : * holocáustis
non delectáberis.

Sacrificium Deo spí-
ritus contribulátus : *

cor contrítum, et hu-
miliátum, Deus, non
despícies.

Benígne fac, Dómine,
in bona voluntáte tua
Sion : * ut ædificéntur
muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacri-
fícium justítiæ, obla-
tiones, et holocáusta :
* tunc impónent super
altáre tuum vítulos.

Psalmus 117

CONFITÉMINI Dómino
quóniam bonus : *
quóniam in sǎculum
misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quó-
niam bonus : * quóniam
in sǎculum misericór-
dia ejus.

Dicat nunc domus
Aaron : * quóniam in
sǎculum misericórdia
ejus.

Dicant nunc qui ti-
ment Dóminum : * quó-
niam in sǎculum mi-
sericórdia ejus.

De tribulatióne invo-
cávi Dóminum : * et
exaudivit me in latitú-
dine Dóminus.

Dóminus mihi adjú-
tor : * non timébo quid
fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjú-

tor : * et ego despíciam
inimícos meos.

Bonum est confídere
in Dómino, * quam con-
fídere in hómine :

Bonum est speráre in
Dómino, * quam speráre
in princípibus.

Omnes Gentes cir-
cuiérunt me : * et in
nómine Dómini quia
ultus sum in eos.

Circumdántes circum-
dedérunt me : * et in
nómine Dómini quia
ultus sum in eos.

Circumdedérunt me
sicut apes, et exarsé-
runt sicut ignis in spi-
nis : * et in nómine
Dómini quia ultus sum
in eos.

Impúlsus evérsus sum
ut cáderem : * et Dó-
minus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus : * et
factus est mihi in salú-
tem.

Vox exsultatiónis, et
salútis * in tabernácu-
lis justórum.

Déxtera Dómini fecit
virtútem : déxtera Dó-
mini exaltávit me, * déx-
tera Dómini fecit virtú-
tem.

Non móriar, sed vi-

vam : * et narrábo ópe-
ra Dómini.

Castígans castigávit
me Dóminus : * et mor-
ti non trádidit me.

Aperíte mihi portas
justítiæ, ingréssus in
eas confitébor Dómino :
* hæc porta Dómini,
justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quón-
iam exaudísti me : *
et factus es mihi in
salútem.

Lápidem, quem re-
probavérunt ædificán-
tes : * hic factus est in
caput ánguli.

A Dómino factum est
istud : * et est mirábile
in óculis nostris.

Hæc est dies, quam
fecit Dóminus : * exsul-
témus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me
fac, o Dómine, bene
prosperáre : * benedí-
ctus qui venit in nó-
mine Dómini.

Benedíximus vobis de
domo Dómini : * Deus
Dóminus, et illúxit no-
bis.

Constitúite diem so-
lémnem in condénsis,
* usque ad cornu altá-
ris.

Deus meus es tu, et

confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sáeculum misericórdia ejus.

Psalmus 62

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditabor in te : * quia fuísti adjutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládií, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Canticum trium Puero- rum

Dan. 3, 52-57

BENEDÍCTUS es, Dómine, Deus patrum nostrórum : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sáecula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum : * et laudábile, et superexaltátum in ómnibus sáeculis.

Benedíctus es in tem-

plo sancto glóriæ tuæ :
* et superlaudábilis, et
supergloriósus in sæ-
cula.

Benedíctus es in thro-
no regni tui : * et su-
perlaudábilis, et super-
exaltátus in sæcula.

Benedíctus es, qui in-
tuéris abyssos, et sedes
super Chérubim : * et
laudábilis, et super-
exaltátus in sæcula.

Benedíctus es in fir-
maménto cæli : * et
laudábilis, et gloriósus
in sæcula.

Benedícite, ómnia ó-
pera Dómini, Dómino :
* laudáte, et superexal-
táte eum in sæcula.

Glória Patri.

Psalmus 148

LAUDÁTE Dóminum de
cælis : * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum, omnes
Angeli ejus : * laudáte
eum, omnes virtútes
ejus.

Laudáte eum, sol et
luna : * laudáte eum,
omnes stellæ, et lu-
men.

Laudáte eum, cæli
cælórum : * et aquæ
omnes, quæ super cæ-

los sunt, laudent no-
men Dómini.

Quia ipse dixit, et fa-
cta sunt : * ipse man-
dávít, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum,
et in sæculum sæculi :
* præcéptum pósuit, et
non præteríbit.

Laudáte Dóminum de
terra, * dracones, et
omnes abyssi.

Ignis, grando, nix,
glacies, spíritus procel-
lárum : * quæ faciunt
verbum ejus :

Montes, et omnes col-
les : * ligna fructífera,
et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa
pécora : * serpéntes, et
vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes
pópuli : * príncipes, et
omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines :
senes cum junióribus
laudent nomen Dómini :
* quia exaltátum est
nomen ejus solius.

Conféssio ejus super
cælum, et terram : * et
exaltávit cornu pópuli
sui.

Hymnus ómnibus san-
ctis ejus : * fíliis Israël,
pópulo appropinquánti
sibi.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum ut in *Proprio* de Tempore.

Hymnus

O SOL salutis, intimis,
Jesu, refulge mentibus,

Dum, nocte pulsa, gravior
Orbi dies renascitur.

Dans tempus acceptabile,

Da lacrimarum rivulis
Lavare cordis victimam,
Quam læta adurat caritas.

Quo fonte manavit nefas,

Fluent perennes lacrimæ,
Si virga poenitentiae
Cordis rigorem conterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflorēt omnia :
Lætémur et nos, in viam
Tua reducti dextera.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Te prona mundi machina,

Clemens, adoret, Trinitas,

Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum.

Amen.

℣. Angelis suis Deus
mandavit de te. ℞. Ut
custodiant te in omnibus
viis tuis.

Tempore Passionis

Capitulum ut in *Proprio*
de Tempore.

Hymnus

LUSTRA sex qui jam
perégit,

Tempus implens corporis,

Sponte libera Redemptor
Passioni deditus,

Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet :

Spina, clavi, lancea

Mite corpus perforarunt :

Unda manat, et cruor :

Terra, pontus, astra,
mundus,

Quo lavantur flumine!

Crux fidelis, inter omnes

Arbor una nobilis :

Silva talem nulla profert

Fronde, flore, germine :

Dulce ferrum, dulce lignum,

Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos, arbor
alta,

Tensa laxa viscera,

Et rigor lentescat ille,

Quem dedit nativitas;

Et superni membra Regis

Tende mihi stipite.

Sola digna tu fuisti

Ferre mundi victimam;

Atque portum præparare

Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor per-
únxit,
Fusus Agni corpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérstas.
Amen.

℣. Erípe me de inimí-
cis meis, Deus meus.
℞. Et ab insurgéntibus
in me libera me.

**Ad Benedíctus ANTI-
PHONA ut in *Proprio* de
Tempore**

Cant. Benedíctus 16

℣. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Com. si occurrant.

Suffragium

de omnibus Sanctis

(si dicendum sit)

Ant. Beáta Dei Génit-
rix Virgo María, San-
ctíque omnes intercé-
dant pro nobis ad Dó-
minum.

℣. Mirificávit Dóminus
Sanctos suos. ℞. Et ex-
audívit eos clamántes
ad se.

Orémus. **Oratio**

A CUNCTIS nos, quæsu-
mus, Dómine, men-
tis et corpóris defénde
perículis : et, interce-
dente beáta et gloriósa
semper Vírgine Dei ge-
nitríce María, cum beá-
to Joseph, beátis Apó-
stolis tuis Petro et Pau-
lo, atque beáto **N.** et
óm nibus Sanctis, salú-
tem nobis tríbue bení-
gnus et pacem ; ut, de-
strúctis adversitatibus
et erróribus univérstis,
Ecclésia tua secúra tibi
sérviat libertáte. Per
eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus.

℣. Fidélium ánimæ.

AD PRIMAM

Pater, **Ave et Credo.**

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

-Linguam refrénans
témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis ínti-
ma,

Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscése-
rit,
Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǎcu-
lum.

Amen.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja.

• Antiphona cum Psal-
mis, Tempore Paschali
ad Horas minores assi-
gnata, adhibetur semper,
extra Octavam Ascensio-
nis, quando fit Officium
de qualibet Dominica mi-
nori ac de majori Domi-
nica in Albis.

A Dominica I *Quadra-
gesimæ* usque ad Domi-
nicam Palmarum inclu-
sive : Antiphona, etiam
ad Tertiam, Sextam et
Nonam, ut in *Proprio* de
Tempore; atque ad Pri-
mam, loco seq. Psalmi 117

Confitémini, dicuntur
Psalmi 92 Dóminus re-
gnávit et 99 Jubiláte, ut
infra 79, qui in *Laudibus*
locum non habuerunt.

Psalmus 117

CONFITÉMINI Dómi-
no quóniam bo-
nus : * quóniam
in sǎculum misericór-
dia ejus.

Dicat nunc Israél quó-
niam bonus : * quóniam
in sǎculum misericór-
dia ejus.

Dicat nunc domus
Aaron : * quóniam in
sǎculum misericórdia
ejus.

Dicant nunc qui ti-
ment Dóminum : * quó-
niam in sǎculum mi-
sericórdia ejus.

De tribulatióne invo-
cávi Dóminum : * et
exaúdivit me in latitú-
dine Dóminus.

Dóminus mihi adjú-
tor : * non timébo quid
fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjú-
tor : * et ego despíciám
inimícos meos.

Bonum est confídere
in Dómino, * quam con-
fídere in hómine :

Bonum est sperare in Dómino, * quam sperare in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salutem.

Vox exultatiónis, et salutis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas

confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salutem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperare : * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem sólemnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salutem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quó-

niam in sæculum misericórdia ejus.

Tempore *Quadragesimæ*
et *Passionis* :

Psalmus 92

DÓMINUS regnávít, decórem indútus est :
* indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99

JUBILÁTE Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatíone.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves

páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confesíone, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióem et generatióem véritas ejus.

¶ In ultimo triduo *Majoris Hebdomadæ*, in Dominica infra Octavam *Ascensionis*, in Feria VI post Octavam *Ascensionis*, in *Vigilia Pentecostes*, in *Duplicibus I vel II classis*, in Festis novem *Lectionum Domini*, beatæ *Mariæ Virginis*, *Angelorum*, sancti *Joannis Baptistæ*, sancti *Joseph*, *Apostolorum*, *Evangelistarum*, et per Octavas *privilegiatas* : si de eis fiat Officium, ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam, dicuntur PSALMI de *Dominica*, sub ANTI-PHONIS Officio diei congruentibus, nisi aliter suo loco notetur; sed ad Primam, loco Psalmi 117 Confitémini, in ipsa etiam die Dominica, semper dicitur

Psalmus 53

DEUS, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratió-
nem meam : * áuribus
pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsus me,
et fortes quæsiérunt
ánimam meam : * et non
proposuérunt Deum
ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádj-
vat me : * et Dóminus
suscéptor est ánimæ
meæ.

Avérte mala inimícis
meis : * et in veritáte
tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo
tibi, * et confitébor nó-
mini tuo, Dómine :
quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tri-
bulatióne eripuísti me :
* et super inimícos
meos despéxit óculus
meus.

Psalmus 118, i

BEÁTI immaculáti in
via : * qui ámbulant
in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur
testimónia ejus : * in
toto corde exquírunt
eum.

Non enim qui ope-
rántur iniquitátem, * in
viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * man-

dáta tua custodíri ni-
mis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiédas
justificatiónes tuas !

Tunc non confúndar,
* cum perspéxero in
ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in di-
rectiόne cordis : * in eo
quod dídici judícia ju-
stítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas cu-
stódiam : * non me dere-
línquas usquequáque.

In quo córrigit ado-
lescéntior viam suam ?
* in custodiéndo ser-
mónes tuos.

In toto corde meo ex-
quisívi te : * ne repél-
las me a mandátis tuis.

In corde meo abscón-
di elóquia tua : * ut non
peccem tibi.

Benedíctus es, Dó-
mine : * doce me justi-
ficatiónes tuas.

In lábiis meis, * pro-
nuntiávi ómnia judícia
oris tui.

In via testimoniórum
tuórum delectátus sum,
* sicut in ómnibus di-
vítiis.

In mandátis tuis exer-
cébor : * et considerábo
vias tuas.

In justificatióibus tuis
meditábor : * non obli-
víscar sermónes tuos.

Psalmus 118, ii

RETRÍBUE servo tuo,
vivífica me : * et cu-
stódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos :
* et considerábo mira-
bília de lege tua.

Incola ego sum in
terra : * non abscondas
a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea
desideráre justificatió-
nes tuas, * in omni témpo-
re.

Increpásti superbos :
* maledícti qui declí-
nant a mandátis tuis.

Aufer a me oppró-
brium, et contéptum :
* quia testimónia tua
exquisívi.

Etenim sedérunt prín-
cipes, et advérsus me
loquebántur : * servus
autem tuus exercebátur
in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua
meditatio mea est : * et
consílium meum justi-
ficatióes tuæ.

Adhæsit pavíménto
ánima mea : * vivífica
me secúndum verbum
tuum.

Vias meas enuntiávi, et
exaudísti me : * doce
me justificatióes tuas.

Viam justificatiónum
tuárum ínstrue me : *
et exercébor in mirabí-
libus tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio : * confírma
me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámo-
ve a me : * et de lege
tua miserére mei.

Viam veritátis elégi :
* judícia tua non sum
oblítus.

Adhæsi testimóniis
tuis, Dómine : * noli
me confúndere.

Viam mandatórum
tuórum cucúrri, * cum
dilatásti cor meum.

Extra Tempus Pascha-
le Ant. ut in Proprio de
Tempore.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Capit. 1 Tim. 1, 17

REGI sæculórum im-
mortáli et invisíbili,
soli Deo honor et gló-
ria in sæcula sæculó-
rum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe, Fili
Dei vivi, * Miserére no-

bis. **Christe**, Fili Dei vivi, miserére nobis. **Ÿ.**

Qui sedes ad dexteram Patris. **Miserére nobis.**

Glória. **Christe**, Fili Dei vivi, miserére nobis.

Ÿ. Exsúrge, **Christe**, ádjuva nos. **℟.** Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore *Passionis* omit- titur Glória Patri.

Tempore *Paschali* :

℟. br. **Christe**, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. **Christe.** **Ÿ.** Qui surrexísti a mórtuis. **Allelúja**, allelúja. **Glória Patri.** **Christe.**

Ÿ. Exsúrge... allelúja.

Preces (si dicendæ sint)

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Credo in Deum.

Ÿ. Carnis.

Ÿ. Et ego ad te, Dómine, clamávi. **℟.** Et mane orátio mea prævéniat te.

Ÿ. Repleátur os meum laude. **℟.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

Ÿ. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis

meis. **℟.** Et omnes iniquitátes meas dele.

Ÿ. Cor mundum crea in me, Deus. **℟.** Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ÿ. Ne projícias me a fácie tua. **℟.** Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Ÿ. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **℟.** Et spíritu principáli confírma me.

Ÿ. Adjutórium.

Deinde Confessio cum Absolutione 26

Ÿ. Dignáre, Dómine, die isto. **℟.** Sine peccáto nos custodíre.

Ÿ. Miserére nostri, Dómine. **℟.** Miserére nostri.

Ÿ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **℟.** Quemádmódum sperávimus in te.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte ; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia,

dirigántur cogitatiónes
et ópera. Per Dóminum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Deinde in Choro legitur
MARTYROLOGIUM.

Postea Ÿ. Pretiósá.

Et absolute, sine Oré-
mus.

Oratio

SANCTA María, et om-
nes Sancti intercéd-
dant pro nobis ad Dó-
minum, ut nos mereám-
ur ab eo adjuvári et
salvári, qui vivit et re-
gnat in sæcula sæcu-
lórum. *R.* Amen.

Ÿ. Deus, in adjutórium
(ter).

Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Réspice in servos
tuos, Dómine, et in ópe-
ra tua, et dirige filios
eórum. *R.* Et sit splendor
Dómini Dei nostri super
nos, et ópera mánuum
nostrárum dirige super
nos, et opus mánuum
nostrárum dirige.

Ÿ. Glória Patri. *R.* Sicut
erat.

Orémus. *Oratio*

DIRIGERE et sanctifi-
cáre, régere et gu-

bernáre dignáre, Dómi-
ne Deus, Rex cæli et
terræ, hódie corda et
córpora nostra, sensus,
sermónes et actus no-
stros in lege tua, et in
opéribus mandatórum
tuórum : ut hic, et in
ætérrnum, te auxiliánte,
salvi et líberi ésse me-
reámur, Salvátor mun-
di : Qui vivis.

Ÿ. Jube.

Bened. Dies et actus no-
stros in sua pace dispón-
nat Dóminus omnípo-
tens. *R.* Amen.

*A Dominica I Quadra-
gesimæ usque ad Domi-
nicam IV inclusive :*

Lectio br. Is. 55, 6

QUÆRITE Dóminum,
dum inveníri pot-
est : invocáte eum,
dum prope est. Tu au-
tem, Dómine, miserére
nobis.

R. Deo grátias.

*In Dominicis Passionis
et Palmarum :*

Lectio br. Is. 50, 6-7.

FÁCIEM meam non
avérti ab increpán-
tibus, et conspuéntibus
in me. Dóminus Deus

auxiliátor meus, et ideo non sum confúsus. **Tu** autem.

A Dominica Resurrectionis usque ad Dom. V post Pascha inclusive :

Lectio br. Col. 3, 1-2

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. **Tu** autem.

In Officio autem cujuslibet *Festi* vel *Octavæ*, itemque in *Dominica* infra Octavam Ascensionis, si de eis fiat Officium, pro Lectione brevi sumitur Capitulum, quod ad *Nonam* ponitur ipsius Officii currentis.

Post Lect. brevem :

Ÿ. Adjutórium.

Ÿ. Benedícite. **R.** Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

AD TERTIAM

Pater **et** Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis, Spíritus, Unum Patri cum Fílio, Dignáre promptus ingeri Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessió nem pèrsonent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime, Patrique compar Unice, Cum Spíritu Paráclito Regnans per omne sæculum. Amen.

¶ In Festo **Pentecostes** et per Octavam, loco præcedentis, dicitur Hymnus Veni, Creátor Spíritus, ut in *Proprio* de Tempore.

Extra Tempus Paschale Ant. ut in *Proprio* de Tempore.

Tempore Paschali : Ant. Allelúja.

Psalmus 118, iii

LEGEM pone mihi, Dómine, viam justificationum tuarum : * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum,
et scrutábor legem tu-
am : * et custódiam il-
lam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam
mandatórum tuórum :
* quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in
testimónia tua : * et non
in avarítiam.

Avérte óculos meos ne
videant vanitátem : * in
via tua vivífica me.

Státue servo tuo eló-
quium tuum, * in ti-
móre tuo.

Amputa oppróbrium
meum quod suspicátus
sum : * quia iudícia tua
jucúnda.

Ecce concupívi man-
dáta tua : * in æquitáte
tua vivífica me.

Et véniat super me
misericórdia tua, Dó-
mine : * salutáre tuum
secúndum elóquium tu-
um.

Et respondébo expro-
brántibus mihi verbum :
* quia sperávi in ser-
mónibus tuis.

Et ne áuferas de ore
meo verbum veritátis
usquequáque : * quia
in iudíciis tuis super-
sperávi.

Et custódiam legem

tuam semper : * in sæ-
culum et in sæculum
sæculi.

Et ambulábam in la-
titúdi- ne : * quia man-
dáta tua exquisívi.

Et loquébar in testi-
móniis tuis in conspé-
ctu regum : * et non
confundébar.

Et meditábar in man-
dátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas
ad mandáta tua, quæ
diléxi : * et exercé-
bar in justificatió-
nibus tuis.

Psalmus 118, iv

MEMOR esto verbi tui
servo tuo, * in quo
mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est
in humilitáte mea : *
quia elóquium tuum
vivificávit me.

Supérbi inique agébant
usquequáque : * a lege
autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum
tuórum a sæculo, Dómi-
ne : * et consolátus sum.

Deféctio ténu-
it me, *
pro peccatóri-
bus dere-
linquéntibus legem tu-
am.

Cantábiles mihi erant
justificatió-
nes tuæ, *

in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébami ad confiténdum tibi, * super iudícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, v

BONITÁTEM fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * propterea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt

mē, et lætabúntur : *
quia in verba tua su-
persperávi.

Cognóvi, Dómine, quia
æquitas júdicia tua : *
et in veritáte tua humi-
liásti me.

Fiat misericórdia tua
ut consolétur me, *
secúndum elóquium tu-
um servo tuo.

Véniant mihi misera-
tiónes tuæ, et vivam : *
quia lex tua meditatio
mea est.

Confundántur supér-
bi, quia injúste iniqui-
tátem fecérunt in me : *
ego autem exercébor in
mandátis tuis.

Convertántur mihi ti-
méntes te : * et qui no-
vérunt testimónia tua.

Fiat cor meum imma-
culátum in justificatió-
nibus tuis, ut non con-
fúndar.

Extra Tempus Pascha-
le Ant. ut in *Proprio* de
Tempore.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Extra Tempus Paschale
et Tempore Paschali Ca-
pit. et ꝛ. br. ut in *Proprio*
de Tempore.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

AD SEXTAM

Pater **et** Ave.

Deus, Ÿ. in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

RECTOR potens, verax
Deus,
Qui témperas rerum vi-
ces,
Splendóre mane illúmi-
nas,
Et ígnibus merídiem :
Exstingue flammæ lí-
tium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córpo-
rum,
Verámque pacem cór-
dium.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

Extra Tempus Pascha-
le Ant. ut in *Proprio* de
Tempore.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 118, vi

DEFÉCIT in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum superávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persecuéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas : * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiám testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatióem et generatióem véritas tua :

* fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverát dies : * quóniam ómnia sérvíunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliviscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Meexpectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, vii

QUÓMODO diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi :
* quia mandáta tua
quæsívi.

Ab omni via mala pro-
híbui pedes meos : * ut
custódiam verba tua.

A judiciis tuis non
declinávi : * quia tu le-
gem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus
meis elóquia tua, * su-
per mel ori meo !

A mandátis tuis intel-
léxi : * proptérea odívi
omnem viam iniquitá-
tis.

Lucérna pédibus meis
verbum tuum, * et lu-
men sémitis meis.

Jurávi, et státui * cu-
stodíre júdicia justítiæ
tuæ.

Humiliátus sum us-
quequáque, Dómine : *
vivífica me secúndum
verbum tuum.

Voluntária oris mei be-
neplácita fac, Dómine :
* et júdicia tua doce me.

Anima mea in máni-
bus meis semper : * et
legem tuam non sum
oblítus.

Posuérunt peccatóres
láqueum mihi : * et de
mandátis tuis non er-
rávi.

Hereditáte acquisívi

testimónia tua in ætér-
num : * quia exsultatio
cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum
ad faciéndas justifica-
tiones tuas in ætérnum,
* propter retributióem.

Psalmus 118, viii

INÍQUOS odio hábui : *
et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor
meus es tu : * et in ver-
bum tuum superspe-
rávi.

Declináte a me, malí-
gni : * et scrutábor
mandáta Dei mei.

Súscipe me secún-
dum elóquium tuum, et
vivam : * et non con-
fúndas me ab exspe-
ctatióne mea.

Adjuva me, et salvus
ero : * et meditábor
in justificatióibus tuis
semper.

Sprevísti omnes dis-
cedéntes a judiciis tuis :
* quia injústa cogitatio
eórum.

Prævaricántes repu-
távi omnes peccatóres
terræ : * ídeo diléxi te-
stimónia tua.

Confíge timóre tuo
carnes meas : * a judí-
ciis enim tuis tímui.

Feci iudicium et iustitiam : * non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum : * et in eloquium iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam : * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intellectum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine : * dissipaverunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua, * super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandata tua dirigébar : * omnem viam iníquam odio hábui.

Extra Tempus Paschale Ant. ut in *Proprio* de Tempore.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Extra Temp. Pasch. et Tempore Paschali Capitulum et R. br. ut in *Proprio* de Tempore.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium animæ.

AD NONAM

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adiutorium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

RERUM, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmans,
Lucis diurnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen vésperre,
Quo vita nusquam decídat,
Sed præmíum mortis sacræ
Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Extra Tempus Paschale Ant. ut in *Proprio* de Tempore.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 118, ix

MIRABÍLIA testimónia tua : * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat pávullis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei. * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúnniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum iudícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Psalmus 118, x

CLAMÁVI in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericór-

diam tuam, Dómine : *
et secúndum judícium
tuum vivífica me.

Appropinquavérunt
persequéntes me ini-
quitáti : * a lege autem
tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine,
* et omnes viæ tuæ vé-
ritas.

Inítio cognóvi de te-
stimóniis tuis : * quia in
ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem me-
am, et éripe me : * quia
legem tuam non sum
oblítus.

Júdica judícium me-
um, et rédime me : *
propter elóquium tuum
vivífica me.

Longe a peccatóribus
salus : * quia justifica-
tiones tuas non exqui-
siérunt.

Misericórdiæ tuæ mul-
tæ, Dómine : * secún-
dum judícium tuum
vivífica me.

Multi qui persecuún-
tur me, et tríbulant me :
* a testimóniis tuis non
declinávi.

Vidi prævaricántes, et
tabescébam : * quia eló-
quia tua non custodié-
runt.

Vide quóniam man-

dáta tua diléxi, Dómine :
* in misericórdia tua
vivífica me.

Princípium verbórum
tuórum, véritas : * in
ætérnum ómnia judícia
justítiæ tuæ.

Psalmus 118, xi

PRÍNCIPES persecúti
sunt me gratis : * et
a verbis tuis formidávit
cor meum.

Lætábor ego super
elóquia tua : * sicut qui
invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio há-
bui, et abominátus sum :
* legem autem tuam di-
léxi.

Sépties in die laudem
dixi tibi, * super judícia
justítiæ tuæ.

Pax multa diligénti-
bus legem tuam : * et
non est illis scánda-
lum.

Exspectábam salutáre
tuum, Dómine : * et
mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea
testimónia tua : * et di-
léxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua,
et testimónia tua : * quia
omnes viæ meæ in con-
spéctu tuo.

Appropínquet depre-

cátio mea in conspéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum,*cumdocúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Extra Tempus Paschale Ant. ut in *Proprio* de Tempore.

Tempore **Paschali** : Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Extra Tempus Paschale et Tempore Paschali Capitulum et R. br. ut in *Proprio* de Tempore.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

AD VESPERAS

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, **vel** Laus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Dixit Dóminus †.

Tempore **Paschali** : Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Sub qua sola Antiphona Allelúja dicuntur omnes Psalmi usque ad Capitulum, etiam in Feriis.

¶ **ANTIPHONÆ cum PSALMIS**, tam intra quam extra Tempus Paschale assignatæ, adhibentur semper, quando fit Officium de Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Octavam Ascensionis, quam in Dominicis majoribus, non exclusa ipsa Dominica in Albis.

Psalmus 109

DIXIT Dóminus †
Dómino meo :
* Sede a dextris
meis :

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum : * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis.

Ant. Magna opera Domini.

Psalmus 110

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo : * in consilio ju-

storum, et congregatione.

Magna opera Domini : * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus : * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilem suorum, misericors et miserator Dominus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui : * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo :

Ut det illis hereditatem Gentium : * opera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus : confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo : * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus ; * initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus faciéntibus eum : * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Magna ópera Dómini : exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Ant. Qui timet Dóminum.

Psalmus 111

BEÁTUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in sǎculum sǎculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus : justítia ejus

manet in sǎculum sǎculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112

LAUDÁTE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǎculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiorum lætāntem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum in sæcula.

Ant. Deus autem noster.

Psalmus 113

IN éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugísti : * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum ?

Montes, exultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine,

non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant Gentes : Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster in cælo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino :

* adjútor eórum et pro-
tector eórum est.

Dóminus memor fuit
nostri : * et benedíxit
nobis :

Benedíxit dómui Is-
raël : * benedíxit dómui
Aaron.

Benedíxit ómnibus,
qui timent Dóminum, *
pusillis cum majóri-
bus.

Adjíciat Dóminus su-
per vos : * super vos, et
super filios vestros.

Benedícti vos a Dómi-
no, * qui fecit cælum,
et terram.

Cælum cæli Dómino :
* terram autem dedit
filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt
te, Dómine : * neque
omnes, qui descéndunt
in inférnum.

Sed nos qui vívimus,
benedícimus Dómino, *
ex hoc nunc et usque
in sæculum.

**Extra Tempus Pa-
schale :** *Ant.* Deus au-
tem noster in cælo :
ómnia quæcúmque vó-
luit, fecit.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore Quadragesimæ

**Capitulum ut in *Proprio*
de Tempore.**

Hymnus

AUDI, benígne Cóndi-
tor,

Nostras preces cum flé-
tibus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme cór-
dium,

Infirma tu scis vírium :

Ad te revérsis éxhibe
Remissionis grátiam.

Multum quidem pec-
cávimus,

Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lángui-
dis.

Concéde nostrum cón-
teri

Corpus per abstinén-
tiam ;

Culpæ ut relínquant pá-
bulum

Jejúna corda críminum.

¶ **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas ;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

Capitulum ut in *Proprio*
de Tempore.

Hymnus

VEXILLA Regis prod-
eunt :

Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ, vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.

Impléta sunt quæ con-
cinit

David fideli carmine,
Dicendo nationibus :
Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora et fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tan-
gere.

Beata, cujus brachiis
Præteritum pependit sæculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.

¶ *Sequens strophæ dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.*

O Crux, ave, spes unica,
Hoc Passiõnis tempore
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis, Trinitas,

Collaudet omnis spiritus :
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

Ÿ. Eripe me, Dómine,
ab hómine malo. R'. A
viro iníquo eripe me.

Tempore Paschali

A Dominica in Albis
usque ad Dominicam V
post Pascha inclusive :

Capitulum ut in *Proprio*
de Tempore.

Hymnus

Ad régias Agni dapes,
Stolis amicti cándi-
dis,

Post tránsitom Maris
Rubri,

Christo canamus Prínci-
pi :

Divína cujus caritas
Sacrum propínat sangui-
nem,

Almíque membra corpo-
ris

Amor sacerdos immolat.

Sparsum cruórem pó-
stibus

Vastátor horret Angelus :
Fugítque divísium mare ;
Mergúntur hostes flúcti-
bus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,

Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tartara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínfe-
ris,
Trophæa Christus éxpli-
cat;
Cælóque apérto, súbdi-
tum
Regem tenebrárum tra-
hit.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

Ÿ. Mane nobíscum, Dó-
mine, allelúja. R. Quó-
niam advesperáscit, al-
lelúja.

Ad Magnif. ANTIPHONA
ut in *Proprio* de Tempore.

Canticum beatæ Mariæ
Virginis

Lucæ 1, 46-55

MAGNÍFICAT * ánima
mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus
meus * in Deo, salutári
meo.

Quia respéxit humili-
tátem ancíllæ suæ : *
ecce enim ex hoc beá-
tam me dicent omnes
generatiónes.

Quia fecit mihi ma-

gna qui potens est : *
et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in
bráchio suo : * dispérsit
supérbos mente cordis
sui.

Depósuit poténtes de
sede, * et exaltávit hú-
miles.

Esuriéntes implévit bo-
nis : * et dívites dimísit
inánes.

Suscépit Israël, púe-
rum suum, * recordátus
misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad
patres nostros, * Abra-
ham, et sémini ejus in
sácula.

Glória Patri.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Commemorations, si
occurrant.

Suffragium

de omnibus Sanctis

(si dicendum sit)

Ant. Beáta Dei Génit-
rix Virgo María, San-
ctíque omnes intercé-
dant pro nobis ad Dó-
minum.

Ÿ. Mirificávit Dóminus

Sanctos suos. **R.** Et exaudivit eos clamantes ad se.

Orémus. **Oratio**

A CUNCTIS nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto **N.** et ómnibus Sanctis, salútem nobis tribue benígnus et pacem ; ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertate. Per eúndem.

Commemoratio de Cruce

(si dicenda sit)

Ant. Crucifíxus surrexit a mórtuis, et redémit nos, allelúja, allelúja.

Y. Dícite in natióibus, allelúja. **R.** Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

Orémus. **Oratio**

D EUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti,

ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis, fámulis tuis ; ut resurrectiόνis grátiam consequámur. Per eúndem Dóminum.

Y. Dóminus vobíscum.

Y. Benedicámus.

Y. Fidélium animæ.

† **Loco Psalmi quinti ad Vesperas in plurimis Festis :**

Psalmus 116

L AUDÁTE Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Psalmus 115

C RÉDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbui Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósam in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Psalmus 131

MEMENTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Sidéderosomnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatióem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino,

* tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatióis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas faciém Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedí-

cens benedicam : * páuperes ejus saturábo pá-nibus.

Sacerdótes ejus ín-duam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc producám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátió mea.

Psalmus 147

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

AD COMPLETORIUM

Ÿ. Jube.

Bened. Noctem.

Lect. br. 1 Petr. 5, 8-9

FRATRES : Sóbrii estóte, et vigi-láte : quia ad-versárius vester diábo-lus tamquam léo rú-giens círcuit, quærens quem dévoret : cui re-sístite fortes in fide. Tu autem.

Ÿ. Adjutórium.

Pater noster.

Confessio cum Absolu-tione 46

Ÿ. Convérte nos.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patria. Sicut erat. Allelúja, vel Laus tibi.

Extra Tempus. Pa-schale : Ant. Miserére.

Tempore Paschali : Ant. Allelúja.

Antiphona Allelúja di-citur, tam in Dominicis quam in Feriis, a Sabbato

in Albis usque ad Feriam VI infra Octavam Pentecostes inclusive.

Psalmus 4

QUM invocárem ex-
audívit me Deus
justítiæ meæ : *
in tribulatióne dilatásti
mihi.

Miserére mei, * et ex-
audi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsque-
quo gravi corde ? * ut
quid dilígitis vanitá-
tem, et quæritis men-
dácium ?

Et scitóte quóniam mi-
rificávit Dóminus san-
ctum suum : * Dómi-
nus exáudiet me cum
clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte
peccáre : * quæ dicitis
in córdibus vestris, in
cubílibus vestris com-
pungímini.

Sacrificáte sacrificium
justítiæ, et speráte in
Dómino. * Multi di-
cunt : Quis osténdit no-
bis bona ?

Signátum est super
nos lumen vultus tui,
Dómine : * dedísti lætí-
tiam in corde meo.

A fructu fruménti,
vini, et ólei sui * mul-
tiplicáti sunt.

In pace in idípsum *
dórmiam, et requiès-
cam.

Quóniam tu, Dómine,
singuláriter in spe *
constituísti me.

Psalmus 90

QUI hábitat in adju-
tório Altíssimi, * in
protectiόne Dei cæli
commorábitur.

Dicet Dómino : Sus-
céptor meus es tu, et
refúgium meum : * Deus
meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberá-
vit me de láqueo ve-
nántium, * et a verbo
áspero.

Scápulis suis obum-
brábit tibi : * et sub pen-
nis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te
véritas ejus : * non timé-
bis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in
die, a negótio perambu-
lánte in ténebris : * ab
incúrsu, et dæmónio
meridiáno.

Cadent a látere tuo
mille, et decem míllia a
dextris tuis : * ad te au-
tem non appropinquá-
bit.

Verúmtamen óculis
tuis considerábis : * et

retributiónem peccató-
rum vidébis,

Quóniam tu es, Dómi-
ne, spes mea : * Altíssi-
mum posuísti refúgium
tuum.

Non accédet ad te ma-
lum : * et flagéllum non
appropinquábit taber-
náculo tuo.

Quóniam Angelis suis
mandávit de te : * ut
custódiánt te in ómni-
bus viis tuis.

In mánibus portábunt
te : * ne forte offéndas ad
lápídem pedem tuum.

Super áspídem, et ba-
silíscum ambulábis : *
et conculcábis leónem
et draconem.

Quóniam in me sperá-
vit, liberábo eum : * pró-
tegam eum, quóniam
cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et
ego exáudiam eum : *
cum ipso sum in tribu-
latióne : erípiam eum
et glorificábo eum.

Longitúdine diérum re-
plébo eum : * et ostén-
dam illi salutáre meum.

Psalmus 133

ECCE nunc benedícite
Dóminum, * omnes
servi Dómini :

Qui statis in domo Dó-
mini, * in átriis domus
Dei nostri.

In nóctibus extóllite
manus vestras in san-
cta, * et benedícite Dó-
minum.

Benedícat te Dóminus
ex Sion, * qui fecit cæ-
lum et terram.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Miserére
mihi, Dómine, et exáudi
oratióem meam.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pó-
scimus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sóm-
nia,

Et nóctium phantásmata ;
Hostémque nostrum
cómprime,

Ne polluéantur córpora.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum. Amen.

Capit. Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen

sanctum tuum invocatum est super nos : ne derelinquas nos, Dómine, Deus noster.

R. br. In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. **In manus. V.** Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. **Commendo. Glória Patri. In manus.**

V. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

In Dominicis *Passionis* et *Palmarum* omittitur Glória Patri.

Tempore *Paschali* :

R. br. In manus tuas, Dómine, commendo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. **In manus.**

V. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. In manus.**

V. Custódi nos... allelúja.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

NUNC dimíttis servum tuum, Dómine, * secundum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatió-nem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israë-l.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes ; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. (**T. P.** Allelúja.)

Preces

(quando dicendæ sunt) :

Kýrie, eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos.

Credo in Deum.

V. Carnis resurrecti-
onem.

V. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. **R.** Et laudábilis et gloriósus in sǎcula.

V. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. **R.** Laudémus, et superexaltémus eum in sǎcula.

V. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. **R.** Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǎcula.

V. Benedícat et custódiat

nos omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

Y. Dignáre, Dómine, nocte ista. **R.** Sine peccáto nos custodíre.

Y. Miserére nostri, Dómine. **R.** Miserére nostri.

Y. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te.

Y. Dómine, exáudi.

Y. Dóminus vobíscum.

Orémus. **Oratio**

VÍSITA, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custodiant ; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Y. Dóminus vobíscum.

Y. Benedicámus.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Antiphona B. M. V. 51, 52
Y. Divínium auxílium.
Pater, Ave **et** Credo.

¶ **PSALMI** de Dominica superius appositi dicuntur ad Completorium etiam in ultimo triduo *Majoris Hebdomadæ* atque in Festo et per Octavam *Paschatis* usque ad Feriam VI inclusive, servato quidem ritu, qui in Proprio de Tempore indicatur : itemque dicuntur, adhibita simul Antiphona juxta diversitatem Temporis assignata, post utrasque Vesperas in Dominica infra *Octavam Ascensionis*, in Feria VI post Octavam Ascensionis, in Duplicibus *I vel II classis*, in Festis novem Lectionum *Domini*, beatæ *Mariæ Virginis*, *Angelorum*, sancti *Joannis Baptistæ*, sancti *Joseph*, *Apostolorum*, *Evangelistarum*, et per Octavas *privilegiatas* ; si tamen præcedentes I Vesperæ de eis integræ vel saltem a Capitulo sint celebratæ, ac II Vesperæ de ipsis integræ fuerint persolutæ.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

Ÿ. Dómine, lábia.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Invit. Non sit vobis
vanum mane súrgere
ante lucem : * Quia
promísit Dóminus corón-
nam vigilántibus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejú-
nium,

Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prí-
mitus

Hoc prætulérunt, póst-
modum

Christus sacrávit, óm-
nium

Rex atque factor témpo-
rum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes
vagas :

Nullúmque demus cál-
lidi

Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram vindi-
cem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súplici,
Dicámus omnes cernui :

Nostris malis offéndi-
mus

Tuam, Deus, clemén-
tiam :

Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus
tui,

Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fé-
cimus,

Auge bonum, quod pó-
scimus :

Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpe-
tim.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jeiuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Invit. Hódie, si vo-
cem Dómini audiéritis,
* Nolíte obduráre corda
vestra †.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

PANGE, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor or-
bis

Immolátus vicerit.

De paréntis protoplá-
sti

Fraude Factor cóndolens.
Quando pomi noxiális

In necem morsu ruit:

Ipse lignum tunc notá-
vit,

Damna ligni ut sólve-
ret.

Hoc opus nostræ salú-
tis

Ordo depopóscerat;

Multifórmis proditóris

Ars ut artem fálleret,

Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venitergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgínali
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáschia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Invit. Surréxit Dómi-
nus vere, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

REX sempitérne cæli-
tum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius:
Nascénte qui mundo
faber

Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

- Cum livor et fraus dæ-
monis

Fœdasset humánum ge-
nus :

Tu, carne amíctus, pér-
ditam

Formam refórmas ártifex.

Qui, natus olim e Vír-
gine,

Nunc e sepúlchro násce-
ris.

Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor ætérmus,
gregem

Aqua lavas baptísmatis :
Hæc est lavácrum mén-
tium :

Hæc est sepúlchrum crí-
minum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sángu-
inem.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** Ant. Dóminus
de cælo * prospéxit su-
per fílios hómínium.

Tempore **Paschali :**
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Sub una tantum Anti-
phona Allelúja in hac et
aliis Feriis, dicuntur tres
Psalmi in unoquoque
Nocturno a Feria II post
Dominicam in Albis us-
que ad Feriam VI post
Octayam Ascensionis, si
Festum de Sanctis novem
Lectionum celebretur; et
novem continuatim reci-
tantur Psalmi in unico
Nocturno usque ad Vigi-
liam Ascensionis, si Offi-
cium trium Lectionum de
Tempore vel de Sanctis
agatur.

¶ ANTIPHONÆ, tam intra
quam extra Tempus Pa-
schale, in hac et aliis Fe-
riis appositæ, dicuntur
semper in Officio feriali
et in Festis sive trium
sive novem Lectionum,
quando juxta Rubricas
sumendi sint Psalmi de
Feria, ut in Psalterio;
VERSUS autem, extra
Tempus Paschale in sin-
gulis Nocturnis assigna-
ti, adhibentur etiam in
Festis, quæ Tempore
Quadragesimæ ac *Pas-
sionis* celebrantur.

In *Officio* autem *trium
Lectionum*, tam de Tem-
pore quam de Sanctis,
omittuntur VERSUS et re-

liqua omnia, quæ in Officio novem Lectionum solent recitari in fine I et II Nocturni, et *continuantur* Psalmi (cum suis Antiphonis extra Tempus Paschale) usque ad Versum III Nocturni.

Psalmus 13

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cælo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum : linguis suis dolose agebant, * venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est : * veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas

in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt : * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, * qui devorant plebem meam sicut escam panis ?

Dominum non invocarunt, * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione justa est, consilium inopis confudistis : * quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël ? * cum averterit Dominus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

Ant. Dominus de cælo prospexit super filios hominum.

Ant. Qui operatur iustitiam, * requiescet in monte sancto tuo, Domine.

Psalmus 14

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo ? * aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine
mácula, * et operátur
justítiam :

Qui lóquitur veritátem
in corde suo, * qui non
egit dolum in lingua
sua :

Nec fecit próximo suo
malum, * et oppró-
brium non accépit ad-
vérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus
est in conspéctu ejus
málgnus : * timéntes
autem Dóminum glóri-
ficat :

Qui jurat próximo suo,
et non decípit, * qui
pecúniam suam non de-
dit ad usúram, et mú-
nera super innocéntem
non accépit.

Qui facit hæc, * non
movébitur in ætérnum.

Ant. Qui operatur ju-
stítiam, requiescet in
monte sancto tuo, Dó-
mine.

Ant. Inclína, Dómine,
* aurem tuam mihi, et
exáudi verba mea.

Psalmus 16

EXÁUDI, Dómine, ju-
stítiam meam : *
inténde deprecatióem
meam.

Auribus pécipe ora-
tiónem meam, * non
in lábiis dolósis.

De vultu tuo judí-
cium meum pródeat : *
óculi tui vídeant æqui-
tátes.

Probásti cor meum,
et visitásti nocte : * igne
me examinásti, et non
est invénta in me iní-
quitas.

Ut non loquátur os
meum ópera hómi-
num : * propter verba
labiórum tuórum ego
custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos
in sémitis tuis : * ut
non moveántur vestí-
gia mea.

Ego clamávi, quóniam
exaudísti me, Deus :
* inclína aurem tuam
mihi, et exáudi verba
mea.

Mirífica misericórdias
tuas, * qui salvos facis
sperántes in te.

A resistentibus dexte-
ræ tuæ custódi me, * ut
pupíllam óculi.

Sub umbra alárum
tuárum prótege me :
* a fácie impiórum qui
me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam
meam circumdedérunt,

adipem suum conclu-
sérunt : * os eórum
locútum est supér-
biam.

Projiciéntes me nunc
circumdedérunt me : *
óculos suos statuérunt
declináre in terram.

Suscepérunt me sicut
leo parátus ad præ-
dam : * et sicut cátu-
lus leónis hábitans in
ábditis.

Exsúrge, Dómine, præ-
veni eum, et supplánta
eum : * éripe ánimam
meam ab ímpio, frá-
meam tuam ab inimí-
cis manus tuæ.

Dómine, a paucis de
terra dívide eos in vita
eórum : * de abscón-
ditis tuis adimplétus
est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis :
* et dimisérunt reliquias
suas párvulis suis.

Ego autem in justítia
apparébo conspéctui
tuo : * satiábor cum
apparúerit glória tua.

Ant. Inclína, Dómine,
aurem tuam mihi, et
exáudi verba mea.

**In Festis novem Lectio-
num extra Tempus Pa-
schale :**

ψ. Mirífica, Dómine,

misericórdias tuas. **R'.**
Qui salvos facis spe-
rántes in te.

**In Festis novem Lectio-
num Tempore Paschali :**

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

ψ. Deus regenerávit
nos in spem vivam, al-
lelúja. **R'.** Per resurre-
ctiónem Jesu Christi ex
mórtuis, allelúja.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

Absolutio Exáudi 7

Bened. 1 Benedictióne.

Bened. 2 Unigénitus.

Bened. 3 Spíritus San-
cti.

In II Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Díligam
te, * † Dómine, virtus
mea.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 17, i

DÍLIGAM te, † Dó-
mine, fortitúdo
mea : * Dómi-
nus firmaméntum me-
um, et refúgium meum,
et liberátor meus.

Deus meus adjutor meus, * et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu salutis meae, * et susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum : * et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolores mortis : * et torréntes iniquitatis conturbavérunt me.

Dolores inférni circumdedérunt me : * praecupavérunt melaquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dominum, * et ad Deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est, et contremuit terra : * fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus : et ignis a facie ejus exarsit : * carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit caelos, et descendit : * et caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, et volavit : * volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus : * tenebrosa aqua in nubibus aëris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, * grando et carbones ignis.

Et intonuit de caelo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam : * grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos : * fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, * et revelata sunt fundamenta orbis terrarum :

Ab increpatione tua, Domine, * ab inspiratione spiritus irae tuae.

Ant. Diligam te, Domine, virtus mea.

Ant. Retribuet mihi Dominus * secundum justitiam meam.

PSALMUS 17, II

MISIT de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia júdicia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répulí a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et se-

cúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiam murum.

Deus meus, impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus, qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas

ad prælium : * et posuisti, ut arcum æreum, brachia mea.

Ant. Retribuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam.

Ant. Vivit Dóminus, * et benedíctus Deus salútis meæ.

Psalmus 17, iii

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ : * et dextera tua suscepit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea :

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convertar, donec deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudivit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante faciém venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constitúes me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni invertérati sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natióibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficanssalútes Regis ejus, et fáciens mi-

sericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sǎculum.

Ant. Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

**In Festis novem Lectio-
num extra Tempus Pa-
schale :**

Ÿ. Confitébor tibi in na-
tiónibus, Dómine. **R.** Et
nómini tuo psalmum
dicam.

**In Festis novem Lectio-
num Tempore Paschali :**

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Ÿ. Deus suscitávit Chri-
stum a mórtuis, alle-
lúja. **R.** Ut fides nostra
et spes esset in Deo,
allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absol. Ipsíus píetas 8

Bened. 4 Deus Pater.

Bened. 5 Christus.

Bened. 6 Ignem.

In III Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Exáudiat
te * † Dóminus in die
tribulatiónis †.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 19

EXÁUDIAT te † Dó-
minus in die
tribulatiónis : *

† prótegat te nomen Dei
Jacob.

Mittat tibi auxílium
de sancto : * et de Sion
tueátur te.

Memor sit omnis sa-
crificii tui : * et holocáu-
stum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum
cor tuum : * et omne
consílium tuum confír-
met.

Lætábimur in salutári
tuo : * et in nómine
Dei nostri magnificábi-
mur.

Impleat Dóminus om-
nes petitiónes tuas : *
nunc cognóvi quóniam
salvum fecit Dóminus
Christum suum.

Exáudiet illum de cæ-
lo sancto suo : * in po-
tentátibus salus dexte-
ræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi
in equis : * nos autem
in nómine Dómini, Dei
nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et
cecidérunt : * nos autem
surréximus et erécti su-
mus.

Dómine, saluum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. Dómine, * † in virtúte tua lætábitur rex †.

Psalmus 20

DÓMINE, † in virtúte tua lætábitur rex : * † et super salutáre tuum exsultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in bededictiόνibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiiit a te : * et tribuísti ei longitudinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiόνem in sæculum sæculi : * lætifi-

cábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtutes tuas.

Ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. Exaltábo te, * † Dómine, quóniam suscepísti me †.

PSALMUS 29

EXALTÁBO te, † Dómine, quóniam suscepísti me : * † nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendentibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatione ejus : * et vita in voluntate ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntate tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum

descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compún-gar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Extra Tempus Paschale : Ant. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.

In Festis extra Tempus Paschale :

℣. Psállite Dómino, sancti ejus. ℞. Et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

In feriali Officio Quadragesimæ :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℞. Et a verbo áspero.

In feriali Officio Tempore Passionis :

Ÿ. Erue a frámea, Deus,
ánimam meam. *R.* Et
de manu canis únicam
meam.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

In Festis *novem* Lectio-
num :

Ÿ. Deus et Dóminus
suscitávit, allelúja. *R.* Et
nos suscitábit per vir-
tútem suam, allelúja.

In Officiis *trium* Lectio-
num :

Ÿ. Surréxit Dóminus
de sepúlchro, allelúja.
R. Qui pro nobis pepén-
dit in ligno, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

In Officio
novem Lectionum

Absol. A vínculis 9

BENEDICTIONES

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica.

Pro viii Lectione

In Festis *Domini* : *Bened.*
Divínium auxílium.

In Festis *beatæ Mariæ
Virginis* : *Bened.* Cujus
festum cólimus, ipsa.

In Festis *Sanctorum* :
Bened. Cujus (vel Quo-
rum aut Quarum) festum
cólimus.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem.

Si autem legenda sit
Lectio ix de *Homilia* :
Bened. Per evangélica
dicta.

In Officio
trium Lectionum

Absolutio Exáudi 10

BENEDICTIONES

In *Feriis*, quando legi-
tur *Homilia* :

Bened. 1 Evangélica.

Bened. 2 Divínium.

Bened. 3 Ad societá-
tem.

In *Feriis*, quando *non*
legitur *Homilia* :

Bened. 1 Benedicçãoe
perpétua 8

Bened. 2 Unigénitus.

Bened. 3 Spíritus.

In *Festis* *Sanctorum* :

Bened. 1 Ille nos bene-
dícat, qui sine fine vivit
et regnat. *R.* Amen.

Bened. 2 Cujus (vel
Quorum aut Quarum).

Bened. 3 Ad societátem.

AD LAUDES

I

In Feriis Temporis Paschalis, atque in Festis intra et extra Tempus Paschale celebrandis

Ÿ. Deus, in adiutorium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Jubiláte * Deo in voce exsultationis.

Tempore Paschali : Ant. Allelúja, * allelúja. allelúja.

Sub qua sola Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicuntur omnes Psalmi et Canticum usque ad Capitulum a Feria II post Dominicam in Albis, in Officiis trium Lectionum usque ad Vigiliam Ascensionis, et in Festis novem Lectionum de Sanctis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive.

¶ ANTIPHONÆ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio *feriali* et in *Festis* sive trium sive novem Lectionum,

quando juxta Rubricas sumendi sint PSALMI de Feria; atque ANTIPHONÆ, *extra Tempus Paschale* assignatæ, adhibentur etiam in *Festis*, quæ Tempore Quadragesimæ ac Passionis celebrantur.

Psalmus 46

OMNES Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultationis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum

Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter elevátisunt.

Ant. Jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Ant. Inténde * voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Psalmus 5

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui opérántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum

tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguissuis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatió nibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Ant. Deus majestátis * intónuit : afférte glóriam nómini ejus.

Psalmus 28

AFFÉRTE Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmódum fílius unicórniū.

Vox Dómini interciéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium in-

habitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Deus majestátis intónuit : afférte glóriam nómini ejus.

Ant. Laudámus nomen tuum * ínclytum, Deus noster.

Canticum David

1 Par. 29, 10-13

BENEDÍCTUS es, Dómine, Deus Israél patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia, * et glória, atque victória :

Et tibi laus : * cuncta enim quæ in cælo sunt, et in terra, tua sunt :

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiae, et tua est glória : * tu domináris ómnium,

In manu tua virtus et poténtia : * in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi,

* et laudámus nómen
tuum ínclytum.

Ant. Laudámus nó-
men tuum ínclytum,
Deus noster.

Ant. Laudáte *† Dómi-
num, omnes Gentes†.

Psalmus 116

LAUDÁTE † Dóminum,
omnes Gentes : *
† laudáte eum, omnes
pópuli :

Quóniam confirmáta
est super nos miseri-
córdia ejus : * et véritas
Dómini manet in ætér-
num.

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Laudáte
Dóminum, omnes Gen-
tes.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

Hymnus

AURÓRA cælum púrpu-
rat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans jú-
bilat,
Horrens avérnus ínfre-
mit :

Rex ille dum fortíssi-
mus

De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plú-
rimo
Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúne-
rat.

Sat fúneri, sat lácri-
mis,
Sat est datum dolóri-
bus :

Surréxit exstíntor ne-
cis,
Clamat corúscans Ange-
lus.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ÿ. In resurrectióne
tua, Christe, allelúja.
℞. Cæli et terra lætén-
tur, allelúja.

ANTIPHONA ad Benedíctus ut in *Proprio* de Tempore.

Cant. Benedíctus 16
 †. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Commemorationes si occurrant.

Suffragium vel Commemoratio de Cruce si habetur 19

†. Dóminus vobíscum.
 Benedicámus. Fidélium.

AD LAUDES

II

In Feriis II post Domini-
 cam I Quadragesimæ usque
 ad Feriam II Majoris Heb-
 domadæ inclusive, quando
 fit Officium de Feria

†. Deus, in adjutórium.
 Glória Patri. Sicut erat.
 Laus tibi.

Ant. Miserére * † mei,
 Deus, secúndum ma-
 gnam misericórdiam
 tuam.

† Feria II Majoris Heb-
 domadæ, **ANTIPHONÆ** ut
 in *Proprio* de Tempore.

Ps. 50 Miserére † mei 70

Ant. Deduc me.

Psalmus 5

VERBA mea áuribus
 pércipe, Dómine, *
 intéllege clamórem me-
 um.

Inténde voci oratiónis
 meæ, * Rex meus et
 Deus meus.

Quóniam ad te orábo :
 * Dómine, mane exáu-
 dies vocem meam.

Mane astábo tibi et
 vidébo : * quóniam non
 Deus volens iniquitá-
 tem tu es.

Neque habitábit juxta
 te malignus : * neque
 permanébunt injústi
 ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui ope-
 rántur iniquitátem : *
 perdes omnes, qui lo-
 quúntur mendácium.

Virum sánguinem et
 dolósum abominábitur
 Dóminus : * ego autem
 in multitúdine miseri-
 córdiæ tuæ.

Introíbo in domum
 tuam : * adorábo ad
 templum sanctum tuum
 in timóre tuo.

Dómine, deduc me in
 justítia tua : * propter
 inimícos meos dirige

in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitátió-nibus suis, secúndum multitúdinem impietá-tum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Deduc me in iustítia tua, Dómine.

Ant. Dóminus dabit virtútem.

Psalmus 28

AFFÉRTE Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, affér-

te Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmódum filius unicórniū.

Vox Dómini interciéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Dóminus dabit virtútem et benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Convérsus est furor tuus.

Canticum Isaiaë

Is. 12, 1-6

CONFITÉBOR tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo :

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris : * et dicétis in die illa : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiões ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda, habitátio Sion : * quia ma-

gnus in médio tui Sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte †.

Psalmus 116

LAUDÁTE † Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Is. 58, 1

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus

OSOL salútis, íntimis, Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptá-
bile,

Da lacrimárum rívlis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cári-
tas.

Quo fonte manávit ne-
fas,

Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti délixera.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Te prona mundi má-
china,

Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum.

Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus
mandávit de te. R. Ut
custódiánt te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-
gnum in panem
ejus, et eradámus eum
de terra vivéntium, et
nomen ejus non me-
morétur ámplius.

Hymnus

LUSTRA sex qui jam
perégit,
Tempus implens córpo-
ris,

Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce lan-
guet :

Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra,
mundus,

Quo lavántur flúmine !

Crux fidélis, inter om-
nes

Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor
alta,

Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas ;
Et supérni membra Re-
gis

Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti

Ferre mundi víctimam ;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quám sacer cruor per-
únxit,

Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,

Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérstas.

Amen.

Ÿ. Eripe me de inimí-
cis meis, Deus meus.

℞. Et ab insurgéntibus
in me libera me.

ANTIPHONA ad Benedí-
ctus ut in *Proprio* de
Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Preces dicendæ 17

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde **Comme-**
morationes si occurrant.

Suffragium si habetur 19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans
témperet,
Ne litis horror ínsonet:

Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis ínti-
ma,

Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésse-
rit,

Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæ-
culum. Amen.

In *feriali* Officio Tem-
pore *Quadragesimæ*, ac
Passionis usque ad Fe-
riam IV Majoris Hebdo-
madæ inclusive: In hac
et aliis Feriis, **ANTIPHONÆ** ad Primam, Tertiam,
Sextam et Nonam, ut in
Ordinario et *Psalterio*
sunt indicatæ vel appo-
sitæ.

Extra Tempus Pa-
schale: Ant. Innocens
mánibus.

Tempore *Quadrage-*
simæ in Officio feriali:
Ant. Vivo ego.

In Feria II infra Hebdo-
madam *Passionis* in Offi-
cio feriali:

Ant. Libera me, Dó-
mine.

In Feria vero II *Majoris Hebdomadae*, Antiphona prima ex Laudibus *Feriae* currentis.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja.

Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicitur ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam a Feria II post Dominicam in Albis, in omnibus Officiis trium Lectionum usque ad Vigiliam Ascensionis, et in Festis *novem* Lectionum de Sanctis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive.

† ANTIPHONÆ *extra Tempus Paschale*, in hac et aliis Feriis ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam appositæ, dicuntur semper in *Festis novem Lectionum*, quæ Tempore Quadragesimæ ac Passionis celebrantur, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrarum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 18, 1

CÆLI enarrant glóriam Dei, * et ópera manuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diēi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Psalmus 18, ii

LEX Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,

pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípse.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subiungitur Psalmus 46 Omnes Gentes, qui in Laudibus locum non habuit et infra ponitur; secus verò, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona.

Psalmus 46

OMNES Gentes, pláudite mánibus : * jubilate Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Innocens mánibus et mundo cor-

de ascéndet in montem Dómini.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Ant. Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

In Feria II infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio cujuslibet Festi vel Octavæ necnon in Feriis Temporis Paschalis :

Capit. 1 Tim. 1, 17

REGI sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen. *R.* Deo grátias.

In omnibus Feriis et Vigiliis communibus extra Tempus Paschale :

Capit. Zach. 8, 19

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

R. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. **Christe. V.** *Qui sedes ad dexteram Patris.* Miserére nobis. **Glória Patri. Christe.**

V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Tempore Passionis omit-
titur Glória Patri.

Tempore Paschali :

R. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. **Christe. V.** *Qui surrexísti a mórtuis.* Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Christe.**

V. Exsúrge... allelúja.

Preces dominicales, si dicantur 24; Preces feriales 25

V. Dóminus vobíscum.

Orémus **Oratio**

DÓMINE Deus omní-
potens, qui ad prin-
cípium hujus diéi nos
perveníre fecísti : tua
nos hódie salva virtúte ;
ut in hac die ad nullum

declinémus peccátum,
sed semper ad tuam
justítiam faciéndam no-
stra procédant elóquia,
dirigántur cogitatiónes
et ópera. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus.

**Deinde in Choro legitur
MARTYROLOGIUM.**

Postea V. Pretiósá.

Absolute, sine Orémus :

Oratio

SANCTA María, et om-
nes Sancti intercéd-
dant pro nobis ad Dó-
minum, ut nos mereá-
mur ab eo adjuvári et
salvári, qui vivit et re-
gnat in sæcula sæculó-
rum. **R.** Amen.

V. Deus, in adjutórium
(ter).

Glória Patri.

Kýrie, eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos.

V. Réspice in servos
tuos, Dómine, et in ópe-
ra tua, et dírige filios
eórum. **R.** Et sit splendor
Dómini Dei nostri super
nos, et ópera mánuum
nostrárum dírige super
nos, et opus mánuum
nostrárum dírige.

V. Glória Patri.

Orémus. Oratio

DIRÍGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis.

Ÿ. Jube.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace disponat Dóminus omnípotens. **R.** Amen.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Lectio br. Is. 55, 6

QUÆRITE Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Lectio br. Is. 50, 6-7

FACIEM meam non favérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus. Tu autem.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Lectio br. Col. 3, 1-2

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Deisedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

In Officio cujuslibet *Sancti* vel *Octavæ*, pro Lectione brevi sumitur Capitulum Nonæ, nempe :

PRO MART. extra T. P.

JUSTUS cor suum trádit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspectu Altíssimi deprecábitur.

PRO PLUR. MM. extra T. P.

FULGÉBUNT justí, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrent. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis ; et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

PRO MART. T. P.

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

PRO CONF. PONT.

FUNGI sacerdotio, et habere laudem in nomine ipsius, et offerre illi incensum dignum in odorem suavitatis.

PRO CONF. NON PONT.

JUSTUM deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi scientiam sanctorum; honestavit illum in laboribus, et complévit labores illius.

PRO VIRGINE

O QUAM pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

PRO VIRG. ET MARTYRE

DÓMINE, Deus meus, exaltasti super terram habitationem meam, et pro morte defluente deprecata sum. Invocaui Dominum Patrem Domini mei, ut non derelinquat me in die tribulationis meae, et in tempore superborum sine adiutorio.

PRO MARTYRE TANTUM

LAUDÁBIT usque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis sustinentes te, et liberas

eos de manu angustiae, Domine, Deus noster.

PRO NEC VIRGINE
NEC MART.

MULTAE filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur.

Post Lect. brev.:

ŷ. Adjutorium.

ŷ. Benedícite. R. Deus.

Bened. Dominus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát æternam. Et fídelium ánimæ.

AD TERTIAM

Pater et Ave.

ŷ. Deus, in adiutorium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis, Spíritus, Unum Patri cum Fílio, Dignare promptus ingeri Nostro refusus pectori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor

Confessionem personent, Flammescat igne caritas, Accendat ardor próximos.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

Extra Tempus Paschale : Ant. Illuminatio mea.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :
Ant. Advenérunt nobis.

In Feria II infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dómine.

In Feria vero II Majoris Hebdomadæ, Antiphona secunda ex Laudibus Feriæ currentis.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 26, i

DÓMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui trébulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hostiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Psalmus 26, ii

EXÁUDI, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserere mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus..

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vo-

cem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extólló manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiόνum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributió-nem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudivit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor

salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Illuminatio mea, et salus mea Dóminus.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Ant. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

In Feria II infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Capit. Joël 2, 12-13

CONVERTÍMINI ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnipotens.

R. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. *Ipse. V.* Et a verbo áspero. *De láqueo. Glória Patri. Ipse.*

V. Scápulis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 13

DÓMINE, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : recedéntes a te, in terra scribéntur : quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dómini.

R. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. *Erue. V.* Et de manu canis únicam meam. *Deus. Erue.*

V. De ore leónis líbera me, Dómine. *R.* Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore Paschali in Officio feriali :

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra

non dominábitur. Quod enim mórtuus est pec- cáto, mórtuus est se- mel : quod autem vivit, vivit Deo.

R. br. Surréxit Dómi- nus de sepúlchro, * Al- lelúja, allelúja. **Surré- xit.** **Ÿ.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. **Alle- lúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.**

Ÿ. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et ap- páruit Simóni, alle- lúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtú- tum, convérte nos. **R.** Et osténdé faciém tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ád- juva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium.

AD SEXTAM

Pater **et** Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

RECTOR potens, verax
Deus,
Qui témperas rerum vi-
ces,
Splendóre mane illúmi-
nas,
Et ígnibus merídiem :
Exstingue flammás lí-
tium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córpo-
rum,
Verámque pacem cór-
dium.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** In tua ju-
stítia.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :**
Ant. Commendémus
nosmetípsos.

**In Feria II infra Hebdo-
madam Passionis in Offi-
cio feriali :**

Ant. Pópule meus.

In Feria vero II *Majoris Hebdomadæ*, Antiphona tertia ex Laudibus *Feriæ* currentis.

Tempore **Paschali** :
Ant. Alleiúja.

Psalmus 30, i

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii : * ut saluum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem absconderunt mihi : * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observátes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo,

et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Psalmus 30, ii

MISERÉRE mei, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolore vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * obliuióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatió nem multórum com-morántium in circúitu.

In eo dum conveni-
rent simul adversum
me, * accipere ani-
mam meam consiliati
sunt.

Ego autem in te spe-
ravi, Domine : * dixi :
Deus meus es tu : in
manibus tuis sortes
meae.

Eripe me de manu
inimicorum meorum, *
et a persequentibus
me.

Illustra faciem tuam
super servum tuum, sal-
vum me fac in miseri-
cordia tua : * Domine,
non confundar, quon-
iam invocavi te.

Erubescant impii, et
deducantur in infer-
num : * muta fiant labia
dolosa.

Quae loquuntur adver-
sus justum iniquitatem,
* in superbia, et in abu-
sione.

Psalmus 30, iii

QUAM magna multitu-
do dulcedinis tuae,
Domine, * quam abs-
condisti timentibus te.

Perfecisti eis, qui spe-
rant in te, * in con-
spectu filiorum homi-
num.

Abscondes eos in abs-
condito faciei tuae * a
conturbatione homi-
num.

Proteges eos in taber-
naculo tuo * a contra-
dictione linguarum.

Benedictus Dominus :
* quoniam mirificavit
misericordiam suam
mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in
excessu mentis meae : *
Projectus sum a facie
oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem
orationis meae, * dum
clamarem ad te.

Diligite Dominum,
omnes sancti ejus :
* quoniam veritatem
requirit Dominus, et
retribuet abundanter
facientibus superbiam.

Viriliter agite, et con-
fortetur cor vestrum, *
omnes, qui speratis in
Domino.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** In tua justitia libera me, Domine.

**Tempore Quadragesi-
mae in Officio feriali :
Ant.** Commendemus
nosmetipsos in multa
patientia, in jejuniis mul-
tis, per arma justitiae.

In Feria II infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Tempore **Paschali** :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Is. 55, 7

DERELÍQUAT impius viam suam, et vir iníquus cogitatíones suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

R. br. Scápolis suis * Obumbrábit tibi. **Scápolis.** **Ÿ.** Et sub pennis ejus sperábis. **Obumbrábit.** **Glória.** **Scápolis.**

Ÿ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. **R.** Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 18

CONFUNDÁNTUR qui me persecúntur, et non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego :

induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritíone cóntere eos, Dómine, Deus noster.

R. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine.

De ore. **Ÿ.** Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. **Líbera.**

De ore.

Ÿ. Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam. **R.** Et cum viris sanguinum vitam meam.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

CHRIŢTUS resurréxit a mórtuis primítiae dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. **Surréxit.** **Ÿ.** Et appáruit Simóni. **Allelúja, allelúja.** **Glória Patri.** **Surréxit.**

Ÿ. Gavísi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium.

AD NONAMPater **et** Ave.Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.**Hymnus**

RERUM, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo víta nusquam déci-dat,

Sed præmium mortis sacræ

Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Extra Tempus Paschale : Ant. Exsultáte, justí.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :
Ant. Per arma justítiæ.

In Feria II infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Numquid rédditur.

In Feria vero II *Majoris Hebdomadæ*, Antiphona quinta ex Laudibus *Feriarum* currentis.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja.

Psalmus 31

BEÁTI quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus pec-

cátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuī, in-
teravérunt ossa mea,
* dum clamárem tota
die.

Quóniam die ac nocte
graváta est super me
manus tua : * convérsum
sum in ærúmna mea,
dum confígitur spina.

Delíctum meum có-
gnitum tibi feci : * et
injustítiam meam non
abscóndi.

Dixi : Confitébor ad-
vèrsum me injustítiam
meam Dómino : * et
tu remisísti impietátem
peccáti mei.

Pro hac orábit ad te
omnis sanctus, * in tém-
pore opportúno.

Verúmtamen in dilú-
vio aquárum multá-
rum, * ad eum non ap-
proximábunt.

Tu es refúgium meum
a tribulatióne, quæ cir-
cúmdedit me : * exsul-
tatio mea, érue me a
circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo,
et ínstruam te in via
hac, qua gradiéris : *
firmábo super te ócu-
los meos.

Nolíte fieri sicut equus

et mulus, * quibus non
est intelléctus.

In camo et fræno
maxillas eórum con-
strínge, * qui non ap-
próximant ad te.

Multa flagélla pecca-
tórīs, * sperántem au-
tem in Dómino miseri-
córdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino
et exsultáte, justī, * et
gloriámini, omnes recti
corde.

Psalmus 32, i

EXSULTÁTE, justī, in
Dómino : * rectos
deceat collaudátio.

Confitémini Dómino
in cíthara : * in psalté-
rio decem chordárum
psállite illi.

Cantáte ei cánticum
novum : * bene psállite
ei in vociferatióne.

Quia rectum est ver-
bum Dómini, * et ómnia
ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam
et judícium : * miseri-
córdia Dómini plena
est terra.

Verbo Dómini cæli fir-
máti sunt : * et spíritu
oris ejus omnis virtus
eórum.

Cóngregans sicut in

ut्रे aquas maris : * ponens in thesāuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveāntur omnes inhabitāntes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Psalmus 32, ii

BEÁTA gens, cujus est Dóminus, Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multítudine virtútis suæ.

Fallax equus ad salutem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus :

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmódum sperávimus in te.

Extra Tempus Paschale : Ant. Exsultáte, justí, et gloriámini, omnes recti corde.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : Ant. Per arma justítiæ virtútis Dei commendemus nosmetipsos in multa patiéntia.

In Feria II infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Tempore **Paschali** :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Is. 58, 7

FRANGE esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

R. br. Scuto circúm-

dabit te * Véritas ejus. **Scuto.** **ψ.** Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. **Glória.** **Scuto.**

ψ. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 18, 20

RECORDÁRE quod sté-
terim in conspéctu
tuo, ut lóquerer pro eis

bonum, et^v avérterem indignatióem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. **Ne perdas.** **ψ.** Et cum viris sánguinem vitam meam. **Deus.** **Ne.**

ψ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1 Petr. 3, 18

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mór-
tuus est, justus pro in-
jústis, ut nos offérret
Deo, mortificátus qui-
dem carne, vivificátus
autem spíritu.

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi.** **ψ.** Viso Dóminō. **Allelúja, allelúja.** **Glória Patri.** **Gavísi.**

ψ. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Preces (si dicendæ sint)

Kýrie, eléison.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium.

AD VESPERAS

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Inclínávit Dóminus * aurem suam mihi.

Tempore **Paschali :** **Ant.** Allelúja, * allelúja, allelúja.

Sub qua sola Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicuntur omnes Psalmi usque ad Capitulum a Feria II post Dominicam in Albis, in omnibus *trium* Lectionum Officiis usque ad Feriam III Rogationum inclusive, et in Festis *novem* Lectio-

num de Sanctis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive.

¶ **ANTIPHONÆ**, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis appositæ dicuntur semper in Officio feriali et in *Festis* sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in *Psalterio*.

Psalmus 114

DILÉXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam :

* quia Dóminus benéfecit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regiónē vivórum.

Ant. Inclínávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Vota mea * Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Psalmus 115

CRÉDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósā in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea :

* tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Ant. Clamávi, * et Dóminus exaudivit me.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Clamávi, et Dóminus exaudivit me.

Ant. Auxílium meum
* a Dómino, qui fecit
cælum et terram.

Psalmus 120

LEVÁVI óculos meos
in montes, * unde
véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotíonem pedem tuum :
* neque dormítet qui
custódit te.

Ecce non dormitábit
neque dórmiet, * qui
custódit Israë́l.

Dóminus custódit te,
Dóminus protéctio tua,
* super manum dexte-
ram tuam.

Per diem sol non uret
te : * neque luna per
noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo : * custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat in-
tróitum tuum, et éxi-
tum tuum : * ex hoc
nunc, et usque in sæ-
culum.

Ant. Auxílium meum
a Dómino, qui fecit
cælum et terram.

Ant. Lætátus sum * †
in his, quæ dicta sunt
mihi †.

Psalmus 121

LÆTÁTUS sum † in
his, quæ dicta sunt
mihi : * † In domum
Dómini íbimus.

Stantes erant pedes
nostri, * in átriis tuis,
Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædi-
ficátur ut civitas : * cu-
jus participátio ejus in
idípsum.

Illuc enim ascendé-
runt tribus, tribus Dó-
mini : * testimónium
Israë́l ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illic sedérunt
sedes in iudício, * se-
des super domum Da-
vid.

Rogáte quæ ad pa-
cem sunt Jerúsalem : *
et abundántia diligénti-
bus te :

Fiat pax in virtúte
tua : * et abundántia in
túrribus tuis.

Propter fratres meos,
et próximos meos, *
loquébar pacem de te :

Propter domum Dó-
mini Dei nostri, * quæ-
sivi bona tibi.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi.

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Joël 2, 17

INTER vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini, et dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hereditátem tuam in opprobrium, ut dominéntur eis nátiónes.

Hymnus

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,

Infirma tu scis vírium :

Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,

Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

**Concéde nostrum cón-
teri**

Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum

Jejúna corda críminum.

**¶ Sequens Conclusio
numquam mutatur.**

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;

Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

℣. Angelis suis Deus
mandávit de te. **℞.** Ut
custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 20

TU autem, Dómine
Sábaoth, qui júdicas
juste, et probas renes
et corda, vídeam
ultiónem tuam ex eis :
tibi enim revelávi causam
meam, Dómine,
Deus meus.

Hymnus

VEXÍLLA Regis prod-eunt :

Fulget Crucis mystérium,
Qua víta mortem pértulit,

Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucrónē diro, críminum
Ut nos laváret sórdi-
bus,
Manávit unda et sángu-
ine.

Impléta sunt quæ cón-
cinit

David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgi-
da,

Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sáculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártá-
ri.

¶ Sequens stropa di-
citur flexis genibus; et
ultima numquam muta-
tur.

O Crux, ave, spes úni-
ca,
Hoc Passiόνis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Tríni-
tas,
Colláudet omnis spíri-
tus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

Ÿ. Eripe me, Dómine,
ab hómine malo. R'. A
viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

Hymnus

Ad régias Agni dapes,
Stolis amícti cándi-
dis,
Post tránsitum Maris Ru-
bri,
Christo canámus Prín-
cipi :

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sángu-
inem,
Almíque membra córpo-
ris
Amor sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem pó-
stibus

Vastátor horret Angelus :
Fugítque divísium mare;
Mergúntur hostes flúcti-
bus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cæli víctima,
Subjēcta cui sunt tarta-
ra,

Solūta mortis vīcula,
Recēpta vitæ præmia.

Victor, subāctis īferis,
Trophæa Christus expli-
cat;

Cælóque apérto, súbdi-
tum

Regem tenebrárum tra-
hit.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ÿ. Mane nobíscum, Dó-
mine, allelúja. R. Quó-
niam advesperáscit, al-
lelúja.

Tempore Quadragesi-
mæ, et Passionis usque
ad Feriam IV Majoris
Hebdomadæ inclusive, ac
Tempore Paschali a Fe-
ria II post Dominicam in
Albis usque ad Feriam III
Rogationum inclusive :

ANTIPHONA ad Magnífi-
cat, in singulis Feriis, ut
in *Proprio* de Tempore.

Magníficat et Preces si
dicendæ 41

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Comme-
morationes si occurrant.

Suffragium vel Com. de
Cruce si habetur 44

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD COMPLETORIUM

Ÿ. Jube.

Bened. Noctem quié-
tam.

Lect. br. 1 Petr. 5, 8-9

FRATRES : Sóbrii
estóte, et vigi-
láte : quia ad-
versárius vester diábo-
lus tamquam leo rú-
giens círcuit, quærens
quem dévoret : cui re-
sístite fortes in fide. Tu
autem, Dómine.

Ÿ. Adjutórium.

Pater, Confessio cum
Absolutione ut in Ordí-
nario 46

Ÿ. Convérte nos.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Extra Tempus Pá-
schale : Ant. ¶ Salvum
me fac.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Antiphona Allelúja, in hac et aliis Feriis, dicitur a Sabbato in Albis usque ad Feriam VI post Octavam Ascensionis inclusive.

¶ ANTIPHONÆ, tam intra quam extra Tempus Paschale, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper ad Completorium tum de *Tempore* tum de *Sanctis*, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 6

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo ?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu

meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * invetrávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 7, i

DÓMINE, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuén-

tibus mihi mala, * decida-
dam mérito ab inimí-
cis meis inánis.

Persequátur inimícus
ánimam meam, et com-
prehéndat, et concúlcet
in terra vitam meam,
* et glóriam meam in
púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in
ira tua : * et exaltáre
in fínibus inimicórum
meórum.

Et exsúrge, Dómine,
Deus meus, in præcép-
to quod mandásti : * et
synagóga populórum
circúmdabit te.

Et propter hanc in-
altum regrédere : * Dó-
minus júdicat pópu-
los.

Júdica me, Dómine,
secúndum justítiam me-
am, * et secúndum in-
nocéntiam meam super
me.

Consumétur nequítia
peccatórum, et díriges
justum, * scrutans cor-
da et renes, Deus.

Psalmus 7, ii

JUSTUM adjutórium me-
um a Dómino, * qui
salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus,
fortis, et pátiens : *

numquid iráscitur per
sínculos dies?

Nisi convérsi fuéritis,
gládium suum vibrábit :
* arcum suum teténdit,
et parávit illum.

Et in eo parávit vasa
mortis : * sagíttas suas
ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustí-
tiam : * concépit doló-
rem, et péperit iniqui-
tátem.

Lacum apéruit, et ef-
fódit eum : * et incidit
in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus
in caput ejus : * et in
vérticem ipsíus iníqui-
tas ejus descéndet.

Confitébor Dómino se-
cúndum justítiam ejus :
* et psallam nómini
Dómini altíssimi.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Salvum
me fac, Dómine, propter
misericórdiam tuam.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sóm-
nia,
Et nóctium phantásma-
ta;

Hostémque nostrum
cómprime,
Ne polluéntur córpora.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

Capit. Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es,
Dómine, et nomen
sanctum tuum invocá-
tum est super nos : ne
derelínquas nos, Dó-
mine, Deus noster.

℞. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo
spíritum meum. In ma-
nus. ʒ. Redemísti nos,
Dómine, Deus veritátis.
Comméndo. Glória Pa-
tri. In manus.

ʒ. Custódi nos, Dómi-
ne, ut pupíllam óculi.
℞. Sub umbra alárum
tuárum prótege nos.

Tempore *Passionis* omit-
titur Glória Patri.

Tempore *Paschali* :

℞. br. In manus tuas,
Dómine, comméndo spí-

ritum meum, * Alle-
lúja, allelúja. In manus.
ʒ. Redemísti nos, Dó-
mine, Deus veritátis. Al-
lelúja, allelúja. Glória
Patri. In manus.

ʒ. Custódi nos... allelúja.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

NUNC dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum
in pace :

Quia vidérunt óculi
mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante
fáciem ómnium popu-
lórum,

Lumen ad revelatió-
nem Géntium, * et gló-
riam plebis tuæ Israél.

Ant. Salva nos, Dó-
mine, vigilántes, cu-
stódi nos dormiéntes :
ut vigilémus cum Chri-
sto, et requiescámus in
pace. (T. P. Allelúja.)

Preces si dicendæ 49

ʒ. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

VÍSITA, quæsumus, Dó-
mine, habitatióem
istam, et omnes insídias

inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. **R.** Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. **R.** Amen.

Subjungitur Antiphona
B. M. V. 51, 52

Ÿ. Divínium auxílium.
Pater, Ave **et** Credo.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

Ÿ. Dómine, lábia.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, **vel** Laus.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Invit. Non sit vobis
vanum mane súrgere
ante lucem : * Quia
promísit Dóminus co-
rónam vigilántibus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejú-
nium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prí-
mitus

Hoc prætulérunt, póst-
modum

Christus sacrávit, óm-
nium

Rex atque factor témpo-
rum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes
vagas :

Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndi-
cem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplíci,
Dicámus omnes cérnui :

Nostris malis offéndi-
mus

Tuam, Deus, cleméntiam :
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus
tui,

Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nómi-
nis

Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fé-
cimus,

Auge bonum, quod pósci-
mus :

Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpe-
tim.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Uni-
tas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Invit. Hódie, si vocem
Dómini audiéritis, * No-
líte obduráre corda ve-
stra †.

Ps. 94 Veníte exsulté-
mus 3

Hymnus

PANGE, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor or-
bis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplá-
sti

Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notá-
vit,
Damna ligni ut sólve-
ret.

Hoc opus nostræ salú-
tis

Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,

Et medélam ferret inde
Hostis unde láeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagis infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáschia.

Sempitérna sit beátæ.
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Invit. Surréxit Dómi-
nus vere, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

REX sempitérne cæli-
tum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius :

Nascénte qui mundo
faber

Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbilem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæ-
monis
Fœdasset humanum ge-
nus :

Tu, carne amictus, pér-
ditam

Formam refórmas ártifex.

Qui, natus olim e Vir-
gine,

Nunc e sepúlchro násce-
ris,

Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor ætérmus,
gregem

Aqua lavas baptísmatis :
Hæc est lavácrum mén-
tium :

Hæc est sepúlchrum crí-
minum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sángu-
inem.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte díra críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Expúgna,
Dómine, * impugnántes
me.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 34, i

UDICA, Dómine,
nocéntes me, *
expúgna impu-
gnántes me.

Apprehénde arma et
scutum : * et exsúrge
in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et
conclúde advérsus eos,
qui persecuúntur me :
* dic ánimæ meæ : Sa-
lus tua ego sum.

Confundántur et re-
vereántur, * quæréntes
ánimam meam.

Avertántur retrórsum,
et confundántur * cogi-
tántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis
ante fáciem venti : * et
Angelus Dómini coár-
ctans eos.

Fiat via illórum téne-
bræ et lúbricum : * et
Angelus Dómini perse-
quens eos.

Quóniam gratis abs-
condérunt mihi intéri-
tum láquei sui : * su-
pervácue exprobravé-
runt ánimam meam.

Véniat illi láqueus,
quem ignórat : et cáptio,

quam abscondit, apprehendat eum : * et in laqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultabit in Domino : * et delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent : * Domine, quis similis tibi ?

Eripiens inopem de manu fortiorum ejus : * egenum et pauperem a diripientibus eum.

Ant. Expugna, Domine, impugnantes me.

Ant. Restitue animam meam * a malefactoris eorum, Domine.

Psalmus 34, ii

SURGENTES testes iniqui, * quæ ignorabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis : * sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cum mihi molesti essent, * induabar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam : * et oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacebam : * quasi lugens et con-

tristatus, sic humiliabar.

Et adversum me lætati sunt, et convenérunt : * congregata sunt super me flagella, et ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione : * frenduerunt super me dentibus suis.

Domine, quando respicies ? * restitue animam meam a malignitate eorum, a leonibus unicam meam.

Ant. Restitue animam meam a malefactoris eorum, Domine.

Ant. Exsurge, Domine, * et intende iudicio meo.

Psalmus 34, iii

CONFITEBOR tibi in ecclesia magna, * in populo gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique : * qui oderunt me gratis et annuunt oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur : * et in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixerunt : Euge, euge, viderunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas : * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revearéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Ant. Exsúrge, Dómine, et inténde iudício meo.

**In Festis novem Lectio-
num *extra* Tempus Pa-
schale :**

℣. Lingua mea medi-
tábitur justítiam tuam.

℞. Tota die laudem tu-
am, Dómine.

**In Festis novem Lectio-
num Tempore *Paschali* :**

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

℣. Deus regenerávit
nos in spem vivam, al-
lelúja. ℞. Per resurre-
ctiónem Jesu Christi ex
mórtuis, allelúja.

Pater noster.

℣. Et ne nos.

Absolutio Exáudi 7

Bened. 1 Benedictióne.

Bened. 2 Unigénitus.

Bened. 3 Spíritus.

In II Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Noli æmulá-
rí * † in eo, qui pro-
sperátur, et facit iniqui-
tátem.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 36, i

OLI æmulárí † in
malignántibus :
* neque zeláveris
faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam
fœnum velóciter aré-
scent : * et quemádmó-
dum ólera herbárum
cito décident.

Spera in Dómino, et
fac bonitátem : * et in-
hábita terram, et pascé-
ris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino :
* et dabit tibi petitiónes
cordis tui.

Revéla Dómino viam
tuam, et spera in eo :
* et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lu-
men justítiam tuam : et
judícium tuum tam-
quam merídiem : * súb-
ditus esto Dómino, et
ora eum.

Noli æmulári in eo,
qui prosperátur in via
sua : * in hómine fa-
ciénte injustítias.

Désine ab ira, et dere-
línque furórem : * noli
æmulári ut malignéris.

Quóniam qui mali-
gnántur, exterminabún-
tur : * sustinéntes autem
Dóminum, ipsi heredi-
tábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et
non erit peccátor : * et
quæres locum ejus, et
non invénies.

Mansuétí autem here-

ditábunt terram : * et
delectabúntur in multi-
túdine pacis.

Observábit peccátor
justum : * et stridébit su-
per eum déntibus suis.

Dóminus autem irri-
débit eum : * quóniam
próspicit quod véniet
dies ejus.

Gládium evaginavé-
runt peccátóres : * in-
tendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem
et inopem : * ut trucí-
dent rectos corde.

Gládus eórum intret in
corda ipsórum : * et ar-
cuseórum confringátur.

Ant. Noli æmulári in
eo, qui prosperátur, et
facit iniquitátem.

Ant. Bráchia pecca-
tórum * conteréntur :
confírmata autem justos
Dóminus.

Psalmus 36, ii

MÉLIUS est módicum
justo, * super diví-
tias peccatórum mul-
tas.

Quóniam bráchia pec-
catórum conteréntur :
* confírmata autem ju-
stos Dóminus.

Novit Dóminus dies
immaculatórum : * et

hereditas eorum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficientes, quemádmódum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus supponit manum suam.

Júnior fui, étenim sénuí : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum peribit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Ant. Bráchia peccatórum conteréntur : confirmat autem justos Dóminus.

Ant. Custódi innocéntiam, * et vide æquitátem.

Psalmus 36, iii

Os justí meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec dannábit eum, cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : et exaltábit te ut here-

ditate cápias terram :

* cum perierint peccatores vidébis.

Vidi ímpium superexaltatum, * et elevatum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat : * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitatem : * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * reliquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino : * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus et liberábít eos : * et éruet eos a peccatóribus, et salvábít eos : quia speravérunt in eo.

Ant. Custódi innocéntiam, et vide æquitatem.

**In Festis novem Lectio-
num extra Tempus Pa-
schale :**

ÿ. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus. **R.** Exaltábit te ut hereditate cápias terram.

**In Festis novem Lectio-
num Tempore Paschali :**

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

ÿ. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. **R.** Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Pater noster.

ÿ. Et ne nos.

Absolutiō Ipsíus píetas 8

Bened. 4 Deus Pater.

Bened. 5 Christus per-
pétuæ.

Bened. 6 Ignem sui
amóris.

In III Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Ne in ira
tua * corrípias me, Dó-
mine.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 37, i

DÓMINE, ne in fu-
róre tuo árguas
me, * neque in
ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ
infíxæ sunt mihi : * et
confirmásti super me
manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ :
 * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus suum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Ant. Ne in ira tua corrípias me, Dómine.

Ant. Inténde in adiutorium meum, * Dó-

mine, virtus salútis meæ.

Psalmus 37, ii

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum movéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitatem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Ant. Inténde in adiutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Amove, Dómine, * a me plagas tuas.

Psalmus 38

DIXI : Custódiam vias meas : * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consisteret peccátor advérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in medi-

tatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsvánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignorat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apéruí os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus : * verumtamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam, Domine, et deprecationem meam : * auribus percipe lacrimas meas.

Ne sileas : quoniam advena ego sum apud te, et peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam abeam, * et amplius non ero.

Extra Tempus Paschale : Ant. Amove, Domine, a me plagas tuas.

In *Festis extra Tempus Paschale :*

ψ. Deus, ne sileas a me, remitte mihi. R. Quoniam incola ego sum apud te, et peregrinus.

In feriali Officio *Quadragesimæ :*

ψ. Scapulibus suis obumbrabit tibi. R. Et sub pennibus ejus sperabis.

In feriali Officio *Tempore Passionis :*

ψ. De ore leonis libera me, Domine.

R. Et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In *Festis novem Lectionum :*

ψ. Deus et Dominum suscitavit, allelúja. R. Et nos suscitabit per virtutem suam, allelúja.

In *Officiis trium Lectionum :*

ψ. Surrexit Dominus vere, allelúja. R. Et apparuit Simóni, allelúja.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

**In Officio
novem Lectionum
Absolutio** A vinculis 9

**BENEDICTIONES
Pro vii Lectione
Bened. Evangélica.**

**Pro viii Lectione
In Festis Domini :** Bened. Divinum.

In Festis beatæ Mariæ Virginis : Bened. Cujus festum colimus, ipsa.

In Festis Sanctorum :
Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum.)

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem.

Si autem legenda sit
Lectio ix de *Homilia* :

Bened. Per evangélica
dicta.

In Officio
trium Lectionum

Absolutio Ipsíus píetas
10

BENEDICTIONES

In *Feriis*, quando legi-
tur *Homilia* :

Bened. 1 Evangélica.

Bened. 2 Divínium.

Bened. 3 Ad societátem.

In *Feriis*, quando *non*
legitur *Homilia* :

Bened. 1 Deus Pater 8

Bened. 2 Christus per-
pétuæ.

Bened. 3 Ignem sui amó-
ris.

In *Festis Sanctorum* :

Bened. 1 Ille nos bene-
dícat, qui sine fine vivit
et regnat. *℞*. Amen.

Bened. 2 Cujus (vel Quo-
rum aut Quarum).

Bened. 3 Ad societátem.

AD LAUDES

I

In *Feriis Temporis Pa-*
schalis, atque in *Festis*
intra et extra Tempus Pa-
schale celebrandis

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, *vel* Laus.

Extra Tempus Pa-
schale : Ant. Cantáte *
† Dómino, et benedí-
cite nómini ejus.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 95

ANTÁTE † Dómi-
no cánticum no-
vum : * cantáte
Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et
benedícite nómini ejus :
* annuntiáte de die in
diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gen-
tes glóriam ejus, * in
ómnibus pópulis mira-
bília ejus.

Quóniam magnus Dó-
minus, et laudábilis ni-
mis : * terríbilis est su-
per omnes deos.

Quóniam omnes dii
Géntium dæmónia : *
Dóminus autem cælos
fecit.

Conféssio, et pulchri-
túdo in conspéctu ejus :
* sanctimónia et magni-
ficéntia in sanctifica-
tíone ejus.

Afférte Dómino, pá-
triæ Géntium, afférte
Dómino glóriam et ho-
nórem : * afférte Dómino
glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et in-
troíte in átria ejus : *
adoráte Dóminum in
átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie
ejus univérsa terra : *
dicite in Géntibus quia
Dóminus regnávit.

Etenim corréxit or-
bem terræ qui non com-
movébitur : * judicábit
pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et ex-
súltet terra : commo-
véatur mare, et pleni-
túdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia quæ
in eis sunt.

Tunc exsultábunt óm-
nia ligna silvárum a
fácie Dómini, quia ve-
nit : * quóniam venit ju-
dicáre terram.

Judicábit orbem ter-

ræ in æquitáte, * et pó-
pulos in veritáte sua.

Ant. Cantáte Dómino,
et benedicite nómini
ejus.

Ant. Salutáre vultus
mei * Deus meus.

Psalmus 42

JÚDICA me, Deus, et
discérne causam me-
am de gente non sancta,
* ab hómine iníquo, et
dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, for-
titúdo mea : * quare
me repulísti? et quare
tristis incédo, dum af-
flígit me inimícus?

Emítte lucem tuam
et veritátem tuam : *
ipsa me deduxérunt, et
adduxérunt in montem
sanctum tuum, et in
tabernácula tua.

Et introíbo ab altáre
Dei : * ad Deum, qui
lætíficat juventútem me-
am.

Confitébor tibi in cí-
thara, Deus, Deus meus:
* quare tristis es, ánima
mea? et quare contúr-
bas me?

Spera in Deo, quó-
niam adhuc confitébor
illi : * salutáre vultus
mei, et Deus meus.

Ant. Salutare vultus
mei Deus meus.

Ant. Illúmina, Dómine,
* vultum tuum super
nos.

Psalmus 66

DEUS misereatur nostri,
et benedícat nobis : * illúminet
vultum suum super nos, et
misereatur nostri.

Ut cognoscámus in
terra viam tuam : * in
ómnibus Géntibus salutare
tuum.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus : * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent
Gentes : * quóniam jú-
dicas pópulos in æquitate,
et Gentes in terra
dirigis.

Confiteántur tibi pópuli,
Deus, confiteántur tibi
pópuli omnes : * terra
dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus,
Deus noster, benedícat
nos Deus : * et métuant
eum omnes fines terræ.

Ant. Illúmina, Dómine,
vultum tuum super
nos.

Ant. Exaltáte * Regem
sæculórum in opéribus
vestris.

Canticum Tobiae

Tob. 13, 1-10

MAGNUS es, Dómine,
in ætérnum, * et in
ómnia sæcula regnum
tuum :

Quóniam tu flagéllas,
et salvas : dedúcis ad
ínteros, et redúcis : * et
non est qui effúgiat manum
tuam.

Confitémini Dómino,
fílii Israël, * et in conspéctu
Géntium laudáte eum :

Quóniam ídeo dispérsit
vos inter Gentes,
quæ ignórant eum, * ut
vos enarrétis mirabília
ejus.

Et faciátis scire eos,
* quia non est álius
Deus omnípotens præter
eum.

Ipse castigávit nos
propter iniquitátes nostras :
* et ipse salvábit nos
propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit
nobíscum, et cum timóre
et tremóre confitémini illi :
* Regémque sæculórum
exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra
captivitátis meæ confi-

tébor illi : * quóniam osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini itaque, peccatóres, et fácite justítiam coram Deo, * credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam suam :

Ego autem, et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus : * ágite dies lætítiae, et confitémini illi.

Ant. Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris.

Ant. Laudáte * † nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

Psalmus 134

LAUDÁTE † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, *

et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quaecúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémó terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui producít ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas : * et occídít reges fortes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum : * Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum * : et in servis suis deprecábitur.

Simulácrá Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur : * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui faciunt ea : * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israél, benedícite Dómino : * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino : * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Laudáte nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allélúja, allelúja.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non

móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus

AURÓRA cælum púrpu-rat,

Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans jú-bilat,

Horrens avérnus ínfre-mit :

Rex ille dum fortíssi-mus

De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plú-rimo

Custóde signábat lapis,
Victor triúmphant, et suo
Mortem sepúlchro fúne-rat.

Sat fúneri, sat lácri-mis,

Sat est datum dolóribus :
Surréxit exstíntor necis,
Clamat corúscans Ange-lus.

Ut sis perénne ménti-bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.
Amen.

Ÿ. In resurrectione tua, Christe, allelúja.
 R. Cæli et terra læténtur, allelúja.

ANTIPHONA ad Benedíctus ut in *Proprio* de Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens et Commemorationes si occurrant.

Suffragium vel Commemoratio de Cruce si habetur 19

Ÿ. Dóminus vobíscum. Benedicámus. Fidélium.

— x —

AD LAUDES

II

In Feriis III post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Feriam III Majoris Hebdomadæ inclusive, quando fit Officium de Feria

Ÿ. Deus, in adiutorium. Glória Patri. Sicut erat. Laus tibi.

Ant. Dele iniquitatem meam, * Dómine, secundum multitudinem miserationum tuarum.

† Feria III Majoris Hebdomadæ, ANTIPHONÆ ut in *Proprio* de Tempore.

Ps. 50 Miserere mei 70

Ant. Discerne causam meam.

Psalmus 42

ÚDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dólóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Discérne causam meam, Deus, de gente non sancta.

Ant. Deus misereátur †.

Psalmus 66

DEUS misereátur † nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Ant. Deus misereátur nostri, et benedícat nos.

Ant. Corrípies me, Dómine.

Canticum Ezechiae

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum añórú meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitátórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísá est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídít me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívít ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine, vim pátiór, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respon-

débit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corripies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábitus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Corripies me, Dómine, et vivificábis me.

Ant. Laudáte †.

Psalmus 134

LAUDÁTE † nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus : * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémis terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui producít ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes

multas : * et occídít re-
ges fortes :

Sehon, regem Amor-
rhæórum, et Og, re-
gem Basan, * et ómnia
regna Chánaan.

Et dedit terram eórum
hereditátem, * here-
ditátem Israë́l, pópulo
suo.

Dómine, nomen tuum
in ætérnum : * Dómine,
memoriále tuum in ge-
neratióem et genera-
tióem.

Quia judicábit Dómi-
nus pópulum suum : *
et in servis suis depre-
cábitur.

Simulácra Géntium
argéntum et aurum, *
ópera mánuum hómi-
num.

Os habent, et non lo-
quéntur : * óculos ha-
bent, et non vidébunt.

Aures habent, et non
áudient : * neque enim
est spíritus in ore ipsó-
rum.

Símiles illis fiant qui
fáciunt ea : * et omnes
qui confidunt in eis.

Domus Israë́l, bene-
dícite Dómino : * do-
mus Aaron, benedícite
Dómino.

Domus Levi, benedí-

cite Dómino : * qui ti-
métis Dóminum, bene-
dícite Dómino.

Benedíctus Dóminus
ex Sion, * qui hábitat
in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dómi-
num, quia benígnus est,
et in servis suis depre-
cábitur.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Is. 58, 1

CLAMA, ne cesses, qua-
si tuba exálta vo-
cem tuam, et annúntia
pópulo meo scélera eó-
rum, et dómui Jacob
peccáta eórum.

Hymnus

OSOL salútis, íntimis,
Jesu, refúlge ménti-
bus,

Dum, nocte pulsa, grá-
tior

Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptá-
bile,

Da lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat caritas.

Quo fonte manávit ne-
fas,

Fluent perénnes lácrimæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti délixtera.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Te prona mundi má-
china,
Clemens, adóret, Tríní-
tas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum.

Amen.

†. Angelis suis Deus
mandávit de te. R. Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-
gnum in panem e-
jus, et eradámus eum
de terra vivéntium, et
nomen ejus non me-
morétur ámplius.

Hymnus

LUSTRA sex qui jam per-
égit,
Tempus implens córpo-
ris,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce lan-
guet :

Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mun-
dus,
Quo lavántur flúmine !

Crux fidélis, inter om-
nes

Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor al-
ta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas ;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam :
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor per-
únxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beáta
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque ;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

†. Eripe me de inimi-
cis meis, Deus meus.
R. Et ab insurgéntibus
in me líbera me.

ANTIPHONA ad Benedíctus ut in *Proprio* de Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Preces dicendæ 17

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Commemorationes si occurrant.

Suffragium si habetur

19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patrí. Sicut erat.
Allelúja, *vel* Laus.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocénti-
bus.

Linguam refrænans
témperet,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis ínti-
ma,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.

Ut cum dies abscése-
rit,

Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sée-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Deus
meus.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :**
Ant. Vivo ego.

**In Feria III infra Heb-
domadam Passionis in
Officio feriali :**

Ant. Líbera me, Dó-
mine.

**In Feria vero III Majo-
ris Hebdomadæ, Anti-
phona prima ex Laudi-
bus Feriæ currentis.**

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 24, i

AD te, Dómine,
levávi ánimam
meam : * Deus
meus, in te confído, non
erubéscam.

Neque irrídeant me
inimíci mei : * étenim

univérſi, qui súſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíſcere miserationúm tuárum, Dómine, * et misericórdiarum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Psalmus 24, ii

DULCIS et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Díriget mansuétos in iudício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testa-

méntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Psalmus 24, iii

OCULI mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réſpice inimícos meos quóniam multiplicáti

sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israë!, * ex ómnibus tribulatió- nibus suis.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subiungitur Psalmus 95 Cantáte Dómino... cantáte, qui in Laudibus locum non habuit et infra ponitur; secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona.

Psalmus 95

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis ni-

mis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commovéatur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit udicáre terram.

Judicabit orbem terræ in æquitâte, * et populos in veritatē sua.

Extra Tempus Paschale: *Ant.* Deus meus, in te confido, non erubescam.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :
Ant. Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, et vivat.

Infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio cujuslibet Festi vel Octavæ necnon in Feriis Temporis Paschalis :

Capit. 1 Tim. 1, 17

REGI sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus Feriis et Vigiliis communibus extra Tempus Paschale :

Capit. Zach. 8, 19

PACEM et veritatē diligite, ait Dóminus omnípotens.

R. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. *ψ.* Qui sedes ad dexteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe.

ψ. Exsúrge, Christe, adjuva nos. *R.* Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Passionis omititur Glória Patri.

Tempore Paschali :

R. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. *ψ.* Qui surrexísti a mórtuis. Allelúja, allelúja. Glória. Christe. *ψ.* Exsúrge... allelúja.

Preces dominicales, si dicuntur 24, Preces feriales 25

ψ. Dóminus vobíscum.

Orémus. **Oratio**

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte ; ut

in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

**Deinde in Choro legitur
MARTYROLOGIUM.**

Postea : Ÿ. Pretiósá.

Absolute, sine Orémus :

Oratio

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Ÿ. Deus, in adjutórium *(ter)*.

Glória Patri.

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. **R.** Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

Ÿ. Glória Patri.

Orémus. **Oratio**

DIRIGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis.

Ÿ. Jube.

Bened. Dies et actus.

In Officio feriali :

Tempore Quadragesimæ :

Lect. br. Is. 55, 6

QUÆRITE Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

Tempore Passionis :

Lect. br. Is. 50, 6-7

FÁCIEM meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo non sum confúsus. Tu autem.

Tempore *Paschali* :

Lect. br. Col. 3, 1-2

Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Lectio brevis

PRO MART. extra T. P.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

PRO PLUR. MM. extra T. P.

FULGÉBUNT justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis; et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

PRO MART. T. P.

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

PRO CONF. PONT.

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsus dignum in odórem suavitátis.

PRO CONF. NON PONT.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

PRO VIRGINE

O QUAM pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

PRO VIRG. ET MARTYRE

DÓMINE, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

PRO MARTYRE TANTUM

LAUDÁBIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae. Dómine, Deus noster.

PRO NEC VIRGINE
NEC MART.

MULTÆ filiæ congrega-
vērunt divítias : tu
supergréssa es univér-
sas. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo : múl-
tier timens Dóminum, ipsa
laudábitur.

Ÿ. Adjutórium.

Ÿ. Benedícite. R. Deus.

Bened. Dóminus nos be-
nedícat, et ab omni malo
deféndat, et ad vitam per-
dúcat ætérnam. Et fidé-
lium ánimæ.

AD TERTIAM

Pater **et** Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sen-
sus, vigor
Confessióem pèrsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próxi-
mos.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale** : Ant. Respéxit
me.

**Tempore Quadragesi-
mæ** in Officio feriali :
Ant. Advenérunt nobis.

In Feria III infra Heb-
domadam *Passionis* in
Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dó-
mine.

In Feria vero III *Majo-
ris Hebdomadæ*, Anti-
phona secunda ex Laudi-
bus *Feriæ* currentis.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja.

Psalmus 39, i

EXSPÉCTANS ex-
spectávi Dómi-
num, * et intén-
dit mihi.

Et exaudívit preces
meas : * et edúxit me
de lacu misériæ, et de
luto fæcis.

Et státuit super pe-
tram pedes meos : * et
diréxit gressus meos.

Et immísit in os me-
um cánticum novum, *
carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitátióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiōnem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Psalmus 39, ii

ANNUNTIÁVI justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiōnes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Psalmus 39, iii

CONFUNDÁNTUR et revereántur simul, qui quærunť ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiōnem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant

semper : Magnificétur
Dóminus : qui díligunt
salutáre tuum.

Ego autem mendícus
sum et pauper : * Dómi-
nus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et pro-
téctor meus tu es : *
Deus meus, ne tardá-
veris.

**Extra Tempus Pa-
schale :** *Ant.* Respéxit
me, et exaudivit depre-
caciónem meam Dómi-
nus.

Tempore *Quadragesi-
mæ* in Officio feriali :
Ant. Advenérunt nobis
dies pœniténtiæ, ad re-
diménda peccáta, ad
salvándas ánimas.

In Feria III infra Heb-
domadam *Passionis* in
Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dómi-
ne, causam ánimæ meæ,
defénsor vitæ meæ, Dó-
mine, Deus meus.

Tempore **Paschali :**
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore *Quadragesi-
mæ* in Officio feriali :

Capit. Joël 2, 12-13

CONVERTIMINI ad me in
toto corde vestro,

in jejúnio, et fletu, et
planctu. Et scíndite cor-
da vestra, et non vesti-
ménta vestra, ait Dómi-
nus omnípotens.

R. *br.* Ipse liberávit
me * De láqueo venán-
tium. *Ipse.* *ŷ.* Et a ver-
bo áspero. *De láqueo.*
Glória Patri. *Ipse.*

ŷ. Scápulis suis ob-
umbrábit tibi. *R.* Et
sub pennis ejus sperá-
bis.

Tempore *Passionis* in
Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 13

DÓMINE, omnes qui te
derelínquunt, con-
fundéntur : recedéntes
a te, in terra scribén-
tur : quóniam dereli-
quérunt venam aquá-
rum vivéntium Dómi-
num.

R. *br.* Erue a frámea,
* Deus, ánimam meam.
Erue. *ŷ.* Et de manu
canis únicam meam.
Deus. *Erue.*

ŷ. De ore leónis lí-
bera me, Dómine. *R.*
Et a córnibus unicór-
nium humilitátem me-
am.

Tempore *Paschali* in
Officio feriali :

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRIŦTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

R. br. Surréxit Dó-
minus de sepúlchro,
* Allelúja, allelúja. Sur-
réxit. **Ÿ.** Qui pro nobis
pepéndit in ligno. Alle-
lúja, allelúja. **Glória**
Patri. **Surréxit.**

Ÿ. Surréxit Dóminus
vere, allelúja. **R.** Et ap-
páruit Simóni, alle-
lúja.

Preces(si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtú-
tum, convérte nos. **R.** Et
osténde fáciem tuam, et
salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ád-
juva nos. **R.** Et líbera nos
propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

AD SEXTAM

Pater **et** Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

RECTOR potens, verax
Deus,
Qui témperas rerum vi-
ces,
Splendóre mane illúmi-
nas,
Et ígnibus merídiem :
Exstingue flammás lí-
tium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córpo-
rum,
Verámque pacem cór-
dium.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Suscepísti
me, Dómine.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Ant. Commendémus nosmetipsos.

In Feria III infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Pópule meus.

In Feria vero III *Majoris Hebdomadæ*, Ant. tertia ex Laudibus *Feriæ* currentis.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja.

Psalmus 40

BEÁTUS qui intelligit super egenum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando

moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41, i

QUEMÁDMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunť mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόnis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 41, ii

AD meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis,

et Hermóniim a monte mó dico.

Abýssus abýssum ín vocat, * in voce catara ctárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobrá verunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Suscepísti me, Dómine : et confirmásti me in conspéctu tuo.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Ant. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justitiæ.

In Feria III infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Tempore **Paschali** :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Is. 55, 7

DERELÍQUAT ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

R. br. Scápolis suis
* Obumbrábit tibi. Scápolis. **Y.** Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória. Scápolis.

Y. Scuto circúmdabit te verítasejus. **R.** Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 18

CONFUNDÁNTUR qui me persequúntur, et non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

R. br. De ore leónis
* Líbera me, Dómine. De ore. **Y.** Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore.

Y. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. **R.** Et cum viris sánguinem vitam meam.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

CHRISTUS resurrexit a mórtuis primítiæ dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. **br.** Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. **Surréxit.** **ŷ.** Et appáruit Simóni. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.**

ŷ. Gavísi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Preces(si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

ŷ. Et ne nos.

ŷ. Dómine, Deus virtutum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

ŷ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

ŷ. Dómine, exáudi.

ŷ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

ŷ. Dóminus vobíscum.

ŷ. Benedicámus.

ŷ. Fidélium ánimæ.

AD NONAM

Pater **et** Ave.

ŷ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

RERUM, Deus, tenax vigor,
Immótus in te permánens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam déci-
dat,

Sed præmíum mortis sa-
crae

Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríquē compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito

Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

Extra Tempus Pa-
schale : Ant. Salvásti
nos.

Tempore Quadragesimæ
in Officio feriali :
Ant. Per arma justí-
tiæ.

In Feria III infra Hebdo-
madam Passionis in Offi-
cio feriali :

Ant. Numquid réddi-
tur.

In Feria vero III Majoris
Hebdomadæ, Antiphona
quinta ex Laudibus Fe-
riæ currentis.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 43, i

DEUS, áuribus nostris audívimus :
* patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possederunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed délixtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu : * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládus meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine

tuo confitébimur in sæculum.

Psalmus 43, ii

NUNC autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsus post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine pretio : * et non fuit multitúdo in commutátionibus eórum.

Posuísti nos opprobrium vicínis nostris, * subsannatióem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus : * commotióem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsió faciéi meæ co-opérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblítus sumus te : * et iníque

non égimus in testamento tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Psalmus 43, iii

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénium :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Salvásti

nos, Dómine : et in nómine tuo confitébimur in sǽcula.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Ant. Per arma justitiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa paciéntia.

In Feria III infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Capit. Is. 58, 7

FRANGE esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

R. br. Scuto circúm-dabit te * Véritas ejus.

Scuto. y. Non timébis a timóre noctúrno. **Véritas.** **Glória Patri.** **Scuto.**

y. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut

custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 18, 20

RECORDÁRE quod steterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatióem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. **Ne perdas. V.** Et cum viris sánguinem vitam meam. **Deus. Ne perdas.**

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1 Petr. 3, 18

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro iníustis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi. V.** Viso Dómino. **Allelúja, allelúja. Glória. Gavísi.**

V. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos.

V. Dómine, Deus virtutum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi.

V. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus.

V. Fidélium ánimæ.

AD VESPERAS

Pater **et** Ave.

V. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Qui hábitas in cælis, * miserére nobis.

Tempore **Paschali :** **Ant.** Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 122

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio superbis.

Ant. Qui hábitas in cælis; miserére nobis.

Ant. Adjutórium nostrum * in nómine Dómini.

Psalmus 123

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël : * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in eos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos, in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. In circúitu pópuli sui * Dóminus, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalmus 124

QUI confidunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex

hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatorum super sortem iustorum : * ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet Dóminus cum operantibus iniquitatem : * pax super Israël.

Ant. In circúitu populi sui Dóminus, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Magnificávit Dóminus * fácere nobiscum : facti sumus lætantes.

Psalmus 125

IN converténdo Dóminus captivitatem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Convérte, Dómine, captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Ant. Dóminus ædificet * nobis domum, et custódiat civitatem.

Psalmus 126

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu
poténtis : * ita filii ex-
cussórum.

Beátus vir qui implé-
vit desidérium suum ex
ipsis : * non confundé-
tur cum loquétur inimí-
cis suis in porta.

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Dóminus
ædíficet nobis domum,
et custódiat civitátem.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Joël 2, 17

INTER vestibulum et
altáre plorábunt sa-
cerdótes, minístri Dó-
mini, et dicent : Parce,
Dómine, parce pópulo
tuo : et ne des heredi-
tátem tuam in oppró-
brium, ut dominéntur
eis natiónes.

Hymnus

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum
flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenáριο.

Scrutátor alme cór-
dium,
Infirma tu scis vírium :

Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem pec-
cávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lángui-
dis.

Concède nostrum cón-
teri
Corpus per abstinén-
tiam ;
Culpæ ut relínquant pá-
bulum

Jejúna corda críminum.

† **Sequens Conclusio
numquam mutatur.**

Præsta, beáta Trínitas,
Concède, simplex Unitas ;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

✠. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 20

TU autem, Dómine
Sábaoth, qui júdi-
cas juste, et probas re-
nes et corda, vídeam
ultiónem tuam ex eis :
tibi enim revelávi cau-
sam meam, Dómine,
Deus meus.

Hymnus

VEXILLA Regis pród-
eunt :

Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértu-
lit,

Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucrónē diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sán-
guine.

Impléta sunt quæ cón-
cinit

David fidéli cármine,
Dicéndo natióibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

† Sequens strophá dicitur flexis genibus; et última numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiósni témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

†. Eripe me, Dómine,

ab hómine malo. **R.** A
viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

Hymnus

AD régias Agni dapes,
Stolis amícti cándidis,
Post tránsitum Maris Ru-
bri,

Christo canámus Prín-
cipi :

Divína cujus caritas
Sacrum propínat sǎngui-
nem,

Almíque membra córpo-
ris

Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem pó-
stibus

Vastátor horret Angelus :
Fugítque divísium mare ;
Mergúntur hostes flúcti-
bus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínfe-
ris,
Trophæa Christus éxpli-
cat :

Cælóque apérto, súbdi-
tum

Regem tenebrárum tra-
hit.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

Ÿ. Mane nobíscum, Dó-
mine, allelúja. R'. Quó-
niam advesperáscit, al-
lelúja.

Tempore Quadragesi-
mæ, et Passionis usque
ad Feriam III Majoris
Hebdomadæ inclusive, ac
Tempore Paschali, a Fe-
ria III post Dominicam in
Albis usque ad Feriam III
Rogationum inclusive :

ANTIPHONA ad Magnífi-
cat ut in *Proprio* de Tem-
pore.

Magníficat et Preces, si
dicendæ 41

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Comme-
morationes si occurrant.

Suffragium vel Comme-
moratio de Cruce si ha-
betur 44

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD COMPLETORIUM

Ÿ. Jube.

Bened. Noctem quiétam.

Lect. br. 1 Petr. 5, 8-9

RATRES : Sóbrii
estóte, et vigi-
láte : quia ad-
versárius vester diábo-
lus tamquam leo rú-
giens círcuit, quærens
quem dévoret : cui re-
sístite fortes in fide. Tu
autem, Dómine.

Ÿ. Adjutórium.

Pater, Confessio cum
Absolutione ut in Ordí-
nario 46

Ÿ. Convérte nos.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Extra Tempus Pa-
schale : Ant. Tu, Dó-
mine.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 11

SALVUM me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ín-opum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : secúndum al-

titúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12

USQUEQUO, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 15

CONSÉRVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * etenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellectum : * ínsuper et usque ad noctem increpúérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne comóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam

in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos in ætérnum.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,

Et nóctium phantásmata :
Hostémque nostrum cómpime,

Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capit. Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne

derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

R. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. **In manus. V.** Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. **Comméndo. Glória Patri. In manus.**

V. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. **R.** Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore *Passionis* omit-
titur Glória Patri.

Tempore *Paschali* :

R. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. **In manus. V.** Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. In manus.**

V. Custódi nos... allelúja.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

NUNC dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatió-nem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes ; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. **(T. P. Allelúja.)**

Preces si dicendæ 49

V. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

VÍSITA, quæsumus, Dómine, habitatió-nem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiánt ; et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. **R.** Amen.

Subjungitur una ex Ant. B. M. V. 51, 52

V. Divínium auxílium. Pater, **Ave et Credo.**

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

Ÿ. Dómine, lábia.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Invit. Non sit vobis
vanum mane súrgere
ante lucem : * Quia
promísit Dóminus co-
rónam vigilántibus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejú-
nium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prí-
mitus
Hoc prætulérunt, póst-
modum

Christus sacrávit, óm-
nium

Rex atque factor témpo-
rum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árcius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes
vagas :

Nullúmque demus cál-
lidi

Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndi-
cem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplíci,
Dicámus omnes cérnui :

Nostris malis offéndi-
mus

Tuam, Deus, clemén-
tiam :

Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus
tui,

Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nómi-
nis

Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fé-
cimus,

Auge bonum, quod pó-
scimus :

Placére quo tandem tibi
Possimus hic, et pérpe-
tim.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Invit. Hódie, si vo-
cem Dómini audiéritis,
* Nolíte obduráre corda
vestra †.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

PANGE, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor or-
bis

Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cón-do-
lens,

Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

**Hoc opus nostræ salú-
tis**

Ordo depopóscerat ;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

**Quando venit ergo sa-
cri**

Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor ;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra panis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáschia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque ;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Invit. Surréxit Dómi-
nus vere, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

REX sempitérne cæli-
tum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius :

Nascénte qui mundo
faber

Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbi-
lem

Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæ-
monis

Fœdásset humánum ge-
nus :

Tu, carne amíctus, pér-
ditam

Formam refórmas ártifex.

Qui, natus olim e Vír-
gine,

Nunc e sepúlchro násce-
ris,

Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor ætérnus,
gregem

Aqua lavas baptísmatis :
Hæc est lavácrum mén-
tium :

Hæc est sepúlchrum crí-
minum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affíxus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sángu-
nem.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáu-
dium,

A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.
Amen.

In I Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** Ant. Speciósus
forma * præ filiis hómi-
num, diffúsa est grátia
in lábiis tuis.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 44, i

ERUCTÁVIT cor me-
um verbum bo-
num : * dico ego
ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus
scribæ, * velóciter scri-
béntis.

Speciósus forma præ
filiis hóminum, diffúsa
est grátia in lábiis tuis :
* proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo
super femur tuum, *
potentíssime,

Spécie tua et pulchri-
túdine tua : * inténde,
próspere procéde, et
regna.

Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et ju-
stítiam : * et dedúcet
te mirabíliter délixtera
tua.

Sagíttæ tuæ acútæ,
pópuli sub te cadent, *

in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiōnis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Ant. Speciosus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ant. Confitebúntur tibi * pópuli, Deus, in ætérnum.

Psalmus 44, ii

AUDI, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quó-

niam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * proximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Confitebúntur tibi pópuli, Deus, in ætérnum.

Ant. Adjútor in tribulatió nibus * Deus noster.

Psalmus 45

DEUS noster refúgium,
et virtus : * adjutor
in tribulatió nibus, quæ
invenérunt nos nimis.

Propterea non timé-
bimus dum turbábitur
terra : * et transferén-
tur montes in cor ma-
ris.

Sonuérunt, et turbatæ
sunt aquæ eórum : *
conturbáti sunt montes
in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus læ-
tificat civitátem Dei : *
sanctificávit tabernácu-
lum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus,
non commovébitur : *
adjuvábít eam Deus
mane dilúculo.

Conturbatæ sunt Gen-
tes, et inclináta sunt
regna : * dedit vocem
suam, mota est terra.

Dóminus virtutum no-
biscum : * suscep-
tor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópe-
ra Dómini, quæ pósuit
prodigia super terram :
* áuferens bella usque
ad finem terræ.

Arcum cónteret, et
confríngét arma : * et
scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quó-
niam ego sum Deus :
* exaltábor in Géntibus,
et exaltábor in terra.

Dóminus virtutum no-
biscum : * suscep-
tor noster Deus Jacob.

Ant. Adjutor in tribu-
latió nibus Deus noster.

**In Festis novem Lectio-
num extra Tempus Pa-
schale.**

Ÿ. Dóminus virtutum
nobiscum. **R.** Suscep-
tor noster Deus Ja-
cob.

**In Festis novem Lectio-
num Tempore Paschali :**

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Ÿ. Deus regenerávit
nos in spem vivam, al-
lelúja. **R.** Per resurre-
ctiõem Jesu Christi ex
mórtuis, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolutio Exáudi 7

Bened. 1 Benedictiõe.

Bened. 2 Unigénitus.

Bened. 3 Spíritus.

In II Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Magnus
Dóminus, * † et laudá-

bilis nimis in civitate
Dei nostri †.

Tempore **Paschali** :

Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 47

MAGNUS Dóminus,
† et laudábilis
nimis * in civi-
tate Dei nostri, † in
monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne
univérsæ terræ mons
Sion, * látera Aquilón-
is, cívitas Regis ma-
gni.

Deus in dómibus ejus
cognoscétur, * cum sus-
cípiet eam.

Quóniam ecce reges
terræ congregáti sunt :
* convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic ad-
miráti sunt, conturbáti
sunt, commóti sunt :
* tremor apprehéndit
eos.

Ibi dolóres ut partu-
riéntis : * in spíritu ve-
heménti cónteres naves
Tharsis.

Sicut audívimus, sic
vídimus in civitate Dó-
mini virtútum, in civi-
tate Dei nostri : * Deus
fundávit eam in ætér-
num.

Suscépi-mus, Deus, mi-
sericórdiam tuam, * in
medio templi tui.

Secúndum nomen tu-
um, Deus, sic et laus
tua in fines terræ : *
justítia plena est dèx-
tera tua.

Lætétur mons Sion,
et exsúltent filiae Judæ
* propter judícia tua,
Dómine.

Circúmdate Sion, et
complectímini eam : *
narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in
virtúte ejus : * et distri-
búite domos ejus, ut
enarrétis in progénie
áltera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætér-
num, et in sæculum
sæculi : * ipse reget nos
in sæcula.

Ant. Magnus Dómi-
nus, et laudábilis nimis
in civitate Dei nostri.

Ant. Os meum loqué-
tur * sapiéntiam : et
meditatio cordis mei
prudéntiam.

Psalmus 48, i

AUDÍTE hæc, omnes
Gentes : * áuribus
percípите omnes, qui
habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et filii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confidunt in virtúte sua : * et in multítudine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatióem suam.

Et prétium redemptiόνis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intellexit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Os meum loquétur sapiéntiam : et meditátio cordis mei prudéntiam.

Ant. Ne timúeris : * cum dívite non descendet in sepúlchrum glória ejus.

Psalmus 48, ii

HÆC via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósito sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justí in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit ho-

mo : * et cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.

Quoniam cum interierit, non sumet omnia : * neque descendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur : * confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum : * et usque in æternum non videbit lumen.

Homo, cum in honore esset, non intellexit : * comparatus est juméntis insipientibus, et similis factus est illis.

Ant. Ne timueris : cum divite non descendet in sepulchrum gloria ejus.

In Festis novem Lectionum *extra* Tempus Paschale :

Ÿ. Deus redimet animam meam de manu inferi. **R.** Cum acceperit me.

In Festis novem Lectionum Tempore *Paschali* :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ÿ. Deus suscitavit

Christum a mortuis, allelúja. **R.** Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolutio Ipsius pietas 8

Bened. 4 Deus Pater.

Bened. 5 Christus.

Bened. 6 Ignem.

In III Nocturno

I

In Feriis Temporis Paschalis, atque in Festis intra et extra Tempus Paschale celebrandis, cum ad Laudes non dicitur Psalmus 50 **Miserere**

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Deus deorum, * † Dóminus locutus est †.

Tempore **Paschali** : **Ant.** Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 49, i

DEUS deorum, † Dóminus locutus est : * † et vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum : * ex Sion species decóris ejus.

Deus manifeste veniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempésta válida.

Advocábit cælum desúrsum : * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui ordinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar : Israël, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut sánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoça me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Intelligite, * qui obliviscímini Deum.

Psalmus 49, ii

PECCATÓRI autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmisti testaméntum meum per os tuum ?

Tu vero odísti disciplinam : * et projecísti sermónes meos retrórsus :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiònem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,

et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et táciui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificíum laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ant. Intellígite, qui obliviscímini Deum.

Ant. Acceptábis sacrificíum * justítiæ super altáre tuum, Dómine.

Psalmus 50

MISERÉRE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multítudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea:

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áufferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias

tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísse sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Acceptábis sacrificium justítiæ super altáre tuum, Dómine.

In Festis extra Tempus Paschale :

ψ. Audítui meo dabis

gáudium et lætítiam. **R.** Et exsultábunt ossa humiliáta.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum :

ψ. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. **R.** Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum :

ψ. Gavísi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vínculis 9

BENEDICTIONES

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica.

Pro viii Lectione

In Festis Domini : **Bened.** Divínium.

In Festis beatæ Mariæ Virginis : **Bened.** Cujus festum cólimus.

In Festis Sanctorum : **Bened.** Cujus (vel Quorum aut Quarum).

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem.

Si autem legenda sit
Lectio ix de *Homilia* :
Bened. Per evangélica.

In Officio

trium Lectionum

Absolutio A vínculis 10

BENEDICTIONES

Pro i Lectione

In *Feriis*, quando legi-
tur *Homilia* :

Bened. Evangélica.

In *Feriis*, quando *non*
legitur *Homilia* et in *Fe-*
stis Sanctorum : Bened.
Ille nos benedícat, qui
sine fine vivit et regnat.
R. Amen.

Pro ii Lectione

In *Feriis* : Bened. Diví-
num.

In *Festis Sanctorum* :
Bened. Cujus (vel Quo-
rum aut Quarum).

Pro iii Lectione

Bened. Ad societátem.

In III Nocturno

II

In *Feriis* IV post Domi-
nicam I Quadragesimæ us-
que ad Feriam IV Majoris
Hebdomadæ inclusive, cum
ad Laudes dicitur Psal-
mus 50 *Miserére*

Ant. Deus deórum †.

Psalmus 49, i

EUS deórum, †
Dóminus locú-
tus est : * et vo-
cávit terram,

A solis ortu usque ad
occásum : * ex Sion
spécies decóris ejus.

Deus manifeste véniet :
* Deus noster et non
silébit.

Ignis in conspéctu
ejus exardéscet : * et in
circúitu ejus tempésta
válida.

Advocábit cælum de-
súrsum : * et terram
discérnere pópulum su-
um.

Congregáte illi san-
ctos ejus : * qui órdi-
nant testaméntum ejus
super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli
justítiam ejus : * quó-
niam Deus judex est.

Ant. Deus deórum, Dó-
minus locútus est.

Ant. Immola Deo.

Psalmus 49, ii

AUDI, pópulus meus,
et loquar : Israël,
et testificábor tibi : *
Deus, Deus tuus ego
sum.

Non in sacrificiis tuis
arguam te : * holocausta
autem tua in conspectu
meo sunt semper.

Non accipiam de do-
mo tua vitulos : * ne-
que de gregibus tuis
hircos.

Quoniam meae sunt
omnes ferae silvarum,
* iumenta in montibus
et boves.

Cognovi omnia vola-
tilia caeli : * et pulchri-
tudo agri mecum est.

Si esuriero, non di-
cam tibi : * meus est
enim orbis terrae, et
plenitudo ejus.

Numquid manducabo
carnes taurorum ? * aut
sanguinem hircorum
potabo ?

Immola Deo sacrifici-
um laudis : * et redde
Altissimo vota tua.

Et invoca me in die
tribulationis : * eruam
te, et honorificabis me.

Ant. Immola Deo sa-
crificium laudis.

Ant. Intelligite.

Psalmus 49, iii

PECCATORI autem dixit
Deus : * Quare tu
enarras justitias meas,
et assumis testamen-

tum meum per os tu-
um ?

Tu vero odisti discipli-
nam : * et projecisti ser-
mões meos retrorsum :

Si videbas furem, cur-
rebas cum eo : * et
cum adulteris portio-
nem tuam ponebas.

Os tuum abundavit
malitia : * et lingua tua
concinnabat dolos.

Sedens adversus fra-
trem tuum loquebaris,
et adversus filium ma-
tris tuae ponebas scán-
dalum : * hæc fecisti,
et taciui.

Existimasti, inique,
quod ero tui similis : *
arguam te, et statuam
contra faciem tuam.

Intelligite hæc, qui
obliviscimini Deum : *
nequando rapiat, et non
sit qui eripiat.

Sacrificium laudis ho-
nificabit me : * et illic
iter, quo ostendam illi
salutare Dei.

Ant. Intelligite, qui
obliviscimini Deum.

In feriali Officio *Qua-
dragesimæ* :

Y. Scuto circumdabit te
veritas ejus. **R.** Non timé-
bis a timóre noctúrno.

In feriali Officio Tempore *Passionis* :

Ÿ. Ne perdas cum impiis, Deus, animam meam. *R*. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Pater noster.

Absolutio A vñculis.

In *Feriis*, quando legitur *Homilia* :

Bened. 1 Evangélica.

Bened. 2 Divínium.

Bened. 3 Ad societátem.

In *Feriis*, quando *non* legitur *Homilia* :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. *R*. Amen.

Bened. 2 Divínium.

Bened. 3 Ad societátem.

AD LAUDES

I

In feriis Temporis Paschalis, atque in Festis intra et extra Tempus Paschale celebrandis

Ÿ. Deus, in adiutorium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, *vel* Laus.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Dóminus regnávit, * † exsúltet terra †.

Tempore **Paschali** :

Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 96

DÓMINUS regnávit, † exsúltet terra : * † læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus
Altíssimus super om-
nem terram : * nimis
exaltátus es super om-
nes deos.

Qui dilígitis Dómi-
num, odíte malum : *
custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suó-
rum, de manu pecca-
tórís liberábit eos.

Lux orta est justo,
* et rectis corde lætí-
tia.

Lætámini, iusti, in
Dómino : * et confité-
mini memóriæ sancti-
ficatiónis ejus.

Ant. Dóminus regná-
vit, exsúltet terra.

Ant. Te decet hymnus,
* † Deus, in Sion †.

Psalmus 64

TE decet hymnus,
† Deus, in Sion : *
† et tibi reddétur vo-
tum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem me-
am : * ad te omnis caro
véniet.

Verba iniquórum præ-
valuérunt super nos : *
et impietátibus nostris
tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti,
et assumpsísti : * inha-
bitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis
domus tuæ : * sanctum
est templum tuum, mi-
rábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus,
salutáris noster, * spes
ómnium fínium terræ,
et in mari longe.

Præparans montes in
virtúte tua, accíntus
poténtia : * qui contúr-
bas profúndum maris
sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes,
et timébunt qui hábi-
tant términos a signis
tuis : * éxitus matutíni,
et vespere delectábis.

Visitásti terram, et
inebriásti eam : * mul-
tiplicásti locupletáre
eam.

Flumen Dei replétum
est aquis, parásti cibum
illórum : * quóniam ita
est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria,
múltiplica genímína
ejus : * in stillicídiis ejus
lætábitur gérminans.

Benedíces coronæ an-
ni benignitátis tuæ : *
et campi tui replebún-
tur ubertáte.

Pinguéscent speciósa
desérti : * et exsulta-
tióne colles accingén-
tur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, * et intélligam in via immaculáta.

Psalmus 100

MISERICÓRDIAM, et iudícium * cantábo tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via

immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispéderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, et intélligam in via immaculáta.

Ant. Dómine, magnus es tu, * et præclárus in virtúte tua.

Canticum Judith

Judith 16, 15-21

HYMNUM cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonái, Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua : * quia dixísti, et facta sunt :

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis :
* petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te,
* magni erunt apud te per ómnia.

Væ genti insurgénti super genus meum :
Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis,
* in die iudícii visitábit illos.

Dabit enim ignem, et vermes in carnes eórum,
* ut urántur, et séntiant usque in sempitérnum.

Ant. Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua.

Ant. Laudábo Deum meum * in vita mea.

Psalmus 145

LAUDA, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea :
* psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die per-

íbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit iudícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compéditos : * Dóminus ilúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos,
* Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion,
* in generatióem et generatióem.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Laudábo Deum meum in vita mea.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resurgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est semel:
quod autem vivit, vivit
Deo.

Hymnus

AURÓRA cælum púrpu-
rat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans jú-
bilat,
Horrens avérnus ínfre-
mit:

Rex ille dum fortíssi-
mus

De mortis inférno specu
Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plú-
rimo

Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúne-
rat.

Sat fúneri, sat lácri-
mis,

Sat est datum dolóribus:
Surréxit exstíntor necis,
Clamat corúscans Ange-
lus.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.
Amen.

Ÿ. In resurrectione tua,
Christe, allelúja. *R.* Cæli
et terra læténtur, alle-
lúja.

ANTIPHONA ad Benedí-
ctus ut in *Proprio* de
Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Comme-
morationes si occurrant.

Suffragium vel. Com-
memoratio de Cruce si
habetur 19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD LAUDES

II

In Feriis IV post Domi-
nicam I Quadragesimæ us-
que ad Feriam IV Majoris
Hebdomadæ inclusive, quan-
do fit Officium de Feria

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Laus tibi.

Ant. Amplius lava me,
* Dómine, ab injustítia
mea.

† **Feria IV Majoris Heb-**
domadæ, ANTIPHONÆ ut
in *Proprio* de Tempore.

Ps. 50 Miserére mei 70

Ant. Impietátibus no-
stris.

Psalmus 64

DE decet hymnus,
Deus, in Sion : *
et tibi reddétur
votum in Jerúsalem.

Exáudi oratióem me-
am : * ad te omnis
caro véniet.

Verba iniquórum præ-
valuérunt super nos : *
et impietátibus nostris
tu propitiáberis.

Beátus, quem elegí-
sti, et assumpsísti : *
inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis
domus tuæ : * sanctum
est templum tuum, mi-
rábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, sa-
lutáris noster, * spes
ómnium fínium terræ,
et in mari longe.

Præparans montes in
virtúte tua, accíntus
poténtia : * qui contúr-
bas profúndum maris
sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes,
et timébunt qui há-
bitant términos a si-
gnis tuis : * éxitus ma-
tutíni, et véspere dele-
ctábis.

Visitásti terram, et ine-
briásti eam : * multipli-
cásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum
est aquis, parásti cibum
illórum : * quóniam ita
est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria,
multiplica genímima e-
jus : * in stillicídiis ejus
lætábitur gérminans.

Benedíces coronæ an-
ni benignitátis tuæ : *
et campi tui replebún-
tur ubertáte.

Pinguéscent speciósa
desérti : * et exsultatió-
ne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes
óvium, et valles abun-
dábunt fruménto : * cla-
mábunt, étenim hym-
num dicent.

Ant. Impietátibus no-
stris tu propitiáberis,
Deus.

Ant. In innocéntia.

Psalmus 100

MISERICÓRDIAM, et ju-
dícium * cantábo
tibi, Dómine :

Psallam, et intélligam
in via immaculáta, *

quando vénies ad me.

Perambulábam in in-
nocéntia cordis mei, *
in médio domus meæ.

Non proponébam ante
óculos meos rem injú-
stam : * faciéntes præ-
varicationés odívi.

Non adhæsit mihi cor
pravum : * declinántem
a me malignum non
cognoscébam.

Detrahéntem secréto
próximo suo, * hunc
persequébar.

Supérbo óculo, et in-
satiábili corde, * cum
hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles
terræ ut sédeant me-
cum : * ámbulans in via
immaculáta, hic mihi
ministrábat.

Non habitábit in mé-
dio domus meæ qui
facit supérbiam : * qui
lóquitur iníqua, non di-
rêxit in conspéctu ocu-
lórum meórum.

In matutíno interficié-
bam omnes peccatóres
terræ : * ut dispérde-
rem de civitáte Dómini
omnes operántes iniqui-
tátem.

Ant. In innocéntia cor-

dis mei perambulábo,
Dómine.

Ant. Exsultávit cor
meum †.

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 1-10

EXSULTÁVIT cor meum
† in Dómino, * et
exaltátum est cornu
meum in Deo meo.

Dilatátum est os me-
um super inimícos me-
os : * quia lætáta sum
in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est
Dóminus : neque enim
est álius extra te, * et
non est fortis sicut De-
us noster.

Nolíte multiplicáre lo-
qui sublímia, * glorián-
tes :

Recédant vétera de
ore vestro : quia Deus
scientiárum, Dóminus
est, * et ipsi præparán-
tur cogitationés.

Arcus fórtium superá-
tus est, * et infirmi ac-
cínti sunt róbre.

Repléti prius, pro pá-
nibus se locavérunt : *
et famélicisaturáti sunt.

Donec stérilis péperit
plúrimos : * et quæ mul-
tos habébat filios, infir-
máta est.

Dóminus mortificat et vivificat, * dedúcit ad inferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humiliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénium, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscunt : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversáarii ejus : * et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Exsultávit cor meum in Dómino, qui humiliat et súblevat.

Ant. Lauda †.

Psalmus 145

LAUDA, † ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea :

* psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus : * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritatem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compéditos : * Dóminus ilúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípíet : * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deustuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Ant. Lauda, ánima mea, Dóminum, qui érigit elisos, et díligit justos.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Is. 58, 1

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

R. Deo grátias.

Hymnus

OSOL salútis, íntimis, Jesu, refúlge méntibus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptá-
bile,
Da lacrimárum rívulis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cári-
tas.

Quo fonte manávit ne-
fas,
Fluent perénnes lácri-
mæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónte-
rat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :

Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti délixtera.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Te prona mundi má-
china,
Clemens, adóret, Tríní-
tas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum.

Amen.

Y. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-
gnum in panem e-
jus, et eradámus eum
de terra vivéntium, et
nomen ejus non me-
morétur ámplius.

Hymnus

LUSTRA sex qui jam per-
égit,
Tempus implens córpo-
ris,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce lan-
guet :

Spina, clavi, láncea

Mite corpus perforárunt :
 Unda manat, et cruor :
 Terra, pontus, astra, mun-

dus,
 Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter om-
 nes

Arbor una nóbilis :
 Silva talem nulla pro-
 fert

Fronde, flore, gérmine :
 Dulce ferrum, dulce li-
 gnum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor
 alta,

Tensa laxa víscera,
 Et rigor lentéscat ille,
 Quem dedit natívitas ;
 Et supérni membra Re-
 gis

Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
 Ferre mundi víctimam ;
 Atque portum præpa-
 räre

Arca mundo náufrago,
 Quam sacer cruor per-
 únxit,

Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
 Trinitáti glória,
 Æqua Patri, Filióque ;
 Par decus Paráclito :
 Unius Triníque nomen
 Laudet univérsitas.

Amen.

Ÿ. Eripe me de ini-
 mícis meis, Deus meus.

R. Et ab insurgéntibus
 in me líbera me.

ANTIPHONA ad Benedí-
 ctus ut in *Proprio* de
 Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Preces dicendæ 17

Ÿ. Dóminus vobíscum.

**Oratio, deinde Com-
 memoraciones si occur-
 rant.**

Suffragium si habetur
 19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
 Benedicámus. Fidélium.

AD PRIMAM

Pater, Ave **et** Credo.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
 Glória Patri. Sicut erat.
 Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
 Deum precémur súp-
 plices,
 Ut in diúrnis áctibus
 Nos servet a nocénti-
 bus.

Linguam refrænans
 témperet,
 Ne litis horror ínsonet :
 Visum fovéndo cóntegat,
 Ne vanitátes háuríat.

Sint pura cordis ínti-
 ma,
 Absístat et vecórdia :
 Carnis terat supérbiam
 Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sáculum.

Amen.

Extra Tempus Paschale : Ant. Misericórdia tua.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :
Ant. Vivo ego.

In Feria IV infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Líbera me, Dómine.

In Feria vero IV *Majoris Hebdomadæ*, Antiphona prima ex Laudibus *Feriæ* currentis.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 25

UDICA me, Dómine, quóniam ego in innocentia mea ingressus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómi-

ne, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácuí in veritate tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iniqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám malignántium : * et cum impiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum, Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem universa mirabilia tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris ságuinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in directo : * in ecclésiis benedicam te, Dómine.

Psalmus 51

QUID gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus destruet te in finem, * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : et radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justí, et tímébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multítudine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in miseri-

córdia Dei in ætérnum : et in sáeculum sáeculi.

Confitébor tibi in sáeculum, quia fecísti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Psalmus 52

DIXIT insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum : * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissi-

pávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subjungitur Psalmus 96 Dóminus regnávít, exsúltet terra, qui in Laudibus locum non habuit et infra ponitur; secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona.

Psalmus 96

DÓMINUS regnávít, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corrécio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbis terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera

fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Misericór-

dia tua, Dómine, ante
óculos meos : et com-
pláculi in veritáte tua.

Tempore Quadrage-
simæ in Officio feriali :

Ant. Vivo ego, dicit Dó-
minus : nolo mortem
peccatóris, sed ut ma-
gis convertátur, et vivat.

In Feria IV infra Heb-
domadam Passionis in
Officio feriali :

Ant. Líbera me, Dó-
mine, et pone me juxta
te : et cujúsvis manus
pugnet contra me.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

In Officio cujuslibet
Festi vel Octavæ necnon
in Feriis Temporis Pa-
schalis :

Capit. 1 Tim. 1, 17

REGI sæculórum im-
mortáli et invisíbili,
soli Deo honor et gló-
ria in sæcula sæculó-
rum. Amen.

In omnibus Feriis et
Vigiliis communibus ex-
tra Tempus Paschale :

Capit. Zac. 8, 19

PACEM et veritátem di-
ligite, ait Dóminus
omnípotens.

R. br. Christe, Fili
Dei vivi, * Miserére no-
bis. **Christe. V.** Qui se-
des ad dexteram Pa-
tris. **Miserére nobis.**
Glória Patri. Christe.

V. Exsúrge, Christe,
áduva nos. **R.** Et líbera
nos propter nomen tu-
um.

Tempore Passionis omit-
titur Glória Patri.

Tempore Paschali :

R. br. Christe, Fili
Dei vivi, miserére no-
bis, * Allelúja, allelúja.
Christe. V. Qui surrexí-
sti a mórtuis. **Allelúja,**
allelúja. Glória Patri.
Christe.

V. Exsúrge... allelúja.

Preces dominicales, si
dicantur 24 ; Preces fe-
riales 25

V. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

DÓMINE Deus omnípo-
tens, qui ad princí-
pium hujus diéi nos per-
veníre fecísti : tua nos
hódie salva virtúte ; ut
in hac die ad nullum
declinémus peccátum,

sed semper ad tuam
justitiam faciendam no-
stra procédant elóquia,
dirigántur cogitatiónes
et ópera. Per Dóminum.

R. Amen.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

**Deinde in Choro legitur
MARTYROLOGIUM.**

Postea Ÿ. Pretiósá.

Absolute sine Orémus :

Oratio

SANCTA María, et om-
nes Sancti intercéd-
dant pro nobis ad Dómi-
num, ut nos mereámur
ab eo adjuvári et sal-
vári, qui vivit et regnat
in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Ÿ. Deus, in adjutórium
(*ter*).

Glória Patri.

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Réspice in servos
tuos, Dómine, et in ópe-
ra tua, et dirige filios
eórum. **R.** Et sit splendor
Dómini Dei nostri super
nos, et ópera mánuum
nostrárum dirige super
nos, et opus mánuum
nostrárum dirige.

Glória Patri.

Orémus. Oratio

DIRÍGERE et sanctifi-
cáre, régere et gu-
bernáre dignáre, Dómi-
ne Deus, Rex cæli et
terræ, hódie corda et
córpora nostra, sensus,
sermónes et actus no-
stros in lege tua, et in
opéribus mandatórum
tuórum : ut hic, et in
ætérrnum, te auxiliánte,
salvi et líberi esse me-
reámur, Salvátor mun-
di : Qui vivis.

Ÿ. Jube.

Bened. Dies et actus.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :**

Lectio br. Is. 55, 6

QUÆRITE Dóminum,
dum inveníri pot-
est : invocáte eum, dum
prope est. Tu autem.

**Tempore Passionis in
Officio feriali :**

Lectio br. Is. 50, 6-7

FÁCIEM meam non
avértil ab increpánti-
bus, et conspuéntibus in
me. Dóminus Deus auxi-
liátor meus, et ídeo non
sum confúsus. Tu au-
tem.

Tempore *Paschali* in
Officio feriali :

Lect. br. Col. 3, 1-2

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu.

Lectio brevis

PRO MART. extra T. P.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

PRO PLUR. MM. extra T. P.

FULGÉBUNT justí, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis; et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

PRO MART. T. P.

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

PRO CONF. PONT.

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nó-

mine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

PRO CONF. NON PONT.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

PRO VIRGINE

O QUAM pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

PRO VIRG. ET MARTYRE

DÓMINE, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

PRO MARTYRE TANTUM

LAUDÁBIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

PRO NEC VIRGINE
NEC MART.

MULTÆ filiæ congrega-
vérunt divítias : tu
supergréssa es univér-
sas. Fallax grátia, et vana
est pulchritúdo : múl-
ier timens Dóminum, ipsa
laudábitur.

Ÿ. Adjutórium.

Ÿ. Benedícite. R. Deus.

Bened. Dóminus nos
benedícat, et ab omni
malo deféndat, et ad vi-
tam perdúcat ætérnam.
Et fidélium ánimæ.

AD TERTIAM

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sen-
sus, vigor
Confessióem pérsonent,
Flamméscat igne cári-
tas,
Accéndat ardor próxi-
mos.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale :** Ant. Deus ad-
juvat me.

**Tempore Quadragesi-
mæ** in Officio feriali :
Ant. Advenérunt no-
bis.

In Feria IV infra Heb-
domadam *Passionis* in
Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dó-
mine.

In Feria vero IV *Majo-
ris Hebdomadæ*, Antipho-
na secunda ex Laudibus
Feriæ currentis.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 53

DEUS, in nómine
tuo salvum me
fac : * et in vir-
tute tua júdica me.

Deus, exáudi oratió-
nem meam : * áuribus
pércepe verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsus me,
et fortes quæsiérunt á-

nimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 54, i

EXÁUDI, Deus, oratió-nem meam, et ne despéxeris deprecatió-nem meam : * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea : * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam : declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam ?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradicció-nem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem úti-que.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis : * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiae in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Psalmus 54, ii

EGO autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes

ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum in-terítus.

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te, Dómine.

Extra Tempus Paschale : Ant. Deus ádjuvat me : et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Ant. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

In Feria IV infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Tempore Paschali : Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Joël 2, 12-13

CONVERTÍMINI ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

R. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. **pse.** **ŷ.** Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

ŷ. Scápulis suis obumbrábit tibi, **R.** Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 13

DÓMINE, omnes qui te derelínquunt, confundéntur ; recedéntes a te, in terra scribéntur : quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

R. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. **ŷ.** Et de manu canis únicam meam. Deus. Erue.

ŷ. De ore leónis líbera me, Dómine. **R.** Et

a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

R. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. **ŷ.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

ŷ. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et apparuit Simóni, allelúja.

Preces(si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

ŷ. Et ne nos.

ŷ. Dómine, Deus virtutum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

ŷ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

ŷ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium.

AD SEXTAM

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, *vel* Laus.

Hymnus

RECTOR potens, verax
Deus,

Qui témperas rerum vi-
ces,

Splendóre mane illúmi-
nas,

Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lí-
tium,

Aufer calórem nóxium,

Confer salútem córpo-
rum,

Verámque pacem cór-
dium.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale :** Ant. In Deo
sperávi.

Tempore *Quadrage-
simæ* in Officio fe-
riali : Ant. Commendé-
mus nosmetípsos.

In Feria IV infra Heb-
domadam *Passionis* in
Officio feriali :

Ant. Pópule meus.

In Feria vero IV *Majo-
ris Hebdomadæ*, Anti-
phoná tertia ex Laudibus
Feriæ currentis.

Tempore **Paschali :**
Ant. Allelúja.

Psalmus 55

MISERERE mei,
Deus, quóniam
conculcávit me
homo : * tota die im-
pugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me
inimíci mei tota die :
* quóniam multi bel-
lantes advérsus me.

Ab altitúdine diéi ti-
mébo : * ego vero in te
sperábo.

In Deo laudábo ser-
mónes meos, in Deo
sperávi : * non timé-
bo quid fáciat mihi
caro.

Tota die verba mea
exsecrabántur : * ad-
vérsus me omnes co-
gitatiónes eórum in
malum.

Inhabitábunt et abs-
cóndent : * ipsi calcá-
neum meum observá-
bunt.

Sicut sustinuérunt áni-
mam meam, pro níhilo
salvos fácies illos : * in
ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam an-
nuntiávi tibi : * posuísti
lágrimas meas in con-
spéctu tuo,

Sicut et in promís-
sióne tua : * tunc con-
verténtur inimíci mei
retrórsum :

In quacúmque die in-
vocávero te : * ecce co-
gnóvi quóniam Deus
meus es.

In Deo laudábo ver-
bum, in Dómino laudá-
bo sermónem : * in Deo
sperávi, non timébo quid
fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vo-
ta tua, * quæ reddam,
laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti áni-
mam meam de mor-
te, et pedes meos de
lapsu : * ut pláceam co-
ram Deo in lúmine vi-
véntium.

Psalmus 56

MISERÉRE mei, Deus,
miserére mei : *

quóniam in te confídit
ánima mea.

Et in umbra alárum
tuárum sperábo, * do-
nec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum al-
tíssimum : * Deum qui
benefécit mihi.

Misit de cælo, et libe-
rávit me : * dedit in
oppróbrium conculcán-
tes me.

Misit Deus misericór-
diam suam, et veritá-
tem suam, * et erí-
puit ánimam meam
de médio catulórum
leónum : dormívi con-
turbátus.

Fílii hóminum dentes
eórum arma et sagíttæ :
* et lingua eórum glá-
dius acútus.

Exaltáre super cælos,
Deus : * et in omnem
terram glória tua.

Láqueum paravérunt
pédibus meis : * et
incurvavérunt ánimam
meam.

Fodérunt ante fáciem
meam fóveam : * et
incidérunt in eam.

Parátum cor meum,
Deus, parátum cor me-
um : * cantábo, et
psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea,

exsúrge, psaltérium et cithara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus : * et super omnem terram glória tua.

Psalmus 57

Si vere útique justitiam loquímmini : * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidé-runt solem.

Priúsquam intelligerent spinæ vestræ rham-num : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum viderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Extra Tempus Paschale : Ant. In Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : Ant. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiaæ.

In Feria IV infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

Tempore **Paschali** :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Is. 55, 7

DERELÍQUAT ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

R. **br.** Scápulis suis * Obumbrábit tibi. **Scápulis.** **ψ.** Et sub pennis ejus sperábis. **Obumbrábit.** **Glória.** **Scápulis.**

ψ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. **R.** Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 18

CONFUNDÁNTUR qui me persecúntur, et

non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

R. **br.** De ore leónis * Líbera me, Dómine.

De ore. **ψ.** Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. **Líbera.** **De ore.**

ψ. Ne perdas cum ímpis, Deus, ánimam meam. **R.** Et cum viris sanguinum vitam meam.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

CHRISTUS resurréxit a mórtuis primitiæ dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificábuntur.

R. **br.** Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. **Surréxit.** **ψ.** Et appáruit Simóni. **Allelúja, allelúja.** **Glória Patri.** **Surréxit.**

Ÿ. Gavísi sunt discí-
puli, allelúja. *R.* Viso
Dómino, allelúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtú-
tum, convérte nos. *R.* Et
osténde fáciem tuam, et
salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ád-
juva nos. *R.* Et líbera nos
propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ per
misericórdiam Dei.

AD NONAM

Pater *et* Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, *vel* Laus.

Hymnus

RERUM, Deus, tenax vi-
gor,
Immótus in te pérma-
nens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérmi-
nans:

Largíre lumen véspere,
Quo víta nusquam déci-
dat,

Sed præmium mortis sa-
cræ

Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum. Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale:** *Ant.* Deus meus.

*Tempore Quadrage-
simæ in Officio feriali :*
Ant. Per arma justítiae.

*In Feria IV infra Heb-
domadam Passionis in
Officio feriali :*

Ant. Numquid réddi-
tur.

*In Feria vero IV Majo-
ris Hebdomadæ, Anti-
phona quinta ex Laudi-
bus Feriæ currentis.*

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 58, i

ERIPE me de ini-
mícis meis, De-
us meus : * et
ab insurgéntibus in me
líbera me.

Eripe me de operán-
tibus iniquitátem : * et
de viris sánguinem sal-
va me.

Quia ecce cepérunt
ánimam meam : * ir-
ruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea,
neque peccátum meum,
Dómine, * sine iniqui-
táte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum
meum, et vide : * et tu,
Dómine, Deus virtútum,
Deus Israël,

Inténde ad visitándas
omnes Gentes : * non
misereáris ómnibus, qui
operántur iniquitátem.

Converténtur ad vé-
speram : et famem pa-
tiéntur ut canes, * et
circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore
suo, et gládus in lábiis
eórum : * quóniam quis
audivit ?

Et tu, Dómine, deridé-
bis eos : * ad níhilum
dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam
ad te custódiám, quia,
Deus, suscéptor meus
es : * Deus meus, mise-
ricórdia ejus præveniet
me.

Psalmus 58, ii

DEUS osténdet mihi
super inimícos me-
os, ne occídas eos : *
nequándo obliviscántur
pópuli mei.

Dispérge illos in vir-
túte tua : * et depóne
eos, protéctor meus,
Dómine :

Delíctum oris eórum,
sermónem labiórum ip-
sórum : * et compre-
hendántur in supérbia
sua.

Et de execratióne et
mendácio annuntiabún-
tur in consummatióne :
* in ira consummati-
onis, et non erunt.

Et scient quia Deus
dominábitur Jacob : *
et fínium terræ.

Converténtur ad vé-
speram : et famem pa-
tiéntur ut canes, * et
circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad
manducándum : * si ve-
ro non fúerint saturáti,
et murmurábunt.

Ego autem cantábo
fortitúdinem tuam : * et
exultábo mane miseri-
córdiam tuam.

Quia factus es sus-
céptor meus, * et refú-
gium meum, in die tri-
bulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi
psallam, quia, Deus,
suscéptor meus es : *
Deus meus, misericór-
dia mea.

Psalmus 59

DEUS, repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiúnis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fugiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætabor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui

repulísti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad nihilum dedúcet tribulántes nos.

Extra Tempus Paschale: *Ant.* Deus meus, misericórdia tua præveniet me.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : *Ant.* Per arma justitiæ virtutis Dei commendemus nosmetipsos in multa patientia.

In Feria IV infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt foveam animæ meæ?

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Capit. Is. 58, 7

FRANGE esuriénti panem tuum, et egé-

nos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

R'. br. Scuto circúm-dabit te * Véritas ejus. **Scuto. ♀.** Non timébis a timóre noctúrno. **Vé-**ritas ejus. **Glória Patri. Scuto.**

♀. Angelis suis Deus mandávit de te. **R'. Ut** custódiant te in ómni-bus viis tuis.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 18, 20

RECORDÁRE quod sté-terim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatióem tuam ab eis.

R'. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. **Ne perdas. ♀.** Et cum viris sánguinem vitam meam. **Deus. Ne perdas.**

♀. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R'. A viro iníquo éripe me.**

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1 Petr. 3, 18

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro in-jústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

R'. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi. ♀.** Viso Dómino. **Allelúja, alle-**lúja. **Glória Patri. Gavísi. ♀.** Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **R'. Quóniam advesperáscit,** allelúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

♀. Et ne nos.

♀. Dómine, Deus virtú-tum, convérte nos. **R'. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.**

♀. Exsúrge, Christe, ád-juva nos. **R'. Et libera nos propter nomen tuum.**

♀. Dómine, exáudi.

♀. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

♀. Dóminus vobíscum.

♀. Benedicámus.

♀. Fidélium.

AD VESPERAS

Pater et Ave.

†. Deus, in adiutorium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Beáti omnes, * † qui timent Dóminum †.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 127

BEÁTI omnes, † qui timent Dóminum, * † qui ambulat in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis :
* beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filió-

rum tuórum : * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Confundántur omnes, * qui odérunt Sion.

Psalmus 128

SÆPE expugnávérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël :

Sæpe expugnávérunt me a juventúte mea :
* étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricávérunt peccátóres : * prolongávérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccátórum : * confundántur et convertántur retrórsus omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum : * quod priúsqvam evellátur exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur omnes, qui odérunt Sion.

Ant. De profúndis * † clamávi ad te, Dómine †.

Psalmus 129

DE profúndis † clamávi ad te, Dómine : * † Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Ant. Dómine, * † non

est exaltátum cor meum †.

Psalmus 130

DÓMINE, † non est exaltátum cor meum : * † neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis : * neque in mirábilibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Dómine, non est exaltátum cor meum.

Ant. Elégit Dóminus * Sion in habitatiónem sibi.

Psalmus 131

MEMÉNTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum ó-

culis meis, * et pálpebris
meis dormitatióem :

Et réquiem tempóri-
bus meis : donec invé-
niam locum Dómino,
* tabernáculum Deo Ja-
cob.

Ecce audívimus eam
in Ephrata : * invénimus
eam in campis silvæ.

Introíbimus in taber-
náculum ejus : * adorá-
bimus in loco, ubi ste-
térunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in ré-
quiem tuam, * tu et arca
sanctificatióis tuæ.

Sacerdótes tui induán-
tur justítiam : * et san-
cti tui exsúltent.

Propter David, ser-
vum tuum, * non avér-
tas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus Da-
vid veritátem, et non
frustrábitur eam : * de
fructu ventris tui ponam
super sedem tuam.

Si custodíerint filii tui
testaméntum meum, *
et testimónia mea hæc,
quæ docébo eos :

Et filii eórum usque
in sæculum, * sedébunt
super sedem tuam.

Quóniam elégit Dómi-
nus Sion : * elégit eam
in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in
sæculum sæculi : * hic
habitábo quóniam elégi
eam.

Víduam ejus benedí-
cens benedícam : * páu-
peres ejus saturábo pá-
nibus.

Sacerdótes ejus ín-
duam salutári : * et san-
cti ejus exsultatióne
exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu
David, * parávi lucér-
nam Christo meo.

Inimícos ejus induam
confusióne : * super
ipsum autem efflorébit
sanctificatio mea.

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Elégit Dó-
minus Sion in habita-
tióem sibi.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Joël 2, 17

INTER vestibulum et
altáre plorábunt sa-
cerdótes, minístri Dó-
mini, et dicent : Parce,
Dómine, parce pópulo
tuo : et ne des heredi-

tátem tuam in opprobrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum fléribus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,

Infirma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,

Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónterí

Corpus per abstinéntiam;

Culpæ ut relínquant pábulum

Jejúna corda críminum.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;

Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.

Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus
mandávit de te. R'. Ut
custódiant te in ómnibus
viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 20

TU autem, Dómine
Sábaoth, qui júdicas
juste, et probas renes
et corda, vídeam
ultiónem tuam ex eis :
tibi enim revelávi causam
meam, Dómine,
Deus meus.

Hymnus

VEXÍLLA Regis prod-eunt :

Fulget Crucis mystérium,

Qua vita mortem pértulit,

Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lán-ceæ

Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,

Manávit unda et ságuine.

Impléta sunt quæ cóncinít

David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus :

Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgi-da,

Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte

Tam sancta membra tán-gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sáeculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ Sequens stropha di-
citur flexis genibus; et
ultima numquam muta-
tur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Tríni-
tas,
Colláudet omnis spíri-
tus :

Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine,
ab hómine málo. ℞. A
viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRIſTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

Hymnus

AD régias Agni dapes,
Stolis amícti cándi-
dis,

Post tránsitum Maris Ru-
bri,
Christo canámus Prín-
cipi :

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sánguini-
nem,

Almíque membra córpo-
ris

Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem pó-
stibus

Vastátor horret Angelus :
Fugítque divísium mare ;
Mergúntur hostes flúcti-
bus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,

Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyna.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínferis,
Trophæa Christus épli-
cat ;

Cælóque apérto, súbdi-
tum
Regem tenebrárum tra-
hit.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sáecula.
Amen.

¶ Mane nobiscum, Dómine, allelúja. *R.* Quóniam advesperáscit, allelúja.

Tempore Quadragesimæ, et Passionis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, ac Tempore Paschali a Feria IV post Dominicam in Albis usque ad Feriam IV post Dominicam IV post Pascha inclusive :

ANTIPHONA ad Magnificat ut in *Proprio* de Tempore.

Magnificat et Preces si dicendæ 41

¶ Dóminus vobiscum.

Oratio, deinde Commemorationes, si occurrant.

Suffragium vel Commemoratio de Cruce si habetur 44

¶ Dóminus vobiscum. Benedicámus. Fidélium.

AD COMPLETORIUM

¶ Jube.

Bened. Noctem quiétam.

Lect. br. 1 Petr. 5, 8-9

RATRES : Sóbrii estóte, et vigilate : quia adversárius vester diábo-

lus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resistite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

¶ Adjutórium.

Pater, Confessio cum Absolutione, ut in Ordinario 46

¶ Convérte nos.

¶ Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Immíttet Angelus Dómini.

Tempore **Paschali :** *Ant.* Allelúja.

Psalmus 33, i

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaúdivit me : * et ex ómnibus tribulatió-nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies

vestræ non confundén-
tur.

Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudivit
eum : * et de ómnibus
tribulatióibus ejus sal-
vávít eum.

Immíttet Angelus Dó-
mini in circúitu timén-
tium eum : * eterípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dómi-
nus : * beátus vir, qui
sperat in eo.

Timéte Dóminum, om-
nes sancti ejus : * quó-
niam non est inópia ti-
méntibus eum.

Dívites eguérunt et
esuriérunt : * inquirén-
tes autem Dóminum
non minuéntur omni
bono.

Psalmus 33, ii

VENÍTE, filii, audíte
me : * timórem Dó-
mini docébo vos.

Quis est homo qui
vult vitam : * díligit dies
vidére bonos?

Próhibe linguam tuam
a malo : * et lábia tua
ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac
bonum : * inquíre pacem,
et perséquare eam.

Oculi Dómini super

justos : * et aures ejus
in preces eórum.

Vultus autem Dómini
super faciéntes mala :
* ut perdat de terra
memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et
Dóminus exaudivit eos :
* et ex ómnibus tribu-
latiúnibus eórum libe-
rávit eos.

Juxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt cor-
de : * et húmiles spíritu
salvábít.

Multæ tribulatióes ju-
stórum : * et de ómni-
bus his liberábit eos
Dóminus.

Custódit Dóminus óm-
nia ossa eórum : *
unum ex his non con-
terétur.

Mors peccatórum pés-
sima : * et qui odérunt
justum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni-
mas servórum suórum :
* et non delínquent
omnes qui sperant in
eo.

Psalmus 60

EXÁUDI, Deus, depre-
catiúnem meam : *
inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te
clamávi : * dum anxia-

rétur cor meum, in pe-
tra exaltásti me.

Deduxísti me, quia fa-
ctus es spes mea : *
turris fortitúdinis a fá-
cie inimíci.

Inhabitábo in taber-
náculo tuo in sǎcula :
* prótegar in velaménto
alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus
meus, exaudísti oratió-
nem meam : * dedísti
hereditátem timéntibus
nomen tuum.

Dies super dies regis
adjícies : * annos ejus
usque in diem genera-
tiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum
in conspéctu Dei : * mi-
sericórdiam et veritá-
tem ejus quis requí-
ret?

Sic psalmum dicam
nómini tuo in sǎcu-
lum sǎculi : * ut red-
dam vota mea de die
in diem.

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Immíttet
Angelus Dómini in cir-
cúitu timéntium eum :
et erípiet eos.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Créátor, pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sóm-
nia,

Et nóctium phantásma-
ta;

Hostémque nostrum
cómprime,

Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíss-
ime,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǎ-
culum.

Amen.

Capit. Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen
sanctum tuum invocá-
tum est super nos : ne
derelínquas nos, Dó-
mine, Deus noster.

R. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo
spíritum meum. **In** ma-
nus. **Ÿ.** Redemísit nos,
Dómine, Deus veritátis.
Comméndo. **Glória Pa-**
tri. **In** manus.

Ÿ. Custódi nos, Dómi-
ne, ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum
tuárum prótege nos.

**Tempore *Passionis* omit-
titur Glória Patri.**

Tempore *Paschali* :

R. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spí-ritum meum, * Allelúja, allelúja. **In manus. V.** Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. **Al-**lelúja, allelúja. **Glória Patri. In manus.**

V. Custódi nos... alle-
lúja.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

NUNC dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum
in pace :

Quia vidérunt óculi
mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante
fáciem ómnium popu-
lórum,

Lumen ad revelatió-
nem Géntium, * et gló-
riam plebis tuæ Israél.

Ant. Salva nos, Dó-
mine, vigilánte, custó-
di nos dormiéntes; ut
vigilémus cum Christo,
et requiescámus in pa-
ce. (**T. P.** Allelúja.)

Preces, si dicendæ sint,
49

V. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

VÍSITA, quæsumus, Dó-
mine, habitatióem
istam, et omnes insí-
dias inimíci ab ea longe
repélle : Angeli tui san-
cti hábitent in ea, qui
nos in pace custódiunt ;
et benedictio tua sit su-
per nos semper. Per
Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus.

Bened. Benedícat et cu-
stódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus. **R.** Amen.

Subjungitur una ex Ant.
B. M. V. 51, 52

V. Divínium auxiliúm.
Pater, Ave **et** Credo.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

℣. Dómine, lábia.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja; **vel** Laus.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Invit. Non sit vobis
vanum mane súrgere
ante lucem : * Quia
promísit Dóminus co-
rónam vigilántibus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejú-
nium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prí-
mitus
Hoc prætulérunt, póst-
modum

Christus sacrávit, óm-
nium

Rex atque factor témpo-
rum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árcíus
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes
vagas :

Nullúmque demus cál-
lidi

Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndi-
cem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cernui :

Nostris malis offéndi-
mus

Tuam, Deus, clemén-
tiam :

Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus
tui,

Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nómi-
nis

Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fé-
cimus,

Auge bonum, quod pósci-
mus :

Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpe-
tim.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jeiuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Invit. Hódie, si vo-
cem Dómini audiéritis,
* Nolíte obduráre corda
vestra †.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

PANGE, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor or-
bis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cón-
do-
lens,

Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notá-
vit,

Damna ligni ut sólveret.

**Hoc opus nostræ sa-
lútis**

Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sa-
cri

Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáschia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Invit. Surréxit Dómi-
nus vere, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

REX sempitérne céli-
tum,
Rerum Créator ómnium,
Æquális ante sácula
Semper Parénti Fílius:

**Nascénte qui mundo
faber**

Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbi-
lem

Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæ-
monis

Fœdâsset humanum ge-
nus :

Tu, carne amictus, pér-
ditam

Formam refórmas árti-
fex.

Qui, natus olim e Vír-
gine,

Nunc e sepúlchro násce-
ris,

Tecúmque nos a mórtuis
Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor ætérmus,
gregem

Aqua lavas baptísmatis :
Hæc est lavácrum mén-
tium :

Hæc est sepúlchrum crí-
minum.

Nobis diu qui débitæ

Redémptor affixus cruci,
Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sángu-
inem.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.
Amen.

In I Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** Ant. In Deo sa-
lutáre meum, * et gló-

ria mea : et spes mea
in Deo est.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 61

ONNE Deo subjé-
cta erit ánima
mea? * ab ipso
enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus me-
us, et salutáris meus :
* suscéptor meus, non
movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in
hóminem? * interfícitis
univérsi vos : tamquam
pariēti inclináto et ma-
cériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium
meum cogitavérunt re-
péllere, cucúrri in siti :
* ore suo benedicébant,
et corde suo maledicé-
bant.

Verúmtamen Deo sub-
jécta esto, ánima mea :
* quóniam ab ipso pa-
tiéntia mea.

Quia ipse Deus meus,
et salvátor meus : * ad-
jútor meus, non emi-
grábo.

In Deo salutáre meum,
et glória mea : * Deus
auxílii mei, et spes mea
in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, ef-fúndite coram illo cor-da vestra : * Deus adjú-
tor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces fi-
lii hóminum in staté-
ris : * ut decípiant ipsi
de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in ini-
quitáte, et rapínas no-
líte concupíscere : * di-
vitiæ si áffluent, nolíte
cor appónere.

Semel locútus est
Deus, duo hæc audívi,
quia potéstas Dei est,
et tibi, Dómine, miseri-
córdia : * quia tu reddes
unicuíque juxta ópera
sua.

Ant. In Deo salutáre
meum, et glória mea :
et spes mea in Deo est.

Ant. Vidéte ópera Dó-
mini, * et audítam fá-
cite vocem laudis ejus.

Psalmus 65, i

JUBILÁTE Deo, omnis
terra, psalmum dí-
cite nómini ejus : * date
glóriam laudi ejus.

Dícite Deo . Quam ter-
ribília sunt ópera tua,
Dómine ! * in multítú-
dine virtútis tuæ men-
tiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te,
et psallat tibi : * psal-
mum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera
Dei : * terríbilis in con-
siliis super filios hómi-
num.

Qui convértit mare in
áridam, in flúmine per-
transíbunt pede : * ibi
lætábimur in ipso.

Qui dominátur in vir-
túte sua in ætérnum,
óculi ejus super Gentes
respíciunt : * qui exá-
sperant non exalténtur
in semetipsis.

Benedícite, Gentes,
Deum nostrum : * et
audítam fácite vocem
laudis ejus,

Qui pósuit ánimam
meam ad vitam : * et
non dedit in commoti-
onem pedes meos.

Quóniam probásti nos,
Deus : * igne nos exa-
minásti, sicut examiná-
tur argéntum.

Induxísti nos in lá-
queum, posuísti tribu-
latiónes in dorso no-
stro : * imposuísti hó-
mines super cápita no-
stra.

Transívimus per ignem
et aquam : * et eduxísti
nos in refrigerium.

256 Feria quinta ad Matutinum, in II Noct.

Ant. Vidéte ópera Dómini, et audítam fácite vocem laudis ejus.

Ant. Audíte, omnes, * qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

Psalmus 65, ii

INTROÍBO in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incénso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratióem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. Audíte, omnes, qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

**In Festis novem Lectio-
num extra Tempus Pa-
schale :**

Ÿ. Non amóvit Dóminus oratióem meam.

℟. Et misericórdiam suam a me.

**In Festis novem Lectio-
num Tempore Pa-
schali :**

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ÿ. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. ℟. Per resurrectiόem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolutio Exáudi 7

Bened. 1 Benedictiόne.

Bened. 2 Unigénitus.

Bened. 3 Spíritus.

In II Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Exsúrgat Deus, * † et dissipén-
tur inimíci ejus ‡.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 67, i

XSÚRGAT Deus,
† et dissipéntur
inimíci ejus, † *
et fúgiant qui odérunt
eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus,
defíciant : * sicut fluit
cera a fácie ignis, sic
péreant peccatóres a
fácie Dei.

Et justí epuléntur, -et
exsúltent in conspéctu
Dei : * et delecténtur in
lætítia.

Cantáte Deo, psalmum
dícite nómini ejus : * iter
fácite ei, qui ascéndit
super occasum : Dómi-
nus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu
ejus : * turbabúntur a
fácie ejus, patris orpha-
nórum, et júdicis viduá-
rum.

Deus in loco sancto
suo : * Deus qui inha-
bitáre facit uníus moris
in domo :

Qui edúcit vinctos in
fortitúdine, * simíliter
eos, qui exásperant,
qui hábitant in sepúl-
chris.

Deus, cum egrederé-
ris in conspéctu pópuli
tui, * cum pertransíres
in desérto :

Terra mota est, étenim
cæli distillavérunt a fá-
cie Dei Sínei, * a fácie
Dei Israël.

Plúviam voluntáriam
segregábis, Deus, here-
ditáti tuæ : * et infir-
máta est, tu vero per-
fecísti eam.

Animália tua habitá-
bunt in ea : * parásti in
dulcédine tua páuperi,
Deus.

Ant. Exsúrgat Deus,
et dissipéntur inimíci
ejus.

Ant. Deus noster, *
Deus salvos faciéndi :
et Dómini sunt éxitus
mortis.

Psalmus 67, ii

DÓMINUS dabit verbum
evangelizántibus, *
virtúte multa.

Rex virtútum dilécti
dilécti : * et speciéi do-
mus divídere spólia.

Si dormiátis inter mé-
dios cleros, pennæ co-
lumbæ deargentátæ, *
et posterióra dorsi ejus
in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis
reges super eam, nive
dealbabúntur in Sel-
mon : * mons Dei, mons
pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie : * prósperum iter fáciét nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confríngét cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * con-

vértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in ságuine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Ant. Deus noster, Deus salvos faciéndi : et Dómini sunt éxitus mortis.

Ant. In ecclésiis * benedícite Dómino Deo.

Psalmus 67, iii

VIDÉRUNT ingrèssus tuos, Deus, * ingrèssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúcti psalléntibus, * in médio juvenilárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fón-tibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néph-tali.

Manda, Deus, virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerú-

saalem, * tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregatio taurorum in vaccis populorum : * ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt : venient legati ex Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo : * psallite Dómino.

Psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. In ecclésiis benedicite Dómino Deo.

In Festis novem Lectionum *extra* Tempus Paschale :

Ÿ. Mirabilis Deus in sanctis suis. **R.** Deus Israël dabit virtutem plebi suæ.

In Festis novem Lectionum Tempore *Paschali* :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ÿ. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. **R.** Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolutio Ipsíus píetas 8

Bened. 4 Deus Pater.

Bened. 5 Christus.

Bened. 6 Ignem.

In III Nocturno

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Salvum

me fac, * † Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam †.

Tempore *Paschali* :

Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 68, i

SALVUM me fac, † Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

† Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitudinem maris : * et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste : * quæ non rapui, tunc exsolvebam.

Deus, tu scis insipientiam meam : * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te, Domine, * Domine virtutum.

Non confundantur super me * qui quaerunt te, Deus Israël.

Quoniam propter te sustinui opprobrium : * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * et peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me : * et

opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Et operui in jejuniò animam meam : * et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium : * et factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur, qui sedebant in porta : * et in me psallabant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te, Domine : * tempus beneplaciti, Deus.

Ant. Salvum me fac, Deus : quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Ant. Propter inimicos meos * eripe me, Domine.

Psalmus 68, ii

IN multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, * in veritate salutis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infingar : * libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat

tempéſtas aquæ, neque abſórbeat me profúndum : * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua : * ſecúndum multitudínem miſerationum tuárum réſpice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum, et confuſiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conſpéctu tuo ſunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exſpectávit cor meum, et miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, et non fuit : * et qui conſolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel : * et in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipsis in láqueum,

* et in retributiónes, et in ſcándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum ſemper incúrva.

Effúnde ſuper eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum deſérta : * et in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuffíſti, perſecúti ſunt : * et ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum : * et non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum juſtis non ſcribántur.

Ant. Propter inimícos meos éripe me, Dómine.

Ant. Quærite Dóminum, * et vivet ánima veſtra.

Psalmus 68, iiii

EGO ſum pauper et dolens : * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei

262 FERIA quinta ad Matutinum, in III Noct.

cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Extra Tempus Paschale : Ant. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

In *Festis* extra Tempus Paschale :

ψ. Laudábo nomen Dei cum cántico. R. Et magnificábo eum in laude.

In *feriali* Officio *Quadragesimæ* :

ψ. Ipse liberávit me de láqueo venántium. R. Et a verbo áspero.

In *feriali* Officio Tempore *Passionis* :

ψ. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. R. Et de manu canis únicam meam.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In *Festis novem* Lectionum :

ψ. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. R. Et nos suscitábit per virtútem suam, allelúja.

In Officiis *trium* Lectionum :

ψ. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja. R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vínculis 9

BENEDICTIONES

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica.

Pro viii Lectione

In Festis *Domini* : Bened. Divinum.

In Festis *beatæ Mariæ Virginis* : Bened. Cujus festum colimus.

In Festis *Sanctorum* : Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum).

Pro ix Lectione

Bened. Ad societatem.

Si autem legenda sit Lectio ix de *Homilia* :

Bened. Per evangelica.

In Officio trium Lectionum

Absolutio Exaudi 10

BENEDICTIONES

In *Feriis*, quando legitur *Homilia* :

Bened. 1 Evangelica.

Bened. 2 Divinum.

Bened. 3 Ad societatem.

In *Feriis*, quando non legitur *Homilia* :

Bened. 1 Benedictione 8

Bened. 2 Unigenitus.

Bened. 3 Spiritus.

In *Festis Sanctorum* :

Bened. 1 Ille nos benedicat qui sine fine vivit et regnat. *R.* Amen.

Bened. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum).

Bened. 3 Ad societatem.

AD LAUDES

I

In *Feriis* Temporis Paschalis, atque in Festis intra et extra Tempus Paschale celebrandis

†. Deus, in adiutorium. Gloria Patri. Sicut erat. Allelúja, *vel* Laus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Jubiláte * in conspectu regis Domini.

Tempore **Paschali** : Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 97

ANTÁTE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspectu Géntium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israél.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Jubiláte in conspéctu regis Dómini.

Ant. Dómine, * † refúgium factus es nobis ‡.

Psalmus 89

DÓMINE, † refúgium factus es nobis : * ‡ a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et

dixísti : Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat : * vespere decídat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestatem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumerare ?

Déxteram tuam sic notam fac : * et eruditos corde in sapientia.

Convértere, Dómine, úsquequo ? * et deprecabilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : * et opus mánuum nostrárum dirige.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Ant. Dómine, * in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35

DIXIT injústus ut delinquat in semet-

ipso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abýssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénite voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébitur lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Dómine, in cælo misericórdia tua.

Ant. Pópulus meus, * ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Canticum Jeremiæ

Jer. 31, 10-14

AUDÍTE verbum Dómini, Gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,

Et dícite : Qui dispérsit Israë́l, congregábit eum : * et custódiét eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Jacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion : * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto, et

vino, et óleo, * et fœtu pécorum et armentórum :

Erítque ánima eórum quasi hortus irriguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes et senes simul :

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdotum pinguédine : * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. Pópulus meus, ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Ant. Deo nostro * jucúnda sit laudátio.

Psalmus 146

LAUDÁTE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multítu-

dinem stellárum : * et
ómnibus eis nómina
vocat.

Magnus Dóminus no-
ster, et magna virtus
ejus : * et sapiéntiæ ejus
non est númerus.

Suscípiens mansuétos
Dóminus : * humílians
autem peccatóres usque
ad terram.

Præcínite Dómino in
confessióne : * psállite
Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum nú-
bibus : * et parat terræ
plúviam.

Qui prodúcit in món-
tibus fœnum : * et her-
bam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis es-
cam ipsórum : * et pul-
lis corvórum invocán-
tibus eum.

Non in fortitúdine
equi voluntátem habé-
bit : * nec in tibiis viri
beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dó-
mino super timéntes
eum : * et in eis, qui
sperant super miseri-
córdia ejus.

**Extra Tempus Pa-
schale :** Ant. Deo no-
stro jucúnda sit laudá-
tio.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est semel :
quod autem vivit, vivit
Deo.

Hymnus

AURÓRA cælum púrpu-
rat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans jú-
bilat,
Horrens avérnus ínfre-
mit :

**Rex ille dum fortíssi-
mus**

De mortis inférno specu
Patrum senátum líbe-
rum

Edúcit ad vitæ jubar.

**Cujus sepúlchrum plú-
rimo**

Custóde signábat lapis,
Victor triúmphat, et suo
Mortem sepúlchro fúne-
rat.

Sat fúneri, sat lácrimis,
Sat est datum dolóribus :
Surréxit exstíctor necis,
Clamat corúscans Ange-
lus.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

Ÿ. In resurrectione
tua, Christe, allelúja.
℞. Cæli et terra lætén-
tur, allelúja.

ANTIPHONA ad Benedí-
ctus ut in *Proprio* de
Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Comme-
morationes, si occurrant.

Suffragium vel Comme-
moratio de Cruce si ha-
betur 19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD LAUDES

II

In Feriis V post Domini-
cam I Quadragesimæ usque
ad Feriam V in Cœna Do-
mini inclusive, quando fit
Officium de Feria

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Laus tibi.

Ant. Tibi soli peccávi,
* Dómine : miserére
mei.

† Feria V in Cœna Do-
mini, ANTIPHONA ut in
Proprio de Tempore.

Ps. 50 Miserére 70

Ant. Convértere, Dó-
mine.

Psalmus 89

DÓMINE, refúgium
factus es nobis :
* a generatióne
in generatióne.

Priúsqum montes
fierent, aut formarétur
terra et orbis : * a sæ-
culo et usque in sæcu-
lum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem
in humilitátem : * et
dixísti : Convertímini,
fílii hóminum.

Quóniam mille anni
ante óculos tuos, * tam-
quam dies hestérna,
quæ prætérit,

Et custódia in nocte,
* quæ pro níhilo ha-
béntur, eórum anni e-
runt.

Mane sicut herba
tránseat, mane flóreat,
et tránseat : * véspere
décidat, indúret et aré-
scat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sǎculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut arǎnea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripíemur.

Quis novit potestátem irǎe tuǎe : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et eruditos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et dele-

ctáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dirige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos : * et opus mánuum nostrárum dirige.

Ant. Convértere, Dómine, et deprecábilis esto super servos tuos.

Ant. Multiplicásti, Deus.

Psalmus 35

DIXIT injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : * ástitit omni viǎe non bonǎe,

malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis, Dómine : * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitatem : * expúlси sunt, nec potuerunt stare.

Ant. Multiplicásti,

Deus, misericórdiam tuam.

Ant. Fortitúdo mea.

Canticum Moysis

Exod. 15, 1-19

CANTÉMUS Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salutem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus, * Currus Pharaónis et exercitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submersi sunt in Mari Rubro : * abyssi operuerunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapidis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimicum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos : Misísti iram tuam,

quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregatæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregatæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérséquar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirábília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúde tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et irátí sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philístiim.

Tunc conturbáti sunt

príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúde bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábít in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii autem Israél ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

Ant. Laudáte †.

Psalmus 146

LAUDÁTE † Dóminum
quóniam bonus est
psalmus : * Deo nostro
sit jucúnda, decóraque
laudátio.

Ædíficans Jerúsalem
Dóminus : * dispersi-
ones Israélis congregá-
bit.

Qui sanat contrítos
corde : * et álligat con-
tritiónes eórum.

Qui númerat multítu-
dinem stellárum : * et
ómnibus eis nómina
vocat.

Magnus Dóminus no-
ster, et magna virtus
ejus : * et sapiéntiæ
ejus non est núme-
rus.

Suscípiens mansuétos
Dóminus : * humílians
autem peccatóres usque
ad terram.

Præcínite Dómino in
confessióne : * psállite
Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum nú-
bibus : * et parat terræ
plúviam.

Qui prodúcit in món-
tibus fœnum : * et her-
bam servitúti hómi-
num.

Qui dat juméntis e-
scam ipsórum : * et
pullis corvórum invo-
cántibus eum.

Non in fortitúdine
equi voluntátem habé-
bit : * nec in tíbiis viri
beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dó-
mino super timéntes
eum : * et in eis, qui
sperant super miseri-
córdia ejus.

Ant. Laudáte Dómi-
num, qui sanat contrí-
tos corde, et álligat
contritiónes eórum.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Is. 58, 1

CLAMA, ne cesses, qua-
si tuba exálta vo-
cem tuam, et annúntia
pópulo meo scélera eó-
rum, et dómui Jacob
peccáta eórum.

Hymnus

OSOL salútis, íntimis,
Jesu, refúlge ménti-
bus,
Dum, nocte pulsa, grátior
Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptá-
bile,
Da lacrimárum rívilis

Lavâre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cári-
tas.

Quo fonte manávit ne-
fas,
Fluent perénnes lácri-
mæ,
Si virga pœniténtiæ
Cordis rigórem cónte-
rat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti délixera.

¶ **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Te prona mundi má-
china,
Clemens, adóret, Tríni-
tas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum.

Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus
mandávit de te. R'. Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-
gnum in panem
ejus, et eradámus eum
de terra vivéntium, et
nomen ejus non me-
morétur ámplius.

Hymnus

LUSTRA sex qui jam
perégit,
Tempus implens córpo-
ris,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce lan-
guet :

Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforáruunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mun-
dus,

Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter om-
nes

Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor
alta,

Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Re-
gis

Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam ;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor per-
únxít,

Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,

Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Ÿ. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℞. Et ab insurgéntibus
in me libera me.

ANTIPHONA ad Benedíctus ut in *Proprio* de Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Preces dicendæ 17

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Commemorationes, si occurrant.

Suffragium si habetur 19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans
témperet,
Ne litis horror ínsonet:

Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis ínti-
ma,

Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscése-
rit,
Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sáe-
culum. Amen.

Extra Tempus Pa-
schale: **Ant.** In loco
páscuæ.

Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali:
Ant. Vivo ego.

In Feria V infra Hebdo-
madam *Passionis* in Offi-
cio feriali:

Ant. Libera me, Dó-
mine.

Tempore Paschali:
Ant. Allelúja.

Psalmus 22

DÓMINUS regit me,
et nihil mihi dé-
erit: * in loco
páscuæ ibi me collocá-
vit.

Super aquam refe-

ctiónis educávit me : *
ánimam meam con-
vértit.

Dedúxit me super sé-
mitas justítiae, * propter
nomen suum.

Nam, et si ambulávero
in médio umbræ mor-
tis, non timébo mala :
* quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo-
tuus : * ipsa me conso-
láta sunt.

Parásti in conspéctu
meo mensam, * advér-
sus eos, qui tríbulant
me.

Impinguásti in óleo
caput meum : * et calix
meus inébrians quam
præclárus est!

Et misericórdia tua
subsequétur me * ómni-
bus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in
domo Dómini, * in lon-
gítudinem diérum.

Psalmus 71, i

DEUS, iudícium tuum
regi da : * et justí-
tiam tuam filio regis :
Judicáre pópulum tu-
um in justítia, * et páu-
peres tuos in iudício.

Suscípiant montes pa-
cem pópulo : * et colles
justítiam.

Judicábit páuperes
pópuli, et salvos fáciet
fílios páuperum : * et
humiliábit calumniató-
rem.

Et permanébit cum
sole, et ante lunam, *
in generatióne et gene-
ratióne.

Descéndet sicut plúvia
in vellus : * et sicut
stillicidia stillántia su-
per terram.

Oriétur in diébus ejus
justítia, et abundántia
pacis : * donec auferá-
tur luna.

Et dominábitur a mari
usque ad mare : * et a
flúmine usque ad tér-
minos orbis terrárum.

Psalmus 71, ii

CORAM illo prócident
Æthíopes : * et inimí-
ci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, et ín-
sulæ múnera ófferent :
* reges Arabum et Saba
dona addúcent.

Et adorábunt eum om-
nes reges terræ : * omnes
Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páupe-
rem a potén- te : * et
páuperem, cui non erat
adjútor.

Parcet páuperi et ín-

opi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícet ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis món-tium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserere, hic subjungitur Psalmus 97 Cantáte Dó-

mino... quia mirabília, qui in Laudibus locum non habuit et infra ponitur; secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona.

Psalmus 97

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terrarum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* In loco páscuæ, ibi Dóminus me collocávit.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : *Ant.* Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

In Feria V infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio cujuslibet *Festi* vel *Octavæ* necnon in *Feriis* Temporis *Paschalis* :

Capit. 1 Tim. 1, 17

REGI sæculórum immortáli et invisíbili,

solí Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus *Feriis* et *Vigiliis communibus* extra T. P. :

Capit. Zach. 8, 19

PACEM et veritátem diligite, ait Dóminus omnípotens.

R. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. *ψ.* Qui sedes ad dexteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe.

ψ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *R.* Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore Passionis omititur Glória Patri.

Tempore Paschali :

R. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. *ψ.* Qui surrexísti a mórtuis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.

ψ. Exsúrge... allelúja.

Preces dominicales, si dicantur 24; **Preces feriales** 25

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Orémus. *Oratio*

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte : ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Deinde in Choro legitur
MARTYROLOGIUM.

Postea Ÿ. Pretiósas.

Absolute, sine Orémus :

Oratio

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sǽculórum.

℟. Amen.

Ÿ. Deus, in adiutorium
(ter).

Glória Patri.

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eo-

rum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

Ÿ. Glória Patri.

Orémus. *Oratio*

DIRÍGERE et sanctificare, régere et gubernare dignare, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis.

Ÿ. Jube.

Bened. Dies et actus.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Lectio br. Is. 55, 6

QUÆRITE Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Tu autem.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Lectio br. Is. 50, 6-7

FÁCIEM meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in

me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo non sum confusus. Tu.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Lectio br. Col. 3, 1-2

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu.

Lectio brevis

PRO MART. extra T. P.

IUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

PRO PLUR. MM. extra T. P.

FULGÉBUNT justí, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis; et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

PRO MART. T. P.

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum,

illis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

PRO CONF. PONT.

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offerre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

PRO CONF. NON PONT.

IUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

PRO VIRGINE

O QUAM pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

PRO VIRG. ET MARTYRE

DÓMINE, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

PRO MARTYRE TANTUM

LAUDÁBIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

PRO NEC VIRGINE
NEC MART.

MULTÆ filiae congregaverunt divítias : tu supergréssa es univér-sas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múl-ier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Post Lect. brevem :

Ÿ. Adjutórium.

Ÿ. Benedícite. R. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam per-dúcat ætérnam. Et fidé-
lium ánimæ.

AD TERTIAM

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péc-
tori.

Os, lingua, mens, sen-
sus, vigor

Confessióem pésonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próxi-
mos.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum. Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale :** Ant. Quam bo-
nus †.

**Tempore Quadrage-
simæ** in Officio feriali :
Ant. Advenérunt nobis.

In Feria V infra Hebdo-
madam *Passionis* in Offi-
cio feriali :

Ant. Judicásti, Dó-
mine.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 72, i

QUAM bonus † Is-
raél Deus, * his,
qui recto sunt
corde !

Mei autem pene moti
sunt pedes : * pene ef-
fúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iní-
quos, * pacem peccató-
rum videns.

Quia non est respéctus

morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuít eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitaseórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Psalmus 72, ii

IDEO convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundátes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, et castigatio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natióem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Psalmus 72, iii

VERÚMTAMEN propter dolos posuísti eis : * deiecísti eos dum allearéntur.

Quómodo facti sunt in desolatióem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam : et in voluntate tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid volui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Quam bonus Israël Deus, his, qui recto sunt corde!

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : *Ant.* Advenérunt nobis dies pœnitentiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

In Feria V infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ,

defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Capit. Joël 2, 12-13

CONVERTÍMINI ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

R. *br.* Ipse liberávit me * De láqueo venántium. *Ipse.* *ŷ.* Et a verbo áspero. *De láqueo.* Glória Patri. *Ipse.*

ŷ. Scápulis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 13

DÓMINE, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : recedéntes a te, in terra scribéntur : quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

R. *br.* Erue a frámea, * Deus, ánimam meam.

Erue. *ŷ.* Et de manu
canis únicam meam.

Deus. Erue.

ŷ. De ore leónis libera
me, Dómine. *℞.* Et a
cór nibus unicór nium
humilitátem meam.

Tempore *Paschali* in
Officio feriali :

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

℞. br. Surréxit Dó-
minus de sepúlchro,
* Allelúja, allelúja. Sur-
réxit. *ŷ.* Qui pro nobis
pepéndit in ligno. Alle-
lúja, allelúja. Glória
Patri. Surréxit.

ŷ. Surréxit Dóminus
vere, allelúja. *℞.* Et ap-
páruit Simóni, allelúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

ŷ. Et ne nos.

ŷ. Dómine, Deus virtú-
tum, convérte nos. *℞.* Et

osténde fáciem tuam, et
salvi érimus.

ŷ. Exsúrge, Christe, ád-
juva nos. *℞.* Et libera nos
propter nomen tuum.

ŷ. Dómine, exáudi.

ŷ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

ŷ. Dóminus vobíscum.

ŷ. Benedicámus.

ŷ. Fidélium ánimæ.

AD SEXTAM

Pater et Ave.

ŷ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, *vel* Laus.

Hymnus

RECTOR potens, verax
Deus,

Qui témperas rerum vi-
ces,

Splendóre mane illúmi-
nas,

Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammæ lí-
tium,

Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córpo-
rum,

Verámque pacem cór-
dium.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sá-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Memor
esto.

**Tempore Quadrage-
simæ in Officio feria-
li : Ant.** Commendémus
nosmetípsos.

**In Feria V infra Heb-
domadam Passionis in
Officio feriali :**

Ant. Pópule meus.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 73, i

UT quid, Deus, re-
pulísti in finem :
* irátus est furor
tuus super oves páscuæ
tuæ ?

Memor esto congre-
gationis tuæ, * quam
possedísti ab iníto.

Redemísti virgam he-
reditátis tuæ : * mons
Sion, in quo habitásti
in eo.

Leva manus tuas in
supérbias eórum in fi-
nem : * quanta mali-
gnátus est inimícus in
sancto !

Et gloriáti sunt qui

odérunt te : * in médio
solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua,
signa : * et non cogno-
vérunt sicut in éxitu
super summum.

Quasi in silva lignó-
rum secúribus excidé-
runt jánuas ejus in
idípsum : * in secúri et
áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni San-
ctuárium tuum : * in
terra polluérunt ta-
bernáculum nóminis
tui.

Dixérunt in corde suo
cognátio eórum simul :
* Quiéscere faciámus
omnes dies festos Dei
a terra.

Signa nostra non ví-
dimus, jam non est pro-
phéta : * et nos non co-
gnóscet ámplius.

Psalmus 73, ii

USQUEQUO, Deus, im-
properábit inimí-
cus : * irrítat adversá-
rius nomen tuum in
finem ?

Ut quid avértis ma-
num tuam, et dexteram
tuam, * de médio sinu
tuo in finem ?

Deus autem Rex no-
ster ante sæcula : * ope-

rátus est salútem in
medio terræ.

Tu confirmásti in vir-
túte tua mare : * con-
tribulásti cápita dracó-
num in aquis.

Tu confregísti cápita
dracónis : * dedísti eum
escam pópulis Æthio-
pum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes : * tu siccásti
flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua
est nox : * tu fabricá-
tus es auróram et so-
lem.

Tu fecísti omnes tér-
minos terræ : * æstá-
tem et ver tu plasmásti
ea.

Psalmus 73, iii

MEMOR esto hujus,
inimícus imprope-
rávit Dómino : * et póp-
ulus insípiens incitá-
vit nomen tuum.

Ne tradas béstiis áni-
mas confiténtes tibi, *
et ánimas páuperum
tuórum ne obliviscáris
in finem.

Réspice in testamén-
tum tuum : * quia re-
pléti sunt, qui obscuráti
sunt terræ dómibus ini-
quitátum.

Ne avertátur húmilis
factus confúsus : * pau-
per et inops laudábunt
nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica
causam tuam : * me-
mor esto improprió-
rum tuórum, eórum
quæ ab insipiénte sunt
tota die.

Ne obliviscáris voces
inimicórum tuórum : *
supérbia eórum, qui te
odérunt, ascéndit sem-
per.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Memor
esto congregatiónistuæ,
Dómine, quam possedí-
sti ab iníitio.

**Tempore Quadrage-
simæ in Officio feria-
li : Ant.** Commendémus
nosmetípsos in multa
patiéntia, in jejúniis
multis, per arma justí-
tiæ.

**In Feria V infra Heb-
domadam Passionis in
Officio feriali :**

Ant. Pópule meus,
quid feci tibi? aut quid
moléstus fui? Respón-
de mihi.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Is. 55, 7

DERELINQUAT impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserabitur ejus, et ad Deum nostrum, quoniam multus est ad ignoscendum.

R. *br.* Scápolis suis
* Obumbrábit tibi. Scápolis. *ŷ.* Et sub pennis ejus sperábis. Obumbrábit. Glória Patri. Scápolis.

ŷ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. *R.* Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 18

CONFUNDANTUR qui me persecúntur, et non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

R. *br.* De ore leónis

* Líbera me, Dómine. De ore. *ŷ.* Et a cónibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. De ore.

ŷ. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. *R.* Et cum viris sánguinem vitam meam.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1-Cor. 15, 20-22

CHRISTUS resurrexit a mórtuis primitiæ dormiéntium : quoniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. *br.* Surrexit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. Surrexit. *ŷ.* Et apparuit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surrexit.

ŷ. Gavísi sunt discipuli, allelúja. *R.* Viso Dómino, allelúja.

Preces(si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

ŷ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

AD NONAM

Pater **et** Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

RERUM, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largírelumen véspere,
Quo víta nusquam décidat,
Sed præmíum mortis sacræ

Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sáeculum. Amen.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Invocabimus.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : **Ant.** Per arma justítiæ.

In Feria V infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Numquid rédditur.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja.

Psalmus 74

CONFITÉBIMUR tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columñas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquentibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte,

neque a desértis món-
tibus : * quóniam Deus
judex est.

Hunc humíliat, et hunc
exáltat : * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc
in hoc : verúmtamen
fæx ejus non est exina-
níta : * bibent omnes
peccatóres terræ.

Ego autem annuntiá-
bo in sæculum : * can-
tábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua pec-
catorum confríngam : *
et exaltabúntur córnua
justi.

Psalmus 75, i

NOTUS in Judæa Deus :
* in Israël magnum
nomen ejus.

Et factus est in pace
locus ejus : * et habitá-
tio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias
árcuum, * scutum, glá-
dium, et bellum.

Illúminans tu mirabí-
liter a móntibus ætér-
nis : * turbáti sunt om-
nes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum
suum : * et nihil invené-
runt omnes viri divitiá-
rum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua,
Deus Jacob, * dormita-
vérunt qui ascendérunt
equos.

Psalmus 75, ii

TU terribilis es, et quis
résistet tibi? * ex
tunc ira tua.

De cælo audítum fe-
císti judícium : * terra
trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in
judícium Deus, * ut sal-
vos fáceret omnes man-
suétos terræ.

Quóniam cogitatio hó-
minis confitébitur tibi :
* et reliquiæ cogitatio-
nis diem festum agent
tibi.

Vovéte, et réddite
Dómino Deo vestro :
* omnes, qui in cir-
cúitu ejus affértis mú-
nera.

Terríbili et ei qui au-
fert spíritum príncipum,
* terríbili apud reges
terræ.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Invocabi-
mus nomen tuum, Dó-
mine : narrábimus mi-
rabília tua.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :
Ant.** Per arma justítiæ

virtútis Dei commendemus nosmetipsos in multa patientia.

In Feria V infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Numquid redditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam animæ meæ?

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Is. 58, 7

FRANGE esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum videris nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

R. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. **Scuto.** **ψ.** Non timébis a timóre noctúrno. Véritas. Glória Patri. **Scuto.**

ψ. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 18, 20

RECORDÁRE quod steterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatióem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, animam meam. **Ne perdas.** **ψ.** Et cum viris sánguinem vitam meam. **Deus.** **Ne perdas.**

ψ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1 Petr. 3, 18

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro iníustis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu.

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi.** **ψ.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. **Gavísi.**

℣. Mane nobiscum, Dómine, allelúja. ℞. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos.

℣. Dómine, Deus virtutum, convérte nos. ℞. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℞. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi.

℣. Dóminus vobiscum.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiscum.

℣. Benedicámus.

℣. Fidélium ánimæ.

AD VESPERAS

Pater et Ave.

℣. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Ecce quam bonum, * † et quam jucúndum habitáre fratres in unum †.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 132

ECCE quam bonum, † et quam jucúndum * habitáre fratres in unum :

† Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Ant. Confitémini Dómino * † quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 135, i

CONFITÉMINI Dómino † quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in

ætérnum misericórdia
ejus.

Confitémini Dómino
dominórum : * quóniam
in ætérnum misericór-
dia ejus.

Qui facit mirabília ma-
gna solus : * quóniam
in ætérnum misericór-
dia ejus.

Qui fecit cælos in in-
telléctu : * quóniam in
ætérnum misericórdia
ejus.

Qui firmávit terram
super aquas : * quón-
iam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Qui fecit luminária
magna : * quóniam in
ætérnum misericórdia
ejus.

Solem in potestátem
diéi : * quóniam in
ætérnum misericórdia
ejus.

Lunam, et stellas in
potestátem noctis : *
quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dó-
mino quóniam in æ-
térnum misericórdia e-
jus.

Ant. Confitémini Dó-
mino, * quia in humili-
táte nostra memor fuit
nostri.

Psalmus 135, ii

Qui percússit Ægyp-
tum cum primo-
génitis eórum : * quó-
niam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de
medio eórum : * quó-
niam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

In manu poténti, et
bráchio excélso : * quó-
niam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Qui divísit Mare Ru-
brum in divisiónes : *
quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per
médiū ejus : * quó-
niam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Et excússit Pharaó-
nem, et virtútem ejus
in Mari Rubro : * quó-
niam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum
suum per desértum : *
quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Qui percússit reges
magnos : * quóniam in
ætérnum misericórdia
ejus.

Et occídit reges fortes :
* quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Sehon, regem Amorrhæorum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël, servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Ant. Adhæreat lingua mea * fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Psalmus 136

SUPER flúmina Baby-lónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur délixtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípío lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera:
* beátus, qui retríbuet
tibi retributiónem tuam,
quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, *
et allídet párvulos tuos
ad petram.

Ant. Adhæreat lingua
mea fáucibus meis, si
non memínero tui, Je-
rúsalem.

Ant. Confitébor * † nó-
mini tuo, Dómine, su-
per misericórdia et ve-
ritáte tua.

Psalmus 137

CONFITÉBOR † tibi, Dó-
mine, in toto corde
meo : * quóniam audí-
sti verba oris mei.

In conspéctu Angeló-
rum psallam tibi : * ad-
orábo ad templum san-
ctum tuum, et confité-
bor nómini tuo.

Super misericórdia
tua, et veritáte tua :
* quóniam magnificásti
super omne, nomen
sanctum tuum.

In quacúmque die in-
vocávero te, exáudi me :
* multiplicábis in ánima
mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dó-
mine, omnes reges ter-
ræ : * quia audiérunt
omnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dó-
mini : * quóniam magna
est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dó-
minus, et humília ré-
spicit : * et alta a longe
cognóscit.

Si ambulávero in mé-
dio tribulatiónis, vivifi-
cábis me : * et super
iram inimicórum meó-
rum extendísti manum
tuam, et salvum me fe-
cit délixtera tua.

Dóminus retríbuet pro
me : * Dómine, miseri-
córdia tua in sáeculum :
ópera mánuum tuárum
ne despícias.

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Confitébor
nómini tuo, Dómine,
super misericórdia et
veritáte tua.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Joël 2, 17

INTER vestibulum et
altáre plorábunt sa-
cerdótes, minístri Dó-
mini, et dicent : Parce,
Dómine, parce pópulo

tuo : et ne des hereditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes.

Hymnus

AUDI, benigne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,

In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,

Infirma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissionis grátiam.

Multum quidem peccávimus,

Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cón-
teri

Corpus per abstinéntiam;

Culpæ ut relínquant pábulum

Jejúna corda críminum.

† **Sequens Conclusio
numquam mutatur.**

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;

Ut fructuósa sint tuis
Jejuníorum múnera.

Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus
mandávit de te. R/. Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 20

TU autem, Dómine
Sábaoth, qui júdi-
cas juste, et probas re-
nes et corda, vídeam
ultiónem tuam ex eis :
tibi enim revelávi cau-
sam meam, Dómine,
Deus meus.

Hymnus

VEXÍLLA Regis prod-
eunt :

Fulget Crucis mysté-
rium,

Qua vita mortem pértu-
lit,

Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lanceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sáanguine.

Impléta sunt quæ cón-
cinit

David fidéli cármine,
Dicéndo natióibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgi-
da,

Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta cörperis,
Tulítque prædam tártari.

† Sequens strophā dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiōnis tēpore
Piis adāuge grātiā,
Reisq̄ue dele crīmīna.

Te, fons salūtis, Trīnitas,
Collāudet omnis spīritus :
Quibus Crucis victōriā
Largiris, adde prēmīum.
Amen.

Ÿ. Eripe me, Dōmine,
ab hōmine malo. R. A
viro inīquo ēripe me.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resurgens ex
mōrtuis jam non
mōritur, mors illi ultra
non dominābitur. Quod
enim mōrtuus est pec-
cāto, mōrtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

Hymnus

Ad régias Agni dapes,
Stolis amīcti cāndi-
dis,
Post trānsitum Maris
Rubri,

Christo canāmus Prín-
cipi :

Divīna cujus caritas
Sacrum propīnat sānguī-
nem,
Almīque membra cōrpo-
ris
Amor sacērdos immo-
lat.

Sparsum cruōrem pó-
stibus
Vastátor horret Angelus :
Fugítque divísū mare;
Mergúntur hostes flúcti-
bus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris mētib⁹
Sinceritátis ázyma.

O vera cæli víctima,
Subjēcta cui sunt tár-
tara,
Solúta mortis víncula,
Recēpta vitæ prēmīa.

Victor, subáctis ínferis,
Trophæa Christus éxpli-
cat;

Cælóque apérto, súbdi-
tum
Regem tenebrárum tra-
hit.

Ut sis perénne mēti-
bus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira crīmīnum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mōrtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobiscum,
Dómine, allelúja. **R.**
Quóniam advesperá-
scit, allelúja.

Tempore Quadragesimæ, et Feria V post Dominicam Passionis, ac Tempore Paschali a Feria V post Dominicam in Albis usque ad Feriam V post Dominicam IV post Pascha inclusive :

ANTIPHONA ad Magnificat ut in *Proprio* de Tempore.

Magnificat et Preces si dicendæ 41

℣. Dóminus vobiscum.

Oratio, deinde Commemorationes si occurrant.

Suffragium vel Com. de Cruce si habetur 44

℣. Dóminus vobiscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube.

Bened. Noctem quiétam.

Lectio br. 1 Petr. 5, 8-9

FRATRES : Sóbrii
estóte, et vigi-
láte : quia ad-
versárius vester diábo-

lus tamquam leo rú-
giens círcuit, quærens
quem dévoret : cui re-
sístite fortes in fide. Tu
autem.

℣. Adjutórium.

Pater, **Confessio cum
Absolutione, ut in Ordina-
rio** 46

℣. Convérte nos.

℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

**Extra Tempus Pa-
schale** : Ant. Adjutor
meus.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja.

Psalmus 69

DEUS, in adjutó-
rium meum in-
ténde : * Dómi-
ne, ad adjuvándum me
festína.

Confundántur et re-
vereántur, * qui quæ-
runt ánimam meam.

Avertántur retrórsum,
et erubéscant, * qui
volunt mihi mala.

Avertántur statim eru-
bescéntes, * qui dicunt
mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur
in te omnes qui quæ-
runt te : * et dicant sem-
per : Magnificétur Dó-

minus : qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum : * Deus, adjuva me.

Adjutor meus, et liberator meus es tu : * Domine, ne moreris.

Psalmus 70, i

IN te, Domine, speravi, non confundar in aeternum : * in iustitia tua libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum : * ut salvum me facias,

Quoniam firmamentum meum, * et refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris, * et de manu contra legem agentis et iniqui :

Quoniam tu es patientia mea, Domine : * Domine, spes mea a juventute mea.

In te confirmatus sum ex utero : * de ventre matris meae tu es protector meus.

In te cantatio mea semper : * tamquam

prodigium factus sum multis : et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam : * tota die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis : * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : * et qui custodiabant animam meam, consilium fecerunt in unum,

Dicentes : Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum : * quia non est qui eripiat.

Deus, ne elongeris a me : * Deus meus, in auxilium meum respice.

Psalmus 70, ii

CONFUNDANTUR, et deficiant detrahentes animae meae : * operiantur confusione, et pudore qui quaerunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo : * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiabit iustitiam tuam : * tota die salutare tuum.

Quóniam non cognóvi
litteratúram, introibo
in poténtias Dómini : *
Dómine, memorábor ju-
stítiae tuæ solíus.

Deus, docuísti me a
juventúte mea : * et us-
que nunc pronuntiábo
mirábilia tua.

Et usque in senéctam
et sénium : * Deus, ne
derelínquas me.

Donec annúntiem brá-
chium tuum * genera-
tióni omni, quæ ven-
túra est :

Poténtiam tuam, et
justítiam tuam, Deus,
usque in altíssima, quæ
fecísti magnália : * Deus,
quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mi-
hi tribulatiónes multas
et malas : et convérsus
vivificásti me : * et de
abýssis terræ íterum
reduxísti me :

Multiplicásti magnifi-
céntiam tuam : * et
convérsus consolátus es
me.

Nam et ego confité-
bor tibi in vasis psalmi
veritátem tuam : * Deus,
psallam tibi in cíthara,
Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea
cum cantávero tibi : * et

ánima mea, quam red-
emísti.

Sed et lingua mea
tota die meditábitur ju-
stítiam tuam : * cum
confúsi et revériti fúe-
rint, qui quærunt mala
mihi.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Adjutor
meus, et liberátor meus
esto, Dómine.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Créator, pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sóm-
nia,

Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum
cómprime,

Ne polluéntur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sée-
culum.

Amen.

Capit. Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen
sanctum tuum invocá-
tum est super nos : ne

derelinquas nos, Dómine, Deus noster.

R. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. **In manus.** **ψ.** Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. **Comméndo. Glória Patri. In manus.**

ψ. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. **R.** Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Tempore *Passionis* omit-
titur Glória Patri.

Tempore *Paschali* :

R. br. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, * Allelúja, allelúja. **In manus.** **ψ.** Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. In.**

ψ. Custódi nos... allelúja.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

NUNC dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum, Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatió-nem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israél.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace. **(T. P. Allelúja.)**

Preces si dicendæ 49

ψ. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

VÍSITA, quæsumus, Dómine, habitatió-nem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custó-diant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dó-minum. **R.** Amen.

ψ. Dóminus vobíscum.

ψ. Benedicámus.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. **R.** Amen.

Ant. B. M. V. 51

ψ. Divínium.

Pater, Ave **et** Credo.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

ψ. Dómine, lábia.

ψ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Invit. Non sit vobis
vanum mane súrgere
ante lucem : * Quia
promísit Dóminus co-
rónam vigilántibus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejú-
nium,

Deno diérum círculo

Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prí-
mitus

Hoc prætulérunt, póst-
modum

Christus sacrávit, óm-
nium

Rex atque factor témpo-
rum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árcius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes
vagas :

Nullúmque demus cál-
lidi

Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndi-
cem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súplici,
Dicámus omnes cernui :

Nostris malis offéndi-
mus

Tuam, Deus, clemén-
tiam :

Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus
tui,

Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fé-
cimus,

Auge bonum, quod pó-
scimus :

Placere quo tandem tibi
Possimus hic, et perpetim.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Præsta, beata Trinitas,
Concede, simplex Unitas,
Ut fructuosa sint tuis
Jejuniorum munera.
Amen.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Invit. Hodie, si vocem
Domini audieritis, *
Nolite obdurare corda
vestra.

Ps. 94 Venite, exultemus 3

Hymnus

PANGE, lingua, gloriosi
Lauræam certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem :
Qualiter Redemptor orbis

Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,

Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis

Ordo depoposcerat;
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,

Et medellam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri

Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris

Natus, orbis Conditor;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsèpia :
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat :
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paráclito :
Unius Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Invit. Surrexit Dominus vere, * Allelúja.

Ps. 94 Venite, exultemus 3

Hymnus

REX sempiternæ cælitum,
Rerum Creator omnium,
Æqualis ante sæcula
Semper Parenti Filius :
Nascente qui mundo
faber
Imaginem vultus tui

Tradens Adámo, nóbi-
lem

Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæ-
monis

Fœdásset humánum ge-
nus :

Tu, carne amíctus, pér-
ditam

Formam refórmas árti-
fex.

Qui, natus olim e Vír-
gine,

Nunc e sepúlchro násce-
ris,

Tecúmque nos a mór-
tuis

Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor ætérmus,
gregem

Aqua lavas baptísmatis :
Hæc est lavácrum mén-
tium :

Hæc est sepúlchrum crí-
minum.

Nobis diu qui débitæ

Redémptor affíxus cru-
ci,

Nostræ dedísti pródi-
gus

Prétium salútis sángu-
inem.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mór-
tuis Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale** : **Ant.** Suscitávit
Dóminus * testimónium
in Jacob : et legem pó-
suit in Israël.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 77, i

ATTÉNDITE, pópu-
le meus, legem
meam : * incli-
nâte aurem vestram in
verba oris mei.

Apérim in parábolis
os meum : * loquar
propositiões ab inítio.

Quanta audívimus et
cognóvimus ea : * et
patres nostri narravé-
runt nobis.

Non sunt occultáta a
fíliis eórum, * in gene-
ratiõe áltera.

Narrántes laudes Dó-
mini, et virtútes ejus, *
et mirábília ejus, quæ
fecit.

Et suscitávit testimó-
nium in Jacob : * et
legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pá-
tribus nostris nota fá-
cere ea fíliis suis : * ut

cognóscat generatio ál-
tera.

Fílii qui nascéntur, et
exsúrgent, * et narrá-
bunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo
spem suam, et non ob-
liviscántur óperum Dei:
* et mandáta ejus ex-
quírant.

Ne fiant sicut patres
eórum: * generatio pra-
va et exásperans.

Generatio; quæ non
diréxit cor suum: * et
non est créditus cum
Deo spíritus ejus.

Ant. Suscitávit Dómi-
nus testimónium in Ja-
cob: et legem pósuit
in Israël.

Ant. Coram pátribus
eórum * fecit Deus mi-
rabília.

Psalmus 77, ii

FÍLI Ephrem inten-
déntes et mitténtes
arcum: * convérsi sunt
in die belli.

Non custodiérunt te-
staméntum Dei: * et
in lege ejus noluéront
ambuláre.

Et oblíti sunt benefa-
ctórum ejus, * et mira-
bílíum ejus quæ ostén-
dit eis.

Coram pátribus eó-
rum fecit mirabília in
terra Ægýpti, * in cam-
po Táneos.

Interrúpit mare, et
perdúxit eos: * et stá-
tuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nu-
be diéi: * et tota
nocte in illuminatióne
ignis.

Interrúpit petram in
erémo: * et adaquávit
eos velut in abýsso
multa.

Et edúxit aquam de
petra: * et dedúxit tam-
quam flúmina aquas.

Ant. Coram pátribus
eórum fecit Deus mira-
bília.

Ant. Jánuas cæli apé-
ruit * Dóminus, et pluit
illis manna ad mandu-
cándum.

Psalmus 77, iii

ET apposuérunt adhuc
peccáre ei: * in iram
excitavérunt Excélsum
in inaquóso.

Et tentavérunt Deum
in córdibus suis, * ut
péterent escas animá-
bus suis.

Et male locúti sunt
de Deo: * dixerunt:
Numquid póterit Deus

paráre mensam in deserto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et

desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

Ant. Jánuas cæli apéruit Dóminus, et pluit illis manna ad manducándum.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale :

Ÿ. Deus percússit petram, et fluxérunt aquæ. **R.** Et torréntes inundavérunt.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ÿ. Deus regenerávit nos in spem vivam, allelúja. **R.** Per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolutio Exáudi 7

Bened. 1 Benedictióne.

Bened. 2 Unigénitus.

Bened. 3 Spíritus.

In II Nocturno

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Deus adjutor * est eorum : et Excelsus redemptor eorum est.

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 77, iv

IN ómnibus his peccaverunt adhuc : * et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum : * et anni eorum cum festinatione.

Cum occideret eos, quærebant eum : * et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et memorati sunt quia Deus adjutor est eorum : * et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, * et lingua sua mentiti sunt ei :

Cor autem eorum non erat rectum cum eo : * nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

Ipsa autem est mis-

ericors, et propitius fiet peccatis eorum : * et non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram suam : * et non accendit omnem iram suam :

Et recordatus est quia caro sunt : * spiritus vadens, et non rediens.

Quoties exacerbaverunt eum in deserto, * in iram concitaverunt eum in iniquo?

Et conversi sunt, et tentaverunt Deum : * et Sanctum Israël exacerbaverunt.

Ant. Deus adjutor est eorum : et Excelsus redemptor eorum est.

Ant. Redemit eos * Dominus de manu tribulantis.

Psalmus 77, v

NON sunt recordati manus ejus, * die qua redemit eos de manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto signa sua, * et prodigia sua in campo Thaneos.

Et convertit in sanguinem flumina eorum, * et imbres eorum, ne biberent.

Misit in eos cœno-
myíam, et comédit eos :
* et ranam, et dispér-
didit eos.

Et dedit ærúgini fru-
ctus eórum, * et labó-
res eórum locústæ.

Et occídit in grándine
víneas eórum, * et mo-
ros eórum in pruína.

Et trádidit grándini
juménta eórum : * et pos-
sessiónem eórum igni.

Misit in eos iram in-
dignatiónis suæ : * in-
dignatióem, et iram,
et tribulatióem : im-
missiões per ángeles
malos.

Viam fecit sémitæ
iræ suæ, non pepércit
a morte animábus eó-
rum : * et juménta eó-
rum in morte conclú-
sit.

Et percússit omne pri-
mogénitum in terra
Ægýpti : * primítias
omnis labóris eórum in
tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves
pópulum suum : * et
perdúxit eos tamquam
gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe,
et non timuérunt : * et
inimícos eórum opérui
mare.

Et indúxit eos in
montem sanctificatiónis
suæ, * montem, quem
acquisívit dextera ejus.

Et ejécit a fácie eó-
rum Gentes : * et sorte
divísit eis terram in fu-
nículo distributiónis.

Et habitáre fecit in
tabernáculis eórum *
tribus Israël.

Et tentavérunt, et
exacerbavérunt Deum
excélsum : * et testimó-
nia ejus non custodié-
runt.

Et avertérunt se, et
non servavérunt pa-
ctum : * quemádmo-
dum patres eórum, con-
vérsi sunt in arcum
pravum.

In iram concitavérunt
eum in cóllibus suis : *
et in sculptilibus suis
ad æmulatióem eum
provocavérunt.

Ant. Redémit eos Dó-
minus de manu tribu-
lántis.

Ant. Ædificávit * De-
us sanctifícium suum
in terra.

Psalmus 77, vi

AUDÍVIT Deus, et spre-
vit : * et ad níhilum
redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmíens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnum sanctificium

suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post foetántes accépit eum,

Páscere Jacob, servum suum, * et Israél, hereditátem suam :

Et pavit eos in innocentia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Ædificávit Deus sanctificium suum in terra.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale :

Ÿ. Elégit Dóminus tribum Juda. **℞.** Montem Sion quem diléxit.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Ÿ. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. **℞.** Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Absolut. Ipsíus píetas 8
Bened. 4 Deus Pater.
Bened. 5 Christus.
Bened. 6 Ignem.

In III Nocturno

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Adjuva nos, * Deus, salutáris noster : et propítius esto peccátis nostris.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 78

DEUS, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effuderunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus opprobrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsis his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus, salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natió nibus coram óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitis laudem tuam.

Ant. Adjuva nos, Deus, salutáris noster : et propítius esto peccátis nostris.

Ant. Ego sum Dóminus * Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Psalmus 80

EXSULTÁTE Deo, adjutori nostro : * jubilate Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum : * psalterium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est : * et júdicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum

exíret de terra Ægýpti : * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscondito tempestátis : probávi te apud aquam contradicţiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te : * Israël, si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambuláset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humi-

liássem : * et super tribulantes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Ego sum Dóminus Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Ant. Ne táceas, Deus, * quóniam inimíci tui extulérunt caput.

Psalmus 82

DEUS, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * si-

mul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrén-te Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum : * qui dixerunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum

ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Ne táceas, Deus, quóniam inimíci tui extulérunt caput.

In Festis extra Tempus Paschale :

Ÿ. Cognóscant quia nomen tibi Dóminus. *R.* Tu solus Altíssimus super omnem terram.

In feriali Officio Quadragesimæ :

Ÿ. Scápolis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub pennis ejus sperábis.

In feriali Officio Tempore Passionis :

Ÿ. De ore leónis libera me, Dómine. *R.* Et a córnibus unicórnum humilitátem meam.

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum :

Ÿ. Deus et Dóminus suscitávit, allelúja. *R.* Et nos suscitábit per virtutem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum :

Ÿ. Surréxit Dóminus vere, allelúja. *R.* Et aparúit Simóni, allelúja.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

In Officio

novem Lectionum

Absolut. A vínculis 9

BENEDICTIONES

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica.

Pro viii Lectione

In Festis Domini : **Bened.** Divínium.

In Festis beatæ Mariæ Virginis : **Bened.** Cujus festum cólimus, ipsa.

In Festis Sanctorum :

Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem.

Si autem legenda sit *Lectio ix de Homilia :* **Bened.** Per evangélica dicta.

In Officio
trium Lectionum

Absolut. Ipsíus píetas 10

BENEDICTIONES

In *Feriis*, quando legi-
tur *Homilia* :

Bened. 1 Evangélica.

Bened. 2 Divínium.

Bened. 3 Ad societátem.

In *Feriis*, quando *non*
legitur *Homilia* :

Bened. 1 Deus Pater.

Bened. 2 Christus.

Bened. 3 Ignem.

In *Festis Sanctorum*

Bened. 1 Ille nos bene-
dícat, qui sine fine vivit
et regnat. *R.* Amen.

Bened. 2 Cujus (vel Quo-
rum aut Quarum) festum
cólimus.

Bened. 3 Ad societátem.

AD LAUDES

I

In *Feriis Temporis Pa-
schalis*, atque in *Festis intra
et extra Tempus Paschale*
celebrandis

Y. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, *vel* Laus.

**Extra Tempus Pa-
schale** : Ant. Exaltáte
* Dóminum Deum no-
strum, et adoráte in
monte sancto ejus.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 98

DÓMINUS regnávít,
irascántur pó-
puli : * qui se-
det super Chérubim,
moveátur terra.

Dóminus in Sion ma-
gnus : * et excélsus su-
per omnes pópulos.

Confiteántur nómini
tuo magno : quóniam
terribile, et sanctum
est : * et honor regis
judícium díligit.

Tu parásti directi-
ones : * judícium et ju-
stítiam in Jacob tu fe-
císti.

Exaltáte Dóminum
Deum nostrum, et ado-
ráte scabéllum pedum
ejus : * quóniam san-
ctum est.

Móyses et Aaron in
sacerdótibus ejus : * et
Sámuel inter eos, qui
ínvocant nomen ejus :
Invocabant Dómi-
num, et ipse exaudié-

bat eos : * in columna
nubis loquebátur ad
eos.

Custodiébant testimó-
nia ejus, * et præcép-
tum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,
tu exaudiébas eos : *
Deus, tu propítius fuísti
eis, et ulciscens in om-
nes adinventiões eó-
rum.

Exaltáte Dóminum
Deum nostrum, et ado-
ráte in monte sancto
ejus : * quóniam san-
ctus Dóminus Deus no-
ster.

Ant. Exaltáte Dómi-
num Deum nostrum, et
adoráte in monte sancto
ejus.

Ant. Eripe me * de
inimícis meis, Dómine,
ad te confúgi.

Psalmus 142

DÓMINE, exáudi ora-
tiónem meam : áu-
ribus pércipe obsecra-
tiónem meam in veri-
táte tua : * exáudi me
in tua justítia.

Et non intres in judí-
cium cum servo tuo : *
quia non justificábitur
in conspéctu tuo omnis
vivens.

Quia persecútus est
inimícus ánimam me-
am : * humiliávit in
terra vitam meam.

Collocávit me in ob-
scúris sicut mórtuos
sæculi : * et anxiátus
est super me spíritus
meus, in me turbátum
est cor meum.

Memor fui diérum an-
tiquórum, meditátus
sum in ómnibus opéri-
bus tuis : * in factis má-
nuum tuárum meditá-
bar.

Expándi manus meas
ad te : * ánima mea sic-
ut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me,
Dómine : * defécit spíri-
tus meus.

Non avértas fáciem
tuam a me : * et símilis
ero descendéntibus in
lacum.

Audítam fac mihi
mane misericórdiam tu-
am : * quia in te spe-
rávi.

Notam fac mihi viam,
in qua ámbulem : * quia
ad te levávi ánimam
meam.

Eripe me de inimí-
cis meis, Dómine, ad
te confúgi : * doce me
fácere voluntátem tu-

am, quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Domine, vivificabis me, in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam : * et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant animam meam : * quoniam ego servus tuus sum.

Ant. Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi.

Ant. Benedixisti, * † Domine, terram tuam : remisisti iniquitatem plebis tuæ.

Psalmus 84

BENEDIXISTI, † Domine, terram tuam : * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ : * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, salutaris noster : * et

averte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténderis iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificabis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Domine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quoniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum
ambulábit : * et ponet
in via gressus suos.

Ant. Benedixísti, Dó-
mine, terram tuam :
remisísti iniquitátem
plebis tuæ.

Ant. In Dómino ju-
stificábitur, * et lau-
dábitur omne semen
Israël.

Canticum Isaïæ

Is. 45, 15-26

VERE tu es Deus abs-
cónditus, * Deus
Israël, Salvátor.

Confúsi sunt, et eru-
buérunt omnes : * simul
abiérunt in confusió-
nem fabricatóres erró-
rum.

Israël salvátus est in
Dómino salúte ætér-
na : * non confundé-
mini, et non erubescé-
tis usque in sæculum
sæculi.

Quia hæc dicit Dómi-
nus creans cælos, * ipse
Deus formans terram,
et fáciens eam, ipse
plastes ejus :

Non in vanum creávit
eam, ut habitaretur,
formávit eam : * Ego
Dóminus, et non est
álius.

Non in abscondito lo-
cútus sum, * in loco
terræ tenebróso :

Non dixi sémini Ja-
cob frustra : Quærite
me : * ego Dóminus
loquens justítiam, an-
núntians recta.

Congregámini, et ve-
níte, et accédite simul,
* qui salváti estis ex
Géntibus :

Nesciérunt qui levant
lignum sculptúræ suæ,
* et rogant deum non
salvántem.

Annuntiáte, et veníte,
et consiliámini simul : *
Quis audítum fecit hoc
ab inítio, ex tunc præ-
dixit illud?

Numquid non ego
Dóminus, et non est
ultra Deus absque me?
* Deus justus, et sal-
vans non est præter me.

Convertímini ad me,
et salvi éritis, omnes
fines terræ : * quia ego
Deus, et non est álius.

In memetípso jurávi,
egrediétur de ore meo
justitiæ verbum, * et
non revertétur :

Quia mihi curvabitur
omne genu, * et jurábit
omnis lingua.

Ergo in Dómino, di-

cet, meæ sunt justitiæ et impérium : * ad eum vénient, et confundentur omnes qui repugnant ei.

In Dómino justificabitur, et laudabitur * omne semen Israël.

Ant. In Dómino justificabitur, et laudabitur omne semen Israël.

Ant. Lauda, * † Jerúsalem, Dóminum ‡.

Psalmus 147

LAUDA, † Jerúsalem, Dóminum : * ‡ lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crýstallum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus

AURÓRA cælum púrpurat,
Æther resúltat láudibus,
Mundus triúmphans júbilat,
Horrens avérnus ínfremit :

Rex ille dum fortíssimus

De mortis inférno specu

Patrum senátum líberum
Edúcit ad vitæ jubar.

Cujus sepúlchrum plú-
rimo

Custóde signábat lapis,
Victor triúmphant, et suo
Mortem sepúlchro fúne-
rat.

Sat fúneri, sat lác-
rimis,

Sat est datum dolóri-
bus :

Surréxit exstíctor nē-
cis,

Clamat corúscans Ange-
lus.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ÿ. In resurrectióne
tua, Christe, allelúja.

R'. Cæli et terra lætén-
tur, allelúja.

ANTIPHONA ad Benedí-
ctus ut in *Proprio* de
Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Comme-
morationes si occurrant.

Suffragium vel Comme-
moratio de Cruce si ha-
betur 19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD LAUDES

II

In Feriis VI post Do-
minicam I Quadragesimæ
usque ad Feriam VI in Pa-
rasceve inclusive, quando
fit Officium de Feria

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Laus tibi.

Ant. Cor contrítum,
* et humiliátum, Deus,
non despícies.

† Feria VI in Parasceve,
ANTIPHONÆ ut in *Proprio*
de Tempore.

Ps. 50 Miserére 70

Ant. Propter nomen
tuum.

Psalmus 142

DÓMINE, exáudi o-
ratiómem meam :
áuribus pécipe
obsecratiómem meam
in veritáte tua : * exáudi
me in tua justítia.
Et non intres in judí-

cium cum servo tuo : *
quia non justificábitur
in conspéctu tuo omnis
vivens.

Quia persecútus est
inimícus ánimam me-
am : * humiliávit in
terra vitam meam.

Collocávit me in ob-
scúris sicut mórtuos
sæculi : * et anxiátus
est super me spíritus
meus, in me turbátum
est cor meum.

Memor fui diérum an-
tiquórum, meditátus
sum in ómnibus opéri-
bus tuis : * in factis
mánuum tuárum medi-
tábar.

Expándi manus meas
ad te : * ánima mea sic-
ut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me,
Dómine : * defécit spí-
ritus meus.

Non avértas fáciem
tuam a me : * et símilis
ero descendéntibus in
lacum.

Audítam fac mihi ma-
nemisericórdiam tuam :
* quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam,
in qua ámbulem : * quia
ad te levávi ánimam
meam.

Eripe me de inimícis

meis, Dómine, ad te
confúgi : * doce me fá-
cere voluntátem tuam,
quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus
dedúcet me in terram
rectam : * propter no-
men tuum, Dómine, vi-
vificábis me, in æqui-
táte tua.

Edúces de tribulatióne
ánimam meam : * et in
misericórdia tua dispér-
des inimícos meos.

Et perdes omnes, qui
tribulant ánimam me-
am : * quóniam ego ser-
vus tuus sum.

Ant. Propter nomen
tuum, Dómine, vivificá-
bis me, in æquitáte tua.

Ant. Deus, tu convér-
sus.

Psalmus 84

BENEDIXISTI, Dómine,
terram tuam : * aver-
tisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem
plebis tuæ : * operuísti
omnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam : * avertísti ab ira
indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus,
salutáris noster : * et
avérte iram tuam a no-
bis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit; * et ponet in via gressus suos.

Ant. Deus, tu convérsus vivificábis nos : et plebs tua lætábitur in te.

Ant. Cum irátus fúeris.

Canticum Habacuc

Hab. 3, 2-19

DÓMINE, audívi auditióne tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivifica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * cónua in máribus ejus :

Ibi abscondita est fortitúdo ejus : * ante faciém ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitatē vidi tentória Æthiopiæ, * turbabúntur pelles terræ Má dian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ : vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salutem pópuli tui : * in salutem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equistuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accíntum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olivæ : * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : * et non erit arméntum in præsepibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Cum irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

Ant. Lauda †.

Psalmus 147

LAUDA, † Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit serasportárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínere spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat ver-

bum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Deum tuum, Sion, qui annúntiat judícia sua Israël.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Is. 58, 1

CLAMA, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus

OSOL salútis, íntimis, Jesu, refúlge méntibus,

Dum, nocte pulsa, grátior

Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptá-
bile,

Da lacrimárum rívlis
Laváre cordis víctimam,
Quam læta adúrat cáritas.

Quo fonte manávit nefas,
Fluent perénnes lácri-
mæ,

Si virga pœnitentiæ
Cordis rigórem cónterat.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur et nos, in viam
Tua redúcti délixtera.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Te prona mundi má-
china,
Clemens, adóret, Trín-
tas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánti-
cum.

Amen.

ψ. Angelis suis Deus
mandávit de te. R. Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-
gnum in panem e-
jus, et eradámus eum
de terra vivéntium, et
nomen ejus non me-
morétur ámplius

Hymnus

LUSTRA sex qui jam
perégit,
Tempus implens córpo-
ris,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,

Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce lan-
guet :

Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mun-
dus,

Quo lavántur flúmíne!

Crux fidélis, inter om-
nes

Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla pro-
fert

Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor al-
ta,

Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Re-
gis

Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præpa-
ráre

Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perún-
xit,

Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Ÿ. Eripe me de inimí-
cis meis, Deus meus.
R. Et ab insurgéntibus
in me libera me.

ANTIPHONA ad Benedí-
ctus ut in *Proprio de*
Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Preces dicendæ 17

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Commē-
morationes, si occurrant.

Suffragium si habetur
19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

Ÿ. Deus, in adiutorium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans
témperet,

Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

int pura cordis ínti-
ma,

Absístat et vecórdia :

Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscése-
rit,

Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæ-
culum.

Amen.

Extra Tempus Pa-
schale : Ant. Ne discé-
das a me.

**Tempore Quadragesi-
mæ** in Officio feriali :
Ant. Vivo ego.

In Feria VI infra Heb-
domadam *Passionis* in
Officio feriali :

Ant. Libera me, Dó-
mine.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 21, i

DEUS, Deus meus,
réspice in me :
quare me dere-
liquísti ? * longe a salute
mea verba delictórum
meórum.

Deus meus, clamábo
per diem, et non exáu-
dies : * et nocte, et non
ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto
hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt pa-
tres nostri : * spera-
vérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt,
et salvi facti sunt :
* in te speravérunt, et
non sunt confúsi.

Ego autem sum ver-
mis, et non homo : * op-
próbrum hóminum, et
abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me,
derisérunt me : * lo-
cúti sunt lábiis, et mo-
vérunt caput.

Sperávit in Dómino,
erípiat eum : * salvum
fáciat eum, quóniam
vult eum.

Quóniam tu es, qui
extraxísti me de ventre :
* spes mea ab ubéribus
matris meæ. In te pro-
jéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ
Deus meus es tu, * ne
discésseris a me :

Quóniam tribulatio
próxima est : * quóniam
non est qui ádjuvet.

Psalmus 21, ii

CIRCUMDEDÉRUNT me
vítuli multi : * tauri
pingues obsederunt me.
Aperuérunt super me

os suum, * sicut leo
rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus
sum : * et dispérsa
sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liqué-
scens * in médio ven-
tris mei.

Aruit tamquam testa
virtus mea, et lingua
mea adhæsit fáucibus
meis : * et in púlverem
mortis deduxísti me.

Quóniam circumde-
dérunt me canes multi :
* concílium malignán-
tium obsédit me.

Foderunt manus meas
et pedes meos : * dinu-
meravérunt ómnia ossa
mea.

Ipsi vero considera-
vérunt et inspexérunt
me : * divisérunt sibi
vestiménta mea, et su-
per vestem meam mi-
sérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne
elongáveris auxílium
tuum a me : * ad defen-
siónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus,
ánimam meam : * et
de manu canis únicam
meam :

Salva me ex ore leó-
nis : * et a córnibus

unicórnium humilitá-
tem meam.

Narrábo nomen tuum
frátribus meis : * in
médio ecclésiæ laudá-
bo te.

Psalmus 21, iii

Qui timétis Dóminum,
laudáte eum : * uni-
vèrsum semen Jacob,
glorificáte eum.

Tímeat eum omne
semen Israël : * quó-
niam non sprexit, ne-
que despéxit depreca-
tiónem páuperis :

Nec avértit facièm
suam a me : * et cum
clamárem ad eum, ex-
audívit me.

Apud te laus mea in
ecclésia magna : * vota
mea reddam in conspé-
ctu timéntium eum.

Edent páuperes, et
saturabúntur : et lau-
dábunt Dóminum qui
requírunť eum : * vi-
vent corda eórum in
sæculum sæculi.

Reminiscéntur et con-
verténtur ad Dóminum
* univèrsi fines terræ :

Et adorábunt in con-
spéctu ejus * univèrsæ
famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est

regnum : * et ipse
dominábitur Géntium.

Manducavérunt et ad-
oravérunt omnes pin-
gues terræ : * in con-
spéctu ejus cadent om-
nes qui descéndunt in
terram.

Et ánima mea illi vi-
vet : * et semen meum
sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómi-
no generátio ventúra :
* et annuntiábunt cæli
justítiam ejus pópulo
qui nascétur, quem
fecit Dóminus.

¶ Quando ad Laudes
dictus fuerit Psalmus 50
Miserére, hic subjungitur
Psalmus 98 Dóminus re-
gnávit, irascántur pópuli,
qui in Laudibus locum
non habuit et infra poni-
tur; secus vero, tribus
Psalmis expletis, statim
dicitur Antiphona.

Psalmus 98

DÓMINUS regnávit,
irascántur pópuli :
* qui sedet super Ché-
rubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion ma-
gnus : * et excélsus
super omnes pópulos.

Confiteántur nómini
tuo magno : quóniam
terribile, et sanctum

est : * et honor regis
judícium díligit.

Tu parásti directiões : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus : * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Ne discédas a me, Dómine : quóniam tribulatio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Ant. Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

In Feria VI infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Tempore **Paschali :** *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

In Officio cujuslibet *Festi* vel *Octavæ* necnon in *Feriis* Temporis *Paschalis* :

Capit. 1 Tim. 1, 17

REGI sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus *Feriis* et *Vigiliis communibus* extra Tempus Paschale :

Capit. Zach. 8, 19

PACEM et veritátem díligite, ait Dóminus omnípotens.

R. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére no-

bis. **Christe. V. Qui sedes ad dexteram Patris. Miserere nobis. Glória Patri. Christe.**

V. Exsúrge, Christe, áduva nos. R. Et líbera nos propter nomen tuum.

Tempore *Passionis* omititur Glória Patri.

Tempore *Paschali* :

R. br. Christe, Fili Dei vivi, miserere nobis, * Allelúja, allelúja. Christe. V. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Christe.

V. Exsúrge... allelúja.

Preces dominicales, si dicantur 24; Preces feriales 25

V. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte ; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum,

sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitationés et ópera. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus.

Deinde in Choro legitur MARTYROLOGIUM.

Postea V. Pretiósa.

Absolute, sine Orémus :

Oratio

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

V. Deus, in adjutórium (ter).

Glória Patri.

Kýrie, eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos.

V. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum. R. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

V. Glória Patri.

Orémus. *Oratio*

DIRÍGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis.

ŷ. Jube.

Bened. Dies et actus.

*In Officio feriali**Tempore Quadragesimæ :*

Lectio br. Is. 55, 6

QUÆRITE Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
R'. Deo grátias.

Tempore Passionis :

Lectio br. Is. 50, 6-7

FÁCIEM meam non favérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo

non sum confúsus. Tu autem.

Tempore Paschali :

Lectio br. Col. 3, 1-2

SI consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Lectio brevis

PRO MART. extra T. P.

JUSTUS cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

PRO PLUR. MM. extra T. P.

FULGÉBUNT justí, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis ; et regnábít Dóminus illórum in perpétuum.

PRO MART. T. P.

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

PRO CONF. PONT.

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsus dignum in odórem suavitátis.

PRO CONF. NON PONT.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

PRO VIRGINE

O QUAM pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

PRO VIRG. ET MARTYRE

DÓMINE, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

PRO MARTYRE TANTUM

LAUDÁBIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis

sustinéntes te, et líberas eos de manu angústia, Dóminé, Deus noster.

PRO NEC VIRGINE
NEC MART.

MULTÆ filiaē congregavérunt divítias : tu supergréssa es univér-sas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Post Lect. brevem :

Ÿ. Adjutório.

Ÿ. Benedícite. R. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam. Et fidélium ánimæ.

AD TERTIAM

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adjutório. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessióem pésonent,

Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Extra Tempus Paschale : Ant. Excita, Domine.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Ant. Advenérunt nobis.

In Feria VI infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Judicásti, Domine.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 79, i

QUI regis Israël,
inténde : * qui
dedúcis velut
ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénémin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos :
* et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum : * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiόnem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos : * et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Psalmus 79, ii

VÍNEAM de Ægýpto transtulísti : * eiecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itineris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vin-

démiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere : * réspice de cælo, et vide, et vísitá vineam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit dextera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffós-sa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos : * et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Psalmus 81

DEUS stetit in synagoga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo iudicátis iniquitátem : * et faciés peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et

pupílo : * húmílem, et páuperem justificáte.

Erípíte páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Excita, Dómine, poténtiam tuam, ut salvos fácias nos.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Ant. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

In Feria VI infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dómine, causam animæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja, allelúja,
 allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Joël 2, 12-13

CONVERTÍMINI ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

R. **br.** Ipse liberávit me * De láqueo venántium. **Ipse.** **ψ.** Et a verbo áspero. **De láqueo.** Glória Patri. **Ipse.**

ψ. Scápulis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 13

DÓMINE, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : recedéntes a te, in terra scribéntur : quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

R. **br.** Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. **Erue.** **ψ.** Et de manu

canis únicam meam. **Deus.** **Erue.**

ψ. De ore leónis líbera me, Dómine. **R.** Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

R. **br.** Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. **Surréxit.** **ψ.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. **Surréxit.**

ψ. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et apáruit Simóni, allelúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

ψ. Dómine, Deus virtutum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ád-
juva nos. **R.** Et líbera nos
propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conueniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

AD SEXTAM

Pater **et** Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, **vel** Laus.

Hymnus

RECTOR potens, verax
Deus,

Qui témperas rerum vi-
ces,

Splendóre mane illúmi-
nas,

Et ígnibus merídiem :

Exstingue flammæ lí-
tium,

Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córpo-
rum,

Verámque pacem cór-
dium.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Beáti, qui
hábitant.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :**

Ant. Commendémus
nosmetípsos.

**In Feria VI infra Heb-
domadam Passionis in
Officio feriali :**

Ant. Pópule meus.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 83, i

QUAM dilécta ta-
bernácula tua,
Dómine virtú-
tum : * concupíscit, et
déficit ánima mea in
átria Dómini.

Cor meum, et caro
mea * exsultavérunt in
Deum vivum.

Etenim passer invénit
sibi domum : * et turtur
nidum sibi, ubi ponat
pullos suos.

Altária tua, Dómine
virtutum : * Rex meus,
et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in
domo tua, Dómine : * in
sæcula sæculórum lau-
dábunt te.

Beátus vir, cujus est
auxílium abste : * ascen-

siones in corde suo disposuit, in valle lacrimarum in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : * videbitur Deus deorum in Sion.

Psalmus 83, ii

DOMINE, Deus virtutum, exaudi orationem meam : * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster, aspice, Deus : * et respice in faciem Christi tui :

Quia melior est dies una in atriis tuis, * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei : * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus : * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia : * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Psalmus 86

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis : * diligit Dominus portas

Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum : * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut letantium omnium * habitatio est in te.

Extra Tempus Paschale : Ant. Beati, qui habitant in domo tua, Domine.

Tempore Quadragesimae in Officio feriali : Ant. Commendemus nosmetipsos, in multa patientia, in jejuniis multis, per arma justitiae.

In Feria VI infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Popule meus, quid feci tibi? aut quid molestus fui? Responde mihi.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja, allelúja,
 allelúja.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Capit. Is. 55, 7

DERELÍQUAT ímpius
 viam suam, et vir
 iníquus cogitatiónes su-
 as, et revertátur ad Dó-
 minum, et miserébitur
 ejus, et ad Deum no-
 strum, quóniam multus
 est ad ignoscéndum.

R'. br. Scápolis suis
 * Obumbrábit tibi. Scá-
 pulis. **ÿ.** Et sub pennis
 ejus sperábis. Obum-
 brábit. **Glória Patri.**
Scápolis.

ÿ. Scuto circúmdabit
 te véritas ejus. **R'. Non**
 timébis a timóre no-
 ctúrno.

Tempore *Passionis* in
 Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 18

CONFUNDÁNTUR qui me
 persecuúntur, et non
 confúndar ego : páveant
 illi, et non páveam
 ego : induc super eos
 diem afflictiónis, et dú-

plici contritióne cónte-
 re eos, Dómine, Deus
 noster.

R'. br. De ore leónis
 * Libera me, Dómine.
De ore. ÿ. Et a córnibus
 unicórnium humilitá-
 tem meam. **Libera.** De
 ore.

ÿ. Ne perdas cum
 ímpiis, Deus, ánimam
 meam. **R'. Et cum vi-**
 ris sánguinem vitam
 meam.

Tempore *Paschali* in
 Officio feriali :

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

CHRISTUS resurréxit a
 mórtuis primítiæ
 dormiéntium : quóniam
 quidem per hóminem
 mors, et per hóminem
 resurréctio mortuórum.
 Et sicut in Adam om-
 nes moriúntur, ita et in
 Christo omnes vivifica-
 búntur.

R'. br. Surréxit Dó-
 minus vere, * Allelúja,
 allelúja. **Surréxit. ÿ.** Et
 appáruit Simóni. **Alle-**
 lúja, allelúja. **Glória**
Patri. Surréxit.

ÿ. Gavísi sunt discí-
 puli, allelúja. **R'. Viso**
 Dómino, allelúja.

Preces(si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

AD NONAMPater noster **et** Ave María.Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, **vel** Laus.**Hymnus**

RERUM, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérmians :

Largíre lumen vésperæ,
Quo víta nusquam déci-dat,

Sed præmíum mortis sacræ

Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Misericórdia et véritas.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Ant. Per arma justítiæ.

In Feria VI infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Numquid rédditur.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 88, i

ISERICÓRDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum

eléctis meis, jurávi David, servo meo : * Usque in ætérnum pr  par  bo semen tuum.

Et   dific  bo in generationem et generationem * sedem tuam.

Confiteb  ntur cæli mirabilia tua, Dómine : *   tenim veritatem tuam in ecclesia sanct  rum.

Quóniam quis in n  bibus æquabitur Dómino : * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorific  tur in consilio sanct  rum : * magnus et terribilis super omnes qui in circ  itu ejus sunt.

Dómine, Deus virtutum, quis similis tibi? * potens es, Dómine, et veritas tua in circ  itu tuo.

Tu domináris potestati maris : * motum autem fluctuumejustum m  tigas.

Tu humiliásti sicut vulneratum, sup  rbum : * in bráchio virtutis tu   dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt c  li, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundásti : * aquilonem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultabunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firm  tur manus tua, et exaltétur d  xtera tua : * justitia et judicium præparatio sedis tu  .

Misericórdia et veritas præcedent faciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilationem.

Dómine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in nómine tuo exsultabunt tota die : * et in justitia tua exaltab  ntur.

Quóniam glória virtutis eórum tu es : * et in benepl  cito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra, * et Sancti Isra  l, regis nostri.

Psalmus 88, ii

TUNC loc  tus es in visione sanctis tuis, et dixisti : * P  sui adjutorium in potente : et exaltavi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum : *   leo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei : * et br  -

chium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipsé invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscep-tor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus : * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas pro-

fanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo : Si David mén-tiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum : et testis in cælo fidélis.

Psalmus 88, iii

TU vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formí-dinem.

Diripuérunť eum om-

nes transeúntes viam :
* factus est oppróbrium
vicínis suis.

Exaltásti dexteram de-
priméntium eum : * læ-
tificásti omnes inimícos
ejus.

Avertísti adjutórium
gládii ejus : * et non es
auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab
emundatióne : * et sedem
ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témpo-
ris ejus : * perfudísti
eum confusióne.

Usquequo, Dómine,
avértis in finem : * exar-
descet sicut ignis ira
tua?

Memoráre quæ mea
substántia : * numquid
enim vane constituí-
sti omnes filios hómi-
num?

Quis est homo, qui vi-
vet, et non vidébit mor-
tem : * éruet ánimam
suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ
tuæ antíquæ, Dómine,
* sicut jurásti David in
veritate tua?

Memor esto, Dómine,
oppróbrii servórum tuó-
rum * (quod contínui
in sinu meo) multárum
Géntium.

Quod exprobravérunt
inimíci tui, Dómine, *
quod exprobravérunt
commutatiónem Chri-
sti tui.

Benedíctus Dóminus
in ætérnum : * fiat,
fiat.

**Extra Tempus Pa-
schale :** *Ant.* Misericór-
dia et véritas præcé-
dent fáciem tuam, Dó-
mine.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :**

Ant. Per arma justítiæ
virtútis Dei commen-
démus nosmetípsos in
multa patiéntia.

**In Feria VI infra Heb-
domadam Passionis in
Officio feriali :**

Ant. Numquid réddi-
tur pro bono malum,
quia fodérunt fóveam
ánimæ meæ?

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :**

Capit. Is. 58, 7

FRANGE esuriénti pa-
nem tuum, et egé-
nos vagósque induc in

domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

R. br. Scuto circúm-

dabit te * Véritas ejus. **Scuto. V.** Non timébis a timóre noctúrno. **Véri-**

tas. Glória Patri. Scuto. V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómni-

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Capit. Jer. 18, 20

RECORDÁRE quod stéte-
rim in conspéctu tuo,
ut lóquerer pro eis bo-
num, et avérterem indi-
gnatióem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum ímpiis, * Deus, ánimam meam. **Ne perdas. V.** Et cum viris sánguinem vitam meam. **Deus. Ne perdas.**

V. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Capit. 1 Petr. 3, 18

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mór-

tuus est, justus pro in-
jústis, ut nos offérret Deo, mortificátus qui-
dem carne, vivificátus autem spíritu.

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi. V.** Viso Dómino. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ga- vísi.**

V. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

V. Et ne nos.

V. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

V. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

V. Dómine, exáudi.

V. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus.

V. Fidélium ánimæ.

AD VESPERAS

Pater et Ave.

†. Deus, in adiutorium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Dómine,
* † probásti me, et cognovísti me ‡.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 138, i

DÓMINE, † probásti me, et cognovísti me : *
‡ tu cognovísti sessionem meam, et resurrectionem meam.

Intellexísti cogitationes meas de longe : *
sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirabilis facta est

sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo?
* et quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Ant. Mirabilia ópera tua, * Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Psalmus 138, ii

CONFITÉBOR tibi quia
terribíliter magnifi-
cátus es : * mirábília ó-
pera tua, et ánima mea
cognóscit nimis.

Non est occultátum
os meum a te, quod
fecísti in occulto : * et
substántia mea in infe-
ríoribus terræ.

Imperféctum meum
vidérunt óculi tui, et in
libro tuo omnes scri-
béntur : * dies forma-
búntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis ho-
norificáti sunt amíci tui,
Deus : * nimis confor-
tátus est principátus
eórum.

Dinumerábo eos, et
super arénam multipli-
cabúntur : * exsurrexi,
et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus,
peccatóres : * viri sán-
guinum, declináte a
me :

Quia dícitis in cogita-
tíone : * Accípient in
vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te,
Dómine, óderam? * et
super inimícos tuos ta-
bescébam?

Perfécito ódio óderam

illos : * et inimíci facti
sunt mihi.

Proba me, Deus, et
scito cor meum : * in-
térroga me, et cognósce
sémitas meas.

Et vide, si via iniqui-
tátis in me est : * et de-
duc me in via ætérna.

Ant. Mirábília ópera
tua, Dómine, et ánima
mea cognóscit nimis.

Ant. Ne derelínquas
me, * Dómine, virtus
salútis meæ.

Psalmus 139

ERIPE me, Dómine,
ab hómine malo : *
a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt ini-
quitátes in corde : * tota
die constituébant præ-
lia.

Acuérunt linguas suas
sicut serpéntis : * vené-
num áspidum sub lábiis
eórum.

Custódi me, Dómine,
de manu peccatóris : *
et ab homínibus iníquis
éripe me.

Qui cogitavérunt sup-
plantáre gressus meos :
* abscondérunt superbi
láqueum mihi :

Et funes extendérunt
in láqueum : * juxta iter

scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápiunt in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ne derelínquas me, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Dómine, * † clamávi ad te, exáudi me †.

Psalmus 140

DÓMINE, † clamávi ad te, exáudi me : * † inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : *

sicut crassitúdo terræ
erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa
nostra secus inférnum :

* quia ad te, Dómine,
Dómine, óculi mei : in
te sperávi, non áuferas
ánimam meam.

Custódi me a láqueo,
quem statuérunt mihi :
* et a scándalis operán-
tium iniquitátem.

Cadent in retiáculo
ejus peccatóres : * sin-
guláriter sum ego do-
nec tránseam.

Ant. Dómine, clamávi
ad te, exáudi me.

Ant. Educ de custó-
dia * ánimam meam,
Dómine, ad confitén-
dum nómini tuo.

Psalmus 141

VOCE mea ad Dómi-
num clamávi : *
voce mea ad Dóminum
deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu
ejus oratióem meam,
* et tribulatióem meam
ante ipsum pronúntio.

Indeficiéndox me spí-
ritum meum, * et tu co-
gnovísti sémitas meas.

In via hac, qua am-
bulábam, * abscondé-
runt láqueum mihi.

Considerábam ad délix-
teram, et vidébam : *
et non erat qui co-
gnósceret me.

Périit fuga a me, * et
non est qui requírat
ánimam meam.

Clamávi ad te, Dó-
mine, * dixi : Tu es spes
mea, pórtio mea in ter-
ra vivéntium.

Inténde ad depreca-
tióem meam : * quia
humiliátus sum nimis.

Líberame a persecúen-
tibus me : * quia con-
fortáti sunt super me.

Educ de custódia áni-
mam meam ad confi-
téndum nómini tuo : *
me exspéctant justí,
donec retríbuas mihi.

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Educ de
custódia ánimam me-
am, Dómine, ad confi-
téndum nómini tuo.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Joël 2, 17

INTER vestibulum et
altáre plorábunt sa-

cerdótes, minístri Dómini, et dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hereditátem tuam in opprobrium, ut dominéntur eis natiónes.

Hymnus

AUDI, benígne Córditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cón-
teri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

¶ **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 20

TU autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

Hymnus

VEXÍLLA Regis prod-eunt :
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucróné diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et ságuine.

Impléta sunt quæ cón-
cinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus :
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgi-
da,
Ornáta Regis púrpura,

Elécta digno stípite
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sáeculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

† **Sequens strophá dicitur flexis genibus; et última numquam mutatur.**

O Crux, ave, spes única,

Hoc Passiónis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :

Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

† **Eripe me, Dómine,**
ab hómine malo. **R.** A
viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

In Officio feriali

Capit. Rom. 6, 9-10

CHRISTUS resúrgens ex
mórtuis jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur. Quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : quod autem vivit,
vivit Deo.

Hymnus

AD régias Agni dapes,
Stolis amícti cándi-
dis,
Post tránsitum Maris Ru-
bri,
Christo canámus Prínci-
pi :

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sángu-
inem,
Almíque membra córpo-
ris

Amor sacérdos ímmolat.
Sparsum cruórem pó-
stibus

Vastátor horret Angelus :
Fugítque dívísium mare;
Mergúntur hostes flúcti-
bus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyna.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínferis,
Trophæa Christus éxpli-
cat;

Cælóque apérto, súbdi-
tum

Regem tenebrárum tra-
hit.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáu-
dium,

A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Ÿ. Mane nobíscum, Dó-
mine, allelúja. R. Quó-
niam advesperáscit, al-
lelúja.

Tempore Quadragesi-
mæ et Feria VI post Do-
minicam Passionis ac
Tempore Paschali :

ANTIPHONA ad Magnífi-
cat ut in *Proprio* de Tem-
pore.

Magníficat et Preces 41

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Comme-
morationes si occurrant.

Suffragium vel Comme-
moratio de Cruce si ha-
betur 44

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD COMPLETORIUM

Ÿ. Jube.

Bened. Noctem quiétam.

Lect. br. 1 Petr. 5, 8-9

FRATRES : Sóbrii
estóte, et vigi-
láte : quia ad-
versárius vester diábo-

lus tamquam leo rú-
giens círcuit, quærens
quem dévoret : cui re-
sístite fortes in fide. Tu
autem.

Ÿ. Adjutórium.

Pater, **Confessio cum
Absolutione, ut in Ordini-
ario** 46

Ÿ. Convérte nos.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

**Extra Tempus Pa-
schale** : Ant. Voce
mea †.

Tempore **Paschali** :
Ant. Allelúja.

Psalmus 76, i

VOCE mea † ad
Dóminum cla-
mávi : * voce
mea ad Deum, et in-
téndit mihi.

In die tribulatiónis
meæ Deum exquisívi,
mánibus meis nocte
contra eum : * et non
sum decéptus.

Rénuit consolári áni-
ma mea, * memor fui
Dei, et delectátus sum,
et exercitátus sum : et
defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei : * turbátus

sum, et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos : * et annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo, * et exercitabar, et scopēbam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus : * aut non apponet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, * a generatione in generationem?

Aut obliviscetur misereri Deus? * aut continebit in ira sua misericordias suas?

Et dixi : Nunc coepi : * hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui operum Domini : * quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis : * et in adinventiōibus tuis exercēbor.

Psalmus 76, ii

DEUS, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster?

* tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam : * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ : * et timuerunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarum : * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt : * vox tonitruui tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscuntur.

Deduxisti sicut oves populum tuum, * in manu Moysi et Aaron.

Psalmus 85

INCLINA, Domine, aurem tuam, et exaudi me : * quoniam inops, et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum : * salvum fac ser-

vum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pécipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quas cúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in

toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Voce mea ad Dóminum clamávi : neque obliviscétur miseréri Deus.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, allelúja, allelúja.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sóm-
nia,
Et nóctium phantásma-
ta;

Hostémque nostrum
cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssim-
e,
Patríquè compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

Capit. Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen
sanctum tuum invocá-
tum est super nos : ne
derelínquas nos, Dómi-
ne, Deus noster.

R. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo
spíritum meum. **In** ma-
nus. **ψ.** Redemísti nos,
Dómine, Deus veritátis.
Comméndo. Glória Pa-
tri. In manus.

ψ. Custódi nos, Dó-
mine, ut pupíllam
óculi. **R.** Sub umbra
alárum tuárum prótege
nos.

Tempore Passionis omit-
titur Glória Patri.

Tempore Paschali :

R. br. In manus tuas,
Dómine, comméndo spí-
ritum meum, * Alle-
lúja, allelúja. **In** manus.
ψ. Redemísti nos, Dó-
mine, Deus veritátis.
Allelúja, allelúja. Gló-
ria Patri. In manus.

ψ. Custódi nos, Dómi-
ne, ut pupíllam óculi,
allelúja. **R.** Sub umbra
alárum tuárum prótege
nos, allelúja.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

NUNC dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum
in pace :

Quia vidérunt óculi
mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante
fáciem ómnium popu-
lórum,

Lumen ad revelatió-
nem Géntium, * et gló-
riam plebis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómi-
ne, vigilántes, custó-
di nos dormiéntes; ut

vigilémus cum Christo,
et requiescámus in pace.
(T. P. Allelúja.)

Preces si dicendæ 49

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Orémus. **Oratio**

VÍSITA, quæsumus, Dó-
mine, habitatióem
istam, et omnes insídias
inimíci ab ea longe re-
pélle : Angeli tui sancti
hábitent in ea, qui nos

in pace custódiant ; et
benedíctio tua sit super
nos semper. Per Dñum.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus Dómi-
no.

Bened. Benedícat et cu-
stódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus. **R.** Amen.

Ant. B. M. V. 51

Ÿ. Divínium auxílium.
Pater, Ave **et** Credo.

SABBATO

AD MATUTINUM

Pater, Ave **et** Credo.

Ÿ. Dómine, lábia.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, **vel** Laus.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali :

Invit. Non sit vobis
vanum mane súrgere
ante lucem : * Quia
promísit Dóminus corónam
vigilántibus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus 3

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc jejúnium,

Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus

Hoc prætulérunt, póstmodum

Christus sacrávit, ómnium

Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, jocis, et árcsius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem nóxia,
Quæ súbruunt mentes
vagas :

Nullúmque demus cáldi
lidi

Hostis locum tyránnidi.

Flectámus iram víndicem,

Plorémus ante Júdicem,
Clamémus ore súpplici,
Dicámus omnes cérnui :

Nostris malis offéndimus

Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus
tui,

Licet cadúci, plásmatis :
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fé-
cimus,

Auge bonum, quod pó-
scimus :

Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpe-
tim.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Uni-
tas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Passionis

In Officio feriali :

Invit. Hódie, si vocem
Dómini audiéritis, * No-
líte obduráre corda ve-
stra †.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

PANGE, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor or-
bis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplá-
sti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notá-
vit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salú-
tis

Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sa-
cri

Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Pa-
tris

Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.

Amen.

Tempore Paschali

In Officio feriali :

Invit. Surréxit Dómi-
nus vere, * Allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

REX sempitérne cáeli-
tum,
Rerum Creátor ómnium,
Æquális ante sæcula
Semper Parénti Fílius :

Nascénte qui mundo
faber
Imáginem vultus tui
Tradens Adámo, nóbi-
lem
Limo jugásti spíritum.

Cum livor et fraus dæ-
monis

Fœdasset humánum ge-
nus :

Tu, 'carne amíctus, pér-
ditam

Formam refórmas árti-
fex.

Qui, natus olim e Vír-
gine,

Nunc e sepúlchro násce-
ris,

Tecúmque nos a mór-
tuis

Jubes sepúltos súrgere.

Qui, pastor ætérmus,
gregem

Aqua lavas baptísmatis :
Hæc est lavácrum mén-
tium :

Hæc est sepúlchrum crí-
minum.

Nobis diu qui débitæ
Redémptor affixus cru-
ci,

Nostræ dedísti pródigus
Prétium salútis sángu-
inem.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant. Memor**

fuit in sæculum * te-
staménti sui Dóminus
Deus noster.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 104, i

CONFITÉMINI Dómi-
no, et invocáte
nomen ejus : *
annuntiáte inter Gentes
ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite
ei : * narráte ómnia
mirabília ejus.

Laudámini in nómine
sancto ejus : * lætétur
cor quæréntium Dómi-
num.

Quærite Dóminum, et
confirmámini : * quæ-
rite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabíli-
um ejus, quæ fecit : *
prodígia ejus, et judí-
cia oris ejus.

Semen Abraham, ser-
vi ejus : * fílii Jacob,
elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus
noster : * in univér-
sa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæcu-
lum testaménti sui : *
verbi, quod mandávit in
mille generatiónes :

Quod dispósuit ad A-

braham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israël in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funiculum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corripuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Ant. Memor fuit in sæculum testaménti sui Dóminus Deus noster.

Ant. Auxit Dóminus * pópulum suum : et firmávit eum super inimícos ejus.

Psalmus 104, ii

ET vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum :

* in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, et solvit eum ; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessionís suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudentiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen, servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Ant. Auxit Dóminus pópulum suum : et firmávit eum super inimícos ejus.

Ant. Edúxit Deus * pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

Psalmus 104, iii

MISIT ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomýia : * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem : * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias ómnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tribubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectiόne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiόnem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina :

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatiόne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiόnes Géntium : * et labóres populórum posséderunt :

Ut custódiant justificatiόnes ejus, * et legem ejus requírant.

Ant. Edúxit Deus pópulum suum in exultatióne, et eléctos suos in lætítia.

**In Festis novem Lectio-
num extra Tempus Pa-
schale :**

ŷ. Memor fuit Dómi-
nus verbi sancti sui.
℞. Quod locútus est ad
Abraham, púerum su-
um.

**In Festis novem Lectio-
num Tempore Paschali :**

Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

ŷ. Deus regenerávit
nos in spem vivam, al-
lelúja. **℞.** Per resurre-
ctiónem Jesu Christi ex
mórtuis, allelúja.

Pater noster.

ŷ. Et ne nos.

Absolutio Exáudi 7

Bened. 1 Benedictióne.

Bened. 2 Unigénitus.

Bened. 3 Spíritus.

In II Nocturno

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Salvávit
eos Dóminus * propter
nomen suum.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, * allelúja,
allelúja.

Psalmus 105, i

CONFITÉMINI Dó-
mino quóniam
bonus : * quó-
niam in sæculum mise-
ricórdia ejus.

Quis loquétur potén-
tias Dómini, * audítas fá-
ciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt
judícium, * et faciunt
justítiam in omni tém-
pore.

Meménto nostri, Dó-
mine, in beneplácito
pópuli tui : * vísitá nos
in salutári tuo :

Ad vidéndum in bo-
nitáte electórum tuó-
rum, ad lætándum in
lætítia gentis tuæ : * ut
laudéris cum hereditáte
tua.

Peccávimus cum pá-
tribus nostris : * injúste
égimus, iniquitátem fé-
cimus.

Patres nostri in Ægýp-
to non intellexérunt mi-
rabília tua : * non fué-
runt mémores multítú-
dinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascen-
déntes in mare, * Mare
Rubrum.

Et salvávit eos prop-
ter nomen suum : * ut

notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitió-nem ipsórum : * et misit saturitátem in á-ni-mas eórum.

Ant. Salvávit eos Dóminus propter nomen suum.

Ant. Oblíti sunt Deum, * qui salvávit eos.

Psalmus 105, ii

Et irritavérunt Móysen in castris : * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatió-nem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccató-res.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitú-dinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirábíliain terra Cham : terribíliain Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses, eléctus ejus, stetisset in confractiône in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habué-runt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, et murmura-vérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit {manum suam super eos : * ut

prostérneret eos in deserto :

Et ut dejíceret semen eórum in natióibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beél-phegor : * et comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiόνibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatióem et generatióem usque in sempitérnum.

Ant. Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos.

Ant. Cum tribularéntur, * vidit Dóminus : et audívit oratióem eórum.

Psalmus 105, iii

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiόνis : * et vexátus est Móyses propter eos : quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidé-

runt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt ságuinem innocéntem : * ságuinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiόνibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium : * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio

suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur : * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et poenítuit eum secúndum multitudínem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster : * et cógrega nos de nationibus :

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Ant. Cum tribularéntur, vidit Dóminus : et audívit oratióem eórum.

In Festis novem Lectionum extra Tempus Paschale :

ψ. Salvos nos fac, Dómine, Deus noster. **R.** Ut confiteámur nómini sancto tuo.

In Festis novem Lectionum Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

ψ. Deus suscitávit Christum a mórtuis, allelúja. **R.** Ut fides nostra et spes esset in Deo, allelúja.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

Absol. Ipsíus píetas 8

Bened. 4 Deus Pater.

Bened. 5 Christus.

Bened. 6 Ignem.

In III Nocturno

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Clamavérunt ad Dóminum : * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 106, i

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu, et occá-
su : * ab aquilóne, et
mari.

Erravérunt in solitú-
dine in inaquóso : *
viam civitátis habitá-
culi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitién-
tes : * ánima eórum in
ipsis defécit.

Et clamavérunt ad
Dóminum cum tribula-
réntur : * et de neces-
sítatibus eórum erípuit
eos.

Et dedúxit eos in viam
rectam : * ut irent in
civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ ejus : * et
mirabília ejus fíliis hó-
minum.

Quia satiávit ánimam
inánem : * et ánimam
esuriéntem satiávit bo-
nis.

Sedéntes in ténebris,
et umbra mortis : * vin-
ctos in mendicitáte et
ferro.

Quia exacerbavérunt
elóquia Dei : * et con-
sílium Altíssimi irrita-
vérunt.

Et humiliátum est in
labóribus cor eórum : *
infirmáti sunt, nec fuit
qui adjuváret.

Et clamavérunt ad
Dóminum cum tribula-
réntur : * et de neces-
sítatibus eórum libera-
vit eos.

Et edúxit eos de té-
nebris, et umbra mor-
tis : * et víncula eórum
disrúpit.

Ant. Clamavérunt ad
Dóminum : et de neces-
sítatibus eórum libera-
vit eos.

Ant. Ipsi vidérunt *
ópera Dei, et mirabília
ejus.

Psalmus 106, ii

CONFITEÁNTUR Dómi-
no misericórdiæ e-
jus : * et mirabília ejus
fíliis hóminum.

Quia contrívit portas
æreas : * et vectes fér-
reos confrégit.

Suscépit eos de via
iniquitátis eórum : *
propter injustítias enim
suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomi-
náta est ánima eórum :
* et appropinquavérunt
usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dó-
minum cum tribula-
réntur : * et de neces-
sítatibus eórum libera-
vit eos.

Misit verbum suum,
et sanávit eos : * et erí-
puit eos de interitióni-
bus eórum.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ ejus : * et
mirabília ejus filiis hó-
minum.

Et sacrificent sacrifici-
cium laudis : * et an-
núntient ópera ejus in
exultatióne.

Qui descéndunt mare
in návibus, * faciéntes
operatióne in aquis
multis.

Ipsi vidérunt ópera
Dómini, * et mirabília
ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíri-
tus procéllæ : * et exal-
táti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad
cælos, et descéndunt
usque ad abyssos : *
ánima eórum in malis
tabescébat.

Turbáti sunt, et moti
sunt sicut ébrius : * et
omnis sapiéntia eórum
devoráta est.

Et clamavérunt ad Dó-
minum cum tribularén-
tur : * et de necessitá-
tibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam
ejus in auram : * et si-
luérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia
siluérunt : * et dedúxit
eos in portum voluntá-
tis eórum.

Ant. Ipsi vidérunt ó-
pera Dei, et mirabília
ejus.

Ant. Vidébunt recti, *
et lætabúntur, et intél-
ligent misericórdias Dó-
mini.

Psalmus 106, iii

CONFITEÁNTUR Dómi-
no misericórdiæ e-
jus : * et mirabília ejus
filiis hóminum.

Et exáltent eum in
ecclésia plebis : * et in
cáthedra seniórum lau-
dent eum.

Pósuit flúmina in de-
sértum : * et éxitus
aquárum in sitim.

Terram fructíferam in
salsúginem, * a malí-
tia inhabitántium in ea.

Pósuit désertum in
stagna aquárum : * et
terram sine aqua in
éxitus aquárum.

Et collocávit illic esu-
riéntes : * et constitué-
runt civitátem habita-
tiónis.

Et seminavérunt agros,
et plantavérunt véneas :
* et fecérunt fructum
nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiét hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Extra Tempus Paschale : Ant. Vidébunt recti, et lætabúntur : et intélligent misericórdias Dómini.

In Festis extra Tempus Paschale :

ψ. Exáltent Dóminum in ecclésia plebis. R. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

In feriali Officio Quadragesimæ :

ψ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. R. Non

timébis a timóre noctúrno.

In feriali Officio Tempore Passionis :

ψ. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. R. Et cum viris sanguínum vitam meam.

Tempore Paschali : Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Festis novem Lectionum :

ψ. Deus et Dóminum suscitávit, allelúja. R. Et nos suscitábit per virtutem suam, allelúja.

In Officiis trium Lectionum :

ψ. Gavísi sunt discípuli, allelúja. R. Viso Dómino, allelúja.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

In Officio novem Lectionum

Absol. A vínculis 9

BENEDICTIONES

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica.

Pro viii Lectione

In Festis Domini et in Dominicis : Bened. Divinum.

In Festis *beatæ Mariæ Virginis* : Bened. Cujus festum cólimus.

In Festis *Sanctorum* :

Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem.

Si autem legenda sit ix Lectio de *Homilia* : Bened. Per evangélica.

In Officio
trium Lectionum

Absol. A vínculis 10

BENEDICTIONES

Pro i Lectione

In Feriis quando legitur *Homilia* : Bened. Evangélica.

In *Feriis* quando *non* legitur *Homilia* : Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. *R.* Amen.

Pro ii Lectione

In *Feriis* : Bened. Divinum.

In Festis *Sanctorum* :

Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus.

Pro iii Lectione

Bened. Ad societátem.

AD LAUDES

I

In Festis novem Lectionum intra et extra Tempus Paschale celebrandis, in omnibus Officiis de Octava non privilegiata, atque in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato

†. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, vel Laus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Fílii Sion * exsúltent in Rege suo.

Tempore **Paschali** : Ant. Allelúja, * allelúja, allelúja.

Psalmus 149

ANTÁTE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israë! in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týmpano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in máni-bus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis iudícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Fílii Sion exsúltent in Rege suo.

Ant. Quam magnificáta * sunt ópera tua, Dómine!

Psalmus 91

BONUM est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua :

* et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et benepatiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Ant. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine !

Ant. Lætábitur justus * in Dómino, et sperábit in eo.

Psalmus 63

EXÁUDI, Deus, oratió-nem meam cum déprecor : * a timóre iní-míci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : *

dixerunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo.

Ant. Osténde nobis, Dómine, * lucem miseratiónum tuárum.

Canticum Ecclesiastici Eccli. 36, 1-16

MISERERE nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum :

Et immítte timórem

tuum super Gentes, *
quænonexquisiéruntte,

Ut cognóscant quia
non est Deus nisi tu, * et
enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam
super Gentes aliénas, *
ut vídeant poténtiam
tuam.

Sicut enim in conspé-
ctu eórum sanctificátus
es in nobis, * sic in
conspéctu nostro ma-
gnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sic-
ut et nos cognóvimus *
quóniam non est Deus
præter te, Dómine.

Innova signa, et im-
múta mirábilia. * Glo-
rífica manum, et brá-
chium dextrum.

Excita furórem, et
effúnde iram. * Tolle
adversárium, et afflíge
inimicum.

Festína tempus, et
meménto finis, * ut
enárrent mirábilia tua.

In ira flammæ devo-
rétur qui salvátur : * et
qui péssimant plebem
tuam, invéniant perdi-
tiónem.

Cóntere caput princi-
pum inimicórum, * di-
céntium : Non est álius
præter nos.

Cóngrega omnes tri-
bus Jacob : ut cognó-
scant quia non est Deus
nisi tu, * et enárrent
magnália tua :

Et hereditábis eos, *
sicut ab inítio.

Miserére plebi tuæ,
super quam invocátum
est nomen tuum : * et
Israël, quem coæquásti
primogénito tuo.

Miserére civitáti san-
ctificatiónis tuæ Jerú-
salem, * civitáti requiei
tuæ.

Reple Sion inenarrabí-
libus verbis tuis, * et gló-
ria tua pópulum tuum.

Ant. Osténde nobis,
Dómine, lucem misera-
tiónum tuárum.

Ant. Omnis spíritus *
laudet Dóminum.

Psalmus 150

LAUDÁTE Dóminum in
sanctis ejus : * lau-
dáte eum in firmaménto
virtútis ejus.

Laudáte eum in vir-
tútibus ejus : * laudáte
eum secúndum multi-
túdinem magnitúdinis
ejus.

Laudáte eum in sono
tubæ : * laudáte eum
in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Omnis spíritus laudet Dóminum.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum Ab inítio, **Hymnus** O gloriósa, **Ÿ.**, **Antiphona ad Bened.** et reliqua ut in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato.

AD LAUDES

II

In Sabbatis post Dominicam I Quadragesimæ usque ad Sabbatum sanctum inclusive, quando fit Officium de Feria

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Laus tibi.

Ant. Benígne fac, Dómine, * in bona voluntáte tua Sion.

† **Sabbato sancto, ANTI-PHONÆ ut in Proprio de Tempore.**

Ps. 50 Miserére 70

Ant. Rectus Dóminus.

Psalmus 91

BONUM est confiteri Dómino : * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psalterio : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Ant. Rectus Dóminus, Deus noster : et non est iníquitas in eo.

Ant. A timóre inimíci.

Psalmus 63

EXÁUDI, Deus, oratió-nem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. In servis suis.

¶ In Sabbato sancto, loco sequentis Cantici Moysis Audíte, cæli, dicitur Canticum Ezechiae Ego dixi: In dimídio diérum meórum, ut supra 173 ad Laudes Feriæ III in posteriori schemate apponitur.

Canticum Moysis

Deut. 32, 1-43

AUDÍTE, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque

ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat fílios Adam,

Constituit términos populórum * juxta númerum filiórum Israél.

Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pul-

los suos, * et super eos
vólitans,

Expándit alas suas, et
assúmpsit eum, * at-
que portávit in húmeris
suis.

Dóminus solus dux
ejus fuit : * et non erat
cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super
excélsam terram : * ut
coméderet fructus agró-
rum,

Ut súgeret mel de pe-
tra, * oleúmque de saxo
duríssimo.

Butýrum de arménto,
et lac de óvibus * cum
ádipe agnórum, et aríe-
tum filiórum Basan :

Et hircos cum medúl-
la trítici, * et sánguinem
uvæ bíberet meracíssi-
mum.

Incrassátus est dilé-
ctus, et recalcitrávit : *
incrassátus, impinguá-
tus, dilatátus,

Derelíquit Deum, fa-
ctórem suum, * et recés-
sit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in
diis aliénis, * et in abo-
minatióibus ad iracún-
diam concitavérunt.

Immolavérunt dæmó-
niis, et non Deo, * diis,
quos ignorábant :

Novi recentésque ve-
nérunt, * quos non co-
luérunt patres eórum.

Deum qui te génuit
dereliquísti, * et oblítus
es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad
iracúndiam concitátus
est : * quia provocavé-
runt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscóndam
fáciem meam ab eis, *
et considerábo novíssi-
ma eórum :

Generátio enim perversa
est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavé-
runt in eo, qui non erat
Deus, * et irritavérunt
in vanitatibus suis :

Et ego provocábo eos
in eo, qui non est pó-
pulus, * et in gente stulta
irritábo illos.

Ignis succénsus est in
furóre meo, * et ardé-
bit usque ad inférni no-
víssima :

Devorabítque terram
cum gérmine suo, * et
móntium fundaménta
combúret.

Congregábo super eos
mala, * et sagíttas meas
complébo in eis.

Consuméntur fame, *
et devorábunt eos aves
morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immittam in eos, * cum furóretrahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intelligerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persecúatur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminusconclúsitillos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum,

vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eórum, * et venénus áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retribúam in témpore, * ut labáture eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adesse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecerunt, residuíque consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciám?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me :

Ego occídám, et ego

vivere faciam : percú-
tiam, et ego sanábo, *
et non est qui de manu
mea possit erúere.

Levábó ad cælum ma-
num meam, et dicam :
* Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur
gládium meum, * et ar-
ripúerit iudícium ma-
nus mea :

Reddam ultiónem hó-
stibus meis, * et his qui
odérunt me retríbuam.

Inebriábó sagíttas me-
as sáanguine, * et glá-
dius meus devorábit
carnes,

De cruóre occisórum,
* et de captivitáte, nu-
dátí inimicórum cápitis.

Laudáte, Gentes, pó-
pulum ejus, * quia sán-
guinem servórum suó-
rum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet
in hostes eórum, * et
propítius erit terræ pó-
puli sui.

Ant. In servis suis mi-
serébitur Dóminus : et
propítius erit terræ pó-
puli sui.

Ant. Laudáte †.

Psalmus 150

LAUDÁTE † Dóminum
in sanctis ejus : * lau-

dáte eum in firmaménto
virtútis ejus.

Laudáte eum in virtú-
tibus ejus : * laudáte
eum secúndum multi-
túdinem magnitúdinis
ejus.

Laudáte eum in so-
no tubæ : * laudáte
eum in psaltério, et cí-
thara.

Laudáte eum in tým-
pano, et choro : * lau-
dáte eum in chordis, et
órgano.

Laudáte eum in cým-
balis benesonántibus :
laudáte eum in cýmba-
lis jubilatiónis : * omnis
spíritus laudet Dómi-
num.

Ant. Laudáte Dómi-
num secúndum multi-
túdinem magnitúdinis
ejus.

Tempore Quadragesimæ

In Officio feriali

Capit. Is. 58, 1

CLAMA, ne cesses, qua-
si tuba exálta vo-
cem tuam, et annúntia
pópulo meo scélera eó-
rum, et dómui Jacob
peccáta eórum.

R. Deo grátias.

Hymnus

O SOL salútis, íntimis,
Jesu, refúlge ménti-
bus,

Dum, nocte pulsa, grá-
tior

Orbi dies renáscitur.

Dans tempus acceptá-
bile,

Da lacrimárum rívlis

Laváre cordis víctimam,

Quam læta adúrat cári-
tas.

Quo fonte manávit ne-
fas,

Fluent perénnes lácri-
mæ,

Si virga pœniténtiæ

Cordis rigórem cónte-
rat.

Dies venit, dies tua,

In qua reflórent óm-
nia :

Lætémur et nos, in viam

Tua redúcti délixera.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Te prona mundi má-
china,

Clemens, adóret, Tríni-
tas,

Et nos novi per grá-
tiam

Novum canámus cánti-
cum.

Amen.

Ÿ. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

In Officio feriali

Capit. Jer. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-
gnum in panem
ejus, et eradámus eum
de terra vivéntium, et
nomen ejus non me-
morétur ámplius.

Hymnus

LUSTRA sex qui jam per-
égit,

Tempus implens córpo-
ris,

Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,

Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce lan-
guet :

Spina, clavi, lancea

Mite corpus perforárunt :

Unda manat, et cruor :

Terra, pontus, astra, mun-
dus,

Quo lavántur flúmine!

CruX fidélis, inter om-
nes

Arbor una nóbilis :

Silva talem nulla profert

Fronde, flore, gérmine :

Dulce ferrum, dulce li-
gnum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor al-
ta,

Tensa laxa víscera,

Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívtas;
Et supérni membra Regis

Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre

Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor per-
únxít,

Fusus Agni corpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Unius Triníque nomen
Laudet univérstas.

Amen.

Ÿ. Eripe me de inimí-
cis meis, Deus meus.

℞. Et ab insurgéntibus
in me líbera me.

ANTIPHONA ad Benedí-
ctus ut in *Proprio* de
Tempore.

Cant. Benedíctus 16

Preces dicendæ 17

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio, deinde Comme-
morationes, si occurrant.

Suffragium si habetur
19

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, *vel* Laus.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súp-
plices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans
témperet,

Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis ínti-
ma,

Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésse-
rit,

Noctémque sors redúxe-
rit,

Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæ-
culum. Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale:** Ant. Exaltáre,
Dómine.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali:**
Ant. Vivo ego.

In Sabbato infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Libera me, Dómine.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja.

Psalmus 93, i

DEUS ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributióem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupillos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intélligite, insipientes in pópulo : * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem,

non áudiet? * aut qui finxit óculum, non cónsiderat?

Qui córripit Gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatióes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Psalmus 93, ii

BEÁTUS homo, quem tu erudíeris, Dómine : * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in júdici-um : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitáset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * miseri-

córdia tua, Dómine, adjuvábam me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcepto ?

Captábunt in ánimam iusti : * et sánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Psalmus 107

PARÁTUM cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natió nibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos, Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus vir-

tútem : * et ipse ad nihilum dedúcet inimícos nostros.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Psalmus 50 Miserére, hic subjungitur Psalmus 149 Cantáte Dómino... laus ejus, qui in Laudibus locum non habuit et infra ponitur; secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona.

Psalmus 149

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in týpmano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Extra Tempus Paschale : Ant. Exaltáre, Dómine, qui júdicas terram : redde retributió nem supér bis.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : Ant. Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

In Sabbato infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te : et cujúsvis manus pugnet contra me.

Tempore Paschali : Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Vigilia privilegiata Pentecostes, in Officio

cujuslibet *Festi* vel *Octavæ*, ac sanctæ Mariæ in *Sabbato* necnon in *Feriis* Temporis Paschalis :

Capit. 1 Tim. 1, 17

REGI sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen. *R.* Deo grátias.

In omnibus *Feriis* et *Vigiliis communibus* extra Tempus Paschale :

Capit. Zach. 8, 19

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

R. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Christe. V.* Qui sedes ad dexteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. *Christe.*

V. Exsúrge, Christe, adjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

Tempore *Passionis* omittitur Glória Patri.

Tempore *Paschali* :

R. br. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúja, allelúja. *Chri-*

ste. V. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. *Christe.*

V. Exsúrge, Christe, adjuva nos, allelúja. *R.* Et libera nos propter nomen tuum, allelúja.

Preces dominicales, si dicuntur 24; Preces feriales 25

V. Dóminus vobíscum.

Orémus. *Oratio*

DÓMINE Deus omnípotens, qui ad principium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte ; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

V. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur **MARTYROLOGIUM.**

Postea *V.* Pretiósá in conspéctu Dómini. *R.* Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus :

Oratio

SANCTA María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

ŷ. Deus, in adiutórium meum (*ter*).

Glória Patri. Sicut.

Kýrie, eléison.

Pater noster.

ŷ. Et ne nos.

ŷ. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum. ℞. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

ŷ. Glória Patri. ℞. Sicut.

Orémus. Oratio

DIRÍGERE et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse me-

reámur, Salvátor mundi : Qui vivis.

ŷ. Jube.

Bened. Dies et actus.

℞. Amen.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Lectio br. Is. 55, 6

QUÆRITE Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Tu autem, Dómine.

Tempore *Passionis* in Officio feriali :

Lectio br. Is. 50, 6-7

FÁCIEM meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ídeo non sum confúsus. Tu autem.

Tempore *Paschali* in Officio feriali :

Lectio br. Col. 3, 1-2

SI consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Tu autem.

Lectio brevis

PRO MART. extra T. P.

JUSTUS cor suum tradidit ad vigilandum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

PRO PLUR. MM. extra T. P.

FULGÉBUNT justí, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis; et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

PRO MART. T. P.

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

PRO CONF. PONT.

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offerre illi incénsus dignum in odórem suavitátis.

PRO CONF. NON PONT.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum, honestávit illum in labóribus,

et complévit labóres illius.

PRO VIRGINE

OUAM pulchra est casta generátio cum claritáte! immortalis est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

PRO VIRG. ET MARTYRE

DÓMINE, Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

PRO MARTYRE TANTUM

LAUDÁBIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine, Deus noster.

PRO NEC VIRGINE
NEC MART.

MULTÆ filiæ congregáverunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlIER timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Post Lect. brevem :

ŷ. Adjutórium.

ŷ. Benedícite. R. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam. Et fidélium ánimæ.

AD TERTIAM

Pater et Ave.

ŷ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, *vel* Laus.

Hymnus

NUNC, Sancte, nobis,
Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiómem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Extra Tempus Paschale : Ant. Clamor meus.

Tempore *Quadragesimæ* in Officio feriali :

Ant. Advenérunt nobis.

In Sabbato infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dómine.

Tempore **Paschali** :

Ant. Allelúja.

Psalmus 101, i

DÓMINE, exáudi oratiómem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas faciém tuam a me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comedere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pel-

licáno solitúdinis : *
factus sum sicut nyctí-
corax in domicílio.

Vigilávi, * et factus
sum sicut passer soli-
tárius in tecto.

Tota die exprobrábant
mihi inimíci mei : * et
qui laudábant me, ad-
vérsus me jurábant.

Quia cínerem tam-
quam panem mandu-
cábam, * et potum
meum cum fletu miscé-
bam.

A fácie iræ et indi-
gnatiónis tuæ : * quia
élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra
declinavérunt : * et ego
sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in
ætérrnum pérmanes : *
et memoriále tuum in
generatióem et gene-
ratióem.

Psalmus 101, ii

TU exsúrgens miseré-
beris Sion : * quia
tempus miseréendi ejus,
quia venit tempus.

Quóniam placuérunt
servis tuis lápides ejus :
* et terræ ejus misere-
búntur.

Et timébunt Gentes
nomen tuum, Dómine,

* et omnes reges terræ
glóriam tuam.

Quia ædificávit Dómi-
nus Sion : * et vidébi-
tur in glória sua.

Respéxit in oratióem
humílium : * et non
sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in ge-
neratióne áltera : * et
pópulus, qui creábitur,
laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de ex-
célso sancto suo : *
Dóminus de cælo in
terram aspéxit :

Ut audíret gémitus
compeditórum : * ut
sólveret fílios interemp-
tórum :

Ut annúntient in Sion
nomen Dómini : * et
laudem ejus in Jerúsa-
lem.

In conveniéndo pópu-
los in unum, * et reges
ut sérviant Dómino.

Psalmus 101, iii

RESPÓNDIT ei in via
virtútis suæ : * Pau-
citatém diérum meó-
rum núntia mihi.

Ne révoces me in di-
mídio diérum meórum :
* in generatióem et
generatióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, ter-

ram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Clamor meus, Dómine, ad te pervéniat : non avértas faciém tuam a me.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : *Ant.* Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

In Sabbato infra Hebdomadam Passionis in Officio feriali :

Ant. Judicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Capit. Joël 2, 12-13

CONVERTÍMINI ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

R. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. *Ipse. y.* Et a verbo áspero. *De láqueo. Glória Patri. Ipse.*

y. Scápulis suis obumbrábit tibi. *R.* Et sub pennis ejus sperábis.

Tempore Passionis in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 13

DÓMINE, omnes qui te derelínquunt, confundéntur : recedéntes a te, in terra scribéntur : quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dómini.

R. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. *Erue. y.* Et de manu canis únicam meam. *Deus. Erue.*

Ÿ. De ore leónis libera me, Dómine. *R.* Et a cónibus unicórnium humilitátem meam.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. *R.* Et osténde faciém tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

AD SEXTAM

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúja, *vel* Laus.

Hymnus

RECTOR potens, verax
Deus,
Qui témperas rerum vi-
ces,
Splendóre mane illúmi-
nas,
Et ígnibus merídiem :

Exstingue flammas lí-
tium,

Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córpo-
rum,

Verámque pacem cór-
dium.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale :** *Ant.* Dómine,
Deus meus.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :**

Ant. Commendémus
nosmetípsos.

In Sabbato infra Heb-
domadam *Passionis* in
Officio feriali :

Ant. Pópule meus.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 103, i

BÉNEDIC, ánima
mea, Dómino :
* Dómine, Deus
meus, magnificátus es
veheménter.

Confessiónem, et de-
córem induísti : * amí-
ctus lúmine sicut vesti-
ménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestimentum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Psalmus 103. ii

RIGANS montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum jumentis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occasum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt : * et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum : * et ad operationem suam usque ad vespereum.

Psalmus 103, iii

QUAM magnificata sunt opera tua, Domine ! * omnia in sapientia fecisti : implata est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiosum manibus : * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei : * omnia a te expectant ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent : * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : * auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur : * et renovabis faciem terrae.

Sit gloria Domini in saeculum : * laetabitur Dominus in operibus suis :

Qui respicit terram, et facit eam tremere : * qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vita mea : * psallam Deo meo, quamdiu sum.

Jucundum sit ei eloquium meum : * ego vero delectabor in Domino.

Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint : * benedic, anima mea, Domino.

Extra Tempus Paschale : Ant. Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : Ant. Commendemus nosmetipsos, in multa patientia, in jejuniis multis, per arma justitiæ.

In Sabbato infra Hebdomadam *Passionis* in Officio feriali :

Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? Respóndemihi.

Tempore Paschali :

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Capit. Is. 55, 7

DERELÍNUAT ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatíones suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

R. br. Scápulís suis
* Obumbrábit tibi. **Scá-**
pulis. **ψ.** Et sub pennis
ejus sperábis. **Obum-**
brábit. **Glória Patri.**
Scápulís.

ψ. Scuto circúmdabit
te véritas ejus. **R.** Non
timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis in Officio feriali :

Capit. Jer. 17, 18

CONFUNDÁNTUR qui me
persequúntur, et non

confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritíone cóntere eos, Dómine, Deus noster.

R. br. De ore leónis
* Líbera me, Dómine.
De ore. **ψ.** Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. **Líbera.**
De ore.

ψ. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. **R.** Et cum viris sánguinum vitam meam.

Preces(si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

ψ. Et ne nos.

ψ. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

ψ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

ψ. Dómine, exáudi.

ψ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

ψ. Dóminus vobíscum.

ψ. Benedicámus.

ψ. Fidélium ánimæ.

AD NONAM

Pater et Ave.

†. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Hymnus

RERUM, Deus, tenax vi-
gor,
Immótus in te pérma-
nens,
Lucis diurnæ témpora
Succéssibus detérmi-
nans :

Largíre lumen véspe-
re,

Quo vita nusquam déci-
dat,

Sed præmium mortis sa-
cræ

Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæ-
culum. Amen.

**Extra Tempus Pa-
schale : Ant.** Ne tacúe-
ris, Deus.

**Tempore Quadragesi-
mæ in Officio feriali :**
Ant. Per arma justitiæ.

**In Sabbato infra Heb-
domadam Passionis in
Officio feriali :**

Ant. Numquid réddi-
tur.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja.

Psalmus 108, i

DEUS, laudem
meam ne tacú-
eris : * quia os
peccatóris, et os do-
lósi super me apértum
est.

Locúti sunt advérsus
me lingua dolósa, et
sermónibus ódii cir-
cumdederunt me : * et
expugnavérunt me gra-
tis.

Pro eo ut me dilíge-
rent, detrahébant mihi :
* ego autem orábam.

Et posuérunt advér-
sum me mala pro bo-
nis : * et ódium pro
dilectióne mea.

Constitue super eum
peccatórem : * et diáb-
olus stet a dextris
ejus.

Cum judicátur, éxeat
condemnátus : * et orá-
tio ejus fiat in peccá-
tum.

Fiant dies ejus pauci :
* et episcopátum ejus
accípiat alter.

Fiant filii ejus órpha-
ni : * et uxor ejus ví-
dua.

Nutántes transferán-

tur filii ejus, et mendicent : * et ejiciántur de habitatióibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

Psalmus 108, ii

IN memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut

aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Psalmus 108, iii

LÍBERA me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * viderunt me, et moverunt cápita sua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * salvum

me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : * qui insúrgunt in me, confundántur : servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persecúntibus ánimam meam.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Ne tacúeris, Deus, quia sermónibus ódii circumdedérunt me.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali : *Ant.* Per arma justítiæ virtútis Dei commendémus nosmetípsos in multa paciéntia.

In Sabbato infra Hebdomadam Passjonis in Officio feriali :

Ant. Numquid réddi-

tur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ in Officio feriali :

Capit. Is. 58, 7

FRANGE esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris.

R. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. **Scuto. y.** Non timébis a timóre noctúrno. **Véritas. Glória Patri. Scuto.**

y. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Tempore Passionis in Officio feriali :

Capit. Jer. 18, 20

RECORDÁRE quod steterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatióem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum impiis, * Deus, ánimam meam. **Ne perdas.** **Ÿ.** Et cum viris sánguinem vitam meam. **Deus. Ne perdas.**

Ÿ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

R. A viro iníquo éripe me.

Preces (si dicendæ sint):

Kýrie, eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

Ÿ. Dómine, Deus virtutum, convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ÿ. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

Ÿ. Dómine, exáudi.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio conveniens.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

AD VESPERAS

Pater et Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Sicut erat.

Allelúja, vel Laus.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Benedíctus Dóminus †.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja, * allelúja, allelúja.

¶ **ANTIPHONÆ cum PSALMIS**, tam intra quam extra Tempus Paschale assignatæ, semper in Sabbato dicuntur pro I Vesperis Dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa Dominica, tam in Dominicis minoribus, extra Octavam Ascensionis, quam in Dominicis majoribus, non exclusa ipsa Dominica in Albis.

Psalmus 143, i

BENEDÍCTUS Dóminus, † Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei ?

* aut fílius hóminis,
quia réputas eum?

Homo vanitatí símilis
factus est : * dies ejus
sicut umbra præté-
eunt.

Dómine, inclína cælos
tuos, et descénde : *
tange montes, et fumi-
gábunt.

Fúlgura coruscatió-
nem, et dissipábis eos :
* emítte sagíttas tuas,
et conturbábis eos.

Emítte manum tuam
de alto, éripe me, et
líbera me de aquis mul-
tis : * de manu filiór-
um alienórum.

Quorum os locútum
est vanitátem : * et dèx-
tera eórum, dèxtera
iniquitátis.

Ant. Benedíctus Dómi-
nus, suscéptor meus,
et liberátor meus.

Ant. Beátus pópulus.

Psalmus 143, ii

DEUS, cánticum no-
vum cantábo tibi :
* in psaltério, deca-
chórdo psallam tibi.

Qui das salútem régi-
bus : * qui redemísti
David, servum tuum,
de gládio maligno :
éripe me.

Et érue me de ma-
nu filiór-um alienórum,
quorum os locútum est
vanitátem : * et dèxtera
eórum, dèxtera iniqui-
tátis :

Quorum fílii, sicut no-
vellæ plantatiónes * in
juventúte sua.

Fíliæ eórum compósi-
tæ : * circumornátæ ut
similitúdo templi.

Promptuária eórum
plena, * eructántia ex
hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ,
abundántes in egréssi-
bus suis : * boves eó-
rum crassæ.

Non est ruína macé-
riæ, neque tránsitus : *
neque clamor in pla-
téis eórum.

Beátum dixerunt pó-
pulum, cui hæc sunt :
* beátus pópulus, cu-
jus Dóminus Deus
ejus.

Ant. Beátus pópulus,
cujus Dóminus Deus
ejus.

Ant. Magnus Dómi-
nus.

Psalmus 144, i

EXALTÁBO te, Deus
meus, rex : * et be-
nedícam nómini tuo in

sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi : * et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis.

Ant. Suávis Dóminus.

Psalmus 144, ii

MISERÁTOR, et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis : * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam fácient filiis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Ant. Suávis Dóminus univérsis : et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Ant. Fidélis Dóminus†.

Psalmus 144, iii

FIDÉLIS Dóminus † in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui corruunt : * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illó-

rum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimál benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciét : * et deprecatióem eórum exáudiet : et salvos fáciét eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatióem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sǽculum, et in sǽculum sǽculi.

Extra Tempus Paschale : *Ant.* Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Tempore Paschali : *Ant.* Allelúja, allelúja, allelúja.

Tempore Quadragesimæ

Capitulum ut in Proprio de Tempore.

Hymnus

AUDI, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétribus,
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

Concéde nostrum cónteriteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Jejúna corda críminum.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

✠. Angelis suis Deus

mandávit de te. **R.** Ut
custódiant te in ómni-
bus viis tuis.

Tempore Passionis

**Capitulum ut in *Proprio*
de Tempore.**

Hymnus

VEXÍLLA Regis prod-
eunt :
Fulget Crucis mysté-
rium,
Qua vita mortem pértu-
lit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lán-
ceæ
Mucrónē diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cón-
cinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúl-
gida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sáecu-
li,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ Sequens strophá di-
citur flexis genibus; et
ultima numquam muta-
tur.

O Crux, ave, spes úni-
ca,

Hoc Passiόνis témpore
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crímina.

Te, fons salútis, Tríní-
tas,

Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

¶ Eripe me, Dómine,
ab hómine malo. **R.** A
viro iníquo éripe me.

Tempore Paschali

**Capitulum ut in *Proprio*
de Tempore.**

Hymnus

AD régias Agni dapes,
Stolis amícti cándi-
dis,
Post tránsitum Maris Ru-
bri,
Christo canámus Prín-
cipi :

Divína cujus cáritas
Sacrum propínat sánguini-
nem,

Almíque membra córpo-
ris

Amor sacérdos ímmolat.

Sparsum cruórem pó-
stibus

Vastátor horret Angelus :

Fugítque dívísium mare;
Mergúntur hostes flúcti-
bus.

Jam Pascha nostrum
Christus est,
Paschális idem víctima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyna.

O vera cæli víctima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

Victor, subáctis ínfe-
ris,
Trophæa Christus éxpli-
cat;
Cælóque apérto, súbdi-
tum

Regem tenebrárum tra-
hit.

Ut sis perénne ménti-
bus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ÿ. Mane nobíscum, Dó-
mine, allelúja. **R.** Quó-
niam advesperáscit, al-
lelúja.

Ad Magníficat ANTIPHONA ut in *Proprio* de Tem-
pore.

Magníficat 41

Expleto Cantico ac re-
petita Antiphona, dicitur

Oratio *Dominicæ sequen-
tis* propria, quæ per to-
tam Hebdomadam suam
in feriali Officio adhibe-
tur, nisi specialis Oratio
habeatur.

Postea Commemoratio-
nes si occurrant.

Suffragium vel Com. de
Cruce si habetur 44

Ÿ. Dóminus vobíscum.
Benedicámus. Fidélium.

AD COMPLETORIUM

Ÿ. Jube.

Bened. Noctem.

Lectio brevis

1 Petr. 5, 8-9

RATRES : Sóbrii
estóte, et vigi-
láte : quia ad-
versárius vester diábo-
lus tamquam leo rú-
giens círcuit, quærens
quem dévoret : cui re-
sístite fortes in fide. Tu
autem.

Ÿ. Adjutórium.

Pater, Confessio cum
Absolutione, ut in Ordi-
nario 46

Ÿ. Convérte nos.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat.
Allelúja, vel Laus.

Extra Tempus Paschale : **Ant.** Intret oratio mea.

Tempore Paschali : **Ant.** Allelúja.

Psalmus 87

DÓMINE, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posué-

runt me abominatió-nem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fá-cies mirabília : * aut mé-dici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione ?

Numquid cognoscén-tur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliuiónis ?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane oratio mea prævéniat te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratió-nem meam : * avértis fáciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die :

* circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Psalmus 102, i

BÉNEDIC, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et júdiciú ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israél voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * lon-

gánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Psalmus 102, ii

QUÓMODO miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem
Dómini ab ætérno, * et
usque in ætérnum su-
per timéntes eum.

Et justítia illíus in
filios filiórum, * his qui
servant testaméntum
ejus :

Et mémores sunt
mandatórum ipsíus, *
ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo pa-
rávit sedem suam : * et
règnum ipsíus ómnibus
dominábitur.

Benedícite Dómino,
omnes Angeli ejus : *
poténtes virtúte, † fa-
ciéntes verbum illíus,
ad audiéndam vocem
sermónum ejus.

Benedícite Dómino,
omnes virtútes ejus : *
minístri ejus, qui fáci-
tis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino,
ómnia ópera ejus : * in
omni loco dominatiónis
ejus, bénedic, ánima
mea, Dómino.

**Extra Tempus Pa-
schale :** **Ant.** Intret orá-
tio mea in conspéctu
tuo, Dómine.

Tempore Paschali :
Ant. Allelúja, allelúja,
allelúja.

Hymnus

TE lucis ante térmi-
num,

Rerum Creátor, pósci-
mus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sóm-
nia,

Et nóctium phantásma-
ta;

Hostémque nostrum
cómprime,

Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssi-
me,

Patríque compar. Unice,
Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæ-
culum.

Amen.

Capit. Jer. 14, 9

TU autem in nobis es,
Dómine, et nomen
sanctum tuum invocá-
tum est super nos : ne
derelínquas nos, Dó-
mine, Deus noster.

R. br. In manus tuas,
Dómine, * Comméndo
spíritum meum. **In** ma-
nus. **Ÿ.** Redemísti nos,
Dómine, Deus veritátis.
Comméndo. Glória Pa-
tri. In manus.

Ÿ. Custódi nos, Dómi-
ne, ut pupíllam óculi.

R. Sub umbra alárum
tuárum prótege nos.

In Officio feriali Sabbati
post Dom. *Passionis* Gló-
ria Patri *omittitur*.

Tempore Paschali :

R. br. In manus tuas,
Dómine, comméndo spí-
ritum meum, * Allelú-
ja, allelúja. In manus.
ŷ. Redemísti nos, Dó-
mine, Deus veritátis.
Allelúja, allelúja. Gló-
ria Patri. In manus.

ŷ. Custódi nos, Dómi-
ne, ut pupíllam óculi,
allelúja. *R.* Sub umbra
alárum tuárum prótege
nos, allelúja.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis

NUNC dimíttis servum
tuum, Dómine, * se-
cúndum verbum tuum
in pace :

Quia vidérunt óculi
mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante
fáciem ómnium popu-
lórum,

Lumen ad revelatió-
nem Géntium, * et gló-
riam plebis tuæ Israël.

Ant. Salva nos, Dómi-
ne, vigilánte, custódi
nos dormiéntes ; ut vi-
gilémus cum Christo, et
requiescámus in pace.
(*T. P.* Allelúja.)

Preces si dicendæ 49

ŷ. Dóminus vobíscum.

Orémus. *Oratio*

VÍSITA, quæsumus,
Dómine, habitatió-
nem istam, et omnes
insídias inimíci ab ea
longe repélle : Angeli
tui sancti hábitent in
ea, qui nos in pace
custódiant ; et benedí-
ctio tua sit super nos
semper. Per Dóminum
nostrum Jesum Chri-
stum Fílium tuum.

ŷ. Dóminus vobíscum.

ŷ. Benedicámus.

Bened. Benedícat et cu-
stódiat nos omnípotens
et miséricors Dóminus,
Pater, et Fílius, et Spíri-
tus Sanctus. *R.* Amen.

*Subjungitur una ex fina-
libus beatæ Mariæ Virgi-
nis Antiphonis* 51, 52

ŷ. Divínium auxílium.

Pater, *Ave et Credo.*

PROPRIUM DE TEMPORE

SABBATO I IN QUADRAGESIMA

¶ Usque ad Sabbatum sanctum non celebrantur Octavæ.

Hodie et deinceps usque ad Sabbatum sanctum, exceptis diebus Dominicis, Vesperæ dicuntur ante comestionem, etiam in Festis.

AD VESPERAS

Antiphonæ et Psalmi de Sabbato, ut in Psalterio 392

Capit. 2 Cor. 6, 1-2

FRATRES : Hortamur vos, ne in vacuum gratiam Dei recipiátis. Ait enim : Tém-pore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus Audi, benígne et ¶. Angelis 395

Ad Magnif. Ant. Tunc invocábis, * et Dóminus exáudiet : clamábis, et dicet : Ecce adsum.

Oratio

DEUS, qui Ecclésiám tuam ánnua Quadragesimáli observatióne purificas : præsta familiæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinendo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

DOMINICA I IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invit. Non sit vobis et **Hymnus** Ex more 54
Ant. et Pss. de Dom. 57,

cum Versibus Noct. de Temp. Quadrag., ut in Psalt.; quæ dicuntur etiam in reliquis Dominicis Quādragesimæ.

In I Nocturno

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Cap. 6, 1-16 Lectio i

ADJUVANTES autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Tém-pore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensió-nem, ut non vituperétur ministérium nostrum : sed in ómnibus exhibeá-mus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in tribulatió-nibus, in necessitatibus, in angústiiis, in plagis, in cárceribus, in sedi-tiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitate, in sciéntia, in longanimitate, in suavitate, in Spíritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritátis,

in virtúte Dei, per arma justítiæ a dextris, et a sinístris, per glóriam, et ignobilitátem, per infámiam, et bonam famam : ut seductóres, et veráces, sicut qui ignóti, et cógniti : quasi moriéntes, et ecce vívi-mus : ut castigáti, et non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudéntes : sicut egén-tes, multos autem lo-cupletántes : tamquam nihil habéntes, et óm-nia possidéntes.

R. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commen-démus nosmetípsos in multa patiéntia, in je-júniis multis, * Per arma justítiæ virtútis Dei.

Y. In ómnibus exhibeá-mus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in jejúniis multis. **Per arma.**

Lectio ii

Os nostrum patet ad vos, o Corínthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustíamini in nobis : angustíamini autem in viscéribus ve-stris : eámdem autem

habéntes remuneratió-
nem, tamquam fíliis di-
co, dilatámini et vos.
Nolite jugum dúcere
cum infidélibus. Quæ
enim participatio justí-
tiæ cum iniquitatē? Aut
quæ societas luci ad
ténébras? Quæ autem
convéntio Christi ad Bé-
lial? Aut quæ pars fidéli
cum infidéli? Qui autem
consénsus templo Dei
cum idólis? Vos enim
estis templum Dei vivi,
sicut dicit Deus : Quó-
niam inhabitábo in illis,
et inambulábo inter eos,
et ero illórum Deus, et
ipsi erunt mihi pópulus.

R. In ómnibus exhi-
beámus nosmetípsos
sicut Dei minístros in
multa patiéntia : * Ut
non vituperétur mini-
stérium nostrum. **ψ.** Ec-
ce nunc tempus accep-
tábile, ecce nunc dies
salútis : commendémus
nosmetípsos in multa
patiéntia. **Ut non.**

Lectio iii Cap. 7, 4-9

REPLÉTUS sum conso-
latiône, superabún-
do gáudio in omni tri-
bulatiône nostra. Nam
et, cum venissémus in

Macedóniam, nullam
réquiem hábuit caro
nostra, sed omnem tri-
bulatióem passi su-
mus : foris pugnae, in-
tus timóres. Sed qui
consolátur húmiles,
consolátus est nos Deus
in advéntu Titi. Non
solum autem in advén-
tu ejus, sed étiam in
consolatióne, qua con-
solátus est in vobis, ré-
ferens nobis vestrum
desidérium, vestrum fle-
tum, vestram æmula-
tióem pro me, ita ut
magis gaudérem. Quó-
niam etsi contristávi
vos in epístola, non me
pœnitet : etsi pœnité-
ret, videns quod epístola
illa (etsi ad horam)
vos contristávit; nunc
gáudeo : non quia con-
tristáti estis, sed quia
contristáti estis ad pœ-
niténtiam.

R. In jejúnio et fletu
orábunt sacerdótes, di-
céntes : * Parce, Dómi-
ne, parce pópulo tuo :
et ne des hereditátem
tuam in perditionem.
ψ. Inter vestibulum et
altáre plorábunt sacer-
dótes, dicéntes. **Parce.**
Glória Patri. Parce.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis
Papæ

Sermo 4 de Quadrag.

Lectio iv

QRÆDICATÚRUS VO-
bis, dilectíssi-
mi, sacratíssi-
mum maximúmque je-
júnium, quo áptius utar
exórdio, quam ut ver-
bis Apóstoli, in quo
Christus loquebátur, in-
cípiam, dicámque quod
lectum est : Ecce nunc
tempus acceptábile : ec-
ce nunc dies salútis ?
Quamvis enim nulla
sint témpora, quæ di-
vínis non sint plena
munéribus, et semper
nobis ad misericórdiam
Dei per ipsíus grátiam
præstétur accéssus :
nunc tamen ómnium
mentes majóri stúdio
ad spiritáles proféctus
movéri, et amplióri fi-
dúcia opórtet animári,
quando ad unívérsa pie-
tátis officia, illíus nos
diéi, in quo redempti
sumus, recúrsus invítat :
ut excéllens super
ómnia passiónis Do-
mínicæ sacraméntum,

purificátis et corpóri-
bus et ánimis celebré-
mus.

R. Emendémus in
mélius, quæ ignoránte
peccávimus : ne súbito
præoccupáti die mortis,
quærámus spátium pœ-
niténtiæ, et inveníre non
possimus : * Atténde,
Dómine, et miserére,
quia peccávimus tibi.
Ÿ. Adjuva nos, Deus, sa-
lutáris noster, et prop-
ter honórem nóminis
tui, Dómine, libera nos.
Atténde.

Lectio v

DEBEBÁTUR quidem
tantis mystériis ita
incessábilis devótio, et
continuáta reveréntia,
ut tales permanerémus
in conspéctu Dei, qua-
les nos in ipso Pascháli
festo dignum est inve-
niri. Sed quia hæc for-
titúdo paucórum est :
et dum carnis fragili-
táte austérior observán-
tia relaxátur, dumque
per várias actiónes vitæ
hujus sollicitúdo distén-
ditur, necesse est de
mundáno púlvere étiam
religiósa corda sordé-
scere : magna divi-

næ institutiónis salubritáte provísium est, ut ad reparándam méntium puritátem quadraginta nobis diérum exercitatio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et jejúnia casta decóquerent.

R. Derelinquat impius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus : * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia Dóminus Deus noster. **V.** Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. **Quia** benígnus.

Lectio vi

INGRESSÚRI ígitur, dilectíssimi, dies mýsticos, et purificándis ánimis atque corpóribus sacrátius institútos, præcéptis apostólicis obedírecurémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus : ut castigátis colluctatióibus, quæ

sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominationis suæ obtíneat dignitátem : ut némini dantes ullam offensióem, vituperatióibus obloquéntium non simus obnoxii. Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ impiæ in injúriam se religiónis armábunt, si jejunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa jejúnii : aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

R. Paradísi portas apérui nobis jejúnii tempus : suscipiámus illud orántes, et deprecántes : * Ut in die resurrectionis cum Dómino gloriémur. **V.** In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa paciéntia. **Ut** in die. **Glória Patri. Ut** in die.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 4, 1-11

IN illo témpore : Ductus est Jesus in désertum a Spíritu, ut tentaretur a diabolo. Et cum jejúnasset quadraginta diébus et quadraginta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 16 in Evang.

DUBITÁRI a quibúsdam solet, a quo spíritu sit Jesus ductus in désertum, propter hoc quod súbditur : Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem : et rursum : Assúmpsit eum in montem excélsu valde. Sed vere et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a Sancto Spíritu in désertum ductus credátur : ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malignus spíritus inveníret. Sed ec-

ce, cum dicitur Deus homo vel in excélsu montem, vel in sanctam civitátem a diabolo assúptus, mens réfugit credere, humanæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus.

R. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra : et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : * Quia benígnus et miséricors est. **V.** De-relínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. **Quia.**

Lectio viii

CERTE iniquórum ómnium caput diábolus est : et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diaboli membrum fuit Pilátus ? an non diaboli membra Judæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt ? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit

étiam a membris illius crucifigi? Non est ergo indignum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatióibus vinceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

R. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tua. **¶.** Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio ix

SED sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur : suggestiône, delectatióne, et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectatióem, aut étiam in consénsu lábimur : quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis

incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradicciónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestióem pótuit : sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit.

R. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. **¶.** Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem. In mánibus. Glória Patri. In mánibus.

Et non dicitur Hymnus Te Deum in Officio de Tempore, usque ad Sabbatum sanctum inclusive.

AD LAUDES

Ant. 1 Cor mundum * crea in me, Deus, et spíritum rectum ínnovali in viscéribus meis.

Psalmi de Dominica 2º loco 70

2 O Dómine, * saluum me fac : o Dómine, bene prosperáre.

3 Sic benedicam * te in vita mea, Dómine : et in nómine tuo levábo manus meas.

4 In spíritu * humili-
tátis, et in ánimo con-
tríto suscipiámur, Dó-
mine, a te : et sic fiat
sacrificium nostrum, ut
a te suscipiátur hódie,
et pláceat tibi, Dómine
Deus.

5 Laudáte Deum, *
cæli cælórum, et aquæ
omnes.

Capit. 2 Cor. 6, 1-2

FRATRES : Hortámur
vos, ne in vácuum
grátiam Dei recipiátis.
Ait enim : Témpore ac-
cépto exaudívi te, et in
die salútis adjúvi te.

Hymnus O sol salútis
et y. Angelis suis, ut in
Psalterio 75

Ad Bened. Ant. Du-
ctus est Jesus * in de-
sértum a Spíritu, ut
tentarétur a diábolo : et
cum jejúnasset quadra-
gínta diébus et quadra-
gínta nóctibus, póstea
esúriit.

Oratio

DEUS, qui Ecclésiám
tuam ánnua Qua-
dragesimáli observatió-

ne puríficas : præsta fa-
míliae tuæ ; ut, quod a
te obtinére abstinéndo
nítitur, hoc bonis opé-
ribus exsequátur. Per
Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Jesus autem *
cum jejúnasset quadra-
gínta diébus et quadra-
gínta nóctibus, póstea
esúriit.

Psalmi 92 Dóminus re-
gnávit et 99 Jubiláte Deo
e Laudibus 1º loco ; de-
inde 118 Beáti immac-
uláti et Retríbue, ut in
Psalterio 78 : qui dicun-
tur etiam in Dominicis
sequentibus, usque ad
Dominicam Palmarum
inclusive.

Ad absolutionem vero
Capituli in Officio de
Tempore, ab hac Domi-
nica usque ad Sabbatum
ante Dominicam Passio-
nis inclusive, Lectio bre-
vis Quærite Dóminum,
de Tempore Quadragesi-
mæ, ut in Psalterio 83

AD TERTIAM

Ant. Tunc assúmpsit *
eum diábolus in san-
ctam civitátem, et stá-
tuit eum supra pinná-
culum templi, et dixit

ei : Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capit. Fratres : Hortámur, ut infra in II Vesp.

R. **br.** Ipse liberávit me * De láqueo venántium. **Ipse.** **Ÿ.** Et a verbo áspero. **De láqueo.** **Glória Patri.** **Ipse.**

Ÿ. Scápolis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM

Ant. Non in solo pane * vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capit. 2 Cor. 6, 2-3

ECCE nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : némini dantes ullam offensió-nem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

R. **br.** Scápolis suis * Obumbrábit tibi. **Scápolis.** **Ÿ.** Et sub pennis ejus sperábis. **Obumbrábit.** **Glória Patri.** **Scápolis suis.**

Ÿ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. **R.** Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM

Ant. Dóminum Deum tuum * adorábis, et illi soli sérvies.

Capit. 2 Cor. 6, 9-10

UT castigáti, et non mortificáti : quasi tristes, semper autem gaudéntes : sicut egéntes, multos autem locupletántes : tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

R. **br.** Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. **Scuto.** **Ÿ.** Non timébis a timóre noctúrno. **Véritas ejus.** **Glória Patri.** **Scuto.**

Ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiánt te in ómnibus viis tuis.

IN II VESPERIS

Ant. et Psalmi de Dominica, ut in Psalterio 93

Capit. 2 Cor. 6, 1-2

FRATRES : Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accepto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymn. Audi, benigne et
y. Angelis suis, ut in Psal-
terio 97

Ad Magnif. Ant. Ecce
nunc tempus * acceptá-
bile, ecce nunc dies sa-
lútis : in his ergo dié-
bus exhibeámus nos-
metipsos sicut Dei mi-
nistros in multa pa-
tiéntia, in jejúniis, in
vigiliis, et in caritaté
non ficta.

INVITATORIUM, HYMNI,
VERSUS, LECTIO BREVIS ad
Primam et RESPONSORIA
BREVIa ad reliquas Horas,
in Officio tam dominicali
quam feriali usque ad
Nonam Sabbati ante Do-
minicam Passionis in-
clusive, dicuntur quoti-
die, ut supra, de Tem-
pore Quadragesimæ in
Ordinario : et inde su-
muntur in Officio feriali
etiam CAPITULA ad omnes
Horas, et ANTIPHONA ad
singulas Horas minores.

¶ Sequentes Feriæ us-
que ad Sabbatum post
Dominicam Passionis in-
clusive, sunt majores non
privilegiatæ.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

ANTIPHONÆ et PSALMI
de Feria, cum VERSU de

Tempore Quadragesimæ,
ut in *Psalterio* : quod
servatur etiam in Officio
feriali usque ad Sabba-
tum ante Dominicam Pas-
sionis inclusive.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 25, 31-46

IN illo témpore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Dum vénerit Fílius hó-
minis in majestáte sua,
et omnes Angeli cum
eo, tunc sedébit super
sedem majestátis suæ :
et congregabúntur ante
eum omnes gentes. Et
réliqua.

Homilía sancti Augu-
stíni Epíscopi

Lib. de fide et oper., c. 15
tom. 4, circa med.

SI mandátis non
servátis, ad vi-
tam veníri po-
test per solam fidem,
quæ sine opéribus mór-
tua est : illud deínde
quómodo verum erit,
quod eis, quos ad si-
nístram positúrus est,
dicet : Ite in ignem æ-
térnum, qui parátus est
diábolo, et ángelis ejus :
nec increpat, quia in

eum non crediderunt; sed quia bona ópera non fecerunt? Nam profecto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine operibus mórtua est, promittat ætérnam vitam; propterea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permixtæ eisdem páscuis utebántur : ut appareat, eos illi dicturos : Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum crediderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

℞. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salutis : commendémus nosmetipsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, * Per arma justítiæ virtútis Dei. †. In ómnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patiéntia, in jejúniis multis. Per arma.

Lectio ii

AN forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non

fecerunt : et non ibunt, qui aliéna rapuerunt? vel corrumpéndo in se templum Dei, in seipsos immisericórdesfuérunt: quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo : Si distribuam ómnia mea paupéribus, caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest? Aut diligat quisquam próximum sicut seipsum, qui non diligit seipsum? Qui enim diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℞. In ómnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patiéntia : * Ut non vituperétur ministerium nostrum. †. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salutis : commendémus nosmetipsos in multa patiéntia. Ut non vituperétur.

Lectio iii

NEQVE illud dici hic póterit, in quo non-núlli seipsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiönem ætérnam. Per

ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem : ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos æténa : cum et hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam conclúsit ita dicens : Sic ibunt illi in combustióne æténa, justí autem in vitam æténam. Erit ergo æténa combústio, sicut ignis : et eos in illam itúros Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuisse declarávit.

℟. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicétes : * Parce, Dómine, parce pópulo tuo ; et ne des hereditátem tuam in perditiónem.

℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicétes. **Parce.** Glória Patri. **Parce.**

AD LAUDES

¶ In hac et sequentibus Feriis usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ

inclusive, PSALMI ad Laudes, et Feria IV etiam tres ultimi ad Matutinum, dicuntur de 2º loco, ac inde etiam sumuntur Antiphonæ, præter quam infra Hebdomadam Majorem ad Laudes, in quibus habentur propriæ.

Ad Primam autem additur *quartus* Psalmus, ut notatur in Psalterio.

Et quotidie in Officio feriali ad omnes Horas dicuntur *Preces*, usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, ut in Ordinario.

℣. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Veníte, benedícti * Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab origine mundi.

Oratio

CONVÉRTE nos, Deus, salutáris noster : et, ut nobis jejúonium Quadragesimále proficiat, mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Quod uni * ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Oratio

ABSOLVE, quæsumus,
Dómine, nostrórum
víncula peccatórum : et,
quidquid pro eis meré-
mur, propitiátus avérte.
Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 21, 10-17

IN illo témpore : Cum
intrásset Jesus Jero-
sólymam, commóta est
univérſa civitas, dicens :
Quis est hic ? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Ve-
nerábilis Presbýteri

Homilia 7 in Quadrages.
tom. 7

QUOD maledicén-
do ficum infru-
ctuóſam per fi-
gúram fecit Dóminus,
hoc idem mox apértius
osténdit, ejiciéndó im-
probos e templo. Ne-
que enim áliquid pec-
cávit arbor, quod esu-
riente Dómino poma
non hábuit, quorum
necdum tempus advé-
nerat : sed peccavére
sacerdótes, qui in domo

Dómini negótia sæcu-
lária gerébant, et fru-
ctum pietátis, quem de-
búerant, quemque in
eis Dóminus esuriébat,
ferre superséderant.
Arefécit Dóminus árbo-
rem maledícto, ut hó-
mines hæc vidéntes,
sive audiéntes, multo
magis intelligerent sese
divíno condemnádos
esse júdicio, si absque
óperum fructu, de plau-
su tantum sibi religióſi
sermónis, velut de só-
nitu et teguménto blan-
diréntur viridántium fo-
liórum.

R. Emendémus in mé-
lius, quæ ignoránte
peccávimus : ne súbito
præoccupáti die^m mortis,
quæramus spátium pœ-
niténtiæ, et inveníre non
possímus : * Atténde,
Dómine, et miserére,
quia peccávimus tibi.
V. Adjuva nos, Deus, sa-
lutáris noster, et prop-
ter honórem nóminis
tui, Dómine, libera nos.
Atténde.

Lectio ii

VERUM quia non intel-
lexérunt, in ipsos
consequénter districtiô-

nem meritæ ultionis exercuit : et ejecit commercia rerum humanarum de domo illa, in quas divinas tantum res agi, hostias et orationes Dei offerri, verbum Dei legi, audiri, et decantari præceptum erat. Et quidem credendum est, quia ea tantum vendi vel emi repérerit in templo quæ ad ministerium necessaria essent ejusdem templi, juxta hoc quod alias factum legimus, cum idem templum ingrédiens, invenit in eo vendentes et ementes oves, et boves, et columbas : quia nimírum hæc omnia non nisi ut offerrentur in domo Domini, eos qui de longe vénerant, ab indigenis comparare credendum est.

R. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitationes suas, et revertatur ad Dominum, et miserébitur ejus : * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malitia Dominus Deus noster. **Y.** Non vult Dominus mortem peccató-

ris, sed ut convertatur et vivat. Quia benígnus et miséricors.

Lectio iii

Si ergo Dominus nec ea volébat venundari in templo, quæ in templo volébat offerri, videlicet propter studium avaritiæ, sive fraudis, quod proprium solet esse negotiantium facinus : quanta putas animadversióne puniret, si invenísset ibi aliquos risui vel vanilóquio vacantes, aut alii cuilibet vício mancipátos? Si enim ea quæ alibi libere geri póterant, Dominus in domo sua temporalia negotia geri non pátitur : quanto magis ea quæ nusquam fieri licet, plus cælestis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis aguntur? Verum quia Spíritus Sanctus in columba super Dominum apparuit, recte per columbas Sancti Spíritus charismata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui columbas vendunt, nisi qui in Ecclesia prétium de im-

positiōne manus accipiunt, per quam videlicet impositionem Spiritus Sanctus cœlitus datur?

R. Paradisi portas aperuit nobis jejunii tempus : suscipiamus illud orantes, et deprecantes : * Ut in die resurrectionis cum Domino gloriemur. **Ps.** In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia. **Ut in die.** Gloria Patri. **Ut in die.**

Ps. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Intravit Jesus * in templum Dei, et eiciebat omnes vendentes et ementes : et mensas nummulariorum, et cathedras vendentium columbas evertit.

Oratio

RESPICE, Domine, familiam tuam, et præsta : ut apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat, quæ se carnis maceratione castigat. Per Dominum.

Ps. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Scrip-

tum est enim, * quia domus mea, domus orationis est cunctis gentibus : vos autem fecistis illam speluncam latronum : et erat quotidie docens in templo.

Oratio

ASCENDANT ad te, Domine, preces nostræ : et ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam. Per Dominum nostrum.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio i Cap. 12, 38-50

IN illo tempore : Respondérunt Jesu quidam de scribis et pharisæis, dicentes : Magister, volumus a te signum videre. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi

Lib. 7 in Lucæ cap. 11

UDAEORUM plebe damnata, Ecclesiæ mysterium evidenter exprimitur, quæ in Ninivitis

per pœniténtiam, et in regína Austri per stúdiū percipiéndæ sapiéntiæ, de tótius orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cujus regnum est indivísū, de divérsis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

R. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra : et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : * Quia benígnus et miséricors est. **Ÿ.** Derelinquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. **Q**uia benígnus.

Lectio ii

ITAQUE sacraméntum illud magnum est de Christo et Ecclésia. Sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra ante præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystériū est. Illic enim Sálomon typus, hic autem Christus in suo corpore est. Ex duóbus igitur constat Ecclésia :

ut aut peccáre néschat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.

R. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et anteíbit fáciem tuam justítia tuā.

Ÿ. Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. **Tunc.**

Lectio iii

CÉTERUM Jonæ signum, ut typus Dóminicæ passiónis, ita étiam gráviū, quæ Judæi commiserint, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et majestátis oráculum, et pietátis indíciū. Namque Ninivítarū exémplo et denuntiátur supplícium, et remédiū demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

R. Abscóndite elemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum :

* Quia sicut aqua exstinguit ignem, ita eleemósyna exstinguit peccátum. *¶*. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

¶. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Generátio * hæc prava et perversa signum quærit : et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophætæ.

Oratio

PRECES nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi : et contra cuncta nobis adversántia dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dñm.

¶. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Sicut fuit Jonas * in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Oratio

MENTES nostras, quæsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra : ut vidére possimus quæ agénda sunt ; et, quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dñm.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 15, 21-28

IN illo témpore : Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 2 Comment. in cap. 15 Matthæi

SCRIBIS et phariseis calumniatoribus derelictis, transgreditur in partes Tyri et Sidónis, ut Týrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de finibus prístinis, ut clamans filiæ ímpetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco fília Chananææ sanétur. Miserére mei, Dómine, Fili David. Inde novit vocáre Fílium David, quia egréssa jam fúerat de finibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fidei commutatóne dimiserat.

R. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas, Dómine : tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat : * Qui Chananæam et publicánum vocásti ad pœniténtiam. **Ÿ.** Secundum multitudinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. **Qui.**

Lectio ii

FÍLIA mea male a dæmónio vexátur. Ego filiam Chananææ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes Creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum : non de supérbia pharisáica, nec de scribárum supercílio : sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contráarius, per quam jússerat : In viam Géntium ne abiériitis, et in civitátes Samaritanórum ne intravériitis. Nolébat enim occasiódinem calumniatóribus dare : perfectámque salútem

Géntium passiónis et resurrectiódinis témpori reservábat.

R. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia : * Ut non vituperétur minístérium nostrum. **Ÿ.** Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc diés salútis : commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. **Ut** non vituperétur.

Lectio iii

ET accedéntes discípuli ejus, rogábant eum, dicéntes : Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa muliere, quam alter Evangelísta Syrophœnísam appellat : vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait : Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israél. Non quo et ad

Gentes non missus sit, sed quo primum missus sit ad Israël : ut illis non recipiéntibus Evangélium, justa fieret ad Gentes transmigrationis.

R. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes : * Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hereditátem tuam in perditionem.

Ÿ. Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. **Parce, Dómine. Glória Patri. Parce, Dómine.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Egréssus Jesus * secéssit in partes Tyri et Sidónis : et ecce múluer Chanañæa a finibus illis egréssa, clamábat dicens : Misérére mei, fili David.

Oratio

DEVOTIÓNEM pópuli tui, quæsumus, Dómine, benígnus inténde : ut, qui per abstinentiam macerántur in corpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. O múluer, * magna est fides tua : fiat tibi sicut petísti.

Oratio

DA, quæsumus, Dómine, pópulis cristiánis : et, quæ profiténtur, agnóscere, et cæléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 5, 1-15

IN illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 17 in Joann., post initium

VIDEÁMUS quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre di-

gnátus est. Invenit in annis ejus número quemdam languoris : triginta et octo annos habebat in infirmitate. Hic número quomodo magis ad languorem pertineat, quam ad sanitatem, paulo diligentius exponendum est. Intentos vos volo : aderit Dominus, ut congrue loquar, et sufficienter audiat. Quadragenarius : número sacratus nobis in quadam perfectione commendatur : notum esse arbitror caritati vestræ : testantur sæpissime divinæ Scripturæ : jejúnium hoc número consecratum esse, bene nostis. Nam et Moyses quadraginta diebus jejunavit, et Elías totidem : et ipse Dominus noster et Salvator Jesus Christus hunc jejunii número implévit. Per Moysen significatur Lex, per Elíam significantur Prophætæ, per Dominum significatur Evangelium. Ideo in illo monte tres apparuerunt, ubi se discipulis ostendit in claritate vul-

tus et vestis suæ : apparuit enim médius inter Moysen et Elíam, tamquam Evangelium testimonium haberet a Lege et Prophétis.

R'. Emendemus in melius, quæ ignoranter peccavimus : ne subito præoccupati die mortis, quæramus spátium penitentiæ, et invenire non possimus : * Attende, Domine, et miserere, quia peccavimus tibi.

V. Adjuva nos, Deus, salutaris noster, et propter honorem nominis tui, Domine, libera nos. Attende.

Lectio ii

SIVE ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangelio, quadragenarius número nobis in jejúnio commendatur. Jejúnium autem magnum et generále est, abstinere ab iniquitatibus et ilícitis voluptatibus sæculi, quod est perfectum jejúnium : Ut abnegantes impietatem et sæculares cupiditates, temperanter et iuste et pie vivamus in hoc sæculo. Huic jejú-

nio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit : Exspectántes illam beátam spem, et manifestatió-nem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sá-culo quasi quadragési-mam abstinéntiæ cele-brámus, cum bene ví-vimus, cum ab iniqui-tátibus et ab ilícitis vo-luptátibus abstinémus ; sed quia hæc abstinén-tia sine mercéde non erit, exspectámus beá-tam illam spem, et re-velatió-nem glóriæ ma-gni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem dená-rium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in ví-nealaborántibus, secú-n-dum Evangélium, quod vos credo reminísci : neque enim ó-mnia com-memoránda sunt tam-quam rú-dibus et impe-rítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a núme-ro decem, rédditur, et conjúctus quadrage-ná-rio fit quinquagená-rius : unde cum labóre

celebrámus Quadragé-simam ante Pascha ; cum lætítia vero, tam-quam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha.

R. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iní-quus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dómi-num, et miserébitur ejus : * Quia benígnus et miséricors est, et præ-stábilis super malítia Dóminus Deus noster. **V.** Non vult Dóminus mortem peccatóris, sed ut convertátur et vivat. Quia.

Lectio iiii

MEMENTÓTE quod pro-posúerim númerum trigínta ócto annórum in illo lánguido. Volo ex-pónere, quare númerus ille trigésimus et octá-vus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicébam, cáritas implet Legem : ad plenitúdinem Legis in ómnibus opéri-bus pértinet quadrage-nárius númerus. In ca-ritáte autem duo præ-cépta nobis commen-dántur : Díliges Dómi-num Deum tuum ex to-

to corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota mente tua : et dīliges prōximum tuum sicut teipsum. In his duobus prācēptis tota Lex pendet, et Prophētæ. Mérito et illa vídua omnes facultates suas, duo minúta misit in dona Dei : mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accēpit, unde sanarétur : mérito apud Samaritānos bíduum fecit Jesus, ut eos caritáte firmáret. Binário ergo isto número cum áliquid boni significátur, máxime bipertíta caritas commendátur. Si ergo quadragenárius número habet perfectiónem Legis, et Lex non implétur nisi in gémino prācēpto caritátis : quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat ?

℞. Paradísi portas apéruit nobis jejúnii tempus : suscipiámus illud orántes, et deprecántes : * Ut in die resurrectionis cum Dómino gloriémur. ♫. In ómnibus exhibeámus nos-

metipsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut. Glória Patri. Ut.

♫. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Angelus Dómini * descendébat de cælo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Oratio

ESTO, Dómine, propítius plebi tuæ : et, quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

♫. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Qui me sanum fecit, * ille mihi prācēpit : Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Oratio

EXÁUDI nos, miséricors Deus : et méntibus nostris grátia tuæ lumen osténde. Per Dñ.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 17, 1-9

IN illo témpore : Assúmpsit Jesus Pe-

trum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Homilia de Transfiguratione Domini

EVANGÉLICA léctio, dilectíssimi, quæ per aures corpóris interiorem méntium nostrárum pulsávit auditum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat : quam, aspirante grátia Dei, facilius assequémur, si consideratióem nostram ad ea, quæ paulo superius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discipulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei, et hóminis Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non

próderat ad salútem : et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse : cum utrúmque esset páriter confiténdum : quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini ínerat vera divínitas.

R. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra : et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : * Quia benignus et miséricors est. **V.** Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus. **Quia.**

Lectio ii

AD confirmandam ergo hujus fidei salubérrimam cognitióem interrogáverat discipulos suos Dóminus, inter diversas aliórum opi niónes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatióem summi Patris corpórea súperans, et humana

transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non ad solam respéxit substantíam carnis et sanguinis: tantúmque in hac fidei sublimitáte complácuit, ut beatitudinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem: super quam fundáta Ecclésia, portis inferi et mortis légibus prævaléret: nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis áliud ratum esset in cælis, quam quod Petri sedísset arbítrio.

R. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et antéíbit fáciem tuam justítia tua. **Y.** Cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. **Tunc.**

Lectio iii

HÆC autem, dilectíssimi, laudátæ intelligentíæ celsitúdo instruénda erat de inferioris substantíæ sacra-

ménto: ne apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indignam impassíbili Deo atque incóngruam iudicáret: et ita jam in Christo humánam créderet glorificátam esse naturam, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et scribis, ac princípibus sacerdotum, et occídi, et tértia die resúrgere: cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset; benígna a Jesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est.

R. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum:

* Quia sicut aqua exstinguit ignem, ita eleemósyna exstinguit peccátum. *Ÿ.* Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória. Quia.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Assumpsit Jesus * discipulos suos, et ascendit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio

PÓPULUM tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice : atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Sabbato, ut in Psalterio 392

Capit. 1 Thess. 4, 1

FRATRES : Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu : ut, quemádmódum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus Audi, benigne et Ÿ. Angelis 395

Ad Magnif. Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio

DEUS, qui cónspicis omni nos virtúte destítui : intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitatibus muniámur in corpore, et a pravis cogitatióibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DOMINICA II IN QUADRAGESIMA

Semiduplex I classis

In I Nocturno

De libro Génesis

Capit. 27, 1-29 Lectio i

SÉNUIT autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat : vocavítque Esau fílium suum majórem, et dixit ei : Fili mi! Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides, inquit, quod senúerim et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, phá-

retram et arcum, et egrédere foras : cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam : et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit filio suo Jacob : Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei : Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur : quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsqvam moriátur.

R. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam : * Et benedícat tibi ánima mea.

V. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi

inde pulméntum, ut cómedam. **Et benedícat.**

Lectio ii

Cui ille respóndit : Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis : si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater : In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi : tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum : pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádedit. Quibus illátis, dixit : Pater mi ! At ille respóndit : Audio. Quis es tu, fili mi ? Dixítque Jacob : Ego sum primogénitus tuus Esau : feci sicut præcepísti mihi : surge,

sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad filium suum : Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit : Volúntas Dei fuit ut cito occurreret mihi quod volébam.

R. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : crescere te fáciat Deus meus sicut arénam maris : * Et donet tibi de rore cæli benedictiónem. **ψ.** Deus autem omnipotens benedícat tibi, atque multiplicet. **Et.**

Lectio iii

DIXITQUE Isaac : Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et, palpáto eo, dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris expresse-
rant. Benedicens ergo illi, ait : Tu es filius

meus Esau? Respóndit : Ego sum. At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum : Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensít vestimentórum illius fragrántiam, benedicens illi, ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cæli, et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus : esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus : et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

R. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum. **ψ.** Et incurvéntur ante

te filii matris tuæ. **Esto.**
Glória Patri. **Esto.**

In II Nocturno

Ex libro sancti Augustini
Epíscopi contra
mendácium

Cap. 10 tom. 4, post. init.

Lectio iv

JACOB quod matre fecit auctóre, ut patrem fallere viderétur, si diligenter et fideliter attendátur, non est mendácium, sed mysterium. Quæ si mendácia dixerimus, omnes étiam parabolæ ac figuræ significandarum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietatem accipiendæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia : quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópiciis étiam tam multis locutióibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam : ita ut hæc ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria ad rem non própriam verbi alicújus usurpáta translátio, possit ista ra-

tióne mendácium nuncupári.

R. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait : Quam terríbilis est locus iste !
*** Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. V.** Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. **Non est.**

Lectio v

QUÆ significantur enim, útique ipsa dicúntur : putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significantur, dicta intelligúntur ; sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémpilis fiat plánius, idípsum quod Jacob fecit, attén-de. Hædínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus : hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur : per hædínas pelles, peccáta ; per eum vero, qui eis se opérui, ille significátus

est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

R. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opé-riar, et revocáverit me cum salúte : * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

Y. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in título, fundénsque óleum désuper, dixit. **Erit.**

Lectio vi

VERAX ergo significá-
tio nullo modo mendá-
cium recte dici po-
test : ut autem in facto,
ita et in verbo. Nam cum
ei pater dixisset : Quis
es tu, fili? ille respón-
dit : Ego sum Esau pri-
mogénitus tuus. Hoc si
referátur ad duos illos
géminos, mendárium
vidébitur : si autem ad il-
lud, propter quod signi-
ficándum ista gesta dí-
ctaue conscrípta sunt ;
ille est hic intelligéndus
in corpore suo, quod est

ejus Ecclésia, qui de hac
re loquens, ait : Cum
vidéritis Abraham et
Isaac et Jacob et omnes
Prophétas in regno Dei,
vos autem expélli foras.
Et, Vénient ab Oriénte
et Occidénte, et Aquí-
lóné et Austro, et ac-
cumbent in regno Dei.
Et, Ecce sunt novíssimi,
qui erant primi : et sunt
primi, qui erant novís-
simi. Sic enim quodám-
modo minor majóris
primátum frater ábstu-
lit, atque in se tráns-
tulit fratris.

R. Erit mihi Dóminus
in Deum, et lapis iste
quem eréxi in título,
vocábitur domus Dei :
et de univér-
sis quæ dé-
deris mihi, * Décimas et
hóstias pacíficas óffe-
ram tibi. **Y.** Si revér-
sus fúero prospere ad do-
mum patris mei. **Dé-
cimas. Glória Patri. Dé-
cimas.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 17, 1-9

IN illo témpore : As-
súmpsit Jesus Pe-
trum, et Jacóbum, et

Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homilía sancti Leónis Papæ

Homilia de Transfiguratione Domini

ASSÚMPSIT Jesus Petrum, et Jacobúm, et fratrem ejus Joánnem, et conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit : quia licet intellexissent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis, quo divinitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeo próprie signantérque promiserat, quosdam de astántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est, in régia claritáte, quam spiritaliter ad natúrám suscépti hóminis pertinentem, his tribus viris vóluit esse conspícuam. Nam illam ipsíus Deitátis ineffáblem et inaccessíbilem visió-

nem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant et vidére.

℞. Dixit Angelus ad Jacob : * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei : Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexisset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane : et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte me.

Lectio viii

DICENTE Patre : Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácuí, ipsum audíte : nonne evidénter auditum est : Hic est Fílius meus, cui ex me et mecum esse sine témpore est? quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérieur. Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptí-

vus, sed próprius : non aliúnde créatus, sed ex me génitus : nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális.

R. Vidi Dóminum fácie ad fáciem : * Et salva facta est ánima mea. **Ÿ.** Et dixit mihi : Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. **Et salva.**

Lectio ix

HIC est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil : qui ómnia quæ fácio, simíliter facit; et quidquid óperor, inseparábiliter mecum atque indiffereñter operátur. Hic est Filius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit : sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exsequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo

mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne manifestor, cujus humilitáte claríficor, incunctánte audíte : quia ipse est véritas, et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

R. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divisit fílios suos et uxóres, dicens : Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi : * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitudíne numerári non potest. **Ÿ.** Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ : Dómine, qui pascis me a juventúte mea. **Líbera. Glória. Multiplicábo.**

AD LAUDES

Ant. 1 Dómine, * lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Pss. de Dom. 2º loco 70
2 Déxtera Dómini * fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me.

3 Factus est * adjutor meus Deus meus.

4 Trium puerorum * cantemus hymnum, quem cantabant in camino ignis, benedicentes Dominum.

5 Statuit ea * in æternum, et in sæculum sæculi : præceptum posuit, et non præteribit.

Capit. 1 Thess. 4, 1

FRATRES : Rogamus vos, et obsecramus in Domino Jesu : ut, quemadmodum accepistis a nobis, quomodo vos oporteat ambulare, et placere Deo, sic et ambulatis, ut abundetis magis.

Hymnus O sol salutis et **ψ.** Angelis suis 75

Ad Bened. Ant. Assumpsit Jesus * discipulos suos, et ascendit in montem, et transfiguratus est ante eos.

Oratio

DEUS, qui conspicias omni nos virtute destitui : interius exteriusque custodi ; ut ab omnibus adversitatibus muniamur in corpore, et a pravis cogitationi-

bus mundemur in mente. Per Dominum.

AD PRIMAM

Ant. Domine, * bonum est nos hic esse : si vis, faciamus hic tria tabernacula ; tibi unum, Moysi unum, et Eliae unum.

AD TERTIAM

Ant. Domine, ut supra ad Primam.

Capit. Fratres : Rogamus, ut supra ad Laud.

℟. br. Ipse liberavit me * De laqueo venantium.

Ipse. ψ. Et a verbo aspero. **De laqueo. Gloria Patri. Ipse.**

ψ. Scapulis suis obumbrabit tibi. **℟.** Et sub penis ejus sperabis.

AD SEXTAM

Ant. Faciamus hic * tria tabernacula ; tibi unum, Moysi unum, et Eliae unum.

Capit. 1 Thess. 4, 3-4

HÆC est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra : ut abstineatis vos a fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione et honore.

R. br. Scápu-
lis suis
* Obumbrábit tibi. **Scá-**
pulis. **Ÿ.** Et sub pennis
ejus sperábis. **Obumbrá-**
bit. **Glória Patri. Scápu-**
lis.

Ÿ. Scuto circúmdabit
te véritas ejus. **R.** Non
timébis a timóre noctúr-
no.

AD NONAM

Ant. Visiónem quam
vidístis, * némini dixé-
ritis, donec a mórtuis
resúrgat Fílius hóminis.

Capit. 1 **Thess.** 4, 7

NON enim vocávit nos
Deus in immundí-
tiam, sed in sanctifica-
tiónem, in Christo Jesu
Dómino nostro.

R. br. Scuto circúmda-
bit te * Véritas ejus.
Scuto. Ÿ. Non timébis a
timóre noctúrno. **Véritas.**
Glória Patri. Scuto.

Ÿ. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut
custódiant te in ómnibus
viis tuis.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Dominica
ut in Psalt. 93

Capit. de Laudibus 433
Hymnus Audi benigne
et Ÿ. Angelis suis 97

Ad Magnif. Ant. Visiónem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

FERIA SECUNDA

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 8, 21-29

IN illo témpore : Dixit
Jesus turbis Judæó-
rum : Ego vado, et quæ-
rétis me, et in peccáto
vestro moriémini. Et ré-
liqua.

Homilía sancti Augustí-
ni Epíscopi

Tract. 38 in Joannem,
post initium

IOCÚTUS est Dó-
minus Judæis,
dicens : Ego va-
do. Christo enim Dómi-
no mors profectio fuit
illo, unde vénerat, et
unde non discésserat.
Ego, inquit, vado, et
quærétis me, non desi-
derio, sed odio. Nam
illum posteáquam abs-
céssit ab óculis hómi-
num, inquisiérunt et qui
óderant, et qui amá-
bant : illi persequéndo,
isti habére cupiéndo. In

Psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam : Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in Psalmo : Confundántur et reve-reántur requiréntes ánimam meam.

R'. Dum iret Jacob de Bersabée, et pérgeret Haran, locútus est ei Dóminus, dicens : * Ter-ram, in qua dormis, tibi dabo, et sémini tuo. **Ÿ.** Ædificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper : et benedíxit eum Deus, dicens. Ter-ram.

Lectio ii

CULPÁVIT, qui non re-quirerent : damnávit requiréntes. Bonum est enim quærere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discipuli : et malum est quærere ánimam Christi, sed quo modo eam Judæi quæsiérunt : illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærebant more malo, corde perverso, quid secútus

adjúnxit ? Quærétis me ; et, ne putétis, quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémmini. Hoc est Christum male quærere, in peccáto suo mori : hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

R'. Appáruit Deus Jacob, et benedíxit eum, et dixit : Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi : * Créscere te fáciam, et multiplicábo te. **Ÿ.** Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Créscere.

Lectio iii

CUM enim hómines, quorum spes in Deo est, non debeant mala réddere nec pro malis ; reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quod in suo peccáto moreréntur. Deín-de adjúnxit : Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discipulis suis álio loco dixit : nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémmini. Quid autem dixit ?

quod et istis : Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discipulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant : isti autem nunquam, quibus præsciis dixit, In peccáto vestro moriémini.

R. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum. **Ÿ.** Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. **Esto. Glória Patri. Esto.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Ego princípium, * qui et loquor vobis.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut familia tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet, sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dñum.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Qui me misit, * mecum est,

et non reliquit me solum : quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Oratio

ADÉSTO supplicatióibus nostris, omnipotens Deus : et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges ; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 23, 1-12

IN illo témpore : Locútus est Jesus ad turbas, et ad discipulos suos, dicens : Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisæi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte, et fácite : secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

**Lib. 4 Comment. in
cap. 23 Matthæi**

QUID mansuétius, quid benígnius Dómino ? Tentátur a pharisæis, con-

fringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam : Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : et nihilóminus propter sacerdotií et nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subjiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait, Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisæi : per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo et illud quod dicitur in Psalmo : In cáthedra pestiléntiæ non sedit : et, Cáthedras vendéntium colúmbas evértit : doctrínam debémus accípere.

R. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait : Quam terribilis est locus iste !
***** Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. **Ÿ.** Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. **Non est.**

Lectio ii

ALLIGANT enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígitó autem suo nolunt ea

movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia jubent, et minóra non faciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. Omnia vero ópera sua faciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque igitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, scribe et pharisæus est.

R. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte : ***** Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.
Ÿ. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. **Erit.**

Lectio iii

DILÁTANT enim phylactéria sua, et magnificánt fimbrias. Amant

quoque primos recúbilus in cœnis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum íntulit : Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus : Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur : sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc pharisæi male interpretántes, scribébant in membránis decálogum Móysi, id est, decem verba legis, complicántes ea et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes : ut semper ante óculos moveréntur.

℞. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei : et de univérſis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ʒ. Si revérsus fúero próspere ad do-

munum patris mei. **Déci-**mas. **Glória. Décimas.**

ʒ. Angelis suis mandávit de te. ℞. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Ant. Unus est * enim magíster vester, qui in cælis est, Christus Dóminus.

Oratio

PÉRFIGE, quæsumus, Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium : ut, quæ te auctóre faciéndam cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dóminum.

ʒ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Omnes autem * vos fratres estis : et patrem nolíte vocáre vobis super terram : unus est enim Pater vester, qui in cælis est : nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Oratio

PROPITIÁRE, Dómine, supplicatió nibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus : ut, remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio-1: Cap. 20, 17-28

IN illo tempore : Ascendens Jesus Jerosolymam, assumpsit duodecim discipulos secreto, et ait illis : Ecce ascendimus Jerosolymam, et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, et scribis, et condemnabunt eum morte. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi

Lib. 5 de fide ad Gratianum cap. 2, post init.

CONSIDERÁTE, quæ mater filiorum Zebedæi cum filiis et pro filiis petat : mater est útique, cui pro filiorum honóre sollicitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscenda mensúra votorum est. Atque mater ætate longæva, stúdio religiôsa, solatio destituta, quæ tunc temporis, quando vel juvanda, vel alenda foret válidæ prolis auxilio, abesse

sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiorum. Qui prima voce vocáti a Dómino (ut legimus) relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

R. Dixit Angelus ad Jacob : * Dimítte me, auróra est. Respóndit ei : Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Et benedíxit ei in eódem loco. **V.** Cumque surrexisset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane : et cum vidéret, quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

Lectio ii

HÆC ígitur, stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior, obsecrábat Salvatórem, dicens : Ut sédeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam : etsi voti avára, tamen veniábilis cupíditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátia. Nec inverecún-

da petítio, quæ non sibi, sed liberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

R. Vidi Dóminum fácie ad fáciem : * Et salva facta est ánima mea. **V.** Et dixit mihi : Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. **Et salva.**

Lectio iii

CONSIDERÁBAT Christus matris dilectiõnem, quæ filiõrum mercéde grandævam solabátur senéctam : et desidériis licet fessa matérnis, carissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est, sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passiõe. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulieris herédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successiõe labéntem : quam Dóminus adhuc próprio ságuine non redémerat, nondum inólitam afféctibus ómnium immódicti contra fas honóris appeténtiam suo

Christus cruóre dilúerat. Hereditário igitur múlter delinquébat errore.

R. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit filios suos et uxóres, dicens : Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi : * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ præ multitudíne numerári non potest. **V.** Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ : Dómine, qui pascis me a juventúte mea. **Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.**

V. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Ecce ascéndimus * Jerosólymam : et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Oratio

PÓPULUM tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice : et quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Tradétur enim Géntibus * ad illudéndum, et flagelándum, et crucifigéndum.

Oratio

DEUS, innocentíæ restitútor et amátor, dirige ad te tuórum corda servórum : ut, spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efí cáces. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 16, 19-31

IN illo témpore : Dixit Iesus pharisæis : Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso : et epulabátur quotidie spléndide. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 40 in Evang.

 UEM, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur

quotídie spléndide, nisi Judáicum pópulum signat : qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter exprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vulnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

R. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam : * Et benedícat tibi ánima mea.
Ÿ. Cumque venátu áli-
quid attúleris, fac mihi
inde pulméntum, ut
cómedam. **Et.**

Lectio ii

QUID est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vulnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confессиóne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfícíem trahunt

humórem putrédinis. Et confitendo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperimus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat : quia Gentílium quemque ad cognitió-nem legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

R. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris : * Et donet tibi de rore cæli benedicti-
nem. **ÿ.** Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multiplicet. Et donet.

Lectio iii

QUI dum doctrínam legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatió-nem, quasi de accéptis ópibus túmuit : et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, jacéntis páuperis vúlnera lingébant canes. Nonnúmquam

solent in sacro elóquio, per canes prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat : quia et doctóres sancti, dum in confessi-
one peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

R. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum. **ÿ.** Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. **Esto. Glória Patri. Esto.**

ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Fili, recordáre, * quia recepisti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.

Oratio

PRÆSTA nobis, quæsumus, Dómine, auxili-
um grátiae tuæ : ut jejúniis et orati-
onibus conveniénter inténti, libe-
rémur ab hóstibus men-
tis et córporis. Per Dó-
minum.

ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Dives ille * guttam aquæ

pétiit, qui micas panis
Lázaro negávit.

Oratio

ADÉSTO, Dómine, fá-
mulis tuis, et per-
pétuam benignitátem
largíre poscéntibus : ut
iis, qui te auctóre et gu-
bernátore gloriántur, et
congregáta restáures, et
restauráta consérves.
Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 21, 33-46

IN illo témpore : Dixit
Jesus turbis Judæó-
rum, et princípibus sa-
cerdótum parábolam
hanc : Homo erat pater-
famílias, qui plantávit
vínream, et sepem cir-
cúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

Lib. 9 in cap. 20 Lucæ

QUÉRÍQUE váriassig-
nificatiónes de
vínex appellati-
óne derívant : sed evi-
dénter Isaías vínream
Dómini Sábaoth, do-
mum Israél esse memo-

rávit. Hanc vínream quis
álius, nisi Deus, cóndi-
dit? Hic est ergo qui
eam locávit colónis, et
ipse péregre fuit : non
quia ex loco ad locum
proféctus est Dóminus,
qui ubíque semper præ-
sens est : sed quia est
præséntior diligéntibus,
negligéntibus abest.
Multis tempóribus áb-
fuit, ne præprópera vi-
derétur exáctio. Nam
quo indulgéntior liberá-
litas, eo inexcusábili-
or pervicácia.

R. Dum exíret Jacob
de terra sua, vidit gló-
riam Dei, et ait : Quam
terríbilis est locus iste!

***** Non est hic áliud,
nisi domus Dei, et porta
cæli. **¶** Vere Deus est
in loco isto, et ego
nesciébam. **Non est.**

Lectio ii

UNDE bene secúndum
Matthæum habes,
quia et sepem circúm-
dedit : hoc est, divínæ
custodiæ munitióne val-
lávit, ne fácte spirítá-
lium patéret incúrsibus
bestiarum. Et fodit in
ea tórcular. Quómodo
intelligimus quid sit tór-

cular, nisi forte quia Psalmi pro torculáribus inscribúntur; eo quod in his mystéria Domínicæ passiónis, modo musti Sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint? Unde ébrii putabántur, quibus Spíritus Sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spiritáli infusióne deflúeret.

R. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opérior, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. **V.** Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in título, fundénsque óleum désuper, dixit. **Erit.**

Lectio iii

ADIFICÁVIT turrim, vérticem scílicet legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam,

instrúctam, ornátam, locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxstitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Exspectávi ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritáli musto, sed cruénto Prophetárum ságuine torculária redundárunt.

R. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste quem eréxi in título, vocábitur domus Dei: et de univérsis quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. **V.** Si revérsus fúero prospere ad domum patris mei. **Décimas. Glória. Décimas.**

V. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Malos male perdet, * et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus: ut,

sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

Ꝛ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Quæréntes eum tenére, * timuérunt turbam, quia sicut prophétam eum habébant.

Oratio

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salutem mentis et corpóris : ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 15, 11-32

IN illo témpore : Dixit Jesus pharisæis et scribis parábolam istam : Homo quidam hábuit duos filios : et dixit adolescéntior ex illis patri : Pater, da mihi portióne sub-

stántiæ, quæ me cónstítuit. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 8 Comm. in cap. 15

Lucæ, post init.

MIDES, quod divínium patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infirma ætas : nec fides gravátur annis. Ipse certe se iudicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre, impediméntum nescísset ætátis. Sed posteaquam domum pátriam derelinquens péregre proféctus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia.

R. Pater, peccávi in cælum, et coram te : jam non sum dignus vocári fílius tuus : * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. **Ꝛ.** Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo ! Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei. **Fac.**

Lectio ii

PÉREGRE profectus est in regiónem longínquam. Quid longínquius, quam a se recedere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére Sanctórum? Et enim qui se a Christo séparat, exsul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus Sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in ságuine Christi. Non invideámus de longínqua regione remeántibus: quia et nos fúimus in regione longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regione umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis.

R' Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. **Ÿ.** Et dixit mihi:

Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israël erit nomen tuum. **Et.**

Lectio iii

Nos autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeo dicit Ecclé-sia: In umbra ejus concupívi, et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imáginem Dei, qui habes similitúdinem ejus, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dicere, Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui fáciunt ea.

R. Cum audísset Jacob quod Esau veníret contra eum, divísit filios suos et uxóres, dicens: Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, quæ

præ multitudīne numerāri non potest. **Ÿ.** Dómine, qui dixísti mihi : Revértere in terram nativitátis tuæ : Dómine, qui pascis me a juventúte mea. **Líbera me. Glória Patri. Multiplícabo.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Vadam ad patrem meum, * et dicam ei : Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Oratio

DA, quæsumus, Dómine, nostris effectum jejúniis salutárem : ut castigatio carnis assúpta, ad nostrárum vegetatióem tránseat animárum. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Sabbato, ut in Psalterio 392

Capit. Ephes. 5, 1-2

FRATRES : Estóte imitatores Dei, sicut filii caríssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et tradidit semetípsum pro nobis oblatiόnem et hó-

stiam Deo in odórem suavitátis.

Hymnus Audi, benigne et **Ÿ.** Angelis 395

Ad Magnif. Ant. Dixit autem pater * ad servos suos : Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus.

Oratio

QUÆSUMUS, omnípotens Deus, vota húmilium réspice : atque ad défensiόnem nostram, dexteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

DOMINICA III IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

In I Nocturno

De libro Génesis

Cap. 37, 2-28 Lectio i

IOSEPH, cum sédecim esset annórum, pascébat gregem cum fratribus suis adhuc puer : et erat cum filiis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui, accusavítque

fratres suos apud patrem crimine péssimo. Israël autem diligébat Joseph super omnes filios suos, eo quod in senectúte genuísset eum : fecítque ei túnica polymítam. Vidéntes autem fratres ejus quod a patre plus cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui. Accidit quoque, ut visum sómnum reférret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnum meum, quod vidi : Putábam nos ligáre manípulos in agro : et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris ? aut subjiciémur ditióni tuæ ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnum, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnum, quasi so-

lem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sómnum quod vidísti ? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram ?

R. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes : Ecce somniátor venit :

***** Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.

Y. Cumque vidissent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. **Veníte.**

Lectio ii

INVIDÉBANT ei igitur fratres sui : pater vero rem táctus considerábat. Cumque fratres illius in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israël : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : veni, mittam

te ad eos. Quo respondente : Præsto sum ; ait ei : Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora : et renúntia mihi quid agátur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respóndit : Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir : Recesérunt de loco isto : audívi autem eos dicéntes : Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui, cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, et mútuo loquebántur : Ecce somniátor venit : veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque : Fera péssima devorávit eum : et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

R. Dixit Judas frátribus suis : Ecce Ismaélitæ tránseunt ; veníte,

venumdétur, et manus nostræ non polluéantur :

* Caro enim et frater noster est. **V.** Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. **Caro.**

Lectio iii

AUDIENS autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat : Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem : sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias. Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim igitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnica talári et polymíta : miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismaélitas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata, et re-

sinam, et stacten in Ægyptum. Dixit ergo Judas fratribus suis : Quid nobis prodest, si occiderimus fratrem nostrum, et celaverimus sanguinem ipsius ? Mélius est ut venundetur Ismaëlitis, et manus nostræ non polluantur : frater enim et caro nostra est. Acquieverunt fratres sermonibus illius. Et prætereuntibus Madianitis negotiatoribus, extrahentes eum de cisterna, vendiderunt eum Ismaëlitis viginti argenteis : qui duxerunt eum in Ægyptum.

R. Extrahentes Joseph de lacu, vendiderunt Ismaëlitis viginti argenteis : * Reversusque Ruben ad puteum, cum non invenisset eum, scidit vestimenta sua cum fletu, et dixit : * Puer non comparet, et ego quo ibo ? **V.** At illi, intincta tunica Joseph in sanguine hædi, miserunt qui ferret eam ad patrem, et diceret : Vide, si tunica filii tui sit, an non. **R.** Reversusque. **Gloria Patri.** **P.** Puer.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de sancto Joseph

Cap. 1

Lectio iv

SANCTORUM vita ceteris norma vivendi est. Ideoque digestam plenius accepimus seriem Scripturarum ; ut dum Abraham, Isaac, et Jacob, ceterosque justos legendo cognoscimus, velut quemdam nobis innocentiae trāmitem, virtute eorum reseratum, imitantibus vestigiis persequāmur. De quibus mihi cum frequens tractatus fuerit, hodie sancti Joseph histōria occūrrit : in quo cum plūrima fuerint genera virtutum, præcipue tamen insigne effulsit castimoniæ. Justum est igitur, ut cum in Abraham didiceritis impigram fidei devotiōnem, in Isaac sinceræ mentis puritatem, in Jacob singulārem animi laborumque patientiam : ex illa generali-

táte virtútum in ipsas
spécies disciplinárum
intendátis ánimum.

R. Videns Jacob vesti-
ménta Joseph, scidit ve-
stiménta sua cum fletu,
et dixit : * Fera péssima
devorávit fílium meum
Joseph. **V.** Tulérunt au-
tem fratres ejus túni-
cam illíus, mitténtes ad
patrem : quam cum co-
gnovísset pater, ait.
Fera.

Lectio v

SIT igitur nobis pro-
pósitus sanctus Jo-
seph tamquam spécu-
lum castitátis. In ejus
enim móribus, in ejus
áctibus lucet pudicítia,
et quidam splendet ca-
stimóniæ comes, nitor
grátiae. Unde étiam a
paréntibus plus quam
céteri filii diligebátur.
Sed ea res invídiæ fuit :
quod siléntio præter-
eúndum non fuit : hinc
enim arguméntum tó-
tius históriæ procéssit :
simul ut cognoscámus,
perféctum virum non
movéri ulciscéndi doló-
ris invídia, nec maló-
rum repéndere vicem.
Unde et David ait : Si

réddidi retribuéntibus
mihi mala.

R. Joseph dum intrá-
ret in terram Ægýpti,
linguam quam non nó-
verat, audívit : manus
ejus in labóribus ser-
viérunt : * Et lingua ejus
inter príncipes loquebá-
tur sapiéntiam. **V.** Hu-
miliavérunt in compé-
dibus pedes ejus : fer-
rum pertránsiit áni-
mam ejus, donec vení-
ret verbum ejus. **Et**
lingua ejus.

Lectio vi

QUID autem esset,
quod præférrí Jo-
seph mererétur céteris,
si aut lædéntes læsísset,
aut diligéntes dilexís-
set ? Hoc enim pleríque
fáciunt. Sed illud mirá-
bile, si díligas inimícum
tuum : quod Salvátor
docet. Jure ergo mirán-
dus, qui hoc fecit ante
Evangélíum, ut læ-
sus párceret, appetítus
ignósceret, vénditus non
reférret injúriam, sed
grátiam pro contumé-
lia sólveret : quod post
Evangélíum omnes di-
dicimus, et serváre non
póssumus. Discámus

ergo et Sanctórum in-
vidiam, ut imitémur
patiéntiam : et cogno-
scámus, illos non natú-
ræ præstantióriis fuisse,
sed observantióriis : nec
vítia nescísse, sed e-
mendásse. Quod si in-
vidia étiam Sanctos
adússit, quanto magis
cavéndum est, ne in-
flámmet peccatóres ?

R. Meménto mei,
dum bene tibi fúerit :
* Ut súggeras Pharaóni,
ut edúcat me de isto
cárcere : * Quia furtim
sublátus sum, et hic
ínnocens in lacum mis-
sus sum. **V.** Tres enim
adhuc dies sunt, post
quos recordábitur Phá-
rao ministérii tui, et
restítuet te in gradum
prístinum : tunc me-
ménto mei. **Ut súgge-
ras. Glória Patri. Quia
furtim.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 14-28

IN illo témpore : Erat
Jesus ejíciens dæmóni-
um, et illud erat mu-
tum. Et cum ejecísset

dæmónium, locútus est
mutus, et admirátæ
sunt turbæ. Et réli-
qua.

Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

**Lib. 4 cap. 48 in cap. 11
Lucæ**

DÆMONÍACUS iste
apud Matthæ-
um non solum
mutus, sed et cæcus
fuisse narrátur : cura-
túsque dicitur a Dó-
mino, ita ut loqueré-
tur, et vidéret. Tria ergo
signa simul in uno hó-
mine perpetráta sunt :
cæcus videt, mutus ló-
quitur, posséssus a dæ-
mone liberátur. Quod
et tunc quidem carná-
liter factum est, sed et
quotídie complétur in
conversióne credén-
tium : ut, expúlso pri-
mum dæmone, fidei lu-
men aspícient ; deínde
ad laudes Dei tacéntia
prius ora laxéntur. Qui-
dam autem ex eis dixé-
runt : In Beélzebub
príncipe dæmoniórum
éjicit dæmónia. Non
hæc áliqui de turba,
sed pharisæi calumnia-
bántur et scribæ, sicut

alii Evangelistæ testantur.

R. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecaretur nos, et non audívimus :

* Idcirco venit super nos tribulatio. **Ÿ.** Dixit Ruben fratribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? **Idcirco.**

Lectio viii

TURBIS quippe, quæ minus eruditæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus; illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequiverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant : quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuissent. Et alii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant; vel in similitúdinem Samuélis tēpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere : quasi

non possent et illa calumniári, et dícere, ex occúltis et váriis áëris passióibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manu tenes, utilitatē sentis; quid féceris de iis, quæ de cælo vénerint? Utique respondébis, et magos in Ægýpto multa signa fecísse de cælo.

R. Dixit Ruben fratribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquiritur. **Ÿ.** Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecaretur nos, et non audívimus. **En.**

Lectio ix

IPSE autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in seípsum divísus desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitata respóndit : ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ ejus, qui cordis vidébat occúltas. Si

autem omne regnum in seipsum divisum desolatur : ergo Patris et Filii et Spiritus Sancti regnum non est divisum ; quod sine ulla contradictione, non aliquo impulsu desolandum, sed æterna est stabilitate mansurum. Si autem sathanas in seipsum divisus est : quomodo stabit regnum ipsius, quia dicitis, in Beélzebub ejicere me dæmonia ? Hoc dicens, ex ipsorum confessione volébat intelligi, quod in eum non credendo, in regno diaboli esse elegissent, quod utique adversum se divisum stare non posset.

R. Lamentabatur Jacob de duobus filiis suis : Heu me, dolens sum de Joseph perduto, et tristis nimis de Benjamin ducto pro alimoniis : * Precor cælestem Regem, ut me dolentem nimium faciat eos cernere. **Ÿ.** Prosternens se Jacob vehementer cum lacrimis pronus in terram, et adorans ait. **Precor. Glória Patri. Precor.**

AD LAUDES

Ant. 1 Fac benigne * in bona voluntate tua, ut ædificentur, Domine, muri Jerúsalem.

Pss. de Dom. 2º loco 70

2 Dominus * mihi adjutor est, non timebo quid faciat mihi homo.

3 Adhæsit anima mea * post te, Deus meus.

4 Vim virtutis suæ * oblatus est ignis : ut pueri tui liberarentur illæsi.

5 Sol et luna, * laudate Deum : quia exaltatum est nomen ejus solius.

Capit. Ephes. 5, 1-2

FRATRES : Estote imitatores Dei, sicut filii carissimi : et ambulante in dilectione, sicut et Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis.

Hymuns O sol et **Ÿ.** Angelis suis 75

Ad Bened. Ant. Cum fortis armatus * custodit atrium suum, in pace sunt omnia quæ possidet.

Oratio

QUÆSUMUS, omnípotens Deus, vota humílium réspice : atque ad defensiónem nostram, dèxteram tuæ majestátis exténde. Per.

AD PRIMAM

Ant. Et cum ejecísset Jesus * dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

AD TERTIAM

Ant. Si in dígito Dei * ejício dæmónia, profecto pervénit in vos regnum Dei.

Capit. Fratres, ut supra.

R. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. **ÿ.** Et a verbo áspero. De. **Glória.** Ipse.

ÿ. Scápolis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub pennis ejus sperábis.

AD SEXTAM

Ant. Qui non cólligit mecum, * dispérgit : et qui non est mecum, contra me est.

Capit. Ephes. 5, 5

Hoc enim scitôte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus,

quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

R. br. Scápolis suis * Obumbrábit tibi. **Scápolis.** **ÿ.** Et sub pennis ejus sperábis. **Obumbrábit.** **Glória Patri.** **Scápolis.**

ÿ. Scuto circúmdabit te véritas ejus. **R.** Non timébis a timóre noctúrno.

AD NONAM

Ant. Cum immúndus spíritus * exíerit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens requiem et non ínvenit.

Capit. Ephes. 5, 8-9

ERÁTIS enim aliquándó ténebræ : nunc autem lux in Dómino : ut filii lucis ambuláte : fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

R. br. Scuto circúmdabit te * Véritas ejus. **Scuto.** **ÿ.** Non timébis a timóre noctúrno. **Véritas.** **Glória Patri.** **Scuto.**

ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Dominica ut in Psalterio 93

Capit. de Laudibus 454

Hymnus Audi, benigne
et ꝥ. Angelis suis 97

Ad Magnif. Ant. Ex-
tollens vocem * quædam
múlíer de turba, dixit :
Beátus venter qui te
portávit, et úbera quæ
suxísti ! At Jesus ait illi :
Quinímmo beáti, qui áu-
diunt verbum Dei, et
custódiunt illud.

FERIA SECUNDA

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 4, 23-30

IN illo témpore : Dixit
Jesus pharisæis : Uti-
que dicétis mihi hanc
similitúdinem : Médice,
cura te ipsum : quanta
audívimus facta in Ca-
phárnaum, fac et hic
in pátria tua. Et réli-
qua.

Homilía sancti Ambró-
sii Epíscopi

**Lib. 4 in cap. 4 Lucæ,
post medium**

NON médiocris in-
vídia próditur,
quæ cívicæ ca-
ritátis oblíta, in acérba

ódia causas amóris in-
fléctit. Simul hoc exém-
plo páriter et oráculo
declarátur, quod fru-
stra opem misericórdiæ
cæléstis exspéctes, si
aliénæ frúctibus virtú-
tis invídeas. Asperná-
tor enim Dóminus invi-
dórum est : et ab iis qui
divína benefícia in áliis
persequúntur, mirácula
suæ potestátis avértit.
Domínicæ quippe car-
nis actus, divinitátis
exémplum est : et invi-
sibília nobis ejus, per
ea quæ sunt visibília,
demonstrántur.

R. Tóllite hinc vobís-
cum múnera, et ite ad
dóminum terræ : et cum
invenéritis, adoráte eum
super terram : * Deus
autem meus fáciat eum
vobis placábilem : et re-
míttat et hunc fratrem
vestrum vobíscum, et
eum quem tenet in vín-
culis. **ꝥ.** Súmite de ópti-
mis terræ frúgibus in
vasis vestris, et deférte
viro múnera. Deus au-
tem meus.

Lectio ii

NON otiose ítaque Sal-
vátor excúsat, quod

nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit : ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret af-féctum. Neque enim ci-ves póterat non amáre, qui amáret omnes : sed ipsi se caritáte pátriæ, dum ínvident, abdicá-runt. In veritáte dico vobis : multæ víduæ fué-runt in diébus Elíæ. Non quia Elíæ dies fuérunt, sed in quibus Elías ope-rátus est : aut quia Elías dies faciébat illis, qui in ejus opéribus lucem ví-debant grátiae spiritalis, et convertébantur ad Dóminum. Et ídeo ape-riébatur cælum vidénti-bus ætérna et divína mystéria : claudebátur, et fames erat, quando nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius díximus, cum de víduis scriberé-mus.

R. Iste est frater ve-ster mínimus, de quo dixerátis mihi? Deus misereátur tibi, fili mi.

* Festinavítque in do-mum, et plorávit : quia erumpébant lácrimæ, et non póterat se continé-

re. **Y.** Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bén-jamin stantem : et com-móta sunt ómnia vísce-ra ejus super fratre suo. Festinavítque.

Lectio iii

ET multi leprósi erant in Judæa tempóri-bus Eliséi prophétæ : et nemo eórum mundá-tus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salu-táris infórmát, et ad stúdiúm venerándæ di-vinitátis hortátur : quod nemo sanátus osténdi-tur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso officio stú-duít sanitáti. Non enim dormiéntibus divína be-néficia, sed observán-tibus deferúntur. Díxi-mus in libro álio, in ví-dua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Ec-clésiæ præmíssum. Pó-pulus Ecclésiám con-gregávit, ut sequátur pópulus ille ex alieníge-nis congregátus. Pópu-lus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsqum mýsti-co baptizarétur in flú-

mine : idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, jam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

R. Dixit Joseph úndecim frátribus suis : Ego sum Joseph, quem vendidístis in Ægýptum : adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * **Ite**, addúcite eum ad me, ut possit vivere. **ÿ.** Biénnium enim est quod cœpit esse famés in terra : et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári pót-erit, nec meti. **Ite.** Glória Patri. **Ite.**

ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Amen dico vobis, * quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

Oratio

CÓRDIBUS nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde : ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus ; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Jesus autem, tránsiens * per médium illórum, ibat.

Oratio

SUBVÉNIAT nobis, Dómine, misericórdia tua : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 18, 15-22

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 16 de Verbis

Domini, t. 10, post init.

QUARE illum córripis? Quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis : si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis

attēde, cujus amōre id fácere débeas, utrum tui, an illius. Si te audierit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciēdo lucráris : nisi fecisses, perierat. Quid est ergo, quod plerique hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt : Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere : in hóminem peccásti.

R. Nuntiavérunt Jacob dicētes : Joseph fílius tuus vivit, et ipse dominátur in tota terra Ægýpti : quo audíto revíxit spíritus ejus, et dixit : * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum ántequam móriar. **Y.** Cumque audísset Jacob quod fílius ejus víveret, quasi de gravi somno evígilans, ait. Súfficit.

Lectio ii

VIS nosse, quia in hóminem peccádo, perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audieris illum, lucrátus est te. Quid

est, Lucrátus est te; nisi quia perieras, si non lucraretur te? Nam si non perieras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus : Sic autem peccántes in fratres, et percutiētes consciéntiam eórum infirmam, in Christum peccátis : ideo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

R. Joseph dum intráret in terram Ægýpti, linguam quam non nóverat, audívit : manus ejus in labóribus serviérunt : * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. **Y.** Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. **Et.**

Lectio iii

NEMO ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem : in hóminem peccávi, leve, vel nullum

peccátum est. Forte inde dicis : Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem : fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cælórum, fratres mei, quando dicit Evangelium : Qui díxerit fratri suo, Fátue : reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror : sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non iráscitur Deus, quia differt impónere munus tuum : te quærit Deus magis, quam munus tuum.

R. Meménto mei, dum bene tibi fúerit : * Ut súggeras pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere : * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. **Ÿ.** Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum : tunc me-

ménto mei. Ut súggeras. **Glória Patri. Quia.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Si duo ex vobis * consénserint super terram : de omni re quamcúmque petierint, fiet illis a Patre meo, dicit Dóminus.

Oratio

EXÁUDI nos, omnípotens et miséricors Deus : et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Ubi duo vel tres * congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Oratio

TUA nos, Dómine, protectione defénde : et ab omni semper iniquitate custódi. Per Dñm.

FERIA QUARTA

Léctio sancti Evangelii
secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 15, 1-20

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis scribæ

et pharisæi, dicentes :
Quare discipuli tui
transgrediuntur tradi-
tionem seniorum? Et
reliqua.

Homilia sancti Hieró-
nymi Presbyteri

Lib. 2 Comm. in c. 15
Matth.

MIRA pharisæó-
rum scribarúm-
que stultitia. Dei
Filius arguunt, quare
hominum traditiones et
præcepta non servet :
Non enim lavant manus
suas, cum panem man-
ducant. Manus, id est
opera, non corporis
utique, sed animæ la-
vandæ sunt, ut fiat in
illis verbum Dei. Ipse
autem respondens ait
illis : Quare et vos trans-
gredimini mandatum
Dei propter traditionem
vestram? Falsam calúm-
niam vera responsi-
one confutat. Cum, in-
quit, vos propter tradi-
tionem hominum præ-
cepta Domini negligá-
tis; quare discipulos
meos arguendos putá-
tis, quod seniorum jussa
parvipendant, ut Dei
scita custódiant?

R. Mérito hæc páti-
mur, quia peccávimus
in fratrem nostrum,
videntes angústias áni-
mæ ejus, dum depre-
carétur nos, et non au-
divimus : * Idcirco ve-
nit super nos tribulatio.
Y. Dixit Ruben frátri-
bus suis : Numquid
non dixi vobis, Nolíte
peccáre in púerum; et
non audistis me? Id-
circo.

Lectio ii

NAM Deus dixit : Ho-
nóra patrem et ma-
trem; et, Qui maledíxe-
rit patri, vel matri, mor-
te moriátur. Vos autem
dicitis : Quicúmque dí-
xerit patri, vel matri :
Munus quodcúmque est
ex me, tibi próderit : et
non honorificábit pa-
trem suum, aut matrem
suam. Honor in Scrip-
túris non tantum in
salutatióibus et officiis
deferendis, quantum in
eleemósynis, ac mún-
e oblatiõe sentitur.
Honóra, inquit Apóst-
olus, víduas, quæ vere
víduæ sunt. Hic honor
donum intelligitur. Et
in álio loco : Presbyteri

dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere : et dignus sit operárius mercéde sua.

R'. Dixit Ruben frátribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. **Ÿ.** Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias ánimæ ejus, dum deprecáretur nos, et non audívimus. **En.**

Lectio iii

PRÆCÉPERAT Dóminus, vel imbecillitates, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut filii honorárent, étiam in vitæ necessariis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes scribæ et pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssi-

mos fílios, ut si quis ea, quæ paréntibus offeréndasunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus : vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasione templi et Dei, in sacerdotum lucra céderet.

R'. Lamentabátur Jacob de duóbus fíliis suis : Heu me, dolensum de Joseph pérdito, et tristis nimis de Bénjamin ducto pro alimóniis : * Precor cælestem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cernere. **Ÿ.** Prostérnens se Jacob vehementer cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. **Precor. Glória Patri. Precor.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Audíte et intelligite * tradiónes, quas Dóminus dedit nobis.

Oratio

PRÆSTA nobis, quæsumus, Dómine : ut salutáribus jejúniis erudití, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum.

✠. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Non lotis mánibus * manducáre, non coínquinat hóminem.

Oratio

CONCÈDE, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui protectiósni tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 4, 38-44

IN illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 4 in Lucæ cap. 4,
circa finem

VIDE cleméntiam Dómini Salvatóris : nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit : quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spírítu nequítie liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat : sed prior sanári débuit, qui prior créatus est ; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitate peccáverat.

R. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes : Ecce somniátor venit :
* Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.
✠. Cumque vidíssent

Joseph fratres sui, quod a patre cunctis fratribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, unde et dicébant. Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua.

Lectio ii

SÁBBATO medicínæ Domínicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sublegeesse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípío designáret : nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur : ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait : Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum créatus est.

℞. Dixit Judas fratribus suis : Ecce Ismaélitæ tránseunt : veníte, venumdétur, et manus

nostræ non polluéantur : * Caro enim et frater noster est. ⁊. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? mélius est ut venumdétur. Caro.

Lectio iii

ET bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat : ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvare vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat : deínde a minóribus íncipit, ut ad májora pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei posunt : resurrectionem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortáassis étiam in typo mulieris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat il-

lécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimus, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarrítia est : febris nostra, libído est : febris nostra, luxúria est : febris nostra, ambítio est : febris nostra, iracúndia est.

R. Extrahéntes Joseph de lacu, vendidérunt Ismaélítis vigínti argénteis : * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit : * Puer non compáret, et ego quo ibo? **Ÿ.** At illi, intíncta túnica Joseph in sángine hædi, misérunt qui ferret eam ad patrem, et diceret : Vide, si túnica filii tui sit, an non. **Reversúsque. Glória Patri. Puer.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Exíbant autem dæmónia * a multis clamántia, et dicéntia, Quia tu es Christus Fílius Dei : et increpans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Oratio

MAGNÍFICET te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas : qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábilí providéntia contulísti. Per Dóminum.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Omnes qui habébant infirmos, * ducébant illos ad Jesum, et sanabántur.

Oratio

SUBJÉCTUM tibi pópulum, quæsumus, Dómine, propitiátio cælestis amplíficet : et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 4, 5-42

IN illo témpore : Venit Jesus in civitátem Samariæ, quæ dicitur Sichar : juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Tract. 15 in Joann.,
post initium

AM incipiunt mysteria. Non enim frustra fatigatur Jesus : non enim frustra fatigatur virtus Dei : non enim frustra fatigatur, per quem fatigati recreantur : non enim frustra fatigatur, quo deservente fatigamur, quo presente firmamur. Fatigatur tamen Jesus, et fatigatur ab itinere, et sedet, et juxta puteum sedet, et hora sexta fatigatus sedet. Omnia ista innuunt aliquid, indicare volunt aliquid : intentos nos faciunt : ut pulsemus, hortantur. Ipse ergo aperiat et nobis et vobis, qui dignatus est ita hortari, ut diceret : Pulsate, et aperiatur vobis.

R. Videns Jacob vestimenta Joseph, scidit vestimenta sua cum fletu, et dixit : * Fera pessima devoravit filium meum Joseph. Y. Tulérunt autem fra-

tres ejus tunicam illius, mittentes ad patrem : quam cum cognovisset pater, ait. Fera.

Lectio ii

TIBI fatigatus est ab itinere Jesus. Invenimus virtutem Jesum ; et invenimus infirmum Jesum : fortem, et infirmum. Fortem, quia in principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : hoc erat in principio apud Deum. Vis videre quam iste Filius Dei fortis sit ? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil : et sine labore facta sunt. Quid ergo illo fortius, per quem sine labore facta sunt omnia ? Infirmum vis nosse ? Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Fortitudo Christi te creavit : infirmitas Christi te recreavit. Fortitudo Christi fecit, ut quod non erat, esset : infirmitas Christi fecit, ut quod erat, non periret. Condidit nos fortitudine sua, quesivit nos infirmitate sua.

R. Joseph dum intráret in terram Ægypti, linguam quam non nóverat, audívit : manus ejus in labóribus serviérunt : * Et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. **Ÿ.** Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : ferrum pertránsiit ánimam ejus, donec veníret verbum ejus. **Et lingua.**

Lectio iii

NUTRIT ergo ipse infirmus infirmos, tamquam gallína pullos suos : huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Jerúsalem, congregáre filios tuos sub alas tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmódum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis, quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ánte óculos nostros : hirúndines, cicónias, colúmbas quótidie vidémus nidificáre : quos, nisi quando in nidis vidémus, párentes esse non agnósci-

mus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam si ipsi pulli non sequántur, filios non vídeas, matrem tamen intélligas.

R. Meménto mei, dum bene tibi fúerit : * Ut súggeras pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere : * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. **Ÿ.** Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur pharaó ministérii tui, et restituet te in gradum prístinum : tunc meménto mei. **Ut. Glória Patri. Quia.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Aquam, quam ego dédero, * si quis bíberit ex ea, non sítiet in ætérnum.

Oratio

JEJÚNIA nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquare : ut, sicut ab aliméntis abstinémus in corpore ; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dñm.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * ut vídeo, pro-

phéta es tu : patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui in tua protectiône confidimus, cuncta nobis adversántia te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 8, 1-11

IN illo témpore : Perrexít Jesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 33 in Joann.,
post initium

IESUS perrexít in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrísmate di-

ctum est : chrisma autem Græce, Latíne únctio nomináitur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diabolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum : et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

R. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, videntes angústias ánimæ ejus, dum deprecáretur nos, et non audívimus : * Idcirco venit super nos tribulátio. **V.** Dixit Ruben fratribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum ; et non audístis me? Idcirco.

Lectio ii

ADDÚCUNT autem illi scribæ et pharisæi mulierem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixerunt ei : Magí-

ster, hæc mulier modo deprehensa est in adulterio : in lege autem Moyses mandavit nobis huiusmodi lapidare : tu ergo quid dicis? Hæc autem dicebant tentantes eum : ut possent accusare eum. Unde accusare? Numquid ipsum in aliquo facinore deprehenderant, aut illa mulier ad eum aliquo modo pertinuisse dicebatur?

R. Dixit Ruben fratribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolite peccare in puerum, et non audistis me? * En sanguis ejus exquiritur. **Y.** Mérito hæc patimur, quia peccavimus in fratrem nostrum, videntes angustias animæ ejus, dum deprecaretur nos, et non audivimus. **En.**

Lectio iii

INTELLIGAMUS, fratres, admirabilem mansuetudinem in Domino fuisse. Animadvertérunt eum nimium esse mittem, nimium esse mansuetum. De illo quippe fuerat ante prædictum : Accingere gladio tuo

circa femur tuum, potentissime. Spécie tua et pulchritudine tua intendé, prospere procede, et regna : propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Ergo attulit veritatem ut doctor, mansuetudinem ut liberator, justitiam ut cognitor. Propter hæc eum esse regnaturum in Spiritu Sancto propheta prædixerat. Cum loqueretur, veritas agnoscebatur : cum adversus inimicos non moveretur, mansuetudo laudabatur. Cum ergo de duobus istis, id est, de veritate et mansuetudine ejus, inimici livore et invidia torquerentur ; in tertio, id est justitia, scandalum posuerunt.

R. Lamentabatur Jacob de duobus filiis suis : Heu me, dolens sum de Joseph perduto, et tristis nimis de Benjamin ducto pro alimentis : * Precor cælestem Regem, ut me dolentem nimium faciat eos cernere. **Y.** Prosternens se Jacob vehementer cum lacrimis pronus in terram, et

adórans ait. * Precor
cæléstem Regem, ut me
doléntem nímiūm fáciat
eos cérnere. **Glória Pa-**
tri. Precor.

ŷ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Inclina-
vít se Jesus, * et scri-
bébat in terra : Si quis
sine peccáto est, mittat
in eam lápidem.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, qui se, affligéndo
carnem, ab aliméntis
ábstinent ; sectándo ju-
stítiam a culpa jejú-
nent. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Sabbato,
ut in Psalterio 392

Capitulum

Galat. 4, 22-24

FRATRES : Scriptum
est quóniam Abra-
ham duos filios hábuit :
unum de ancílla, et
unum de líbera : sed
qui de ancílla, secún-
dum carnem natus est :
qui autem de líbera, per
repromissiónem : quæ
sunt per allegoríam di-
cta.

Hymnus Audi, benígne
Cónditor et ŷ. Angelis
suis 395

Ad Magnif. Ant. Nemo
te condemnávit, mú-
lier? * Nemo, Dómine.
Nec ego te condemná-
bo : jam ámplius noli
peccáre.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, qui ex mérito nostræ
actiónis affligimur, tuæ
grátiae consolatióne re-
spirémus. Per Dómi-
num nostrum.

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA

I classis Semiduplex

In I Nocturno

De libro Exodi

Cap. 3, 1-15 Lectio i

MÓYSES autem pa-
scébat oves Je-
thro sóceri sui
sacerdótis Má dian :
cumque minásset gre-
gem ad interióra de-
sérti, venit ad montem
Dei Horeb. Apparúitque
ei Dóminus in flamma
ignis de médio rubi :
et vidébat quod rubus

ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses : Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait : Móyses, Móyses ! Qui respóndit : Adsum. At ille : Ne ápprópies, inquit, huc : solve calceaméntum de pédibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est. Et ait : Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam : non enim audébat aspícere contra Deum.

R. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Descénde in Ægýptum, et dic pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum : indurátum est cōr pharaónis : non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. **℣.** Clamor filiórum Israél venit ad me, vidíque afflictiónem eórum : sed veni, mittam te ad pharaónem. **Ut.**

Lectio ii

Cui ait Dóminus : Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægýpto, et clamórem ejus audivi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus : et sciens dolórem ejus, descénde ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi. Clamor ergo filiórum Israél venit ad me : vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad pharaónem, ut edúcas pópulum meum, filios Israél de Ægýpto.

R. Stetit Móyses coram pharaóne, et dixit : Hæc dicit Dóminus : * Dimítte pópulum meum, ut sacrificet mihi in desérto. **℣.** Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens. **Dimítte.**

Lectio iii

DIXITQUE Móyses ad Deum : Quis sum ego, ut vadam ad pharaónem, et edúcam filios Israël de Ægýpto? Qui dixit ei : Ego ero tecum : et hoc habébis signum, quod míserim te : Cum edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo super montem istum. Ait Móyses ad Deum : Ecce ego vadam ad filios Israël, et dicam eis : Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si díxerint mihi : Quod est nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen : Ego sum qui sum. Ait : Sic dices filiis Israël : Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen : Hæc dices filiis Israël : Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob, misit me ad vos : hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatióem et generatióem.

R. Cantémus Dómino : glorióse enim honori-

ficátus est, equum et ascensórem projéctit in mare : * Adjútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. **Ÿ.** Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus. **Adjútor.** **Glória Patri. Adjútor.**

In II Nocturno

Sermo sancti Basilii
Magni

**Homilia 1 de jejunio,
ante medium**

Lectio iv

MÓYSEN per jejúnium nóvimus in montem ascendísse : neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre, atque in caliginem ingredi, nisi jejúnio múnitus. Per jejúnium mandáta dígitó Dei in tábulis conscripta suscepit. Item supra montem jejúnium legis latæ conciliátor fuit : inférius vero, gula ad idololatriám pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadráginta diérum labórem ac perseverántiam,

Dei servo continuo jejúnante ac oránte, una tantum. pópuli ebríetas cassam irritámque reddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas contrívit : Prophéta sanctísimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accíperere.

R'. In mari viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis : * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. **Ÿ.** Transtulísti illos per Mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiã. **Deduxísti.**

Lectio v

UNO témporis momento ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacã idololatríã turpíssimè devolútus est. Ex quo si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delicias vero salútem pérdere. Quid Esau inquinávit, servúmque fratris reddidit? nonne

esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem reddidit? nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívít, jejúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens, quæcúmque ex vite procederent, ne attingeret, non vinum, non síceram bíberet. Jejúnium prophétas genuit, poténtes confirmat atque róborat.

R'. Qui persequébántur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum : * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. **Ÿ.** Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. **Et.**

Lectio vi

J EJÚNIUM legislatóres sapiéntes facit : animæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris munimén-

tum et arma, athlétis et certantibus exercitatio. Hoc præterea tentationes propulsat, ad pietatem armat, cum sobrietate habitat, temperantiae opifex est : in bellis fortitudinem affert, in pace quietem docet : nazaræum sanctificat, sacerdotem perficit : neque enim fas est sine jejunio sacrificium attingere, non solum in mystica nunc et vera Dei adoratione, sed nec in illa, in qua sacrificium secundum legem in figura offerebatur. Jejuniū Eliam magnæ visionis spectatorem fecit : quadraginta namque dierum jejunio cum animam purgasset, in spelunca meruit, quantum fas est homini, Deum videre. Moyses iterum legem accipiens, iterum jejunia secutus est. Ninivitæ, nisi cum illis et bruta jejunassent, ruinæ minas nequâquam evasissent. In deserto autem quorūnam membra ceciderunt? nonne illorum, qui carnes appetivere?

R. Moyses famulus Dei jejunavit quadraginta diebus et quadraginta noctibus : ***** Ut legem Domini mereretur accipere. **Y.** Ascendens Moyses in montem Sinai ad Dominum, fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus. **Ut. Glória. Ut.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem

Lectio vii Cap. 6, 1-15

IN illo tempore : Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiædis : et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his qui infirmabantur. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Tract. 24 in Joannem

MIRACULA, quæ fecit Dominus noster Jesus Christus, sunt quidem divina opera, et ad intelligendum Deum de visibilibus admonent humanam mentem. Quia enim ille non est talis substantia, quæ videri

óculis possit; et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano : secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportunó témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ; ut non majóra, sed insólita vivéndo stupérent, quibus quotidiána viluérent.

R. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus : * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérent valde. **V.** Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignorans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. **Vi**déntes.

Lectio viii

MAJUS enim miráculum est gubernátio tótius mundi, quam sa-

turátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hoc nemo mirátur : illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit unívérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus. Unde enim multiplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes : potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.

R. Ecce mitto Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat semper : * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam : et præcedet te Angelus meus. **V.** Israël, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium : ego enim Dóminus. **Obsérva.**

Lectio ix

HOC ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens : et exhibítum óculis, ubi exercerétur intelléctus : ut invisíblem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíblem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíblem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo : habent enim, si intelligántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est : étiam factum Verbi, verbum nobis est.

R. Atténdite, pópule meus, legem meam :
 * Inclínáte aurem vestram in verba oris mei.
Ÿ. Apériam in parábolis os meum : loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclínáte. Glória Patri. Inclínáte.

AD LAUDES

Ant. 1 Tunc acceptábis * sacrificium justí-

tiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis.

Pss. de Dom. 2º loco 70

2 Bonum est * speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

3 Me suscepit * dextera tua, Dómine.

4 Potens es, Dómine, * erípere nos de manu forti : líbera nos, Deus noster.

5 Reges terræ * et omnes pópuli, laudáte Deum.

Capit. Galat. 4, 22-24

FRATRES : Scriptum est quóniam Abraham duos fílios hábuit : unum de ancílla, et unum de líbera : sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est : qui autem de líbera, per repromissiónem : quæ sunt per allegoríam dicta.

Hymnus O sol et **Ÿ.** Angelis suis 75

Ad Bened. Ant. Cum sublevásset óculos * Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi? hoc autem di-

cébat tentans eum :
ipse enim sciébat quid
esset factúrus.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, qui ex mérito nostræ
actiónis affligimur, tuæ
grátiae consolatióne re-
spirémus. Per Dómi-
num.

AD PRIMAM

Ant. Accépit ergo *
Jesus panes, et, cum
grátias egísset, distrí-
buit discumbéntibus.

AD TERTIAM

Ant. De quinque pá-
nibus * et duóbus pí-
scibus satiávit Dómi-
nus quinque míllia hó-
minum.

Capit. Fratres 476

R. br. Ipse liberávit me
* De láqueo venántium.
Ipse. **ψ.** Et a verbo áspero.
De. Glória Patri. Ipse.

ψ. Scápolis suis obum-
brábit tibi. **R.** Et sub pen-
nis ejus sperábis.

AD SEXTAM

Ant. Satiávit Dóminus
* quinque míllia hómi-
num de quinque páni-
bus et duóbus píscibus.

Capit. Galat. 4, 27

LÆTÁRE, stérilis, quæ
non paris : erúmpe
et clama, quæ non pártur-
tis : quia multi filii
desértæ, magis quam
ejus, quæ habet virum.

R. br. Scápolis suis
* Obumbrábit tibi. Scá-
pulis. **ψ.** Et sub pennis
ejus sperábis. Obumbrá-
bit tibi. Glória. Scápolis.
ψ. Scuto circúmdabit te
véritas ejus. **R.** Non ti-
mébis a timóre noctúrno.

AD NONAM

Ant. Illi ergo * hómi-
nes, cum vidíssent quod
fécerat Jesus signum,
intra se dicébant : quia
hic est vere Prophéta,
qui ventúrus est in
mundum.

Capit. Galat. 4, 31

ITAQUE, fratres, non
sumus ancíllæ filii,
sed liberæ : qua liber-
táte Christus nos libe-
rávit.

R. br. Scuto circúmda-
bit te * Véritas ejus.
Scuto. **ψ.** Non timébis a
timóre noctúrno. Véri-
tas ejus. Glória Patri.
Scuto.

ψ. Angelis suis Deus
mandávit de te. **R.** Ut
custódiant te in ómnibus
viis tuis.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Dominica
ut in Psalterio 93

Capit. de Laudibus 476

Hymnus Audi benigne
et ꝑ. Angelis suis 97

Ad Magnif. Ant. Súbiit
ergo * in montem Jesus,
et ibi sedébat cum discípulis suis.

FERIA SECUNDA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 2, 13-25

IN illo témpore : Prope
erat Pascha Judæórum,
et ascéndit Jesus
Jerosólymam : et invénit
in templo vendéntes
boves, et oves, et colúmbas.
Et réliqua.

Homilía sancti Augu-
stíni Epíscopi

Tract. 10 in Joannem,
post initium

QUID audívimus,
fratres? Ecce
templum illud
figúra adhuc erat, et
ejécit inde Dóminus
omnes qui sua quæré-
bant, qui ad núndinas
vénerant. Et quæ ibi
vendébant illi? Quæ

opus habébant hómi-
nes in sacrificiis illíus
témporis. Novit enim
cáritas vestra, quod sa-
crificia illi pópulo pro
ejus carnalitáte, et cor-
de adhuc lapídeo, tália
data sunt, quibus tene-
rétur, ne in idóla deflúe-
ret : et immolábant ibi
sacrificia, boves, oves
et colúmbas. Nostis,
quia legístis.

R. Vos, qui transitóri
estis Jordánem, ædifi-
cáte altáre Dómino * De
lapídibus, quos ferrum
non tétigit : et offérte
super illud holocáusta,
et hóstias pacíficas Deo
vestro. **ꝑ.** Cumque in-
travéritis terram, quam
Dóminus datúrus est
vobis, ædificáte ibi altá-
re Dómino. **De.**

Lectio ii

NON ergo magnum
peccátum, si hoc
vendébant in templo,
quod emebátur ut offer-
rétur in templo : et ta-
men ejécit inde illos.
Quid si ibi ebriósos in-
veníret, quid fáceret
Dóminus, si vendéntes
ea quæ lícita sunt, et
contra justítiam non

sunt (quæ enim honéste emúntur, non illicite vendúntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?

R'. Audi, Israël, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe : * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. **Ÿ.** Obsérva ígitur, et audi vocem meam : et inimícus ero inimícis tuis. **Et.**

Lectio iii

Si negotiatiónis domus non debet fieri domus Dei, potatiónis debet fieri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos : et consolátur nos Psalmus, quem audístis : Striderunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur : etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Judæórum : flagellátur blasphémiis

falsórum Christianórum : múltiplicant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse áduvat. Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, humiliábam in jejúnio ánimam meam.

R'. Sicut fui cum Móyse ita ero tecum, dicit Dóminus : * Confortáre, et esto robústus : introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem. **Ÿ.** Noli timére, quóniam tecum sum : ad quæcúmque perréxeris, non dimítam te, neque derelínquam. **Confortáre. Glória Patri. Confortáre.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Auferíte ista hinc, * dicit Dóminus : et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus : ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Sóluite templum hoc, * dicit Dóminus; et post tríduum reædificábo illud: hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Oratio

DEPRECATIÓEM nostram, quæsumus, Dómine, benígnus exáudi: et, quibus suppli-cándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxili-um. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 7, 14-31

IN illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in tem-plum, et docébat. Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilía sancti Augu-
stíni Epíscopi

Tract. 29 in Joannem,
sub initium

ILLE qui latébat, docébat, et pa-lam loquebátur, et non tenebátur. Illud

enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbitror, mi-rabántur, sed non om-nes convertébántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi na-tus, quemádmódum fúerit educátus. Num-quam eum víderant lít-teras discéntem: au-diébant autem de lege disputántem, legis te-stimónia proferéntem, quæ nemo posset pro-férre, nisi legísset, ne-mo légeret, nisi lítteras didicísset: et ídeo mi-rabántur. Eórum au-tem admirátio, magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occá-sio.

R. Quid me quæritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis? * Si male locú-tus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, cur me cædis? **Ÿ.** Multa bona ópera operátus sum vobis: propter quod opus vultis me occí-dere? **Si.**

Lectio ii

Ex eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius ínspecti et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profúnditas prima : vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait : Ista doctrína non est mea : sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque : et mea doctrína, et non mea.

R. Addúxi vos per désertum quadragínta annis ego Dóminus, et non sunt attríta vestiménta vestra : * Manna de cælo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dóminus. **Ÿ.** Ego edúxi vos de terra Ægýpti, et de domo servitútis liberávi vos. **Manna** de cælo.

Lectio iii

Si ergo intueámur diligénter quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta : In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : inde pendet hujus solútió quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullíus, sed alicújus : et suam doctrínam dixit se-ípsam, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum quam tu? et quid tam non tuum quam tu, si alicújus est, quod es?

R. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus : * Ut legem Dómini mererétur accípere. **Ÿ.** Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. **Ut. Glória Patri. Ut.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Quid me quæritis * interficere, hóminem qui vera locútus sum vobis?

Oratio

SACRÆ nobis, quæsumus, Dómine, observatiónis jejúnia : et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Nemo in eum misit manum : * quia nondum vénerat hora ejus.

Oratio

MISERÉRE, Dómine, pópulo tuo : et contínuis tribulatióibus laborántem propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 9, 1-38

IN illo témpore : Præteríens Jesus, vidit hóminem cæcum a na-

tivitáte : et interroga-
vérunt eum discípuli
ejus : Rabbi, quis pec-
cávit, hic, aut paréntes
ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustí-
ni Epíscopi

Tract. 44 in Joannem,
circa initium

EA quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda atque miránda, et ópera, et verba sunt : ópera, quia facta sunt : verba, quia signa sunt. Si ergo quid significet hoc quod factum est, cogitémus : genus húmánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, et illuminátio fides : quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandoquidem Apóstolus natus in gente prophétarum dicit : Fúimus et nos aliquándo natúra filii iræ, sicut et céteri.

Si filii irae, filii vindictae, filii poenae, filii gehennae : quomodo natura, nisi quia peccante primo homine vitium pro natura inolevit? Si vitium pro natura inolevit, secundum mentem omnis homo caecus natus est.

R. Splendida facta est facies Moysi, dum respiceret in eum Dominus : * Videntes seniores claritatem vultus ejus, admirantes timebunt valde. **V.** Cumque descendisset de monte Sinai, portabat duas tabulas testimonii, ignorans quod cornuta esset facies ejus ex consortio sermonis Dei. **Videntes.**

Lectio ii

VENIT Dominus : quid fecit? Magnum mysterium commendavit. Exspuit in terram, de saliva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est, et inunxit oculos caeci. Inunctus erat, et nondum videbat. Misit illum ad piscinam, quae vocatur Siloë. Perstinuit autem ad Evangelistam commendare

nobis nomen hujus piscinae, et ait : Quod interpretatur Missus. Jam quis sit missus agnoscitis. Nisi enim ille fuisset missus, nemo nostrum esset ab iniquitate dimissus. Lavit ergo oculos in ea piscina, quae interpretatur Missus; baptizatus est in Christo. Si ergo quando eum in seipso quodammodo baptizavit, tunc illuminavit : quando inunxit, fortasse catechumenum fecit.

R. Ecce mitto Angelum meum, qui praecedat te, et custodiat semper : * Observa et audi vocem meam, et inimicus ero inimicis tuis, et affligentes te affligam : et praecedet te Angelus meus. **V.** Israel, si me audieris, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum : ego enim Dominus. **Observa.**

Lectio iii

AUDISTIS grande mysterium. Interroga hominem : Christianus es? Respondet tibi : Non sum. Si paganus

es, aut Judæus? Si autem dixerit, Non sum : adhuc quæris ab eo, Catechúmenus, an fidelis? Si responderit tibi, Catechúmenus : inunctus est, nondum lotus. Sed unde inunctus? Quære, et respondet. Quære ab illo, in quem credat? Eo ipso quo catechúmenus est, dicit: In Christum. Ecce modo loquor et fidelibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc catechúmeni audiunt : sed non eis sufficit ad quod inuncti sunt : festinant ad lavacrum, si lumen inquirunt.

R. Atténdite, pópule meus, legem meam :
***** Inclináte aurem vestram in verba oris mei. **Ÿ.** Apérim in parábolis os meum : loquar propositiões ab initio sæculi. **Inclináte. Glória Patri. Inclináte.**

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Rabbi, quid peccávit * homo iste, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit : Neque hic pec-

cávit, neque paréntes ejus : sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Oratio

DEUS, qui et justis præmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes : miserére supplicibus tuis ; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum

Ÿ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Ille homo * qui díctur Jesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, et modo vídeo.

Oratio

PÁTEANT aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium : et, ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangélíi
 secúndum Lucam

Lectio i Cap. 7, 11-16

IN illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et

ibant cum eo discipuli
ejus, et turba copiosa.
Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi

Lib. 5 Comment. in Lucæ
cap. 7, post init.

ET hic locus ad
utrâque red-
undat grâtiâ;
et ut cito flecti divînam
misericórdiam matris
viduæ lamentatiône cre-
dâmus, ejus præcípue,
quæ únici filii vel la-
bóre, vel morte frangâ-
tur; cui tamen viduæ
gravitátis méritum ex-
sequiârum turba con-
ciliet : et ut hanc ví-
duam populórum turba
septam, plus vidéri esse
quam féminam, quæ
resurrectiônem únici et
adolescéntis filii suis
lácrimis merúerit im-
petráre : eo quod sancta
Ecclésia pópulum ju-
niórem a pompa fúne-
ris atque a suprémis
sepúlchri, suârum révo-
cet ad vitam contempla-
tiône lacrimárum : quæ
flere prohibétur eum,
cui resurréctio debebá-
tur.

℞. Locútus est Dómi-

nus ad Móysen, dicens :
Descénde in Ægýptum,
et dic pharaóni, * Ut di-
míttat pópulum meum :
indurátum est cor pha-
raónis : non vult dimít-
tere pópulum meum,
nisi in manu forti. †. Cla-
mor filiórum Israël ve-
nit ad me, vidíque affli-
ctiônem eórum : sed
veni, mittam te ad pha-
raónem. Ut dimíttat.

Lectio ii

QUI quidem mórtuus
in lóculo materiáli-
bus quátuor ad sepúl-
chrum ferebátur ele-
méntis, sed spem re-
surgéndi habébat, quia
ferebátur in ligno. Quod
etsi nobis ante non
próderat, tamen post-
eâquam Jesus id téti-
git, proficere cœpit ad
vitam : ut esset indício,
salútem pópulo per cru-
cis patíbulum refundén-
dam. Audíto ígitur Dei
verbo, stetérunt acérbi
illi fúneris portitóres,
qui corpus humánum
letháli fluxu natúræ ma-
teriális urgébant. Quid
enim áliud, nisi quasi
in quodam féretro, hoc
est, suprémi fúneris in-

struménto, jacémus ex-
ánimes, cum vel ignis
immódicæ cupiditátis
exæstuat, vel frígidus
humor exúndat, vel pi-
gra quadam terréni cór-
poris habitúdi- ne vigor
hebetátur animórum,
vel concréta noster spí-
ritus labe, puræ lucis
vácuus mentem alit?
Hi sunt nostri fúneris
portitóres.

R. Stetit Móyses co-
ram pharaóne, et dixit :
Hæc dicit Dóminus :

***** Dimítte pópulum
meum, ut sacrificet mihi
in desérto. **ŷ.** Dóminus
Deus Hebræórum misit
me ad te, dicens. Di-
mítte.

Lectio iii

SED quamvis supréma
mortis spem vitæ
omnis aboléverint, et
túmulo próxima cór-
pora jáceant defunctó-
rum : verbo tamen Dei
jam mórtua resúrgunt
cadávera : vox redit,
rédditur fílius matri,
revocátur a túmulo, erí-
pitur a sepúlchro. Quis
iste est túmulus tuus,
nisi mali mores? Túmu-
lus tuus perfidia est :
sepúlchrum tuum gut-

tur est. Sepúlchrum
enim patens, est guttur
eórum, unde verba mór-
tua proferúntur. Ab hoc
sepúlchro te liberat
Christus : ab hoc tú-
mulo surges, si áudias
verbum Dei. Et si grave
peccátum est, quod pœ-
niténtiæ lácrimis ipse
laváre non possis ; fleat
pro te mater Ecclésia,
quæ pro síngulis tam-
quam pro úniciis fíliis
vídua mater intérvénit.
Compátitur enim quo-
dam spiritali dolóre na-
túræ, cum suos líberos
lethálibus vítiis ad mor-
tem cernit urgéri.

R. Cantémus Dómino :
glorióse enim honorifi-
cátus est, equum et
ascensórem projéctit in
mare : ***** Adjútor et
protéctor factus est
mihi Dóminus in salú-
tem. **ŷ.** Dóminus quasi
vir pugnátor, ómnípo-
tens nomen ejus. Adjú-
tor. Glória. Adjútor.

ŷ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Ibat
Jesus ***** in civitátem,
quæ vocátur Naim : et
ecce defúctus effere-
bátur fílius úniciis ma-
tris suæ.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
omnipotens Deus :
ut, quos jejúnia votíva
castígant, ipsa quoque
devótio sancta lætíficet;
ut, terrénis afféctibus
mitigátis, facílius cælé-
stia capiámus. Per Dó-
minum.

Y. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Pro-
phéta magnus *surréxit
in nobis, et quia Deus
visitávit plebem suam.

Oratio

PÓPULI tui, Deus, in-
stitútor et rector :
peccáta, quibus impu-
gnáthur, expélle; ut sem-
per tibi plácitus, et tuo
munímine sit secúrus.
Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 11, 1-45

IN illo témpore : Erat
quidam languens Lá-
zarus a Bethánia, de
castéllo Mariæ et Mar-
thæ soróris ejus. Et ré-
liqua.

Homilía sancti Augu-
stíni Epíscopi

**Tract. 49 in Joannem,
post initium**

IN superióri le-
ctióne meminí-
stis, quod Dó-
minus éxiit de mánibus
eórum, qui lapidáre il-
lum volúerant, et dis-
cæssit trans Jordánem,
ubi Joánnes baptizábat.
Ibi ergo Dómino con-
stitúto, infirmabáthur in
Bethánia Lázarus: quod
castéllum erat próxi-
mum Jerosólymis. Ma-
ría autem erat, quæ
unxit Dóminum un-
guénto, et extérsit pe-
des ejus capíllis suis,
cujus frater Lázarus
infirmabáthur. Misérunt
ergo soróres ejus ad
eum. Jam intellígimus
quo misérunt, ubi erat
Jesus: quóniam absens
erat, trans Jordánem
scílicet. Misérunt ad
Dóminum, nuntiántes
quod ægrotáret frater
eárum; ut si dignaré-
tur, veníret, et eum ab ægri-
túdine liberáret. Ille
dístulit sanáre, ut pos-
set resuscitáre.

R. In mari viæ tuæ,
et sémitæ tuæ in aquis

multis : * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. †. Transtulísti illos per Mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiā. Deduxísti.

Lectio ii

QUID ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixerunt, Veni : amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere, Veni, et sana; non ausæ sunt dícere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus centuriónis inde laudátur? Ait enim : Non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo : Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit ut nóveris : non enim amas, et déseris.

℞. Qui persequébantur pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum : * Et in colúmna nubis ductor

eórum fuísti. †. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et.

Lectio iii

DICIT áliquis : Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicentem : Non veni vocáre justos, sed peccátóres. Si enim peccátóres Deus non amáret, de cælo ad terram non descénderet. Audiens autem Jesus, dixit eis : Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem : quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum : quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte quemádmódum tamquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit : propter quosdam qui negant Fílium Dei Deum esse.

R. Móyses fámulus Dei jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus : * Ut legem Dómini mereretur accíperere. **ŷ.** Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. **Ut. Glória. Ut.**

ŷ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Lázarus amícus noster * dormit : eámus, et a somno excitémus eum.

Oratio

DEUS, qui ineffábilibus mundum rénovas sacraméntis : præsta, quæsumus ; ut Ecclesia tua et ætérnis proficiat institútis, et temporálibus non destituátur auxiliis. Per Dñ.

ŷ. Angelis suis.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si fuisses hic, Lázarus non esset mórtuus : ecce jam fœtet quatríduánuſ in monumento.

Oratio

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui infirmitátis no-

stræ cónsicii, de tua virtúte confidimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 8, 12-20

IN illo témpore : Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens : Ego sum lux mundi : qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 34 in Joannem, post initium

QUOD ait Dóminus, Ego sum lux mundi : clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant : qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo : Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum : Numquid forte Dóminus Christus

est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt.

R. Spléndida facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus : * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timué-runt valde. **ψ.** Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, ignórans quod cornúta esset fácies ejus ex consórtio sermónis Dei. **Vidéntes.**

Lectio ii

SED cathólicæ Ecclésiæ recta fides improbat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit : nec solum agnóscit credéndo, sed in quibus potest convíncit étiam disputádo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta

ab iníitio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Jesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab Oriénte, occídere in Occidénte : cujus cúrsui nox succédit, cujus rádii nube obumbrántur : qui certa de loco in locum motióne cómmigrat. Non est hoc Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

R. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper : * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam : et præcédet te Angelus meus. **ψ.** Israël, si me audieris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum : ego enim Dóminus. **Obsérva.**

Lectio iii

EST ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellí-

gere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus : et in illa ita vivámus, ut numquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa ita in Psalmo cécin- nit : Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmiserit. Hómines, inquit, et juménta salvos fácies, Dómine : sicut multiplicáta est misericórdia tua, Deus.

R. Atténdite, pópule meus, legem meam :
***** Inclínate aurem vestram in verba oris mei.
Ÿ. Apériam in parábolis os meum : loquar propositiões ab iníitio sæculi. Inclínate aurem.
Glória Patri. Inclínate aurem.

Ÿ. Angelis suis.

Ad Bened. Ant. Qui séquitur me, ***** non ámbulat in ténebris : sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Oratio

F IAT, Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiõnis afféctus : quia tunc nobis próderunt suscepta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum.

SABBATO

ANTE DOM. PASSIONIS

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Sabbato, ut in Psalterio 392

Capit. Hebr. 9, 11-12

F RATRES : Christus as- sistens Póntifex futurórum bonórum; per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non hujus creatiõnis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptiõe invénta.

Hymnus Vexílla 396

Ÿ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. **R.** A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. Ego sum * qui testimónium perhíbeo de meípso : et testimónium pérhibet de me, qui misit me Pater.

Oratio

QUÆSUMUS, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice : ut, te largiénte, regátur in córpore ; et, te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab his Vesperis usque ad Dominicam Trinitatis inclusive *omittitur Suffragium* de omnibus Sanctis, etiam in Festis.

Hodie et deinceps usque ad Fer. IV Majoris Hebdom. inclus., R.R. br. ad Completorium et ad Horas, in Officio tam dominicali quam feriali, dicuntur *sine* Glória Patri, prout in Ordinario pro Tempore Passionis.

DOMINICA DE PASSIONE

I classis Semiduplex

AD MATUTINUM

Invit. Hódie et Hymnus Pange, lingua, ut in Psalt. 55; Ant. et Pss. de Dom. 57, cum yy. Nocturnorum de Temp. Passionis, ut in Psalt. : quæ dicuntur etiam in sequenti Dominica.

In I Nooturno

Incipit liber Jeremíæ
Prophétæ

Cap. 1, 1-19 Lectio i

VERBA Jeremíæ filii Helcíæ, de sacerdotibus, qui fuérunt in Anathoth, in

terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usque ad summationem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratióem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Priúsquam te formárem in útero, novi

te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi, A a a, Dómine Deus : ecce néscio loqui, quia puer ego sum.

R. Isti sunt dies, quos observáre debétis temporibus suis : * Quarta-décima die ad vésperum Pascha Dómini est : et in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino.

Ÿ. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere filiis Israël, et dices ad eos. **Q**uartadécima die.

Lectio ii

ET dixit Dóminus ad me : Noli dicere, Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tíneas a fácie eórum : quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie

super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et dissipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Quid tu vides, Jeremía? Et dixi : Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me : Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens : Quid tu vides? Et dixi : Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie Aquilónis.

R. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt : Non est salus illi in Deo ejus : * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. **Ÿ.** Nequándo dicat inimícus meus, Præválui advérsus eum. **E**xsúrge.

Lectio iii

ET dixit Dóminus ad me : Ab Aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum Aquí-

lónis, ait Dóminus : et vénient, et ponent unusquisque sólium suum in intróitu portárum Jerúsalem, et super omnes muros ejus in circúitu, et super univérsas urbes Juda. Et loquar judícia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquerunt me, et libaverunt diis aliénis, et adoraverunt opus mánuum suárum. Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum : nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam, et in colúmnam férream, et in murum æreum; super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdotibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsus te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut liberem te.

R. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine, Deus

meus. **ŷ.** Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : ego autem in misericórdia tua sperábo. **Réspice. Usquequo.**

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis
Papæ

Sermo 9 de Quadrages.

Lectio iv

IN ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus cristiánis, non ignorámus paschále sacraméntum esse præcípuum : cui condígne et cóngrue suscipiéndó, tótius quidem nos témporis institúta refórmant : sed devotiómem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto sci-mus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus Sancti majóra sunt ordináta jejúnia : ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquíd in

eo quod propter nos gessit, ageremus, sicut Apóstolus ait : Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est exspectatio promissæ beatitudinis, ubi est participatio Domínicæ passiónis.

R. Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulatio próxima est, et non est qui ádjuvet. **Ÿ.** Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : ad defensiónem meam áspice. Quóniam tribulatio.

Lectio v

NEMO est, dilectíssimi, cui per conditionem témporis societas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquillitas pacis vácuæ sit occasiõe virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens : Omnes qui pie volunt vivere in Christo, persecutióem patiéntur : et ideo numquam deest tribulatio persecutiónis, si numquam desit observántia pietátis. Dóminus enim in exhortatióibus suis dicit :

Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiám pertinére, quæ salutáre suum in his qui áderant, universáliter audiébat.

R. In te jactátus sum ex útero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulatio próxima est, et non est qui ádjuvet. **Ÿ.** Salva me ex ore leónis, et a cornibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio vi

SICUT ergo tótius est córporis pie vivere, ita tótius est témporis crucem ferre : quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia propriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis : et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quam in hoste

manifésto. Beátus Job, alternántibus bonis ac malis mundi hujus eruditus, pie veracitérque dicébat : Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupiscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsidio crucis Christi mens rationális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit, quóniam continéntiæ clavis et Dei timóre transfigitur.

R. In próximo est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet; ut fódiant manus meas et pedes meos : libera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. **Ÿ.** Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. **Ut enárrem. In próximo.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 8, 46-59

IN illo témpore : Dicébat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 18 in Evang.

PENSÁTE, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccátóres justificáre. Sed terríbile est valde, quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit : proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest quisquis ex illo non est : intéroget se unusquis-

que, si verba Dei in aure cordis percipit; et intélliget unde sit. Cæléstem pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appetere, própria largíri.

R. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine: quóniam ánima mea compléta est illusióibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. **ψ.** Amíci mei et próximi mei advérsus me appropinquavérunt et stetérunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt. **Et vim.**

Lectio viii

PENSET ergo apud se unusquisque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit, et quia jam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúllo, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúllo, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúllo, qui li-

bénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrimárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt. Vitam ego vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc quod ex ore Veritátis sonat: Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

R. Ne avértas faciém tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tribulor, velóciter exáudi me. **ψ.** Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: propter inimícos meos éripe me. **Quóniam.**

Lectio ix

SED hoc quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt: nam séquitur: Respondérunt ígitur Judæi et dixerunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes?

Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus : Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos : et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait : Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam : et cui per Isaíam dicitur : Custos, quid de nocte? custos, quid de nocte? respondére nóluit Dóminus. Samaritánus non sum ; sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt : unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

R. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propinquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. **V.** Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini persequens eos. **Et** omnis. **Quis** dabit.

AD LAUDES

Ant. 1 Vide, Dómine, * afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus meus.

Pss. de Dom. 2º loco 70

2 In tribulatióne * invocávi Dóminum, et exaudívit me in latitúdine.

3 Judicásti, Dómine, * causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

4 Pópule meus, * quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

5 Numquid rédditur * pro bono malum, quia fodérunt foveam ánimæ meæ?

Capit. Hebr. 9, 11-12

FRATRES : Christus asístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu factum, id est, non huius creatiόνis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptiône invénta.

Hymnus Lustra sex 75
Ÿ. Eripe me de inimí-
 cis meis, Deus meus.
R. Et ab insurgéntibus
 in me libera me.

Ad Bened. Ant. Dicé-
 bat Jesus * turbis Ju-
 dæórum, et princípibus
 sacerdotum : Qui ex
 Deo est, verba Dei au-
 dit : proptérea vos non
 auditis, quia ex Deo
 non estis.

Oratio

QUÆSUMUS, omnípo-
 tens Deus, famí-
 liam tuam propítius
 respice : ut, te largiénte,
 regátur in corpore ; et,
 te servánte, custodiátur
 in mente. Per Dñum.

AD PRIMAM

Ant. Ego dæmónium
 non hábeo, * sed hono-
 rífico Patrem meum,
 dicit Dóminus.

**Ad absolutionem Capi-
 tuli Lectio brevis** Fáciem
 meam, **de Tempore Pas-
 sionis, ut in Psalterio** 83

AD TERTIAM

Ant. Ego glóriam me-
 am * non quæro : est
 qui quærat, et júdicet.

Capit. Fratres 498

R. br. Erue a frámea,
 * Deus, ánimam meam.
Erue. Ÿ. Et de manu
 canis únicam meam.
Deus. Erue.

Ÿ. De ore leónis líbe-
 ra me, Dómine. **R.** Et
 a córnibus unicórnium
 humilitátem meam.

AD SEXTAM

Ant. Amen, amen, di-
 co vobis : * si quis ser-
 mónem meum serváve-
 rit, mortem non gustá-
 bit in ætérnum.

Capit. Hebr. 9, 13-14

SI enim sanguis hircó-
 rum, et taurórum, et
 cinis vítulæ aspérsus
 inquinátos sanctificat
 ad emundatióem car-
 nis : quanto magis san-
 guis Christi, qui per
 Spíritum Sanctum se-
 metípsam óbtulit im-
 maculátum Deo, emun-
 dábit consciéntiam no-
 stram ab opéribus mór-
 tuis, ad serviéndum
 Deo vivénti?

R. br. De ore leónis
 * Líbera me, Dómine.
De ore. Ÿ. Et a córnibus
 unicórnium humilitá-
 tem meam. **Líbera me.**
De ore.

ŷ. Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam. *R.* Et cum viris sanguínum vitam meam.

AD NONAM

Ant. Tulérunt lápidés * Judæi ut jácerent in eum : Jesus autem abscondit se, et exívit de templo.

Capit. Hebr. 9, 15

ET ídeo novi testaménti mediátor est : ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt æternæ hereditátis in Christo Jesu Dómino nostro.

R. br. Ne perdas cum impiis, * Deus, ánimam meam. Ne perdas. ŷ. Et cum viris sanguínum vitam meam. Deus. Ne perdas.

ŷ. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. *R.* A viro iníquo éripe me.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Dominica, ut in Psalt. 93

Capit. de Laudibus 498
Hymnus Vexilla Regis et ŷ. Eripe me 97

Ad Magnif. Ant. Abraham pater vester * exultávit ut vidéret diem meum : vidit, et gávisus est.

INVITATORIUM, HYMNI, VERSUS, LECTIO BREVIS ad Primam, et RESPONSORIA BREVIA, in Officio tam dominicali quam feriali, usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive, dicuntur quotidie, ut supra, de Tempore Passionis in *Ordinario* vel *Psalterio* : et inde sumuntur in Officio feriali etiam CAPITULA ad omnes Horas, et usque ad Sabbatum sequens inclusive, ANTIPHONA ad singulas Horas minores.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

ANTIPHONÆ et PSALMI de Feria, cum Versu proprio de Tempore Passionis, ut in *Psalterio* 109 : quod servatur in Officio feriali usque ad Feriam IV Majoris Hebdomadæ inclusive.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 7, 32-39

IN illo témpore : Mísérunt príncipes et pharisæi minístros, ut

apprehenderent Jesum.
Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Tract. 31 in Joannem,
circa medium

QUOMODO apprehenderent adhuc nolentem? Quia ergo non poterant apprehendere nolentem, missi sunt ut audirent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum. Quod modo vultis facere, facturum estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc modicum tempus vobiscum sum, et tunc vado ad eum qui me misit. Implere debeo dispensationem meam, et sic pervenire ad passionem meam.

R. Deus meus, eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agentis, et iniqui: * Quoniam tu es patientia mea. **V.** Deus meus, ne elongeris a me: Deus meus, in auxilium meum respice. Quoniam.

Lectio ii

QUÆRÉTIS me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis venire. Hic jam resurrectionem suam prædixit: noluerunt enimagnoscere præsentem, et postea quæsiérunt, cum vidèrent in eum multitudinem jam credentem. Magna enim signa facta sunt etiam cum Dominus resurrexit, et ascendit in cælum. Tunc per discipulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seipsum: ipse quippe illis dixerat: Sine me nihil potéstis facere. Quando claudus ille, qui sedebat ad portam, ad vocem Petri surrexit, et suis pedibus ambulávit, ita ut homines mirarentur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illius, quem ipsi occiderunt. Multi compuncti dixerunt: Quid faciémus?

R. Qui custodiébant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus derelí-

quit eum, * Persequimini et comprehendite eum : quia non est qui liberet eum : Deus meus, ne elongeris a me : Deus meus, in adiutorium meum intende. *ψ.* Omnes inimici mei adversum me cogitabant mala mihi : verbum iniquum mandaverunt adversum me, dicentes. Persequimini.

Lectio iii

VIDÉRUNT enim se ingenti crimine impietatis adstrictos, quando illum occiderunt, quem venerari et adorare debuérunt : et hoc putabant esse inextinguibile. Magnum enim facinus erat, cujus consideratio illos faceret desperare : sed non debébant desperare, pro quibus in cruce pendens Dominus est dignatus orare. Dixerat enim : Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Videbat quosdam suos inter multos alienos : illis jam petébat veniam, a quibus adhuc accipiebat injuriam. Non enim attendébat quod ab ip-

sis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Pacífice loquebántur mihi inimici mei, et in ira molésti erant mihi : * Vidísti, Dómine, ne síleas, ne discédas a me. *ψ.* Ego autem cum mihi molésti essent, induébam me cilicio, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. Vidísti. Pacífice.

ψ. Eripe me de 15

Ad Bened. Ant. In die magno * festivitátis stabat Iesus, et clamábat dicens : Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Oratio

SANCTÍFICA, quæsumus, Dómine, nostra jejúnia : et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

ψ. Eripe me, Dómine 40

Ad Magnif. Ant. Si quis sitit, * véniat ad me, et bibat : et de ventre ejus fluent aquæ vivæ, dicit Dóminus.

Oratio

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salutem mentis et cór-

poris : ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereatur protectione deféndi. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 7, 1-13

IN illo témpore : Ambulábat Jesus in Galilæam : non enim volébat in Judæam ambulare, quia quærébant eum Judæi interficere. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 28 in Joannem

IN isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fidei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo : Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit : Deus cum Patre semper, homo nobiscum ex témpore. Non

enim quæreret quem fécerat, nisi fieret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolite dimittere : sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus acépít hóminem, qui fecit hóminem.

R. Adjútor et suscep-tor meus es tu, Dómine : et in verbum tuum sperávi : * Declináte a me, maligni : et scrutábor mandáta Dei mei. **Y.** Iníquos ódio hábui : et legem tuam diléxi. Declináte.

Lectio ii

QUANDO ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuisse. Ille enim quando vóluit, deténtus est : quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster : quod latébat, quod se tamquam ne occiderétur,

occultábat, hoc indicábat factúra esse membrasua, in quibus útique membris suis ipse erat.

R. Docébo iníquos vias tuas : et ímpii ad te converténtur : * Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ.

Ÿ. Dómine, lábia mea apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera me.

Lectio iii

NON enim Christus in cápite, et non in córpore : sed Christus totus in cápite, et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse : quod autem ipse, non contínuo membra ejus. Nam si non ipsi essent membra ejus, non diceret Saulo : Quid me persequeris ? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fidéles ejus, in terra persequébátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos, servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos : sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

R. Ne perdas cum

ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinem vitam meam : * Rédime me, Dómine. **Ÿ.** Eripe me, Dómine, ab hómine malo, a viro iníquo líbera me. Rédime. Ne perdas.

Ÿ. Eripe me de 15

Ad Bened. Ant. Tempus meum * nondum advénit, tempus autem vestrum semper est parátum.

Oratio

NOSTRA tibi, Dómine, quæsumus, sint accépta jejúnia : quæ nos et expiándo, grátia tua dignos effícient, et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

Ÿ. Eripe me, Dómine 40

Ad Magnif. Ant. Vos ascéndite * ad diem festum hunc : ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, persevérantem in tua voluntáte famulátum : ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérvians augeátur. Per Dñm.

FERIA QUARTA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio I Cap. 10, 22-38

IN illo témpore : Facta sunt encænia in Jerosólymis : et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilía sancti Augu-
stíni Epíscopi

**Tract. 48 in Joannem,
circa initium**

ENCÆNIA festivitas erat dedicatió-
nis templi. Græ-
ce enim cænon dicitur
novum. Quandocúm-
que novum áliquid fúe-
rit dedicátum, encænia
vocántur. Jam et usus
habet hoc verbum. Si
quis nova túnica induá-
tur, encæniáre dicitur.
Illum enim diem, quo
templum dedicátum
est, Judæi solémniter
celebrábant : ipse dies
festus agebátur, cum
ea quæ lecta sunt, lo-
cútus est Dóminus.

R. Tota die contristá-
tus ingrediébar, Dó-

mine : quóniam ánima
mea compléta est illu-
siónibus : * Et vim fa-
ciébant, qui quæré-
bant ánimam meam.
Y. Amíci mei et próximi
mei advérsus me ap-
propinquavérunt et ste-
térunt : et qui juxta
me erant, de longe ste-
térunt. **Et vim.**

Lectio ii

HIEMS erat, et ambu-
lábat Jesus in tem-
plo, in pórticu Salomó-
nis. Circumdedérunt er-
go eum Judæi, et dicé-
bant ei : Quoúsque áni-
mam nostram tollis? Si
tu es Christus, dic no-
bis palam. Non veritá-
tem desiderábant, sed
calúmniam præpará-
bant. Hiems erat, et
frígidi erant : ad illum
enim divínus ignem
accédere pigri erant. Si
accédere est credere :
qui credit, accédit; qui
negat, recédit. Non mo-
vétur ánima pédibus,
sed afféctibus.

R. Ne avértas fáciem
tuam a púero tuo, Dó-
mine : * Quóniam tribu-
lor, velóciter exáudi me.
Y. Inténde ánimæ meæ,

et libera eam : propter inimicos meos eripe me. Quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

Lectio iii

FRIGUÉRANT diligéndi caritáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant : non accedébant credéndo, et premébant persecuéndo. Quærébant audíre a Dómino, Ego sum Christus : et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim prophétæ Christum : sed divinitátem Christi et in prophétis et in ipso Evangelio nec hærétici intélligunt : quanto minus Judæi, quámdu velámen est super cor eórum ?

R. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte ? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. **ψ.** Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini persequens eos. **Et. Quis.**

ψ. Eripe me de.

Ad Bened. Ant. Oves meæ * vocem meam áudiunt : et ego Dóminus agnósco eas.

Oratio

SANCTIFICÁTO hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra : et, quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum.

ψ. Eripe me, Dómine.

Ad Magnif. Ant. Multa bona ópera * operátus sum vobis : propter quod opus vultis me occídere ?

Oratio

ADÉSTO supplicatióibus nostris, omnipotens Deus : et, quibus fidúciā sperándæ pietátis indúlges, consuetæ misericórdiæ tribue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

Léctio sancti Evangelíi secúndum Lucam

Lectio i Cap. 7, 36-50

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut man-

ducáret cum illo. Et ingræssus domum pharisæi discúbuit. Et reliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 33 in Evang.

COGITÁNTI mihi de Mariæ Magdalénæ pœnitentia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatricis lácrimæ ad exémplum pœnitendi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingræssá est, non jussa venit, inter épulas lácrimas obtulit. Dísce quod dólóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

R. Deus meus, éripe me de manu peccatóris : et de manu contra legem agéntis et iníqui :
* Quóniam tu es patióntia mea. **ψ.** Deus meus, ne elongéris a me : Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii

HANC vero, quam Lucas peccatricem mulierem, Joánnes Mariám nóminat, illam esse Mariám crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia Mariá hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

R. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt : Non est salus illi in Deo ejus :
* Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
ψ. Nequándo dicat inimícus meus, Præválui advérsus eum. Exsúrge, Dómine.

Lectio iii

SED ecce quia turpitudinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia

semetipsam graviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres? Mariám veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam et suscipiéntem : quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscepit foris.

R. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus. **V.** Qui tribulant me, exsultábunt si motus fúero : ego autem in misericórdia tuo sperábo. **R.** Réspice. **Usquequo.**

V. Eripe me de.

Ad Bened. Ant. Magíster dicit : * Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut dígnitas conditiónis humanæ per immoderántiam sauciáta, medi-

cinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per.

V. Eripe me, Dómine.

Ad Magnif. Ant. Desiderio desiderávi * hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar.

Oratio

ESTO, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ : ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatióibus mandatórum. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 11, 47-54

IN illo témpore : Collegerunt pontífices et pharisæi concílium advérsus Jesum, et dicébant : Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 49 in Joannem, sub finem

QONTÍFICES et pharisæi sibi consulebant : nec tamen dicébant, Credá-

mus. Plus enim p rditi h m nes cogitábant quómodo noc rent, ut pérderent, quam quómodo sibi cons lerent, ne p r rent : et tamen tim bant, et quasi cons lebant. Dic bant enim : Quid f cimus, quia hic homo multa signa facit? Si dim ttimus eum sic, omnes credent in eum : et vénient Rom ni, et tollent nostrum locum et gentem. Tempor lia pérdere timuérunt, et vitam  t rn m non cogit verunt, ac sic utr mque amis runt.

℞. Deus meus es tu, ne discédas a me :

* Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.  . Tu autem, Dómine, ne elongáveris aux lium tuum a me : ad defensiónem meam  spice. Quóniam tribulátio.

Lectio ii

NAM et Rom ni post Dómini passiónem et glorificati nem tulerunt eis et locum et gentem, expugn ndo et transfer ndo :

et illud eos séquitur, quod álibi dictum est : Filii autem regni hujus ibunt in ténebras exteri res. Hoc autem timuérunt, ne, si omnes in Christum cr derent, nemo reman ret, qui advérsus Rom nos civitátem Dei templ mque def nderet : quóniam contra ipsum templum, et contra suas pat rnas leges doct r nam Christi esse senti bant.

℞. In te jactátus sum ex  tero, de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet.  . Salva me ex ore leónis, et a c rnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam tribulátio.

Lectio iii

UNUS autem ex ipsis, C iphas, cum esset póntifex anni ill us, dixit eis : Vos nesc tis quidquam, nec cogit tis, quia  pedit vobis ut unus mori tur homo pro pópulo, et non tota

gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit : sed cum esset pón̄tifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetíæ spírítu futúra prædícere : quod tamen Evangelísta divíno tribuit sacraménto, quia pón̄tifex fuit, id est summus sacerdos.

R. In próximo est tribulatio mea, Dómine, et non est qui ádjuvet ; ut fódiant manus meas et pedes meos : líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. **ψ.** Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. **Ut enárrem. In próximo.**

ψ. Eripe me de.

Ad Bened. Ant. Appropinquábat autem * dies festus Judæórum : et quærébant príncipes sacerdotum quómodo Jesum interficerent, sed timébant plebem.

Oratio

CÓRDIBUS nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus in-

fúnde : ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam suppliciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

ψ. Eripe me, Dómine.

Ad Magnif. Ant. Príncipes sacerdotum * consílium fecérunt ut Jesum occíderent : dicébant autem : Non in die festo, ne forte tumultus fíeret in pópulo.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui protectiόνis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

SABBATO

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 12, 10-36

IN illo témpore : Cogitavérunt príncipes sacerdotum ut et Lázarum interficerent : quia multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Tract. 50 in Joannem,
in fine

ISO Lázaro resuscitato, quia tantum miraculum Domini tanta erat evidéntia diffamatum, tanta manifestatióne declaratum, ut non possent vel occultare quod factum est, vel negare : quid invenerunt, vidéte. Cogitaverunt autem principes sacerdotum ut et Lázarum interficerent. O stulta cogitatio, et cæca sævitia! Dominus Christus, qui suscitare pótuit mortuum, non posset occisum! Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Domino potestatem? Si aliud vobis vidétur mortuus, aliud occisus : ecce Dominus utrumque fecit, et Lázarum mortuum, et seipsum suscitavit occisum.

℞. Tota die contristatus ingrediébar, Domine : quóniam ánima mea compléta est illusióibus : * Et vim facié-

bant, qui quærébant animam meam. V. Amici mei et próximos mei adversum me appropinquaverunt et steterunt : et qui juxta me erant, de longe steterunt. Et vim.

Tract. 51 Lectio ii

IN crástinum autem turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Jesus Jerosólymam : acceperunt ramos palmárum, et processerunt obviam ei, et clamabant : Hosánna, benedictus qui venit in nómine Domini, Rex Israël. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam : quia erat Dominus mortem moriéndó superatúrus, et trophæo crucis de diabolo mortis principetriumphatúrus. Vox autem obsecrántis est Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui Hebræam linguam novérunt, magis afféctum indicans, quam rem aliquam significans, sicut sunt in lingua Latína, quas interjectiões vocant : velut cum doléntes dí-

cimus, heu; vel cum delectámur, vah díci-mus.

R. Ne avértas faciém tuam a púero tuo, Dómine : * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. **Ÿ.** Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me. **Quóniam.**

Lectio iii

HAS ei laudes turba dicébat : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Quam crucem mentis invidéntia princípum Judæórum perpéti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israël? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fieri hóminum? Non enim Rex Israël Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos : sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credén-

tes, sperántes, amantésque perdúcat.

R. Quis dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. **Ÿ.** Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum : et Angelus Dómini pérsequens eos. **Et omnis. Quis dabit.**

Ÿ. Eripe me de.

Ad Bened. Ant. Clarífica me, Pater, * apud temetípsum claritáte, quam hábui priúsqum mundus fieret.

Oratio

PROFÍCIAT, quæsumus, Dómine, plebs tibi dicáta, piæ devotiónis afféctu : ut sacris actiόνibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dñum.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Sabbato, ut in Psalterio 392

Capit. Philipp. 2, 5-7

FRATRES : Hoc enim sentíte in vobis,

quod et in Christo Jesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semet-ípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus Vexilla Regis
et **ŷ.** Eripe me 400

Ad Magnif. Ant. Pater juste, * mundus te non cognóvit : ego au-

tem novi te, quia tu me misísti.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exemplum, Salvatórem nostrum carnem súmerè, et crucem subíre fecísti : concéde propítius ; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectionis consórtia mereámur. Per eúmdem.

DOMINICA IN PALMIS

I classis Semiduplex

In I Nocturno

De Jeremía Prophéta

Cap. 2, 12-22 **Lectio i**

OBSTUPÉSCITE, cæli, super hoc, et, portæ ejus, desolâmini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cisternas, cisternas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israël, aut vernáculus? Quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem : ci-

vitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémphesos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam?

R. In die qua invocávi te, Dómine, dixísti : Noli timére : * Judicásti causam meam, et liberásti me, Dómine, Deus meus.

V. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. **Ju-**dicásti.

Lectio ii

ET nunc quid tibi vis in via Ægýpti, ut bibas aquam túrbidam?

et quid tibi cum via Assyriorum, ut bibas aquam fluminis? Arguet te malitia tua, et aversio tua increpabit te. Scito, et vide quia malum et amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, et non esse timorem mei apud te, dicit Dominus Deus exercituum. A sæculo confregisti jugum meum, rupisti vincula mea, et dixisti: Non serviam. In omni enim colle sublimi, et sub omni ligno frondoso tu prosternebaris méretrix. Ego autem plantavi te vineam electam, omne semen verum: quomodo ergo conversa es mihi in pravum, vinea aliena? Si laveris te nitro, et multiplicaveris tibi herbam borith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus Deus.

R. Fratres mei elongaverunt se a me: et noti mei * Quasi alieni recesserunt a me. **V.** Dereliquerunt me proximi mei, et qui me novérunt. Quasi alieni recesserunt a me.

Lectio iii Ibid., 29-32

QUID vultis mecum iudicio contendere? Omnes dereliquistis me, dicit Dominus. Frustra percussi filios vestros, disciplinam non receperunt: devoravit gladius vester prophetas vestros, quasi leo vastator generatio vestra. Videte verbum Domini: Numquid solitudo factus sum Israël, aut terra serotina? Quare ergo dixit populus meus: Recessimus, non veniemus ultra ad te? Numquid obliviscetur virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris.

R. Attende, Domine, ad me, et audi voces adversariorum meorum: * Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ? **V.** Recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis. **Numquid. Attende.**

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis
Papæ

Sermo 11 de Pass. Domini

Lectio iv

ESIDERÁTA nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitás Domínicæ pas-siónis, quæ nos inter exsultatiónes spirítalium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difícilé est, de eádem solemnitáte sápius dígne aptéque dissérere : non est tamen líberum sacerdoti in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pó-pulis subtráhere sermónis offícium : cum ipsa matéria ex eo quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem ; nec possit defícere quod dicátur, dum numquam potest satis esse quod dícitur. Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ ejus, ímparem se semper invéníat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio,

deficiámus elóquio : bonum est ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini majestáte sentímus.

R. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, replévit et inebriávit me amaritú-dine : deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide, Dómine, iniquitátes illórum : et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. **Ÿ.** Factus sum in derísus omni pó-pulo meo, cánticum eórum tota die. **Vide.**

Lectio v

DICENTE enim prophéta : Quærite Dóminum, et confirmámini, quærite fáciem ejus semper : némini præsuméndum est, quod totum quod quærit, invénierit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humanæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatió-nem mentis nostræ et

obléctat et súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ majestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis objéctit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Judæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre, quam injústis ódiis studuísset accéndere : ne ómnium captivórum amitteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

R. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam : ne avértas fáciem tuam a me : * Quóniam tríbulor, exáudi me, Dómine, Deus meus. **V.** Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio vi

FEFÉLLIT ergo illum malignitas sua, intulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis

hóminum in remédium verterétur. Fudit sanguinem justum, qui reconciliándo mundo et prétium esset, et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium : quæ dum próprio incumbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce supplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

R. Noli esse mihi, Dómine, aliénus : parce mihi in die mala : confundántur omnes qui me persecuúntur, * Et non confundar ego. **V.** Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. **Et non. Noli.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 21, 1-9

IN illo témpore : Cum appropinquáset Jesus Jerosólymis, et ve-

nisset ^{sancti} Bethphage ad montem Oliveti : tunc misit duos discipulos, dicens eis. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi

Liber 9 in Lucam

QUICHRE, relictis Judæis, habiturus in affectibus Géntium, templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in littera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fidei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant : eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Oliveti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Jerúsalem. In hoc monte est ille cæléstis agrícola : ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere : Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini.

R. Dóminus mecum est tamquam bellátor

fortis : proptérea persecúti sunt me, et intelligere non potuérunt : Dómine, probas renes et corda : * Tibi revelávi causam meam. **Ps.** Vidísti, Dómine, iniquitátes eórum advérsus me : júdica júdícium meum. **Tibi.**

Lectio viii

ET fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine Géntium fœcundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est jánuá, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit : qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur. Ergo in castélló erat, et ligátus erat pullus cum ásina : non póterat solvi nisi jussu Dómini. Solvit eum manus apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis et tu, ut possis ligátos sólvare.

R. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogi-

tántes : Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris : promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum : * Videámus si sermónes illíus veri sunt : et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris : morte turpíssima condemnémuseum. **¶** Tamquam nugáces æstimátis sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis : et præfert novíssima justórum. **Videámus.**

Lectio ix

NUNC considerémus qui fúerint illi, qui erróre detécto, de paradíso ejécti, in castéllum sint relegáti. Et vides, quemádmódum quos mors expúlerat, vita revocáverit. Et ídeo secúndum Matthæum, et ásinam et pullum légimus : ut quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi

Hevam figurávit erróris : hic autem in pullo generalitátem pópuli Gentílis expréssit : et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit : quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes : Quem nemo adhuc sedit hóminum.

R. Circumdedérunt me viri mendáces : sine causa flagéllis ceciderunt me : * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me. **¶** Quóniam tribulatio próxima est, et non est qui ádjuvet. **Sed tu. Circumdedérunt.**

AD LAUDES

Ant. 1 Dóminus Deus * auxiliátor meus : et ídeo non sum confúsus.

Pss. de Dom. 2º loco
70

2 Circumdántes * circumdedérunt me : et in nómine Dómini vindicabor in eis.

3 Júdica causam meam : * defénde, quia potens es, Dómine.

4 Cum Angelis * et púeris fidéles inveniá-

mur, triumphatóri mortis clamántes : Hosánna in excélsis.

5 Confundántur * qui me persecúntur, et non confúndar ego, Dómine, Deus meus.

Capit. Philipp. 2, 5-7

FRATRES : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus Lustra sex et **ψ.** Eripe 75

Ad Bened. Ant. Turba multa, * quæ convénérat ad diem festum, clamábat Dómino : Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere,

et crucem subírefecísti : concéde propítius ; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectionis consórtia mereámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM

Ant. Púeri Hebræórum * tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino clamántes et dicéntes : Hosánna in excélsis.

AD TERTIAM

Ant. Púeri Hebræórum * vestiménta prosternébant in via, et clamábant, dicéntes : Hosánna Fílio David : benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Capit. Fratres, de Laud.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. **Erue. ψ.** Et de manu canis únicam meam. **Deus. Erue.**

ψ. De ore leónis líbera me, Dómine. **℟.** Et a cornibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM

Ant. Tibi revelávi * causam meam, defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Capit. Philipp. 2, 8-9

HUMILIÁVIT semet-
ípsum factus obé-
diens usque ad mortem,
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus
exaltávit illum, et do-
návít illi nomen, quod
est super omne no-
men.

R. br. De ore leónis
* Líbera me, Dómine.

De. y. Et a córnibus uni-
córnium humilitátem me-
am. Líbera me, Dómine.
De ore leónis.

y. Ne perdas cum ím-
piis, Deus, ánimam me-
am. **R.** Et cum viris sán-
guinum vitam meam.

AD NONAM

Ant. Invocábo * no-
men tuum, Dómine : ne
avértas fáciem tuam a
clamóre meo.

Capit. Philipp. 2, 10-11

IN nómine Jesu omne
genu flectátur cælé-
stium, terréstrium, et
infernórum : et omnis
lingua confiteátur, quia
Dóminus Jesus Christus
in glória est Dei Pa-
tris.

R. br. Ne perdas cum
ímpiiis, * Deus, ánimam

meam. Ne perdas. **y.** Et
cum viris sánguinem vi-
tam meam. **Deus. Ne.**

y. Eripe me, Dómine,
ab hómine malo. **R.** A
viro iníquo éripe me.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Dominica,
ut in Psalterio 93

Capit. de Laudibus 520

Hymnus Vexilla Regis
et y. Eripe 97

Ad Magnif. Ant. Scrip-
tum est enim : * Per-
cútiam pastórem, et di-
spergéntur oves gregis :
postquam autem resur-
réxero, præcédam vos
in Galilæam : ibi me vi-
débitis, dicit Dóminus.

† **Sequentes Feriæ II,**
III et IV sunt majores
privilegiatæ.

FERIA SECUNDA

MAJORIS HEBDOMADÆ

Absol. Exáudi, Dómine.
Bened. Evangélica lé-
ctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 12, 1-9

ANTE sex dies Paschæ
venit Jesus Bethá-
niam, ubi Lázarus fúe-

rat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 50 in Joann.,
post initium

NE putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus : vivébat, loquebátur, epulabátur ; véritas ostendebátur, infidéлитas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro et céteris : ministrábat Martha, una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósí, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus : mystérium requirámus.

R. Viri ímpii dixerunt : Opprimámus virum justum injúste, et deglutiamus eum tamquam inférnus vivum : auferámus memóriam illius

de terra : et de spóliis ejus sortem mittámus inter nos : ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et maligni odérunt sapiéntiam : et rei facti sunt in cogitatióibus suis. **V.** Hæc cogitavérunt, et erravérunt : et excécávit illos malítia eórum. **Insipiéntes.**

Bened. Divínium.

Lectio ii

QUÆCÚMQUE ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretiósó unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit : erat autem unguéntum nardi pístici pretiósí. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósóum : nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis Græce, fides Latíne dicitur. Quærébas operári justítiam. Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo : Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge : si habes supérflua, da paupéribus, et

Dómini pedes tersísti : capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis : tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt. Forte in terra Dómini pedes índigent.

R'. Oppróbrium factus sum nimis inimícis meis : vidérunt me, et movérunt cápita sua :

*** Adjuva me, Dómine, Deus meus. Y.** Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me. **Adjuva.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

DE quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est : Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis : sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre : mundus implétus est fama bona : nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, injúriam Christo faciunt : de quálibus dictum est,

quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum : Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

R'. Insurrexérunt in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere : et non pepercerunt in fáciem meam spúere, et lanceis suis vulneravérunt me : et concússa sunt ómnia ossa mea :

*** Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram. Y.** Efudérunt furórem suum in me : fremuérunt contra medéntibus suis. **Ego autem. Insurrexérunt.**

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Fáciem meam *** non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me.**

Pss. de Feria 2º loco, ut in Psalt. 124

2 Frámea, suscitáre *** advérsus eos, qui dispérgunt gregem meum.**

3 Appendérunt * mercedem meam triginta argenteis : quibus ap-
pretiatus sum ab eis.

4 Inundavérunt aquæ
* super caput meum :
dixi, Périi : invocábo
nomen tuum, Dómine
Deus.

5 Lábia insurgéntium,
* et cogitatiónes eórum
vide, Dómine.

Capit. Jerem. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-
gnum in panem ejus,
et eradámus eum de
terra vivéntium, et no-
men ejus non memoré-
tur ámplius.

Hymnus Lustra sex et
v. Eripe 127

Ad Bened. Ant. Cla-
rífica me, Pater, * apud
temetípsum claritáte,
quam hábui priúsqum
mundus fieret.

Oratio

DA, quæsumus, omní-
potens Deus : ut, qui
in tot advérsis ex no-
stra infirmitáte defici-
mus ; intercedénte uni-
géniti Filii tui passióne
respirémus : Qui tecum
vivit.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Feria II
ut in Psalt. 146

Capit. Jerem. 11, 20

TU autem, Dómine Sá-
baoth, qui júdicas
juste, et probas renes et
corda, vídeam ultiónem
tuam ex eis : tibi enim
revelávi causam meam,
Dómine, Deus meus.

Hymnus Vexílla Regis
et v. Eripe 149

Ad Magnif. Ant. Non
habéres * in me potestá-
tem, nisi désuper tibi
datum fuisset.

Oratio

ADJUVA nos, Deus, sa-
lutáris noster : et ad
benefícia recolénda, qui-
bus nos instauráre di-
gnátus es, tríbue veníre
gaudéntes. Per Dñum.

FERIA TERTIA

MAJORIS HEBDOMADÆ

Absol. Ipsíus píetas.

Bened. Deus Pater.

De Jeremía Prophéta

Lectio i Cap. 11, 15-20

QUID est quod di-
léctus meus in
domo mea facit
scélera multa? Num-
quid carnes sanctæ áu-

ferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum : ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum, qui plantávit te, locútus est super te malum : pro malis domus Israël et domus Juda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi : tunc ostendísti mihi istúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam : et non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes : Mitámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam.

R. Contumélias et ter-

róres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latum meum, dicéntes : Decipiámus eum, et prævaleámus illi : sed tu, Dómine, mecum es tamquam bellátor fortis.

* Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, quia tibi revelávi causam meam. **Ÿ.** Júdica, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. **Cadant.**

Bened. Christus.

Lectio ii Cap. 12, 1-4

JUSTUS quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum : verúm tamen iusta loquar ad te : Quare via impiórum prosperátur : bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt : proficiunt et faciunt fructum : prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum : cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usque-

quo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccabitur propter malítiam habitántium in ea? Consumptum est ánimál et vólucré, quóniam dixerunt : Non vidébit novíssima nostra.

R. Deus Israël, propter te sustínui impropérium, opérui reveréntia faciém meam, extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ : * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. **ψ.** Inténde ánimæ meæ, et libera eam, propter inimícos meos éripe me. **Quóniam.**

Bened. Ignem.

Lectio iii Ibid., 7-11

RELÍQUI domum meam, dimísi hereditátem meam : dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi herédtas mea quasi leo in silva : dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor herédtas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum.

Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam : dedérunt portió-nem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatió-nem, luxítque super me : desolatió-ne desoláta est omnis terra, quia nullus est qui recógitet corde.

R. Synagóga populórum circumdedérunt me : et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur, Dómine, nequítia peccatórum, et díriges justum. **ψ.** Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, et secúndum innocéntiam meam super me. **Consumétur. Synagóga populórum.**

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Vide, Dómine, * et consídera, quóniam tríbulo: velóciter exáudi me.

Pss. de Feria 2º loco, ut in Psalt. 172

2 Discérne causam meam, * Dómine : ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

3 Dum tribulárer, * clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, et ex-audívit me.

4 Dómine, vim pátiór, * respónde pro me : quia nésccio quid dicam inimícis meis.

5 Dixérunt ímpii : * Opprimámus virum justum, quóniam contrá-rius est opéribus no-stris.

Capit. Jerem. 11, 19

VENÍTE, mittámus li-gnum in panemejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et no-men ejus non memoré-tur ámplius.

Hymnus Lustra sex et 7. Eripe 176

Ad Bened. Ant. Ante diem festum * Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexís-set suos, in finem di-léxit eos.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitér-ne Deus : da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta perágere ; ut indulgéntiam percí-pere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Feria, ut in Psalt. 193

Capit. Jerem. 11, 20

TU autem, Dómine Sá-baoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

Hymnus Vexílla Regis et 7. Eripe 197

Ad Magnif. Ant. Po-testátem hábeo * ponén-di ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Oratio

TUA nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget : et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

MAJORIS HEBDOMADÆ

Absol. A vínculis.

Bened. Ille nos.

De Jeremía Prophéta

Lectio i Cap. 17, 13-18

EXSPECTATIO Is-raël Dómine : omnes, qui te derelínquunt, confun-

déntur : recedéntes a te, in terra scribéntur : quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me : Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens : et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persecuúntur, et non confundar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

R. Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : * Ego autem orábam, et exaudísti me, Dómine, Deus meus. **Y.** Et posuérunt advérsus me mala pro

bonis, et ódium pro dilectiόne mea. **Ego.**

Bened. Divínium auxiliū.

Cap. 18, 13-23 Lectio ii

QUIS audivit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israël? Numquid deficiet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frigidæ, et defluéntes? Quia oblitus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itinere non trito : ut fieret terra eórum in desolatióne, et in síbilum sempitérnum : omnis qui præterierit per eam obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco : dorsum, et non faciē osténdam eis in die perditionis eórum. Et dixerunt : Veníte, et cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes : non enim peribit lex a sacerdote, neque consílium a sapiente, nec sermo a prophéta : ve-

nite, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsoſ sermónes ejus.

R. Dixérunt ímpii apud se, non recte cogitántes : Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris : promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum : * Videámus si sermónes illíus veri sunt : et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris : morte turpíssima condemnémuseum. **Ÿ.** Tamquam nugáces aestimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis : et præfert novíssima juſtórum. **Videámus.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

ATTÉNDE, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recórdáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut ló-

querer pro eis bonum, et avérterem indignatióſnem tuam ab eis. Proptérea da filios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii : fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ : et viri eárum interficiántur morte : júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum : addúces enim super eos latróſnem repénte : quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsus me in mortem : ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur : fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

R. Circumdederunt me viri mendáces : sine causa flagéllis cecidérunt me : * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me. **Ÿ.** Quóniam tribulátió próxíma est, et non est qui ádjuvet. **Sed tu. Circumdederunt.**

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Líbera me * de sanguínibus, Deus, Deus meus : et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Pss. de Feria 2º loco, ut in Psalt. 220

2 Contumélias * et terróres passus sum ab eis : et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3 Tu autem, Dómine, * scis omne consílium eórum advérsus me in mortem.

4 Omnes inimíci mei * audiérunt malum meum : Dómine, lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

5 Fac, Dómine, * júdícium injúriam patiéntibus : et vias peccatórum dispérde.

Capit. Jerem. 11, 19

VENÍTE, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen ejus non memorétur ámplius.

Hymnus Lustra sex et 7. Eripe 223

Ad Bened. Ant. Simon, dormis? * non

potuísti una hora vigíläre mecum?

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui nostris excéssibus incessánte afflígemur, per unigéniti Fílii tui passióem liberémur : Qui tecum vivit.

AD VESPERAS

Ant. et Pss. de Feria, ut in Psalt. 243

Capit. Jerem. 11, 20

TU autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultióem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

Hymnus Vexílla Regis et 7. Eripe 246

Ad Magnif. Ant. Ancílla dixit * Petro : Vere tu ex illis es : nam et loquela tua maniféstum te facit.

Oratio

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum : Qui tecum.

FERIA QUINTA IN CÆNA DOMINI

Duplex I classis

Hodie et biduo sequenti, dictis secreto Pater noster, Ave María et Credo, et omnibus aliis prætermisissis, Matutinum *absolute* incipitur ab Antiphona primi Psalmi : et in fine cujuslibet Psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante altare.

Ad omnes autem Horas usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive, in fine Psalmorum *omittitur* Glória Patri.

In I Nocturno

Ant. Zelus domus tuæ
* comédit me, et opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Psalmus 68

ALVUM me fac,
Deus : * quóniam intraverunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capílos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimí-

ci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærun't te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínuí oppróbrium : * opéruit confúsió fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta : * et in me psal-

lébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te, Dómine : * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusióem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui trībulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vi-

véntium : * et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Zelus domus tuæ comédit me, et opprobria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Ant. Avertántur retrórsum, * et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Psalmus 69

DEUS, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, adjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Ant. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Ant. Deus meus, * éripe me de manu peccatóris.

Psalmus 70

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patíéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protectór meus.

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : *

cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecerunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defícient detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justítiae tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam

et sénium : * Deus, ne derelinquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátuses me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

ŷ. Avertántur retrórsum, et erubéscant. *R.* Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo post ŷŷ. Nocturnorum dicitur *secreto* Pater noster, nec pronuntiatur Et ne nos, nec dicitur Absolutio, neque dantur Bened. ante Lect.

In fine Lectionum non dicitur Tu autem, sed primæ tres Lect. Jeremiæ terminantur ut infra:

Incipit Lamentátio Jeremiæ Prophætæ

Cap. 1, 1-14 Lectio i Aleph.

UÓMODO sedet sola cívitas plena pópulo : facta est quasi vídua dóimna Géntium : princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus : omnes amiíci ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis : habitávit inter Gentes, nec invénit

réquiem : omnes persecutóres ejus apprehenderunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem : omnes portæ ejus destrúctæ : sacerdótes ejus geméntes : vírgines ejus squálidæ, et ipsa opprèssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt : quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitatum ejus : párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulántis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur Lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

R. In monte Olivéti orávit ad Patrem : Pater, si fieri potest, tránseat a me calix iste : * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. ŷ. Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio ii

Vau.

ET egressus est a filia Sion omnis decor ejus : facti sunt principes ejus velut arietes non inveniētes pascua : et abiērunt absque fortitudine ante faciē subsequēntis.

Zain. Recordāta est Jerúsalem diērum afflictionis suæ, et prævaricationis ómnium desiderabiliū suórum, quæ habúerat a diēbus antiquis, cum cāderet pópulus ejus in manu hostīli, et non esset auxiliátor : vidērunt eam hostes, et derisērunt sabbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, propterea instábilis facta est : omnes, qui glorificábant eam, spreverunt illam, quia vidērunt ignomíniam ejus : ipsa autem gemens convérta est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordāta est finis sui : depósita est vehemēter, non habens consolatórem : vide, Dómine,

afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimicus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Tristis est ánima mea usque ad mortem : sustinéte hic, et vigiláte mecum : nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me : * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis. **Y.** Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. **Vos.**

Lectio iii

Jod.

MANUM suam misit hostis ad ómnia desiderabilia ejus : quia vidit Gentes ingrēssas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in ecclésiā tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem : dedērunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et considéra, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes,

qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus : quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me : expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum : pósuit me desolátam, tota die mæroré conféctam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolútæ sunt, et impósitæ collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem : aspéctus ejus in eo non est : hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. **Ÿ.** Vere languóres nostros tulit, et dolóres nostros

ipse portávit. **Cujus. Ecce.**

In II Nocturno

Ant. Liberávit Dóminus * páuperem a poténte, et ínopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 71

DEUS, judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a ma-

ri usque ad mare : * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insularum munera offerent : * reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terrarum : * omnes Gentes servient ei :

Quia liberabit pauperem a potente : * et pauperem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi et inopi : * et animas pauperum salvos faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum : * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiarum, et adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summismontium, superextolletur super Libanum fructus ejus : * et florébunt de civitatesicut fœnum terrarum.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula : *

ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrarum : * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus, Deus Israël, * qui facit mirabilia solus :

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum : * et replébitur majestate ejus omnis terra : fiat, fiat.

Ant. Liberavit Dominus pauperem a potente, et inopem, cui non erat adiutor.

Ant. Cogitaverunt impii, * et locuti sunt nequitiam : iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Psalmus 72

QUAM bonus Israël Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum : * et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum

non sunt, * et cum hominibus non flagellabuntur :

Ideo tenuit eos superbia, * operti sunt iniquitate et impietate sua.

Prædiit quasi ex adipi iniquitaseorum: * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam : * iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Posuerunt in cælum os suum : * et lingua eorum transiit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic : * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt : Quomodo scit Deus, * et si est scientia in excelsis?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas :

Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam : Narrabo sic : * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in Sanctuarium Dei : * et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis : * deiecisti eos dum allevarentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt : * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum reduces.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt : * et ego ad nihilum reductus sum, et nescivi.

Ut iumentum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid volui super terram?

Defecit caro mea, et

cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Ant. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam : iniquitátem in excélsó locúti sunt.

Ant. Exsúrge, Dómine, * et júdica causam meam.

Psalmus 73

UT quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ : * quam possedísti ab inítió.

Redemísti virgam hereditátis tuæ, * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in superbíis eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitétis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia dejecerunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, impropérabit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita draconis : * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torrentes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes terminos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis animas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Exsúrge, Dómine, et júdica causam meam.

Ÿ. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

R. Et de manu contra legem agéntis et iníqui.

Pater noster **secreto.**

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

In Psalmum 54 ad 1 vers.

Lectio iv

EXÁUDI, Deus, orationem meam, et ne despéxeris deprecationem meam : inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósito, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest ut videámus in

quo malo sit : et cum dicere cœperit, agnoscâmus ibi nos esse : ut communicâta tribulatione, jungâmus orationem. Contristâtus sum, inquit, in exercitatione mea, et conturbâtus sum. Ubi contristâtus? ubi conturbâtus? In exercitatione mea, inquit. Hômines malos, quos pâtitur, commemorâtus est : eamdémque passionem malôrum hôminum exercitationem suam dixit. Ne putétis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis âgere Deum. Omnis malus aut îdeo vivit, ut corrigâtur; aut îdeo vivit, ut per illum bonus exerceâtur.

R. Amicus meus osculi me trädidit signo : Quem osculâtus fûero, ipse est, tenéte eum : hoc malum fecit signum, qui per ôsculum adimplévit homicídium.

* Infélix prætermisit prëtium sânguinis, et in fine láqueo se suspéndit. **Y.** Bonum erat ei, si natus non fuisset hômo ille. Infélix.

Lectio v

UTINAM ergo qui nos modo exércent, convertântur, et nobiscum exerceântur : tamen quâmdiu ita sunt ut exérceant, non eos odérinus : quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorâmus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimicum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestâti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destinâti. Ipsórum tantum desperânda est correctio, contra quos habemus occúltam luctam : ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens : Non est nobis colluctatio advérsus carnem et sânguinem : id est, non advérsus hômines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestâtes, et rectóres mundi, tenebrârum harum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres dæmones esse rectóres cæli et terræ.

Mundi dixit, tenebrarum harum : mundi dixit, amatorum mundi : mundi dixit, impiorum et iniquorum : mundi dixit, de quo dicit Evangelium : Et mundus eum non cognovit.

R. Judas mercator pessimus osculo petiit Dominum : ille ut agnus innocens non negavit Judæ osculum : * Denariorum numero Christum Judæis tradidit. **Y.** Mélius illi erat, si natus non fuisset. Denariorum.

Lectio vi

QUONIAM vidi iniquitatem et contradictionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insultaverunt. Effectus probavit virtutem : domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitabant, et dicebant : Si Filius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad populum non creden-

tem, et contradicentem. Si enim justus est, qui ex fide vivit ; iniquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem : perfidiam intellige. Videbat ergo Dominus in civitate iniquitatem et contradictionem, et extendebat manus suas ad populum non credentem, et contradicentem : et tamen et ipsos exspectans dicebat : Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

R. Unus ex discipulis meis tradet me hodie : Væ illi per quem tradar ego : * Mélius illi erat, si natus non fuisset. **Y.** Qui intingit mecum manum in paropside, hic me traditurus est in manus peccatorum. **Mélius. Unus.**

In III Nocturno

Ant. Dixi iniquis : * Nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Psalmus 74

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrábitus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columñas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis món-tibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justí.

Ant. Dixi iníquis : No-

líte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Ant. Terra trémuit * et quiévit, dum exsúrgeret in judício Deus.

Psalmus 75

NOTUS in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invénérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hó-
minis confitébitur tibi :
* et reliquiæ cogitatiónis
diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dó-
mino Deo vestro : * om-
nes, qui in circúitu ejus
affértis múnera.

Terríbili et ei qui au-
fert spíritum princípum,
* terríbili apud reges
terræ.

Ant. Terra trémuit et
quiévit, dum exsúrgeret
in iudício Deus.

Ant. In die tribulatió-
nis * meæ Deum exqui-
sivi mánibus meis.

Psalmus 76

VOCE mea ad Dómi-
num clamávi : *
voce mea ad Deum, et
inténdit mihi.

In die tribulatiónis
meæ Deum exquisivi,
mánibus meis nocte
contra eum : * et non
sum decéptus.

Rénuit consolári áni-
ma mea, * memor fui
Dei, et delectátus sum,
et exercitátus sum : et
defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei : * turbátus
sum, et non sum lo-
cútus.

Cogitávi dies antíquos :

* et annos ætérnos in
mente hábui.

Et meditátus sum no-
cte cum corde meo, * et
exercitábar, et scopé-
bam spíritum meum.

Numquid in ætérnum
projiciet Deus : * aut
non appónet ut com-
placítior sit adhuc?

Aut in finem miseri-
córdiam suam abscín-
det, * a generatióne in
generatióne?

Aut obliviscétur mise-
réri Deus? * aut conti-
nébit in ira sua mise-
ricórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi :
* hæc mutátio dexteræ
Excélsi.

Memor fui óperum
Dómini : * quia memor
ero ab inítio mirabí-
lium tuórum,

Et meditábor in ómni-
bus opéribus tuis : * et
in adinventiúnibus tuis
exercébor.

Deus, in sancto via
tua : quis Deus magnus
sicut Deus noster? * tu es
Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pó-
pulis virtútem tuam : *
redemísti in bráchio tuo
pópulum tuum, filios
Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ,
Deus, vidérunt te aquæ :
* et timuérunt, et tur-
bátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus a-
quárum : * vocem de-
dérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ
tránseunt : * vox toní-
trui tui in rota.

Illuxérunt coruscatió-
nes tuæ orbi terræ : *
commóta est, et con-
trémuit terra.

In mari via tua, et sé-
mitæ tuæ in aquis mul-
tis : * et vestígia tua
non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves
pópulum tuum, * in ma-
nu Móysi et Aaron.

Ant. In die tribulatió-
nis meæ Deum exquisívi
mánibus meis.

†. Exsúrge, Dómine. R'.
Et júdica causam meam.

Pater noster **secreto.**

De Epístola prima beáti
Pauli Apóstoli ad Co-
rínthios

Cap. 11, 17-34 Lectio vii

oc autem præci-
pio : non lau-
dans quod non
in mélius, sed in deté-
rius convenítis. Primum
quidem conveniéntibus

vobis in Ecclésiám, áu-
dio scissúras esse inter
vos, et ex parte credo.
Nam opórtet et háereses
esse, ut et qui probáti
sunt, manifesti fiant in
vobis. Conveniéntibus
ergo vobis in unum,
jam non est Domíni-
cam cœnam manducá-
re. Unusquísque enim
suam cœnam præsumit
ad manducándum. Et
álius quidem ésurit,
álius autem ébrius est.
Numquid domos non
habétis ad manducán-
dum et bibéndum? aut
Ecclésiám Dei contém-
nitis, et confúnditis eos,
qui non habent? Quid
dicam vobis? Laudo
vos? In hoc non laudo.

R'. Eram quasi agnus
innocens : ductus sum
ad immolándum, et ne-
sciébam : consílium fe-
cérunt inimíci mei ad-
vérsus me, dicéntes :
* Veníte, mittámus li-
gnum in panem ejus, et
eradámus eum de terra
vivéntium. †. Omnes ini-
míci mei advérsus me
cogitábant mala mihi :
verbum iníquum man-
davérunt advérsus me,
dicéntes. Veníte.

Lectio viii

EGO enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávít, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: hoc fácite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R'. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judæis? **Ÿ.** Quid dormítis? súrgite, et oráte, ne intrétis in tentatióem. **Vel.**

Lectio ix

ITAQUE quicúmque manducáverit panem

hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et ságuinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indígne, júdicium sibi manducat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod, si nosmetípsos dijúdicarémus, non úti-que judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in júdicium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

R'. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent: cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. **Ÿ.** Collegérunt pontífices et pharisæi concílium. **Ut Jesum. Senióres pópuli.**

Si Matutinum, hodie vel
biduo sequenti, extra
Chorum a Laudibus se-
paretur, jungitur

Oratio

RÉSPICE, quæsumus,
Dómine, super hanc
famíliam tuam, pro qua
Dóminus noster Jesus
Christus non dubitávit
mánibus tradi nocén-
tium, et crucis subíre
torméntum : **sed** Qui
tecum vivit et regnat
in unitáte Spíritus San-
cti, etc. **dicitur sub si-**
lento.

Laudes, dictis secreto
Pater noster et Ave Ma-
ría, absolute a prima
Antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

Ant. 1 Justificéris, Dó-
mine, * in sermónibus
tuis, et vincas cum ju-
dicáris.

Psalmi de Feria 2º loco
268

2 Dóminus * tamquam
ovis ad víctimam ductus
est, et non apéruit os
suum.

3 Contrítum est * cor
meum in médio mei,
contremuérunt ómnia
ossa mea.

4 Exhortátus es* in vir-
túte tua, et in refectióne
sancta tua, Dómine.

5 Oblátus est * quia
ipse vóluit, et peccáta
nostra ipse portávit.

Capitulum et Hymnus
non dicuntur hoc triduo.

ÿ. Homo pacis meæ,
in quo sperávi. **R.** Qui
edébat panes meos, am-
pliávit advérsus me
supplantatióem.

Ad Bened. Ant. Trá-
ditor autem * dedit eis
signum, dicens : Quem
osculátus fúero, ipse est,
tenéte eum.

Interim dum dicitur
Canticum Benedíctus, ex-
stinctis prius omnibus
candelis in candelabro
triangulari, præter unam,
quæ posita est in sum-
mitate candelabri, extin-
guuntur paulatim sex
candelæ positæ a princi-
pio supra altare, ita ut in
ultimo versu exstingua-
tur ultima candela; simi-
liter exstinguuntur lam-
pades et luminaria per
ecclesiam. Cum repetitur
Ant. Tráditor, accipitur
suprema candela ex can-
delabro, et absconditur
sub altari in cornu Epi-
istolæ. Repetita Antiphona
post Benedíctus, dicitur :

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Secunda nocte additur:
Mortem autem crucis.

Tertia nocte additur :

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Et sic dicitur etiam per omnes Horas diei.

Cum incipitur Ant. Christus factus est, **omnes genuflectunt: et ea finita, dicitur Pater noster totum sub silentio. Postea aliquantulum altius :**

Psalmus 50

MISERERE mei, Deus, *
secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in ser-

mónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áufferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsul-

tábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluíssets sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despíciens.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Quo finito sine Orémus dicitur simili voce

Oratio

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre tormentum : **sed** Qui tecum vivit **dicitur sub silentio.**

Sic terminantur omnes Horæ in hoc triduo, usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive.

Ad Laudes tamen, finita Oratione, fit fragor et strepitus aliquantulum : mox profertur candela accensa de sub altari, et omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS

Prima, Tertia, Sexta et Nona, hoc triduo, dictis secreto Pater noster, Ave María et ad Primam Credo, absolute inchoantur a Psalmis, qui erunt de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis : quibus finitis, dicitur Ant. Christus factus est, cum reliquis, ut supra in Laudibus.

Et ad Primam non legitur Martyrologium, nec dicuntur cetera omnia usque ad finem Horæ.

IN VESPERIS

Hodie et die sequenti, dictis secreto Pater noster et Ave María, Vesperæ inchoantur absolute a prima Antiphona sine cantu.

Ant. Cálicem * salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 115

CRÉDIDI, propter
quod locútus
sum : * ego au-
tem humiliátus sum ni-
mis.

Ego dixi in excéssu
meo : * Omnis homo
mendax.

Quid retríbuiam Dó-
mino, * pro ómnibus,
quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris ac-
cípiam : * et nomen Dó-
mini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pó-
pulo ejus : * pretiósa in
conspéctu Dómini mors
sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego
servus tuus : * ego ser-
vus tuus, et filius an-
cillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea :
* tibi sacrificábo hó-
stiam laudis, et nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino
reddam in conspéctu
omnis pópuli ejus : * in
átriis domus Dómini,
in médio tui, Jerúsa-
lem.

Ant. Cálicem salutá-
ris accípiam, et nomen
Dómini invocábo.

Ant. Cum his, * qui
odérunt pacem, eram
pacíficus : dum loqué-
bar illis, impugnábant
me gratis.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tri-
bulárer clamávi : *
et exaudivit me.

Dómine, libera áni-
mam meam a lábiis iní-
quis, * et a lingua do-
lósá.

Quid detur tibi, aut
quid apponátur tibi * ad
linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acú-
tæ, * cum carbónibus
desolatóriis.

Heu mihi, quia inco-
látus meus prolongátus
est : habitávi cum habi-
tántibus Cedar : * mul-
tum íncola fuit ánima
mea.

Cum his, qui odérunt
pacem, eram pacíficus :
* cum loquébar illis, im-
pugnábant me gratis.

Ant. Cum his, qui odé-
runt pacem, eram pa-
cíficus : dum loquébar
illis, impugnábant me
gratis.

Ant. Ab homínibus *
iníquis libera me, Dó-
mine.

Psalmus 139

ERIPe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtussalútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórump sórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium inopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab homínibus iníquis libera me, Dómine.

Ant. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140

DÓMINE, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínus.

Pone, Dómine, cu-

studium ori meo : * et
osculum circumstantibus
labus meis.

Non declines cor me-
um in verbo mendacis : *
ad excusandas excusa-
tiones in peccatis.

Cum hominibus ope-
rantibus iniquitatem : *
et non communicabo
cum electis eorum.

Corripiet me iustus in
misericordia, et incre-
pabit me : * oleum autem
peccatoris non impin-
guet caput meum.

Quoniam adhuc et
oratio mea in benepla-
citis eorum : * absorpti
sunt iuncti petrae iudi-
ces eorum.

Audient verba mea
quoniam potuerunt : *
sicut crassitudo terrae
erupta est super ter-
ram.

Dissipata sunt ossa no-
stra secus infernum : *
quia ad te, Domine.
Domine, oculi mei : in
te speravi, non auferas
animam meam.

Custodi me a laqueo,
quem statuerunt mihi :
* et a scandalis operan-
tium iniquitatem.

Cadent in retiáculo
ejus peccatores : * sin-

gulantes sum ego do-
mum tuam.

Ant. Custodi me a la-
queo, quem statuerunt
mihi, et a scandalis ope-
rantium iniquitatem.

Ant. Considerabam *
ad dexteram, et vidi-
bam, et non erat qui
cognosceret me.

Psalmus 141

Voce mea ad Domi-
num clamavi : * vo-
ce mea ad Dominum
deprecatus sum :

Et audi in conspectu
ejus orationem meam,
* et tribulationem meam
ante ipsum pronuncia.

In deficiente ex me
spiritum meum, * et tu
cognovisti secretas me-
as.

In via hac, qua am-
bulabam, * absconde-
runt laqueum mihi.

Considerabam ad dex-
teram, et videbam : *
et non erat qui cognos-
ceret me.

Periit fuga a me, * et
non est qui requirat
animam meam.

Clamavi ad te, Do-
mine, * dixi : Tu es spes
mea, portio mea in ter-
ra viventium.

Inténde ad deprecaciónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecuéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum, Hymnus et y. non dicuntur in hoc triduo.

Ad Magnif. Ant. Cœnantibus autem illis, * accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Feria VI : Ad Magnif. Ant. Cum accepisset acétum, * dixit : Consummátum est : et inclináto cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater **secreto** et Misere **ut ad Laudes** 550

Oratio

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum : **sub silentio** Qui tecum vivit.

Reliqua ut ad Laud. 551

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Jubè, nec Lectio brevis, nec Adju-tórium, neque Oratio Dominica :

Sed, facta Confessione et Absolutione, statim inchoantur Psalmi, qui erunt de Dominica, ut in Psalterio 102, et post Psalmos immediate dicitur Nunc dimíttis 105; deinde
Ant. Christus factus est cum reliq. **ut supra ad Vesp. et ad Laud.** 550

FFRIA SEXTA IN PARASCEVE

Duplex I classis

In I Nocturno

Ant. Astitérunt reges terræ, * et principes convenérunt in unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2

DUA'RE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditatí sunt inánia ?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascá-

tur Dóminus, * et per-
eátis de via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus : * beáti omnes
qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges
terræ, et príncipes con-
venérunt in unum, ad-
vérsus Dóminum, et ad-
vérsus Christum ejus.

Ant. Divisérunť sibi *
vestiménta mea, et su-
per vestem meam mi-
sérunť sortem.

Psalmus 21

DEUS, Deus meus, ré-
spice in me : quare
me dereliquísti ? * lon-
ge a salúte mea verba
delictórum meórum.

Deus meus, clamábo
per diem, et non exáu-
dies : * et nocte, et non
ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto
hábitas, * laus Israél.

In te speravérunt pa-
tres nostri : * speravé-
runt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et
salvi facti sunt : * in te
speravérunt, et non sunt
confúsi.

Ego autem sum ver-
mis, et non homo : *
oppróbrium hóminum,
et abjectio plebis.

Omnes vidéntes me,
derisérunť me : * locúti
sunt lábiis, et movérunt
caput.

Sperávit in Dómino,
erípiat eum : * salvum
fáciat eum, quóniam
vult eum.

Quóniam tu es, qui
extraxísti me de ventre :
* spes mea ab ubéribus
matris meæ. In te pro-
jéctus sum ex útero :

De ventre matris meæ
Deus meus es tu, * ne
discésseris a me :

Quóniam tribulatio
próxima est : * quóniam
non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me
vítuli multi : * tauri pin-
gues obsedérunt me.

Aperuérunt super me
os suum, * sicut leo
rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus
sum : * et dispérsa sunt
ómnia ossa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liqué-
scens * in médio ventris
mei.

Aruit tamquam testa
virtus mea, et lingua
mea adhæsit fáucibus
meis : * et in púlverem
mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedé-

runt me canes multi :
* concílium malignán-
tium obsédit me.

Fodérunt manus me-
as et pedes meos : *
dinumeravérunt ómnia
ossa mea.

Ipsi vero considera-
vérunt et inspexérunt
me : * divisérunt sibi
vestiménta mea, et su-
per vestem meam mi-
sérunt sortem.

Tu autem, Dómine,
ne elongáveris auxílium
tuum a me : * ad de-
fensióem meam cón-
spice.

Erue a frámea, Deus,
ánimam meam : * et
de manu canis únicam
meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus uni-
córnium humilitátem
meam.

Narrábo nomen tuum
frátribus meis : * in mé-
dio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum,
laudáte eum : * uni-
vèrsum semen Jacob,
glorificáte eum.

Tímeat eum omne se-
men Israël : * quóniam
non sprexit, neque de-
spéxit deprecatióem
páuperis :

Nec avértit fáciem su-
am a me : * et cum cla-
márem ad eum, exau-
dívit me.

Apud te laus mea in
ecclésia magna : * vota
mea reddam in con-
spéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et
saturabúntur : et lau-
dábunt Dóminum qui
requírunť eum : * vi-
vent corda eórum in
sæculum sæculi.

Reminiscéntur et con-
verténtur ad Dóminum
* univèrsi fines terræ :

Et adorábunt in con-
spéctu ejus * univèrsæ
famíliae Géntium.

Quóniam Dómini est
regnum : * et ipse do-
minábitur Géntium.

Manducavérunt et ad-
oravérunt omnes pin-
gues terræ : * in con-
spéctu ejus cadent om-
nes qui descéndunt in
terram.

Et ánima mea illi vi-
vet : * et semen meum
sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino
generátio ventúra : *
et annuntiábunt cæli
justítiam ejus pópulo
qui nascétur, quem fe-
cit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Ant. Insurrexérunt in me * testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Psalmus 26

DÓMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit

me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradideris me in
ánimas tribulántium
me : * quóniam insur-
rexérunt in me testes
iníqui, et mentíta est
iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dó-
mini * in terra vivén-
tium.

Exspécta Dóminum,
viríliter age : * et con-
fortétur cor tuum, et
sústine Dóminum.

Ant. Insurrexérunt in
me testes inúqui, et men-
títa est inúquitas sibi.

Ÿ. Divisérunt sibi ve-
stiménta mea. **℟.** Et su-
per vestem meam mi-
sérunt sortem.

Pater noster **secreto.**

De Lamentatióne Jere-
míæ Prophétæ

Cap. 2, 8-15 Lectio i
Heth.

COGITÁVIT Dómi-
nus dissipáre
murum filíæ
Sion : teténdit funícu-
lum suum, et non avér-
tit manum suam a per-
ditióne : luxítque ante-
murále, et murus pári-
ter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in
terra portæ ejus : pér-
didit, et contrívit vectes

ejus : regem ejus et
príncipes ejus in Gén-
tibus : non est lex, et
prophétæ ejus non in-
venérunt visiónem a
Dómino.

Jod. Sedérunt in ter-
ra, conticuérunt senes
filíæ Sion : conspersé-
runt cínere cápita sua,
accínciti sunt cilíciis, ab-
jecérunt in terram cá-
pita sua vírgines Jerú-
salem.

Caph. Defecérunt præ
lácrimis óculi mei, con-
turbáta sunt víscera
mea : effúsum est in
terra jecur meum su-
per contritióne filíæ pó-
puli mei, cum deficeret
párvulus et lactens in
platéis óppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem,
convértere ad Dómi-
num Deum tuum.

℟. Omnes amíci mei
dereliquérunt me, et
prævaluérunt insidián-
tes mihi : trádedit me
quem diligébam : * Et
terribílibus óculis pla-
ga crudéli percutién-
tes, acéto potábant me.

Ÿ. Inter inúquos proje-
cérunt me, et non pe-
percérunt ánimæ meæ.
Et.

Lectio ii

Lamed.

MÁTRIBUS suis dixerunt : Ubi est tríticum et vinum ? cum deficerent quasi vulneráti in platéis civitátis : cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te ? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem ? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion ? Magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui ?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent : vidérunt autem tibi assumptiones falsas, et ejectiones.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem : Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit : latro de cruce clamábat, dicens : Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. **Y.** Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, et multa córpora sanctórum, qui dormierant, surrexérunt. **Et** omnis.

Lectio iii Cap. 3, 1-9

Aleph.

EGO vir videns paupertátem meam in virga indignationis ejus.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmde-dit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsus me, ut non egrédíar : aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclúsit oratióem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convertere ad Dóminum Deum tuum.

R. Vinea mea elécta, ego te plantávi : * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres et Barábbam dimítteres ? **Ÿ.** Sepívi te, et lápides elégi ex te, et ædificávi turrim. **Q**uómodo. **V**inea mea elécta.

In II Nocturno

Ant. Vim faciébant * qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et

confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próxi-

mi mei * advérsus me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum comovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Ant. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Ant. Confundántur * et revearéantur, qui quærunť ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus 39

EXSPÉCTANS expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

-Vidébunt multi, et ti-

mébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua : * et cogitátióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiÓNem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi miseri-

córdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miserationes tuas a me : * misericórdia tua et veritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiÓNem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur

Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et prótector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Ant. Aliéni * insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53

DEUS, in nómine tuo saluum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratió-nem meam : * áuribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Ÿ. Insurrexérunt in me testes iníqui. **R.** Et mentíta est iníquitas sibi.

Pater noster **secreto.**

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

In Psalm. 63 ad vers. 2

Lectio iv

PROTEXÍSTI me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum : ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Proté-

ctus est a multitudine malignantium, protegente se Deo, protegente carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat : quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei : fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

R. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehendere me : * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis : et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum. **Y.** Cumque iniecíssent manus in Jesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos. **Q**uotídie apud vos.

Lectio v

NOSTIS qui convéntus erat malignantium

Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluerunt occidere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis : propter quod horum me vultis occidere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displícérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatió nibus ejus ingrátí, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdé ndi eum : tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquíd super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis : Morte turpíssima, inquit, condemnémus eum. Interrogémus eum : erit enim respéctus in sermónibus

illius. Si enim vere Filius Dei est, liberet eum.

R. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixissent Jesum Judæi : et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna : Deus meus, ut quid me dereliquisti ? * Et inclinato capite, emisit spiritum. **Ÿ.** Exclamans Jesus voce magna, ait : Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. **Et** inclinato.

Lectio vi

EXACUÉRUNT tamquam gladium linguas suas. Non dicant Judæi : Non occidimus Christum. Etenim propterea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immúnes. Nam cum dixisset eis Pilátus : Vos eum occídite, responderunt : Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant : sed numquid Deum júdicem fallébant ? Quod fecit Pilá-

tus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit : sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum manibus liberáret : nam propterea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens : ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus : illi innocétes, qui coëgérunt ut fáceret ? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifigi, et quasi ipse occídít : et vos, o Judæi, occidístis. Unde occidístis ? Gládio linguæ : acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis : Crucifige, crucifige ?

R. Animam meam dilectam tradidi in manus iniquorum, et facta est mihi hereditas mea sicut leo in silva: dedit contra me voces adversarius, dicens: Congregamini, et properate ad devorandum illum: posuerunt me in deserto solitudinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est inventus qui me agnosceret, et faceret bene.

Y. Insurrexerunt in me viri absque misericordia, et non pepercérunt animæ meæ. **Quia.** Animam meam.

In III Nocturno

Ant. Ab insurgéntibus in me * libera me, Dómine, quia occupaverunt animam meam.

Psalmus 58

ERIPe me de inimicis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitatem: * et de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt

animam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitate cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtutum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitatem.

Converténtur ad vespéram: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitatem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimicos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtute tua: * et depóne

eos, protéctor meus, Dómine.

Delíctum oris eórum, sermónem labiórump> ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes : * et circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia mea.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dó-

mine, quia occupavérunt ánimam meam.

Ant. Longe fecísti * notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 87

DÓMINE, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirábilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónem?

Numquid cognoscén-tur in ténebris mirábilia tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amí-cum et próximum : * et notos meos a miséria.

Ant. Longe fecísti notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar.

Ant. Captábunt * in ánimam justí, et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Psalmus 93

DEUS ulciónum Dóminus : * Deus ulciónum libere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram : * redde retributióem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquén-tur iniquitátem : * loquén-tur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupílos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes

in pópulo : * et stulti,
aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem,
non áudiet? * aut qui
finxit óculum, non con-
siderat?

Qui córripit Gentes,
non árguet : * qui docet
hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogita-
tiones hóminum, * quó-
niam vanæ sunt.

Beátus homo, quem
tu erudieris, Dómine : *
et de lege tua docúeris
eum,

Ut mítiges ei a diébus
malis : * donec fodiátur
peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dó-
minus plebem suam :
* et hereditátem suam
non derelínquet.

Quoadúsque justítia
convertátur in judí-
cium : * et qui juxta
illam omnes qui recto
sunt corde.

Quis consúrget mihi
advérsus malignántes?
* aut quis stabit mecum
advérsus operántes ini-
quitátem?

Nisi quia Dóminus
adjúvit me : * paulo mi-
nus habitásset in in-
férno ánima mea.

Si dicébam : Motus

est pes meus : * mise-
ricórdia tua, Dómine,
adjuvábam me.

Secúndum multítudi-
nem dolórum meórum
in corde meo : * con-
solatiónes tuæ lætifi-
cavérunt ánima mea.

Numquid adhæret tibi
sedes iniquitátis : * qui
fingis labórem in præ-
cépto?

Captábunt in ánima
justi : * et sánguinem
innocéntem condemná-
bunt.

Et factus est mihi Dó-
minus in refúgium : * et
Deus meus in adjutó-
rium spei meæ.

Et reddet illis iniqui-
tátem ipsórum : et in
malítia eórum dispér-
det eos : * dispérdet il-
los Dóminus Deus no-
ster.

Ant. Captábunt in áni-
mam justí, et sángu-
nem innocéntem con-
demnábunt.

Ÿ. Locúti sunt advér-
sum me lingua dolósa.

R. Et sermónibus ódii
circumdedérunt me, et
expugnávérunt me gra-
tis.

Pater noster **secreto.**

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Hebræos

Cap. 4, 11-16; 5, 1-10

Lectio vii

ESTINÉMUS íngredi in illam ré-
quiem : ut ne in
idípsum quis íncidat in-
credulitátis exémp-
lum. Vivus est enim sermo
Dei, et éfficax, et pene-
trabílior omni gládio
ancípiti : et pertíngens
usque ad divisió-
nem ánimæ ac spíritus, com-
págum quoque ac me-
dullárum, et discrétor
cogitatónum et inten-
tiónum cordis. Et non
est ulla creatúra invisí-
bilis in conspéctu ejus :
ómnia autem nuda et
apérta sunt óculis ejus,
ad quem nobis sermo.
Habéntes ergo Pontífi-
cem magnum, qui pe-
netrávit cælos, Jesum
Fílium Dei : teneá-
mus confessi-
onem. Non enim
habémus Pontíficem,
qui non possit cómpati
infirmítatibus nostris :
tentátum autem per
ómnia pro similitúdine
absque peccáto.

R. Tradidérunt me in
manus impiórum, et in-

ter iníquos projecérunt
me, et non pepercérunt
á-
nimæ meæ : congre-
gáti sunt advérsus me
fortes : * Et sicut gi-
gántes stetérunt contra
me. **V.** Aliéni insurrexé-
runt advérsus me, et
fortes quæsiérunt á-
nimam meam. **Et.**

Lectio viii

ADEÁMUS ergo cum
fidúcia ad thronum
grátiae : ut misericór-
diam consequámur, et
grátiam inveniámus in
auxílio oportúno. Om-
nis namque Póntifex
ex homínibus assump-
tus, pro homínibus
constitúitur in iis, quæ
sunt ad Deum, ut óffe-
rat dona, et sacrificia
pro peccátis : qui con-
dolére possit iis, qui
ignórant et errant :
quóniam et ipse cir-
cúmdatus est infirmi-
táte : et proptérea debet
quemádm-
modum pro pó-
pulo, ita étiam et pro
semetípso offérre pro
peccátis.

R. Jesum trádidit
ímpius summis prin-
cípibus sacerdótum,
et senióribus pó-
puli :

* Petrus autem sequebatur eum a longe, ut vidéret finem. **℣.** Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdotum, ubi scribæ et pharisæi convenerant. **Petrus.**

Lectio ix

NEC quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fieret : sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie genui te. Quemádmódum et in álío loco dicit : Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órđinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis offerens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam : et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salutis ætér-

næ, appellátus a Deo Póntifex juxta órđinem Melchisedech.

℞. Caligavérunt óculi mei a fletu meo : quia elongátus est a me, qui consolabátur me : Vidéte, omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. **℣.** O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte. **Si** est dolor. **Ca-**ligavérunt.

AD LAUDES

Ant. 1 Próprio * Fílio suo non pepércit Deus, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Pss. de Feria 2º loco 317

2 Anxiátus est super me * spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

3 Ait latro ad latrónem : * Nos quidem digna factis recípiamus, hic autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

4 Cum conturbáta fúerit * ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

5 Meménto mei, * Dó-

mine, dum véneris in regnum tuum.

Ÿ. Collocávit me in obsúris. R. Sicut mórtuos sáeculi.

Ad Bened. Ant. Posuérunt * super caput ejus causam ipsíus scriptam : Jesus NazarénuS, Rex Judæórum.

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster **secreto.**

Ps. 50 Miserére 550

Oratio

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum : **sub silentio** Qui tecum.

AD VESPERAS

Ant. et Psalmi præcedentis diei 551 qui dicuntur pariter sine cantu.

Reliqua ut hic et ibidem 555 notatur.

Ad Magnif. Ant. Cum accepisset acétum, * dixit: Consummátum est: et inclináto cápite, emísit spíritum.

Ant. Christus, ut supra ad Laudes.

Pater noster **secreto.**

Ps. 50 Miserére 550

Oratio ut ad Laudes.

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Jube, nec Lectio brevis, nec Adju-tórium, neque Oratio Dominica :

Sed, facta *Confessione* et *Absolutione*, statim inchoantur Psalmi, qui erunt de *Dominica*, ut in Psalterio 102, et post Psalmos immediate dicitur Nunc dimíttis 105; deinde **Ant.** Christus factus est cum reliquis ut supra ad Laudes.

SABBATO SANCTO

Duplex I classis

In I Nocturno

Ant. In pace * in idípsum, dórmiam et requiéscam.

Psalmus 4

UM invocárem
exaúdívit me
Deus justí-
tiæ meæ : *
in tribulatióne dilatásti
mihi.

¶ Miserére mei, * et ex-
áudi oratióem me-
am.

Fílii hóminum, úsque-
quo gravi corde? *
ut quid dilígitis vanitá-
tem, et quæritis men-
dácium?

Et scitóte quóniam mi-
rificávit Dóminus san-
ctum suum : * Dómi-
nus exáudiet me cum
clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte

peccáre : * quæ dícitis
in córdibus vestris, in
cubílibus vestris com-
pungímmini.

Sacrificáte sacrificium
justítiæ, et speráte in
Dómino. * Multi di-
cunt : Quis osténdit
nobis bona?

Signátum est super
nos lumen vultus tui,
Dómine : * dedísti læ-
títiam in corde meo.

A fructu fruménti, vi-
ni, et ólei sui * multi-
plicáti sunt.

In pace in idípsum *
dórmiam, et requié-
scam :

Quóniam tu, Dómine,
singuláriter in spe *
constituísti me.

Ant. In pace in id-
ípsum, dórmiam et re-
quiéscam.

Ant. Habitábit * in ta-
bernáculo tuo, requi-

éscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

DÓMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiétet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glóricat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, requiétet in monte sancto tuo.

Ant. Caro mea * requiétet in spe.

Psalmus 15

CONSÉRVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intellectum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dex-

tris est mihi, ne com-
móvear.

Propter hoc lætátum
est cor meum, et exsul-
távit lingua mea : * ín-
super et caro mea re-
quiéscet in spe.

Quóniam non derelín-
ques ánimam meam
in inférno : * nec dabis
sanctum tuum vidére
corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias
vitæ, adimplébis me læ-
títia cum vultu tuo : *
delectatiónes in dèx-
tera tua usque in finem.

Ant. Caro mea requi-
éscet in spe.

Ÿ. In pace in idípsum.

R. Dórmiam et requi-
éscam.

Pater noster **secreto.**

De Lamentatióne Jere-
míæ Prophétæ

Lectio i Cap. 3, 22-30
Heth.

MISERICÓRDIE Dó-
mini quia non su-
mus consúpti :
quia non defecérunt
miseratiónes ejus.

Heth. Novi dilúculo,
multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dómi-
nus, dixit ánima mea :

proptérea exspectábo
eum.

Teth. Bonus est Dómi-
nus sperántibus in eum,
ánimæ quærénti illum.

Teth. Bonum est præ-
stolári cum siléntio sa-
lutáre Dei.

Teth. Bonum est viro,
cum portáverit jugum
ab adolescéntia sua.

Jod. Sedébit solitárius,
et tacébit : quia levávit
super se.

Jod. Ponet in púlvere
os suum, si forte sit spes.

Jod. Dabit percutiénti
se maxíllam, saturábi-
tur oppróbriis.

Jerúsalem, Jerúsalem,
convértere ad Dómi-
num Deum tuum.

R. Sicut ovis ad occi-
siónem ductus est, et
dum male tractarétur,
non apéruit os suum :
tráditus est ad mortem,
* Ut vivificáret pópulum
suum. **Ÿ.** Trádidit in
mortem ánimam suam,
et inter scelerátos re-
putátus est. **Ut.**

Lectio ii Cap. 4, 1-6
Aleph.

QUÓMODO obscurátum
est aurum, mutátus
est color óptimus, dis-

pérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion ínclýti, et amícti auro primo : quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?

Ghimel. Sed et lámiae nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos : fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti : párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis : qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérta est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Jerúsalem, surge, et éxue te véstibus jucunditátis : indúere cí-

nere et cilício,* Quia in te occísus est Salvátor Israël. **Ÿ.** Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. Quia.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ

Lectio iii Cap. 5, 1-11

RECORDÁRE, Dómine, quid accíderit nobis : intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Heréditas nostra versa est ad aliénos : domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus : ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægýpto dédimus manum, et Assýriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt : et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri : non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris aferebámus panem no-

bis, a fácie gládii in deserto. Pellis nostra, quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitatibus Juda.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

R. Plange quasi virgo, plebs mea : ululáte, pastóres, in cínere et cilício : * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde. **Y.** Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris, aspérgite vos cínere. **Quia. Plange.**

In II Nocturno

Ant. Elevámini, * portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis

stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

DÓMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví, et immolávi

in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ant. Dómine, * abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29

EXALTÁBO te, Dómine, quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendentibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatione ejus : * et vita in voluntate ejus.

Ad vésperum demonstrábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntate

tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritatem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Ÿ. Tu autem, Dómine, miserére mei. **R'.** Et resuscita me, et retribue eis.

Pater noster **secreto.**

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

In Psalmum 63 vers. 7

Lectio iv

ACCÉDET homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt : Quis nos vidébit? Defecerunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objiciens aspéctibus humanis hóminem, servans intus Deum : celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

R'. Recéssit pastor no-

ster, fons aquæ vivæ, ad cuius tránsitum sol obscurátus est : * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem : hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster dirúpit. †. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Nam.

Lectio v

QUO perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecerunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlchrum? Dixerunt enim Piláto : Sedúctor ille : hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solá-tium servórum suórum, quando dicúntur seductóres : ergo illi Piláto : Sedúctor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlchrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis : et erit no-

víssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, munierunt sepúlchrum, signántes lápidem cum custódibus.

R. O vos omnes, qui transítis per viam, aténdite, et vidéte * Si est dolor símilis sicut dolor meus. **V.** Atténdite, universi pópuli, et vidéte dolórem meum. **Si** est.

Lectio vi

POSUÉRUNT custódes mílites ad sepúlchrum. Concússa terra Dóminus resurrexit : mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discipulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlchri. Dámus, ínquiunt, vobis pecúniam : et dícite quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est

quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiae demérgeris, ut hoc dicas : Dícite quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes : vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

R. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pécipit corde : et viri justí tollúntur, et nemo consíderat : a fácie iniquitátis sublátus est justus : * Et erit in pace memória ejus. **V.** Tamquam agnus coram tondénte se obmútuít, et non apéruit os suum : de angústia, et de júdicio sublátus est. **Et. Ecce.**

In III Nocturno

Ant. Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscep-tor est ánimæ meæ.

Psalmus 53

DEUS, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratió-

nem meam : * áuribus
pércepe verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsus me,
et fortes quæsiérunt áni-
mam meam : * et non
proposuérunt Deum
ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjua-
vat me : * et Dóminus sus-
scéptor est animæ meæ.

Avérte mala inimícis
meis : * et in veritáte
tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo
tibi, * et confitébor nó-
mini tuo, Dómine : quón-
iam bonum est.

Quóniam ex omni tri-
bulatióne eripuísti me :
* et super inimícos meos
despéxit óculus meus.

Ant. Deus ádjuvat me,
et Dóminus suscéptor
est animæ meæ.

Ant. In pace * factus
est locus ejus, et in Sion
habitatio ejus.

Psalmus 75

NOTUS in Judæa Deus :
* in Israël magnum
nomen ejus.

Et factus est in pace
locus ejus : * et habitá-
tio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias
árcuum, * scutum, glá-
dium, et bellum.

Illúminans tu mirabí-
liter a móntibus ætér-
nis : * turbáti sunt om-
nes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum
suum : * et nihil inve-
nérunt omnes viri divi-
tiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua,
Deus Jacob, * dormita-
vérunt qui ascendérunt
equos.

Tu terríbilis es, et quis
résistet tibi? * ex tunc
ira tua.

De cælo audítum fe-
císti judícium : * terra
trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in ju-
dícium Deus, * ut salvos
fáceret omnes mansué-
tos terræ.

Quóniam cogitatio hó-
minis confitébitur tibi :
* et reliquiæ cogitatió-
nis diem festum agent
tibi.

Vovéte, et réddite Dó-
mino Deo vestro : * om-
nes, qui in circúitu ejus
affértis múnera.

Terríbili et ei qui au-
fert spíritum princípum,
* terríbili apud reges
terræ.

Ant. In pace factus est
locus ejus, et in Sion
habitatio ejus.

Ant. Factus sum * sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Psalmus 87

DÓMINE, Deus salutis meae : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatiōnem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscuntur in tenebris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedērunt me sicut aqua tota die : * circumdedērunt me simul.

Elongásti a me amí-
cum et próximum : *
et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut
homo sine adjutório,
inter mórtuos liber.

Ÿ. In pace factus est
locus ejus. **R.** Et in Sion
habitatio ejus.

Pater noster **secreto.**

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Hebræos

Cap. 9, 11-22 Lectio vii

CHRISTUS assí-
stens Póntifex
futurórum bo-
nórum, per ámplius et
perféctius tabernácu-
lum non manufáctum,
id est, non hujus crea-
tiónis : neque per sán-
guinem hircórum, aut
vitulórum, sed per pró-
prium sánguinem in-
troívit semel in Sancta,
ætérna redemptióne in-
vénta. Si enim sanguis
hircórum, et taurórum,
et cinis vítulæ aspérsus
inquinátos sanctíficat
ad emundatióem car-
nis : quanto magis san-
guis Christi, qui per
Spíritum Sanctum se-
metípsum óbtulit im-

maculátum Deo, emun-
dábit consciéntiam no-
stram ab opéribus mór-
tuis, ad serviéndum Deo
vivénti ?

R. Astitérunt reges ter-
ræ, et príncipes conve-
nérunt in unum, * Ad-
vérsus Dóminum, et ad-
vérsus Christum ejus.

Ÿ. Quare fremuérunt
Gentes, et pópuli me-
ditáti sunt inánia ? **A**d-
vérsus.

Lectio viii

ET ídeo novi testa-
ménti mediátor est :
ut, morte intercedénte,
in redemptiódine earum
prævaricatiónum, quæ
erant sub prióri testa-
ménto, repromissiódinem
accípiant, qui vocáti
sunt ætérnæ hereditá-
tis. Ubi enim testamén-
tum est : mors necesse
est intercédant testatóris.
Testaméntum enim in
mórtuis confirmátum
est : alióquin nondum
valet, dum vivit qui
testátus est. Unde nec
primum quidem sine
ságuine dedicátum
est.

R. Æstimátus sum
cum descendéntibus in

lacum : * Factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. *Ÿ*. Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebris, et in umbra mortis. Factus sum.

Lectio ix

LECTO enim omni mandato legis a Moyse universo populo : accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua et lana coccinea, et hyssopo : ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens : Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit : et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur : et sine sanguinis effusione non fit remissio.

R. Sepulto Domino, signatum est monumentum, volventes lapidem ad ostium monumenti : * Ponentes milites, qui custodirent illum. *Ÿ*. Accedentes principes sacerdotum

ad Pilatum, petierunt illum. Ponentes. Sepulto Domino.

AD LAUDES

Ant. O mors, * ero mors tua, morsus tuus ero, inferne.

Ps. 50 Miserere 550

Ant. Plangent eum * quasi unigenitum, quia innocens Dominus occisus est.

Psalmus 91

BONUM est confiteri Domino : * et psallere nomini tuo, Altissime.

Ad annuntiandum misericordiam tuam : * et veritatem tuam per noctem.

In decachordo, psalterio : * cum cantico, in cithara.

Quia delectasti me, Domine, in factura tua : * et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt opera tua, Domine ! * nimis profundae factae sunt cogitationes tuae.

Vir insipiens non co-

gnóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster : *

et non est iníquitas in eo.

Ant. Plangent eum quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occísus est.

Ant. Atténdite, * univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Psalmus 63

EXÁUDI, Deus, oratiónem meam cum deprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me a conventu malignántiúm : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor

altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Atténdite, universi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Ant. A porta ínferi * érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiaë

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísá est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídít me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívít ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu :

Dómine, vim pátiar, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípíes me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non per-

íret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciat veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábitus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. A porta inferi éruet, Dómine, ánimam meam.

Ant. O vos omnes, * qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus 150

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

V. Caro mea requiescet in spe. **R.** Et non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Bened. Ant. Mulieres * sedéntes ad monumentum lamentabántur, flentes Dóminum.

Ant. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis : propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Pater noster **secreto.**

Ps. 50 Miserére 550

Oratio

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium et crucis subíre torméntum : **sub silentio** Qui tecum vivit.

Et sic dicitur usque ad Nonam.

Dictis Horis ut supra in Coena Domini 551, celebratur Missa; et facta Communione, statim dicitur :

PRO VESPERIS

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Psalmus 116

LAUDÁTE Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum, omnes pópli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus et **ŷ. non** dicuntur.

Ad Magnif. Ant. Vespere autem sábbati, * quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Cant. Magníficat **cum** Glória Patri 41

Et repetitur Ant. Vespere autem sábbati.

Deinde Sacerdos dicit :
ŷ. Dóminus vobíscum.

Orémus. **Oratio**

SPÍRITUM nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti.

Deinde ŷ. Dóminus vobíscum.

Postea Diaconus dicit :

Ite, missa est, allelúja, allelúja. **℟.** Deo grátias, allelúja, allelúja.

Extra Chorum, dictis Pater noster **et Ave** María, **Vesperæ inchoantur absolute ab Ant.** Allelúja **cum reliquis, ut supra :** **et loco** Ite, missa est, allelúja, allelúja, **dicitur**

Ÿ. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.

℞. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Ÿ. Fidélium ánimæ.

Deinde dicitur secreto Pater noster et nihil aliud.

AD COMPLETORIUM

Ÿ. Jube, domne [Dómine].

Lectio brevis Fratres.

Ÿ. Adjutórium nostrum. Pater noster.

Et facta Confessione et Absolutione, dicitur :

Ÿ. Convérte nos, Deus.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri.

Et amplius non dicitur Laus tibi, sed ejus loco deinceps dicitur Allelúja.

Deinde sine Ant. dicuntur Pss. de Dominica 102

Hymnus, Capitulum et Responsorium breve non dicuntur.

Ad Nunc dimittis Ant. Véspere autem sábbati, * quæ lucéscit in prima sábbati, venit María

Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

VÍSITA, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant : et benedictio tua sit super nos semper. Per Dñ.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ÿ. Benedicámus Dómino. ℞. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

℞. Amen.

In fine Ant. Regína cæli, ut in Ordinario 52

Ÿ. Divínium.

Deinde dicuntur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Et non flectuntur genua toto Tempore Paschali.

DOMINICA RESURRECTIONIS

Duplex I classis

cum Octava privilegiata I ordinis

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.

Ÿ. Dómine, lábia mea
apéries. Deus, in adju-
tóriū. Glória. Allelúja.

Invit. Surréxit Dómi-
nus vere, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymni et Capitula non
dicuntur in aliqua Hora-
rum, nec Versiculi, nisi
in Nocturno.

Ad Nocturnum

Ant. Ego sum qui sum,
* et consílium meum
non est cum ímpiis, sed
in lege Dómini volúntas
mea est, allelúja.

Psalmus 1

BÉATUS vir, qui
non ábiit in
consílio im-
piórum, et in
via peccatórum non

stetit, * et in cáthedra
pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini
volúntas ejus, * et in
lege ejus meditábitur
die ac nocte.

Et erit tamquam li-
gnum, quod plantátum
est secus decúrsu aquá-
rum, * quod fructum
suū dabit in témpore
suo :

Et fólium ejus non
défluet : * et ómnia quæ-
cúmque fáciat, prospe-
rabúntur.

Non sic ímpii, non
sic : * sed tamquam pul-
vis, quem prójicit ven-
tus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent
ímpii in iudício : * ne-
que peccatóres in con-
cílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

Ant. Postulávi Patrem meum, * allelúja : dedit mihi Gentes, allelúja, in hereditátem, allelúja.

Psalmus 2

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convénérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me :

* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascá-tur Dóminus, * et per-eátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Postulávi Patrem meum, allelúja : dedit mihi Gentes, allelúja, in hereditátem, allelúja.

Ant. Ego dormívi, * et somnum cepi : et exsurrexi, quóniam Dóminus suscepit me, allelúja, allelúja.

Psalmus 3

DÓMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia populi circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Ego dormívi, et somnum cepi : et exsurrexi, quóniam Dóminus suscepit me, allelúja, allelúja.

Ÿ. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.

R. Qui pro nobis pependit in ligno, allelúja.

Pater noster, **secreto.**

Absolutio Exáudi. **Ÿ.** Jube. **Bened.** Evangélica.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio i Cap. 16, 1-7

IN illo témpore : María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 21 in Evang.

AUDISTIS, fratres caríssimi, quod sanctæ mulieres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum arómátibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Eccléssia signat geréndum. Sic quippe necesse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciéndæ. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum pro-

fécito illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt : quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur.

R. Angelus Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedet, et dixit muliéribus :

***** Nolíte timére : scio enim quia crucifíxum quæritis : jam surréxit : veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. **ꝿ.** Et introëúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt : qui dixit illis. **Nolíte.**

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto ; et repetitur R. Angelus Dómini **usque ad ꝿ.** Et.

ꝿ. Jube.

Bened. Divínium.

Lectio ii

NOTÁNDUM vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére

Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi víta præsens : quid vero per déxteram, nisi perpétua víta designá-tur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est : Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præsentis vítæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus apparuit : quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor ét-enim vestis, splendórem nostrædenúntiatsolemnitátis. Nostræ dicá-mus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicá-mus et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitás fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit : et Angelórum festívitás éxstitit, quia nos revocádo ad cæléstia, eórum númerum implévit.

R. Cum transísset sá-batum, María Magda-

léne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

Ÿ. Jube.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

IN sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit : quia dum nos per resurrectionem Domínicam ad supérna redúcimur, cæléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus : Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat : Páveant illi, qui non amant adventum supernórum cívium ; pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis ? Unde et Matthæus Angelum apparuisse describens, ait : Erat aspéctus ejus sicut ful-

gur, et vestiménta ejus sicut nix. In fúlgnore ét-enim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

Et toto Tempore Páschali dicitur Hymnus Te Deum 11, etiam in Officio feriali, præterquam Feria II Rogationum.

AD LAUDES

Ant. 1 Angelus autem Dómini * descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúja, allelúja.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Et ecce terræmótus * factus est magnus : Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúja.

3 Erat autem * aspéctus ejus sicut fulgur, vestiménta autem ejus sicut nix, allelúja, allelúja.

4 Præ timóre autem ejus * extérri sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúja.

5 Respóndens autem Angelus, * dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim quod Jesum quæritis, allelúja.

Capitulum, Hymnus et
 ¶. *non* dicuntur, sed eo-
 rum loco :

Antiphona

HÆC dies, * quam fe-
 cit Dóminus : exsul-
 témus, et lætémur in ea.

Ad Bened. Ant. Et
 valde mane* una sabbat-
 órum véniunt ad mo-
 numéntum, orto jam
 sole, allelúja.

Oratio

DEUS, qui hodiérna
 die per Unigénitum
 tuum, æternitátis nobis
 áditum devícta morte
 reserásti : vota nostra,
 quæ præveniéndó aspi-
 ras, étiam adjuvándó
 proséquere. Per eúm-
 dem Dóminum.

¶. Dóminus vobíscum.

¶. Benedicámus Dó-
 mino, allelúja, allelúja.

R'. Deo grátias, allelúja.
 allelúja.

**Sic dicitur in Laudibus
 et Vesperis tantum.**

¶. Fidélium ánimæ et
 reliqua, ut in Psalt. 69

AD HORAS

**Ad PRIMAM, TERTIAM,
 SEXTAM, et NONAM,** post
 Deus, in adjutórium et
 Glória Patri, dicuntur Pss.
 de Dom., ad Primam ta-
 men ut in Festis.

Expletis vero Psalmis
 dicitur **Ant.** Hæc dies;
 postea Dóminus vobís-
 cum et **Oratio**, quæ ad
Primam erit Dómine,
 Deus, ut in Psalt. 82, ad
 alias autem Horas ut in
 Laudibus supra. Deinde
 Dóminus vobíscum et re-
 liqua ut in Psalt.

Et ad Primam ad abso-
 lutionem **Capit.**, **Lectio br.**
 Si consurrexístis, ut in
 Psalt. 83

AD VESPERAS

Ant. de Laud. 597

Pss. vero de Dom. 93

Quibus expletis dicitur
Ant. Hæc dies, ut supra
 ad Laudes.

Ad Magnif. Ant. Et
 respiciéntes * vidérunt
 revolútum lápidem : e-
 rat quippe magnus val-
 de, allelúja.

AD COMPLETORIUM

Dicto ¶. Jube, Fratres :
Sóbrii estóte, ¶. Adjutó-
rium nostrum, Pater no-
ster, et facta Confessio-
ne et Absolutione, post
¶. Convérte nos, ¶. Deus,
in adjutórium, Glória,
Allelúja, dicuntur Psalmi
de Dominica 102

Quibus finitis dicitur :

Ant. Allelúja, allelúja,
 allelúja, allelúja.

Deinde Cant. Simeonis
Nunc dimittis 105

Postea Ant. Hæc dies,
ut supra 598 et Oratio
Visita, quæsumus, cum
reliquis 105

Sic recitatur divinum
Officium ad singulas Ho-
ras usque ad Nonam Sab-
bati in Albis inclusive,
exceptis iis quæ singulis
diebus habentur propria.

FERIA SECUNDA

INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Duplex I classis

AD MATUTINUM

℣. Surréxit Dóminus
de sepúlchro, allelúja.

℞. Qui pro nobis pe-
péndit in ligno, allelúja.

Pater. **Absol.** Exáudi.
Bened. Evangélica.

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 24, 13-35

IN illo témpore : Duo
ex discipulis Jesu
ibant ipsa die in castél-
lum, quod erat in spá-
tio stadiórum sexagín-
ta ab Jerúsalem, nó-
mine Emmaus. Et ré-
liqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 23 in Evang.

UDÍSTIS, fratres
caríssimi, quia
duóbus discípu-

lis ambulántibus in via,
non quidem credénti-
bus, sed tamen de se
loquéntibus, Dóminus
appáruit : sed eis spé-
ciem, quam recognó-
scerent, non osténdit.
Hoc ergo egit foris Dó-
minus in óculis córpo-
ris, quod apud ipsos
agebátur intus in ócu-
lis cordis. Ipsi namque
apud semetípsos intus
et amábant, et dubitá-
bant : eis autem Dómi-
nus foris et præsens
áderat, et quis esset non
ostendébat. De se ergo
loquéntibuspræséntiam
exhibuit : sed de se du-
bitántibus cognitiónis
suæ spéciem abscón-
dit.

℞. María Magdaléne,
et áltera María ibant
dilúculo ad monumén-

tum. * Jesum quem quæritis, non est hic, surrexit sicut locutus est, præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis, allelúja, allelúja. †. Et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole : et introeúntes viderunt juvenem sedentem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Bened. Divinum.

Lectio ii

VERBA quidem contulit, duritiam intellectus increpavit, sacræ Scripturæ mystéria, quæ de seipso erant, aperuit : et tamen quia adhuc in eorum cordibus peregrinus erat a fide, se ire longius finxit. Fingere namque, componere dicimus : unde et compositores luti, figulos vocamus. Nihil ergo simplex Veritas per duplicitatem fecit : sed talem se eis exhibuit in corpore, qualis apud illos erat in mente. Probandi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum diligerent, sal-

tem ut peregrinum amare potuissent.

℞. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est : * Allelúja, allelúja, allelúja. †. Et enim Pascha nostrum immolatus est Christus. Allelúja. Glória. Allelúja.

Bened. Ad societatem.

Lectio iii

SED quia esse extranei a caritate non poterant hi, cum quibus Veritas gradiebatur : eum ad hospitium quasi peregrinum vocant. Cur autem dicimus, vocant, cum illic scriptum sit : Et coegerunt eum ? Ex quo nimium exemplo colligitur, quia peregrini ad hospitium non solum invitandi sunt, sed etiam trahendi. Mensam igitur ponunt, panes cibosque offerunt : et Deum, quem in Scripturæ sacræ expositione non cognoverant, in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo præcepta Dei illuminati non sunt, faciundo illuminati sunt : quia scriptum est : Non auditó-

res legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intelligere, festínet ea, quæ jam audíre pótuit, ópere implére. Ecce Dóminus non est cógnitus dum loquerétur, et dignátus est cognósci dum páscitur.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Jesus junxit se* discipulis suis in via, et ibat cum illis : óculi autem eórum tenebántur, ne eum agnóscerent : et increpávit eos, dicens : O stulti et

tardi corde ad credéndum in his, quæ locúti sunt Prophétæ, allelúja.

Oratio

DEUS, qui solemnitáte pascháli, mundo remédia contulísti : pópulum tuum, quæsumus, cælésti dono prosequere; ut et perfectam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Qui sunt hi sermónes,* quos confértis ad ínvicem ambulátes, et estis tristes? allelúja.

FERIA TERTIA

INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Duplex I clàssis

Ÿ. Surréxit Dóminus vere, allelúja. R. Et apparuit Simóni, allelúja.

Pater. **Absol.** Ipsíus pietas.

Bened. Evangélica.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i Cap. 24, 36-47

IN illo témpore : Stetit Jesus in médio discipulórum, et dicit eis :

Pax vobis : ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

Lib. 10 Comment. in Luc.
cap. 24, ante finem

MIRUM, quo modo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu; tangi

fácilis, difficilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ideo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectionis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectionis qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est; quod palpátur, corpus est.

R. Virtúte magna reddebant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. **Testimónium.**

Bened. Divinum.

Lectio ii

IN corpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále : sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte

concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatricum, quæ Dóminus palpánda obtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscepta pro nobis cælo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prætia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad dexteram locat, trophæum nostræ salutis ampléctens : tales illic Mártyres nobis cicatricis suæ coróna monstrávit.

R. De ore prudentis procédit mel, allelúja : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja :

* Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

V. Sapiéntia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermóne oris illíus. **Favus. Glória Patri. Favus.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

ET quóniam sermo huc noster evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem

crediderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi increduli redarguántur: ibi Spíritum Sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et videtur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigisse, hic sequéntia et humánis próxima: hic históricus circúitus, ille compéndio: quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de iis, quibus ipse intérfuit, et verum est testimónium ejus: et ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspicióne æquum est propulsári. Et ideo verum putámus utrúmque, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte dístinctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidisse dicat, póstea tamen credidisse demonstrat: et si prima considerémus, contrária sunt; si sequéntia, certum est conveníre.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Stetit Jesus* in médio discipulórum suórum, et dixit eis: Pax vobis, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui Ecclésiám tuam novo semper foetu multiplicas: concede fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percépérunt. Per Dñm.

Ad Magnif. Ant. Vidéte manus meas* et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA

INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Semiduplex

℣. Gavísi sunt discipuli, allelúja. ℞. Viso Dómino, allelúja.

Pater. **Absol.** A vínculis peccatórum.

Bened. Evangélica.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 21, 1-14

IN illo témpore: Manifestávit se íterum

Jesus discipulis ad mare Tiberiædis. Manifestavit autem sic : Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dicitur Dídymus. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 24 in Evang.

LÉCTIO sancti Evangelii, quæ modo in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstiône ánimu pulsat, sed pulsatiône sua vim discretiónis índicat. Quæri etenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiõem fuit, post conversiõem ad piscatiõem rédiit : et cum Véritas ^{Veritas} dicat : Nemo mittens manum suam ad arátru, et aspiciens retro, aptus est regno Dei : cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspíciatur, cítius vidétur : quia nimírum negótium, quod ante conversiõem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiõem repétere culpa non fuit.

R. Ecce vicit leo de

tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvare septem signácula ejus : * Allelúja, allelúja, allelúja. **v.** Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiõem. Allelúja, allelúja, allelúja.

Bened. Divínium.

Lectio ii

NAM piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneárium sci-mus : et post conversiõem suam ad piscatiõem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit : quia áliud est victum per piscatiõem quæ-rere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléra-que negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necesse est, ut post conversiõem ánimus non recúr-rat.

R. Ego sum vitis vera,

et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui manet.** Glória Patri. **Qui manet.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

QUÆRI étiam potest, cur discipulis in mari laborántibus, post resurrectionem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectionem suam coram discipulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis æternæ figurátur? Quia ergo discipuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant : quia autem Redemptor noster jam corruptiónem carnis excésserat,

post resurrectionem suam in líttore stabat.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Mítite in dexteram * navíggii rete, et inveniétis, allelúja.

Oratio

DEUS, qui nos resurrectionis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut per temporália festa quæ ágimus, perveníre ad gáudia æterna mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Dixit Jesus * discipulis suis : Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, allelúja.

FERIA QUINTA

INFRA OCTAVAM PASCHÆ

Semiduplex

Ÿ. Surréxit Dóminus de sepúlchro, allelúja.
R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúja.

Pater. **Absol.** Exáudi.
Bened. Evangélica.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem

Lectio i Cap. 20, 11-18

IN illo tempore : Maria stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinavit se, et prospexit in monumentum : et vidit duos Angelos in albis, sedentes. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ

Homilia 25 in Evang.

MARIA Magdalene, quæ fuerat in civitate peccatrix, amando veritatem, lavit lacrimis maculas criminis : et vox Veritatis impletur, qua dicitur : Dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum. Quæ enim prius frigida peccando remanserat, postmodum amando fortiter ardebat. Nam postquam venit ad monumentum, ibique corpus Domini cum non invenit, sublatum credidit, atque discipulis nuntiavit : qui venientes viderunt, atque ita esse, ut mulier

dixerat, crediderunt. Et de eis protinus scriptum est : Abierunt ergo discipuli ad semetipsos : ac deinde subiungitur : Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans.

R. Tulérunt Dóminum meum, et nescio ubi posuerunt eum. Dicunt ei Angeli : Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit : * Præcedet vos in Galilæam : ibi eum videbitis, allelúja, allelúja. **V.** Cum ergo fleret, inclinavit se, et prospexit in monumentum : et vidit duos Angelos in albis, sedentes, qui dicunt ei. **Præcedet.**

Bened. Divinum.

Lectio ii

QUA in re pensandum est, hujus mulieris mentem quanta vis amoris accenderat, quæ a monumento Domini, etiam discipulis recedentibus, non recedebat. Exquirebat quem non invenerat : flebat inquirendo, et amoris sui igne succensa, ejus, quem ablatum credidit, ardebat desiderio. Unde

cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret : quia nimirum virtus boni óperis perseverántia est : et voce Veritátis dicitur : Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

R. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia quem quærébam, apparuit mihi : * Et dum fle-rem ad monuméntum, vidi Dóminum, allelúja, allelúja. **Y.** Recedéntibus discípulis, non recedébam, et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. **Et** dum. **Glória Patri. Et** dum.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

MARÍA ergo cum fle- ret, inclinávit se, et prospéxit in monumén- tum. Certe jam monu- méntum vácuum víde- rat, jam sublátum Dó- minum nuntiáverat : quid est quod se íterum inclinát, íterum vidére desidérat? Sed amánti semel aspexísse non súf-

ficit : quia vis amóris intentiónem multiplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit : perseverávit ut quæreret, unde et cóntigit ut inveníret : actúmque est, ut desi- déría diláta créscerent, et crescéntia cáperent quod invenísset.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. María stabat * ad monumén- tum plorans, et vidit duos Angelos in al- bis, sedéntes, et sudá- rium quod fúerat su- per caput Jesu, alle- lúja.

Oratio

DEUS, qui diversitá- tem Géntium in confessiône tui nóminis adunásti : da, ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Tu- lérunt Dóminum me- um, * et nésco ubi posuérunt eum : si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúja : et ego eum tollam, allelúja.

FERIA SEXTA

INFRA OCTAVAM

PASCHÆ

Semiduplex

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℞. Et apparuit Simóni, allelúja.

Pater. **Absol.** Ipsíus pietas. **Bened.** Evangélica.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i Cap. 28, 16-20

IN illo témpore : Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et reliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbíteri

Lib. 4 Comm. in Matth., in fine

QUOST resurrectiōnem Jesus in monte Galilææ conspicitur, ibique adorátur : licet quidam dubitent, et dubitatio eórum nostram áugeat fidem. Tunc manifestius osténditur Thomæ, et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Ac-

cédens Jesus locútus est eis, dicens : Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cælo autem et in terra potéstas data est : ut qui ante regnábat in cælo, per fidem credéntium regnet et in terris.

℞. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja : gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. **Pax.**

Bened. Divínium.

Lectio ii

EÚNTES autem docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Primum docent omnes Gentes, deínde doctas intíngunt

aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptismi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fidei suscepérit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti : ut quorum una est divínitas, una sit largítio : nómenque Trinitátis, unus Deus est.

R. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérso : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus :

* Itaque epulémur in Dómino, allelúja. **V.** Mór-
tuus est propter delícta nostra, et resurrexit propter justificatió-
nem nostram. **Itaque. Gló-
ria Patri. Itaque.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

DOCÉNTES eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus : jussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas Gentes, deínde fidei intíngerent sacraménto, et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda præcíperent. Ac ne putémus

lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit : Omnia quæcúmque mandávi vobis : ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fácient, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummationem sæculi. Qui usque ad consummationem sæculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se numquam a credéntibus recessúrum.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Undecim discípuli * in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúja.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humanæ fœdere contulísti : da méntibus nostris ; ut, quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Ad Magnif. Ant. Data est mihi * omnis potestas in cælo et in terra, allelúja.

SABBATO IN ALBIS

Semiduplex

Ÿ. Gavísi sunt discí-
puli, allelúja. R. Viso
Dómino, allelúja.

Pater. **Absol.** A vínculis.
Bened. Evangélica.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 20, 1-9

IN illo témpore : Una
sábbati María Magda-
léne venit mane, cum
adhuc ténebræ essent,
ad monuméntum. Et
réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 22 in Evang.

LÉCTIO sancti Ev-
angélíi, quam
modo, fratres,
audístis, valde in super-
ficie histórica est apérta :
sed ejus nobis sunt my-
stéria sub brevitate re-
quirénda. María Magda-
léne, cum adhuc téne-
bræ essent, venit ad
monuméntum. Juxta
históriam notátur hora :
juxta intelléctum vero
mýsticum, requiréntis
signátur intelligéntia.

María étenim auctórem
ómnium, quem in carne
viderat mórtuum, quæ-
rébat in monuménto ;
et quia hunc mínime
invénit, furátum crédi-
dit. Adhuc ergo erant
ténebræ, cum venit ad
monuméntum. Cucúr-
rit cítius, discípulis nun-
tiávit : sed illi præ céte-
ris cucurrérunt, qui præ
céteris amavérunt, vidé-
licet Petrus et Joánnes.

R. Christus resúrgens
ex mórtuis, jam non
móritur, mors illi ultra
non dominábitur : quod
enim mórtuus est pec-
cáto, mórtuus est se-
mel : * Quod autem vi-
vit, vivit Deo, allelúja,
allelúja. Ÿ. Mórtuus est
semel propter delicta
nostra, et resurrexit
propter justificatióem
nostram. Quod.

Bened. Divínium.

Lectio ii

CURRÉBANT autem duo
simul : sed Joánnes
præcucúrrit cítius Pe-
tro. Venit prior ad mo-
numéntum, et íngredi
non præsumpsit. Venit
ergo postérieur Petrus,
et intrávit. Quid, fratres,

quid cursus significat? Numquid hæc tam subtilis Evangelistæ descriptio a mystériis vacare credenda est? Mínime. Neque enim se Joánnes et præisse, et non intrasse diceret, si in ipsa sui trepidatione mystérium defuisse credidisset. Quid ergo per Joánnem, nisi synagoga: quid per Petrum, nisi Ecclesia designatur?

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, allelúja: modo venerunt ad fontes, * Repléti sunt claritate, allelúja, allelúja. **V.** In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, et palmæ in manibus eorum. **R.** Repléti. **Glória.** **R.** Repléti.

Bened. Ad societatem.

Lectio iii

NEC mirum esse videatur, quod per juniorem synagoga, per seniorem vero Ecclesia signari perhibetur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagoga, quam Ecclesia Géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitudo Géntium, quam synagoga, Paulo

attestante, qui ait: Quia non prius quod spiritale est, sed quod animale. Per seniorem ergo Petrum significatur Ecclesia Géntium: per juniorem vero Joánnem synagoga Judæorum. Currunt ambo simul: quia ab ortu sui tempore usque ad occasum, pari et communi via, etsi non pari et communi sensu, Gentilitas cum synagoga cucurrit. Venit synagoga prior ad monumentum, sed minime intravit: quia legis quidem mandata percipit, prophetias de incarnatione ac passione Domínica audivit, sed credere in mortuum noluit.

Te Deum laudamus 11

Ad Bened. Ant. Currébant duo simul, * et ille alius discipulus præcucurrit citius Petro, et venit prior ad monumentum, allelúja.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus, Omnipotens Deus: ut, qui festa paschalia venerando égimus, per hæc contingere ad gaudia æterna mereámur. Per Dóminum.

Post Nonam terminatur
Officium de Octava.

AD VESPERAS

Officium fit duplex.

Ant. Allelúja cum Psalmis de Sabbato, ut in Psalt. 392

Capit. 1 Joann. 5, 4

CARÍSSIMI : Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum : et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus Ad régias 396

Ÿ. Mane nobiscum, Dómine, allelúja. R. Quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum esset sero * die illa una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregáti in unum, stetit Jesus in médio, et dixit eis : Pax vobis, allelúja.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui paschália festa perégimus, hæc, te largiēte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Ÿ. Benedicámus Dómino hodie et deinceps dicitur *sine* Allelúja.

Ad Completorium dicitur Ant. Allelúja cum Psalmis de Sabbato, et reliqua ut in Psalterio pro Tempore Paschali 397

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas usque ad Nonam in Vigilia Ascensionis inclusive, erit :

Deo Patri sit glória
Et Fílio, qui a mórtuis

Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula.

¶ Toto Tempore Paschali, usque ad Nonam Sabbati post Pentecosten inclusive, in omnibus Officiis *Invitatorio*, *Antiphonis* cum dicuntur integræ, *Versibus* et *Responsoriis*, ubi desit, additur Allelúja, præter quam Versibus post Responsoria Matutini, et Versibus qui in *Ordinario* sine Allelúja ponuntur. Responsoriis tamen *brevibus* Horarum minorum et Completorii duplex additur Allelúja, prouti in *Ordinario* et propriis locis notatur.

¶ Itemque toto Tempore Paschali in Officio tam dominicali quam feriali, et in Festis Psalmos de

Feria mutuantibus, omnes Psalmi ad Vesperas, ad singulos Nocturnos et ad Laudes dicuntur sub *unica* Antiphona de Tempore Paschali, ut in Psalterio.

DOMINICA IN ALBIS
IN OCTAVA PASCHÆ

I classis Duplex majus

AD MATUTINUM

Invit. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus Rex sempitérne cælitum, ut in Psalt. 56

Pss. de Dominica sub Antiphonis et cum Versibus de Tempore Paschali, ut in Psalt. 57 : quæ dicuntur etiam in reliquis Dominicis ante Ascensionem.

In I Nocturno

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses

Cap. 3, 1-17 **Lectio i**

SI consurrexístis cum Christo : quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non

quæ super terram. Mór-tui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparú-rit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram : fornicatió-nem, immundí-tiam, libí-dinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus : propter quæ venit ira Dei super filios incredulitátis : in quibus et vos ambulástis aliquándo', cum viverétis in illis.

R. Angelus Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus :

* Nolíte timére : scio enim quia crucifíxum quæritis : jam surréxit : veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúja. **Ÿ.** Et introéúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt : qui dixit illis. **Nolíte.**

Lectio ii

NUNC autem depónite et vos ómnia : iram, indignatióem, malitiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri invicem, exspoliánte vos vétérem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitióem secúndum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentílis et Judæus, circumcísio et præpútium, Bárbarus et Scythia, servus et liber : sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilecti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, paciéntiam : supportánte invicem, et donánte vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

R'. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis ? an Jesum quæritis ? Jam surréxit : * Veníte, et

vidéte, allelúja, allelúja. **ψ.** Jesum quæritis Nazarénum crucifíxum ? Surréxit, non est hic. **Veníte, et vidéte.**

Lectio iii

SUPER ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiόνis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in unó corpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánte, in omni sapiéntia, docénte, et commonénte vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantánte in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias ágente Deo et Patri per ipsum.

R'. Cum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúja, allelúja. **ψ.** Et valde mane una sabbatórum vé-

niunt ad monuméntum, orto jam sole. Ut veniéntes. Glória Patri. Ut veniéntes.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 1 in Oct. Paschæ,
qui est 157 de Temp.

Lectio iv

PASCHÁLIS solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie Neophytórum hábitus commutátur : ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua quidem primum nobis agéndum est, ut quia pascháles dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita a nobis sanctórum diérum festívitás agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur : sed pótius abstinentes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissióni, ac sanctæ sinceritáti : ut, quidquid modo corporáli abstinentia non acquí-

rimus, méntium puritáte quærámus.

℟. María Magdaléne, et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum : * Jesum quem quæritis, non est hic, surrexit sicut locútus est, præcedet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, allelúja, allelúja. ✽. Et valde mane una sabbatórum veniunt ad monuméntum, orto jam sole : et introeúntes vidérunt juvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesum.

Lectio v

Ad omnes quidem pertinet sermo, quos cura nostra compléctitur : verúmtamen hódie termináta sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur, novélla gérmina sanctitátis, regeneráta ex aqua et Spíritu Sancto : germen pium, exámen novélum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gáudium et coróna mea, omnes qui statis in Dómino. Apostólicis verbis vos álloquor : Ecce nox

præcëssit, dies autem appropinquávit: abjícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatió nibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contenti óne et æmulati óne: sed induímini Dóminum Jesum Christum.

R. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúja, allelúja, allelúja.

Ÿ. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja, allelúja, allelúja.

Lectio vi

HABÉMUS, inquit, certi órem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lícifer oriátur in córdibus vestris. Sint ergo lumbi vestri accínti, et lucérnæ ardéntes in má nibus vestris: et vos símiles homínibus expectántibus dóminum

suum, quando revertátur a núptiis. Ecce dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me: et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sáeculum autem gaudébit: id est, vita ista tentati ó nibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

R. Virtúte magna reddebant Apóstoli * Testimónium resurrecti ó nis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. **Testimónium. Glória. Testimónium.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 20, 19-31

IN illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti

propter metum Judæ-
rum : venit Jesus, et
stetit in médio, et dixit
eis : Pax vobis. Et ré-
liqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ

Homilia 26 in Evang.

PRIMA lectionis
hujus evangéli-
cæ quæstio áni-
mum pulsat : quómodo
post resurrectionem
corpus Domínicum ve-
rum fuit, quod clausis
jánuis ad discípulos ín-
gredi pótuit? Sed scién-
dum nobis est, quod
divína operátio, si ra-
tióne comprehenditur,
non est admirábilis :
nec fides habet mérit-
um, cui humana rátió
præbet experiméntum.
Sed hæc ipsa nostri
Redemptóris ópera, quæ
ex semetípsis compre-
héndi nequáquam pos-
sunt, ex ália ejus ope-
ratióne pensánda sunt :
ut rebus mirábilibus fi-
dem præbeant facta mi-
rabilióra. Illud enim
corpus Dómini intrávit
ad discípulos jánuis
clausis, quod videlicet
ad humanos óculos per

nativitátem suam clauso
exívit útero Vírginis.
Quid ergo mirum, si
clausis jánuis post re-
surrectionem suam in
ætérnum jam victúrus
intrávit, qui moritúrus
véniens, non apérto úte-
ro Vírginis exívit?

R. De ore prudéntis
procédit mel, allelúja :
dulcédo mellis est sub
lingua ejus, allelúja :
* Favus distíllans lábia
ejus, allelúja, allelúja.
Y. Sapiéntia requiescit
in corde ejus, et pru-
déntia in sermóne oris
illíus. **Favus.**

Lectio viii

SED quia ad illud cor-
pus, quod vidéri pót-
erat, fides intuéntium
dubitábat : osténdit eis
prótinus manus et la-
tus : palpándam carnem
præbuit, quam clausis
jánuis introdúxit. Qua
in re duo mira, et juxta
humanam ratióne sibi
valde contrária ostén-
dit : dum post resurre-
ctionem suam corpus
suum incorruptíbile, et
tamen palpábile demon-
strávit. Nam et corrúm-
pi necesse est quod pal-

pátur : et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábilí Redémptor noster et incorruptíbile post resurrectionem, et palpábile corpus exhibuit : ut monstrádo incorruptíbile, invitáret ad præmium; et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptibilem se ergo, et palpabilem demonstrávit : ut profecto esse post resurrectionem osténderet corpus suum et ejúsdem natúræ, et altérius glóriæ.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja : gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. **V.** Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. **Pax. Glória Patri. Pax.**

Lectio ix

DIXIT eis : Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos :

id est; sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptione géneris húmáni incarnári constituit. Quem videlicet in mundum veníre ad passionem vóluit : sed tamen amávit Fílium, quem ad passionem misit. Eléctos vero Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed sicut ipse missus est, ad passiones in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad passionem mittitur : ita et discípuli a Dómino amántur, qui tamen ad passionem mittúntur in mundum. Itaque recte dicitur : Sicut misit me Pater, et ego mitto vos : id est, ea vos caritáte díligo, cum inter scándala persecutórum mitto, qua me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiones fecit.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

Ant. Allelúja cum Psalmis de Dominica 1º loco 65

Capit. 1 Joann. 5, 4

CARÍSSIMI: Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymnus Auróra et **ŷ.** In resurrectione 68

Ad Bened. Ant. Cum esset sero * die illa una sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati in unum, stetit Jesus in medio, et dixit eis: Pax vobis, allelúja.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui paschalia festa perégimus, hæc, te largiente, moribus et vita teneamus. Per Dóminum.

Ad Horas Hymni, Ant. Allelúja cum Psalmis de Dominica; Responsoria brevia et ad Primam etiam Lectio brevis Si consurrexistis de Tempore Paschali, ut in Psalterio 83

AD TERTIAM

Capit. Caríssimi: Omne quod, ut supra.

R. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. ŷ.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Surréxit.**

ŷ. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et apparuit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. 1 Joann. 5, 5-6

QUIS est autem qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? hic est, qui venit per aquam et ságuinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et ságuine.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. ŷ.** Et apparuit Simóni. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Surréxit.**

ŷ. Gavísi sunt discipuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capit. 1 Joann. 5, 9-10

SI testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus

est : quóniam hoc est testimonium Dei, quod majus est, quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimonium Dei in se.

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi.** **ψ.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. **Gavísi.**

ψ. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Ant. Allelúja cum Psalmis de Dominica, ut in Psalterio 93

Capit. 1 Joann. 5, 4

CARÍSSIMI: Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum : et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra.

Hymn. Ad régias Agni et **ψ.** Mane nobíscum 98

Ad Magnif. Ant. Post dies octo * jánuis clausis ingressus Dóminus dixit eis : Pax vobis, allelúja, allelúja.

Ad Completorium Ant. Allelúja cum Psalmis de Dominica, et reliqua ut

in Psalterio pro Tempore Paschali 102

¶ **INVITATORIUM, HYMNI, VERSUS, LECTIO BREVIS** ad Primam et **RESPONSORIA BREVIA**, in Officio tam dominicali quam feriali usque ad Nonam in Vigilia Ascensionis inclusive, dicuntur quotidie, ut supra, de Tempore Paschali in *Ordinario* aut *Psalterio* : et inde in Officio *feriali* sumuntur etiam **CAPITULA** ad omnes Horas.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Psalmi de Feria sub **Ant.** Allelúja cum Versu pro Officio trium Lectionum de Tempore Paschali, ut in Psalt. 109. Quod item servatur in reliquis Feriis usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive.

Incipit liber Actuum Apostolorum

Cap. 1, 1-26 **Lectio i**

PRIMUM quidem sermonem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum,

quos elégit, assúptus est : quibus et præbuit seípsum vivum post passióem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissióem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spírítu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénierant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israél? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte : sed accipiétis virtútem superveniéntis Spírítus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

R. Virtúte magna redébant Apóstoli * Testi-

mónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **Y.** Repléti quidem Spírítu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. **Testimónium.**

Lectio ii

ET cum hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est : et nubes suscepit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixerunt : Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus qui assúptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmódum vidístis eum eúntem in cælum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacó-

bus Alphæi et Simon Zelótes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverántes unánimiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Jesu, et frátribus ejus.

R. De ore prudéntis procédit mel, allelúja : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja :

* Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

Y. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. **Favus.**

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. **Favus.**

Lectio iii

IN diébus illis exsurgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti) : Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehenderunt Jesum : qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit

agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius : et difúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellaréetur ager ille, lingua eórum, Hacél-dama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobíscum fieri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus : et Matthíam. Et orántes dixerunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum

ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Officiis novem Lect. :

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvare septem signácula ejus : * Allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja. Glória Patri. Allelúja.

AD LAUDES

Ad Bened. Ant. Surgens Jesus * mane prima sábbati, appáruit primo Mariæ Magdalénæ, de qua ejécerat septem dæmónia, allelúja.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui paschália festa

perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

Et tam in Laudibus quam in Vesperis, usque ad Laudes Vigiliæ Ascensionis inclusive, fit Commemoratio de Cruce, juxta propriam Rubricam in Ordinario 19 et 45

AD VESPERAS

Ad Magnif. Ant. Pax vobis, * ego sum, allelúja : nolíte timére, allelúja.

FERIA TERTIA

De Actibus Apostolórurum

Lectio i Cap. 2, 1-8

ET, cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco : et factus est repénite de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque

supra singulos eorum: et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes Judæi, viri religiosi ex omni natione, quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt? Et quómodo nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus?

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ꝗ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Cap. 2, 14-27 Lectio ii

STANS autem Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et lo-

cútus est eis: Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípíte verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per prophétam Joël: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus), effúndam de Spiritu meo super omnem carnem: et prophetábunt filii vestri, et filiæ vestræ, et júvenes vestri visiones vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spiritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cælo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi: sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et manifestus. Et erit: omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja : gavísi sunt discipuli viso Dómino, allelúja. **Ÿ.** Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. **Pax.**

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. **Pax.**

Lectio iii

VIRI Israëlitæ, audíte verba hæc : Jesum Nazarénium, virum ap- probátum a Deo in vobis, virtútibus, et prodígiis, et signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, sicut et vos scitis : hunc definíto consílio et præsciéntia Dei tráditum, per manus iniquórum affligéntes interemístis : quem Deus suscitávit, solútis dolóribus inférni, juxta quod impossibile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum : Providébam Dóminum in conspéctu meo sem-

per : quóniam a dextris est mihi ne commóvear : Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea, ínsuper et caro mea requiescet in spe : Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptionem.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Officiis novem Lect. :

R. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérso : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. **Ÿ.** Mór- tuus est propter delícta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. **Itaque. Glória Patri. Itaque.**

Ad Bened. Ant. Præcédam vos * in Galilæam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Mitte manum tuam, * et cognósce loca clavórum, allelúja : et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúja.

FERIA QUARTA

De Actibus Apostolorum

Cap. 3, 1-16 Lectio i

PETRUS autem et Joánnēs ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur; quem ponébant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciósā, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is, cum vidísset Petrum et Joánnem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joáñne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula.

R. Christus resúrgens

ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. †. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. **Q**uod.

Lectio ii

ET, apprehénsa manu ejus dextera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus et plantæ. Et exsiliens stetit, et ambulábat; et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsiliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appel-

latur Salomónis, stupentes.

R. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est : * Allelúja, allelúja, allelúja.

V. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja, allelúja, allelúja.

In omnibus Officiis ritus *simplicis* : Glória Patri. Allelúja.

Lectio iii

VIDENS autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glori-
ficávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem Sanctum et Justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis : auctórem vero vitæ interfecístis,

quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

In Officio feriali : Te Deum 11

In Officiis novem Lect. :

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvare septem signácula ejus : * Allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum vitis vera, * allelúja : et vos pálmities veri, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Quia vidísti me, * Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt, et crediderunt, allelúja.

FERIA QUINTA

De Actibus Apostolorum

Cap. 5, 1-16 Lectio i

IR autem quidam, nómine Ananías, cum Saphíra uxóre sua vëndidit agrum, et fraudávit de prétio agri, cónschia uxóre sua : et áfferens partem quamdam, ad pedes Apostolorum pòsuit. Dixit autem Petrus : Ananía, cur tentávit sátanás cor tuum, mentíri te Spirítui Sancto, et fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, et venúdatum in tua erat potestáte? Quare posuísti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, sed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit et exspirávit. Et factus est timor magnus super omnes, qui audiérunt. Surgéntes autem júvenes amovérunt eum, et efferéntes sepeliérunt.

℞. Virtúte magna red-

débant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **℣.** Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium resurrectionis.

Lectio ii

FACTUM est autem quasi horárum trium spátium, et uxor ipsíus, nésciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus : Dic mihi, múlter, si tanti agrum vendidístis? At illa dixit : Etiam tanti. Petrus autem ad eam : Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui sepeliérunt virum tuum, ad óstium, et éfferent te. Conféstim cécidit ante pedes ejus, et exspirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam : et extulérunt, et sepeliérunt ad virum suum. Et factus est timor magnus in univérſa ecclésia, et in omnes, qui audiérunt hæc.

R. De ore prudentis
procédit mel, allelúja :
dulcédo mellis est sub
lingua ejus, allelúja :
* Favus distillans lábia
ejus, allelúja, allelúja.
Ÿ. Sapiéntia requiescit
in corde ejus, et pru-
déntia in sermóne oris
illius. **Favus.**

**In omnibus Off. ritus
simplicis :** Glória. **Favus.**

Lectio iii

PER manus autem A-
postolorum fiébant
signa et prodígia multa
in plebe. Et erant una-
nímiter omnes in pór-
ticu Salomónis. Cete-
rórurum autem nemo au-
débat se conjúgere il-
lis : sed magnificábat
eos pópulus. Magis au-
tem augebátur credén-
tium in Dómino multi-
túdo virórum ac mulie-
rum, ita ut in platéas
ejícerent infirmos, et
pónerent in léctulis ac
grabátis, ut, veniénte
Petro, saltem umbra il-
lius obumbráret quem-
quam illórum, et li-
beraréntur ab infirmi-
tátibus suis. Concur-
rébat autem et multi-
túdo vicinárurum civitá-

tum Jerúsalem, affe-
réntes ægros, et vexá-
tos a spirítibus immún-
dis : qui curabántur
omnes.

In Off. fer. : Te Deum 11

**In Officiis novem Lectio-
num :**

R. Ecce vicit leo de
tribu Juda, radix Da-
vid, aperíre librum, et
sólvere septem signá-
cula ejus : * Allelúja,
allelúja, allelúja. **Ÿ.** Di-
gnus est Agnus, qui
occísus est, accíperere
virtútem, et divinitátem,
et sapiéntiam, et forti-
túdinem, et honórem,
et glóriam, et benedi-
ctiónem. Allelúja, alle-
lúja, allelúja. **Glória Pa-
tri. Allelúja.**

Ad Bened. Ant. Ar-
dens est cor meum, *
desídereo vidére Dómi-
num meum : quæro, et
non invénio ubi posué-
runt eum, allelúja, al-
lelúja.

Ad Magnif. Ant. Misi
dígitum meum * in fixú-
ras clavórum, et ma-
num meam in latus
ejus, et dixi : Dóminus
meus, et Deus meus,
allelúja.

FERIA SEXTA

De Actibus Apostolorum

Cap. 8, 9-24 Lectio i

VIR autem quidam, nómine Simon, qui ante fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum : cui auscultábant omnes a mínimo usque ad máximum, dicétes : Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum : propter quod multo témpore magíis suis dementásset eos. Cum vero credidissent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizábantur viri ac mulíeres. Tunc Simon et ipse crédidit : et, cum baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa et virtútes máximas fferi, stupens admirabátur.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum

multum, allelúja, allelúja. **Y.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Lectio ii

CUM autem audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui, cum venís-sent, oravérunt pro ipsis, ut accíperent Spíritum Sanctum : nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum. Cum vidísset autem Simon, quia per impositionem manus Apostolorum darétur Spíritus Sanctus, óbtulit eis pecúniám, dicens : Date et mihi hanc potestátem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum Sanctum.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja : gavísi sunt discípuli viso Dó-

mino, allelúja. *ψ*. Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, et stetit in medio eorum, et dixit eis. Pax.

In omnibus Officiis ritus *simplicis* : Glória Patri. Pax vobis.

Lectio iii

PETRUS autem dixit ad eum : Pecúnia tua tecum sit in perditionem : quóniam donum Dei existimasti pecúnia possideri. Non est tibi pars, neque sors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœnitentiam itaque age ab hac nequítia tua : et roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis, et obligatione iniquitatis vídeo te esse. Respóndens autem Simon, dixit : Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Officiis novem Lect. :

R. Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova

conspersio : etenim Pascha nostrum immolatus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. *ψ*. Mór-tuus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificationem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Ad Bened. Ant. Venerunt ad monuméntum * María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Ad VESPERAS, nisi sequenti die persolvendum sit Officium de Festo novem Lectionum, aut de qualibet Octava, a *Capitulo* fit de *sancta Maria*, et de ea dicitur Officium in Sabbato sequenti. Quod item servatur in reliquis Sabbatis similiter non impeditis, usque ad Sabbatum infra Hebdom. IV post Octavam Paschæ inclusive.

SABBATO

De Actibus Apostolorum
Cap. 10, 1-17 Lectio i

IR autem quidam erat in Cæsará, nómine Cornélius, centúrio co-

hórtis, quæ dicitur Itálica, religiósus actimens Deum cum omni domo sua, fáciens eleemósynas multas plebi, et déprecans Deum semper. Is vidit in visu manifeste, quasi hora diéi nona, Angelum Dei introeúntem ad se, et dicéntem sibi : Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus, dixit : Quid est, Dómine? Dixit autem illi : Oratiónes tuæ, et eleemósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, et accérsi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus : hic hospitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare : hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et, cum discessísset Angelus, qui loquebátur illi, vocávit duos domésticos suos, et mílitem metuéntem Dóminum ex his, qui illi parébant. Quibus cum narrásset ómnia, misit illos in Joppen.

R. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non

móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. †. Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. Quod.

Lectio ii

PÓSTERA autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitáti, ascéndit Petrus in superióra ut oráret circa horam sextam. Et, cum esuríret, vóluit gustáre. Parántibus autem illis, cécidit super eum mentis excéssus : et vidit cælum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis summítti de cælo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cæli. Et facta est vox ad eum : Surge, Petre, occíde, et mandúca. Ait autem Petrus : Absit, Dómine, quia numquam manducávi omne comúné et immúndum. Et

vox iterum secundo ad eum : Quod Deus purificavit, tu commune ne dixeris. Hoc autem factum est per te : et statim receptum est vas in celum. Et dum intra se hesitaret Petrus quidnam esset visio, quam vidisset : ecce viri, qui missi erant a Cornelio, inquirentes domum Simonis, astiterunt ad januam.

R. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro omnibus suis, et pro grege suo mori dignatus est : * Allelúja, allelúja, allelúja.

V. Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Allelúja, allelúja, allelúja.

In Octavis *simplicibus* et in Officio sanctæ *Mariæ* in Sabbato : Glória Patri. Allelúja.

Lectio iii Ibid., 34-41

APÉRIENS autem Petrus os suum, dixit : In veritate comperi quia non est personarum acceptor Deus, sed in omni gente qui timet eum, et operatur iustitiam, acceptus est illi.

Verbum misit Deus filiis Israël, annuntians pacem per Jesum Christum : (hic est omnium Dominus). Vos scitis quod factum est verbum per universam Judæam : incipiens enim a Galilæa post baptismum, quod predicavit Joannes, Jesum a Nazareth : quomodo unxit eum Deus Spiritu Sancto, et virtute, qui pertransiit benefaciendo, et sanando omnes oppressos a diabolo, quoniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus omnium, quæ fecit in regione Judæorum, et Jérusalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitavit tertia die, et dedit eum manifestum fieri non omni populo, sed testibus præordinatis a Deo : nobis, qui manducavimus et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis.

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus : * Allelúja,

allelúja, allelúja. *℣.* Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. * Allelúja, allelúja, allelúja. Glória Patri. Allelúja.

AD VESPERAS

Capit. 1 Petr. 2, 21-22

CARÍSSIMI : Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémpulum, ut sequámini vestígia ejus. Quia peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus Ad régias et *℣.* Mane nobíscum 396

Ad Magnif. Ant. Ego sum pastor óvium : * ego sum via, véritas, et vita : ego sum pastor bonus, et cognóscō oves meas et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui in Filii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti : fídelibus tuis perpétuam

concéde lætítiam ; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

DOMINICA II
POST PASCHA

Semiduplex

In I Nocturno

De Actibus Apostolorum

Cap. 13, 13-33 Lectio i

CUM a Papho navigássent Paulus et qui cum eo erant, venérunt Per-gen Pamphýliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymam. Illi vero pertranseúntes Pergen, venérunt Antiochíam Pisídiæ, et ingrési synagógam die sabbatorum, sedérunt. Post lectiónem autem legis et prophetarum, misérunt príncipes synagógæ ad eos, dicéntes : Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortatiónis ad plebem, dícite. Surgens autem

Paulus, et manu siléntium indícens, ait : Viri Israëlítæ, et qui timétis Deum, audíte : Deus plebis Israël elégit patres nostros, et plebem exaltávit, cum essent incolæ in terra Ægypti, et in bráchio excélso edúxit eos ex ea, et per quadragínta annórum tempus mores eórum sustínuit in desérto. Et déstruens gentes septem in terra Chánaan, sorte distribuit eis terram eórum, quasi post quadringéntos et quinquagínta annos : et post hæc dedit júdices usque ad Sámuel prophétam.

R. Virtúte magna reddebant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

Ÿ. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. **Testimónium.**

Lectio ii

ET exínde postuláverunt regem : et dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadra-

gínta. Et, amóto illo, suscitávit illis David regem : cui testimónium pérhibens, dixit : Inveni David filium Jesse, virum secúndum cor meum, qui fáciat omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine secúndum promissionem edúxit Israël Salvátorem Jesum, prædicánte Joáñne ante fáciem advéntus ejus baptísmum poeniténtiæ omni pópulo Israël. Cum impléret autem Joáñnes cursum suum, dicébat : Quem me arbitrámini esse, non sum ego ; sed ecce venit post me, cujus non sum dignus calceaménta pedum sólvare.

R. De ore prudéntis procedit mel, allelúja : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja :

* Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.

Ÿ. Sapiéntia requiescit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illius. **Favus.**

Lectio iii

VIRI fratres, filii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum,

vobis verbum salutis huius missum est. Qui enim habitabant Jerúsalem, et principes ejus hunc ignorantes, et voces prophetarum, quæ per omne sabbatum leguntur, judicantes impleverunt; et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petierunt a Piláto, ut interficerent eum. Cumque consummássent ómnia quæ de eo scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in monumento. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de Galilæa in Jerúsalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit filiis nostris resuscitans Jesum, sicut et in Psalmo secúndo scriptum est: Filius meus es tu, ego hódie genui te.

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix Da-

vid, aperire librum, et solvere septem signacula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Dignus est Agnus, qui occísus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapiéntiam, et fortitudinem, et honorem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja. Glória Patri. Allelúja, allelúja, allelúja.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis
Papæ

Sermo 1 de Ascens. Domini, post initium

Lectio iv

DI dies, dilectissimi, qui inter resurrectionem Dómini ascensionemque fluxerunt, non otioso transiére decursu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magnas sunt reveláta mysteria. In iis metus diræ mortis aufértur, et non solum animæ, sed étiam carnis immortalitas declarátur. In iis per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis óm-

nibus Spíritus Sanctus : et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis Domínici cura mandátur.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Lectio v

IN iis diébus, duóbus discipulis tértius in via Dóminus comes júngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis caliginem detergéndam, pavéntium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fidei illumináta corda concípiunt : et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino, efficiúntur ardéntia. In fractióne quoque panis, convescéntium aperiúntur obtútus : multo felícitus eórum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri princípum, qui-

bus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja : gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. **V.** Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. **Pax vobis.**

Lectio vi

INTER hæc autem aliáque mirácula, cum discípuli trépидis cogitatióibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixissetque, Pax vobis : ne hoc remanéret in eórum opinióibus, quod volebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem) redárguit cogitatiónes a veritáte discórdes : ingerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis et pédibus crucis signa ; et ut diligéntius pertractétur, invitat. Quia ad sanánda infidé-
lium córdium vúlnera,

clavórum et lanceæ erant serváta vestígia : ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ jacúerat in sepúlchro.

R. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : ét enim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. **Ÿ.** Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatióem nostram. Itaque. **Gloria. Itaque.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 10, 11-16

IN illo témpore : Dixit Iesus pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 14 in Evang.

UDÍSTIS, fratres caríssimi, ex lectiône evangélica eruditióem ve-

stram: audístis et periculum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentialiter bonus est, dicit : Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens : Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit : osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacramento nostro corpus suum et sánguinem vérteteret, et oves quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret.

R. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatióem nostram. **Quod.**

Lectio viii

OSTÉNSA nobis est de contemptu mortis via, quam sequámur :

appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postrémum vero, si necesse sit, étiam mortem nostram pro eisdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenitur ad postrémum majus. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia, quam extérius possidémus : qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

R. Surréxit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est : * Allelúja, allelúja, allelúja.

Ÿ. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja, allelúja, allelúja. Glória Patri. Allelúja.

Lectio ix

ET sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam quam oves diligunt, mérito nomen

pastóris perdunt : de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves Dóminicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit : terrénis cómmodis ínhíat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

Capit. 1 Petr. 2, 21-22

CARÍSSIMI : Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémpulum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Hymnus Auróra et Ÿ. In resurrectione 68

Ad Bened. Ant. Ego sum pastor óvium : * ego sum via, véritas, et vita : ego sum pastor bonus, et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti : fídelibus tuis perpétuam concéde lætítiam ; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem.

AD TERTIAM

Capit. Caríssimi, ut supra ad Laudes.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. ♯.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Surréxit.**

♯. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **℟.** Et appáruit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. 1 Petr. 2, 23-24

TRADÉBAT autem iudicánti se injúste : qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo su-

per lignum : ut peccátis mórtui, justítiaē vivámus : cujus livóre sanáti sumus.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. ♯.** Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Surréxit.**

♯. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **℟.** Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capit. 1 Petr. 2, 25

ERÁTIS enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem et episcopum animárum vestrárum.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi. ♯.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. **Glória Patri. Gavísi.**

♯. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **℟.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Capit. de Laudibus 639

Hymn. Ad régias Agni et ♯. Mane nobíscum 98

Ad Magnif. Ant. Ego sum pastor bonus, * qui pasco oves meas, et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúja.

FERIA SECUNDA

De Actibus Apostolorum

Cap. 15, 5-29 Lectio i

SURREXERUNT autem quidam de hæresi pharisæorum, qui crediderunt, dicentes : Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque servare legem Móysi. Conveneruntque Apóstoli et seniôres videre de verbo hoc. Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos : Viri fratres, vos scitis quóniam ab antiquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audire Gentes verbum Evangélii, et credere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhibuit, dans illis Spíritum Sanctum, sicut et nobis, et nihil discrevit inter nos et illos, fide purificans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum super cervíces discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare

potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu Christi crédimus salvári, quemádmódum et illi. Táciuit autem omnis multitúdo : et audiébant Bárnabam et Paulum, narrántes quanta Deus fecísset signa et prodígia in Géntibus per eos.

R. Virtúte magna redébant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **Y.** Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii

ET, postquam tacuerunt, respóndit Iacóbus, dicens : Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmódum primum Deus visitávit sumere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba prophetárum, sicut scriptum est : Post hæc revértar, et reædificábo tabernáculum David, quod decídit : et díruta ejus reædificábo, et érigam illud : ut requírant cé-

teri hóminum Dóminum, et omnes Gentes, super quas invocátum est nomen meum, dicit Dóminus, fáciens hæc. Notum a sæculo est Dómino opus suum. Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, sed scribere ad eos ut abstíneant se a contaminatiónibus simulacrórum, et fornicatióne, et suffocátis, et ságuine. Móyses enim a tempóribus antíquis habet in síngulis civitatibus, qui eum prædicent in synagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

R. De ore prudéntis procédit mel, allelúja : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja :
** Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja.*

Ÿ. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. *Favus.*

In omnibus Off. ritus simplicis : Glória. Favus.

Lectio iii

TUNC plácuít Apóstolis, et senióribus cum

omni Ecclésia, eligere viros ex eis, et mittere Antiochiám cum Paulo et Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bársabas, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum : Apóstoli et senióres fratres, his qui sunt Antiochiæ, et Sýriæ, et Cilíciæ frátribus ex Géntibus, salútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus : plácuít nobis colléctis in unum, eligere viros, et mittere ad vos cum caríssimis nostris Bárnaba et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verbis réferent éadem. Visum est enim Spirítui Sancto, et nobis, nihil ultra impónere vobis óneris, quam hæc necessária : ut abstineátis vos ab immolatís simulacrórum, et ságuine, et suffocáto, et fornica-

tióne; a quibus custodiéntes vos, bene agétis. Valéte.

In Off. fer.: Te Deum 11

In Off. novem Lect.:

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvare septem signácula ejus : * Allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Dignus est Agnus, qui occísus est, accíperere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja. **Gloria Patri.** Allelúja.

Ad Bened. Ant. Eúntes in mundum, * allelúja : docéte omnes Gentes, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pastor bonus * ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúja.

FERIA TERTIA

De Actibus Apostolorum

Cap. 17, 22-34; 18, 1-4

Lectio i

STANS autem Paulus in médio Areopági, ait : Viri Athenienses, per

omnia quasi supersticiosiores vos video. Præteriens enim, et videns simulacra vestra, inveni et aram, in qua scriptum erat : Ignoto Deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et omnia quæ in eo sunt, hic cæli et terræ cum sit Dominus, non in manufactis templis habitat, nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam, et inspirationem, et omnia : fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terræ, definiens statuta tempora, et terminos habitationis eorum, quære Deum si forte attraherent eum, aut inveniant, quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. **Qui.**

Lectio ii

IN ipso enim vivimus, et movémur, et sumus : sicut et quidam vestrorum poëtarum dixerunt : Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, et cogitatíonis hóminis, Divínium esse símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in Viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audís-sent autem resurrecti-
nem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixerunt : Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja : gavísi

sunt discípuli viso Dómino, allelúja. **Ÿ.** Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. **Pax.**

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. **Pax vobis.**

Lectio iii

QUIDAM vero viri adhæréntes ei, crediderunt : in quibus et Dionýsius areopagíta, et múlter nómine Dámaris, et álíi cum eis. Post hæc egréssus ab Athénis, venit Corínthum : et invéniens quemdam Judæum, nómine Aquilam, Pónticum génere, qui nuper vénerat ab Itália, et Priscíllam uxórem ejus (eo quod præcepísset Cláudius discédere omnes Judæos a Roma), accéssit ad eos. Et quia ejúsdem erat artis, manébat apud eos, et operabátur : (erant enim scenofactóriæ artis). Et disputábat in synagóga per omne sábbatum, interpónens nomen Dómini Jesu,

suadebátque Judæis et Græcis.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R. Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova conspersio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. **Y.** Mór-tuus est propter delicta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Ad Bened. Ant. Eún-tes in mundum, * do-céte omnes Gentes, bap-tizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíri-tus Sancti, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Mer-cenárius autem, * cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit ; et lupus rapit, et dispérgit oves, allelúja.

FERIA QUARTA

De Actibus Apostolorum

Cap. 20, 17-38 Lectio I

MILÉTO Paulus mittens Ephe-sum, vocávit majóres natu ecclésiæ.

Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingrê-sus sum in Asiam, quá-liter vobiscum per omne tempus fúerim, sérvians Dómino cum omni hu-militáte, et lácrimis, et tentatióibus, quæ mi-hi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utí-lium, quóminus annun-tiárem vobis, et docé-rem vos públice et per domos, testíficans Ju-dæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum no-strum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego Spíritu, vado in Je-rúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignó-rans : nisi quod Spíri-tus Sanctus per omnes civitátes mihi protestá-tur, dicens : Quóniam víncula, et tribulatió-nes Jerosólymis me ma-nent. Sed nihil horum véreor : nec fácio áni-mam meam pretiosió-rem quam me, dúm-modo consúmmem cur-sum meum, et ministé-rium verbi, quod accépi

a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiae Dei.

R. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. *Ÿ.* Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurrexit propter justificatióem nostram. *Quod.*

Lectio ii

ET nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a ságuine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit episcopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit ságuine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessi-

nem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes perversa, ut abdúcant discipulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

R. Surrexit pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, et pro grege suo mori dignátus est : * Allelúja, allelúja, allelúja. *Ÿ.* Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúja, allelúja, allelúja.

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. Allelúja.

Lectio iii

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi

opus erant, et his, qui mecum sunt, ministra-
vérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis,
quóniam sic laborán-
tes, opórtet suscípere
infirmos, ac meminísse
verbi Dómini Jesu, quó-
niam ipse dixit : Beá-
tius est magis dare,
quam accípere. Et, cum
hæc dixísset, póstitis
génibus suis, orávit cum
ómnibus illis. Magnus
autem fletus factus est
ómnium : et procum-
béntes super collum
Pauli, osculabántur
eum, doléntes máxime
in verbo, quod díxerat,
quóniam ámplius fá-
ciem ejus non essent
visúri. Et deducébant
eum ad navem.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

℞. Ecce vicit leo de
tribu Juda, radix Da-
vid, aperíre librum, et
sólvere septem signá-
cula ejus : * Allelúja,
allelúja, allelúja. †. Di-
gnus est Agnus, qui
occísus est, accípere
virtútem, et divinitá-
tem, et sapiéntiam, et
fortitúdinem, et honó-

rem, et glóriam, et be-
nedictiónem. Allelúja,
allelúja, allelúja. Glória
Patri. Allelúja.

Ad Bened. Ant. Ite,
nuntiáte * frátribus me-
is, allelúja : ut eant in
Galilæam, allelúja : ibi
me vidébunt, allelúja,
allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sicut
novit me Pater, * et ego
cognóscó Patrem, et
ánimam meam pono
pro óvibus meis, alle-
lúja.

FERIA QUINTA

De Actibus Apostolórum

Cap. 24, 10-27 Lectio i

RESPONDIT autem
Paulus,) annuén-
te sibi præside
dicere) : Ex multis an-
nis te esse júdicem genti
huic sciens, bono áni-
mo pro me satisfáciam.
Potes enim cognóscere,
quia non plus sunt mihi
dies quam duódecim,
ex quo ascénderé adoráre
in Jerúsalem : et neque
in templo invenérunt
me cum áliquo dispu-
tántem, aut concúrsum
faciéntem turbæ, neque

in synagógis, neque in civitaté : neque probáre possunt tibi, de quibus nunc me accúsant. Confíteor autem hoc tibi, quod secúndum sectam, quam dicunt hæresim, sic desérvio Patri, et Deo meo, credens ómnibus, quæ in lege et prophétis scripta sunt : spem habens in Deum, quam et hi ipsi expéctant, resurrectionem futúram justórum et iniquórum. In hoc et ipse stúdeo sine offéndículo consciéntiam habére ad Deum et ad hómines semper.

R. Virtúte magna reddebant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. *Y.* Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebantur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii

POST annos autem plures eleemósynas factúrus in gentem meam, veni, et oblatiónes et vota. In quibus invénérunt me purificátum in templo, non cum

turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Judæi, quos oportébat apud te præsto esse, et accusáre si quid haberent advérsus me : aut hi ipsi dicant si quid invénérunt in me iniquitátis, cum stem in concílio, nisi de una hac solúmmodo voce, qua clamávi inter eos stans : Quóniam de resurrectione mortuórum ego júdicor hódie a vobis.

R. De ore prudentis procédit mel, allelúja : dulcédo mellis est sub lingua ejus, allelúja : * Favus distíllans lábia ejus, allelúja, allelúja. *Y.* Sapiéntia requiescit in corde ejus, et prudentia in sermóne oris illius. Favus.

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. Favus.

Lectio iii

DISTULIT autem illos Felix, certíssime sciens de via hac, dicens : Cum tribúnus Lýsias descénderit, audiám vos. Jussítque centurióni custodíre eum,

et habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua, quæ erat Judæa, vocavit Paulum, et audivit ab eo fidem, quæ est in Christum Jesum. Disputante autem illo de iustitia, et castitate, et de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te: simul et sperans, quod pecunia ei daretur a Paulo, propter quod et frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. Biennio autem explorato, accepit successorem Felix Portium Festum. Volens autem gratiam prestare Judæis Felix, reliquit Paulum vinctum.

In Off. fer.: Te Deum 11

In Off. novem Lect.:

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, et solvere septem signacula ejus: * Allelúja, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Di-

gnus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. **Allelúja, allelúja, allelúja. Glória Patri. Allelúja.**

Ad Bened. Ant. Tu solus peregrinus es, * et non audisti de Jesu, quomodo tradiderunt eum in damnationem mortis? allelúja.

Ad Magnif. Ant. Alias oves habeo, * quæ non sunt ex hoc ovili: et illas oportet me adducere, et vocem meam audient: et fiet unum ovile, et unus pastor, allelúja.

FERIA SEXTA

De Actibus Apostolorum

Cap. 25, 1-12 Lectio i

FESTUS ergo cum venisset in provinciam, post triduum ascendit Ierosolymam a Cæsareá. Adieruntque eum principes sacerdotum, et primi Judæorum adversus Paulum: et ro-

gábant eum, postulánte grátiam advérsus eum, ut jubéret perdúci eum in Jerúsalem, insídias tendétes ut interficerent eum in via. Festus autem respóndit servári Paulum in Cæsaréa : se autem matúrius profectúrum. Qui ergo in vobis (ait) poténtes sunt, descendétes simul, si quod est in viro crimen, accúsent eum.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. *Ÿ.* Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio ii

DEMORÁTUS autem inter eos dies non ámplius quam octo, aut decem, descéndit Cæsaréam, et áltera die sedit pro tribunáli, et iussit Paulum addúci. Qui cum perdúctus esset, circumstetérunt eum, qui ab Jerosólýma descénderant Judæi, multas et graves causas objiciétes, quas

non póterant probáre, Paulo ratióne redénte : Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquam peccávi.

R. Surgens Jesus Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúja : gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúja. *Ÿ.* Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax.

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. Pax.

Lectio iii

FESTUS autem volens grátiam præstáre Judæis, respóndens Paulo, dixit : Vis Jerosólýmam ascéndere, et ibi de his judicári apud me ? Dixit autem Paulus : Ad tribunál Cæsaris sto, ibi me opórtet judicári : Judæis non nócuí, sicut tu mélius nosti. Si enim nócuí, aut dignum morte áliquid feci, non

recúso mori : si vero nihil est eórum, quæ hi accúsant me, nemo potest me illis donáre. Cæsarem appélo. Tunc Festus cum concílio locútus, respóndit : Cæsarem appellásti? ad Cæsarem ibis.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R'. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, allelúja. **Ÿ.** Mórtuus est propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatióem nostram. **Itaque. Glória Patri. Itaque.**

Ad Bened. Ant. Nonne sic opórtuit * pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? allelúja.

SABBATO

De Actibus Apostolorum

Cap. 28, 16-31 Lectio I

UM autem venis-
sémus Romam,
permíssum est
Paulo manére síbimet
cum custodiénte se mí-

lite. Post tértium autem diem convocávit primos Judæórum. Cumque convenísset, dicébat eis : Ego, viri fratres, nihil advérsus plebem fáciens, aut morem patérnum, vinctus ab Jerosólymis tráditus sum in manus Romanórum, qui cum interrogatió- nem de me habuísset, voluérunt me dimíttre, eo quod nulla esset causa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coáctus sum appelláre Cæsarem, non quasi gentem meam habens áliquid accusáre. Propter hanc ígitur causam rogávi vos vidére et álloqui. Propter spem enim Israél caténa hac circúmdatus sum.

R. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : * Quod autem vivit, vivit Deo, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Mórtuus est semel propter delícta nostra, et resurréxit propter justificatióem nostram. **Quod.**

Lectio ii

AT illi dixerunt ad eum : Nos neque litteras accepimus de te a Judæa, neque adveniens aliquis fratrum nuntiavit aut locutus est quid de te malum. Rogamus autem a te audire quæ sentis : nam de secta hac notum est nobis quia ubique ei contradicitur. Cum constituissem autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponebat testificans regnum Dei, suadensque eis de Jesu ex lege Moysi et prophetis a mane usque ad vesperam. Et quidam credebant his, quæ dicebantur : quidam vero non credebant.

R. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, et pro grege suo mori dignatus est : * Allelúja, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Allelúja, allelúja, allelúja

In Octavis *simplicibus* et in Officio sanctæ *Mariæ* in Sabbato : Glória Patri. Allelúja.

Lectio iii

CUMQUE invicem non essent consentientes, discedebant, dicente Paulo unum verbum : Quia bene Spiritus Sanctus locutus est per Isaiam prophetam ad patres nostros, dicens : Vade ad populum istum, et dic ad eos : Aure audietis, et non intelligetis : et videntes videbitis, et non perspicietis. Incrassatum est enim cor populi hujus, et auribus graviter audierunt, et oculos suos compresserunt : ne forte videant oculis, et auribus audiant, et corde intelligant, et convertantur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum est hoc salutare Dei, et ipsi audient. Et cum hæc dixisset, exierunt ab eo Judæi, multam habentes inter se questionem. Mansit autem biennio toto in suo conducto : et suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Domino Jesu Christo

cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvare septem signácula ejus : * Allelúja, allelúja, allelúja. **ŷ.** Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Allelúja, allelúja, allelúja. **G**loria Patri. Allelúja.

AD VESPERAS

Capit. 1 Petr. 2, 11

CARÍSSIMI : Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstínere vos a carnálibus desidériis, quæ militánt advérsus ánimam.

Hymn. Ad régias Agni et **ŷ.** Mané nobíscum 396

Ad Magnif. Ant. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui errántibus, ut in viam possint

redíre justítiae, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini : et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dñm.

DOMINICA III
POST PASCHA

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 1, 1-19 Lectio i

APOCALÝPSIS Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ opórtet fieri cito : et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit et audit verba prophetiæ hujus : et servat ea, quæ in ea scripta sunt : tempus enim prope est. Joánes septem ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia

vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui venturus est : et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt : et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ : qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo : ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

R. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In ságuine tuo, allelúja. **ÿ.** Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdotium. **In** ságuine.

Lectio ii

ECCE venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam : Amen. Ego sum alpha et oméga : principium et finis, dicit Dó-

minus Deus : qui est, et qui erat, et qui venturus est, Omnípotens. Ego Joánnes, frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et pátiéntia in Christo Jesu : fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu. Fui in spírítu in Domínica die, et audivi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis : Quod vides, scribe in libro : et mitte septem ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíra, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodicíæ.

R. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja : * Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatióibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. **ÿ.** In me omnis grátia viæ et veritátis : in me omnis spes vitæ et virtútis. **Transíte.**

Lectio iii

ET convérsus sum ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum : et

convérsus vidi septem candelábra áurea : et in médio septem candelabrórum aureórum símílem fílio hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona áurea : caput autem ejus et capílli erant cándidi tamquam lana alba, et tamquam nix, et óculi ejus tamquam flamma ignis, et pedes ejus símíles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum : et habébat in délixtera sua stellas septem : et de ore ejus gládius utrámque parte acútus exíbat : et fácies ejus sicut sol lucet in virtúte sua. Et, cum vidíssem eum, cécidi ad pedes ejus tamquam mórtuus. Et pósuit délixteram suam super me, dicens : Noli timére : ego sum primus et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum, et hábeo claves mortis et inférni. Scribe ergo quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fíeri post hæc.

R. Audívi vocem de cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja : Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúja : * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, allelúja, allelúja. **V.** Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti ejus, et qui timétis Deum, pusílli et magni. **Quia. Glória Patri. Quia.**

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 147 de Tempore

Lectio iv

DÍEBUS his sanctis resurrectioni Dómini dedicáti, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectione tractémus. Hæc enim est fides nostra : hoc donum in Dómini nostri Jesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exemplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in

fine, non solum præ-nuntiâre, sed étiam demonstrâre. Illi quidem qui tunc fuérunt, cum illum vidérent, et cum expavéscentes, et spíritum se vidére créderent, soliditâtem cõporis tenuérunt. Locúsus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum : parúmque erat se præbère cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum atque palpándum.

R. Locúsus est ad me unus ex septem Angelis, dicens : Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni : * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam monilibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. **Y.** Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. **Et vidi.**

Lectio v

AIT enim : Quid turbáti estis, et cogitatíones ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatíones ascéndunt in cor ve-

strum? Vidéte manus meas, et pedes meos : palpáte, et vidéte : quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére. Contra istam evidéntiam disputábant hómínes. Quid enim áliud fácerent hómínes, qui ea, quæ sunt hómínium, sápiunt, quam sic disputâre de Deo contra Deum? Ille enim Deus est, isti hómínes sunt. Sed Deus novit cogitatíones hómínium, quóniam vanæ sunt.

R. Audívi vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium : * Timéte Dóminum, et date claritâtem illi, et adoráte eum, qui fecit cælum et terram, mare et fontes aquárum, allelúja, allelúja. **Y.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cæli, voce magna clamántem et dicéntem. **Timéte.**

Lectio vi

IN hómíne carnáli tota régula intelligéndi est consuetúdo cernéndi. Quod solent vidére, credunt : quod non solent, non credunt. Præter

consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est. Majóra quidem mirácula sunt, tot quotidie hómines nasci, qui non erant, quam paucos resurrexísse, qui erant : et tamen ista mirácula non consideratione comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurrexit Christus : absolúta est res. Corpus erat, caro erat : pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlchro. Exhibuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

R. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja : * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. **V.** Favus distíllans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. **Et. Glória Patri. Et.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 16, 16-22

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplulis suis :

Módicum, et jam non vidébitis me : et íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epísco-pi

**Tract. 101 in Joann.,
sub finem**

MÓDICUM est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sáeculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua : Novíssima hora est. Ideo namque áddidit : Quia vado ad Patrem : quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait : Módicum, et jam non vidébitis me : non ad posteriórem, ubi ait : Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent. Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus reces-súrus : sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit posteáquam resurrexit, et, cum eis per quadragínta dies

conversátus, ascéndit in cælum.

R. Decantábat pópulus Israël, allelúja : et univérsa multitúdo Jacob canébat legítimè :
*** Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. V.** Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ : et univérsus Israël deducébat arcam fœderis Dómini in júbilo. **Et David.**

Lectio viii

ILLIS ergo ait : Módicum, et jam non vidébitis me ; qui eum corporáliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem, et eum deinceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit : Et iterum módicum, et vidébitis me : univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit : Ecce ego vobíscum sum usque ad consummationem sæculi. Non tardat Dóminus promissum. Módicum, et vidébitis eum : ubi jam

nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit.

R. Tristítia vestra, allelúja, *** Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. V.** Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímmini : sed tristítia vestra. **Convertétur. Glória Patri. Convertétur.**

Lectio ix

HOC módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur ; cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum quale habet mundus, de quo dictum est : Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitíone sine gáudio tristes simus : sed, sicut ait Apóstolus : Spe gaudéntes : In tribulatióne patiéntes : quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolore. Sed hujus ser-

mónis iste sit finis : habent enim quæstiõnem molestíssimam, quæ sequúntur : nec brevitate coarctanda sunt, ut possint commodius, si Dóminus volúerit, explicári.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

Capit. 1 Petr. 2, 11

CARÍSSIMI : Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinere vos a carnálibus desidériis, quæ militant advérsus ánimam.

Hymnus Auróra et ♯. In resurrectione 68

Ad Bened. Ant. Módicum, * et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dñm.

AD TERTIAM

Capit. Caríssimi, supra.

℞. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ♯. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

♯. Surréxit Dóminus vere, allelúja. ℞. Et appáruit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. 1 Petr. 2, 13-14

SUBJÉCTI igitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum : sive regi quasi præcellénti : sive dúcibus tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum.

℞. br. Surréxit Dóminus verè, * Allelúja, allelúja. Surréxit. ♯. Et appáruit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.

♯. Gavísi sunt discípuli, allelúja. ℞. Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capit. 1 Petr. 2, 18-19

SERVI, súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam

dýscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. Gavísi. **Y.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.

Y. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Capit. Caríssimi, **de Laudibus** 659

Hymnus Ad régias et **Y.** Mane nobíscum 98

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia plorábitis et flébitis vos : mundus autem gaudébit, vos vero contristabímmini, sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúja.

FERIA SECUNDA

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 2, 1-17 Lectio i

ANGELO Ephesi ecclésiæ scribe : Hæc dicit, qui tenet septem stellas in dextera sua, qui ámbulat in médio septem

candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos : et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt : et invenísti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsus te, quod caritátem tuam primam reliquísti. Memor esto itaque unde excíderis : et age pœniténtiam, et prima ópera fac. Sin autem, vénio tibi, et movébo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odísti facta Nicolaitárum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat ecclésiis : Vincéti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei.

R. Vidi portam civitátis ad Oriéntem póstitam, et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúja.

Ÿ. Vidi cælum novum, et terram novam, et civitatem novam descendentem de cælo. Et.

Lectio ii

ET Angelo Smyrnæ ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus et novissimus, qui fuit mortuus et vivit : Scio tribulationem tuam, et paupertatem tuam, sed dives es : et blasphemaris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, sed sunt synagoga sathanæ. Nihil horum timeas quæ passurus es. Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem ut tentemini : et habebitis tribulationem diebus decem. Esto fidelis usque ad mortem, et dabo tibi coronam vitæ. Qui habet aurem, audiat quid Spiritus dicat ecclesiis : Qui vicerit, non lædetur a morte secunda.

R. Ostendit mihi Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelûja : * Hic Deum adóra, allelûja, allelûja, allelûja. **Ÿ.** Postquam au-

díssem et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. **Hic.**

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. **Hic.**

Lectio iii

ET Angelo Pérgami ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui habet rhomphæam utráque parte acutam : Scio ubi habitas, ubi sedes est sathanæ : et tenes nomen meum, et non negasti fidem meam. Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis, qui occisus est apud vos, ubi sathanas habitat. Sed hábeo adversus te pauca : quia habes illic tenentes doctrinam Bálaam, qui docébat Balac mittere scándalum coram filiis Israël, édere et fornicári : ita habes et tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. Simíliter pœnitentiam age : si quo minus véniam tibi cito, et pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, audiat quid

Spiritus dicat ecclésiis :
Vincénti dabo manna
abscónditum, et dabo
illi cálculum cándidum :
et in cálculo nomen
novum scriptum, quod
nemo scit, nisi qui áccipit.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R. Audívi vocem de
cælo, tamquam vocem
tonítrui magni, allelú-
ja : Regnábit Deus no-
ster in ætérnum, alle-
lúja : * Quia facta est
salus, et virtus, et po-
téstas Christi ejus, al-
lelúja, allelúja. *Y.* Et
vox de throno exívit,
dicens : Laudem dícite
Deo nostro, omnes San-
cti ejus, et qui timétis
Deum, pusílli et magni.
Quia. Glória Patri. Quia.

Ad Bened. Ant. Et in-
cípiens * a Móyse et óm-
nibus prophétis, inter-
pretabátur illis Scrip-
túras, quæ de ipso
erant, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tri-
stítia vestra * vertétur
in gáudium, allelúja :
et gáudium vestrum
nemo tollet a vobis, al-
lelúja, allelúja.

FERIA TERTIA

De libro Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 4, 1-11 Lectio i

POST hæc vidi :
et ecce óstium
apértum in cæ-
lo, et vox prima, quam
audívi tamquam tubæ
loquéntis mecum, di-
cens : Ascénde huc,
et osténdam tibi quæ
opórtet fieri post hæc.
Et statim fui in spíri-
tu : et ecce sedes pó-
sita erat in cælo, et su-
pra sedem sedens. Et
qui sedébat, símilis erat
aspéctui lápidis jáspi-
dis, et sárdinis : et iris
erat in circúitu sedis
símilis visióni smarág-
dinæ. Et in circúitu se-
dis sedília vigintiquá-
tuor : et super thronos
vigintiquátuor senióres
sedéntes, circumamícti
vestiméntis albis, et in
capítibus eórum corónæ
áureæ. Et de thro-
no procedébant fúlgora,
et voces, et tonítrua : et
septem lámpades ar-
déntes ante thronum,
qui sunt septem spíri-
tus Dei.

R'. Vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósus intéxtam : * Allelúja, allelúja. **Ÿ.** Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. **Allelúja, allelúja.**

Lectio ii

ET in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimál primum símile leóni, et secúndum ánimál símile vítulo, et tértium ánimál habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimál símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu et intus plena sunt óculis : et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

R'. In diadémate cápi-

tis Aaron magnificéntia Dómini sculpta erat : * Dum perficerétur opus Dei, allelúja, allelúja, allelúja. **Ÿ.** In veste enim podéris quam habébat, totus erat orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum sculpta erant. **Dum.**

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória. Dum.

Lectio iii

ET, cum darent illa animália glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sácula sæculórum, procidébant vigínti quátuor senióres ante sedéntem in throno, et adorábant vivéntem in sácula sæculórum, et mittébant corónas suas ante thronum dicéntes : Dignus es, Dómine, Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtútem : quia tu creásti ómnia, et propter voluntátem tuam erant, et creáta sunt.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R'. Véniens a Líbano

quam pulchra facta est, allelúja : * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. *Ÿ*. Favus distillans lábia ejus, mel et lac sub lingua ejus. *Et. Glória Patri. Et.*

Ad Bened. Ant. Et coëgérunt illum, * dicétes : Mane nobiscum, Dómine, quóniam advesperáscit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia implévit * cor vestrum : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja, allelúja.

FERIA QUARTA

De libro Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 5, 1-14 Lectio i

ET vidi in dextera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigillis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum, et sólvare signácula ejus? Et nemo póterat neque in cælo,

neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus inventus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvare septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quatuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísus, habéntem córnuia septem, et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de dextera sedéntis in throno librum.

R. Platéæ tuæ, Jerúsalem, sternéntur auro mundo, allelúja : et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúja : * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur, allelúja, allelúja. *Ÿ*. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te. *Et.*

Lectio ii

ET, cum aperuisset librum, quattuor animalia, et viginti quattuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et phialas aureas, plenas odorum, quæ sunt orationes sanctorum: et cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione: et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdotes: et regnabimus super terram.

℟. Decantabat populus Israël, allelúja: et universa multitudo Jacob canebat legitime: * Et David cum cantoribus citharam percutiebat in domo Domini, et laudes Deo canebat, allelúja, allelúja. ✠. Sanctificati sunt ergo sacerdotes et levitæ: et universus Israël deducebat arcam fœderis Domini in júbilo. Et David.

In omnibus Officiis ritus *simplicis*: Glória Patri. Et David.

Lectio iii

ET vidi, et audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et animalium, et seniorum: et erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam, quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo: omnes audivi dicentes: Sedenti in throno et Agno benedictio; et honor, et gloria, et potestas in sæcula sæculorum. Et quattuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quattuor seniores ceciderunt in facies suas: et adoraverunt viventem in sæcula sæculorum.

In Off. fer.: Te Deum 11

In Off. novem Lect.:

℟. Vidi portam civitatis

tis ad Oriëntem pósitam, et Apostolorum nómina et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelorum custódiam, allelúja. *ŷ.* Vidi cælum novum, et terram novam, et civitátem novam descendéntem de cælo. *Et super. Glória Patri. Et super.*

Ad Bened. Ant. Mane nobíscum, * quóniam advesperáscit, et inclínata est jam dies, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Tristítia vestra, * allelúja, vertétur in gáudium, allelúja.

FERIA QUINTA

De libro Apocalýpsis
beáti Joánnis Apó-
stoli

Cap. 15, 1-8 *Lectio i*

ET vidi áliud signum in cælo magnum et mirábile, Angelos septem, habéntes plagas septem novíssimas : Quóniam in illis consummata est ira Dei. Et vidi tamquam mare vítreum mi-

stum igne, et eos, qui vicérunt béstiam, et imáginem ejus, et númerum nóminis ejus, stantes super mare vítreum, habéntes cítharas Dei : et cantántes cánticum Móysi servi Dei, et cánticum Agni, dicéntes : Magna et mirabília sunt ópera tua, Dómine, Deus omnípotens : justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex sæculórum. Quis non timébit te, Dómine, et magnificábit nomen tuum? quia solus pius es : quóniam omnes gentes vénient, et adorábunt in conspéctu tuo, quóniam judícia tua manifestá sunt.

R. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus, allelúja : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In ságuine tuo, allelúja. *ŷ.* Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdotium. *In.*

Lectio ii

ET post hæc vidi, et ecce apértum est templum tabernáculi testimónii in cælo : et

exiérunt septem Angeli habéntes septem plagas de templo, vestíti lino mundo et cándido, et præcíncti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit septem Angelis septem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei vivéntis in sæcula sæculórum. Et implétum est templum fumo a majestáte Dei, et de virtúte ejus : et nemo póterat introíre in templum, donec consummaréntur septem plagæ septem Angelórum.

R. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúja : * Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatióibus meis adimplémini, allelúja, allelúja. **V.** In me omnis grátia viæ et veritátis : in me omnis spes vitæ et virtútis. **Transíte.**

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. **Transíte.**

Lectio iii Cap. 16, 1-6

ET audívi vocem magnam de templo, dicéntem septem Ange-

lis : **Ite, et effúndite septem phíalas iræ Dei in terram. Et ábiit primus, et effúdit phíalam suam in terram, et factum est vulnus sævum et pésimum in hómines, qui habébant caractérem bestíæ : et in eos, qui adoravérunt imáginem ejus. Et secúndus Angelus effúdit phíalam suam in mare, et factus est sanguis tamquam mórtui : et omnis ánima vivens mórtua est in mari. Et tértius effúdit phíalam suam super flúmina, et super fontes aquárum, et factus est sanguis. Et audívi Angelum aquárum dicéntem : Justus es, Dómine, qui es, et qui eras sanctus, qui hæc judicásti : quia sánguinem sanctórum et prophetárum effuderunt, et sánguinem eis dedísti bíbere : digni enim sunt.**

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R. Audívi vocem de cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúja : Regnábit Deus noster in ætérnum, alle-

lúja : * Quia facta est salus, et virtus, et potestas Christi ejus, allelúja, allelúja. *Ps.* Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dicite Deo nostro, omnes sancti ejus, et qui timétis Deum, pusilli et magni. *Quia. Glória Patri. Quia.*

Ad Bened. Ant. Et intrávit * cum illis : et factum est, dum recumberet cum illis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Amen, amen dico vobis, * íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúja.

FERIA SEXTA

De libro Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 19, 1-16 Lectio i

OST hęc audívi quasi vocem turbárum multárum in cælo dicéntium : Allelúja : Salus, et glória, et virtus Deo nostro est : quia vera

et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixerunt : Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum. Et cecidérunt senióres vigintiquátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes : Amen : Allelúja. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dicite Deo nostro, omnes servi ejus, et qui timétis eum, pusilli et magni.

R. Locútus est ad me unus ex septem Angelis, dicens : Veni, ostendam tibi novam nuptam, sponsam Agni : * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam monílibus suis, allelúja, allelúja, allelúja. *Ps.* Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. *Et.*

Lectio ii

ET audívi quasi vocem turbæ magnæ, et

sicut vocem aquarum multarum, et sicut vocem tonitruorum magnorum, dicentium : Allelúja : quoniam regnavit Dóminus Deus noster omnipotens. Gaudeamus, et exultemus, et demus glóriam ei : quia venerunt nuptiæ Agni, et uxor ejus præparavit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendēti et cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt sanctorum. Et dixit mihi : Scribe : Beati qui ad cœnam nuptiarum Agni vocati sunt. Et dixit mihi : Hæc verba Dei vera sunt. Et cecidi ante pedes ejus, ut adorarem eum. Et dicit mihi : Vide ne féceris : conservus tuus sum, et fratrum tuorum habentium testimonium Jesu. Deum adóra. Testimonium enim Jesu est spiritus prophetiæ.

R. Audívi vocem in cælo Angelorum multorum dicentium : * Timéte Dóminum, et date claritatem illi, et adoráte eum, qui fecit cælum et terram, mare et

fontes aquarum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Vidi Angelum Dei fortem, volantem per médium cæli, voce magna clamantem et dicentem. **Timéte.**

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. **Timéte.**

Lectio iii

ET vidi cælum apertum, et ecce equus albus, et qui sedebat super eum, vocabatur Fidélis, et Verax, et cum justitia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspérta sanguíne : et vocatur nomen ejus, Verbum Dei. Et exercitus qui sunt in cælo, sequebantur eum in equis albis, vestiti byssino albo et mundo. Et de ore ejus procedit gladius ex utrâque parte acútus : ut in ipso percútiat Gentes. Et ipse reget eas in virga férrea : et ipse calcet tórcular vini furóris iræ

Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R'. Véniens a Líbano quam pulchra facta est, allelúja : * Et odor vestimentórum ejus super ómnia arómata, allelúja, allelúja. *Ÿ. Favus distillans lábia ejus. Et. Glória Patri. Et.*

Ad Bened. Ant. Cognovérunt * Dóminum Jesum, allelúja, in fractióne panis, allelúja.

SABBATO

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 22, 1-21 Lectio i

ET osténdit mihi flúvium aquæ vitæ, spléndidum tamquam crystálum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utrâque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum,

et fólía ligni ad sanitátem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámplius : sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus : et nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultra non erit : et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, et regnábunt in sǎcula sæculórum. Et dixit mihi : Hæc verba fidelíssima sunt et vera. Et Dóminus Deus spirítuum prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ opórtet fieri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus, qui custódit verba prophetiæ libri hujus.

*R'. Decantábat pópulus Israël, allelúja : et univérsa multitúdo Jacob canébat legítimè : * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, allelúja, allelúja. Ÿ. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ : et*

univérſus Iſraël dedu-
cébat arcam fœderis
Dómini in júbilo. **Et.**

Lectio ii

ET ego Joánnes, qui
audívi et vidi hæc.
Et, poſtquam audíssem
et vidíssem, cécedi ut
adorárem ante pedes
Angeli, qui mihi hæc
oſtendébat : et dixit mi-
hi : Vide ne féceris : con-
ſérvus enim tuus sum,
et fratrum tuórum pro-
phetárum, et eórum, qui
ſervant verba prophe-
tiæ libri hujus : Deum
adóra. Et dicit mihi : Ne
ſignáveris verba pro-
phetiæ libri hujus : tem-
pus enim prope est. Qui
nocet, nóceat adhuc : et
qui in sórdibus est, sor-
déſcat adhuc : et qui
juſtus est, juſtificétur
adhuc : et ſanctus, ſan-
ctificétur adhuc. Ecce
vénió cito, et merces
mea mecum est, réd-
dere unicuíque ſecún-
dum ópera ſua.

R. Oſténdit mihi An-
gelus fontem aquæ vi-
væ, et dixit ad me, al-
lelúja : * Hic Deum
adóra, allelúja, allelúja,
allelúja. **Ÿ.** Poſtquam

audíssem et vidíssem,
cécedi ut adorárem ante
pedes Angeli, qui mihi
hæc oſtendébat, et di-
xit mihi. **Hic Deum.**

**In Octavis ſimplicibus
et in Officio ſanctæ Ma-
riæ in Sabbato :** Glória
Patri. **Hic Deum.**

Lectio iii

EGO sum alpha et omé-
ga, primus et novís-
ſimus, princípium et fi-
nis. Beáti, qui lavant
ſtolas ſuas in ſáguine
Agni : ut ſit potéſtas
eórum in ligno vitæ, et
per portas intrent in ci-
vitátem. Foris canes, et
venéfici, et impudíci, et
homicídæ, et idólis ſer-
viéntes, et omnis, qui
amat et facit mendá-
cium. Ego Jeſus miſi
Angelum meum, testi-
ficári vobis hæc in ec-
clésiis. Ego sum radix
et genus David, ſtella
ſpléndida et matutína.
Et ſpíritus, et ſponſa
dicunt : Veni. Et qui au-
dit, dicat : Veni. Et qui
ſitit, véniat : et qui vult,
accípiat aquam vitæ
gratis. Contéſtor enim
omni audiénti verba
prophetiæ libri hujus :

Si quis apposúerit ad hæc, appónet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminúerit de verbis libri prophetiæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, et de civitate sancta, et de his, quæ scripta sunt in libro isto. Dicit qui testimoniũm pérhibet istórum : Etiam vénio cito : Amen. Veni, Dómine Jesu. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum ómnibus vobis. Amen.

R. Vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósissimam : * Allelúja, allelúja. **V.** Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. Allelúja, allelúja. **Gloria Patri.** Allelúja, allelúja.

AD VESPERAS

Capit. Jac. 1, 17

CARÍSSIMI : Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum,

apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

Hymnus Ad régias et **V.** Mane nobíscum 396

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me : et nemo ex vobis intérogat me : Quo vadis ? allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis ; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

DOMINICA IV POST PASCHA

Semiduplex

In I Nocturno

Si sequentes Lectiones I Nocturni pridie dictæ fuerint in Festo Ss. Apostolorum Philippi et Jacobi, hac nocte sumuntur Lectiones Feriæ *secundæ* sequentis, cum Responsoriiis tamen de Dominica.

Incipit Epístola cathó-
lica beáti Jacóbi Apó-
stoli

Cap. 1, 1-16 **Lectio i**

JACÓBUS, Dei et
Dómini nostri
Jesu Christi
servus, duódecim trí-
bubus, quæ sunt in
dispersióne, salútem.
Omne gáudium existi-
máte, fratres mei, cum
in tentatiónes várias in-
cidéritis : sciéntes quod
probátio fídei vestræ pa-
tiéntiam operátur. Pa-
tiéntia autem opus per-
féctum habet : ut sitis
perfécti et íntegri in nul-
lo deficientes. Si quis
autem vestrum índiget
sapiéntia, póstulet a
Deo, qui dat ómnibus
affluénter, et non im-
próperat : et dábitur ei.
Póstulet autem in fide
nihil hæsítans.

R. Si oblítus fúero
tui, allelúja, obliviscá-
tur mei délixtera mea : * Ad-
hæreat lingua mea fáu-
cibus meis, si non me-
mínero tui, allelúja, al-
lelúja. **ψ.** Super flúmina
Babylónis illic sédimus
et flévimus, dum re-
cordarémur tui, Sion.
Adhæreat.

Lectio ii

QUI enim hæsítat, sí-
milis est flúctui ma-
ris, qui a vento movétur
et circumfértur. Non er-
go æstimet homo ille
quod accípiat áliquíd a
Dómino. Vir duplex áni-
mo incónstans est in
ómnibus viis suis. Glo-
riétur autem frater hú-
milis in exaltatióne sua :
dives autem in humili-
táte sua, quóniam sicut
flos fœni transíbit. Exór-
tus est enim sol cum ar-
dóre, et arefécit fœnum,
et flos ejus décidit, et de-
cor vultus ejus depériit :
ita et dives in itinéribus
suis marcéscet.

R. Vidérunt te aquæ,
Deus, vidérunt te aquæ,
et timuérunt : * Multi-
túdo sónitus aquárum
vocem dedérunt nubes,
allelúja, allelúja, alle-
lúja. **ψ.** Illuxérunt co-
ruscatiónes tuæ orbi
terræ : vidit et com-
móta est terra. **Multi-
túdo.**

Lectio iii

BEÁTUS vir, qui suffert
tentatióne : quón-
iam cum probátus fú-
erit, accípiet corónam

vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. Nemo, cum tentatur, dicat quóniam a Deo tentatur : Deus enim intentator malórum est : ipse autem néminem tentat. Unusquisque vero tentatur a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus. Deínde concupiscéntia, cum concéperit, parit peccátum : peccátum vero, cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte itaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

R. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. **Y.** Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. **In. Glória. In.**

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Cypriáni Epíscopi et Mártiris de bono patientiæ

Num. 1-3 et 20

Lectio iv

DE patientia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitatés ejus et cóm-

moda prædicáturus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patientiam vídeo esse necessariam : ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patientia fácere possitis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris effícaciter díscitur, si patienter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras cæléstis disciplínæ vias, quibus ad consequénda divínitus præmia spei ac fidei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel útilius ad vitam, vel majus ad glóriam, quam ut qui præcéptis Domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patientiam máxime tota observatióne tueámur. Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur : sed tam illic patientia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam nec patientiam Dei novit? **R.** In ecclésiis bene-

dicite Deo, allelúja,
* Dómino de fóntibus
Israël, allelúja, allelúja.

Ÿ. Psalmum dicite nó-
mini ejus, date glóriam
laudi ejus. Dómino.

Lectio v

Nos autem, fratres di-
lectíssimi, qui phi-
lósophi non verbis, sed
factis sumus; nec vestí-
tu sapiéntiam, sed veri-
táte præférimus : qui
virtútum consciéntiam
magis quam jactántiam
nóvimus : qui non ló-
quimur magna, sed ví-
vimus quasi servi et cul-
tóres Dei : patiéntiam,
quam magistériis cælé-
stibus discimus, obsé-
quiiis spiritalibus præ-
beámus. Est enim nobis
cum Deo virtus ista com-
múnis : inde patiéntia
incipit, inde cláritas ejus
et dígnitas caput sumit.
Orígo et magnitúdo pa-
tiéntiæ Deo auctóre pro-
cédit. Diligénda res hó-
mini, quæ Deo cara est.
Bonum quod amat, ma-
jéstas divína commén-
dat. Si Dóminus nobis
et Pater Deus est, se-
ctémur patiéntiam dó-
mini páriter et patris ;

quia et servos opórtet
esse obsequéntes, et fí-
lios non decet esse de-
géneres.

℞. In toto corde meo,
allelúja, exquisívi te,
allelúja : * Ne repéllas
me a mandátis tuis, al-
lelúja, allelúja. Ÿ. Be-
nedíctus es tu, Dómine,
doce me justificatiónes
tuas. Ne repéllas.

Lectio vi

PATIÉNTIA est, quæ nos
Deo et comméndat
et servat : ipsa est, quæ
iram témporat, quæ lin-
guam frenat, quæ men-
tem gubérnat, pacem
custódit, disciplínam re-
git, libídinis ímpetum
frangit, tumóris violén-
tiam cómprimit, incén-
dium simultátis exstín-
guit, coércet poténtiam
dívitum, inópiam páu-
perum réfovet, tuétur in
virgínibus beátam inte-
gritátem, in víduis la-
boriósam castitátem, in
conjúctis et maritátis
indivíduam caritátem :
facit húmiles in próspe-
ris, in advérsis fortes,
contra injúrias et contu-
mélias mites : docet de-
linquéntibus cito ignó-

scere : si ipse delínquas, diu et multum rogáre : tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martýria consúmmat. Ipsa est, quæ fidei nostræ fundaménta firmiter munit.

R. Hymnum cantáte nobis, allelúja : * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. **ψ.** Illic interrogavérunt nos, qui captivos duxérunt nos, verba cantiónum. **Quómodo. Glória Patri. Quómodo.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 16, 5-14

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Vado ad eum qui misit me ; et nemo ex vobis intérrogat me : Quo vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augu-
stíni Epíscopi

**Tract. 94 in Joann.,
initio**

CUM Dóminus Je-
sus prædixisset
discíplis suis
persecutiónes, quas

passúri erant post ejus
abscéssum, subjúnxit
atque ait : Hæc au-
tem vobis ab inítio non
dixi, quia vobíscum e-
ram : nunc autem vado
ad eum, qui me misit.
Ubi primum vidéndum
est, utrum eis futúras
non prædixerit antepas-
siónes. Sed álíi tres Ev-
angelístæ satis eum
prædixísse ista demón-
strant, ántequam ven-
tum esset ad cœnam :
qua perácta, secúndum
Joánnem ista locútus
est, ubi ait : Hæc au-
tem vobis ab inítio non
dixi, quia vobíscum
eram.

R. Deus, cánticum no-
vum cantábo tibi, alle-
lúja : * In psaltério de-
cem chordárum psal-
lam tibi, allelúja, alle-
lúja. **ψ.** Deus meus es
tu, et confitébor tibi :
Deus meus es tu, et
exaltábo te. **In psalté-
rio.**

Lectio viii

AN forte hinc ista sól-
vitur quæstio, quia
et illi eum narrant pas-
sióni próximum fuisse
cum hæc diceret? Non

ergo ab iníitio, quando cum illis erat : quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hęc dixit. Et ideo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est : Hęc autem vobis ab iníitio non dixi. Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hęc eis a Dómino non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cœnatúrus, imminénte passióne, verum et ab iníitio denuntiáta esse commémorat; ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur?

R. Bonum est confiteri Dómino, allelúja :
* Et psállere, allelúja.
ÿ. In decachórdo psalterio, cum cántico et cíthara. Et psállere, allelúja. **Glória Patri. Et.**

Lectio ix

QUID sibi ergo vult, quod hic ait : Hęc autem vobis ab iníitio non dixi, quia vobiscum eram : nisi quia ea, quę hic dicit de Spíritu San-

cto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hęc ab iníitio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátor ergo ille, vel advocátus, (utrúmque enim interpretátur, quod est Gręce Paráclitus) Christo abscedénte, fúerat necessárius : et ideo de illo non díxerat ab iníitio, quando cum illis erat, quia ejus præséntia consolabántur.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

Capit. Jac. 1, 17

CARÍSSIMI : Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitudinis obumbrátio.

Hymnus Auróra et ÿ. In resurrectione 68

Ad Bened. Ant. Vado ad eum * qui misit me : et nemo ex vobis interrogat me : Quo vadis? allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis : da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis ; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per.

AD TERTIAM

Capit. de Laudibus 677

R. br. Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. V.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúja, allelúja. Glória Patri. **Surréxit.**

V. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **R.** Et apparuit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Jac. 1, 19-20

SCITIS, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum : tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

R. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. V.** Et apparuit Simóni. Allelúja, allelúja. Glória Patri. **Surréxit.**

V. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **R.** Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capit. Jac. 1, 21

PROPTER quod abjiciéntes omnem imundítiam, et abundantíam malítiæ, in mansuetúdyne suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

R. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi. V.** Viso Dómino. Allelúja, allelúja. Glória Patri. **Gavísi.**

V. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **R.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Capit. de Laudibus 677

Hymnus Ad régias Agni et **V.** Mane nobíscum 98

Ad Magnif. Ant. Vado ad eum * qui misit me : sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúja.

FERIA SECUNDA

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli

Cap. 1, 17-27 Lectio i

QUONIAM datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est,

descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuít nōs verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum : tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

R. Dicant nunc, qui redépti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. **V.** Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. **A** Dómino.

Lectio ii

PROPTER quod abjiciéntes omnem im-mundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípíte ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras. Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tantum : falléntes vosmetípsos. Quia, si quis audítor est verbi, et non factor :

hic comparábitur viro consideránti vultum nativitatís suæ in spéculo : considerávit enim se, et ábiit, et statim oblí-tus est qualis fúerit.

R. Cantáte Dómino, allelúja : * Psalmum dí-cite ei, allelúja. **V.** Af-férte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus. Psalmum.

In omnibus Officiis ri-tus *simplicis* : Glória Pa-tri. Psalmum.

Lectio iii

QUI autem perspéxe-rit in legem perféc-tam libertátis, et per-mánserit in ea, non au-dítor obliviósus factus, sed factor óperis : hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósus esse, non refrénans linguam su-am, sed sedúcens cor suum, hujus vana est religio. Religio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est : Visitáre pupíllos et víduas in tribula-tióne eórum, et imma-culátum se custodíre ab hoc sæculo.

*In Off. fer. : Te Deum 11**In Off. novem Lect. :*

R. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. *Ÿ.* Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus.

In. Glória Patri. In.

Ad Bened. Ant. Nonne cor nostrum * ardens erat in nobis de Jesu, dum loquerétur nobis in via ? allelúja.

Ad Magnif. Ant. Ego veritátem dico * vobis : expedit vobis ut ego vadam : si enim non abiero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúja.

FERIA TERTIA

De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli

Cap. 2, 1-13 Lectio i

RATRES mei, nolíte in personárum acceptióne habére fidem Dómini nostri Jesu Christi glóriæ. Etenim, si introierit in convéntum vestrum vir áureum ánulum habens in veste cándida, introierit au-

tem et pauper in sórdido hábitu, et intendátis in eum, qui indútus est veste præclára, et dixerit ei : Tu sede hic bene : páuperi autem dicátis : Tu sta illic ; aut sede sub scabéllo pedum meórum : nonne judicátis apud vosmetípsos, et facti estis júdices cogitatónum iniquárum ?

R. In ecclésiis benedicite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israél, allelúja, allelúja. *Ÿ.* Psalmum dicite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio ii

AUDÍTE, fratres mei dilectíssimi, nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, et herédes regni, quod repromísit Deus diligéntibus se ? Vos autem exhonorástis páuperem. Nonne dívites per poténtiam opprimunt vos, et ipsi trahunt vos ad judícia ? Nonne ipsi blasphemant bonum nomen, quod invocátum est super vos ? Si tamen legem perfícitis regálem se-

cúndum Scriptúras: Díg-
liges próximum tuum
sicut teípsum: bene fá-
citis: si autem persón-
nas accípitis, peccátum
operámini, redargúti a
lege quasi transgres-
sóres.

R. In toto corde meo,
allelúja, exquisívi te,
allelúja: * Ne repéllas
me a mandátis tuis, al-
lelúja, allelúja. **Ÿ.** Be-
nedíctus es tu, Dómine,
doce me justificatiónes
tuas. **Ne.**

In omnibus Officiis ri-
tus *simplicis*: Glória Pa-
tri. **Ne.**

Lectio iii

QUICÚMQUE autem to-
tam legem servá-
verit, offéndat autem in
uno, factus est ómnium
reus. Qui enim dixit,
Non mœcháberis, dixit
et, Non occídes. Quod
si non mœcháberis, oc-
cídes autem, factus es
transgréssor legis. Sic
loquímmini, et sic fácite
sicut per legem libertá-
tis incipiéntes judicári.
Judícium enim sine mi-
sericórdia illi, qui non
fecit misericórdiam: su-
perexáltat autem mise-
ricórdia judícium.

In Off. fer.: Te Deum 11

In Off. novem Lect.:

R. Hymnum cantáte
nobis, allelúja: * Quó-
modo cantábimus cán-
ticum Dómini in terra
aliéna? allelúja, allelú-
ja. **Ÿ.** Illic interrogavé-
runt nos, qui captívos
duxérunt nos, verba
cantiónum. Quómodo.
Glória Patri. Quómodo.
Ad Bened. Ant. Pax
vobis, * ego sum, alle-
lúja: nolíte timére, al-
lelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum
vénerit * Paráclitus Spí-
ritus veritátis, ille ár-
guet mundum de pec-
cáto, et de justítia, et
de judício, allelúja.

FERIA QUARTA

De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli

Cap. 2, 14-26 Lectio i

QUID próderit, fra-
tres mei, si fi-
dem quis dicat
se habére, ópera autem
non hábeat? Numquid
póterit fides salváre
eum? Si autem frater
et soror nudi sint, et
indígeant victu quoti-
diáno, dicat autem áli-

quis ex vobis illis : Itē in pace, calefacimini et saturāmini : non dedēritis autem eis, quæ necessāria sunt cōrpori, quid prōderit? Sic et fides, si non hābeat ōpera, mōrtua est in semetipsa.

R. Deus, cānticum novum cantābo tibi, allelūja : * In psaltērio decem chordārum psallam tibi, allelūja, allelūja. **Ÿ.** Deus meus es tu, et confitēbor tibi : Deus meus es tu, et exaltābo te. **In.**

Lectio ii

SED dicet quis : Tu fidem habes, et ego ōpera hābeo. Ostēde mihi fidem tuam sine opēribus : et ego ostēdam tibi ex opēribus fidem meam. Tu credis quōniam unus est Deus : Bene facis : et dāmones credunt, et contremiscunt. Vis autem scire, o homo inānis, quōniam fides sine opēribus mōrtua est? Abraham, pater noster, nonne ex opēribus justificātus est, ōfferens Isaac filium suum su-

per altāre? Vides quōniam fides cooperabātur opēribus illius : et ex opēribus fides consummāta est?

R. Bonum est confitēri Dōmino, allelūja :

* Et psāllere, allelūja.

Ÿ. In decachōrdo psaltērio, cum cāntico et cithara. **Et** psāllere, allelūja.

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. **Et.**

Lectio iii

ET supplēta est Scriptūra, dicens : Crēdidit Abraham Deo, et reputātum est illi ad iustitiam, et amicus Dei appellātus est. Vidētis quōniam ex opēribus justificātur homo, et non ex fide tantum? Similiter et Rahab meretrix, nonne ex opēribus justificāta est, suscīpiens nūntios, et alia via ejiciens? Sicut enim corpus sine spīritu mōrtuum est, ita et fides sine opēribus mōrtua est.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R. Dicant nunc, qui

redempti sunt, allelúja,

* A Dómino, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Quos redemit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. **A** Dómino. Glória Patri. **A** Dómino.

Ad Bened. Ant. Spíritus * carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére : jam créдите, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Adhuc multa hábeo * vobis dicere, sed non potéstis portáre modo : cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúja.

FERIA QUINTA

De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli

Cap. 3, 1-10 **Lectio i**

NOLÍTE plures magístri fieri, fratres mei, scientes quóniam majus júdicium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perfectus est vir : potest étiam freno circumducere totum corpus. Si autem equis frena in

ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumfériamus.

R. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscáture mei dextera mea :

* Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ii

ECCE et naves, cum magnæ sint, et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo, ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit ! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

R. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Illuxérunt co-

ruscationes tuæ orbi terræ : vidit et commota est terra. **M**ultitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja.

In omnibus Officiis ritus simplicis : Glória Patri. Multitudo.

Lectio iii

LINGUA constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus, et inflammatur totam nativitatis nostræ inflammata a gehenna. Omnis enim natura bestiarum, et volucrum, et serpentium, et ceterorum domantur, et domita sunt a natura humana : linguam autem nullus hominum domare potest : inquietum malum, plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus Deum et Patrem : et in ipsa maledicimus homines, qui ad similitudinem Dei facti sunt. Ex ipso ore procedit benedictio et maledictio.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R. Narrabo nomen tuum fratribus meis, al-

lelúja : * In medio Ecclesiæ laudabo te, allelúja, allelúja. **V.** Confitebor tibi in populis, Domine, et psalmum dicam tibi in Gentibus. In medio. Glória Patri. In medio.

Ad Bened. Ant. Obtulerunt discipuli * Domino partem piscis assis, et favum mellis, allelúja, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non enim loquitur * a semetipso : sed quæcumque audiet, loquitur : et quæ ventura sunt, annuntiabit vobis, allelúja.

FERIA SEXTA

De Epístola beati Jacobi
Apóstoli

Cap. 4, 1-15 Lectio i

UNDE bella et lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiscentiis vestris, quæ militant in membris vestris? Concupiscitis, et non habetis : occiditis, et zelatis, et non potestis adipisci : litigatis, et belligeratis, et non habetis, propter quod non postulatis.

Pétitis, et non accípi-
tis; eo quod male pe-
tátis : ut in concupi-
scéntiis vestris insumá-
tis. Adúlteri, nescítis
quia amicítia hujus
mundi, inimíca est Dei?
Quicúmque ergo vo-
lúerit amícus esse sæ-
culi hujus, inimícus Dei
constitúitur.

R. In ecclésiis bene-
dícite Deo, allelúja :
* Dómino de fóntibus
Israël, allelúja, allelúja.
Y. Psalmum dícite nó-
mini ejus, date glóriam
laudi ejus. **Dómino.**

Lectio ii

AN putátis quia ináni-
ter Scriptúra dicat :
Ad invídiam concupí-
scit spíritus, qui hábitat
in vobis? Majórem au-
tem dat grátiam. Prop-
ter quod dicit : Deus
supérbis resístit, humí-
libus autem dat grá-
tiam. Súbditi ergo estó-
te Deo, resístite autem
diábolo, et fúgiet a vo-
bis. Appropinquáte Deo,
et appropinquábit vo-
bis. Emundáte manus,
peccatóres : et purifi-
cáte corda, dúplices
ánimo. Míseri estóte,

et lugéte, et ploráte :
risus vester in luctum
convertátur, et gáu-
dium in mærórem. Hu-
miliámini in conspéctu
Dómini, et exaltábit vos.

R. In toto corde meo,
allelúja, exquisívi te,
allelúja : * Ne repéllas
me a mandátis tuis, al-
lelúja, allelúja. **Y.** Be-
nedíctus es tu, Dómine,
doce me justificatiónes
tuas. **Ne.**

**In omnibus Officiis ritus
simplicis :** Glória Patri.
Ne repéllas.

Lectio iii

NOLÍTE detráhere al-
térutrum, fratres.
Qui détrahit fratri, aut
qui júdicat fratrem su-
um, détrahit legi, et
júdicat legem. Si autem
júdicas legem : non es
factor legis, sed judex.
Unus est legislátor et
judex, qui potest pér-
dere et liberáre. Tu
autem quis es, qui jú-
dicas próximum? Ecce
nunc qui dícitis : Hó-
die, aut crástino íbimus
in illam civitátem, et
faciémus ibi quidem
annum, et mercábimur,
et lucrum faciémus :

qui ignorátis quid erit in crástino. Quæ est enim vita vestra? Vapor est ad módicum parens, et deinceps exterminábitur; pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit, et: Si vixerimus, faciémus hoc, aut illud.

In Off. fer.: Te Deum 11

In Off. novem Lect.:

R. Hymnum cantáte nobis, allelúja: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. **Ÿ.** Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. **Quómodo. Glória Patri. Quómodo.**

Ad Bened. Ant. Isti sunt sermónes, * quos dicébam vobis, cum essem vobíscum, allelúja, allelúja.

SABBATO

De Epístola beáti Jacóbi
Apóstoli

Cap. 5, 1-16 Lectio i

AGITE nunc, divítes, ploráte ululántes in misériis vestris, quæ advénient vobis. Divítiae vestræ putrefáctæ sunt:

et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt. Aurum et argéntum vestrum æruginávit: et ærúgo eórum in testimoniúm vobis erit, et manducábit carnes vestras sicut ignis. Theaurizástis vobis iram in novíssimis diébus. Ecce merces operariórum, qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat: et clamor eórum in aures Dómini Sábaoth introívit. Epuláti estis super terram, et in luxúriis enutrístis corda vestra in die occisiónis. Addixístis et occidístis justum, et non réstitit vobis.

R. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja: * In psalterio decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Deus meus es tu, et confitébor tibi: Deus meus es tu, et exaltábo te. **In.**

Lectio ii

PATIÉNTES igitur estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola expéctat

pretiosum fructum terræ, patienter ferens donec accipiat temporaneum et serotinum. Patientes igitur estote et vos, et confirmate corda vestra : quoniam adventus Domini appropinquavit. Nolite in-gemiscere, fratres, in alterutrum, ut non iudicemini. Ecce iudex ante januam assistit. Exemplum accipite, fratres, exitus mali, laboris et patientiæ, prophetas : qui locuti sunt in nomine Domini. Ecce beatificamus eos, qui sustinuerunt. Sufferentiam Job audistis, et finem Domini vidistis, quoniam misericors Dominus est et miserator.

R. Bonum est confiteri Domino, allelúja :
* Et psállere, allelúja.
V. In decachordo psalterio, cum cántico et cithara. **Et.**

In Octavis *simplicibus*
et in Officio sanctæ *Mariæ*
in Sabbato : Glória Patri. **Et.**

Lectio iii

ANTE omnia autem, fratres mei, nolite jurare, neque per cæ-

lum, neque per terram, neque aliud quodcunque juramentum. Sit autem sermo vester : Est, est ; Non, non : ut non sub iudicio decidatis. Tristatur aliquis vestrum? oret. Aequo animo est? psallat. Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiæ, et orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini : et oratio fidei salvabit infirmum, et alleviabit eum Dominus : et, si in peccatis sit, remittentur ei. Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, et orate pro invicem ut salvemini : multum enim valet deprecatio iusti assidua.

R. Cantate Domino, allelúja : * Psalmum dicite ei, allelúja. **V.** Afferte Domino glóriam et honorem, afferte Domino glóriam nomini ejus. **Psalmum.** Glória Patri. **Psalmum.**

AD VESPERAS

Capit. Jac. 1, 22-24

CARÍSSIMI : Estote factores verbi, et non auditores tantum :

falléntes vosmetípsos. Quia, si quis audítor est verbi, et non factor : hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo : considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus Ad régias et
 ¶ Mane nobíscum 396

Ad Magnif. Ant. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo ; pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio

DEUS, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplicibus tuis : ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt ; et, te gubernánte, eadem faciámus. Per Dñm.

DOMINICA V POST PASCHA Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola prima
 beáti Petri Apóstoli

Cap. 1, 1-21 Lectio i

PETRUS Apóstolus
 Jesu Christi, e-
 lécis ádvenis
 dispersiónis Ponti, Ga-

látiae, Cappadóciæ, Asiae, et Bithýniæ secundum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatióne Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem ságuinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secundum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiόνem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo.

R. Si oblítus fúero tui, allelúja, obliviscátur mei dextera mea :

* Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúja, allelúja. ¶ Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. **Adhæreat.**

Lectio ii

IN quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatió nibus : ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt ; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spí-

ritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

R. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum vocem dedérunt nubes, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : vidit et commóta est terra. **Multitúdo.**

Lectio iii

PROPTER quod succínci lumbos mentis vestræ, sóbrii perfecté speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatióne Jesu Christi : quasi filii obediéntiæ, non configuráti prióribus ignorántiæ vestræ desidériis : sed secúndum eum, qui vocávit vos, Sanctum ; et ipsi in omni conversatióne sancti sitis : quóniam scriptum est : Sancti éritis, quóniam ego sanctus sum. Et si Patrem invocátis eum, qui sine acceptiόne personárum júdicat secúndum uniuscujúsque opus, in timóre incolátus vestri tempore conversámini. Sciéntes

quod non corruptibilibus auro vel argénto redempti estis de vana vestra conversatióne patrénæ traditiónis : sed pretiósó sáanguine quasi agni immaculáti Christi, et incontamináti : præcógñiti quidem ante mundi constitutióne, manifestáti autem novíssimis tempóribus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mórtuis, et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deo.

R. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúja : * In médio Ecclésiæ laudábo te, allelúja, allelúja. **Y.** Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in Géntibus. **In. Glória Patri. In.**

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de fide resurrectionis

Post medium

Lectio iv

UÓNIAM Dei mori non póterat Sapiéntia, resúrgere autem non pó-

terat. quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset : ut dum móritur quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem, resurréctio : quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurrexit homo, quóniam homo mórtuus est : resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem jam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

R. In ecclésiis benedicite Deo, allelúja, * Dómino de fóntibus Israël, allelúja, allelúja. **Y.** Psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. Dómino.

Lectio v

PRIMÍTIAE útique ejúsdem sunt géneris atque natúræ, cujus et

réliqui fructus : quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur; sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam liba natúræ. Primítia ergo quiescén-tium Christus. Sed utrum suórum quiescén-tium, qui quasi mortis exsórtes, dulci quodam sopóre tenéntur, an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivifica-búntur. Itaque sicut primítia mortis in Adam, ita étiam primítia resurrectionis in Christo omnes resúrgent. Sed nemo despéret, neque justus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis exspéctet. Omnes quidem resúrgent, sed unusquisque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus clemén-tiæ, sed distíctus ordo meritórum.

R. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, allelúja : * Ne repéllas me a mandátis tuis, alle-

lúja, allelúja. **Ÿ.** Benedíctus es tu, Dómine, doce me justificatiónes tuas. **Ne.**

Lectio vi

ADVERTIMUS, quam grave sit sacrilé-gium, resurrectionem non crédere. Si enim non resurgémus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, úti-que non resurréxit, qui sibi cur resúrgeret, non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cælum, resurréxit in eo terra. Erit enim cælum novum, et terra nova. Sibi autem non erat necessária resur-réctio, quem mortis vín-cula non tenébant. Nam etsi secúndum hómi-nem mórtuus, in ipsis tamen erat liber infér-nis. Vis scire quam liber? Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se pó-terat suscitáre, juxta quod scriptum est : Sóluite hoc templum, et in trídno resuscitábo

illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

R. Hymnum cantáte nobis, allelúja : * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja.

Ÿ. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 16, 23-30

IN illo témpore : Dixit Jesus discípu-
lis suis : Amen, amen, dico vobis : si quid petiér-
itis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augu-
stíni Epíscopi

Tract. 102 in Joann.

DÓMINI verba nunc
ista tractánda
sunt : Amen,
amen, dico vobis : si
quid petiér-
itis Patrem
in nómine meo, dabit
vobis. Jam dictum est
in superióri-
bus hujus
Domínici sermónis pár-

tibus, propter eos, qui nonnúl-
la petunt a Patre in Christi nómine,
nec accípiunt : non peti
in nómine Salvatóris,
quidquid pétitur contra
ratió-
nem salútis. Non enim sonum litterárum
ac syllabárum, sed quod sonus ipse
signíficat, et quod eo sono recte ac
veráciter intelligitur, hoc accipiéndus
est dícere, cum dicit : In nómine meo.

R. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja : * In psalterio decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te **In.**

Lectio viii

UNDE qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, etiámsi non táceat líteris ac sýllabis Christum : quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit, ipse in

eius nómine petit : et áccipit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit. Accipit autem quando debet accípere. Quædam enim non negántur : sed ut cóngruo dentur témpore differúntur. Ita sane intelligéndum est quod ait : Dabit vobis : ut ea beneficia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes Sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis : quia non utcúmque dictum est, Dabit; sed, Dabit vobis.

R. Bonum est confitéri Dómino, allelúja : * Et psállere, allelúja. **Y.** In decachórho psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere. **Gloria Patri. Et psállere.**

Lectio ix

Usqúe modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo. Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit

plenum. Hoc quod dicit, gáudium plenum, profécto non carnále, sed spiritále gáudium est : et quando tantum erit, ut áliquid ei jam non sit addéndum, proculdúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pértineat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intelligimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur : non quia nulla omníno. res est, sed quia in tantæ rei comparatióne quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

Tè Deum laudámus 11

AD LAUDES

Ant. Allelúja cum Psalmis de Dominica 1° loco ut in Psalterio 64

Capit. Jac. 1, 22-24

CARÍSSIMI : Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum : falléntes vosmetípsos. Quia, si quis audítor est verbi, et non factor :

hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo : considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

Hymnus Auróra cælum et **ψ**. In resurrectione 68

Ad Bened. Ant. Usque modo * non petístis quidquam in nómine meo : pétite, et accipiétis, allelúja.

Oratio

DEUS, a quo bona cuncta procedunt, largíre supplicibus tuis : ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt ; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. Caríssimi, ut supra ad Laudes 693

℟. **br.** Surréxit Dóminus de sepúlchro, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. ψ.** Qui pro nobis pepéndit in ligno. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.**

ψ. Surréxit Dóminus vere, allelúja. **℟.** Et apparuit Simóni, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Jac. 1, 25

QUI autem perspéxit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliuíosus factus, sed factor óperis : hic beátus in facto suo erit.

℟. **br.** Surréxit Dóminus vere, * Allelúja, allelúja. **Surréxit. ψ.** Et apparuit Simóni. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Surréxit.**

ψ. Gavísi sunt discípuli, allelúja. **℟.** Viso Dómino, allelúja.

AD NONAM

Capit. Jac. 1, 27

RELÍGIO munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est : Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℟. **br.** Gavísi sunt discípuli, * Allelúja, allelúja. **Gavísi. ψ.** Viso Dómino. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Gavísi.**

ψ. Mane nobíscum, Dómine, allelúja. **℟.** Quóniam advesperáscit, allelúja.

AD VESPERAS

Capit. Caríssimi, de Laudibus 693

Hymnus Ad régias et
 ¶. Mane nobíscum 98

Ad Magnif. Ant. Pé-
 tite, et accipiétis, * ut
 gáudium vestrum sit plen-
 um : ipse enim Pater
 amat vos, quia vos me
 amástis, et credidístis,
 allelúja.

¶ Sequens Feria II in
 Rogationibus est major
 non privilegiata.

FERIA II
 IN ROGATIONIBUS

Si hodie occurrat *Fes-
 tum* novem Lect., fit de
 eo, cum nona Lectione
 de seq. Homilia, et Com.
 de Feria ad Laudes tan-
 tum, ut infra. De Festo
 autem trium Lectionum
 fit tantum Commemora-
 tio.

Léctio sancti Evangélii
 secúndum Lucam

Lectio i Cap. 11, 5-13

IN illo témpore : Dixit
 Jesus discípulis suis :
 Quis vestrum habébit
 amicum, et ibit ad illum
 média nocte, et dicet illi :
 Amíce, cómmoda mihi
 tres panes. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
 Epíscopi

Lib. 7 in Lucæ cap. 11

ALIUS præcépti lo-
 cus est, ut óm-
 nibus momén-
 tis, non solum diébus,
 sed étiam nóctibus, orá-
 tio deferátur. Vides
 enim, quod iste qui
 média nocte perréxit,
 tres panes ab amíco
 suo póstulans, et in ip-
 sa peténdi intentióne
 persístens, non defrau-
 détur orátis. Qui sunt
 isti tres panes, nisi my-
 stérii cæléstis alimén-
 tum? Quod si díligas
 Dóminum Deum tuum,
 non solum tibi, sed
 étiam áliis póteris eme-
 réri. Quis autem amí-
 cior nobis, quam qui
 pro nobis corpus suum
 trádidit?

R. Dicant nunc, qui
 redémpti sunt, allelúja,
 * A Dómino, allelúja,
 allelúja. **¶.** Quos redé-
 mit de manu inimíci,
 et de regiónibus congre-
 gávit eos. **A** Dómino.

Lectio ii

AB hoc média nocte
 panes David pétiit,
 et accépit. Pétiit enim,

quando dicébat : Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. Ideo méruit hos panes, quos ap-pósuit nobis edéndos. Pétiit cum dicit : Lavábo per síngulas noctes lectum meum. Neque enim tímuit, ne excitáret dormiéntem, quem scit semper vigilántem. Et ídeo scriptórum mé-mores, nóctibus ac dié-bus oratióni instántes, peccátis nostris véniam postulémus.

R. Cantáte Dómino, al-lelúja : * Psalmum dí-cite ei, allelúja. **V.** Af-férte Dómino glóriam et honórem, afférte Dó-mino glóriam nómini ejus. **Psalmum.**

Lectio iii

NAM si ille tam sanctus, et qui regni erat ne-cessitátibus occupátus, sépties in die laudem Dómino dicébat, ma-tutínis et vespertínis sa-crificiis semper intén-tus; quid nos fácere opórtet, qui eo ám-plius rogáre debémus, quo fréquentius carnis ac mentis fragilitáte de-línquimus, ut de via

lassis, et istíus ævi cur-su ac vitæ hujus an-fráctu gráviter fatigátis, panis refectionis deesse non possit, qui hóminis corda confírmēt? Nec solum média nocte Dó-minus, sed ómnibus prope docet vigilándum esse moméntis. Venit enim et vespertína, et secúnda, et tértia vigí-lia : et pulsáre consué-vit. Beáti ítaque servi illi, quos cum vénerit Dóminus, invénerit vi-gilántes.

R. Narrábo nomen tu-um frátribus meis, al-lelúja : * In médio Ec-clésiæ laudábo te, alle-lúja, allelúja. **V.** Con-fitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum di-cam tibi in Géntibus. **In médio. Glória. In médio.**

Hac nocte non dicitur Hymnus Te Deum.

AD LAUDES

Ad Bened. Ant. Pé-tite, et accipiétis : * quærite, et inveniétis : pulsáte, et aperiétur vobis, allelúja.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus :

ut, qui in afflictione nostra de tua pietate confidimus : contra adversa omnia, tuasemper protectione muniamur. Per Dominum.

Hæc Oratio dicitur, hodie tantum, ad Laudes et per Horas; ad *Vesperas* autem hujus Feriæ et ad omnes Horas in duabus Feriis seq., dicitur Oratio Dom. præced. ut infra.

Hoc triduo qui non intersunt Processioni Rogationum, privatim post Laudes dicant Litanias cum suis Precibus et Orationibus, sine Psalmis Pœnitentialibus.

AD VESPERAS

Ad Magnif. Ant. Ipse enim Pater amat * vos, quia vos me amastis, et credidistis, allelûja.

Oratio

DEUS, a quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis : ut cogitemus, te inspirante, quæ recta sunt; et, te gubernante, eadem faciamus. Per Dominum nostrum.

Si *Vesperæ fuerint de aliquo Festo, non fit Commemoratio Feriæ.*

FERIA III IN ROGATIONIBUS

Si Lectiones hujus Feriæ sua die dici non poterint, et in Feria II aut IV Rogationum fieri contingat Officium, in quo Lectiones de Scriptura occurrenti sint dicendæ, neque in eo reponendum fuerit Initium Epistolæ in Dominica præcedenti assignatum aut anticipandum sit Initium in Feria VI sequenti impositum, Lectiones ipsæ *anticipantur* vel *transferuntur*, ita ut in Officio in Rogationibus occurrenti Lectiones de Scriptura semper valeant adhiberi. Quod item servatur de Lectionibus Sabbati ut supra impositis, quæ similiter in casu anticipantur, servato ordine Lectionum infra Hebdomadam. *Responsoria* tamen non anticipantur nec transferuntur, sed semper adhibentur de Feria aut de die infra Octavam currenti.

De Epistola prima beati Petri Apóstoli

Cap. 4, 1-17 Lectio i

CHRISTO igitur passo in carne, et vos eadem cogitatione armamini :

quia qui passus est in carne, désiit a peccátis : ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim prætéri- tum tempus ad volun- tátem Géntium consum- mándam his, qui am- bulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatióibus, pota- tióibus, et ilícitis ido- lórum cúltribus. In quo admirántur non concur- réntibus vobis in eám- dem luxúriæ confusió- nem blasphemántes : qui reddent ratióem ei, qui parátus est judi- cáre vivos et mórtuos. Propter hoc enim et mórtuis evangelizátum est : ut judicéntur qui- dem secúndum hómi- nes in carne, vivant au- tem secúndum Deum in spíritu. Omnium au- tem finis appropinquá- vit.

R. In ecclésiis benedí- cite Deo, allelúja, * Dó- mino de fóntibus Israél, allelúja, allelúja. **ŷ.** Psal- mum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. **Dómino.**

Lectio ii

ESTÓTE itaque prudén- tes, et vigiláte in oratióibus. Ante óm- nia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes, quia cáritas óperit mul- titúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne : unus- quisque sicut accépit grátiam, in altéru- trum illam administrátes, sicut boni dispensátóres multifórmis grátiae Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei : si quis ministrat, tamquam ex virtúte, quam admini- strat Deus : ut in ómni- bus honorificétur Deus per Jesum Christum : cui est glória et impé- rium in sǎcula sæculó- rum. Amen.

R. In toto corde meo, allelúja, exquisívi te, al- lelúja : * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúja, allelúja. **ŷ.** Benedíctus es tu, Dómine, doce me ju- stificatiónes tuas. Ne repéllas.

In omnibus Officiis ri- tus *simplicis* : Glória Pa- tri. Ne.

Lectio iii

CARÍSSIMI, nolíte peregrinári in fervóre, qui ad tentatióem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat : sed communicántes Christi passióibus gaudeáte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis : quóniam quod est honoris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiescit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor. Si autem ut christiánus, non erubescat : gloríficet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei.

In Off. fer. : Te Deum 11

In Off. novem Lect. :

R. Hymnum cantáte nobis, allelúja : * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? allelúja, allelúja. **Y.** Illic interrogáverunt nos, qui captívos

duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

Ad Bened. Ant. Oportébat * pati Christum, et resúrgeré a mórtuis, allelúja.

Oratio Deus, a quo 697

Ad Magnif. Ant. Exívi a Patre, * et veni in mundum : íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúja.

FERIA IV

IN ROGATIONIBUS

VIGILIA ASCENSIONIS

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 17, 1-11

IN illo témpore : Sublevátis Jesus óculis in cælum, dixit : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

**Tract. 104 in Joann.,
sub medium**

PÓTERAT Dóminus noster, unigénitus et coætérmus Patri, in forma

servi et ex forma servi, si hoc opus esset, orare siléntio : sed ita se Patri exhibére voluit precatórem, ut meminisset nostrum se esse doctórem. Proinde eam, quam fecit oratióem pro nobis, notam fecit et nobis : quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermócinatio, sed étiam pro ipsis ad Patrem oratio, discipulórum est ædificatio : et si illórum, qui hæc dicta áderant auditóri, profecto et nostra, qui fuerámus conscripta lectóri.

R'. Deus, cánticum novum cantábo tibi, allelúja : * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúja, allelúja. **Y.** Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. **In.**

Lectio ii

QUAPRÓPTER hoc quod ait : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum : osténdit, omne tempus, et quid, quando fáceret vel fieri síneret, ab illo esse dispositum, qui témpori sub-

ditus non est : quóniam quæ futúra erant per singula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nullasunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgéte venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxit passióem : absit enim ut sidera mori cógerent siderum Conditórem.

R'. Bonum est confitéri Dómino, allelúja : * Et psállere, allelúja. **Y.** In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et psállere, allelúja.

In Officio de Vigilia : Glória Patri. Et psállere, allelúja.

Lectio iii

CLARIFICÁTUM a Patre Fílium nonnúllo accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádedit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectióne? Nam in passióne magis ejus humílitas quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit : Humiliávit semet-

ípsium, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit : Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cælestium, terréstrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificatio Dómini nostri Jesu Christi, quæ ab ejus resurrectione sumpsit exórdium.

In Officio de Vigilia : Te Deum 11

In Officiis novem Lectionum :

R. Dicant nunc, qui redempti sunt, allelúja, * A Dómino, allelúja, allelúja. **Y.** Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. **A** Dómino. **Glória.** **A** Dómino.

Ad Bened. Ant. Pater, venit hora, * clarifica Fílium tuum claritáte quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te, allelúja.

Oratio

DEUS, a quo bona cuncta procedunt, largíre supplicibus tuis : ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt : et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

IN ASCENSIONE DOMINI

Duplex I classis

cum Octava privilegiata III ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

VIRI Galilæi, *
quid aspí-
citis in cæl-
lum? Hic
Jesus qui assúptus
est a vobis in cælum,
sic véniet, allelúja.

Pss. de Dominica 93,
sed loco ultimi Psalmus
116 Laudáte Dóminum,
omnes Gentes 100

2 Cumque intuerén-
tur * in cælum eún-
tem illum, dixérunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus, *
benedíxit eis, et ferebá-
tur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte Regem re-
gum, * et hymnum dí-
cite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, *
elevátus est, et nubes

suscépit eum in cælo,
allelúja.

Capit. Act. 1, 1-2

PRIMUM quidem ser-
mónem feci de óm-
nibus, o Theóphile, quæ
cœpit Jesus fácere et
docére usque in diem,
qua præcípíens Apóstó-
lis per Spíritum San-
ctum, quos elégit, as-
súptus est.

Hymnus

SALÚTIS humánæ Sator,
Jesu, volúptas cór-
dium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium :
Qua victus es clemén-
tia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínno-
cens,
A morte nos ut tólleres?

Perrúmpis inférnum
chaos :

Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris se-
des.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárCIAS,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Tu, dux ad astra, et sé-
mita,
Sis meta nostris córdi-
bus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

Ÿ. Ascéndit Deus in
jubilatíone, allelúja. R'.
Et Dóminus in voce tu-
bæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Pa-
ter,* manifestávi nomen
tuum homínibus quos
dedísti mihi : nunc au-
tem pro eis rogo, non
pro mundo, quia ad te
vénió, allelúja.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, qui hodiérna die
Unigénitum tuum Red-
emptórem nostrum ad
cælos ascendísse cré-
dimus; ipsi quoque

mente in cæléstibus ha-
bitémus. Per eúmdem
Dóminum.

Complet. de Dom. 102

Conclusio Hymnorum
ad omnes Horas usque
ad Nonam in Vigilia Pen-
tecostes inclusive, erit
sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redís,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Allelúja, Chri-
stum Dóminum ascen-
déntem in cælum,* Ve-
níte, adorémus, alle-
lúja.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus

ÆTÉRNE Rex altíssime,
Redemptor et fidé-
lium,
Cui mors perémpta détú-
lit
Summæ triúmphum gló-
riæ :

Ascéndis orbes síde-
rum,
Quo te vocábat cælitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium:
Ut trina rerum máchi-
na,
Cæléstium, terréstrium,

Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.

Tremunt vidéntes An-
geli
Versam vicem mortá-
lium :
Peccat caro, mundat ca-
ro,
Regnat Deus Dei caro.

Sis ipse nostrum gáu-
dium,
Manens olýmpo præ-
mium,
Mundi regis qui fáбри-
cam,
Mundána vincens gáu-
dia.

Hinc te precántes quæ-
sumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súble-
va
Ad te supérna grátia.

Ut, cum repén-te cœpe-
ris
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérdi-
tas.

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum re-
dis,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Eleváta est * ma-
gnificéntia tua super
cælos, Deus, allelúja.

Psalmus 8

DÓMINE, Dóminus
noster, * quam
admirábile est
nomen tuum in uni-
vérsa terra !

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * su-
per cælos.

Ex ore infántium et
lacténtium perfecísti
laudem propter inimí-
cos tuos, * ut déstruas
inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cæ-
los tuos, ópera digitó-
rum tuórum : * lunam
et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus ? * aut
fílius hóminis, quóniam
vísitas eum ?

Minuísti eum paulo
minus ab Angelis, gló-
ria et honóre coronásti
eum : * et constituísti
eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus, * oves et
boves univérsas : ínsu-
per et pécora campi.

Vólucres cæli, et
pisces maris, * qui per-
ámbulant sémitas ma-
ris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Eleváta est magnificentia tua super cælos, Deus, allelúja.

Ant. Dóminus in templo * sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja.

Psalmus 10

IN Dómino confído : quómodo dicitis animæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfectí, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccató-

res láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias dílexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúja.

Ant. A summo cælo * egréssio ejus, et occúrſus ejus usque ad summum ejus, allelúja.

Psalmus 18

CÆLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a

summo cælo egressio
ejus :

Et occursus ejus us-
que ad summum ejus :
* nec est qui se abscon-
dat a calore ejus.

Lex Dómini immacu-
lata, convertens áni-
mas : * testimónium
Dómini fidèle, sapién-
tiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini re-
ctæ, lætificántes corda :
* præcéptum Dómini
lúcidum ; illúminans
óculos.

Timor Dómini san-
ctus, pérmanens in sæ-
culum sæculi : * judí-
cia Dómini vera, justí-
ficata in semetípsa.

Desiderabilia super
aurum et lápidem pre-
tiosum multum : * et
dulcióra super mel et
favum.

Etenim servus tuus
custódit ea, * in custo-
diéndis illis retribúto
multa.

Delicta quis intélligit ?
ab occúltis meis munda
me : * et ab aliénis parce
servo tuo.

Si mei non fúerint do-
mináti, tunc immacu-
latus ero : * et emundá-
bor a delicto máximo.

Et erunt ut complá-
ceant elóquia oris mei :
* et meditátio cordis mei
in conspéctu tuo sem-
per.

Dómine, adjútor meus,
* et redémptor meus.

Ant. A summo cælo
egressio ejus, et occúr-
sus ejus usque ad sum-
mum ejus, allelúja.

†. Ascéndit Deus in ju-
bilatióne, allelúja. †. Et
Dóminus in voce tubæ,
allelúja.

Incipit liber Actuum
Apostolorum

Cap. 1, 1-14 Lectio i

PRIMUM quidem
sermónem feci
de ómnibus, o
Theóphile, quæ cœpit
Jesus fácere et docére
usque in diem, qua præ-
cípíens Apóstolis per
Spíritum Sanctum, quos
elégit, assúptus est :
quibus et præbuit seíp-
sum vivum post pas-
sióne suam in multis
arguméntis, per dies
quadragínta appárens
eis, et loquens de regno
Dei. Et convéscens, præ-
cépit eis ab Jerosólymis
ne discéderent, sed ex-
spectárent promissió-

nem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

R. Post passióem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja :

*** Et,** vidéntibus illis, elevátus est, allelúja : et nubes suscepit eum ab óculis eórum, allelúja.

Y. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissióem Patris. **Et,** vidéntibus.

Lectio ii

IGITUR qui convéniant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte : sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samaría, et usque ad últimum ter-

ræ. Et cum hæc dixisset, vidéntibus illis, elevátus est : et nubes suscepit eum ab óculis eórum.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : *** Spécies** ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja.

Y. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. **Spécies.**

Lectio iii

CUMQUE intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astiterunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixerunt : Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus qui assúptus est a vobis in cælum, sic véniet, quem ádmodum vidístis eum eúntem in cælum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cœnáculo, ascendérunt ubi manébant Petrus et Joánnes, Jacóbus et

Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Jacóbus Alphæi et Simon Zelotes, et Judas Jacóbi. Hi omnes erant perseverantes unanímiter in oratione cum mulieribus, et María matre Jesu, et fratribus ejus.

R. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. **Y.** Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. **In.** Glória Patri. **In.**

In II Nocturno

Ant. Exaltáre, Dómine, * in virtúte tua : cantábimus et psallémus, allelúja.

Psalmus 20

DÓMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónessupereum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabi-
líre.

Quóniam pones eos

dorsum : * in reliquiis
tuis præparabis vultum
eorum.

Exaltare, Dómine, in
virtúte tua : * cantábi-
mus et psallémus vir-
tútes tuas.

Ant. Exaltare, Dómi-
ne, in virtúte tua : can-
tábimus et psallémus,
allelúja.

Ant. Exaltábo te, † *
Dómine, quóniam sus-
cepísti me, allelúja.

Psalmus 29

EXALTÁBO te, † Dómi-
ne, quóniam suscepí-
sti me : * nec delectásti
inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus,
clamávi ad te, * et sa-
násti me.

Dómine, eduxísti ab
inférno ánimam meam :
* salvásti me a descen-
déntibus in lacum.

Psállite Dómino, san-
cti ejus : * et confité-
mini memóriæ sancti-
tátis ejus.

Quóniam ira in indi-
gnatióne ejus : * et vita
in voluntáte ejus.

Ad vésperum demo-
rábitur fletus : * et ad
matutínium lætítia.

Ego autem dixi in

abundántia mea : * Non
movébör in ætérnum.

Dómine, in voluntáte
tua, * præstitísti decóri
meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam
a me, * et factus sum
conturbátus.

Ad te, Dómine, cla-
mábo : * et ad Deum
meum deprecábor.

Quæ utilitas in sángu-
ine meo, * dum descéndo
in corruptiόνem?

Numquid confitébitur
tibi pulvis, * aut annun-
tiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et
misértus est mei : *
Dóminus factus est ad-
jútor meus.

Convertísti planctum
meum in gáudium mi-
hi : * conscidísti sac-
cum meum, et circum-
dedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória
mea, et non compún-
gar : * Dómine, Deus
meus, in ætérnum con-
fitebör tibi.

Ant. Exaltábo te, Dó-
mine, quóniam susce-
písti me, allelúja.

Ant. Ascéndit Deus *
in jubilatióne, et Dómi-
nus in voce tubæ, alle-
lúja.

Psalmus 46

OMNES Gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Ascéndit Deus in jubilatiónem, et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

✠. Ascéndens Christus in altum, allelúja. **R'.** Captívam duxit captivitátem, allelúja.

Sermo sancti Leónis
Papæ

Sermo 1 de Ascensione Domini

Lectio 4v

POST beátam et gloriósam resurrectionem Dómini nostri Jesu Christi, qua verum Dei templum, Judáica impietáte resolutum, divína in trídúo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est númerus, sacratíssima ordinatiónem dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus : ut, dum a Dómino in hoc spátio mora præsentíæ corporális exténditur, fides resurrectionis documéntis necessáriis munirétur. Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat : et de supplício crucis, de emissiónem spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mæstitúde mén-

tibus, quidam diffidentiae torpor obrépserat.

R. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum :
***Rogo** pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. **ŷ.** Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum as-súptus fúero, mittam vobis eum. **Rogo.**

Lectio v

UNDE beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiόνis ambígui, ita sunt veritate perspícua roboráti, ut, Dómino in cælórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur. Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéendi, cum in conspéctu sanctæ multitudinis super ómnium creaturárum cæléstium dignitatem humáni géneris nátúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdenes, et ultra Ar-

changelórum altitú-dines elevánda : nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiόνis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Filio.

R. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem; et cum as-súptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja,
*** Spíritum** veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. **ŷ.** Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. **Spíritum.**

Lectio vi

QUIA ígitur Christi ascénsio, nostra pròvectio est; et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et còrporis : dignis, dilectíssimi, exultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmátí sumus, sed étiam cælórum in Christo supérna penetrávimus : amplióra adépti per ineffá-bilem Christi grátiam,

quam per diaboli amiseramus invidiam. Nam quos virulentus inimicus primi habitaculi felicitate dejecit, eos sibi concorporatos Dei Filius ad dexteram Patris collocavit : cum quo vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia secula seculorum. Amen.

R. Ascendens Christus in altum, captivam duxit captivitatem, * Dedit dona hominibus, allelúja, allelúja, allelúja.

V. Ascendit Deus in jubilatione, et Dominus in voce tubæ. **Dedit.** Glória Patri. **Dedit.**

In III Nocturno

Ant. Nimis exaltatus est, * allelúja : super omnes deos, allelúja.

Psalmus 96

DOMINUS regnavit, exsultet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammá-

bit in circúitu inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adorate eum, omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exsultaverunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confité-

mini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Nimis exaltátus est, allelúja : super omnes deos, allelúja.

Ant. Dóminus in Sion, * allelúja : magnus et excélsus, allelúja.

Psalmus 98

DÓMINUS regnávít, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiões : * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præceptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Dóminus in Sion, allelúja : magnus et excélsus, allelúja.

Ant. Dóminus in cælo, * allelúja : parávit sedem suam, allelúja.

Psalmus 102

BÉNEDIC, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus :

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiões ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in mise-

ricórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidéntē : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórū, misértus est Dóminus timéntibus

se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórū, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, † bēnedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Dóminus in cælo, allelúja : parávit sedem suam, allelúja.

†. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. †. Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 16, 14-20

IN illo témpore : Recumbéntibus úndecim discíplis, apparuit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et reliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 29 in Evang.

QUOD resurrecti-
onem Domínica
discípuli tarde
credidérunt, non tam
illórum infirmitas, quam
nostra, ut ita dicam,
futúra fírmitas fuit.

Ipsa namque resurrectio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est : quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius credidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille etenim dubitádo vulnerum cicatríces tétigit, et de nostro pectore dubitatiónis vulnus amputávit.

†. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. †. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos. **Ut.**

Lectio viii

AD insinuándam quod
que veritátem Domí-
nicæ resurrecti-
onis, notándum nobis est quid
Lucas réferat, dicens :
Convéscens, præcépit
eis ab Jerosólymis ne
discéderent. Et post
pauca : Vidéntibus illis,

elevátus est, et nubes suscepit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit : ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis. Marcus vero, priúsqvam cælum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discipulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcirco Dóminus tunc discipulos increpávit, cum eos corporáliter reliquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árcíus impréssa remanérent?

R. Ponis nubem ascensum tuum, Dómine :

*** Qui ámbulas super pen-
nas ventórum, allelúja.**

Ÿ. Confessióem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. **Qui. Glória. Qui.**

Lectio ix

INCREPÁTA ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus : Eúntes in mundum

univérsum, prædicáte Evangélíum omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélíum vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discipulis dicátur : Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquíd habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquíd cum omni creatúra homo, juxta áliquíd omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélíum, cum soli hómini prædicátur.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES ET PER HORAS

Ant. 1 Viri Galilæi, * quid aspíctis in cælum? Hic Jesus qui assúmp- tus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Cumque intuerén-

tur * in cælum eun-
tem illum, dixerunt, al-
lelúja.

3 Elevátis mánibus, *
benedíxit eis, et ferebá-
tur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte Regem re-
gum, * et hymnum dí-
cite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, *
elevátus est, et nubes
suscépit eum in cælo,
allelúja.

Capit. Act. 1, 1-2

PIMUM quidem ser-
mónem feci de óm-
nibus, o Theóphile, quæ
cœpit Jesus fácere et
docére usque in diem,
qua præcípiens Apóstol-
lis per Spíritum San-
ctum, quos elégit, as-
súptus est.

Hymnus

SALÚTIS humánæ Sator,
Jesu, volúptas cór-
dium,

Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium :

Qua victus es clemén-
tia,

Ut nostra ferres crímina ?
Mortem subíres ínno-
cens,

A morte nos ut tólleres ?

Perrúmpis inférnum
chaos :

Vinctis caténas détrahis ;

Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Tu, dux ad astra, et
sémita,

Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

Ÿ. Dóminus in cælo,
allelúja. R. Parávit se-
dem suam, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ascén-
do ad Patrem meum, *
et Patrem vestrum :
Deum meum, et Deum
vestrum, allelúja.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, qui hodiérna die
Unigénitum tuum Red-
emptórem nostrum ad
cælos ascendísse crédi-
mus ; ipsi quoque mente
in cæléstibus habité-
mus. Per eúmdem Dñ.

Ad HORAS Psalmi de
Dominica, ad Primam
tamen ut in Festis, et ad
eam in Responsorio bre-
vi Ÿ. Qui scandis super
sídera, qui dicitur usque

ad Vigiliam Pentecostes
inclusive.

AD TERTIAM

Capit. Primum quidem,
de Laudibus 717

R'. br. Ascéndit Deus
in jubilatióne, * Alle-
lúja, allelúja. Ascéndit.
V. Et Dóminus in voce
tubæ. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Ascéndit.

V. Ascéndens Christus
in altum, allelúja. R'.
Captívam duxit captivi-
tátem, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Act. 1, 4-5

ET convéscens, præcé-
pit eis ab Jerosóly-
mis ne discéderent, sed
expectárent promi-
siónem Patris, quam
audístis (inquit) per os
meum : quia Joánnes
quidem baptizávit aqua,
vos autem baptizabí-
mini Spíritu Sancto
non post multos hos
dies.

R'. br. Ascéndens Chri-
stus in altum, * Al-
lelúja, allelúja. Ascén-
dens. V. Captívam duxit
captivitátem. Allelúja,
allelúja. Glória Patri.
Ascéndens.

V. Ascéndo ad Patrem

meum, et Patrem ve-
strum, allelúja. R'. Deum
meum, et Deum ve-
strum, allelúja.

AD NONAM

Capit. Act. 1, 11

VIRI Galilæi, quid sta-
tis aspiciéntes in cæ-
lum? Hic Jesus qui as-
súptus est a vobis in
cælum, sic véniet, quem-
ádmodum vidístis eum
eúntem in cælum.

R'. br. Ascéndo ad Pa-
trem meum, et Patrem
vestrum, * Allelúja, alle-
lúja. Ascéndo. V. Deum
meum, et Deum ve-
strum. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. Ascéndo.

V. Dóminus in cælo,
allelúja. R'. Parávit se-
dem suam, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant., Capit. et Hymnus
de Laudibus 716

Pss. de Dominica 93;
et loco ultimi Ps. 116
Laudáte Dóminum 100

V. Ascéndit Deus in
jubilatióne, allelúja. R'.
Et Dóminus in voce
tubæ, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O
Rex glóriæ, * Dómine
virtútum, qui triumphá-
tor hódie super omnes

cælos ascendisti, ne derelinquas nos órphanos; sed mitte promissum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

Complet. de Dom. 102

INFRA OCTAVAM et in die Octava Officium fit ut in Festo, præter Lectiones, quæ pro singulis diebus assignantur propriæ.

Si infra Octavam aut Feria VI subsequenti celebretur Officium, quod Lectiones I Nocturni summat de Scriptura occurrenti, hæ dicuntur cum Responsoriis de Ascensione, ut infra.

FERIA SEXTA

INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola secúnda
beáti Petri Apóstoli

Cap. 1, 1-15 Lectio i

SIMON Petrus, servus et Apóstolus Jesu Christi, iis, qui coæquálem nobiscum sortíti sunt fidem in justítia Dei nostri et Salvatóris Jesu Christi. Grátia vobis et pax adimpleátur in cogni-

tíone Dei et Christi Jesu Dómini nostri, quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam et pietátem donáta sunt per cognitióem ejus, qui vocávit nos própria glória et virtúte, per quem máxima et pretiósá nobis promíssa donávit, ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ, fugiéntes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiόem.

R. Post passiόem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja : * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja : et nubes suscepit eum ab óculis eórum, allelúja. *¶* Et convéscens, præcépít eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiόem Patris. *Et.*

Lectio ii

Vos autem curam omnem subinferéntes ministráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinentiam, in abstinéntia

autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim, si vobiscum adsint et súperent, non vácuos nec sine fructu vos constitúent in Dómini nostri Jesu Christi cognitióne; cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est et manu tentans, obliuionem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. **Y.** A summo cælo egréssio ejus, et occúrsum ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii

QUAPRÓPTER, fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiόnem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánte ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dó-

mini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípíam vos semper commonére de his : et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitor quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne : certus quod velox est depositiό tabernáculi mei secúndum quod et Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénte habére vos post óbítum meum, ut horum memóriam faciátis.

R. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. **Y.** Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. **In. Glória. In.**

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis
Papæ

Sermo 2 de Ascensione Domini

Lectio iv

SACRAMÉNTUM, dilectíssimi, salutis nostræ, quam prætio ságuinis sui uni-

versitátis Cónditor æstimávit, a die corporális ortus usque ad éxítum passiónis, per dispensatiónem humilitátis implétum est. Et licet multa, étiam in forma servi, divinitátis signa radiáverint; próprie tamen illius témporis áctio ad demonstrándam suscepti hóminis pertinuit veritátem. Post passió-nem vero ruptis mortis vínculis, quæ vim suam in eum, qui peccáti erat néscius, incedéndo perdíderat; infirmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam : quam Dóminus Jesus Christus in multis manifestisque documéntis, multórum declarávit aspéctibus, donec triúmphum victóriæ, quem reportárat a mórtuis, inférret et cælis.

R. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum :

* Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

¶. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúptus fúero, mittam vobis eum. **R.** Rogo.

Lectio v

SICUT ergo in solemnitate pascháli resur-réctio Dómini fuit nobis causa lætándi : ita ascénsio ejus in cælos præsentium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem et rite venerántibus, quo natúræ nostræ humilitas in Christo super omnem cæli milítiam, super omnes órdenes Angelórum, et ultra ómnium altitúdinem potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo órde operum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus : ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis a conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indicere, fides non defíceret, spes non fluctuáret, caritas non tepéret.

R. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem; et cum as-

súmpsus fúero a vobis,
mittam vobis, allelúja,
* Spíritum veritátis, et
gaudébit cor vestrum,
allelúja. **Ꝙ**. Ego rogábo
Patrem, et álium Pará-
clitum dabit vobis. **S**pí-
ritum.

Lectio vi

MAGNÁRUM hic vigor
est méntium, et
valde fidélium lumen
est animárum, incun-
ctánte credere, quæ
corpóreo non vidéntur
intúitu, et ibi fígere
desidérium, quo né-
queas inférre conspé-
ctum. Hæc autem píetas
unde in nostris córdi-
bus nascerétur, aut quó-
modo quisquam justifi-
carétur per fidem, si in
iis tantum salus nostra
consisteret, quæ obtúti-
bus subjacérent? Unde
et illi viro, qui de re-
surrectióne Christi vi-
debátur ambígere, nisi
in ipsíus carne vestígia
passiónis et visu explo-
rásset et tactu : Quia
vidísti me, inquit Dómi-
nus, credidísti : beáti
qui non vidérunt, et
credidérunt.

℞. Ascéndens 712

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio vii

Cap. 16, 14-20

IN illo témpore : Re-
cumbéntibus únde-
cim discípulis, apparuit
illis Jesus : et exprobrá-
vit incredulitátem eó-
rum et durítiam cor-
dis, quia iis, qui víde-
rant eum resurrexisse,
non credidérunt. Et ré-
liqua.

De Homilía sancti Gre-
górii Papæ

Eadem Homilia 29

QUI credíderit et
baptizátus fú-
erit, salvus erit :
qui vero non credí-
derit, condemnábitur.
Fortásse unusquísque
apud semetípsum di-
cat : Ego jam crédidi,
salvus ero. Verum di-
cit, si fidem opéribus
tenet. Vera etenim fi-
des est, quæ in hoc,
quod verbis dicit, mó-
ribus non contradícit.
Hinc est enim quod de

quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant. Hinc Joáñnes ait : Qui dicit se nosse Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est.

R. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. **V.** Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos. **Ut** máneat vobíscum.

Lectio viii

QUOD cum ita sit, fidei nostræ veritatem in vitæ nostræ consideratione debémus agnoscere. Tunc enim veraciter fidéles sumus, si quod verbis promíttimus, opéribus complémus. In die quippe baptismatis, ómnibus nos antíqui hostis opéribus atque ómnibus pompis abrenuntiáre promísimus. Itaque unusquisque vestrum ad considerationem suam men-

tis óculos redúcat ; et si servat post baptísmum, quod ante baptísmum spopóndit, certus jam, quia fidélis est, gáudeat.

R. Ponis nubem ascensum tuum, Dómine :

* Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. **V.** Confessióem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. **Glória Patri. Qui ámbulas.**

Lectio ix

SED ecce, si quod promísit, mínime servávit, si ad exercénda prava ópera, ad concupiscéndas mundi pompas dilápsus est : videámus, si jam scit plángere quod errávit. Apud misericórdem namque júdicem nec ille fallax habétur, qui ad veritatem revértitur, étiam postquam mentítur : quia omnípotens Deus, dum libénter nostram pœniténtiam súscipit, ipse suo júdicio hoc, quod errávimus, abscondit.

Te Deum laudámus 11

SABBATO

INFRA OCTAVAM
ASCENSIONIS

Semiduplex

In I Nocturno

De Epístola secúnda
beáti Petri Apóstoli

Cap. 3, 1-18 Lectio i

DANC ecce vobis, caríssimi, secúndam scribo epístolam, in quibus vestram éxcito in com-monitióne sincéram mentem : ut mémores sitis eórum, quæ præ-díxi, verbórum a san-ctis Prophétis, et Apo-stolórum vestrórum, præceptórum Dómini et Salvatóris. Hoc primum sciéntes, quod vénient in novíssimis diébus in deceptiône illusóres, juxta próprias concu-piscéntias ambulánte, dicéntes : Ubi est pro-míssio, aut advéntus ejus? ex quo enim pa-tres dormiérunt, ómnia sic perseverant ab inítkio creatúræ. Latet enim eos hoc voléntes, quod

cæli erant prius, et ter-ra, de aqua, et per aquam consístens Dei verbo : per quæ ille tunc mundus aqua inundá-tus périit. Cæli autem, qui nunc sunt, et terra eódem verbo repósi-ti sunt, igni reserváti in diem judícii et perdi-tiόνis impiórum hómi-num.

R. Post passióem suam per dies quadra-gínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja : * Et, vidénti-bus illis, elevátus est, allelúja : et nubes sus-cépit eum ab óculis eó-rum, allelúja. **V.** Et con-véscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne dis-céderent, sed exspe-ctárent promissióem Patris. **Et** vidéntibus illis.

Lectio ii

UNUM vero hoc non láteat vos, caríssimi, quia unus dies apud Dóminum sicut mille anni, et mille anni sic-ut dies unus. Non tardat Dóminus pro-missióem suam, sic-ut quidam exístimant :

sed patiēter agit propter vos, nolens áliquos períre, sed omnes ad pœniténtiam revérti. Advéniet autem dies Dómini ut fur : in quo cæli magno ímpetu tránsient, eleménta vero calóre solvéntur, terra autem, et quæ in ipsa sunt ópera, exuréntur. Cum ígitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatió- nibus et pietátibus, expectántes et pro- perántes in advéntum diéi Dómini, per quem cæli ardéntes solvéntur, et eleménta ignis ardóre tabéscent? Novos vero cælos et novam terram secúndum promíssa ipsíus exspectámus, in quibus iustítia hábitat.

℞. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. †. A summo cælo egréssio ejus, et oc- cúrsus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii

PROPTER quod, carísimi, hæc expectántes, satágite immaculáti et invioláti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimi- tatem, salútem arbitrémini : sicut et caríssimus frater noster Paulus secúndum datam sibi sapiéntiam scripsit vobis, sicut et in ómni- bus epístolis, loquens in eis de his, in quibus sunt quædam difficília intelléctu, quæ indócti et instábiles deprávant, sicut et céteras Scrip- túras, ad suam ipsórum perditionem. Vos ígitur, fratres, præscién- tes custodíte, ne insi- piéntium erróre tradú- cti excidátis a própria firmitáte. Créscite vero in grátia, et in cogni- tióne Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Ipsi glória et nunc, et in diem æternitátis. Amen.

℞. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. †. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In. Glória Patri. In.

In II Nocturno

De Sermóne sancti Leónis Papæ

Sermo 2 de Ascensione Domini**Lectio iv**

QUOD itaque Redemptoris nostri conspícuum fuit, in sacramenta transívit : et ut fides excellentior esset ac firmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritatem supérnis illumináta rádiis credentium corda sequeréntur. Hanc fidem ascensione Dómini auctam, et Spíritus Sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exsília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia teruérunt. Pro hac fide per unívsum mundum non solum viri, sed étiam féminæ; nec tantum impúbes púeri, sed étiam téneræ vírgines usque ad effusióem sui sánguinis decertá-
runt. Hæc fides dæmóni-

nia ejécit, ægritúdines depulit, mórtuos suscitávit.

R. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum :

***** Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja.

¶ Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúptus fúero, mittam vobis eum. **R.** Rogo.

Lectio v

UNDE et ipsi beátí Apóstoli, qui tot miráculis confirmáti, tot sermónibus erudíti, atrocitatem tamen Dóminicæ passiónis expáverant, et veritatem resurrectionis ejus non sine hæsitatióne suscepérant; tantum de ascensione Dómini profecérunt, ut quidquid illis prius intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatióem ánimí in divinitatem ad Patris dexteram considéntis eréxerant : nec jam corpóreæ visiónis tardabántur objéctu, quo mi-

nus in id áciem mentis inténdere, quod nec a Patre descendédo abfúerat, nec a discípu-
lis ascendédo discés-
serat. Tunc ígitur, dile-
ctíssimi, fílius hóminis,
Dei Fílius excelléntius
sacratíusque innótuit,
cum in Patérnæ maje-
státis glóriam se recé-
pit : et ineffábili modo
cœpit esse divinitáte
præséntior, qui factus
est humanitáte longín-
quior.

R. Non turbétur cor
vestrum : ego vado ad
Patrem ; et cum as-
súptus fúero a vobis,
mittam vobis, allelúja,
* Spíritum veritátis, et
gaudébit cor vestrum,
allelúja. **V.** Ego rogábo
Patrem, et álium Pará-
clitum dabit vobis. **Spí-
ritum.**

Lectio vi

TUNC ad æquálem Pa-
tri Fílium erudítior
fides gressu mentis cœ-
pit accédere, et contrec-
tatione in Christo cor-
póreæ substántiæ, qua
Patre minor est, non
egére : quóniam glori-
ficáti córporis manénte

natúra, eo fides credén-
tium vocabátur, ubi non
carnáli manu, sed spi-
ritáli intelléctu par Ge-
nitóri Unigénitus tan-
gerétur. Hinc illud est,
quod post resurrecti-
onem suam Dóminus Ma-
ríæ Magdalénæ persón-
am Ecclesiæ gerénti,
cum ad contáctum
ipsíus properáret ac-
cédere, dicit : Noli me
tángere, nondum enim
ascéndi ad Patrem me-
um : hoc est, Nolo ut
ad me corporáliter vé-
nias, nec ut me sensu
carnis agnóscas : ad
sublimióra te differo,
majóra tibi præparo :
cum ad Patrem ascén-
dero, tunc me perfé-
ctius veriúsque palpá-
bis, apprehensúra quod
non tangis, et creditúra
quod non cernis.

R. Ascéndens 712

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 16, 14-20

IN illo témpore : Re-
cumbéntibus únde-
cim discípu-
lis, apparuit
illis Jesus : et exprobrá-

vit incredulitatem eorum et duritiam cordis, quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ

Eadem Homilia 29

SIGNA autem eos qui credituri sunt, hæc sequuntur : In nomine meo dæmonia ejicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent : et si mortiferum quid biberint, non eis nocēbit : super ægros manus impōnent, et bene habebunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non facitis, minime creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt. Ut enim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda : quia et nos, cum arbusta plantamus, tãndiu eis aquam infundimus, quousque ea in terra jam coaluisse videamus : et si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim quod Paulus

dicit : Linguae in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus.

R. Ego rogabo Patrem, et alium Paracletum dabit vobis, * Ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, allelúja. **Ÿ.** Si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. **Ut.**

Lectio viii

HABEMUS de his signis atque virtutibus, quæ adhuc subtilius considerare debeamus. Sancta quippe Ecclesia quotidie spiritaliter facit, quod tunc per Apostolos corporaliter faciebat. Nam sacerdotes ejus cum per exorcismi gratiam manum credentibus impōnunt, et habitare malignos spiritus in eorum mente contradicunt, quid aliud faciunt, nisi dæmonia ejiciunt? Et fideles quique, qui jam vitæ veteris sæcularia verba derelinquunt, sancta autem mysteria insonant, Conditoris sui laudes et potentiam, quantum

prævalent, narrant : quid aliud faciunt, nisi novis linguis loquuntur? Qui dum bonis suis exhortationibus malitiam de alienis cordibus auferunt, serpentes tollunt.

R. Ponis nubem ascensum tuum, Domine:

* Qui ambulas super pennas ventorum, allelúja. **V.** Confessionem et decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. **Qui.** Glória Patri. **Qui.**

Lectio ix

ET dum pestíferas suasiones audiunt, sed tamen ad operationem pravam minime pertrahuntur, mortíferum quidem est quod bibunt, sed non eis nocébit. Qui quóties próximos suos in bono opere infirmari conspiciunt, dum eis tota virtute concurrunt, et exemplo suæ operationis illorum vitam roborant, qui in propria actione titubant : quid aliud faciunt, nisi super ægros manus impónunt, ut bene hábeant? Quæ ni-

mírum mirácula tanto majóra sunt, quanto spiritalia; tanto majóra sunt, quanto per hæc non cörpera, sed animæ suscitántur.

Te Deum laudámus 11

Vesp. de seq. Dominica,
Com. præced. diei infra Octavam.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS

Semiduplex

Omnia dicuntur ut in Ascensione 702, præter sequentia.

IN I VESPERIS

Capit. 1 Petri 4, 7-8

CARÍSSIMI : Estóte prudentes, et vigiláte in orationibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetipsis caritátem continuam habéntes, quia caritas óperit multitudinem peccatorum.

V. Dóminus in cælo, allelúja. **R.** Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui

a Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me, allelúja.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus : fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem ; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. diei infra Octavam :

Ant. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, nederelínquas nos órphanos ; sed mitte promissum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúja.

¶. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúja. **R.** Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus, Omnípotens Deus : ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus ; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Complet. de Dom. 102

AD MATUTINUM

Si sequentes Lectiones I Nocturni pridie dictæ fuerint in Festo S. Joannis ante Portam Latinam, hac nocte sumuntur Lectiones Feriæ II sequentis.

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli

Cap. 1, 1-10 Lectio i

QUOD fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostræ contrectaverunt de verbo vitæ : et vita manifestata est, et vidimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis : quod vidimus, et audivimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et societas nostra sit cum Patre et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scribimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et

hæc est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiamus vobis : Quoniam Deus lux est, et tenebræ in eo non sunt ullæ.

R. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei, allelúja : * Et, videntibus illis, elevatus est, allelúja : et nubes suscepit eum ab oculis eorum, allelúja. **V.** Et convalescens, præcepit eis ab Jerosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem Patris **Et**, videntibus illis.

Lectio ii

Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, et in tenebris ambulamus, mentimur, et veritatem non facimus. Si autem in luce ambulamus sicut et ipse est in luce, societatem habemus ad invicem, et sanguis Jesu Christi, Filii ejus, emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et vé-

ritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

R. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera : * Species ejus in nubibus cæli, et nomen ejus in æternum permanet, allelúja. **V.** A summo cælo egressio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus. **S**pecies ejus.

Lectio iii Cap. 2, 1-6

Filii mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed, et si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum : et ipse est propitiatio pro peccatis nostris : non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quoniam cognovimus eum,

si mandata ejus observemus. Qui dicit se nosse eum, et mandata ejus non custodit, mendax est, et in hoc veritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc caritas Dei perfecta est : et in hoc scimus quoniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulavit, et ipse ambulare.

R. Exaltare, Domine, allelúja. * In virtute tua, allelúja. **V.** Elevata est magnificentia tua super cælos, Deus. **In. Glória Patri. In.**

In II Nocturno

Sermo sancti Augustini
Episcopi

**Sermo 2 de Ascensione
Domini, qui est 175 de
Tempore**

Lectio iv

SALVATOR noster, dilectissimi fratres, ascendit in cælum : non ergo turbemur in terra. Ibi sit mens, et hic erit requies. Ascendamus cum Christo interim corde : cum dies ejus promís-

sus advenerit, sequemur et corpore. Scire tamen debemus, fratres, quia cum Christo non ascendit superbia, non avaritia, non luxuria : nullum vitium nostrum ascendit cum medico nostro. Et ideo si post medicum desideramus ascendere, debemus vitia et peccata depónere. Omnes enim quasi quibusdam compédibus nos premunt, et peccatorum nos rétibús ligare contendunt : et ideo cum Dei adiutorio, secundum quod ait Psalmista : Dirumpamus vincula eorum : ut securi possimus dicere Domino : Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.

R. Tempus est, ut revertar ad eum, qui me misit, dicit Dominus : nolite contristari, nec turbetur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custodiat, allelúja, allelúja. **V.** Nisi ego abiero, Paracletus non veniet : cum assumptus fuero, mitтам vobis eum. **Rogo pro vobis.**

Lectio v

RESURRECTIO Dómini spes nostra est : ascensio Dómini glorificatio nostra est. Ascensionis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si fidéliter, si devóte, si sancte, si pie ascensionem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum corda habeámus. Ascendéntes autem non extolámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum autem corda habére debémus ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur : sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus : érigis te, et fugit a te ; humílias te, et descendit ad te. Quare hoc ? Quia excélsus est, et humília réspicit ; et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat : alta, id est, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat.

R. Non turbétur cor

vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assumptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. **Ÿ.** Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. **S**píritum.

Lectio vi

RESURREXIT enim Christus, ut spem nobis daret, quia surgit homo, qui móritur ; ne moriéndó desperáremus, et vitam nostram in morte finítam putáremus, secúros nos fecit. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima : et ille nobis resurgéndo, de carnis resurrectione fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis ? Audi ipsum : Beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo : quidquid ibi vides, quod displicet Deo, tolle.

R. Ascéndens 712

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Cap. 15, 26-27; 16, 1-4

Lectio vii

IN illo témpore : Dixit
Jesus discíplis suis :
Cum vénerit Paráclitus,
quem ego mittam vobis
a Patre, Spíritum veri-
tátis, qui a Patre pro-
cédit, ille testimónium
perhibébit de me. Et
réliqua.

Homilía sancti Augu-
stíni Epísopi

Tract. 92 in Joannem

DÓMINUS Jesus in
sermóne, quem
locútus est di-
scíplis suis post cœ-
nam, próxímus pas-
sióni, tamquam itúrus,
et relictúrus eos præ-
séntia corporáli, cum
óm nibus autem suis
usque in consummatio-
nem sœculi futúrus præ-
séntia spiritali, exhor-
tátus est eos ad per-
feréndas persecutiónes
impiórum, quos mundi
nómine nuncupávit. Ex
quo tamen mundo ét-
iam ipsos discíulos se
elegísse dixit : ut scirent

se Dei grátia esse, quod
sunt ; suis autem vítiis
fuisse, quod fuérunt.

R. Ego rogábo Pa-
trem, et álium Parácli-
tum dabit vobis, * Ut
máneat vobíscum in æ-
térnum, Spíritum veri-
tátis, allelúja. **V.** Si enim
non abíero, Paráclitus
non véniet ad vos : si
autem abíero, mittam
eum ad vos. **Ut.**

Lectio viii

DEÍNDE persecutóres
et suos et ipsórum,
Judæos evidénter ex-
préssit : ut omníno ap-
paréret étiam ipsos
mundi damnábilis ap-
pellatióne conclúsos,
qui persecuúntur san-
ctos. Cumque de illis
diceret, quod ignorárent
eum a quo missus est ;
et tamen odíssent et
Fílium et Patrem, hoc
est, et eum qui missus
est, et eum a quo mis-
sus est : (de quibus
óm nibus in áliis sermó-
nibus jam disserúimus)
ad hoc pervénit, ubi ait :
Ut adimpleátur sermo,
qui in lege eórum
scriptus est : Quia ódio
habuérunt me gratis.

R. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos.

*Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. **V.** Non enim loquétur a semet-ípso : sed quaecúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. **Cum.** Glória Patri. **Cum.**

Lectio ix

DEÍNDE tamquam consequénter adjúnxit, unde modo disputáre suscepimus : Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibébit de me : et vos testimonium perhibébitis, quia ab iníto mecum estis. Quid hoc pértinet ad illud quod díxerat : Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me et Patrem meum ; sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est : Quia ódio habuérent me gratis ? An quia Paráclitus quando venit Spíritus veritá-

tis, eos, qui vidérunt, et odérunt, testimonio manifestióre convícit ? Immo vero étiam áliquos ex illis qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Viri Galilæi, * quid aspícitis in cælum ? Hic Jesus qui assúptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúja.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Cumque intueréntur * in cælum eúntem illum, díxerunt, allelúja.

3 Elevátis mánibus, * benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúja.

4 Exaltáte Regem regum, * et hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Vidéntibus illis, * elevátus est, et nubes suscepit eum in cælo, allelúja.

Capit. 1 Petri 4, 7-8

CARÍSSIMI : Estóte prudentes, et vigiláte in oratióibus. Ante ómnia

autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes : quia cáritas óperit multitudínem peccatórum.

Hymnus

SALÚTIS humánæ Sator,
Jesu, volúptas córdium,

Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium :

Qua victus es cleméntia,

Ut nostra ferres crímina ?
Mortem subíres ínno-

cens,
A morte nos ut tólleres ?
Perrúmpis inférnum

chaos :
Vinctis caténas détrahis ;
Victor triúmpho nóbili
Ad dexteram Patris sedes.

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Tu, dux ad astra, et
sémita,
Sis meta nostris córdibus,

Sis lacrimárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium.
Amen.

Ÿ. Ascéndit Deus in jubilatione, allelúja. **R.** Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Ad Bened. Ant. Cum vénerit Paráclitus, * quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúja.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus : fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem ; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Et fit Com. Octavæ :

Ant. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum : Deum meum, et Deum vestrum, allelúja.

Ÿ. Dóminus in cælo, allelúja. **R.** Parávit sedem suam, allelúja.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus ; ipsi quoque mente in cæléstibus habitemus. Per eúndem Dóminum.

Ad Primam, Psalmi ut in Festis, et ad absolu-

tionem Capituli, Lectio brevis Si quis loquitur, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capit. Carissimi 735

R. br. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúja, allelúja. Ascéndit Deus. V. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúja, allelúja. Glória. Ascéndit.

V. Ascéndens Christus in altum, allelúja.

R. Captívam duxit captivitátem, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. 1 Petri 4, 9-10

HOSPITALES invicem sine murmuratióne: unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam ministrátes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiae Dei.

R. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúja, allelúja. Ascéndens. V. Captívam duxit captivitátem. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Ascéndens.

V. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúja. R. De-

um meum, et Deum vestrum, allelúja.

AD NONAM

Capit. 1 Petri 4, 11

SI quis loquitur, quasi sermónes Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtúte, quam administrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

R. br. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, * Allelúja, allelúja. Ascéndo. V. Deum meum, et Deum vestrum. Allelúja, allelúja. Glória. Ascéndo.

V. Dóminus in cælo, allelúja. R. Parávit sedem suam, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant., Capit. et Hymnus de Laudibus 735

Pss. de Dom. 93; et loco ultimi dicitur Ps. 116 Laudáte Dóminum 100

V. Dóminus in cælo, allelúja. R. Parávit sedem suam, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hæc locútus sum * vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúja.

Et fit Com. sequentis
diei infra Octavam :

Ant. Pater, manifestávi
nomen tuum homínibus
quos dedísti mihi : nunc
autem pro eis rogo, non
pro mundo, quia ad te
vénió, allelúja.

¶ Ascéndit Deus in ju-
bilatióne, allelúja. **R.** Et
Dóminus in voce tubæ,
allelúja.

Oratio Concéde, quæ-
sumus 736

Si autem seq. die facien-
dum *non* sit Offícium de
Octava, dicitur **Ant.** ut in
II Vesp. Festi :

Ant. O Rex glóriæ, Dó-
mine virtútum, qui tri-
umphátor hódie super
omnes cælos ascendísti,
ne derelínquas nos ór-
phanos; sed mitte pro-
míssum Patris in nos, Spí-
ritum veritátis, allelúja.

FERIA SECUNDA

INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS

Semiduplex

In I Nocturno

De Epístola prima beáti
Joánnis Apóstoli

Cap. 3, 1-18 Lectio i

VIDETE qualem
caritátem dedit
nobis Pater, ut
fílii Dei nominémur et

simus. Propter hoc mun-
dus non novit nos :
quia non novit eum.
Caríssimi, nunc fílii
Dei sumus : et non-
dum appáruit quid éri-
mus. Scimus quóniam
cum apparúerit, sími-
les ei érimus : quó-
niam vidébimus eum
sícuti est. Et omnis,
qui habet hanc spem
in eo, sanctíficat se,
sicut et ille sanctus est.
Omnis, qui facit pec-
cátum, et iniquitátem
facit : et peccátum est
iníquitas. Et scitis quia
ille appáruit ut pec-
cáta nostra tólleret : et
peccátum in eo non
est. Omnis, qui in eo
manet, non peccat : et
omnis, qui peccat, non
vidit eum, nec cognóvit
eum.

R. Post passióne
suam per dies quadra-
gínta appárens eis, et
loquens de regno Dei,
allelúja : * Et, vidéntibus
illis, elevátus est, alle-
lúja : et nubes suscé-
pit eum ab óculis eó-
rum, allelúja. **¶** Et con-
véscens, præcépit eis
ab Jerosólymis ne dis-
céderent, sed exspectá-

rent promissionem Patris. **Et**, vidéntibus.

Lectio ii

FILÍOLI, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam, justus est : sicut et ille justus est. Qui facit peccátum, ex diabolo est : quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Filius Dei, ut dissólvat ópera diaboli. Omnis, qui natus est ex Deo, peccátum non facit : quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt filii Dei, et filii diaboli. Omnis, qui non est justus, non est ex Deo, et qui non diligit fratrem suum : quóniam hæc est annuntiatio, quam audístis ab inítio, ut diligátis alterutrum. Non sicut Cain, qui ex maligno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus maligna erant ; fratris autem ejus, justa.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies

ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. **V.** A summo cælo egressio ejus, et occúrsum ejus usque ad summum ejus. **Spécies.**

Lectio iii

NOLÍTE mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non diligit, manet in morte. Omnis, qui odit fratrem suum, homicída est ; et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit : et nos debémus pro fratribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit víscera sua ab eo : quómodo caritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo neque lingua, sed ópere et veritáte.

R. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. **ŷ.** Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. **In. Glória Patri. In.**

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Sermo de Ascens. Dom., t. 3

Lectio iv

CHRISTUS ascéndens in cælum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dígnitas offerébat; et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis máni-bus suscepit oblátum, et suæ sedis fecit esse partícipem, et quod plus est, ad partem suæ dexteræ collocávit. Cognoscámus, quis est ille qui audívit, Sede ad dexteram meam : quæ natúra est, cui Deus dixit, Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit : Terra es, et in terram ibis.

R. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me

misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. **ŷ.** Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúptus fúero, mittam vobis eum. **Rogo.**

Lectio v

NON enim ad omnem glóriam cælos transísse suffécerat, non cum Angelis stare : sed cælos transívit, supra Chérubim ascéndit, ultra Séraphim elévatur, nec ante stetit, nisi sedem Domínicam meruísset. Vide quo spátio cælum separátur a terra, immo terra quanto ab ínferis abest, et ipsum cælum quanto ab altióre cælo separátur, et de altióre cælo ad Angelos quantum spátii est, ad superiores étiam Potestátes, ad ipsam quoque Domínicam sedem. Super hæc ómnia natúra nostra eleváta est, ut homo, qui loco tam húmili tenebátur, ut descendere non posset ultérius,

ad tam excelsam sedem elevarétur, ut áltius non posset ascéndere.

R. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assúptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. **V.** Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. **S**píritum.

Lectio vi

ET hæc osténdens Paulus dicébat : Qui descéndit, ipse est qui ascéndit. Et íterum : Descéndit ad inferióra terræ, et ascéndit super omnes cælos. Dícite igitur quisnam ascéndit, et quæ natúra eleváta est. In hoc enim cúpio remorári sermóne, ut humáni géneris commemoratióne, divínam cleméntiam cum omni admiratióne discámus, quæ summum honórem, magnámque glóriam nostræ natúræ largíta est, quæ ómnibus hodiérna die méruiť excelsior reperíri. Hódie Angeli atque Archán-

geli natúram nostram in sede Domínica immortáli glória fulgéntem vidérunt.

R. Ascéndens 712

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 16, 14-20

IN illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui vídebant eum resurrexisse, non credidérunt. Et reliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Eadem Homilia 29

ET Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. In véteri testaménto cognóvimus quod Elías sit raptus in cælum. Sed áliud est cælum aéreum, áliud æthéreum. Cælum quippe aéreum terræ est próximum : unde et

aves cæli dicimus, quia eas volitare in aëre videmus. In cælum itaque aëreum Elías sublevatus est, ut in secretam quamdam terræ regionem repente duceretur, ubi in magna jam carnis et spiritus quiete viveret, quousque ad finem mundi redeat, et mortis debitum solvat. Ille etenim mortem distulit, non evasit : Redemptor autem noster, quia non distulit, superavit, eamque resurgendo consumpsit, et resurrectionis suæ gloriā ascendendo declaravit.

R. Ego rogabo Patrem, et alium Paracletum dabit vobis, * Ut maneat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. **Ÿ.** Si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. **Ut.**

Lectio viii

NOTÁNDUM quoque est, quod Elías in curru legitur ascendisse : ut videlicet aperte demonstraretur, quia homo purus adiutorio indigebat aliéno. Per Angelos

quippe facta illa et ostensa sunt adjumenta : quia nec in cælum quidem aëreum per se ascendere poterat, quem naturæ suæ infirmitas gravabat. Redemptor autem noster non curru, non Angelis sublevatus legitur : quia is, qui fecerat omnia, nimirum super omnia sua virtute ferebatur. Illo etenim revertebatur, ubi erat : et inde redibat, ubi remanebat : quia cum per humanitatem ascenderet in cælum, per divinitatem suam et terram pariter continebat et cælum.

R. Ponis nubem ascensum tuum, Dómine : * Qui ambulas super pennas ventórum, allelúja. **Ÿ.** Confessionem et decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. **Qui.** Glória. **Qui.**

Lectio ix

SICUT autem Joseph a fratribus venditus venditionem Redemptoris nostri figuravit : sic Henoch translatus, atque ad cælum aëreum Elías sublevatus, ascen-

sióne[m] Domínicam utér-
que designávit. Ascen-
sió[n]is ergo suæ Dómi-
nus prænúntios et testes
hábu[it], unum ante le-
gem, álium sub lege :
ut quándóque veníret
ipse, qui veráciter cælos
penetráre potuísset. Un-
de et ipse ordo in eó-
rum quoque utrorúm-
que sublevatióne per
quædam increménta di-
stínguitur. Nam Henoch
translátus, Elías vero ad
cælum subvéctus esse
memorátur : ut veníret
póstmodum, qui nec
translátus nec subvé-
ctus, cælum æthéreum
sua virtúte penetráret.

Te Deum laudámus 11

FERIA TERTIA
INFRA OCTAVAM
ASCENSIONIS

Semiduplex

In I Nocturno

De Epístola prima beáti
Joánnis Apóstoli

Cap. 4, 1-21

Lectio i

ARÍSSIMI, nolíte
omni spíritui
crédere, sed
probáte spíritus si ex

Deo sint ; quóniam mul-
ti pseudoprophétæ ex-
iérunt in mundum. In
hoc cognóscitur spíritus
Dei : omnis spíritus qui
confitétur Jesum Chri-
stum in carne venísse,
ex Deo est : et omnis
spíritus qui solvit Je-
sum, ex Deo non est, et
hic est antichrístus, de
quo audístis quóniam
venit, et nunc jam in
mundo est. Vos ex Deo
estis, filioli, et vicístis
eum, quóniam major
est qui in vobis est,
quam qui in mundo.
Ipsi de mundo sunt :
ídeo de mundo loquún-
tur, et mundus eos au-
dit : nos ex Deo sumus.
Qui novit Deum, audit
nos ; qui non est ex
Deo, non audit nos : in
hoc cognóscimus spíri-
tum veritátis, et spíri-
tum erróris.

R. Post passióne[m]
suam per dies quadra-
gínta appárens eis, et
loquens de regno Dei,
allelúja : * Et, vidénti-
bus illis, elevátus est,
allelúja : et nubes sus-
cépit eum ab óculis eó-
rum, allelúja. **V.** Et con-
véscens, præcépit eis

ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissionem Patris. **Et**, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja : etnubes suscepit eum ab óculis eórum, allelúja.

Lectio ii

CARÍSSIMI, diligámus nos ínvicem, quia caritas ex Deo est; et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, et cognóscit Deum. Qui non diligit, non novit Deum : quóniam Deus caritas est. In hoc appáruit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est caritas : non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior dilexit nos, et misit Fílium suum propitiatióem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus dilexit nos : et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et caritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam

in eo manémus, et ipse in nobis : quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. **V.** A summo cælo egressio ejus, et occúrsum ejus usque ad summum ejus. **S**pécies.

Lectio iii

QUISQUIS conféssus fúerit quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus caritas est, et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfécta est caritas Dei nobíscum, ut fidúciám habeámus in die judícii : quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritate : sed perfécta

cáritas foras mittit timórem, quóniam timor pœnam habet; qui autem timet, non est perfectus in caritatē. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit : Quóniam diligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo : ut qui diligit Deum, diligat et fratrem suum.

R. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. **V.** Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In virtúte tua, allelúja. **Gloria Patri.** In virtúte tua, allelúja.

In II Nocturno

Sermo sancti Máximi
Epíscopi

Homilia 43, quæ est 2 de
Pentecoste, ante med.

Lectio iv

MÉMINIT sánctitas vestra, quod áquilæ illi de Psaltério, cujus inno-

vátam juventútem lé-gimus, comparáverim Salvatórem. Est enim similitúdo non parva. Sicut enim áquila humília déserit, alta petit, cælórum vicína conscéndit : ita et Salvátor humília inférni desérui, paradísi altióra pétiit, cælórum fastigia penetrávit. Et sicut áquila, relíctis terrénis sórdibus, sublíme volans, puriórís áëris salubritáte perfrúitur; ita et Dóminus, terrenórum fæcem déserens peccatórum, in Sanctis suis vólitans, puriórís vitæ simplicitáte lætátur.

R. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. **V.** Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet : cum assúptus fúero, mit-tam vobis eum. **Rogo.**

Lectio v

PER ómnia igitur á-quilæ comparátio cónvenit Salvatóri. Sed

quid fácimus, quod áquila prædam frequenter díripit, tollit frequenter aliénum? Nec in hoc tamen dissímilis est Salvátor. Prædam enim quodámmodo sústulit, cum hóminem, quem suscepit, inférni raptum fáucibus portávit ad cælum, et aliénæ dominationis, id est, diabólicæ potestátis servum, de captivitáte érutum, duxit ad altióra captívum, sicut scriptum est in prophéta : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

R. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem ; et cum assumptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. **Y.** Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. **S**píritum.

Lectio vi

ASCÉNDIT, inquit, in altum, captívam duxit captivitátem. Quam bene triúmphum Dómini prophéta descríbit !

Solébat, sicut dicunt, regum triumphántium currus captivórum pompa præcédere. Ecce Dóminum eúntem ad cælos non præcédit, sed comitátur gloriósa captívitás ; non ante vehículum dúcitur, sed ipsa évehit Salvatórem. Quodam enim mystério, dum Fílius Dei filium hóminis sústulit ad cælum, ipsa captívitás portátur, et portat.

R. Ascéndens 712

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 16, 14-20

IN illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, apparuit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non credidérunt. Et réliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Eadem Homilia 29

CONSIDERÁNDUM nobis est, quid est quod Marcus ait : Sedet a dextris Dei ;

et Stéphanus dicit : Vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Quid est quod hunc Marcus sedéntem, Stéphanus vero stantem se vidére testátur? Sed scitis, fratres, quia sedére iudicántis est, stare vero pugnántis vel adjuvántis.

R. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. **ŷ.** Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos. **Ut.**

Lectio viii

QUIA ergo Redémptor noster assúptus in cælum et nunc ómnia júdicat, et ad extrémum iudex ómnium véniet, hunc post assumptiónem Marcus sedére describit, quia post ascensionis suæ glóriam iudex in fine vidébitur. Stéphanus vero hunc in labóre certáminis pósitus stantem vidit, quem

adjutórem hábuit : quia ut iste in terra persecutórum infidelitátem vínceret, pro illo de cælo illíus grátia pugnávit.

R. Ponis nubem ascensum tuum, Dómine : * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúja. **ŷ.** Confessióem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui ámbulas. **Glória Patri. Qui ámbulas.**

Lectio ix

SÉQUITUR : Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Quid in his considerándum est, quid memóriæ còmmendándum : nisi quod præcéptum obediéntia, obediéntiam vero signa secúta sunt? Sed quia auctóre Deo breviter lectiónem evangélicam exponéndo transcúrrimus : restat, ut áliquíd de ipsa tantæ consideratióne solemnitátis dicámus.

Te Deum laudámus 11

FERIA QUARTA

INFRA OCTAVAM
ASCENSIONIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola secúnda
beáti Joánnis Apó-
stoli

Vers. 1-13 Lectio i

SÉNIOR Eléctæ dó-
minæ et natis
ejus, quos ego
díligo in veritáte, et non
ego solus, sed et omnes
qui cognovérunt veritá-
tem, propter veritátem,
quæ pérmanet in nobis
et nobíscum erit in
ætérum. Sit vobíscum
grátia, misericórdia,
pax a Deo Patre et a
Christo Jesu Fílio Pa-
tris in veritáte et cari-
táte. Gavísus sum valde,
quóniam invéni de fíliis
tuis ambulátes in veri-
táte sicut mandátum
accépimus a Patre. Et
nunc rogo te, dómina,
non tamquam mandá-
tum novum scribens
tibi, sed quod habúi-

mus ab inítio, ut dili-
gámus altérutrum.

R. Post passióem
suam per dies quadra-
gínta appárens eis, et
loquens de regno Dei,
allelúja: * Et, vidéntibus
illis, elevátus est, alle-
lúja : et nubes suscé-
pit eum ab óculis eó-
rum, allelúja. **V.** Et con-
véscens, præcépit eis
ab Jerosólymis ne dis-
céderent, sed exspectá-
rent promissióem Pa-
tris. **Et, vidéntibus.**

Lectio ii

ET hæc est caritas, ut
ambulémus secún-
dum mandáta ejus. Hoc
est enim mandátum, ut
quemádmódum audí-
stis ab inítio, in eo am-
bulétis. Quóniam multi
seductóres exiérunt in
mundum, qui non con-
fiténtur Jesum Christum
venísse in carnem : hic
est sedúctor et anti-
christus. Vidéte vosmet-
ípsos, ne perdátis quæ
operáti estis, sed ut
mercédem plenam acci-
piátis. Omnis, qui recé-
dit, et non pérmanet in
doctrína Christi, Deum
non habet; qui pérma-

net in doctrína, hic et Patrem et Fílium habet.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. **ψ.** A summo cælo egréssio ejus, et occúrsum ejus usque ad summum ejus. **Spécies.**

Lectio iii

Si quis venit ad vos et hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixerítis. Qui enim dicit illi Ave, comunicat opéribus ejus malígnis. Plura habens vobis scríbere, nólui per chartam et atraméntum; spero enim me futúrum apud vos et os ad os loqui, ut gáudium vestrum plenum sit. Salútant te fílii soróris tuæ Eléctæ.

R. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. **ψ.** Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In virtúte tua, allelúja. **Glória Patri.** In virtúte tua, allelúja.

In II Nocturno

Sermo sancti Gregórii Nysséni

Orat. de Ascens. Domini

Lectio iv

HODIÉRNAM celebritátem satis per se magnam, prophéta David majórem éfficit, dum illi gáudium e Psalmis adjúngit. Hic enim excélsus prophéta supra se ípsam egrédiens, tamquam córporis ónere nihil premátur, infert se cæléstibus potestátibus, et voces eárum nobis expónit, cum in cælum redeúntem Dóminum ipsæ comitántes, Angelis; qui versántur in terris, quibúsque in humanam vitam ingrédus commissus est, ímpérant ad hunc modum : Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

R. Tempus est, ut révertar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum :

* Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custodiat, allelúja, allelúja. *Ÿ.* Nisi ego abiero, Paráclitus non véniet : cum assumptus fuero, mittam vobis eum. *R.* Rogo.

Lectio v

ET quóniam ubicúmque fuérit ille, qui in seípso ómnia contémnet, pro suscipiéntium captu seípsum dimetitur (neque enim solum inter hómines homo fit, verum étiam dum inter Angelos versátur, ad illórum vocem sese demíttit) idcírco janitóres intérogant : Quis est iste Rex glóriæ? Respóndent ipsis, demonstrántque fortem et poténtem in prælio, qui pugnáturus erat contra illum, qui natúram humanam in servitúte captívam detinébat, et eversúrus eum, qui mortis habébat impérium : ut gravíssimo hoste superáto, genus hóminum in libertátem et pacem vindicáret.

R. Non turbétur cor

vestrum : ego vado ad Patrem; et cum assumptus fuero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. *Ÿ.* Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum veritátis.

Lectio vi

OCCÚRRUNT ei custodes, et portas jubent reclúdi, ut in ipsis rursum glóriam assequátur. Verum non agnóscunt eum, qui sórdidam vitæ nostræ stolam indútus est : cujus rubra sunt vestiménta ex humanórum malórum torculári. Itaque rursus cómites ejus vóci-bus illis interrogántur : Quis est iste Rex glóriæ? Respondétur autem non ámplius, Fortis et potens in prælio; sed, Dóminus virtútum, qui mundi principátum obtínuit, qui summátim ómnia in se collégit, qui prístinum in statum cuncta restítuit : ipse est Rex glóriæ.

R. Ascéndens 712

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Marcum

Lectio vii. Cap. 16, 14-20

IN illo tempore : Recumbentibus undecim discipulis, apparuit illis Jesus : et exprobravit incredulitatem eorum et duritiam cordis, quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papae

Eadem Homilia 29

Hoc autem nobis primum querendum est, quidnam sit, quod, nato Domino, apparuerunt Angeli, et tamen non leguntur in albis vestibus apparuisse : ascendente autem Domino, missi Angeli in albis leguntur vestibus apparuisse. Sic etenim scriptum est : Videntibus illis, elevatus est, et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Cumque intuerentur in caelum euntem illum, ecce duo

viri steterunt iuxta illos in vestibus albis. In albis autem vestibus gaudium et sollemnitas mentis ostenditur. Quid est ergo, quod, nato Domino, non in albis vestibus ; ascendente autem Domino, in albis vestibus Angeli apparent : nisi quod tunc magna sollemnitas Angelis facta est, cum caelum Deus homo penetravit ? Quia, nascente Domino, videbatur divinitas humiliata ; ascendente vero Domino, est humanitas exaltata. Albæ etenim vestes exaltationi magis congruunt, quam humiliationi.

R. Ego rogabo Patrem, et alium Paracletum dabit vobis, * Ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, allelúja. **V.** Si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos : si autem abiero, mittam eum ad vos. **Ut maneat.**

Lectio viii

IN ascensione ergo ejus Angeli in albis vestibus videri debuérunt :

quia qui in nativitate sua apparuit Deus humilis, in ascensione sua ostensus est homo sublimis. Sed hoc nobis magnopere, fratres carissimi, in hac solemnitate pensandum est : quia delatum est hodierna die chirographum damnationis nostrae, mutata est sententia corruptionis nostrae. Illa enim natura, cui dictum est : Terra es, et in terram ibis ; hodie in caelum ivit. Pro hac ipsa namque carnis nostrae sublevatione, per figuram beatus Job Dominum avem vocat. Quia enim ascensionis ejus mysterium Judaeam non intelligere conspexit, de infidelitate ejus per figuram beatus Job sententiam protulit, dicens : Semitam ignoravit avis.

R. Ponis nubem ascensum tuum, Domine :
***** Qui ambulas super pennas ventorum, alleluya. **ψ.** Confessionem et decorem induisti, amictus lumen sicut vestimentum. Qui ambulas. **Gloria Patri. Qui ambulas.**

Lectio ix

Avis enim recte appellatus est Dominus, quia corpus carneum ad aethera libravit. Cujus avis semitam ignoravit, quisquis eum ad caelum ascendisse non credidit. De hac solemnitate per Psalmistam dicitur : Elevata est magnificentia tua super caelos. De hac rursus ait : Ascendit Deus in jubilatione, et Dominus in voce tubae. De hac iterum dicit : Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem, dedit dona hominibus. Ascendens quippe in altum, captivam duxit captivitatem : quia corruptionem nostram virtute suae incorruptionis absorbit. Dedit vero dona hominibus, quia misso desuper Spiritu, alii sermonem sapientiae, alii sermonem scientiae, alii gratiam virtutum, alii gratiam curationum, alii genera linguarum, alii interpretationem tribuit sermonum.

Te Deum laudamus 11

Vesp. de seq. die Octava.

FERIA QUINTA

IN OCTAVA ASCENSIONIS

Duplex majus

In I Nocturno

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Ephésios

Cap. 4, 1-21 Lectio i

QBSECRO itaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum paciéntia, supportántes ínvicem in caritáte, solliciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus.

R. Post passióem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja : * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja : et nubes suscepit eum ab óculis eórum, allelúja. **V.** Et convéscens, præcépít eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissióem Patris. **Et**, vidéntibus.

Lectio ii

QUOD autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferiôres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastôres, et doctôres ad consummationem sanctórum in opus ministérii, in ædificatióem cörperis Christi : donec occurrámus omnes in unitátem fidei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi : ut

jam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hominum, in astútia ad circumventiόνem erróris.

R. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. **ψ.** A summo cælo egréssio ejus, et occúrsum ejus usque ad summum ejus. **Spécies.**

Lectio iii

VERITÁTEM autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus : ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem junctúram subministra-ti-ónis, secúndum operati-ónem in mensúram uniuscujúsque mem-bri, augméntum córporis facit in ædificati-ónem sui in caritáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et Gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habén-

tes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorán-tiam, quæ est in illis, propter cæcitatém cordis ipsórum, qui despe-rántes, semetípsos tradidérunt impudicitíæ, in operati-ónem immundítie omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis.

R. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. **ψ.** Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus **In.** Glória Patri. **In.**

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 3 de Ascensione Domini, qui est 176 de Tempore

Lectio iv

QUONIAM, caríssimi, quæ Dóminus Jesus Christus in hoc mundo sub fragilitáte nostra miracula édedit, nobis profíciunt : qui dum humánam condi-ti-ónem sidéribus importávit, credéntibus cælum patére posse monstrávit : et dum

victórem mortis in cæléstia elevávit, victóri-
bus quo sequántur os-
téndit. Ascénsio ergo
Dómini cathólicæ fidei
confirmátio fuit : ut se-
cúri in pósterum crede-
rémus miráculi illíus
donum, cujus jam in
præsénti percepissémus
efféctum; et fidélis quis-
que cum jam tanta per-
céperit, per ea, quæ co-
gnóscit præstita, discat
speráre promíssa, ac
Dei sui prætéritam præ-
sentémque bonitátem,
quasi futurórum téneat
cautiónem.

R'. Tempus est, ut re-
vértar ad eum, qui me
misit, dicit Dóminus :
nolíte contristári, nec
turbétur cor vestrum :

*** Rogo pro vobis Pa-**
trem, ut ipse vos custó-
diat, allelúja, allelúja.

Ÿ. Nisi ego abiero, Pará-
clitus non véniet : cum
assúptus fúero, mit-
tam vobis eum. **Rogo.**

Lectio v

SUPER excélsa ergo
cæli terrénus cor-
pus impónitur : ossa, in-
tra sepúlchri angústias
paulo ante conclúsa,
Angelórum cœtibus in-

ferúntur : in grémium
immortalitátis mortális
natúra transfúnditur : et
ideo sacra apostólicæ
lectiόνis testátur histó-
ria : Cum hæc dixisset,
inquit, vidéntibus illis,
elevátus est. Dum au-
dis elevátum, agnósce
milítiæ cæléstis obsé-
quium : unde hodiérna
festívitás hómínis nobis
et Dei sacraménta ma-
nifestávit. Sub una ea-
démque persóna, in
eo qui élevat, divínam
poténtiam; in eo au-
tem qui elevátur, hu-
mánam cognósce sub-
stántiam.

R'. Non turbétur cor
vestrum : ego vado ad
Patrem; et cum as-
súptus fúero a vobis,
mittam vobis, allelúja,

*** Spíritum veritátis, et**
gaudébit cor vestrum,
allelúja. **Ÿ.** Ego rogábo
Patrem, et álium Pará-
clitum dabit vobis. **Spi-**
ritum veritátis.

Lectio vi

IDEÓQUE omnímódis
detestánda sunt ve-
néna Orientális erróris,
qui ímpia novitáte præ-
súmit assérere Fílium
Dei ac fílium hómínis

unius esse naturæ. In altérutra enim parte, vel qui solum hóminem fuisse díxerit, negábit Conditóris glóriam; vel qui solum Deum, negábit misericórdiam Redemptóris. Quo génere non fácte Ariánuſ evan-gélicam póterit habére veritátem, ubi Fílium Dei nunc æquálem légimus, nunc minórem. Qui enim unius naturæ Salvatórem nostrum mortífera persuasióne crediderit, solum hóminem, aut solum Deum cogétur dícere crucifíxum. Sed non ita est. Mortem enim nec solus Deus sentíre, nec solus homo superáre potuísset.

R. Ascéndens 712

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 16, 14-20

IN illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, apparuit illis Iesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et reliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Eadem Homilia 29

DE hac ascensionis ejus glória étiam Hábacuc ait : Elevátus est sol, et luna stetit in órđine suo. Quis enim solis nómine, nisi Dóminus; et quæ lunæ nómine, nisi Ecclésiá designá-tur? Quoúsque enim Dóminus ascéndit ad cælos, sancta ejus Ecclésia advérſa mundi omnímodo formidávit; at postquam ejus ascensione roboráta est, apérte prædicávit quod oc-cúlte crédidit. Elevátus est ergo sol, et luna stetit in órđine suo : quia cum Dóminus cælum pétíit, sancta ejus Ecclésia in auctoritáte prædicatiónis excrevit.

R. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíſcum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. **Ÿ.** Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos. **Ut.**

Lectio viii

HINC ejúsdem Ecclésiæ voce per Salomónem dicitur : Ecce iste venit sáliens in món-tibus, et translíens colles. Considerávit namque tantórum óperum cúlmina, et ait : Ecce iste venit sáliens in món-tibus. Veniéndó quippe ad redemptiónem nostram, quosdam, ut ita dicam, saltus dedit. Vultis, fratres caríssimi, ipsos ejus saltus agnóscere? De cælo venit in úterum, de útero venit in præsépe, de præsépe venit in crucem, de cruce venit in sepúlchrum, de sepúlchro rédiit in cælum. Ecce, ut nos post se currere fáceret, quosdam pro nobis saltus manifestáta per carnem Véritas dedit : quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde : Trahe nos : post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

R. Ponis nubem ascensum tuum, Dómine :

* Qui ámbulas super

pennas ventórum, alle-lúja. **Y.** Confessióem et decórem induísti, amíctus lumen sicut vestiméntum. **Qui. Gló-ria Patri. Qui.**

Lectio ix

UNDE, fratres caríssimi, opórtet, ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terrena fugiámus : nihil nos jam deléctet in ínfimis, qui Patrem habémus in cælis. Et hoc nobis est magnópere perpendéndum : quia is qui plácidus ascéndit, terríbilis redíbit; et quidquid nobis cum mansuetú-dine præcépit, hoc a nobis cum dístrícti-one éxiget. Nemo ergo indúlta pœniténtiæ témpora parvipéndat, nemo curam sui, dum valet, ágere négligat : quia Redémptor noster tanto tunc in júdícium dístríctior véniet, quanto nobis ante júdícium magnam patiéntiam prærogávit.

Te Deum laudámus 11

In II Vesp. non fit Com-memoratio sequentis.

Duobus seq. diebus Officium fit ut in Festo 703 sicut infra Oct. Ascensionis, exceptis LECTIONIBUS, quæ habentur propriæ, et R. viii, CAPITULIS, ANTI-PHONIS ad Benedictus et Magnificat, et ORATIONE, quæ dicuntur de *Dominica* infra Oct. Ascensionis, ut supra 734 — Et non dicuntur Preces ad Primam et Completorium.

Feria tamen VI fit de quolibet Officio novem Lectionum occurrenti vel translato, cum Commemoratione Feriæ, quæ omittitur tantum in Duplicibus I vel II classis. Ad Vesperas autem, in omnibus Officiis quæ non sint Duplicia I vel II classis, fit Com. Sabbati seq.: *Ant* Cum venerit, *℣*. Dominus in cælo, *ut supra* 736

FERIA SEXTA

POST OCT. ASCENSIONIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Epístola tertia
beáti Joánnis Apóstoli

Vers. 1-14 Lectio i

SENIOR Gajo caríssimo, quem ego díligo in veritáte. Caríssime, de

ómnibus oratióem fá-
cio prósper te ingredi
et valére, sicut prósper
agit ánima tua. Gavísus
sum valde veniéntibus
frátribus, et testimó-
nium perhibéntibus ve-
ritáti tuæ, sicut tu in
veritáte ámbulas. Ma-
jórem horum non hábeo
grátiam, quam ut áu-
diam filios meos in ve-
ritáte ambuláre.

R. Post passióem su-
am per dies quadra-
gínta appárens eis, et
loquens de regno Dei,
allelúja : * Et, vidénti-
bus illis, elevátus est,
allelúja : et nubes sus-
cépit eum ab óculis
eórum, allelúja. *℣*. Et
convéscens, præcépit
eis ab Jerosólymis ne
discéderent, sed exspe-
ctárent promissióem
Patris. *Et*, vidéntibus.

Lectio ii

CARÍSSIME, fidéliter
facis quidquid ope-
ráris in fratres, et hoc
in peregrínos, qui testi-
mónium reddidérunt ca-
ritáti tuæ in conspéctu
ecclésiæ : quos bene-
fáciens dedúces digne
Deo. Pro nómine enim

eius profecti sunt, nihil accipientes a Gentibus. Nos ergo debemus suscipere huiusmodi, ut cooperatores simus veritatis. Scripsissem forsitan ecclesiae : sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrophes, non recipit nos. Propter hoc, si venero, commonebo ejus opera, quae facit verbis malignis garruens in nos : et, quasi non ei ista sufficiant, neque ipse suscipit fratres, et eos, qui suscipiunt, prohibet et de ecclesia ejicit.

R. Omnis pulchritudo Domini exaltata est super sidera : * Species ejus in nubibus caeli, et nomen ejus in aeternum permanet, alleluya. **Y.** A summo caelo egressio ejus, et occursus ejus usque ad summum ejus. **S.** Species.

Lectio iii

CARISSIMA, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui bene facit, ex Deo est : qui male facit, non vidit Deum. Demetrio testimonium redditur ab omni-

bus, et ab ipsa veritate, sed et nos testimonium perhibemus : et nosti quoniam testimonium nostrum verum est. Multa habui tibi scribere : sed nolui per atramentum et calamus scribere tibi. Spero autem protinus te videre, et os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

R. Exaltare, Domine, alleluya, * In virtute tua, alleluya. **Y.** Elevata est magnificentia tua super caelos. Deus. **In.** Gloria Patri. **In.**

In II Nocturno

De Sermonem sancti Augustini Episcopi

Idem Sermo 176, in fine

Lectio iv

SALVATOR noster, carissimi, si non in nostra carne diabolus triumphavit, se exercuit, non nobis vicit. Si non in nostro corpore resurrexit, conditioni nostrae resurgendo nihil contulit. Haec qui dicit, susceptae et assumptae carnis non intelligit rationem,

confúndit órđinem, evá-
cuat utilitátem. Si non
in nostra carne perégit
medicínam, solam ergo
ex hómīne nascéndi elé-
git injúriam. Recédāt a
sénsibus nostris tam pe-
riculósa persuásio. De
nostro est quod appén-
dit, de suo est quod do-
návīt. Meum testor esse
quod cécidit, ut meum
sit quod resurréxit. Me-
um testor esse quod já-
cuit intra túmulum, ut
meum sit quod ascéndit
in cælum.

R. Tempus est, ut re-
vértar ad eum, qui me
misit, dicit Dóminus :
nolíte constrictári, nec
turbétur cor vestrum :

* Rogo pro vobis Pa-
trem, ut ipse vos custó-
diat, allelúja, allelúja.

Ÿ. Nisi ego abiero, Pa-
ráclitus non véniet :
cum assúptus fúero,
mittam vobis eum. **R.** Ro-
go.

Lectio v

IN illo itaque nostri
géneris córpore nos
Christi mors vivificávit,
nos resurréctio eréxit,
nos ascénsio consecrá-
vit. In illo nostræ orígī-
nis córpore cæléstibus

regnis arrham nostræ
conditiónis impósuit.
Elaborémus ergo, car-
ríssimi, ut quemádmó-
dum Dóminus in hac
die nostro cum córpore
ad supérna conscéndit,
ita nos post illum quó-
modo póssumus, spe
ascendámus, et corde
sequámur. Ipso afféctu
páriter et proféctu as-
cendámus post illum :
étiam per vítia ac pas-
siónes nostras. Si útique
unusquisque nostrum
súbdere eas sibi stúdeat,
ac super eas stare con-
suéscat, ex ipsis sibi gra-
dum cónstruit, quo pos-
sit ad superióra conscén-
dere. Elevábunt nos, si
fúerint infra nos.

R. Non turbétur cor
vestrum : ego vado ad
Patrem; et cum as-
súptus fúero a vobis,
mittam vobis, allelúja,
* Spíritum veritátis, et
gaudébit cor vestrum,
allelúja. **Ÿ.** Ego rogábo
Patrem, et álium Pará-
clitum dabit vobis. **S**pí-
ritum.

Lectio vi

DE vítiis nostris sca-
lam nobis fácimus,
si vítia ipsa calcámus.

Nam cum bonitátis auctóre non ascéndit malítia, nec cum Fílio Vírginis libído atque luxúria. Non, inquam, ascéndunt vítia post virtútum paréntem, peccáta post justum, nec infirmitátes ac morbi possunt ire post medicum. Igitur, si intráre ipsíus médici regnum vólumus, prius vúlnera nostra curémus. Ordinémus et custodiámus in nobis statum utriúsque substántiæ; ne ánimam, nobiliórem útique hóminis portió- nem, tártaro pars devólvat inférior : sed secum pótius cælo sanctificátum corpus acquirat natúra gloriósior : ipso adjuvánte, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

R. Ascéndens 712

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Cap. 15, 26-27; 16, 1-4

Lectio vii

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis

a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

**Tract. 92 in Joannem,
circa médium**

VENIT die Pentécostes Spíritus Sanctus in centum vigínti hómines congregátos, in quibus et Apóstoli omnes erant : qui illo adimpléti, cum linguis ómnium gén- tium loqueréntur, plures ex his, qui áderant, tanto miráculo stupe- fácti (quandóquidem vidérunt, loquente Petro, tam magnum atque divínium testimónium perhibéri de Christo, ut ille, qui occísus ab eis inter mórtuos de- putabátur, resurrexísse et vívere probarétur) compúncti corde convérsi sunt, et tanti sán- guinis, tam ímpie atque immániter fusi, indul- géntiam percepérunt, ipso redépti sángine quem fuderunt.

R. Ego rogábo Pa- trem, et álium Parácli-

tum dabit vobis, * Ut máneat vobiscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúja. *Ÿ.* Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat.

Lectio viii

CHRISTI enim sanguis sic in remissionem peccatorum ómnium fusus est, ut ipsum étiam peccátum posset delére, quo fusus est. Hoc ergo íntuens Dóminus dicébat : Odio habuérunť me gratis : cum autem vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me. Tamquam díceret : Odio me habuérunť, et occidérunt vídéntes; sed tale de me Paráclitus testimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non vídéntes. Et vos, inquit, testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Perhibébit Spíritus Sanctus, perhibébitis et vos. Quia enim ab inítio mecum estis, potéstis prædicáre quod nostis : quod ut modo non faciátis, illíus

Spíritus plenitúdo nondum adest vobis.

R. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos.

* Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúja. *Ÿ.* Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquétur : et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum. Glória. Cum.

Lectio ix

ILLE ergo testimónium perhibébit de me, et vos testimónium perhibébitis : dabit enim vobis fidúciám testimónium perhibéndi caritas Dei diffúsa in córdibus vestris per Spíritum Sanctum, qui dábitur vobis. Quæ útique Petro adhuc defuit, quando mulieris ancíllæ interrogatióne pertérritus, non pótuit verum testimónium perhibére, sed contra suam pollicitatiónem timóre magno compúlsus est ter negáre. Timor autem iste non est in caritáte : sed perfécta caritas foras mittit timórem. Dénique

ante passióem Dómini, servílis timor ejus interrogátus est a fémina servitútis; post resurrectionem vero Dómini, liberális ejus amor ab ipso príncipe libertátis: et ídeo ibi turbabátur, hic tranquillabátur; ibi quem diléxerat, negábat; hic quem negáverat, diligébat. Sed adhuc étiam tunc amor ipse infirmus fúerat et angústus, donec eum roboráret et dilatáret Spíritus Sanctus.

Te Deum laudámus 11

Ad Laudes, Horas et Vesperas, omnia ut in Dominica infra Oct. 735, præter Com. Oct.

Sabbato

IN VIGILIA PENTECOSTES

I-classis Semiduplex

Ab hac die cessant omnes Octavæ particulares usque ad Festum Ssmæ Trinitatis inclusive.

In I Nocturno

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli

Vers. 1-13 Lectio i

UDAS, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo

Patre diléctis et Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis et pax et caritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem faciēns scribēdi vobis de commúni vestra salúte, necesse hábui scribere vobis déprecans supercertári semel traditæ sanctis fidei. Subintroiērunt enim quidam hómines, qui olim præscripti sunt in hoc judícium, ímpii, Dei nostri grátiam transferētes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

R. Post passióem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúja: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúja: et nubes suscepit eum ab óculis eórum, allelúja. **Y.** Et convéscens, præcepit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissióem Patris. **Et, vidéntibus.**

Lectio ii

COMMONÉRE autem vos volo, sciētes semel

omnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit : ánge-los vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in iudícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomórrha et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes; símilitér et hi carnem quidem máculant, dominationem autem spernunt, majestátem autem blasphemant.

℞. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : * Spécies ejus in núbibus cæli, et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúja. ♪. A summo cælo egressio ejus, et occúr-
sus ejus usque ad summum ejus. Spécies.

Lectio iii

CUM Míchaël Archángelus cum diábolo

dísputans altercarétur de Móysi corpore, non est ausus iudícium inférre blasphemíæ, sed dixit : Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphemant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt et in contradiccióne Core perierunt! Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus ferí maris despumántes suas confusió-
nes, sídera errántia : quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℞. Exaltáre, Dómine, allelúja, * In virtúte tua, allelúja. ♪. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In virtúte. Glória Patri. In virtúte.

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi de Sýmboło ad Catechúmenos

Lib. 4 cap. 1 tom. 9

Lectio iv

DUM per sacratísimum crucis signum vos suscepit in útero sancta mater Ecclésia, quæ sicut et fratres vestros cum summa lætítia spiritaliter páriet, nova proles futúra tantæ matris, quoúsque per lavácrum sanctum regenerátos veræ luci restítuat, cóngruis aliméntis eos, quos portat, pascat in útero, et ad diem partus sui lætos læta perdúcat : quóniam non tenétur hæc senténtia Hevæ, quæ in tristítia et gémitu parit filios; nec ipsos gaudentes, sed pótius flentes. Hæc enim solvit, quod illa ligáverat : ut prolem, quam per inobediéntiam suí, morti donávit, hæc per obediéntiam restítuat vitæ.

Omnia sacraménta, quæ acta sunt et agúntur in vobis per ministérium servórum Dei, exorcismis, oratióibus, cánticis spirituálibus, insufflatiόνibus, cilício, inclinatióne cervícum, humilitáte pedum, pavor ipse omni securitáte appeténdus : hæc ómnia, ut dixi, escæ sunt, quæ vos reficiunt in útero, ut renátos ex baptismo hílares vos mater exhibeat Christo.

R. Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus : nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum : * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, allelúja, allelúja. **ψ.** Nisi ego abiero, Paráclitus non véniet : cum assúptus fúero, mittam vobis eum. **Rogo.**

Lectio v

ACCEPÍSTIS et sýmboolum, protectiόνem parturiéntis contra venéna serpéntis. In Apocalýpsi Joánnis Apóstoli scriptum est hoc, quod staret draco in conspéctu mulieris, quæ

paritúra erat, ut, cum peperisset, natum ejus coméderet. Dracónem diábolum esse, nullus vestrum ignórat: mulierem illam Vírginem Mariám significásse, quæ caput nostrum íntegra íntegrum péperit; quæ étiam ipsa figúram in se sanctæ Ecclésiæ demonstrávit: ut quómodo filium páriens, virgo permánsit, ita et hæc omni témpore membra ejus páriat, et virginitátem non amíttat. Ipsas senténtias sacratíssimi sýmboli adjuvánte Dómino exponéndas suscepimus, ut, quid singulæ contíneant, vestris sénsibus intimémus. Paráta sunt corda vestra, quia exclusus est inimícus de córdibus vestris.

R. Non turbétur cor vestrum: ego vado ad Patrem; et cum assúptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúja, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúja. **V.** Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vi

HUIC vos renuntiáre professi estis: in qua professióne; non homínibus, sed Deo et Angelis ejus conscribéntibus dixístis, Renúntio. Renuntiáte non solum vóci bus, sed étiam móribus: non tantum sono linguæ, sed et actu vitæ: nec tantum lábiis sonántibus, sed opéribus pronuntiántibus. Scitóte vos cum cállido, antíquo, et veter nóso inimíco suscepisse certámen: non in vobis post renuntiatió nem invéniat ópera sua, non jure vos átrahat in servitútem suam. Deprehénderis enim et detégeris, Christiáne, quando áliud agis, et áliud profitéris: fidélis in nómine, áliud demónstrans in ópere, non tenens promissi ónis tuæ fidem: modo ingrédies ecclésiám orati ónes fúndere, post módicum in spectáculis cum histriónibus impudíce clamáre. Quid tibi cum pompis diáboli, quibus renuntiásti?

R. Ascéndens 712

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem

Lectio vii Cap. 14, 15-21

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Si diligitis me, mandata
mea servate. Et ego ro-
gabo Patrem, et alium
Paracletum dabit vobis.
Et reliqua.

Homilia sancti Augusti-
ni Episcopi

Tractatus 74 in Joann.
sub finem, et 75

QUOD ait, Rogabo
Patrem, et ali-
um Paracletum
dabit vobis : ostendit et
seipsum esse Paracletum.
Paracletus enim
Latine dicitur advocatus :
et dictum est de
Christo : Advocatum ha-
bemus ad Patrem, Je-
sum Christum justum.
Sic autem mundum dixit
non posse accipere Spi-
ritum Sanctum, sicut
etiam dictum est : Pru-
dentia carnis inimica est
Deo : legi enim Dei non
est subiecta, nec enim
potest : velut si dicamus :
Injustitia justitia
esse non potest. Mun-

dum quippe ait hoc loco,
mundi significans dilec-
tores : quæ dilectio non
est a Patre. Et ideo di-
lectioni hujus mundi, de
qua satagimus ut mi-
nuatur et consumatur in
nobis, contraria est di-
lectio Dei, quæ diffunditur
in cordibus nostris
per Spiritum Sanctum,
qui datus est nobis.

R. Ego rogabo Pa-
trem, et alium Para-
cletum dabit vobis, * Ut
maneant vobiscum in
æternum, Spiritum ve-
ritatis, alleluya. **V.** Si
enim non abiero, Pa-
racletus non veniet ad
vos : si autem abiero,
mittam eum ad vos. **Ut.**

Lectio viii

MUNDUS ergo eum ac-
cipere non potest,
quia non videt eum, ne-
que scit eum. Non enim
habet invisibiles oculos
mundana dilectio, per
quos videri Spiritus
Sanctus potest, qui vi-
deri nisi invisibiliter non
potest. Vos autem, in-
quit, cognoscetis eum :
quia apud vos manebit,
et in vobis erit. Erit in
eis, ut maneant ; non
manebit, ut sit : prius

est enim esse alicubi, quam manere. Sed ne putarent quod dictum est, Apud vos manebit; ita dictum, quemadmodum apud hominem hospes visibiliter manere consuevit, exposuit quid dixerit, Apud vos manebit, cum adjunxit et dixit, In vobis erit.

R. Si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. * Cum autem venerit ille, docebit vos omnem veritatem, alleluya. **V.** Non enim loquetur a semetipso: sed quaecumque audiet, loquetur: et quae ventura sunt, annuntiabit vobis. **Cum.** **Gloria Patri.** **Cum.**

De Festo, cujus ad Laudes facienda sit Commemoratio, non dicitur hac nocte ix Lectio.

Lectio ix

ERGO invisibiliter videtur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis ejus scientia: sic enim a nobis videtur in nobis et nostra scientia. Nam faciem videmus alterius, nostram

videre non possumus: scientiam vero nostram videmus, alterius non videmus. Sed scientia numquam est nisi in nobis: Spiritus autem Sanctus potest esse etiam sine nobis. Datur quippe ut sit et in nobis: sed videri et sciri, quemadmodum videndus et sciendus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissionem Spiritus Sancti, ne quisquam putaret, quod ita eum Dominus daturus fuerit velut pro seipso, ut non et ipse cum eis esset futurus, adjecit atque ait: Non relinquam vos orphanos, veniam ad vos. Quamvis ergo nos Filius Dei suo Patri adoptaverit filios, et eundem Patrem nos voluerit habere per gratiam, qui ejus Pater est per naturam: tamen etiam ipse circa nos paternum affectum quodammodo demonstrat, cum dicit: Non relinquam vos orphanos.

Te Deum laudamus 11

Ad Laudes et Horas, omnia ut in Dominica infra Octavam 735

DOMINICA PENTECOSTES

Duplex I classis
cum Octava privilegiata I ordinis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

CUM comple-
réntr * dies
Pentecóstes,
erant omnes
páriter in eódem loco,
allelúja.

**Pss. de Dom. 93, sed loco
ultimi Psalmus 116** Lau-
dáte Dóminum 100

2 Spíritus Dómini *
replévit orbem terrá-
rum, allelúja.

3 Repléti sunt omnes
* Spíritu Sancto, et cœ-
pérunt loqui, allelúja,
allelúja.

4 Fontes, et ómnia *
quæ movéntur in aquis,
hymnum dícite Deo, al-
lelúja.

5 Loquebántur * váriis

linguis Apóstoli magná-
lia Dei, allelúja, alle-
lúja, allelúja.

Capit. Act. 2, 1-2

CUM compleréntur dies
Pentecóstes, erant
omnes discípuli páriter
in eódem loco : et factus
est repénite de cælo so-
nus, tamquam advenién-
tis spíritus veheméntis,
et replévit totam do-
mum, ubi erant se-
déntes.

**Prima strophá Hymni
sequentis dicitur flexis
genibus.**

Hymnus

VENI, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísi-
ta,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui diceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis unctio.

Tu septiformis munere,
Dígitus paternæ dexteræ,
Tu rite promissum Pa-
tris,

Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus :

Infunde amorem cordibus :

Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus :

Ductore sic te praevio
Vitamus omne noxium.

Per te sciamus da Patrem,

Noscamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum

Credamus omni tempore.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
In saeculorum saecula.

Amen.

**Sic terminantur omnes
Hymni usque ad Nonam
Sabbati sequentis inclu-
sive.**

℣. Repleti sunt omnes
Spiritu Sancto, allelúja.

℟. Et coeperunt loqui,
allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non

vos relinquam * orphanos,
allelúja : vado et
venio ad vos, allelúja :
et gaudébit cor vestrum,
allelúja.

Oratio

DEUS, qui hodierna
die corda fidelium
Sancti Spiritus illustra-
tione docuisti : da nobis
in eodem Spiritu recta
sapere ; et de ejus semper
consolatione gaudere. Per Dominum...
in unitate ejusdem Spiritus
Sancti Deus.

Complet. de Dom. 102

AD MATUTINUM

Invit. Allelúja, Spiritus
Domini replevit orbem
terrarum : * Venite,
adoramus, allelúja.

Ps. Venite, exsultemus 3

Hymnus

JAM Christus astra ascenderat,
Reversus unde venerat,
Patris fruendum munere,
Sanctum daturus Spiritum.

Solemnis urgebat dies,
Quo mystico septemplici
Orbis volutus septies,
Signat beata tempora.

Cum lucis hora tertia
Repente mundus intonat,

Apóstolis orántibus
Deum veníre núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi pecto-
ra

Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,

Affláta Sancto Spíritu,
Vocésque divérsas sonant,

Fantur Dei magnália.

Notíque cunctis Géntibus,

Græcis, Latínis, Bárbaris,

Simúlque demirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Judæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Madére musto sóbrios
Christi fidéles increpat.

Sed éditis miráculis
Occúrrit, et docet Petrus,

Falsum profári pérfidus,
Joéle teste cómprobans.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

Ad Nocturnum

Ant. Factus est * repén-
te de cælo sonus ad-
veniéntis spíritus vehe-
méntis, allelúja, alle-
lúja.

Psalmus 47

AGNUS Dóminus,
et laudábilis ni-
mis * in civitáte
Dei nostri, in monte
sancto ejus.

Fundátur exsultatióne
univérsæ terræ mons
Sion, * látera Aquilónis,
cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus
cognoscétur, * cum sus-
cípíet eam.

Quóniam ecce reges
terræ congregátí sunt : *
convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic ad-
mirátí sunt, conturbátí
sunt, commóti sunt : *
tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut partu-
riéntis : * in spíritu ve-
heménti cónteres naves
Tharsis.

Sicut audívimus, sic
vídimus in civitáte Dó-
mini virtútum, in civi-
táte Dei nostri : * Deus
fundávit eam in ætér-
num.

Suscépimus, Deus,
misericórdiam tuam, *
in médio templi tui.

Secúndum nomen tu-
um, Deus, sic et laus
tua in fines terræ : * ju-
stítia plena est délixera
tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Judæ, * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Factus est repén-te de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúja, allelúja.

Ant. Confirma hoc, Deus, * quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Psalmus 67

EXSÚRGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psal-mum dícite nómini e-jus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus : * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabítare facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, ét-enim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israél.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in

dulcédine tua páuperi,
Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus,*
virtúte multa.

Rex virtútum dilécti
dilécti : * et speciéi domus
divídere spólia.

Si dormiátis inter médios
cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ,*
et posterióra dorsi ejus
in pallóre auri.

Dum discérnit cælestis
reges super eam,
nive dealbabúntur in
Selmon : * mons Dei,
mons pinguis.

Mons coagulátus, mons
pinguis : * ut quid suspicámini
montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum
est Deo habitáre in eo : * étenim
Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem
míllibus múltiplex, míllia
lætántium : * Dóminus in eis
in Sina in sancto.

Ascendísti in altum,
cepísti captivitátem : * accepísti
dona in homínibus :

Etenim non credéntes,*
inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus
die quotídie : * prósperum
iter fáciét nobis
Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos
faciéndi : * et Dómini
Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget
cápita inimicórum suórum : *
vérticem capílli perambulántium
in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan
convértam,* convértam in
profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus
in ságuine : * lingua canum
tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrédus tuos,
Deus,* ingrédus Dei mei :
regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes
conjúcti psalléntibus,* in
médio juvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo
Dómino,* de fónibus Israël.

In Bénjamin adolescéntulus,*
in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces

eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtútis tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdent eos, qui probátisunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiópia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis : a templo san-

cto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja, allelúja.

Ant. Emítte Spíritum tuum, * et creabúntur : et renovábis fáciem terræ, allelúja, allelúja.

Psalmus 103

BÉNEDIC, ánima mea, Dómino : * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsus tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióe tua fúgient : * a voce tonitruí tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superiórius suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum jumentis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílalet fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes ex-

céli cervis : petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatió-nem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspectant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, colligent : * aperiēte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Avertēte autem te faciē, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et deficiē, et in púlverem suum revertēntur.

Emíttēs spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis faciē terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiānt peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bēnedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur : et renovábis faciē terræ, allelúja, allelúja.

Y. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. **R.** Et hoc quod

cóntinet ómnia, sciēntiam habet vocis, allelúja.

Pater. **Absol.** Exáudi. **Bened.** Evangélica.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 14, 23-31

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 30 in Evang.

IBET, fratres caríssimi, evangélicæ verba lectiónis sub brevitate transcúrrere, ut post diútius liceat in contemplatione tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus Sanctus repentinó sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permu-távit, et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda

flammántia; quia dum Deum in ignis visione suscepérunt, per amórem suáriter arsérunt. Ipse namque Spíritus Sanctus amor est: unde et Joánnes dicit: Deus caritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum díligere, si eum quem díligit, non habéret.

R. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúja: et súbito factus est sonus de cælo, allelúja, *Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénite de cælo venit super eos. **Tamquam.**

Bened. Divínium.

Lectio ii

SED ecce, si unusquísque vestrum requirátur an díligat Deum, tota fidúcia et secúra mente respóndet, Díli-

go. In ipso autem lectiónis exórdio audistis quid VÉRitas dicit: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in epístola sua idem Joánnes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum díligimus et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per ilícita desidéria diffluit, profécto Deum non amat, quia ei in sua voluntáte contradícit.

R. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto: et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. **Ÿ.** Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. **Et. Glória Patri. Et.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

ET Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus.

Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista dignitas, habére in cordis hospitio advéntum Dei. Certe, si domum nostram quisquam dives aut præpotens amicus intráret, omni festinántia domus tota munda-rétur, ne quid fortásse esset quod óculos amici intrántis offénderet. Tergat ergo sordes prævi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte quid Véritas dicat : Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit : quia, per compunctionem quidem, Dei respéctum percipiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum quo compúnctifúerant, obliviscúntur; sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxissent.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Cum compleréntur * dies Pentecóstes, erant omnes pári-

ter in eódem loco, allelúja.

Pss. de Dom. 1° loco 65

2 Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum, allelúja.

3 Repléti sunt omnes * Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, allelúja, allelúja.

4 Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Loquebántur * váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. Act. 2, 1-2

CUM compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discipuli páriter in eódem loco : et factus est repénite de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

Hymnus

BEÁTA nobis gáudia Anni redúxit órbita, Cum Spíritus Paráclitus Illápsus est Apóstolis.

Ignis vibránte lúmine Linguæ figúram détulit, Verbis ut essent próflui, Et caritáte férvidi.

Linguis loquúntur óm-
nium ;

Turbæ pavent Gentílium,
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.

Patráta sunt hæc mý-
stice,

Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum círculo,
Quo lege fit remíssio.

Te nunc, Deus píssí-
me,

Vultu precámur cérnuo :
Illápsa nobis cælitus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta pecto-
ra

Tua replésti grátia :
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

Ÿ. Repléti sunt omnes
Spíritu Sancto, allelúja.
R. Et cœpérunt loqui,
allelúja.

Ad Bened. Ant. Accípi-
te * Spíritum Sanctum :
quorum remiséritis pec-
cáta, remittúntur eis, al-
lelúja.

Oratio

DEUS, qui hodiérna die
corda fidélium San-
cti Spíritus illustratióne
docuísti : da nobis in

eódem Spíritu recta sá-
pere; et de ejus semper
consolatióne gaudére.
Per Dóminum... in uni-
táte ejúsdem Spíritus
Sancti Deus.

AD PRIMAM

**Psalmi ut in Festis, in
Responsorio brevi Ver-
sus** Qui sedes ad dexte-
ram Patris, **et ad absolu-
tionem Capituli Lectio
brevis** Judæi quoque, **ut
infra ad Nonam** 781

AD TERTIAM

Pater **et** Ave.

Ÿ. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. **Allelúja.**

**Prima strophæ Hymni
sequentis dicitur flexis
genibus.**

Hymnus

VENI, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísi-
ta,

Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti pectora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cári-
tas,

Et spiritalis únctio.

Tu septifórmis mune-
re,

Dígitus patérnæ dexteræ,
Tu rite promíssum Pa-
tris,

Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sēsi-
bus :

Infúnde amórem córdi-
bus :

Infirma nostri cōrporis
Virtúte firmans pēpeti.

Hostem repéllas lón-
gius,
Pacémque dones próti-
nus :

Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nōxium.

Per te sciámus da Pa-
trem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíri-
tum

Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

Ant. Spíritus Dómini *
replévit orbem terrá-
rum, allelúja.

Capit. Act. 2, 1-2

CUM compleréntur dies
Pentecóstes, erant
omnes discipuli páriter
in eódem loco : et factus
est repénite de cælo so-
nus, tamquam adve-
niéntis spíritus vehe-
méntis, et replévit to-
tam domum, ubi erant
sedéntes.

R. br. Spíritus Dómi-
ni replévit orbem terrá-

rum, * Allelúja, allelúja.
Spíritus. **ŷ.** Et hoc quod
cóntinet ómnia, scién-
tiam habet vocis. **A**lle-
lúja, allelúja. **G**lória Pa-
tri. **S**píritus.

ŷ. Spíritus Paráclitus,
allelúja. **R.** Docébit vos
ómnia, allelúja.

AD SEXTAM

Ant. Repléti sunt om-
nes * Spíritu Sancto,
et cœpérunt loqui, al-
lelúja, allelúja.

Capit. Act. 2, 6

FACTA autem hac voce,
convénit multitúdo,
et mente confúsa est,
quóniam audiébat unus-
quisque lingua sua illos
loquéntes.

R. br. Spíritus Pará-
clitus, * Allelúja, alle-
lúja. **S**píritus. **ŷ.** Docé-
bit vos ómnia. **A**llelúja,
allelúja. **G**lória Patri.
Spíritus.

ŷ. Repléti sunt omnes
Spíritu Sancto, allelúja.
R. Et cœpérunt loqui,
allelúja.

AD NONAM

Ant. Loquebántur *
váriis linguis Apóstoli
magnália Dei, allelúja,
allelúja, allelúja.

Capit. Act. 2, 11

JUDÆI quoque et Pro-sélyti, Cretes et Arabes : audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

R. br. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, * Allelúja, allelúja. **Repléti.** **Y.** Et cœpérunt loqui. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** **Repléti.**

Y. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúja. **R.** Magnália Dei, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Cum comple-réntur * dies Pentecó-stes, erant omnes pári-ter in eódem loco, al-lelúja.

Psalmi de Dominica 93

2 Spíritus Dómini * replévit orbem terrá-rum, allelúja.

3 Repléti sunt omnes * Spíritu Sancto, et cœ-pérunt loqui, allelúja, allelúja.

4 Fontes, et ómnia * quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, al-lelúja.

5 Loquebántur * vá-riis linguis Apóstoli ma-

gnália Dei, allelúja, al-lelúja, allelúja.

Capit. Act. 2, 1-2

CUM compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco : et factus est repén-te de cælo so-nus, tamquam adve-niéntis spíritus vehe-méntis, et replévit to-tam domum, ubi erant sedéntes.

Prima strophá Hymni sequentis dicitur flexis genibus.

Hymnus

VENI, Creátor Spíritus, Mentés tuórum vísi-ta,

Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti pectora.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cári-tas,

Et spirítalis únctio.

Tu septifórmis múnere,

Dígítus patérnæ dexteræ,
Tu rite promíssum Pa-tris,

Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsi-bus :

Infúnde amórem córdi-bus :

Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lón-
gius,
Pacémque dones próti-
nus :

Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Pa-
trem,

Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíri-
tum

Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

Ÿ. Loquebántur váriis
linguis Apóstoli, alle-
lúja. R. Magnália Dei,
allelúja.

Ad Magnif. Ant. Hó-
die * compléti sunt dies
Pentecóstes, allelúja :
hódie Spíritus Sanctus
in igne discipulis appá-

ruit, et tríbuit eis cha-
rismatum dona : misit
eos in univérsum mun-
dum prædicáre, et te-
stificári : Qui credíderit
et baptizátus fúerit, sal-
vus erit, allelúja.

Oratio

DEUS, qui hodiérna die
corda fidélium San-
cti Spíritus illustratióne
docuísti : da nobis in
eódem Spíritu recta sá-
pere ; et de ejus semper
consolatióne gaudére.
Per Dóminum... in uni-
táte ejúsdem Spíritus
Sancti Deus.

Completorium de Do-
minica 102

Infra Octavam omnia
dicuntur ut in Festo, præ-
ter ea, quæ singulis die-
bus assignantur propria.

FERIA SECUNDA

INFRA OCTAVAM PENTECOSTES

Duplex I classis

Ÿ. Spíritus Dómini re-
plévit orbem terrárum,
allelúja. R. Et hoc quod
cóntinet ómnia, scién-
tiam habet vocis, alle-
lúja.

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Evangélica.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 3, 16-21

IN illo témpore : Dixit
Jesus Nicodémo : Sic
Deus diléxit mundum, ut
Fílium suum unigéni-

tum daret : ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 12 in Joannem, sub finem

QUANTUM in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvét mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso : ex te judicáberis. Et quid dicam, Judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit : quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur? Quod addit : Jam, inquit, judicátus est : nondum appáruit judícium, et jam factum est judícium.

R. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos; quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, al-

lelúja : * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum : ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. **V.** Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. **Accípite.**

Bened. Divínium.

Lectio ii

NOVIT enim Dóminus qui sunt ejus : novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam; novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium : quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem; erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia ópera mala invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur : Qui

autem facit veritatem, venit ad lucem.

R. Spíritus Sanctus, procedens a throno, Apostolorum pectora invisibiliter penetravit novo sanctificationis signo : * Ut in ore eorum omnium genera nascerentur linguarum, allelúja. **V.** Advénit ignis divínus, non comburens, sed illúminans, et tribuit eis charismatum dona. **Ut** in ore. **Glória.** **Ut** in ore.

Bened. Ad societatem.

Lectio iii

SED dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi conféssi sunt peccáta sua : quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, jam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua : si et tu accúsas, conjúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit : quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele, quod fecisti, ut Deus salvet, quod

fecit. Opórtet ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cóeperit tibi displicére quod fecisti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Inítium óperum bonorum, conféssio est óperum malórum.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Sic Deus * diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúja.

Oratio

DEUS, qui Apóstolis tuis Sanctum dedisti Spíritum : concéde plebi tuæ piæ petitionis efféctum ; ut, quibus dedisti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Si quis diligit me, * sermónem meum servábit : et Pater meus diligit eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúja.

FERIA TERTIA

INFRA OCTAVAM PENTECOSTES

Duplex I classis

✠. Spíritus Paráclitus, allelúja. **R.** Docébit vos ómnia, allelúja.

Pater. **Absol.** Ipsíus pías. **Bened.** Evangélica.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 10, 1-10

IN illo témpore : Dixit Jesus pharisæis : Amen, amen dico vobis : qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

**Tract. 45 in Joannem,
post initium**

DÓMINUS de grege suo, et de óstio quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectione. Dicant ergo pagáni : Bene vívimus ! Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur ? Ad

hoc enim debet unicuique prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere ; nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere ? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitate nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuiquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

R. Apparuerunt Apóstolis dispertitæ linguæ tamquam ignis, allelúja : * Sedítque supra singulos eórum Spíritus Sanctus, allelúja, allelúja. **✠.** Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illi. **Sedítque.**

Bened. Divínium.

Lectio ii

QUÆRUNT ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére

homínibus, ut bene vivant, et christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere et occídere; non, ut bonus pastor, conserváre atque salváre. Fuérunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus : Nos sequimini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrábant per óstium : pérdere volébant, mactáre et occídere.

R. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja. **Y.** Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. **Prout. Glória. Prout.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

QUID de istis dicam? Ecce ipsi pharisæi legébant, et in eo quod

legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præsentem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus. Videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt : sunt autem hærétici.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Ego sum óstium, * dicit Dóminus : per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúja.

Oratio

ADSIT nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per

Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti.

Ad Magnif. Ant. Pacem
* relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúja.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM
PENTECOSTES

Semiduplex

Ÿ. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. **R.** Et cœpérunt loqui, allelúja.

Pater. **Absol.** A vínculis.
Bened. Evangélica.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 6, 44-52

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augústini Epíscopi

Tractatus 26 in Joannem,
post initium

NOLI cogitare te invitum trahi : tráhitur ánimus et amóre. Nec timére

debémus ne ab homínibus, qui verba perpéndunt et a rebus máxime divínis intelligédis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis : Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico : Parum est voluntáte : étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino : et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cæléstis. Porro si poétæ dicere lícuit : Trahit sua quemque volúptas : non necessità, sed volúptas ; non obligátio, sed delectátio : quanto fórtius nos dicere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptates suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si áni-

mus non habet voluptates suas, unde dicitur : Filii autem hominum sub tegmine alarum tuarum sperabunt : inebriabuntur ab ubertate domus tuæ, et torrénte voluptatis tuæ potabis eos. Quóniam apud te est fons vitæ : et in lumine tuo videbimus lumen.

R. Disciplinam et sapientiam dócuit eos Dóminus, allelúja : firmavit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúja. **ψ.** Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. **Et intelléctu.**

Bened. Divínium.

Lectio ii

DA amántem, et sentit quod dico : da desiderántem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem : da talem, et scit quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est

autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ díligit : Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intellígi vóluit, advertámus, fratres, et, quantum póssumus, capíamus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui propitérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi genuit Fílium ; et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem credit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

R. Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangélíum, allelúja : * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. **ψ.** In nómine meo dæmónia ejicient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. **Qui. Glória Patri. Qui.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

ARIUS credidit creaturam, non eum traxit Pater; quia non considerat Patrem, qui Filium non credit æqualem. Quid dicis, o Ari? quid dicis, hæretice? quid loqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater; non enim intellexisti Patrem, cujus Filium negas. Aliud cogitas, non est ipse Filius: nec a Patre traheris, nec ad Filium traheris. Aliud est enim Filius, aliud quod tu dicis. Photinus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Filius Dei vivi. Ramum viridem ostendis ovi, et trahis illam. Noces puero demonstrantur, et trahitur: et quod currit, trahitur, amando trahitur, sine læsione corporis trahitur, cordis vínculo trahitur. Si ergo ista, quæ

inter delicias et voluptates terrenas revelantur amantibus, trahunt, quoniam verum est, Trahit sua quemque voluptas; non trahit revelatus Christus a Patre? Quid enim fortius desiderat anima, quam veritatem?

Te Deum laudamus 11

Ad Bened. Ant. Ego sum panis vivus, * dicit Dominus, qui de cælo descendi, allelûja, allelûja.

Oratio

MENTES nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet: et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem: Qui tecum vivit et regnat in unitate ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Ad Magnif. Ant. Ego sum panis vivus, * qui de cælo descendi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelûja.

FERIA QUINTA

INFRA OCTAVAM
PENTECOSTES

Semiduplex

☿. Spíritus Dómini replevit orbem terrárum, allelúja. **R**. Et hoc quod contémnet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater. **Absolutio** Exáudi. **Bened.** Evangélica.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 9, 1-6

IN illo témpore : Convocáti Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 6 in cap. 9 Lucæ

QUALIS débeat esse qui evangélizat regnum Dei, præcéptis evangélicis designáture : ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est,

subsídii sæculáris admínícula non requírens, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppetere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur afféctum : qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta contemp-tisque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servant, hospitális necessitúdinis jura custódiunt : aliénum a prædicatóre regni cæléstis ástruens cursitare per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

R. Advénit ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens : et invénit corda discipulórum receptácula munda : * Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúja, allelúja. ☿. Invé-

nit eos concordes caritate, et collustravit eos inundans gratia Deitatis. **Et** tribuit.

Bened. Divinum.

Lectio ii

SED, ut hospitii gratia deferenda censetur; ita etiam, si non recipiantur, excutiendum pulverem, et egrediendum de civitate mandatur. Quo non mediocris boni remuneratio docetur hospitii: ut non solum pacem tribuamus hospitibus, verum etiam, si qua eos terræ obumbrant delicta levitatis, receptis apostolicæ prædicationis vestigiis auferantur. Nec otiose secundum Matthæum, domus, quam ingrediuntur Apóstoli, eligenda decernitur: ut mutandi hospitii, necessitudinisque violandæ causa non suppetat. Non tamen eadem cautio receptori mandatur hospitii: ne, dum hospes eligitur, hospitalitas ipsa minuatur.

R. Spíritus Sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: et

apparuerunt illis dispersitæ linguæ, tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto: et cœperunt loqui variis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. **¶** Dum ergo essent in unum discipuli congregati propter metum Judæorum, sonus repente de cælo venit super eos. **Et** repléti. **Glória Patri. Et repléti.**

Bened. Ad societatem.

Lectio iii

SED hæc, ut secundum litteram de hospitii religione venerabilis est forma præcepti; ita etiam de mystério sententia cælestis arridet. Etenim cum domus eligitur, dignus hospes inquiritur. Videamus igitur, ne forte Ecclesia præferenda designetur, et Christus. Quæ enim dignior domus apostolicæ prædicationis ingressu, quam sancta Ecclesia? Aut quis præferendus magis ómnibus videtur esse quam

Christus, qui pedes suis lavare consuēvit hospítibus, et quoscúmque sua recēperit domo, polútis non patiátur habitare vestígiis; sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundare procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo debet desérere, nemo mutare. Cui bene dicitur : Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ æternæ habes, et non crédimus.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Convocátis Jesus * duódecim discípulis suis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent : et misit illos prædicare regnum Dei, et sanare infirmos, allelúja.

Oratio

DEUS, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatíone gaudere. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti.

Ad Magnif. Ant. Spíritus* quia Patre procédit, allelúja : ille me clarificábit, allelúja, allelúja.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM PENTECOSTES

Semiduplex

Ÿ. Spíritus Paráclitus, allelúja. **℟.** Docébit vos ómnia, allelúja.

Pater. **Absol.** Ipsíus píetas. **Bened.** Evangélica.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 5, 17-26

IN illo témpore : Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant pharisæi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castélló Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem : et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

**Lib. 5 in cap. 5 Lucæ,
post initium**

NON otíosa hujus paralýtici, nec angústa medicína est, quando Dómi-

nus et orásse præmittitur; non útique propter suffrágium, sed propter exémpulum. Imítandi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa, et Judæa, et Jerúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralytici istíus medicína describitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquisque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia, verbi cæléstis remédio reforméntur.

R. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos : * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, allelúja, allelúja. **Y.** Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis.

Bened. Divínium.

Lectio ii

SINT igitur áliqui monitóres mentis

qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus : quia respéxit humilitátem ancillæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit : Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis ; et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Deum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi ?

R. Spíritus Dómini replévit orbem terrarum : * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja. **Y.** Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospiciens. **Et hoc. Glória Patri. Et hoc.**

Bened. Ad societátem cívium.

Lectio iii

DISCE, qui júdicas, ignóscere; disce, qui æger es, impetráre. Si gráviū peccatórum diffidis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiā, quæ pro te precétur, cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat. Et quamvis históriæ fidem non debeámus omítere, ut vere paralytici istíus corpus credámus esse sanátum; cognósce tamen interiórís hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Cum Judæi ásserunt peccáta a solo Deo posse concédi, Deum útique eum confiténtur; suóque júdicio perfídiā suā produnt, qui opus ástruunt, ut persónam negent.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Dixit Jesus : * Ut sciátis autem quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, ait paralytico : Tibi dico, surge : tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúja.

Oratio

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus : ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum nostrum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Magnif. Ant. Paráclitus autem * Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggetet vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis, allelúja.

SABBATO**QUATUOR TEMPORUM
PENTECOSTES****Semiduplex**

Ÿ. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. **R.** Et cœperunt loqui, allelúja.

Pater. **Absol.** A vínculis. **Bened.** Evangélica.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i Cap. 4, 38-44

IN illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in do-

mum Simónis. Socrus autem Simónis tenebatur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

Lib. 4 in cap. 4 Lucæ,
sub finem

VIDE cleméntiam Dómini Salvatóris : nec indignatíone commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit : quin étiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiae liberátum ante præmísit, et subdit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat : sed prior sanári débuit, qui prior creátus est ; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimí, quam pravitáte peccáverat,

R. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto : et cœperunt loqui, prout

Spíritus Sanctus dabat éloqui illis : * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúja. **Ÿ.** Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et convénit.

Bened. Divínium.

Lectio ii

SÁBBATO medicínæ Dóminicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit : nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípíio designáret : nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur : ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait : Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est.

R. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos : quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri,

allelúja : * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum : ille est, quem Pater mittet vobis, allelúja. **Ÿ.** Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. **Accípite. Glória Patri. Accípite.**

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

ET bene sabbato cœpit, ut ipsum se ostenderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequeretur opus, quod ipse jam cœperat; ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus incipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat : deínde a minóribus incipit, ut ad majóra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt : resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortáassis étiam in typo mulieris illíus, socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum

fébribus caro nostra languébat et diversárum cupiditátum inmódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amoris esse dixerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est : febris nostra, libído est : febris nostra, luxúria est : febris nostra, ambítio est : febris nostra, iracúndia est.

Te Deum laudámus 11

Ad Bened. Ant. Cáritas Dei * diffúsa est in córdibus nostris, per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja.

Oratio

MÉNTIBUS nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde: cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Post Nonam terminatur Officium de Octava, et, celebrata Missa, explicit Tempus Paschale.

Vesp. de seq. Festo Ssmæ Trinitatis, Com. Dom. I post Pentecosten.

PROPRIUM SANCTORUM

In omnibus **Festis** novem Lectionum *Domini*, beatæ *Mariæ* Virginis, *Angelorum*, sancti *Joannis Baptistæ*, sancti *Joseph*, *Apostolorum*, *Evangelistarum*, necnon in omnibus Duplicibus *I vel II classis*, integrum Officium dicitur ut in *Proprio* vel *Communi*, et Lectiones I Nocturni cum suis Responsoriis, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur de Communi 1° loco.

In *reliquis* vero *Festis novem* Lectionum, nisi propria suis locis assignentur, ANTIPHONÆ et PSALMI ad omnes Horas, et ad Matutinum VERSUS Nocturnorum, dicuntur de occurrenti *hebdomadæ* die, ad Laudes quidem et Feria IV etiam in III Nocturno, 1° loco; LECTIONES I Nocturni de Scriptura *occurrenti*, vel resumendæ aut anticipandæ juxta Rubricas, cum suis RESPONSORIIS de *Tempore*; quæ si omnino desint, Lectiones et Responsoria de Communi 1° loco, nisi aliter propriis locis notetur; *reliqua* omnia item de *Communi*, nempe præter Orationem :

Ad utrasque Vesperas et Laudes Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad Magnificat vel Benedictus.

Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus, Lectiones II et III Nocturni cum suis Responsoriis.

Ad Primam Lectio brevis, pro qua sumitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam Capitulum et Responsorium breve.

Per **Octavas** autem *communes*, similiter ANTI-PHONÆ et PSALMI dicuntur de *occurrenti* hebdomadæ die, *reliqua*, nisi aliter suis locis notetur, ut in Festo : sed LECTIONES et RESPONSORIA *I Nocturni*, nisi propria habeantur, sumuntur de Scriptura *occurrenti*, ut supra, et, iis deficientibus, Lectiones in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini Commune non habentibus etiam infra Octavam, ut in Festo; Responsoria vero, tam infra Octavam quam in die Octava, ut in Festo. Item Lectiones *II et III Nocturni*, si propriæ de Octava non habeantur, in diebus infra Octavam dicuntur de *Communi*, in die Octava, et pro Festis Domini ut supra, ut in Festo. Et de Festo etiam infra Octavam sumuntur Lectiones *III Nocturni*, si alia non habeatur Homilia in Evangelium Festi.

In *Festis* autem et diebus *Octavis simplicibus* omnia pariter dicuntur de *occurrenti* hebdomadæ die, et de Festo vel de Communi, ut *supra*; sed ad Matutinum, omissis Versibus i et ii, novem Psalmi sub suis Antiphonis, vel Tempore Paschali sub unica Antiphona, dicuntur continuatim in unico Nocturno, et in eo sumuntur i et ii LECTIO de *Scriptura occurrenti* cum suis Responsoriis de Tempore, addito ii Responsorio **Glória Patri**, ut notatur: Lectio vero *iii* de *Festo*, ut in Proprio vel Communi.

FESTA FEBRUARII

DIE 7 FEBRUARII

SANCTI ROMUALDI
ABBATIS

Duplex

In II Vesp. Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit.

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis coméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

DIE 8 FEBRUARII

SANCTI JOANNIS
DE MATHA

CONFESSORIS

Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum

In I Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ÿ. Amávit eum.

Oratio

DEUS, qui per sanctum Joánnem ór-dinem sanctíssimæ Trinitátis ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos cælitus institúere dignátus es : præsta, quæsumus ; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte corpóris et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, súpra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Ÿ. Justum dedúxit.

DIE 9 FEBRUARII

SANCTI CYRILLI
EPISCOPI ALEXANDRINI,
CONF. ET ECCLES. DOCT.

Duplex (m. t. v.)

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Cyrílle, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Ÿ. Amávit eum.

Oratio

DEUS, qui beátum Cyrillum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Mariæ assertórem invíctum effecísti : concéde, ipso intercedénte ; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, máterna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

✠. Justum dedúxit.

Deinde post Com. Feriæ, Com. sanctæ Apolloniæ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

✠. Spécie tua.

Oratio

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius ; ut, qui beátæ Apollóniæ Vírginis et

Mártýris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Invit. et Hymnus de Comm. 100*

In I Noct., si sumendæ sint de Communi, Lect. Sapiéntiam, de Comm. Doct. 121*

Quod servatur et in aliis **Festis Doctorum**, nisi aliter suis locis notetur.

In II Nocturno

Lectio iv

CYRILLUS Alexandrínus, cujus præcónia non uníus tantum vel altérius sunt comprobáta testimónio, sed étiam œcumenicórum conciliórum Ephesíni et Chalcodonénsis actis celebráta, claris ortus párentibus, ac Theóphili epíscopi Alexandríni nepos, adhuc adoléscens præcelléntis ingénii clara spécimina dedit. Lítteris ac sciéntiis egrégie imbútus, ad Joánnem epíscopum Jerosolymítánum se cóntulit, ut in christiána fide per-

ficerétur. Alexandríam deínde cum rediisset, Theóphilo vita functo, ad illíus sedem evéctus est : quo in múnere ita óptimi pastóris formam ab Apóstolo definítam constánter præ se tulit, ut sanctíssimi præsulis glóriam mérito sit adéptus.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. **Manus** enim.

Lectio v

SALÚTIS animárum zelo incénsus curas omnes inténdit, ut sibi commíssum gregem in fidei et morum integritáte serváret, atque a venenátis infidélium et hæreticórum páscuis defénderet. Hinc tum Nováti ásseclas e civitate expélli, tum Judæos, qui furóre acti in cædem Christianórum conspíráverant, juxta leges puníri satégit. Singuláre vero Cyrílli pro ca-

thólicæ fidei incolumitáte enítuit stúdiu[m] contra Nestóriu[m] Constantinopolitánu[m] episcopu[m], asseréntem Jesu[m] Christu[m] ex María Vírgine hóminem tantu[m] et non Deu[m] natu[m], eíque divinitátem pro méritis esse collátam ; cujus emendatió-nem cum frustra tentásset, eum sancto Cælestíno Pontífici máximo denunciávit.

R. Pósuí adjutóriu[m] super poténtem, et exaltávi eléctu[m] de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus** enim.

Lectio vi

CÆLESTÍNI delegáta auctoritáte, concílio Ephesíno præfuit, in quo hæresis Nestoriána pénitus proscrip-ta est, damnátus Nestóriu[s] et a sua Sede dejéctus, ac dogma cathólicu[m] de una in Christo, eáque divína persóna, et divína gloriósa Vírginis Mariæ maternitáte

assértum; plaudéntepópulo univérso, qui incredíbili gáudio géstiens, collucéntibus fácibus domum dedúxit epíscopos. Sed hac de causa Cyríllus calúmniis, injúriis et persecutió nibus plúrimis a Nestório ejúsque fautóribus impetítus fuit; quas ipse patientíssime tulit, ita ut, desola fide sollicitus, quidquid advérsus eum effutiébant ac moliebántur hærétici, pro níhilo habéret. Tandem pro Ecclésia Dei máximis perfúctus labóribus, plurimisque scriptis éditis tum ad éthnicos et hæréticos confutándos, tum adsacras Scriptúras et cathólica explanánda dógmata, sancto fine quiévit anno quadringéntésimo quadragésimo quarto, episcopátus trigésimo secúndo. Leo décimus tértius Póntifex máximus Offícium et Missam præclaríssimi hujus fidei cathólicæ propugnatóris et Orientalis ecclésiæ lúminis, ad Ecclésiám univérsum exténdit.

R. Iste est, qui ante

Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédát. **Gloria Patri. Ipse intercédát.**

In III Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal, de Comm. Doct. 1º loco 125*

In Festis novem Lectionum usque ad Sabbatum post Dominicam Passionis occurrentibus dicitur ix Lectio de Homilia Feriæ currentis, et de ea fit Com. in Laudibus et Vesperis, ante Commemorationem Festi simplicis forte occurrentis.

Ad Laudes, post Com. Feriæ, Com. S. Apolloniæ :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus, qui inter
800

Vesp. a Capit. de seq., Com. præced. et Feriæ.

DIE 10 FEBRUARII

**SANCTÆ SCHOLASTICÆ
VIRGINIS**

Duplex

Cap., Hymnus, ŷ. Spécie,
et Ant. Veni, Sponsa, de
Comm. 152*

Oratio

DEUS, qui ánimam
beátæ Vírginis tuæ
Scholásticæ ad osten-
déndam innocentíæ vi-
am in colúmbæ spécie
cælum penetráre fecí-
sti : da nobis ejus mé-
ritis et précibus ita in-
nocénter vívere ; ut ad
ætéRNA mereámur gáu-
dia perveníre. Per.

Et fit Com. præced. :

Ant. O Doctor et Oratio
Deus qui beátum 799

ŷ. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.

R. Et osténdit illi regnum
Dei.

Deinde Com. Feriæ.

In II Nocturno

Ex libro Dialogórum
sancti Gregórii Papæ

Lib. 2, cap. 33

Lectio iv

SCHOLÁSTICA, ve-
nerábilis patris
Benedícti soror,
omnipoténti Dómino ab

ipso infántiæ témpore
dedicáta, ad eum semel
per annum veníre con-
suéverat ; ad quam vir
Dei non longe extra
jánuam in possessióne
monastérii descendé-
bat. Quadam vero die
venit ex more, atque ad
eam cum discípulis ve-
nerábilis ejus descendit
frater ; qui totum diem
in Dei láudibus sacrís-
que collóquiis ducéntes,
incumbéntibus jam no-
ctis ténebris, simul ac-
cepérunt cibum. Cum-
que adhuc ad mensam
sedérent, et inter sacra
collóquia tárdior se hora
protráheret, éadem san-
ctimoniális fémina so-
ror ejus eum rogávit,
dicens : Quæso te, ut
ista nocte me non dé-
seras, ut usque mane
de cæléstis vitæ gáudiis
loquámur. Cui ille re-
spóndit : Quid est quod
lóqueris, soror ? manére
extra cellam nulláténus
possum. Tanta vero erat
cæli serénitas, ut nulla
in áère nubes apparéret.
Sanctimoniális áutem
fémina, cum verba fra-
tris negántis audivísset,
insértas dígitis manus

super mensam pōsuit, et caput in mánibus omnipoténtem Dóminum rogatúra declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscationis et tonítrui virtus, tántaque inundatio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem mōvère potúerint.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et** dedúcet.

Lectio v

SANCTIMONIALIS quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áëris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post orationem inundatio illa secúta est; sed tanta fuit conveniéntia orationis et inundationis,

ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret; quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc vir Dei inter corúscos et tonítruos atque ingéntis plúviæ inundatió-nem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens : Parcat tibi omnípotens Deus, soror : quid est quod fecísti? Cui illa respóndit : Ecce rogávi te et audíre me nolúisti; rogávi Deum meum, et audívit me : modo ergo, si potes, egrédere; et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spiritalis vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiarent.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo

lætitiæ. *Ÿ.* Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi Ibid. cap. 34

CUMQUE die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam propriam recessisset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post trídium, in cella consistens, elevátis in áëra óculis vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de corpore egréssam in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Qui, tantæ ejus glóriæ congáuens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlchro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut, quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque corpóra nec sepultúra separáret.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próxi-

mæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatiónē. *Ÿ.* Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperē procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Noct. Homil. in Evang. Símile erit, de Comm. Virg. 1° loco 165*

ix Lectio de Homil. Fer. et fit ejus Com. in Laud.

Vesp. de seq., Commemoratio præced. et Fer.

DIE 11 FEBRUARII

**IN APPARITIONE
BEATÆ MARIÆ VIRG.
IMMACULATÆ**

Duplex majus

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virg. 230*, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Antiphona 1

ANDOR est * lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula.

2 Múlier * amícta sole, et luna sub pédibusejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

3 Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Hódie nomen tuum * ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Capit. Cant. 2, 13-14

SURGE, amíca mea, speciósá mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérnamacériæ, ostén-de mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuri-bus meis.

Hymnus Ave, maris stella, de Comm. 233*, nisi hoc Festum careat II Vesp., quia tunc sumitur Hymnus proprius Omnis expértem, iisdem II Vesp. assignatus 814

ψ. Dignáre me 233*

Ad Magnif. Ant. Ista est * colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea.

Oratio

DEUS, qui per imma-culátam Vírginis Conceptionem dignum

Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplíces a te quæsumus; ut ejús-dem Vírginis Apparitió-nem celebrántes, salú-tem mentis et córporis consequámur. Pereúmdem Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ψ. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus, qui áni-mam 803

Deinde Com. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Immaculátam Conceptionem Vírginis Mariæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus

TE dícimus præcónio, Intácta Mater Númi-nis, Nostris benígna láudibus Tuam repénde grátiam.

Sontes Adámi pósteri, Infécta proles gígnimur; Labis patérnæ nésčia Tu sola, Virgo, créderis.

Caput draconís ínvidi Tu cónteris vestígio, Et sola glóriam refers Intaminátæ originis.

O gentis humanæ de-
cus,
Quæ tollis Hevæ oppró-
brium,
Tu nos tuere súpplices,
Tu nos labántes érige.

Serpéntis antíqui po-
tens
Astus retúnde et ímpe-
tus,

Ut cælitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Ave, grátia ple-
na; * Dóminus tecum.

Ant. 2 Benedícta tu
inter mulieres * et be-
nedíctus fructus ventris
tui.

Ant. 3 Ne tíneas, Ma-
ría, * invenísti grátiam
apud Dóminum.

Ÿ. Deus omnípotens
præcínxit me virtúte.

℞. Et pósuit immaculá-
tam viam meam.

Lectiones Ego sapiéntia,
de Comm. 236* cum ℞℞.
seq. :

℞. i Sapiéntia quæ at-
tíngit a fine usque ad
finem fórtiter, et dispó-
nit ómnia suávitèr, ædi-

ficávit sibi domum: * Ec-
ce tabernáculum Dei
cum hómínibus. Ÿ. Vidi
sanctam civitátem, Je-
rúsalem novam, pará-
tam sicut sponsam or-
natam viro suo. Ecce
tabernáculum.

℞. ii Quasi arcus re-
fúlgens inter nébulas,
et quasi flos rosárum
in diébus vernis, et
quasi lília in tránsitu
aquæ, * Sic fulget Virgo
immaculáta. Ÿ. Arcum
meum ponam in núbi-
bus, et erit signum fœ-
deris mei vobíscum. Sic
fulget.

℞. iii Surge, amíca
mea, speciósá mea, et
veni, colúmba mea :
* Osténde mihi fáciem
tuam, sonet vox tua
in áuribus meis. Ÿ. Vox
túrturis audíta est in
terra nostra. Osténde.
Glória Patri. Osténde.

In II Nocturno

Ant. 4 Fecit mihi ma-
gna * qui potens est, et
sanctum nomen ejus.

Ant. 5 Sanctificávit *
tabernáculum suum Al-
tíssimus : Deus in mé-
dio ejus, non commo-
vébitur.

Ant. 6 Dóminus pos-
sédit te * in inítio viá-
rum suárum, et in cari-
táte perpétua diléxit te.

Ÿ. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in
médio ejus, non com-
movébitur.

Lectio iv

ANNO quarto a
dogmática defi-
nitióne de im-
maculáto beátæ Virgi-
nis Concéptu, ad Gavi-
flúminis oram prope
óppidum Lourdes diœ-
césis Tarbiénsis in Gál-
lia, ipsa Virgo in rupis
sinu super specum Mas-
sabiélle puéllæ cuídám,
vernácula lingua Berna-
détte nuncupátæ, pau-
pérrimæ quidem sed
ingénuæ ac piæ, plúries
se conspiciéndam óbtu-
lit. Immaculáta Virgo
juveníli ac benígno vi-
debátur aspéctu, nívea
veste níveoque pállio
contécta, ac zona cæ-
rúlea succíncta; nudos
pedes áurea rosa orná-
bat. Primo apparitiónis
die, qui fuit undécimus
Februárii anno mil-
lésimo octingentésimo
quingagésimo octávo,

puéllam signum crucis
rite piéque faciéndum
edócuit, atque ad sacri-
rosárii recitatióne,
exémpló suo, corónam,
quæ prius ex bráchio
demíssa pendébat, ma-
nu advólvens, excitávit:
quod in céteris étiam
apparitió nibus præsti-
tit. Altero autem appa-
ritiόνis die, puélla in
simplicitáte cordis sui,
diabólicam fraudem ti-
mens, lustrálem aquam
in Vírginem effúdit; sed
beáta Virgo, léniter ar-
rídens, benigniorem illi
vultum osténdit. Cum
vero tértio apparuísset,
puéllam ad specum per
quíndecim dies invitá-
vit. Exínde eam sæpius
est allocúta, ac pro pec-
catóribus oráre, terram
deosculári, pœnitenti-
ámque ágere est hor-
táta; deínde imperávit,
ut sacerdótibus edíce-
ret, ædificándum ibi
esse sacéllum, solem-
nísque supplicatiónis
more illo accedéndum.
Mandávit ínsuper ut e
fonte, qui sub aréna
adhuc latébat sed mox
erat eruptúrus, aquam
bíberet, eáque se abstér-

geret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti enixe puéllæ illius nomen, cujus aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admótiis péctori mánibus elatísque in cælum óculis, respóndit : Immaculáta Concéptio ego sum.

R. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? **V.** Ipsa est colúm-ba mea, perfécta mea, immaculáta mea. **Pulchra.**

Lectio v

PERCREBRESCENTE fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepisse fidèles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsus, quos loci relígio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellæque candóre motus Tarbiénsis epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post jurídicam factórum inquisitiónem, supernaturáles esse apparitiónis notas suasenténtia probávit, cultúmque Vírginis immaculá-

tæ in eódem specu permísit. Mox ædificátum sacéllum : ex illa die penne innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itália, Hispánia ceterísque Európæ provínciis necnon ex longínquis Américæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubique terrárum inclaréscit. Fontis aqua, in cunctas orbis partes deláta, ægris sanitátem restítuit. Orbis vero cathólicus tantórum memor benefactorum, ædes sacras mirábili ópere ibi extrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum beneficiórum véluti monumenta, illuc a civitatibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede immaculáta Virgo júgiter cólitur : intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibúsque áliis cæremóniis ; noctu vero sacris illis supplicatió-nibus, quibus infinitæ propémódum peregrinántium turbæ céreis

facibúsque accénsis procédunt et laudes beátæ Vírginis cóncinunt.

R'. Erit in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Mariæ in vér-tice móntium, et elevábitur super cælos, et ibunt pópuli multi et dicent : * Veníte et ascendámus ad montem. **V.** Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. **Veníte.**

Lectio vi

PEREGRINATIONES hujusmodi fidem, frígescénte sæculo, excítasse, ánimum ad christiánam legem profiténdam addidísse, cultúmque Vírginis immaculátæ mirum in modum auxísse, ómnibus compértum est. In qua mirábili fídei professióne christiánus pópulus sacerdotés véluti duces habet, qui illuc suas plebes addúcunt. Ipsi étiam Sacrórum antístites sanctum locum fréquénter ádeunt, peregrinatióibus præsent, solemnioribúsque festis intérsunt. Nec ádeo rarum est ipsos Románæ

Ecclésiæ purpurátos patres húmili peregrinórum more accedéntes conspícere. Ipsi quoque Románi Pontífices, pro sua erga Immaculátam de Lourdes pietáte, sacram ædem donis nobilíssimis cumuláruunt. Pius nonus, sacris indulgéntiis, archiconfraternitátis privilégio ac minóris Basílicæ título ipsam insignívit; ac Deíparæ imáginem ibídem cultam, solémni ritu per legátum suum apostólicum in Gállia, diadémate distíctam vóluit. Leo vero decimus tértius innúmera étiam cóntulit beneficia, indulgéntias ad modum jubilæi vigésimo quinto Apparitiónis anno verténte concéssit, peregrinationés sua auctoritáte verbóque provéxit, ac solémnem Ecclésiæ sub título Rosárii dedicatió-nem suo nómine pérageri curávit. Quorum beneficiórum amplitúdinem cumulávit, cum, plúrium episcopórum rogátu, solémne festum sub título Apparitiónis beátæ Mariæ Vírginis

immaculátæ, próprio Offício et própria Missa celebrándum benígne concéssit. Tandem Pius décimus Póntifex máximus pro sua erga Deíparam pietáte, ac plurimórum votis ánnuens Sacrórum antístitum, idem festum ad Ecclésiám univérsam exténdit.

R. Prævenísti eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus * Corónam de lápide pretiósó. **ŷ.** Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eam. **Corónam. Glória Patri. Corónam.**

In III Nocturno

Ant. 7 Manus Dómini * confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum.

Ant. 8 Noli metúere, * non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Ant. 9 Benedíxit te Dóminus * in virtútes sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea

benedíxit te Deus in ætérnuin.

Léctio sancti Evangélli
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-31

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi
Abbátis

Homilia 2 super Missus

ÆTÁRE, pater **A**dám, sed mar-gis tu, o Heva mater, exsúlta, qui, sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres; et, quod infelícitus est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super filia, et tali filia; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir

quid causétur advérsus féminam : qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Prop-térea curre, Heva, ad Mariám; curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat : ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígatur nisi per féminam.

R. Tu ergo ínvo-ca Dó-minum, lóquere Regi pro nobis, * Et líbera nos de morte. **Y.** Omnes sitiéntes, veníte ad aquas, et hauriétis salútem a Dómino. **Et.**

Lectio viii

QUID dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúm-tamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasi-ó-nem véniæ, quam a te

Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum acti-ó-nis, et dic : Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivi-ficásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum repara-trícem, posterórum vi-vificatrícem!

R. Plantávit Dóminus Deus paradísum volup-tátis, produxítque lí-gnum vitæ in médio ejus : * Et flúvius egre-

diebátur de loco voluptátis. **ŷ.** Emissiões tuæ paradísus, Virgo María. Et. Glória Patri. Et.

ix Lectio de Homilia Feriæ.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Candor est * lucis æternæ, et speculum sine mácula.

2 Múlier * amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

3 Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Hódie nomen tuum * ita magnificávit Dóminus, ut non recédát laus tua de ore hóminum.

Capit. Cant. 2, 13-14

SURGE, amíca mea, speciósá mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, os-

ténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

Hymnus

AURÓRA soli prævia,
Felix salútis núntia,
In noctis umbra plebs
tua

Te, Virgo, supplex ínvo-
cat.

Torrens nefástis flúcti-
bus
Cunctos trahens vorá-
gine,

Leni resídit æquóre
Cum transit Arca fœderis.

Dum torret aréscens
humus,

Tu rore sola spárgeris;
Tellúre circum rórída,
Intácta sola pérmanes.

Fatále virus évomens
Attóllit anguis vérticem;
At tu draconís túrgidum
Invícta cónteris caput.

Mater benígna, réspice
Fletus precésque súpli-
cum,

Et dimicántes, tártari
Victrix, tuére ab hósti-
bus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

ŷ. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R'.** Proptérea
benedíxit te Deus in
ætérrnum.

Ad Bened. Ant. Præclára salútis auróra, * ex te, Virgo María, exívit sol justítiæ, qui visitávit nos óriens ex alto.

Oratio

DEUS, qui per immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Filio tuo habitáculum præparásti : súpplīces a te quæsumus ; ut ejúsdem Vírginis Apparitió- nem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capit. Surge, amíca mea, ut supra in Laud. 813

R'. br. Quæ est ista quæ ascéndit de desérto, * Delíciis áffluens ?

Quæ. **ψ.** Inníxa super diléctum suum. Delíciis áffluens. Glória Patri. **Quæ.**

ψ. Vidérunt eam fíliæ Sion. **R'. Et beatíssimam prædicavérunt.**

AD SEXTAM

Capit. Prov. 8, 18-19

MECUM sunt divítiæ et glória, opes superbæ et justítia : mélior

est enim fructus meus auro et lápide pretiósó.

R'. br. Ego Mater * Pulchræ dilectiónis. **Ego.** **ψ.** Et timóris et agnitió- nis et sanctæ spei. Pulchræ dilectiónis. Glória Patri. **Ego.**

ψ. In me omnis grátia viæ et veritátis. **R'. In me omnis spes vitæ et virtútis.**

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 25-26

IN me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatió- nibus meis implémini.

R'. br. Qui me invénerit * Invéniet vitam. **Qui.** **ψ.** Et háuriet salútem a Dómino. Invéniet vitam. Glória Patri. **Qui.**

ψ. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me. **R'. Et a generatió- nibus meis implémini.**

IN II VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud. 813

Hymnus

OMNIS expértem mácu- læ Mariám Edocet summus fidei ma- gíster ;

Virginis gaudens céle-
brat fidélis
Terra triúmphum.

Ipsa se præbens húmili
puéllæ

Virgo spectándam, ré-
creát pavéntem,

Seque concéptam sine
labe, sancto
Prædicat ore.

O specus felix, deco-
ráte divæ

Matris aspéctu! venerán-
da rupes,

Unde vitáles scatuére
pleno

Gúrgite lymphæ!

Huc catervátim pia tur-
ba nostris,

Huc ab extérnis peregrí-
na terris

Affluit supplex, et opem
poténtis

Virginis orat.

Excipit Mater lácrimas
precántum,

Donat optátam míseris
salútem;

Compos hinc voti pátrias
ad oras

Turba revértit.

Súpplicum, Virgo, mi-
seráta casus,

Semper o nostros réfove
labóres,

Impetrans mæstis bona
sempitérnæ

Gáudia vitæ.

Sit decus Patri, geni-
tæque Proli,

Et tibi, compar utriúsque
virtus

Spíritus semper, Deus
unus omni
Témporis ævo.
Amen.

Ÿ. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. **R.** Da
mihi virtútem contra
hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Hódie
gloriósa cæli Regína
* in terris appáruit :
hódie pópulo suo verba
salútis et pínora pacis
áttulit : hódie Angeló-
rum et fidélium chori
immaculátam Concep-
tiónem celebrántes gáu-
dio exsúltant. Allelúja.

**Et fit Com. sequentis et
Feriæ.**

DIE 12 FEBRUARII

Ss. SEPTEM FUNDATORUM

Ordinis

Servorum B. Mariæ Virg.

CONFESSORUM

Duplex

IN I VESPERIS

**Quando I Vesperæ di-
cendæ sint integræ vel
saltem a Capitulo, Capi-
tulum Caríssimi de Lau-
dibus 820, Hymnus Ma-
tris sub almæ, e II Ves-
peris 821, Ÿ. et reliqua
ut infra.**

Ant. Non recédât laus tua, Virgo María, de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ.

Ÿ. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuéerunt. **R'.** Semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

Oratio

DÓMINE Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiám tuam fœcundásti : concéde propítius ; ita nos eórum consociári fléribus, ut perfruámur et gáudiis : Qui vivis.

Et fit Com. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confessorum.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus

BELLA dum late fúerent, et urbes
Cæde fratérna gémerent cruéntæ
Adfuit Virgo, nova semper edens
Múnera matris.

En vocat septem fámulos, fidéles
Ut sibi in luctu récolant dolóres,
Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

Illico parent Dóminæ vocánti :
Spléndidis tectis ópibúsque spretis,
Urbe secédunt procul in Senári
Abdita montis.

Córpore hic pœnis cruciant acérbis,
Sóntium labes hóminum piántes ;
Hic prece avértunt lacrimisque fusis
Núminis iram.

Pérdolens Mater fovet, atque amíctum
Ipsa lugúbrem monet induéndum :
Agminis sancti pia cœpta surgunt,
Mira patéscunt.

Palme in bruma víridans honóres
Núntiat patrum : próprios Maríæ
Ore lacténti vócant puélli
Nómine Servos.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Cap. 44, 1-15 Lectio i

LAUDÉMUS viros glorióſos, et paréntes nostros in generatióne ſua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia ſua a ſæculo. Dominántes in potestátibus ſuis hómines magni virtúte, et prudéntia ſua præditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præſenti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis ſanctíſſima verba. In perítia ſua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina ſcripturárum.

R. Euge, ſerve bone et fidélis, quia in pauca fuíſti fidélis, ſupra multa te conſtituam : * Intra in gáudium Dómini tui. **ŷ.** Dómine, quinque talénta tradidíſti mihi, ecce ália quinque ſuperlucrátus ſum. **Intra.**

Lectio ii

HÓMINES dívites in virtúte, pulchritúdinis ſtúdium habéntes,

pacificántes in dómibus ſuis. Omnes iſti in generatió nibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, et in diébus ſuis habéntur in láudibus. Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et ſunt quorum non eſt memória : perierunt quaſi qui non fúerint : et nati ſunt, quaſi non nati, et filii ipſórum cum ipſis.

R. Juſtus germinábit ſicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **ŷ.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei noſtri. **Et.**

Lectio iii

SED illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt : cum ſémine eórum pérmanent bona, heréditas ſancta nepótes eórum, et in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum. Et filii eórum propter illos uſque in ætérnum manent : ſemen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipſórum in pace ſepúlta ſunt, et nomen eórum vivit in generatió nem et

generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Et. Glória Patri. Et.**

In II Nocturno

Lectio iv

SÆCULO tértio décimo cum Frideríci secúndi diro schísmate cruentisque factiόνibus cultiōres Itáliæ pópuli scinderéntur, próvidens Dei misericórdia, præter álios sanctitáte illústres, septem e Florentína nobilitáte viros suscitávit, qui in caritáte conjúnti, præclárum fratérnæ dilectiόνis præbérent exéplum. Hi, nimírum Bonfilius Monáldius, Bonajúncta Manéttus, Manéttus Antellénsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sostenéis

et Aléxius Falconérius, cum, anno trigésimo tértio ejus sæculi, die sacra Vírgini cælo recéptæ, in quodam piórum hóminum convéntu, Laudántium nuncupáto, fervéntius orárent; ab eádem Deípara singulis apparénte sunt admóniti, ut sánctius perfectiúsque vitæ genus amplecteréntur. Re itaque prius cum Florentíno præsule colláta, hi septem viri, géneris nobilitáte divitiisque posthábitis, sub vilíssimis detritisque véstibus cilício indúti, octáva die Septémbris in rurálem quamdam ædiculam secessére, ut ea die primórdia vitæ sanctiórís auspicaréntur, qua ipsa Dei Génitrix mortálibus orta sanctíssimam vitam incéperat.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Hoc vitæ institutum quam sibi foret acceptum Deus miraculo ostendit. Nam cum paulo deinceps hi septem viri per Florentinam urbem ostiatim eleemosynam emendicarent, accidit, ut repente infantium voce, quos inter fuit sanctus Philippus Benitius quintum ætatis mensem vix ingressus, beatæ Mariæ Servi acclamaréntur : quo deinde nómine semper appellati sunt. Quare, vitandi pópuli occursus ac solitudinis amore ducti, in Senarii montis recéssu omnes convenére, ibique cæléste quoddam vitæ genus aggréssi sunt. Victitabant enim in spelúncis, sola aqua herbisque conténti; vigíliis aliisque asperitatibus corpus atterébant, Christi passiónem ac mæstissimæ ejúsdem Genitricis dolóres assidue meditántes. Quodcum olim sacra Parascéves die impénsius exsequeréntur, ipsa beáta Virgo illis iteráto appárens,

lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit; sibi que acceptíssimum fore significávit, ut novum in Ecclesiá regulárem órđinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Hæc sanctus Petrus, ínclytus órđinis Prædicatórum Martyr, ex familiári cum sanctis illis viris consuetúdine ac peculiári étiam Deiparæ visióne cum didicisset; iis auctor fuit, ut órđinem regulárem sub appellatióne Servórum beatæ Vírginis institúerent : qui póstea ab Innocéntio quarto Pontífice máximo approbátus fuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

PORRO sancti illi viri, cum plures sibi socios adjunxissent, Italiæ

civitátes atque óppida, præsertim Etrúriæ, excurrere cœperunt, prædicántes ubique Christum crucifixum, civíles discórdias compescéntes et innúmeros fere devíos ad virtútis sémitam revocántes. Neque Itáliam modo, sed et Gálliam, Germániam ac Polóniam suis evangélicis labóribus excoluerunt. Dénique cum bonum Christi odórem longe latéque diffudissent, portentórum quoque glória illústres, migráverunt ad Dóminum. Sed quos unus veræ fraternitátis ac religiónis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlchrum, únaque pópuli venerátio prosecúta est. Quaprópter Clemens undécimus et Benedictus décimus tértius Pontífices máximi delátum iisdem a plúribus sæculis individuum cultum confirmáverunt; ac Leo décimus tértius, approbátis ántea miraculis, post indúltam veneratióem ad collectívam eorúmdem invoca-

tióem a Deo patrátis, eósdem anno quinquagésimo sacerdoti sui Sanctórum honóribus cumulávit, eorúmque memóriam Offício ac Missa in univérſa Ecclésia quotánnis recoléndam instituit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia. Glória Patri. Quia.**

In III Noct. Homil. in Evang. Ecce nos relíquimus, **de Comm. Abbatum** 1º loco 145*

ix Lectio de Homil. Fer.

AD LAUDES

Capit. 1 Petr. 4, 13

CARÍSSIMI: Communi-cántes Christi passióibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes.

Hymnus

SIC patres vitam pér-agunt in umbra,
Lília ut septem nívei decóris,

Vírgini excélsæ bene grata,
Petro
Visa nitére.

Jamque divína rapién-
te flamma,
Cúrsitant urbes, loca
quæque obérrant,
Si queant cunctis ánimis
dolóres

Fígere Matris.

Hinc valent iras do-
muisse cæcas,
Néscia et pacis fera cōr-
da jungunt,
Erigunt mæstos, révo-
cant nocéntes
Dicta piórum.

At suos Virgo comitáta
Servos

Evehit tandem súperas
ad oras;

Gémmeis sertis décorat
per ævum
Omne beátos.

Eja nunc cœtus gémi-
tum precántis

Audiant, duros vídeant
labóres :

Semper et nostris fáveant
beníгно

Lúmine votis.

Sit decus Patri, geni-
tæque Proli,

Et tibi, compar utriúsque
virtus

Spíritus semper, Deus
unus omni

Témporis ævo.

Amen.

Ÿ. Sit memória illórum
in benedictióne. R. Et

ossa eórum púllulent
de loco suo.

Ad Bened. Ant. Ecce
quam bonum * et quam
jucúndum habitáre fra-
tres in unum.

Oratio

DÓMINE Jesu Christe,
qui ad recoléndam
memóriam dolórum
sanctíssimæ Genitrícis
tuæ, per septem beátos
Patres nova Servórum
ejus família Ecclésiám
tuam fœcundásti : con-
céde propítius ; ita nos
eórum consociári fléti-
bus, ut perfruámur et
gáudiis : Qui vivis.

Et fit Com. Feriæ.

Ad Tertiam Capit. Carís-
simi, ut supra 820

IN II VESPERIS

Capit. Caríssimi 820

Hymnus

MATRIS sub almæ nú-
mine
Septéna proles náscitur :
Ipsa vocánte, ad árduum
Tendit Senári vérticem.

Quos terra fructus pró-
feret

Dum sacra proles gérmi-
nat,

Uvis repénite túrgidis
Onústa vitis præmonet.

Virtúte claros nóbili
Mors sancta cælo cónse-
crat :

Tenent olýmpi límina
Servi fidéles Vírginis.

Cohors beáta, Númi-
nis

Regno potíta, réspice
Quos hinc recédens fráu-
dibus

Cinctos relínquis hó-
stium.

Ergo, per almæ vúl-
nera

Matris rogámus súpli-
ces,

Mentis tenébras dísjice
Cordis procéllas cóm-
prime

¶ **Sequens Conclusio**
numquam mutatur :

Tu nos, beáta Trínitas,
Perfúnde sancto robóre,
Possímus ut feliciter
Exémpla patrum súbse-
qui.

Amen.

¶. Hi viri misericórdiæ
sunt, quorum pietátes
non defuérunt. R'. Se-
men eórum et glória
eórum non derelinqué-
tur.

Ad Magnif. Ant. No-
men eórum * pérmanet
in ætérnum, pérmanens
ad filios eórum, san-
ctórum virórum gló-
ria.

Et fit Com. Feriæ.

DIE 14 FEBRUARII

SANCTI VALENTINI
PRESBYTERI ET MARTYRIS

Simplex

Ad Vesp. Ant. Iste San-
ctus pro lege Dei sui cer-
távit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non
tímuit; fundátus enim
erat supra firmam pe-
tram.

¶. Glória et honóre 40*

Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, qui beáti Valentíni
Mártiris tui natalítia
cólimus, a cunctis malis
imminéntibus, ejus in-
tercessióne, liberémur.
Per Dóminum.

In Laud. Ant. Qui odit
ánimam suam in hoc
mundo, in vitam ætér-
nam custódit eam.

¶. Justus ut palma.

DIE 15 FEBRUARII

Ss. FAUSTINI et JOVITÆ
MARTYRUM

Simplex

Ad Vesp. Ant. Istórum
est enim regnum cæló-
rum, qui contempsérunt
vitam mundi, et pervené-

runt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Ÿ. Lætámini 63*

Oratio

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártýrum tuórum Faustíni et Jovitæ solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dñm.

In Laud. Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Ÿ. Exsultábunt.

DIE 18 FEBRUARII

SANCTI SIMEONIS

EP. ET MART.

Simplex

Ad Vesp. Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre 40*

Oratio

INFIRMITÁTEM nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus

própriæ actiónis gravat, beáti Simeónis Mártýris tui atque Pontíficis intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dñum.

In Laud. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma.

DIE 22 FEBRUARII

In Cathedra S. PETRI ANTIOCHIÆ

Duplex majus

Omnia de Comm. Conf. Pont. 99*, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Hymnus

QUODCÚMQUE in orbe nélixus revínxeris,
Erit revíntum, Petre, in arce síderum :
Et quod resólvit hic potéstas trádicta,
Erit solútum cæli in alto vértice :
In fine mundi judicábis sáeculum.

Patri perénne sit per ævum glória;
Tibíque laudes concinámus ínclýtas,
Ætérne Nate; sit, supérne Spíritus,

Honor tibi decúsque :
 sancta júgiter
 Laudétur omne Trínitas
 per sáeculum.
 Amen.

Ÿ. Tu es Petrus. R. Et
 super hanc petram ædi-
 ficábo Ecclésiám me-
 am.

Ad Magnif. Ant. Tu es
 pastor óvium, * Princeps
 Apostolorum, tibi trá-
 ditæ sunt claves regni
 cælórum.

Oratio

DEUS, qui beáto Pe-
 tro Apóstolo tuo,
 collátis clávis regni
 cæléstis, ligándi atque
 solvéndi pontificium
 tradidisti : concéde ; ut
 intercessiónis ejus au-
 xílio, a peccatórum
 nostrórum nêxibus li-
 berémur : Qui vivis et
 regnas.

**Et fit Commemoratio
 S. Pauli Ap. ante omnes
 alias Commemorationes :**

Ant. Sancte Paule Apó-
 stole, prædicátor veritá-
 tis et doctor Géntium,
 intercède pro nobis ad
 Deum, qui te elégit.

Ÿ. Tu es vas electiónis,
 sancte Paule Apóstole.

R. Prædicátor veritátis in
 univérso mundo.

Oratio

DEUS, qui multitudi-
 nem Géntium beáti
 Pauli Apóstoli prædi-
 catione docuísti : da
 nobis, quæsumus ; ut,
 cujus commemoratió-
 nem cólimus, ejus apud
 te patrocínia sentiámus.
 (Per Dóminum.)

Deinde Com. Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Tu es pastor
 óvium, Princeps Aposto-
 lórum : * Tibi tradidit De-
 us claves regni cælórum.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus Quodcúmque,
 ut supra 823

In I Nocturno

Incipit Epístola prima
 beáti Petri Apóstoli

Cap. 1, 1-12 Lectio i

PETRUS Apóstolus
 Jesu Christi, elé-
 ctis ádvenis di-
 spersiósni Ponti, Galá-
 tiæ, Cappadóciæ, Asiæ,
 et Bithýniæ secúndum
 præsciéntiam Dei Pa-
 tris, in sanctificatió-
 nem Spíritus, in obedién-
 tiam, et aspersionem
 ságuinis Jesu Christi :
 Grátia vobis, et pax

multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in tēpore novíssimo.

℞. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constitúi, * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ♯. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et.

Lectio ii

IN quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatió nibus : ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro

(quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, ét glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum.

℞. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine, tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ♯. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii

DE qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis au-

tem ministrabant ea, quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos, qui evangelizaverunt vobis, Spiritu Sancto misso de cælo, in quem desiderant Angeli prospicere.

R. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalébunt adversus eam :
* Et tibi dabo claves regnælorum. **ψ.** Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. **Et. Glória. Et.**

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 15 de Sanctis

Lectio iv

INSTITÚTIO solemnitétis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ideo quod primus Apostolórum Petrus hódie episcopátus cáthedram suscepisse referátur. Recte ergo ecclésiæ natálem Sedis illíus colunt, quam Apó-

stolus pro ecclesiárum salúte suscepit, dicente Dómino : Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclesiam meam.

R. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum : tibi trádedit Deus ómnia regna mundi : * Et ideo tibi tráditæ sunt claves regnælorum. **ψ.** Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. **Et ideo.**

Lectio v

PETRUM itaque fundamentum Ecclesiæ Dóminus nominávit : et ideo digne fundamentum hoc Ecclesia colit, supra quod ecclesiástici ædificií altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit : quia dignum est ut fundamentum hoc in

Ecclésia honorétur, per quod ad cælum conscénditur.

R. Ego pro te rogávi, Petre, ut non deficiat fides tua : * Et tu aliquándo convérsus confirma fratres tuos. **V.** Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. **Et tu.**

Lectio vi

QUOD natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc ecclésiæ ínvicem præstant, quia tanto necesse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honorís. Cum solemnitátem hanc ecclésiis mérito religiósá observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciosus error incréverit, ut super túmulos defunctorum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnales cibos requírant.

R. Petre, amas me? Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves

meas. **V.** Simon Joánnis, diligis me plus his? Tu scis, Dómine, quia amo te. **Pasce.** **Glória Patri.** **Pasce.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaráe Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ

Sermo 3 in annivers. assumpt. suæ, post init.

APÓSTOLOS Dóminus, quid de se hómines opinéntur, intérrogat : et támdiu sermo respondentium commúnis est, quámdiu humanæ intelligéntiæ ambigúitas explicátur. At ubi quid hábeat sensus discipulorum exígitur, primus est in Dómini confesióné, qui primus est in apostólica dignitáte. Qui cum dixisset : Tu es Christus Fílius Dei

vivi; respóndit ei Jesus: Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Id est, Ideo beátus es, quia Pater meus te dócuit; nec terrena opínio te feféllit, sed inspirátio cæléstis instrúxit: et non caro et sanguis, sed ille me tibi, cujus sum unigénitus Fílius, indicávit.

R. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discipulis suis. Respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi.

* Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiameam. **ψ.** Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. **Et ego.**

Lectio viii

ET ego, inquit, dico tibi: hoc est, Sicut Pater meus tibi manifestávit divinitátem meam, ita et ego tibi notam fácio excelléntiam tuam. Quia tu es Petrus:

id est, Cum ego sim inviolábilis petra, ego lapis anguláris, qui fácio útraque unum, ego fundaméntum præter quod nemo potest áliud pónere; tamen tu quoque petra es, quia mea virtúte solidáris, ut quæ mihi potestáte sunt própria, sint tibi mecum participatióne commúnia. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiameam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam: Super hanc, inquit, fortitúdinem ætérnum éxstruam templum; et Ecclésiæ meæ cælo inserénda sublímitas, in hujus fidei firmitáte consúrget.

R. Elégit te Dóminus sacerdotem sibi, ad sacrificándum ei * Hóstiám laudis. **ψ.** Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua. **Hóstiám. Glória Patri. Hóstiám.**

ix Lect. de Homil. Fer.

Si hoc Festum occurrerit in Sabbato, et annus non sit bissextilis, de Vigilia anticipata S. Matthiæ Apostoli nihil fit in Officio.

AD LAUDES

Hymnus

BEÁTE pastor Petre, clemens áccipe

Voces precántum, criminúmque víncula

Verbo resólve, cui potéstas trádicta

Aperíre terris cælum, apértum cláudere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,

Honor, potéstas atque jubilátio,

In unitáte, quæ gubérnat ómnia,

Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

Ÿ. Exáltent eum in ecclésia plebis. **R.** Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Bened. Ant. Quodcúmque * ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis : dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, colláttis clávisbus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti : concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a

peccatórum nostrórum néxibus liberémur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commemoratio S. Pauli :

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Ÿ. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

R. Prædicátor veritátis in univérsio mundo.

Oratio

DEUS, qui multitudínem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatione docuísti : da nobis, quæsumus; ut, cuius commemoratióem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Feriæ.

IN II VESPERIS

Hymnus

QUODCÚMQUE in orbe néxibus revínxeris, Erit revíctum, Petre, in arce síderum : Et quod resólvit hic potéstas trádicta, Erit solútum cæli in alto vértice : In fine mundi judicábis sæculum.

Patri perénne sit per
ævum glória;
Tibíque laudes conciná-
mus ínclytas,
Ætérne Nate; sit, supérne
Spíritus,
Honor tibi decúsque :
sancta júgiter
Laudétur omne Trínitas
per sáculum. Amen.

Ÿ. Elégit te Dóminus
sacerdótem sibi. R. Ad
sacrificándum ei hó-
stiam laudis.

Ad Magnif. Ant. Dum
esset summus Póntifex,
* terréna non méruit,
sed ad cæléstia regna
gloriósus migrávit.

Et fit Com. S. Pauli, ut
supra in Laudibus, dein-
de seq. ac Feriæ.

DIE 23 FEBRUARII

SANCTI PETRI DAMIANI

EP., CONF.

ET ECCLESIE DOCTORIS

Duplex

(m. t. v., nisi tamen I Ve-
speras habeat, saltem a
Capitulo)

Ad Magnif. Ant. O Do-
ctor óptime, Ecclésiæ
sanctæ lumen, beáte Pe-
tre, divínæ legis amátor,
deprecáre pro nobis Fí-
lium Dei.

Ÿ. Amávit eum 100*

Oratio

CONCÉDE nos, quæ-
sumus, omnípotens
Deus : beáti Petri Con-
fessóris tui atque Pontí-
ficis mónita et exémp-
la sectári; ut per terré-
strium rerum contémp-
tum ætérna gáudia con-
sequámur. Per Dómi-
num nostrum Jesum
Christum.

Et fit Com. Feriæ.

Invit. Regem Confessó-
rum et Hymn. de Comm.
100*

In II Nocturno

Lectio iv

ETRUS, Ravénnæ
honéstis parén-
tibus natus, ad-
huc lactens a matre,
numerósæ prolis per-
tæsa, abjícitur; sed do-
mésticæ mulieris ópera
semivívus excéptus ac
recreátus, genitríci ad
humanitátis sensum re-
vocátæ rédditur. Utró-
que orbátus parénte,
tamquam vile mancípium
sub áspera fra-
tris tutelá duram servi-
tútem exércuit. Religió-
nis in Deum ac pietátis
erga patrem, egrégium

tunc spécimen dedit; inventum síquidem forte nummum, non própriæ inédiæ sublevándæ, sed sacerdoti, qui divinum sacrificium ad illius expiatióem offerret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura lítteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magistris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim ut corpus ratióni súbderet, sub mólilibus véstibus cilícium adhíbuit; jejúniis, vigíliis et oratióibus solérter insístens. Calénte juvénta dum carnis stímulis ácritur urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu extinguébat; tum venerabilia quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuévérat. Ope assídua páuperes levábat, quibus fréquéter pastis convívio, própriis ipse mánibus ministrábat.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :
***** Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ꝗ.** Nihil profíciet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

PERFICIÉNDÆ magis vitæ causa, in Avelanénsi Eugubínæ diocésis cœnóbio, órđini monachórum sanctæ Crucis Fontis Avellánæ a beáto Ludúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit. Non ita multo post in monastérium Pomposiánum, mox in cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutióibus et móribus excóluit. Ad suos revocátus, post præsidis óbítum, Avellanitárum famíliæ præfícitur, quam, novis váriis in locis extrúctis domicíliis et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus órđinis parens ac præcípuum ornáméntum

jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque diversí institúti cœnóbia, canonicórum convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti diœcési non uno nómine prófuit : Theuzóni epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrádo episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratióibus, ceterisque spectátæ sanctimóniæ exémplic excélluit. His motus Stéphanus nonus Póntifex máximus eum, licet invítum et reluctántem, sanctæ Románæ Ecclesiæ cardinálem creávit et Ostiensem epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendíssimis virtútibus et consentáneis episcopáli ministério opéribus gessit.

R. Pósi adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

DIFFICÍLLIMO témpore Románæ Ecclesiæ, summisque Pontificibus doctrína, legatióibus, aliisque susceptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et simoníacam háereses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanensem Ecclesiæ Románæ conciliávit. Benedícto et Cada-lóo falsis pontificibus fórtiter réstitit : Henrícum quartum Germániæ regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit : Ravennátes ad débíta Románo Pontífici obséquia revocatós sacris restítuit : canónicos Veliternos ad sanctiórís vitæ leges compósuit. In província præsertim Urbináte vix ulla fuit episcopális ecclesiá, de qua Petrus non sit bene méritus : Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis; álias álibi, quando opórtuit, perinde curávit, ac suæ essent tutelæ commís-

sæ. Cardinalátu et episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remisit. Jejúnium sextæ fériæ in honórem sanctæ crucis Jesu Christi, horárias beátæ Dei Genitrícis preces, ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratorum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, miráculis et præcláre actis illústris, dum e Ravennáte legatióne redíret, Favéntiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses, multis miráculis clarum, frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Favéntini, non semel in præsénti discrímine propítium expérti, patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero duodécimus Póntifex máximus Offícium Missámque in ejus honórem

tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in diocésibus atque in órdine Camaldulénsium jam celebrabántur, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitaté, ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terræ, **de Comm. Doctorum** 1º loco 125*

ix Lect. de Homil. Fériæ et fit ejus Commemoratio in Laudibus.

De Vigilia S. Matthiæ Ap. nihil fit in Officio.

Vesp. de seq., Commemoratio præced. et Fer.

Si vero sit annus bissextilis, in Vesperis fit tantum Com. Fériæ.

DIE 24 FEBRUARII

VEL 25 IN ANNO BISSEXTILI

SANCTI MATTHIÆ APOSTOLI

Duplex II classis

Omnia de Communi
App. 2*, præter ea quæ
hic habentur propria.

Oratio

DEUS, qui beátum
Matthíam Apo-
stolorum tuó-
rum collégio sociásti :
tribue, quæsumus ; ut
ejus interventióne, tuæ
circa nos pietátis sem-
per víscera sentiámus.
Per Dóminum.

Et fit Com. præced., quo-
ties annus non est bis-
sextilis :

Ant. O Doctor, *ψ*. Justum
dedúxit et Oratio Con-
céde nos 83o

Deinde Com. Feriæ.

In I Nocturno

De Actibus Apostolorum
Cap. 1, 15-26 Lectio i

IN diébus illis ex-
súrgens Petrus
in médio fra-
trum, dixit (erat autem
turba hóminum simul,
fere centum vigínti) :
Viri fratres, opórtet im-

pléri Scriptúram, quam
prædíxit Spíritus San-
ctus per os David de
Juda, qui fuit dux eó-
rum qui comprehendé-
runt Jesum : qui con-
numerátus erat in no-
bis, et sortítus est sor-
tem ministérii hujus.
Et hic quidem possédit
agrum de mercéde ini-
quitátis, et suspénsus
crépuit médius : et dif-
fúsa sunt ómnia víscera
ejus.

℟. Ecce ego mitto vos
sicut oves in médio lu-
pórum, dicit Dóminus :
* Estóte ergo prudéntes
sicut serpéntes, et sím-
plices sicut colúmbæ.
ψ. Dum lucem habétis,
crédite in lucem, ut filii
lucis sitis. Estóte.

Lectio ii

ET notum factum est
ómnibus habitánti-
bus Jerúsalem, ita ut
appellarétur ager ille,
lingua eórum, Hacélda-

ma, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum : Fiat commoratio eorum deserta, et non sit qui inhabitet in ea : et episcopatum ejus accipiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intravit et exivit inter nos Dóminus Jesus, incipiens a baptismo Joánnis usque in diem, qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis.

R'. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et humilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **Ÿ.** Et inveniétis réquiem animabus vestris. **Jugum.**

Lectio iii

ET statuérunt duos, Joseph, qui vocabatur Bársabas, qui cognominátus est Justus : et Matthíam. Et orántes dixerunt : Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elé-

geris ex his duóbus unum accipere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cecidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

R. Dum steteritis 10*

In II Nocturno Lect.
Fundaménta ejus, de
Comm. App. 2º loco 24*

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

IN illo tempore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelásti ea párvulis. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

**Sermo 10 de Verbis
Domini**

VENÍTE ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi

quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed, si angustiantur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promissio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre : sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

R'. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sáanguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **Ÿ.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. **Cálicem Dómini.**

Lectio viii

MAGNUS esse vis? a mínimo incipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatióem erígitur.

R'. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **Ÿ.** Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. **Quorum. Glória Patri. Quorum.**

ix Lect. de Homil. Feriæ et fit ejus Commemoratio in Laud. et II Vesperis.

FESTA MARTII

DIE 4 MARTII

**SANCTI CASIMIRI
CONFESSORIS**

Semiduplex

Cap., Hymnus, y. Amávit
et **Ant. ad Magnif. Simi-**
lábo, de Communi 130*

Oratio

DEUS, qui inter regá-
les delicias et mun-
di illécebras, sanctum
Casimírum virtúte con-
stántiæ roborásti : quæ-
sumus ; ut ejus inter-
cessióne fidéles tui ter-
réna despícient, et ad
cæléstia semper aspí-
rent. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

Deinde Com. S. Lucii I
Papæ et Martyris :

Ant. Iste Sanctus pro
lege Dei sui certávit us-
que ad mortem, et a ver-
bis impiórum non tímuit;
fundátus enim erat supra
firmam petram.

y. Glória et honóre.

Oratio

DEUS, qui nos beáti
Lúcii Mátyris tui
atque Pontíficis ánnua

solemnitáte lætíficas :
concéde propítius ; ut,
cujus natalítia cólimus,
de ejúsdem étiam pro-
tectióne gaudeámus.
Per Dóminum.

In I Noct. Lect. Justus,
de Comm. Conf. non
Pont. 2º loco 140*

In II Nocturno

Lectio iv

CASIMÍRUS, patre
Casimíro, ma-
tre Elisabéthá
Austriáca, Polóniæ ré-
gibus ortus, a puerítia
sub óptimis magístris
pietáte et bonis ártibus
instrúctus, juveníles ar-
tus áspero domábat ci-
lício et assíduis exte-
nuábat jejúniis. Régii
spreta lecti mollítie,
dura cubábat humo, et
clam intempésta nocte
præ fóribus templórum
pronus in terra divínam
exorábat cleméntiam.
In Christi contemplánda
passióne assíduus, Mis-
sárum solémniis ádeo
erécta in Deum mente
solébat adésse, ut extra
se rapi viderétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

CATHÓLICAM promovere fidem summóperere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére ; quaprópter Casimírum patrem indúxit, ut legem ferret, ne schismátici nova templa constrúerent, nec vétéra collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus opprésos benéficus et miséricors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem, quam ab incunábulis servávit illæsam, sub extrémovitæ término fórtiter asséruiť, dum gravi pressus infirmitáte, moripóťius quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre, constánter decrevit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum :

stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

CONSUMMÁTUS in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter sacerdotum et religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus, Vilnam delátum, multis claret miráculis. Etenim præterquam quod puella defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum et várii infirmi sanitátem ad ejus sepúlchrum recuperáruť; Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptionem trepidántibus in áëre appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permóťus Leo décimus eúndem Sanctórum catálogo adscrípsit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia

te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. *Ÿ.* Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. *Quia.* Glória Patri. *Quia.*

In III Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi, de eodem Comm. 1º loco 134*
ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus et II Vesperis.

In Laudibus pro Commemoratione S. Lucii :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma.

Oratio Deus, qui nos 837

gnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mátyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre ; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

DIE 6 MARTII

Ss. PERPETUÆ et FELICITATIS MARTYRUM

Duplex

Cap. Confitébor et Hymnus de Communi non Virginum 176*

In utrisque Vesp. et ad Laudes :

Ÿ. Glória et honóre coronásti eas, Dómine.

R. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. et Bened.

Ant. Istárum est enim re-

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum nostrum * In confessiόne beatárum Perpétuæ et Felicitátis.

Ps. 94. Veníte, exsultémus 3

In I Noct. Lect. Confitébor, de Communi Virginum 2º loco 169*

In II Nocturno

Lectio iv

PERPÉTUA et Felicitas, in persecutiόne Sevéri imperatóris, in Africa,

una cum Revocato, Saturnino et Secundulo comprehensæ sunt et in tenebricosum carcerem detrusæ; quibus ultra adjunctus est Sattyrus. Erant adhuc catechumenæ, sed paulo post baptizatæ sunt. Paucis diebus interjectis, e carcere ad forum deductæ cum sociis, post gloriosam confessionem, ab Hilariōne procuratore damnantur ad bestias. Inde hilares descendunt ad carcerem, ubi variis visionibus recreantur et ad martyrii palmam accenduntur. Perpetuam, nec patris senio confecti iteratæ preces et lacrimæ, nec erga filium infantem pendentem ad ubera maternus amor, nec supplicii atrocitas, a Christi fide dimovere umquam poterunt.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intendente, prospere procede, et regna. **Et.**

Lectio v

FELICITAS vero, instante spectaculi die, cum octo jam menses prægnans esset, in magno erat luctu, ne differretur; leges quippe vetabant prægnantes supplicio affici. At precibus commartyrum accelerato partu, enixa est filiam. Cumque in partu laborans doleret, ait illi quidam de custodibus : Quæ sic modo doles, quid facies objecta bestiis? Cui illa : Modo ego patior; illic autem alius erit in me, qui patietur pro me, quia et ego pro illo passura sum.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **Propterea.**

Lectio vi

IN amphitheatrum, toto inspectante populo, producuntur tandem generosæ mulieres, Nonis Martii, ac primum flagellis cæduntur. Tunc

a ferocissima vacca aliquamdiu jactatæ, plagis concisæ et in terram elisæ sunt. Demum cum sociis, qui a variis bestiis vexati fuerant, gladiorum ictibus conficiuntur. Harum sanctarum Martyrum festum Pius decimus Pontifex maximus ad ritum duplicem pro universa Ecclesia evexit ac diei sextæ Martii adsignari mandavit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo :

* Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ʒ. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier. Glória. Múlier.

In III Nocturno Homil. in Evang. Símile est, de Comm. non Vv. 181*

ix Lect. de Homil. Feriæ et fit ejus Commemoratio in Laud.

Vesp. a Capit. de seq., Commemoratio præcedentis et Feriæ.

DIE 7 MARTII

**S. THOMÆ DE AQUINO
CONF. ET ECCL. DOCT.**

Duplex

Cap., Hymnus et ʒ. Amávit de Comuni 130*

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sancte lumen, beáte Thomas, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEUS, qui Ecclesiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióné claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus ; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :
Ant. Istárum est, ʒ. Gló-
ria et Oratio Da nobis, **ut**
supra 839

Deinde Commemoratio
Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

PRÆCLÁRUM christiáni orbis decus et Ecclesiæ lumen, beatíssimus vir Thomas, Landúlpho cómite Aquináte et Theodóra Neapolitána, nobilibus paréntibus natus, futúræ in Deíparam devotiónis afféctum adhuc infántulus osténdit.

Nam chártulam ab eo invéntam, in qua salutatio Angélica scripta erat, frustra adnitente nutríce, compréssa manu válide retínuit, et a matre per vim abréptam, plorátu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutívit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum órđinem suscepit. Sed matre ac frátribus id indígne feréntibus, Lutétiám Parisiórum míttitur. Quem fratres in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt : ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulierem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introducta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est sibi ab Angelis constríngi lum-

bos ; quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit. Soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit, ut, contéptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cæléstis vitæ se conférrent.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

EMISSUS e castro per fenéstram, Neápolim redúctur ; unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Theutónico, órđinis Prædicatórum generáli magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, philosophíæ ac theológíæ óperam dedit. Víginti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque philósophos ac theólogos summa cum laude

est interpretátus. Numquam se lectioni aut scriptiõni dedit, nisi post orationem. In difficultatibus locorum sacræ Scripturæ, ad orationem jejûnium adhibebat. Quin etiam sodali suo fratri Regináldo dicere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperisse, quam divinitus traditum accepisse. Neápoli cum ad imáginem Crucifixi veheméntius oráret, hanc vocem audívit : Bene scripsísti de me, Thoma; quam ergo mercédem accípies? Cui ille : Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Collatiões Patrum assidue pervolutábat; et nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssime versátus. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles ádeo excéllunt, ut ubérrima atque incorrúpta illíus doctrína, cum revelátis veritatibus mire conséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum erróres pervincéndos.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Y.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

A SUMMO Pontífice Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubravit Offícium in Córporis Christi solemnitate celebrándum : oblátos vero honóres et Neapolitánum archiepiscopátum, etiam deferente Cleménte quarto, recusávit. A prædicatione divíni verbi non desistébat; quod cum fáceret per octávam Paschæ in basilíca sancti Petri, mulierem, quæ ejus fimbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunénse, in monasterio Fossæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem obiit quinquagenárius, anno salutis millésimo

ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánne vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio, transláto póstea ejus córpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingénio comparátus, Doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eídem auctoritáte sancti Pii quinti confirmátum. Leo autem decimus tértius, libentíssime excípiens postulatiónes et vota ómnium pene Sacrórum antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritáte aberrántium luem propulsándam, ad incrementa sciéntiárum et commúnem humáni géneris utilitátem, eum, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, per apostólicas líttas cæléstem patrónum scho-

lárum ómnium catholicárum declarávit et instituit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal, de **Comm. Doctorum** 1º loco 125*

ix Lect. de Homil. Feriæ et fit ejus Com. in Laudibus.

Vesperæ a Capit. de seq., Com. præced. et Feriæ.

DIE 8 MARTII

SANCTI JOANNIS DE DEO CONFESSORIS

Duplex

Cap., Hymn., Ÿ. Amávit et **Ant.** Similábo, de **Comm.** 130*

Oratio

DEUS, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flam-

mas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiám tuam nova prole fœcundásti : præsta, ipsíus suffragántibus méritis ; ut igne caritátis tuæ vítia nostra currentur, et remédia nobis ætéRNA provéniant. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. O Doctor et Oratio Deus, qui Ecclésiám 841
 †. Justum dedúxit.

Deinde Com. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

JOANNES de Deo, ex cathólicis piisque paréntibus in óppido Montis Majóris junióris regni Lusitániæ, natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuéтус splendor super ejus domo refúlgens, sonítusque æris campáni sua sponte emissus, ab ipso ejus nativitatís témpore non obscúre prænuntiáru(n)t. A laxióri vivé(n)di ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spé-

cimen cœpit, et ob audítam prædicatió(n)em verbi Dei sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióri(v)itæ rudiménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ suíque ipsíus contémp(t)us cuncto pópulo spectáculum factus, a plerisque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem amén(t)ibus destinátum conjicitur. At Joá(n)nes cælésti caritaté magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitaté Granaténsi extrúcto, jactóque novi órdinis fundaménto, Ecclésiám nova prole fœcundávit fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corpórumque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutá-

vit illum : * Et dedit illi claritatem æternam.
 ✠. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

PAUPÉRIBUS ægrótis, quos propriis quandoque húmeris domum deferébat, nulla re ad animæ corporisque salutem profícua déerat. Effusa quoque extra nosocomium caritate indigéntibus mulieribus víduis, et præcípuè virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat, curámque indefessam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis extermináret. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuisset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infirmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit, ac per dimídiam horam inter flammás,

jam in imménsum succrescéntes, versátus, exínde divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus exívit ; in schola caritátis édocens, segniórem in eum fuisse ignem qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

R'. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.
 ✠. Índuit eum Dóminus lorícám fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

MULTÍPLICI asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extrémá paupertáte, orándi stúdio, rerum divínarum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrimárum dono enítuit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus, e léctulo surgens ac provolútus in génua, manu et corde

Christum Dóminum e cruce pendéntem perstringens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo obiit in ósculo Dómini; quem étiam mórtuus ténuít, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quóusque inde dimótus fuisset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbítum plúrimis miráculis clarum, Alexánder octávus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit; et Leo décimus tértius, ex Sacrórum cathólici orbis antístitum voto ac Rítuum Congregatiónis consúlto, cæléstem ómnium hospitálium et infirmórum ubíque dégentium patrónum declarávit, ipsiúsque nomen in agonizántium litaníis invocári præcépit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in ré-

quiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia. Gló-**ria Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 22, 34-46

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis legis doctor tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et reliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 72 in Matth.

SADDUCÆIS confúsus, pharisæi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt : et legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant : Quodnam primum mandátum in lege sit? Nam

cum primum illud sit, DÍliges Dóminum Deum tuum : putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébant, hoc modo interrogant. Quid igitur Christus? Ut osténdat idcirco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent : DÍliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic : DÍliges próximum tuum sicut teípsum.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédit pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. **I**pse.

Lectio viii

QUAM ob rem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab

illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est ; quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : DÍliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **E**t vos. **G**lória Patri. **E**t vos.

ix Lect. de Homil. Feriæ et fit ejus Commemoratio in Laud.

Vesp. a Capit. de seq., Commemoratio præced. et Feriæ.

DIE 9 MARTII

**SANCTÆ FRANCISCÆ
VIDUÆ ROMANÆ**

Duplex

**Cap., Hymn., ꝑ. Spécie
et Ant. ad Magnif. Símile,
de Communi 176***

Oratio

DEUS, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiae tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde, quæsumus; ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

**Et fit Commemoratio
præcedentis :**

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

ꝑ. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui beátum Joánnem 844

Deinde Com. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

FRANCÍSCA, nóbilis matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit vir-

tútum exéempla; étenim pueríles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabá-tur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre et monastérium íngredi propósuit : paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis, júveni æque díviti ac nóbili, nupsit. In matrimónio arctiórís vitæ propósi-tum, quantum lícuit, semper retínuit; a spectáculis, convíviis aliís-que hujúsmodi oblecta-méntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a domésti-cis curis supérerat témporis, oratióni aut proximórum utilitáti trí-buens; in id vero má-xima sollicitúdine incúmbens, ut matrónas Románas a pompis sæ-culi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum, sub régula sancti Benedícti, congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exsílium, bonórum

jacturam ac universæ domus mærorem non modo constantissime toleravit; sed, grátias agens cum beáto Job, illud frequenter usurpabat : Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sit nomen Dómini benedíctum.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

VIRO defuncto, ad prædictam Oblatarum domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrimis eárum número adscríbi suppliciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancillæ, vilissimæque féminæ, et immunditiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui existimatióem et verbo declarávit et exémplo; sæpe enim e

suburbána vínea revértens, et lignorum fascem próprio cápiti impósitum déferens, veleísdem onústum agens per Urbem asellum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat; ægrotantesque in xenodochíis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutaribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cingulo, crebrisque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibus illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendebat, módice temperávit.

R. Dilexísti justitiam, et odísti iniquitatem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **Proptérea.**

Lectio vi

DIVÍNA mystéria, præsertim vero Christi Dómini passióem, tan-

to mentis ardóre tantáque lacrimárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ sacraménto, spíritu in Deum eleváta ac cæléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur : quem tamen illa impertérrita semper elúsit, Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum et prophetiæ dono enítuit, quo et futúra prædixit et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes vel e cælo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Mó dica panis fragmenta, quæ vix tribus soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus

multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit ; et aliquándo earúmdem sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúnde expléverit. Dénique, méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum, annoætátissuæ quinquagésimo sexto. Quam Paulus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. **Múlier.** **Glória Patri.** **Múlier.**

In III Noct. Homil. in Evang. Símile est, de **Communi non Virginum** 181*

ix Lectio de Homil. Feriæ et fit ejus Commemoratio in Laudibus.

In II Vesperis Com. seq. et Feriæ.

DIE 10 MARTII

Ss. QUADRAGINTA
MARTYRUM

Semiduplex

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

✠. Lætámini in Dómino.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessione cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

Invit. et Hymnus de Communi 63*

In II Nocturno

Lectio iv

ICÍNIO imperátore et Agricoláo præside, ad Sebásten Arméniaë urbem, quadraginta militum fides in Jesum Christum et fortitúdo in cruciátibus perferéndis eníruit.

Qui sæpius in horribilem cárcerem detrúsi, vinctisque constricti, cum ora ipsórum lapí-dibus contúsa fuissent, hiemis témpore frigidíssimo, nudi sub apérto áère supra stagnum rigens pernoctáre jussi sunt, ut frígore congeláti necaréntur. Una autem erat ómnium orátio: Quadraginta in stádium ingrési sumus, quadraginta item, Dómine, coróna donémur, ne una quidem huic número desit. Est in honóre hic número, quem tu quadraginta diérum jejúnio decorásti, per quem divína lex ingressa est in orbem terrárum; Elías quadraginta diérum jejúnio Deum quærens, ejus visiónem consecútus est. Et hæc quidem illórum erat orátio.

R'. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis :

* Terra apparuit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto.
✠. Quóniam percússit

petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. **Terra.**

Lectio v

CÉTERIS autem custódibus somno deditis, solus vigilábat jánitor, qui et illos orántes et luce circumfúsos, et quosdam e cælo descendéntes Angelos tamquam a Rege missos, qui corónas trigínta novem milítibus distribúerent, íntuens, ita secum loquebátur: Quadragínta hi sunt; quadragésimi coróna ubi est? Quæ dum cogitáret, unus ex illo número, cui ánimus ad frigus feréndum defécerat, in próximum tepefáctum bálneum desíliens, Sanctos illos summo dolóre affécit. Verum Deus illórum preces írritas esse non est passus; nam rei evéntum admirátus jánitor, mox custódibus e somno excitátis, deductisque sibi véstibus, ac se christiánum esse clara voce proféssus, Martýribus se adjúnxit. Cum vero præsidis satellites janitórem quo-

que christiánum esse cognovísset, bacillis comminúta ómnium eórum crura fregérunt.

R. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: ***** Ut herédes fierent in domo Dómini. **¶.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. **Ut** herédes.

Lectio vi

IN eo supplicio mórtui sunt omnes, præter Melithónem natu mínimum. Quem cum præsens mater ejus, fractis crúribus, adhuc vivéntem vidísset, sic cohortáta est: Fili, paulisper sústine; ecce Christus ad jánuam stat áduvans te. Cum vero reliquórum córpora plaustis impóni cérneret, ut in rogum inferréntur, ac filium suum relínqui, quod speráret ímpia turba púerum, si vixísset, ad idolórum cultum revocári posse; ipso in húmeros subláto, sancta mater vehícula Mártyrum corpóribus onústa strénue prosequébá-

tur. In cujus ampléxu Mélithon spíritum Deo réddidit, ejúsque corpus in eúmdem illum ceterórum Mártýrum rogum pia mater injécit; ut qui fide et virtúte conjunctíssimi fúerant, fúneris étiam societáte copuláti, una in cælum pervenírent. Combústis illis, eórum reliquiæ projectæ in profluéntem, cum mirabíliter in unum confluíssent locum, salvæ et íntegræ repértæ, honorífico sepúlchro cónditæ sunt.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum. * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi. Quóniam donum. Glória Patri. Quóniam donum.

In III Noct. Homil. in Evang. Descéndens Jesus, de Comm. plurimorum Mártýrum 2º loco 81*

Lect. ix de Homil. Feriæ et fit ejus Com. ad Laud. et in II Vesp.

DIE 12 MARTII

**SANCTI GREGORII I
PAPÆ, CONFESSORIS
ET ECCLESIAE DOCTORIS**

Duplex

Cap., Hymn. et **V.** Amávit, de Comm. 99*

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEUS, qui ánimæ fámulum tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis præmia contulísti : concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum pónere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

GREGÓRIUS Magnus, Romá-nus, Gordiáni senatóris fílius, adolé-

scens philosophiæ operam dedit; et prætorio officio functus, patre mortuo, sex monasteria in Sicilia ædificavit, Romæ septimum sancti Andréæ nomine in suis ædibus, prope basilicam sanctorum Joannis et Pauli ad clivum Scauri, ubi Hilariône ac Maximiano magistris, monachi vitam professus, postea abbas fuit. Mox diaconus cardinalis creatus, Constantinopolim a Pelagio Pontifice ad Tiberium Constantinum imperatorem legatus mittitur: apud quem memorabile etiam illud effecit, quod Eutychium patriarcham, qui scripserat contra veram ac tractabilem corporum resurrectionem, ita convicit, ut ejus librum imperator in ignem injiceret. Quare Eutychius paulo post cum in morbum incidisset, instante morte, pellem manus suæ tenebat, multis præsentibus, dicens: Confiteor quia omnes in hac carne resurgemus.

R. Invéni David ser-

vum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **Y.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

ROMAM rédiens, Pelagio pestiléntia sublato, summo ómnium consensu Póntifex eligitur. Quem honórem ne accíperet, quámdui pótuit, recusávit; nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit; ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpła relíquit. Peregrínos quotidie ad mensam adhibébat; in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páuperes et urbános et extérnos, quorum númerum descriptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit; nam Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia

représsit, Agnoítas Alexandría ejécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréti-
cos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariá-
nam relínquere coégit. Missis in Británniam
doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mó-
nachis, ínsulam ad Jesu Christi fidem convértit,
vere a Beda presbýtero Angliæ vocátus Apóstolus.
Joánnis patriárchæ Constantinopolitáni au-
dáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ epí-
scopi nomen arrogábat. Maurítium imperató-
rem, eos qui mílites fuissent mónachos fieri
prohibéntem, a sentén-
tia detérruit.

R. Pósui adjutórium
super poténtem, et ex-
altávi eléctum de plebe
mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei.
y. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

ECCLESIAM ornávit
sanctíssimis institú-
tis et légibus. Apud

sanctum Petrum coácta
sýnodo, multa constí-
tuit : in iis, Ut in Missa
Kýrie eléison nóvies re-
peterétur : ut extra id
tempus, quod continétur
Septuagésima et Pa-
scha, Allelúja dicerétur :
ut adderétur in Cánone,
Diésque nostros in tua
pace dispónas. Litanías,
Statiónes, et ecclesiá-
sticum offícium auxit.
Quátuor concíliis, Ni-
cæno, Constantinopoli-
táno, Ephesíno, Chal-
cedonénsi, tamquam
quátuor Evangéliis ho-
nórem habéri vóluit.
Epíscopis Sicíliæ, qui
ex antíqua ecclesiárum
consuetúdi-
ne Romam
síngulis trién-
niis conve-
niébant, quinto quoque
anno semel veníre in-
dúlsit. Multos libros
confécit ; quos cum di-
ctáret, testátus est Pe-
trus diáconus, se Spíri-
tum Sanctum colúmbæ
spécie in ejus cápite
sæpe vidísse. Admira-
bília sunt quæ dixit, fe-
cit, scripsit, decrevit,
præsértim infirma sem-
per et ægra valetúdi-
ne. Qui dénique multis édi-
tis miráculis, pontificá-

tus anno décimo tértio, mense sexto, die déci-
mo, quarto Idus Mártii,
qui dies festus a Græcis
étiam propter insígnem
hujus Pontíficis sapién-
tiam ac sanctitátem
præcípuo honóre cele-
brátur, ad cæléstem bea-
titúdinem evocátus est.
Cujus corpus sepúltum
est in basílica sancti
Petri, prope Secretá-
rium.

R. Iste est, qui ante
Deum magnas virtútes
operátus est, et omnis
terra doctrína ejus re-
pléta est : * Ipse in-
tercédat pro peccátis
ómniū populórum.

Y. Iste est, qui con-
témpsit vitam mundi,
et pervénit ad cæléstia
regna. **Ipse. Glória Pa-
tri. Ipse.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Di-
xit Jesus discípulis
suis : Vos estis sal terræ.
Quod si sal evanúerit,
in quo saliétur? Et ré-
liqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Homília 17 in Luc. 10 ante medium

CONSIDERÁNDUM
nobis est, ut
qui una eadém-
que exhortatiónis voce
non súfficit simul cun-
ctos admonére, stúdeat
sínculos, in quantum
valet, instrúere, privá-
tis locutió nibus ædifi-
cáre. Debémus namque
pensáre contínuo quod
sanctis Apóstolis díci-
tur, et per Apóstolos
nobis : Vos estis sal
terræ. Si ergo sal su-
mus, condíre mentes
fidélium debémus. Vos
ígitur qui pastóres estis,
pensáte quia Dei ani-
mália páscitis; de qui-
bus profécto animálibus
Deo per Psalmístam dí-
citur : Animália tua ha-
bitábunt in ea.

R. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum :
stolam glóriæ índuit
eum, * Et ad portas
paradísi coronávit eum.
Y. Índuit eum Dómi-
nus lorícam fidei, et
ornávit eum. **Et ad por-
tas.**

Lectio viii

ET sæpe vidémus quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámberre débeant, et meliorári. Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse sacérdos in pópulis. Curráre namque sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, unumquémque quáliter admóneat; ut quisquis sacerdotijúngitur, quasi ex salis tactu ætérnæ vitæ sapóre condiátur. Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus : quod profécto condíméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicationis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémpulis osténdimus.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. **Ÿ.** Jucunditatem et exultationem thesaurizávit super eum. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix de Homil. Feriæ et fit ejus Com. ad Laud. et in II Vesp.

DIE 17 MARTII

**SANCTI PATRICII
EPISCOPI ET CONFESSORIS**

Duplex

Cap., Hymn., Ÿ. Amávit et **Ant.** Sacérdos, **de Comuni** 99*

Oratio

DEUS, qui ad prædicándam géntibus glóriam tuam beátum Patrícium Confessórem atque Pontíficem mittere dignátus es : ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Et fit Com. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

PATRÍCIUS, Hiberniæ dictus Apóstolus, Calphúrnio patre, matre Conchessa sancti Martíni Turonénsis episcopi, ut pérhibent, consan-

guínea, majóri in Británnia natus, puer in barbarórum sápius incidit captivitátem. Eo in statu pascédis grégibus præpósitus, jam tum futúrá sanctitátis spécimen præbuit: fidei namque diviníque timóris et amóris spírítu replétus, antelucáno témpore per nives, gelu ac plúvias ad preces Deo fundéndas, impiger consurgébat; sólituscénties intérdiu, centiésque noctu Deum oráre. A servitúte tértio exémpтус et inter cléricos relátus, in divínis lectionibus longo se témpore exércuit. Gállis, Itália insúlisque Tyrrhéni maris labóre summo peragrátis, divíno tandem móritu ad Hibernórum salútem advocátur; et, facta a beáto Cælestíno Papa Evangélii nuntiándi potestáte, consecrátusque epíscopus, in Hiberniam perréxit.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :

* Manus enim mea auxiliábitur ei. †. Nihil proficiet inimícus in

eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

Eo in múnere mirum quot vir apostólicus mala, quot ærúmnae et labóres, quot pertúlerit adversários. Verum Dei afflánte benignitáte, terra illa, idolórum ántea cultrix, eum mox prædicánte Patrício fructum dedit, ut Sanctórum insula deínde fúerit appelláta. Frequentíssimi ab eo pópuli sacro sunt regeneráti lavácro; epíscopi, clericíque plúrimi ordináti: vírgines ac víduæ ad continéntiæ leges institútæ. Armachánam sedem, Románi Pontíficis auctoritáte, tótius insulæ príncipem metrópolim constituit, Sanctorúmque reliquiis ab Urbe relátis decorávit. Supérnis visiónibus, prophetiæ dono, ingentibúsque signis et prodígiis a Deo exornátus ádeo refúlsit, ut longe latéque célébrior Patrícii se fama diffúderit.

℞. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe

mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

PRÆTER quotidiánam ecclesiárum sollicitúdinem, invíctum ab oratióne spíritum numquam relaxábat. Ajunt enim, íntegrum quotidie Psaltérium, una cum Cánticis et Hymnis ducentisque oratióibus, consuevisse recitáre, tercénties per dies singulos flexis génibus Deum adoráre, ac in quálibet Hora diéi canónica cénties se crucis signo muníre. Noctem tria in spátia distríbuens, primum in centum Psalmis percurréndis, et bis cénties genuflecténdo; álterum in réliquis quinquagínta Psalmis, álgidis aquis immérsus, ac corde, óculis manibúsque ad cælum eréctus, absolvéndis insumébat; tértium vero super nudum lápidem stratus ténuí dabat quiéti. Humilitátis exímius cultor, apostólico more a mánuum suárum labóre

non abstínuit. Assíduis tandem curis pro Ecclé-sia consúptus, verbo et ópere clarus, in extrémaseñectúte divínis mystériis reféctus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est apud Dunum in Ultónia, a christiána salúte sæculo quinto.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. **Glória Patri. Ipse.**

In III Noct. Homil. in Evang. Homo pégre, de Comm. Conf. Pont. 1º loco 111*

Lectio ix de Homil. Feriæ et fit ejus Com. in Laud.

Vesp. a Capit. de seq., Com. præced. et Feriæ.

DIE 18 MARTII

SANCTI CYRILLI

EP. HIEROSOLYMITANI
CONF. ET ECCL. DOCT.

Duplex

Capit., Hymn. et Ÿ. Amávit, de Comuni 99*

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Cyrille, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DA nobis, quæsumus, omnipotens Deus, beáto Cyrillo Pontífice intercedénte : te solum verum Deum, et quem misísti Jesum Christum ita cognóscere ; ut inter oves, quæ vocem ejus áudiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúmdem Dñ.

Et fit Com. præced. :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

ÿ. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui 858

Deinde Com. Feriæ.

In I Noct. Lect. Sapiéntiam, **de Comm. Doctorum 1º loco 121***

In II Nocturno

Lectio iv

YRILLUS Hierosolymítanus, a téneris annis divínarum Scripturarum stúdio summópere déditus, ádeo in eárum

sciéntia profécit, ut orthodóxæ fidei strénuus assértor eváserit. Monásticis institútis imbútus, perpétuæ continéntiæ omníque severióri vivéndi ratióni se adíctum vóluit. Postquam a sancto Máximo Hierosólymæ epíscopo présbyter ordinátus fuit, munus verbi divíni fídelibus prædicándi et catechúmenos edocéndi summa cum laude implévit, atque illas vere mirándas conscrípsit catechéses, quibus totam ecclesiásticam doctrínam dilúcide et copióse compléxus, síngula religiónis dógmata contra fidei hostes sólide propugnávit. Ita vero in his enucleáte et distíncte dissérui, ut non solum jam exórtas hæreses, sed futúras étiam quasi præságiens evérterit ; quemádmódum præstitit asseréndo córporis et ságuinis Christi reálem præséntiam in mirábili Eucharístiæ sacraménto. Vita autem functo sancto Máximo, a provinciæ epíscopis in ilíus locum sufféctus est.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

IN episcopátu injúrias multas et calamitátes, non secus ac beátus Athanásius, cui coævus erat, ab Arianórum factiónibus fidei causa perpéssus fuit. Hi enim ægre feréntes Cyrillum veheménter hærésibus obsistere, ipsum calúnniis aggrediúntur, et in conciliábulo depósitum e sua Sede detúrbanant. Quorum furóri ut se subtráheret, Tarsum Cilíciæ aufúgit, et quoad vixit Constántius, exsílíi rigórem pértulit. Post illíus mortem, Juliáno Apóstata ad impérium evécto, Hierosólymam redírepótuit, ubi ardénti zelo gregi suo ab erróribus et a vítiis revocándo óperam navávit. Sed íterum, Valénte imperatóre, exsuláre coáctus est, donec, réddita

Ecclésiæ pace per Theodósium Magnum, et Arianórum crudelitáte audaciáque représsa, ab eódem imperatóre tamquam fortíssimus Christi athléta honóribus suscéptus, suæ Sedi restitútus fuit. Quam strénue et sancte sublimis officii sui múnia impléverit, luculénter appáret ex florénti tunc témporis Hierosolymitánæ ecclésiæ statu, quem sanctus Basilíus loca sancta veneratúrur, ibi aliquámdiu commorátus, describit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

VENERÁNDI hujus præsulissanctitátem cælestibus signis a Deo fuisse illustrátam, memóriæ tráditum accépi-mus. Inter hæc recensétur præclára crucis, solis rádiis fulgentióri, apparítio, quæ episco-

pátus ejus inítia deco-
rávit. Hujúsmodi prodí-
gii éthnici et christiáni
testes oculáres fuérunt
cum ipso Cyrílló, qui,
grátiis primum in ec-
clésia Deo rédditis, illud
per epístolam Constan-
tino imperatóri narrávit.
Nec minus admiratióne
dignum, quod Judæis,
templum a Tito evérsus
restauráre ex ímpio im-
peratóris Juliáni jussu
conántibus, evénit. Ve-
heménti enim terræmó-
tu obórto, et ingéntibus
flammárum globis e
terra erumpéntibus, óm-
nia ópera ignis con-
súmpsit, ita ut Judæi
et Juliánus detérriti
ab incépto destíterint,
prout scílicet indubi-
tánter futúrum Cyríllus
prædíxerat. Qui demum
paulo ante óbitum con-
cílio œcuménico Con-
stantinopolitano inté-
ruit, in quo Macedónii
háeresis, et íterum Ariána
condemnáta est. Ac Je-
rúsalem inde revérsus,
fere septuagenárius, tri-
gésimo quinto sui episco-
pátus anno, sancto fine
quíevit. Ejus Offícium
ac Missam Leo décimus

tértius Póntifex máxi-
mus ab univérsa Ecclé-
sia celebrári mandávit.

R. Iste est, qui ante
Deum magnas virtútes
operátus est, et omnis
terra doctrína ejus re-
pléta est : * Ipse in-
tercédat pro peccátis
ómnium populórum.

V. Iste est, qui con-
témpsit vitam mundi,
et pervénit ad cæléstia
regna. **Ipse. Glória Pa-**
tri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 23-28

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípulis suis :
Cum persequéntur vos
in civitaté ista, fúgite in
áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Athaná-
sii Epíscopi

Apol. de fug. sua, ant. med.

IN lege præcéptum
erat ut consti-
tueréntur civi-
tates refugiórum, ut,
qui quomodocúmque
ad necem quærerén-
tur, servári possent. In
consummatione porro

sæculórum cum advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit, Cum vos, in-quiens, persecúti fúerint in civitáte ista, fúgite in áliam. Paulóque post súbjicit : Cum vidéritis illam abominatióem desolatiónis, quæ dicta est per Daniélem prophétam, consisténtem in locosanto (qui legit, intéligat), tunc qui in Judæa sunt, fúgiant ad montes; et qui in tecto est, ne descéndat tóllere áliquid de domo sua; et qui in agro est, non revertátur tóllere túnica[m] suam.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

HÆC cum scirent Sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dómi-

nus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in Sanctis; et hoc institútum hómínes ad perfectiόνem ducit. Nam quod Deus jússet, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indígnum putávit, cum quærerétur, quemádmódum et nos, abscondere se; et cum persecutióne paterétur, fúgere, et insídias declináre : cum autem a se definítum tempus ipse adduxisset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádedit insidiántibus.

℞. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. Ÿ. Jucunditátem et exultatió-nem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix de Homil. Fer. et fit ejus Com. in Laud.

Vesp. de seq., Com. tantum Feriæ.

DIE 19 MARTII

S. JOSEPH, SPONSI B. MARIÆ VIRG.
CONFESSORIS

Duplex I classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

ACOBAIUTEM
* gēnūt Jo-
seph, virum
Mariæ, de
qua natus est Jesus, qui
vocātur Christus.

Psalmi de Dominica
93, sed loco ultimi Psalmus
116 Laudāte Dōmi-
num 100

2 Missus est * Angelus
Gábriel a Deo ad Vírgi-
nem desponsátam viro,
cui nomen erat Joseph,
de domo David, et no-
men Vírginis Mariá.

3 Cum esset despon-
sáta * Mater Jesu Mariá
Joseph, ántequam con-
venírent, invénta est in
útero habens de Spíritu
Sancto.

4 Joseph vir ejus, *

cum esset justus, et
nollet eam tradúcere,
vóluit occúlte dimíttre
eam.

5 Angelus Dómini * ap-
páruit Joseph, dicens :
Joseph, fili David, noli
timére accípere Mariám
cónjugem tuam ; quod
enim in ea natum est,
de Spíritu Sancto est :
páriet autem fílium, et
vocábis nomen ejus Je-
sum.

Capitulum

Prov. 28, 20 et 27, 18

VIR fidélis multum
laudábitur. Et, qui
custos est Dómini sui,
glorificábitur.

Hymnus

TE, Joseph, célebrent
ágmina cáelitum,

Te cuncti résonent chri-
stíadum chori,
Qui clarus méritis, jun-
ctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgi-
ni.

Almo cum túmidam
gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tänge-
ris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis
Angelus
Concéptum púerum
docet.

Tu natum Dóminum
stringis, ad éxte-
ras
Ægýpti prófugum tu sé-
queris plagas;
Amíssum Sólymis quæ-
ris, et ínvenis,
Miscens gáudia fléti-
bus.

Post mortem réliquos
sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos gló-
ria súscipit :

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias,
parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere;

Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim
Gratum prómere cán-
ticum.

Amen.

Ÿ. Constituit eum dó-
minum domus suæ.

R/. Et princípem omnis
possessiónis suæ.

Ad Magnif. Ant. Ex-
súrgens Joseph a som-
no, * fecit sicut præcé-
pit ei Angelus Dómini,
et accépit cónjugem
suam.

Oratio

SANCTÍSSIMÆ Genitrí-
cis tuæ Sponsi, quæ-
sumus, Dómine, méritis
adjuvémur : ut, quod
possibílitas nostra non
óbtinet, ejus nobis in-
tercessióne donétur :
Qui vivis.

Et in Quadrag. Com. Fe-
riæ.

Completorium de Do-
minica 102

AD MATUTINUM

Invit. Christum Dei
Fílium, qui putári di-
gnátus est fílius Joseph,
* Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus

CÆLITUM, Joseph, decus,
atque nostræ
Certa spes vitæ, colu-
ménque mundi,
Quas tibi læti cánimus,
benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum stáruit
pudícæ
Víriginis sponsum, vo-
lúitque Verbi
Te patrem dici, dedit et
minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stá-
bulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cé-
cinit futúrum,
Aspicias gaudens, humi-
lísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Do-
minátor orbis,
Cujus ad nutum tremit
inferórum

Turba, cui pronus famu-
látur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi
perénis,
Quæ tibi præbens súpe-
ros honóres,
Det tuis nobis méritis
beátæ
Gáudia vitæ.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Ascéndit Joseph
* a Galilæa de civitáte
Názareth in Judæam, in
civitátem David, quæ
vocátur Béthlehem, ut
profiterétur cum Ma-
ría.

Pss. trium Noct. de
Comm. Conf. Pont. 100*

Ant. 2 Venérunt pastó-
res * festinántes; et in-
venérunt Mariám, et
Joseph, et Infántem
pósitum in præsépio.

Ant. 3 Ecce Angelus
Dómini * apparuit in
somnia Joseph, dicens :
Surge, et áccipe Púe-
rum et Matrem ejus,
et fuge in Ægýptum.

ψ. Constituit eum dó-
minum domus suæ.

℞. Et princípem omnis
possessiõnis suæ.

De libro Génesis

Lectio i Cap. 39, 1-5

IOSEPH ígitur du-
ctus est in Æ-
gýptum, emít-
que eum Pútifar eu-
núchus pharaónis, prin-
ceps exércitus, vir Æ-
gýptius, de manu Ismaë-
litárum, a quibus perdú-
ctus erat. Fúitque Dó-
minus cum eo, et erat
vir in cunctis prósperè
agens : habitavítque in
domo dómini sui, qui
óptime nóverat Dómi-
num esse cum eo, et
ómnia quæ géreret, ab
eo dírigi in manu illíus.
Invenítque Joseph grá-
tiam coram dómino suo,
et ministrábat ei : a quo

præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum et univérsa quæ ei trádicta fúerant; benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph.

R. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu princípis cárceris : * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos. **Ÿ.** Quidquid fiébat, sub ipso erat : Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. **Qui.**

Cap. 41, 37-44 **Lectio ii**

PLÁCUIT pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus; locutúsque est ad eos : Num inveníre potérimus talem vírum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam.

R. Esuriénste terra Ægýpti, clamávit pópulus ad regem, aliménta petens. Quibus ille respóndit : * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit, fácite. **Ÿ.** Crescébat quotidie fames in omni terra, aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægýptiis. **Ite** ad Joseph.

Lectio iii

DIXÍTQUE rursus phárao ad Joseph : Ecce constitui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus; vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcône ut omnes coram eo genuflécterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti. Dixit quoque rex ad Joseph : Ego sum phárao : absque tuo império non movébit ququam manum aut pedem in omni terra Ægýpti.

R. Fecit me Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus : nolíte pavére; * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægýptum.

ŷ. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, et comedétis medúllam terræ. **Pro.** Glória Patri. **Pro.**

In II Nocturno

Ant. 4 Consúrgens Joseph, * accépit Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum; et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. 5 Defúncto Heróde, * Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël; defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri.

Ant. 6 Accépit Joseph * Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israël.

ŷ. Magna est glória ejus in salutári tuo.

R. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est, **prope finem**

Lectio iv

QUIS et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári ádeo, ut pater Dei et dictus et créditos sit; cónjice et ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illius quondam Patriárchæ vénditi in Ægýpto; et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

R. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitaté Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocátur Béthlehem : * Eo quod esset de domo et familia David. **ŷ.** Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. **Eo quod.**

Lectio v

SÍQUIDEM ille Joseph, fratérna ex invidia vënditus et ductus in Ægýptum, Christi venditiónem præfigurávit : iste Joseph, Herodiánam invidiam fúgiens, Christum in Ægýptum portávit. Ille dómīno suo fidem servans, dómīnæ nóluit commiscéri : iste Dóminam suam Dómini sui matrem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum ; isti datum est cónscium fieri atque partícipem cæléstium sacramentórum.

R. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum ;
* Et esto ibi usque dum dicam tibi. **ψ.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. **Et.**

Lectio vi

ILLE fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo : iste Panem vi-

vum e cælo servándum accépit tam sibi quam toti mundo. Non est dúbium quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus, et prudens, quem constituit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutritium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

R. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. **ψ.** Et erat pater ejus et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. **Accépit. Glória Patri. Accépit.**

In III Nocturno

Ant. 7 Audiens Joseph * quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tí-muit illo ire.

Ant. 8 Admónitus in somnis, * Joseph secéssit in partes Galilææ, et

véniens habitávit in civitate, quæ vocátur Ná-zareth; ut adimplerétur quod dictum est per prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur.

Ant. 9 Erat pater Jesu * et mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

Y. Justus germinábit sicut lílium. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 1, 18-21

CUM esset desponsáta mater Jesu Mariá Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et reliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

**Lib. 1 Comm. in c. 1
Matth.**

QUARE non de simplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatió-nem Joseph, orígo Mariæ monstrarétur : se-

cúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adultera : tertio, ut in Ægýptum fúgiens habéret solá-tium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

R. Dicit Mater Jesu ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. **Y.** Et ait ad illos : Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? **Ecce.**

Lectio viii

ANTEQUAM convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álío invénta est, nisi a Joseph, qui pene licéntia maritali futúrx uxóris ómnia nóverat. Quod autem dicitur, Antequam convenírent; non séquitur ut póstea convénerint : sed Scriptúra quod factum non sit, osténdit.

R. Descéndit Jesus cum eis, et venit Náza-reth : * Et erat súbditus illis. **Ÿ.** Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines. **Et erat. Glória Patri. Et erat.**

In Quadrag. Lectio ix de Homilia Feriæ, alias

Lectio ix

JOSEPH autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttre eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cóncios críminum obnóxios esse peccáti : quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Ibant paréntes Jesu * per omnes annos

in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Cum redírent, * remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus.

3 Non inveniéntes * Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem requiréntes eum; et post trídium invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos.

4 Dixit Mater ejus * ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

5 Descéndit Jesus * cum eis, et venit Náza-reth, et erat súbditus illis.

Capitulum

Prov. 28, 20 et 27, 18

VIR fidélis multum laudábitur. Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

Hymnus

ISTE, quem læti cólimus
fidéles,
Cujus excélsos cánimus
triúmphos;

Hac die Joseph méruit
perénnis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis o
beátus,
Cujus extrémam vígiles
ad horam
Christus et Virgo simul
astitérunt
Ore seréno.

Hinc stygis victor, lá-
queo solútus
Carnis, ad sedes plácido
sopóre
Migrat ætéernas, rutilís-
que cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagi-
témus omnes,
Adsit ut nobis, veniám-
que nostris
Obtinens culpis, tríbuat
supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi
sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus,
et corónas

Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum.
Amen.

ψ. Os justi meditábi-
tur sapiéntiam. **℞.** Et
lingua ejus loquétur ju-
dícium.

Ad Bened. Ant. Ipse
Jesus * erat incípiens
quasi annórum trigínta,
ut putabátur, fílius Jo-
seph.

Oratio

SANCTÍSSIMÆ Genitrí-
cis tuæ Sponsi, quæ-
sumus, Dómine, méritis
adjuvémur : ut, quod
possibílitas nostra non
óbtinet, ejus nobis in-
tercessióne donétur :
Qui vivis.

**Et in Quadrag. fit Com-
memoratio Feriæ.**

**Ad HORAS Pss. de Do-
minica; sed ad Primam
loco Psalmi 117 Con-
fitémini, dicitur Ps. 53**
Deus, in nómine tuo.
*Quod observatur in om-
nibus Festis, in quibus
sequens ponitur Rubri-
ca : Ad Horas Pss. de
Dominica, ad Primam ta-
men ut in Festis.*

AD TERTIAM

Capit. Vir fidélis 872

℞. br. Constituit eum
* Dóminum domus suæ.
Constituit. ψ. Et prínci-
pem omnis possessiónis
suæ. Dóminum. **Glória**
Patri. **Constituit.**

ψ. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **℞.** Gló-
riam et magnum de-
córem impónes super
eum.

Tempore Paschali

R. br. Constituit eum dñm domus suæ, * Allelúja, allelúja. **C**onstituit. **Ÿ.** Et príncipem omnis possessionis suæ. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Constituit.**

Ÿ. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúja. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 45, 1 et 4

DILÉCTUS Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

R. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. **Magna. Ÿ.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. **In. Glória. Magna.**

Ÿ. Justus germinábit sicut lílium. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore Paschali

R. br. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúja, allelúja. **Magna est. Ÿ.** Glóriam et magnum

decórem impónes super eum. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Magna est. Ÿ.** Justus.

AD NONAM

Capit. Sap. 10, 10

PRÓFUGUM justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

R. br. Justus germinábit * Sicut lílium. **Justus. Ÿ.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **Sicut lílium. Glória Patri. Justus.**

Ÿ. Plantátus in domo Dómini. **R.** In átriis domus Dei nostri.

Tempore Paschali

R. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. **Justus. Ÿ.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Justus. Ÿ.** Plantátus.

IN II VESPERIS

Ant. et Capit. de Laudibus 872

Pss. de Dominica 93, sed loco ultimi Ps. 116
Laudáte Dóminum 100

Hymnus

TE, Joseph, célebrent
ágmina cælitum,
Te cuncti résonent chri-
stíadum chori,
Qui clarus méritis, jun-
ctus es ínclytæ

Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam
gérmine cónjugem

Admírans, dúbio tängeris
ánxius,

Afflátu súperi Fláminis
Angelus

Concéptum púerum
docet.

Tu natum Dóminum
stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu sé-
queris plagas;

Amíssum Sólymis quæ-
ris, et ínvenis,
Miscens gáudia fléti-
bus.

Post mortem réliquo-
sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos
glória súscipit:

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,

Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias,
parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere;

Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim

Gratum prómere cánti-
cum. Amen.

Ÿ. Glória et divítiae in
domo ejus. R. Et justítia

ejus manet in sæculum
sæculi.

Ad Magnif. Ant. Ecce
fidélis servus * et pru-
dens, quem constituit
Dóminus super famí-
liam suam.

In Quadrag. Com. Feriæ.
Complet. de Dom. 102

DIE 21 MARTII

SANCTI BENEDICTI

ABBATIS

Duplex majus

**Cap., Hymnus, Ÿ. Amá-
vit et Ant. Similábo, de
Communi 130***

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæ-
sumus, Dómine, beáti
Benedícti Abbátis com-
méndet: ut, quod no-
stris méritis non valé-
mus, ejus patrocínio
assequámur. Per Dñ.

Et fit Com. Feriæ.

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Cap. 44, 1-15 Lectio i

AUDÉMUS viros
gloriósos, et pa-
réntes nostros in
generatióne sua. Mul-
tam glóriam fecit Dómi-
nus, magnificéntia sua

a sæculo. Dominantes in potestatibus suis homines magni virtute, et prudentia sua præditi, nuntiantes in prophetis dignitatem prophetarum, et imperantes in præsentī populo, et virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirētes modos musicos, et narrantes carmina scripturarum.

℞. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gaudium Domini tui. ✽. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii

HOMINES divites in virtute, pulchritudinis studium habentes, pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, et in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum : et sunt quorum non est memoria : per-

ierunt quasi qui non fuerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

℞. Justus germinabit sicut lilium : * Et florebit in æternum ante Dominum. ✽. Plantatus in domo Domini, in atriiis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii

SED illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt : cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum. Et filii eorum propter illos usque in æternum manent : semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

℞. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum : * Et inven-

tus est número Sanctórum. **¶** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Et. Glória Patri. Et.**

In II Nocturno

Lectio iv

BENEDICTUS, Núr-siæ nóbili géne-re ortus, Romæ liberálibus disciplínis eruditus, ut totum se Jesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit; in qua sic per triénnum delítuit, ut unus id sciret Románuš mónachus, quo ad vitæ necessitátem mínistro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subjiceréntur, se in vépribus tándiu volutávit, dum, laceráto córpore, voluptátis sensus dolóre opprimeréntur. Sed jam erumpén-te ex illis látebris fama ejus sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt : quorum vivéndi licéntia

cum ejus objurgatiónes ferre non posset, venénun in potióne ei dare constituunt. Verum, póculum ei præbéntibus, crucis signo vas confrégit, ac relícto monastério in solitúdinem se recépit.

¶ Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. **¶** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et dedit.**

Lectio v

SED cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis lé-gibus comunívit. Póstea Cassínun migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, commínuit, aram evértit et lucos succéndit; ibíque sancti Martíni sacéllum et sancti Joánnis ædículam extrúxit, oppidános autem et íncolas christiá-nis præcéptis ímbuit.

Quare augebátur in dies magis divína grátia Benédíctus, ut étiam prophético spírítu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit, Depóne, inquit, fili, depóne quod geris; nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit advéntum ejus in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **ψ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et ad portas.**

Lectio vi

QUI áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, præmónuit discípulos quo die esset moritúrus; ac sepúlchrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit :

sextóque die deférri vóluit in ecclésiám; ubi, sumpta Eucharístia, sublátis in cælum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam : quam duo mónachi eúntem in cælum vidérunt, pállio ornátam pretiosíssimo, circum eam fulgéntibus lampádibus, et claríssima et gravíssima spécie virum, stantem supra caput ipsíus, dicéntem audiérunt : Hæc est via, qua diléctus Dómini Benédíctus in cælum ascéndit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **ψ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.**

In III Noct. Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus, de Comm. Abb. 1º loco 146*

Lectio ix de Homil. Feriæ et fit ejus Com. ad Laud. et in II Vesp.

DIE 24 MARTII

SANCTI GABRIELIS

ARCHANGELI

Duplex majus

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ingresso Zacharía * templum Dómini, apparuit ei Gábriel Angelus stans a dextris altáris incénsi.

Pss. de Dom., sed loco ultimi Ps. 137, ut infra, vel, sicubi de hoc Festo integræ II Vesp. sint dicendæ, Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes Gentes 100

2 Ait autem Angelus : * Ne tíneas, Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua.

3 Ego sum Gábriel * Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

4 Gábriel Angelus locútus est Maríæ, dicens : Ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum.

5 Dixit autem María

* ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Psalmus 137

CONFITÉBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit : * et alta a longe cognóscit.

Sí ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit délixtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sǎculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. Dixit autem María ad Angelum : Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? Et respóndens Gábriel Angelus, dixit ei : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Capit. Dan. 9, 21-22

ECCE vir Gábriel, quem víderam in visióne a principio, cito volans tétigit me in témpore sacrificii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígères.

Hymnus

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ sator et redemptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas

Scándere sedes.

Angelus fortis Gábriel,
ut hostes

Pellat antíquos, et amíca cælo,

Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,

Et sacer nobis chorus Angelórum

Semper assístat, simul et micántis

Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque Sancti

Spíritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum.

Amen.

Ÿ. Stetit Angelus juxta aram templi. **R'.** Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Angelus Gábriel * appáruit Daniéli, et dixit illi : ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo : ego autem

veni ut indicárem tibi : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

Oratio

DEUS, qui inter ceteros Angelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuæ mystérium, Gabriélem Archángelum elegísti : concede propítius; ut qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocinium sentiámus in cælis : Qui vivis.

Et fit Com. Feriæ.
Complet. de Dom.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exultémus.

Hymn. Christe, sanctorum, ut supra.

In I Nocturno

Ant. 1 Dixit Angelus Gábriel ad Daniélem : Intéllige, fili hóminis, quóniam in témpore finis implébitur visio.

Pss. trium Noct. ut in Festo Apparitionis S. Michaëlis Archangeli, die 8 Maji.

Ant. 2 Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne, cito volans tétigit me in témpore sacrificií vespertíni, et dócuit me.

Ant. 3 Cumque Gábriel loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram, et tétigit me, et státuit me in gradu meo.

Y. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuríbulum aureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 9, 20-27

EGO Dániel, cum adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta mea, et peccáta pópuli mei Israël, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei : adhuc me loquente in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrificií vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel, nunc

egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo : ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem.

℞. Cum oráret Dániel, et confiterétur peccáta sua, et peccáta pópuli sui, * Ecce Archángelus Gábriel cito volans tétigit eum in témpore sacrificií vespertíni.

℣. Cumque prostérneret preces suas in conspéctu Dei sui. Ecce.

Lectio ii

SEPTUAGÍNTA hebdomades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam ut consummétur prævaricatio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iniquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur visio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, et animadvérte : Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerú-

salem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexagínta duæ erunt : et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum.

℞. Locútus est Gábriel Daniéli, et dixit : Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo.

* Ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es. ℣. Tu autem animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Ego.

Lectio iii

ET post hebdomades sexagínta duas occidétur Christus : et non erit ejus pópulus, qui eum negáturus est. Et civitátem, et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro : et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdomada una : et in dimídio hebdomadis deficiet hóstia et sacrificium : et erit in templo abominátio desolatiónis : et usque ad consumma-

tiónem et finem perseverábit desolátio.

R. Ecce vir Gábriel, quem víderam, cito volans tétigit me in témpore sacrificií vespertíni, et dócuit me, et dixit : * Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intelligeres.

Y. Gábriel, fac me intelligere istam visiónem : et venit, et stetit juxta ubi ego stabam, et ait ad me. **Dániel.** Glória Patri. **Dániel.**

In II Nocturno

Ant. 4 Gábriel Angelus appáruit Zachariæ, dicens : Uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem.

Ant. 5 Et dixit Zacharías ad Angelum : Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea procéssit in diébus suis.

Ant. 6 Respóndens autem Angelus, dixit ei : Ego sum Gábriel, qui asto ante Deum : et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizáre.

Y. Ascéndit fumus aró-

matum in conspéctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Sermo sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri
Expositio in Luc. 1, 11-20
Lectio iv

APPÁRUIT Zachariæ Angelus, stans a dextris altáris incénsi. Bene Angelus et in templo, et juxta altáre, et a dextris appáret; quia vidélicet et veri sacerdotis advéntum, et mystérium sacrificií universális, et cæléstis doni gáudium prædicat. Nam, sicut per sinístram præsentia, sic per dexteram sæpe bona prænuntiántur ætérna. Juxta quod in sapiéntiæ laude cánitur : Longitúdo diérum in dextera ejus; in sinístra illius divítiæ et glória. Treméntem Zachariám confórtat Angelus, quia, sicut humánæ fragilitátis est spiritális creatúræ visióne turbári, ita et angélicæ benignitátis est pavéntes de aspéctu suo mortáles mox blandiéndó

solári. At contra dæmónicæ est ferocitátis, quos sui præsentia térritos sénserit, amplióri semper horróre concútere, quæ nulla mélius ratióne quam fide superátur intrépida.

R. Factum est, cum sacerdotio fungerétur Zacharías in ordine vicis suæ ante Deum, * Appáruit ei Angelus Gábriel, stans a dextris altáris incénsi. **Ÿ.** Cumque ingréssus in templum Dómini incénsum póneret secúndum consuetúdinem sacerdotii sui. Appáruit.

Lectio v

ANGELUS, deprecatió-
nem dicens exau-
dítam, partum conti-
nuo promíttit uxóris.
Non quod ille qui pro
pópulo oblatúrus in-
tráverat, relíctis públi-
cis votis, pro accipién-
dis fíliis oráre potúerit,
præsértim quia nemo
orat quod se acceptú-
rum despérat. Adeo au-
tem ille, jam suæ ætá-
tis et infœcúndæ cónju-
gis memor, nasci sibi
fílios desperábat, ut nec
Angelo hoc promitténti

créderet. Sed quod di-
cit : Exaudíta est de-
precátio tua, pro pó-
puli redemptiône signí-
ficat; Et uxor tua pá-
riet tibi fílium, ejús-
dem redemptióis ór-
dinem pandit, quod
vidélicet natus Zacha-
ríæ fílius Redemptóri
illíus pópuli præconán-
do sit iter factúrus.
Quia enim Zacharíam,
pro plebe supplicán-
tem, díxerat exaudí-
tum, docet quo ordine
plebs éadem salvári et
pérfici débeat, ad præ-
dicatiónem vidélicet Jo-
ánnis pœniténdo et cre-
déndó in Christum.

R. Descéndit Gábriel
Angelus ad Zacharíam,
dicens : * Ne tíneas,
quóniam exaudíta est
deprecátio tua, et uxor
tua Elísabeth páriet tibi
fílium, et vocábis nomen
ejus Joánnem. **Ÿ.** Et
Zacharías turbátus est
videns, et timor írruit
super eum : ait autem
ad illum Angelus. **Ne.**

Lectio vi

ZACHARÍAS, ob altitú-
dinem promissó-
rum hæsítans, signum
quo crédere váleat, in-

quirit, cui sola Angeli visio vel allocutio pro signo sufficere debuerat. Unde meritam diffidentiae tacendo poenam luit, cui taciturnitas eadem et signum fidei quod quaesivit, et infidelitatis esset poena quam meruit. Vult intelligi quod si homotalia promitteret, impune signum flagitare liceret; at, cum Angelus promittat, jam dubitari non deceat. Datque signum quod rogatur, ut qui discredendo locutus est, jam tacendo credere discat. Ubi notandum quod Angelus se et ante Deum adstare, et ad evangelizandum Zachariae missum esse testatur. Quia et cum ad nos veniunt Angeli, sic exterius implent ministerium, ut tamen nunquam desint interius per contemplationem. Et mittuntur igitur et assistunt, quia, et si circumscriptus est angelicus spiritus, summus tamen spiritus ipse qui Deus est, circumscriptus non est.

Angeli itaque et missi ante ipsum sunt, quia, quolibet missi veniunt, intra ipsum currunt. — Festum sancti Gabrielis Archangeli Benedictus Papa decimus quintus ad universam Ecclesiam extendit.

R. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum: et missus sum loqui ad te, et haec evangelizare.

***** Ecce eris tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo haec fiant.

Y. Pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur tempore suo. **Ecce.** Gloria Patri. **Ecce.**

In III Nocturno

Ant. 7 Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Ant. 8 Gabriel Angelus Mariae dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua.

Ant. 9 Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

✠. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-38

IN illo témpore : Misus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Ná-zareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et reliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 1 supra Missus est **n. 2**

Lectio vii

NON árbitror hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intéllegi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dicitur : et quia non ab áliquo álio forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo

mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósito est, A Deo. Vel ídeo dictum est, A Deo, ne cui, vel beatórum spírituum suum Deus, ántequam Vírgini, revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriэле ; qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excellentiæ, ut tali et nómine dignus haberétur et núntio.

R. Missus est Gábriel Angelus ad Mariám Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine : * Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ✠. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio ; et ait Angelus ei. **Ne tímeas.**

Lectio viii

NEC discórdat nomen a núntio. Dei quippe virtútem Christum quem mélius nuntiáre decébat, quam hunc, quem símile nomen ho-

nórat? Nam quid est áliud fortitúdo, quam virtus? Non autem dédecens aut incóngruum videátur, Dóminum et núnium commúni censéri vocábulo ; cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus fortitúdo vel virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem étiam substantíve.

R. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti : * Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permanísti. **V.** Benedicta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. **Quæ. Glória Patri. Quæ.**

In Quadrag. Lectio ix de Homil. Fer. occurr.; alias, sicubi ix Lect. alicujus Officii commemorati non fuerit dicenda, erit sequens

Lectio ix

CHRIStUS Dei virtus et dícitur et est, qui

forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervénienti, ipsum suo bráchio debellávit ; et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero fortitúdo Dei appellátus est, vel quod hujusmodi merúerit prærogatívam officii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum virtútis : vel quia Vírginem natúra pávidam, simplicem, verecúndam, de miráculi novitáte ne expavésce-ret, confortáre debéret ; quod et fecit, Ne tíneas, ínquiens, María, invenísti enim grátiam apud Deum. Conveniénter itaque Gábriel ad hoc opus elígitur : immo, quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Ingréssó Zacharía * templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

Pss. de Dom. 1º loco.

2 Ait autem Angelus :
* Ne timeas, Zacharía,
quóniam exaudíta est
deprecátio tua.

3 Ego sum Gábriel *
Angelus, qui asto ante
Deum, et missus sum
loqui ad te.

4 Gábriel Angelus lo-
cútus est Mariæ, dicens:
Ecce concípies in útero,
et páries filium, et vocá-
bis nomen ejus Jesum.

5 Dixit autem María
* ad Angelum : Quó-
modo fiet istud, quó-
niam virum non cognó-
sco? Et respóndens Gáb-
riel Angelus, dixit ei :
Spíritus Sanctus super-
veniet in te, et virtus Al-
tíssimi obumbrábit tibi.

Capit. Dan. 9, 21-22

ECCE vir Gábriel, quem
a princípío, cito volans,
tétigit me in témpore
sacrificií vespertíni. Et
dócuit me, et locútus
est mihi, dixítque : Dá-
niel, nunc egréssus sum
ut docérem te, et intel-
lígeres.

Hymnus

PLACÁRE, Christe, sérvu-
lis,
Quibus Patris clemén-
tiam

Tuæ ad tribúnal grátiae
Patróna Virgo póstulat.

Nobis adésto, Archán-
gele,

Robur Dei qui dénotas :
Vires adáuge lánguidis,
Confer levámen trístibus.

Et vos, beáta per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præsentí-
bus;

Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfi-
dam

Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

† Sequens Conclusio
numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíri-
tus,

Per Angelos custódiat.
Amen.

†. Stetit Angelus jux-
ta aram templi. R/. Ha-
bens thuríbulum áu-
reum in manu sua.

Ad Bened. Ant. Gábriel
Angelus * descéndit ad
Zacharía, et ait illi :
Uxor tua páriet tibi fí-
lium, et vocábis nomen
ejus Joánnem, et multi
in nativité ejus gau-
debunt : ipse enim præ-
íbit ante faciém Dómini
paráre vias ejus.

Oratio

DEUS, qui inter céte-
ros Angelos ad an-
nuntiándum Incarna-
tiónis tuæ mystérium,
Gabriélem Archánge-
lum elegisti : concéde
propítius ; ut qui festum
ejus celebrámus in ter-
ris, ipsíus patrocínium
sentiamus in cælis : Qui
vivis et regnas.

Et fit Commemoratio
Feriæ.

Ad Horas Pss. de Dom.,
ad Primam tamen ut in
Festis.

AD TERTIAM

Capit. Ecce vir Gabriel,
ut ad Laudes.

R. br. Stetit Angelus
* Juxta aram templi.
Stetit. **ÿ.** Habens thurí-
oulum áureum in manu
sua. **Juxta aram. Gló-
ria Patri. Stetit.**

ÿ. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu
Dómini. **R.** De manu
Angeli.

AD SEXTAM

Capitulum

Dan. 9, 23 et 24

EGO autem veni, ut
indicárem tibi, quia
vir desideriórum es.

Septuagínta hebdóma-
des abbreviátæ sunt, ut
finem accípiat peccá-
tum, et impleátur visio
et prophetía, et ungátur
Sanctus sanctórum.

R. br. Ascéndit fumus
arómatum * In conspé-
ctu Dómini. **Ascéndit.**

ÿ. De manu Angeli. **In**
conspéctu. **Glória Pa-
tri. Ascéndit.**

ÿ. In conspéctu An-
gelórum psallam tibi,
Deus meus. **R.** Adorábo
ad templum sanctum
tuum, et confitébor nó-
mini tuo.

AD NONAM

Capit. Dan. 9, 25

SCITO ergo, et anim-
advérte : Ab éxitu
sermónis, ut íterum æ-
dificétur Jerúsalem, us-
que ad Christum du-
cem, hebdómades sep-
tem, et hebdómades se-
xagínta duæ erunt.

R. br. In conspéctu
Angelórum * Psallam
tibi, Deus meus. **In** con-
spéctu. **ÿ.** Adorábo ad
templum sanctum tu-
um, et confitébor nó-
mini tuo. **Psallam tibi.**
Glória. In conspéctu.

878-1 Die 24 Mart. — S. Gabrielis Archangeli

Ÿ. Adoráte Deum. R. Omnes Angeli ejus.

Vesp. de seq., Com. tantum Feriæ.

¶ Sicubi de hoc Festo integræ II Vesp. sint dicendæ :

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus; Psalmi de Dominica, sed loco ultimi

Ps. 137 Confitébor tibi, Dómine, ut supra in I Vesperis.

Hymnus Christe, sanctorum, ut in I Vesperis.

Ÿ. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. R. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Archángelus Gábriel * ait ad Maríam : Non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et discéssit ab ea Angelus.

Complet. de Dom.

DIE 25 MARTII

IN ANNUNTIATIONE B. MARIÆ VIRG.

Duplex I classis

Omnia de Comm. Fest. beatæ Mariæ Virginis 230*, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Antiphona 1

ISSUS est * Gábriel Angelus ad Mariám Vírginem desponsátam Joseph.

2 Ave, María, * grátia plena, Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

3 Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries fílium.

4 Dabit ei Dóminus * sedem David, patris e-

jus, et regnábít in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capit. Isaiaë 7, 14-15

ECCÉ virgo concípíet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymn. Ave, maris stella 233*

Ÿ. Ave, María, grátia plena. R. Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio

DEUS, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti : præsta supplicibus tuis ; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et in Quadrag. fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Invit. Ave, María, grátia plena : * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus
3

In I Nocturno

De Isaíá Prophéta

Lectio i Cap. 7, 10-15

GR adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Numquid parum vobis

est, moléstos esse homínibus, qui molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípíet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

R. Missus est Gábriel Angelus ad Mariám Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum ; et expavéscit Virgo de lúmine : ne tímeàs, María, invenísti grátiam apud Dóminum : * Ecce concípies et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. **Y.** Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnábít in domo Jacob in ætérnum. **Ecce.**

Lectio ii Cap. 11, 1-5

ET egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiescet super eum Spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ et inteléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis ; et

replébit eum spírítus timóris Dómini : non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque secúndum audítum áurium árguet : sed iudicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ : et percútiet terram virga oris sui, et spírítu labiórum suórum interficiet ímpium. Et erit justítia cingulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus.

R. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum:

***** Spírítus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Filius Dei.

Y. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó? Et respóndens Angelus, dixit ei. **S**pírítus.

Lectio iii Cap. 35, 1-7

LÆTÁBITUR desérta et línvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans : glória Líbani da-

ta est ei : decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, et nolíte timére : ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis : Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum : quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdone. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

R. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmissum est : concípies et páries Deum páriter et hóminem, ***** Ut benedícta dicáris inter omnes mulieres.

Y. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. **Ut. Glória Patri. Ut.**

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis
PapæSermo 2 de Nativitate
Domini

Lectio iv

DEUS omnipotens et clemens, cuius natura bonitas, cuius voluntas potentia, cuius opus misericordia est, statim ut nos diabólica malignitas veneno suæ mortificavit invidiæ, prædestinata renovandis mortalibus suæ pietatis remedia, inter ipsa mundi primordia præsignavit; denuntians serpenti futurum semen mulieris, quod noxii capitis elationem sua virtute conterreret, Christum scilicet in carne venturum; Deum hominemque signans, qui natus ex Virgine, violatorem humanæ propaginis incorrupta nativitate damnaret.

℞. Ecce virgo concipiet, et pariet filium, dicit Dominus : * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus, Fortis. †. Super solium

David, et super regnum ejus sedebit in æternum. Et.

Lectio v

NAM quia gloriabatur diabolus hominem sua fraude decéptum divinis caruisse muneribus, et immortalitatis dote nudatum, duram mortis subiisse sententiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatoris consortio invenisse solatium; Deum quoque, justæ severitatis exigente ratione, erga hominem, quem in tanto honore condiderat, antiquam mutasse sententiam : opus fuit, dilectissimi, secreti dispensatione consilii ut incommutabilis Deus, cuius voluntas non potest sua benignitate privari, primam pietatis suæ dispositionem sacramento occultiore compleret; et homo diabolicæ iniquitatis versutia actus in culpam, contra Dei propositum non periret.

℞. Egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet :

* Et erit justitia cingulum lumborum ejus, et fides cinctorium renum ejus. **Ÿ.** Et requiescet super eum Spiritus Domini : spiritus sapientiae et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis. **Et.**

Lectio vi

ADVENIENTIBUS ergo temporibus, dilectissimi, quæ redemptioni hominum fuerant præstituta, ingreditur hæc infima Jesus Christus Dominus noster, de cælesti sede descendens, et a Paterna glória non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus : novo ordine, quia, invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris ; incomprehensibilis, voluit comprehendí ; ante tempora manens, ecce cœpit ex tempore ; universitatis Dominus servilem formam, obumbrata majestatis suæ dignitate, suscepit ; impassibilis Deus, non de dignatus est homo esse passibilis ; et immortalis, mortis legibus subjacere.

R. Sancta et immacu-

lata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio : * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. **Ÿ.** Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Ant. 9 Angelus Domini * nuntiavit Mariæ, et concipit de Spiritu Sancto.

Sub qua sola Antiphona dicuntur tres Psalmi hujus Noct., si hoc Festum Temp. Pasch. celebretur.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-38

IN illo tempore : Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis Mariæ. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi

Liber 2 in Lucam

LATENT quidem divina mysteria, nec facile, juxta propheticum dictum,

quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis, atque præcéptis Dómini Salvatóris pòsumus intelligere, et hoc propensióris fuisse consílii, quod ea potissimum elécta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat ex adultério.

R. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum : quia cum essem párvula, pláculi Altíssimo, * Et de meis viscéribus génuí Deum et hóminem. **Y.** Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. **Et.**

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

ET ingrèssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vír-

ginum est, et ad omnes viri ingrèssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres pòpositum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo vírórum víderit, solus Angelus repérerit : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

R. Gaude, María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti : * Dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum, Virgo, invioláta permansísti. **Y.** Beáta es quæ credidísti : quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. **Dum. Glória. Dum.**

In Quadrag. ix Lectio de Homília Feriæ, alias

Lectio ix

TANTI namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce,

inquit, ancilla Dómini : contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotióem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Missus est * Gá-briel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

2 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

3 Ne tímeas, María, * invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries filium.

4 Dabit ei Dóminus * sedem David, patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5 Ecce ancilla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capit. Isaïæ 7, 14-15

ECCE virgo concípíet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et

mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et eligere bonum.

Hymnus O gloriósa 247*
ŷ. Ave, María, grátia plena. **℞.** Dóminus tecum.

Ad Bened. Ant. Quómodo fiet istud, * Angele Dei, quóniam virum non cognóscó? Audi, María Virgo : Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio

DEUS, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplicibus tuis ; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et in Quadrag. fit Commemoratio Feriæ.

AD TERTIAM

Capit. Ecce, de Laud.

℞. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. **Spécie. ŷ.** Inténde, prospere procéde, et regna. **Et. Glória Patri. Spécie.**

ŷ. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Tempore Paschali

R. br. Spécie tua et pulchritudine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ŷ. Intende, prospere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie. ŷ. Adjuvabit.

AD SEXTAM

Capit. Lucæ 1, 32-33

DABIT illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus, et regnabit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. ŷ. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

ŷ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Tempore Paschali

R. br. Adjuvabit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. Adjuvabit. ŷ. Deus in medio ejus, non commovebitur. Alle-

lúja, allelúja. Glória Patri. Adjuvabit.

ŷ. Elégit eam.

AD NONAM

Capit. Isaïæ 11, 1-2

EGREDIÉTUR virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiescet super eum Spíritus Dómini.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ŷ. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. Glória Patri. Elégit eam.

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Tempore Paschali

R. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. Elégit. ŷ. In tabernáculo suo habitare facit eam. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit. ŷ. Diffúsa est.

IN II VESPERIS

Ant. et Cap. de Laudibus
885

Pss. et Hymnus de
Comm. 230*

ŷ. Ave, María, grátia plena. R. Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. Gá-
briel Angelus * locútus
est Mariæ dicens : Ave,
grátia plena ; Dóminus
tecum : benedícta tu in
mulieribus.

**Et in Quadrag. fit Com-
memoratio Feriæ.**

DIE 27 MARTII

**S. JOANNIS DAMASCENI
CONF. ET ECCL. DOCT.**

Duplex (m. t. v.)

Cap., Hymnus et y. Amá-
vit, **de Communi** 130*

Ad Magnif. Ant. O Doctor
óptime, Ecclésiæ sanctæ
lumen, beáte Joánnes,
divínæ legis amátor, de-
precáre pro nobis Fílium
Dei.

Oratio

OMNÍPOTENS sempi-
térne Deus, qui ad
cultum sacrárum imági-
num asseréndum, beá-
tum Joánnem cælésti
doctrína et admirábili
spíritus fortitúdine im-
buísti : concéde nobis
ejus intercessióne et
exémpló ; ut, quorum
cólimus imágenes, vir-
tútes imitémur et pa-
trocínia sentiámus. Per
Dóminum.

**Et in Quadragesima fit
Commemoratio Feriæ.**

In II Nocturno

Lectio iv

JOÁNNES, a pátrio
loco Damascé-
nus dictus, nó-
bili génere natus, humá-
nis divinisque lítteris a
Cosma mónacho Con-
stantinópoli fuit excúl-
tus ; cumque ea tem-
pestáte imperátor Leo
Isáuricus nefário bello
sacrárum imáginum
cultum insectaré-
tur, Joánnes, hortátu Gre-
górii tértii Románi Pon-
tíficis, et sermóne et
scriptis sanctitátem il-
líus cultus sédulo pro-
pugnávit. Quo facto tan-
tam Leónis advérsus
se invídiam concitávit,
ut hic confictis lítteris
ipsum tamquam prodi-
tórem accusárit apud
Damásci calípham, qui
Joánnem consiliário et ad-
ministró utebátur. Cré-
dulus fraudi princeps
Joánni nequídquam ca-
lúmniám ejuránti præ-
cídí délixteram jussit. Ve-
rum innocéntiæ vindex
ádfuit cliénti suo san-
ctíssima Virgo, cujus
opem précibus enixe
imploráverat, ejúsque

beneficio trunca manus restituta ita brachio coaluit, ac si divisa numquam fuisset. Quo maxime miraculo permotus Joannes, quod pridem animo conceperat, exsequi statuit. Itaque ægre a calípha impetrato successu, suas omnes facultates in egenos distribuit, et servos libertate donavit; tum sacra Palæstinæ loca peregrinus lustravit, ac demum una cum Cosma institutore suo in lauram sancti Sabbæ prope Hierosólymam concessit, ibique presbyter initiatus est.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam.

℥. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v

IN religiósæ vitæ palæstra præclarióra virtutum exempla monachis præbuit, demissionis potissimum et obedientiæ. Abjectissima

quæque cœnóbii múnia véluti sibi própria deposcébat, ac sédulo obibat. Contéxtas a se spórtulas venditáre Damásci jussus, in ea nimírum civitáte ubi olim summis honóribus perfúctus fúerat, irrisiones ac ludíbria vulgi ávide captábat. Obediéntiam ádeo cóluit, ut non modo ad quémlibet præsidum nutum præsto esset; sed ne causam quidem eórum quæ præcipiebántur, quamvis árdua essent et insólita, quæréndam sibi umquam putárit. Inter has virtútum exercitationes, cathólicum dogma de sanctárum imáginum cultu impénse tuéri numquam déstitit. Quare ut ante Leónis Isáurici, ita póstmodum Constantíni Coprónymi advérsus se ódia vexationésque provocávit; eo vel magis quod libere arrogántiam imperatórum retúnderet, qui fídei negótia pertractáre, deque his senténtiam arbitrátu suo ferre audébant.

℞. Amávit eum Dómi-

nus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

MIRUM sane est quam multa tum ad fidem tutándam, tum ad pietátem fovéndam, et solúta et adstrícta númeris oratióne, Joánnes elucubráverit ; dignus sane qui ab áltera Nicæna sýnodo amplíssimis láudibus celebrarétur, et ob áureum oratiónis flumen Chrysórrhoas appellarétur. Neque solum contra Iconómachos orthodoxam fidem deféndit ; sed omnes ferme hæréticos, præsertim Acéphalos, Monothelítas, Theopaschítas strénue impugnávit. Ecclésiæ jura potestátèque egrégie vindicávit. Primátum Príncipis Apostolórum disertíssimis verbis assérui ; ipsúmque ecclesiárum cólumen, infráctam petram, orbis terrárum magístrum et modera-

tórem sæpius nóminat. Univérsa autem ejus scripta non modo eruditiónē et doctrína præstant, sed étiam quemdam ingénuæ pietátis sensum præferunt, præcípue cum Genitrícis Dei laudes prædicat, quam singulári cultu et amóre prosequébatur. Illud vero máxime in laudem Joánnis cedit, quod primus univérsum theologíam recto órdine comprehénderit et sancti Thomæ viam complanáverit ad sacram doctrínam tam præclára méthodo tractándam. Tandem vir sanctíssimus méritis plenus devexáque jam ætáte, in pace Christi quiévit anno círciter septingentésimo quinquagésimo quarto. Ejus Offícium et Missam Leo décimus tértius Póntifex máximus, áddito Doctóris título, univérse Ecclésiæ concéssit.

R'. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram

me ex ómnibus géntibus. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **Glória Patri. Quia.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 6, 6-11

In illo témpore: Factum est et in álio sábbato, ut intráret Jesus in synagógam, et docéret: et erat ibi homo, et manus ejus dextera erat árida. Et réliqua.

Homilía sancti Petri
Chrysólogi

Sermo 32

In hoc hómine ómnium hóminum imágo figurátur, in hoc géritur cura cunctórum, in hoc universórum sánitas diu exspectáta reparátur. Arúerat enim manus hóminis magis stupóre fidei quam siccitáte nervórum, et plus culpa consciéntiæ quam de-

bilitáte carnáli. Antíqua ista nimis erat, et quæ in ipso mundi princípío contigerat ægritúdo; nec arte hóminis aut beneficio póterat hæc curári, quæ Dei fúerat indignatióne contrácta. Tetígerat vétita, inconcéssa præsumpserat, cum se ad árborem sciéndi bonum malúmque porréxerat: auctóre indigébat, non qui malágma impóneret, sed qui posset illátam relaxáre senténtiam, et ignoscéndo resólvare quod religáverat indignádo.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **Ÿ.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. **I**pse intercédát.

Lectio viii

In hoc hómine nostræ tantum géritur umbra sanitátis; perfécta

autem salus nobis reservatur in Christo : quia tunc ariditas nostrae manus miseranda dissolvitur, cum cruore perfunditur Domínicae passionis, cum in illo vitáli ligno crucis extenditur, cum carpit fructuosam de dolore virtutem, cum totam arborem salutis amplectitur, cum clavis Dómini corpus affigitur, quo numquam ad arborem concupiscéntiae et áridae rédeat voluptátis. Et ait hómini habénti manum áridam : Surge in médium, proféssor debilitátis própriae, supérnae pietátis exáctor, testis divínæ virtútis, Judáicae incredulitátis assértor : surge in médium ; ut quos non compúngit virtus tanta signórum, quos non ópera tantæ salutis inclínant, vel debilitátis tantæ miserátio constríngat et mítiget.

℞. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiae et intelléctus. †. Jucunditatem et exsultatió-

nem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

In Quadrag. Lectio ix de Homilia Feriæ et fit ejus Com. ad Laud., alias

Lectio ix

DIXIT hómini : Extén-
de manum tuam ; et
exténdit, et restituta est
manus illíus. Extén-
de manum tuam : jussióne
solvitur, quæ fúerat jus-
sióne convíncta. Extén-
de manum tuam : agnó-
vit pœna júdicem, opus
Deum, indulgéntia pró-
dedit conditórem. Oráte,
fratres, ut sola synagóga
tali debilitáte fuscétur,
nec sit in Ecclésia cujus
manum arefáciat cupí-
ditas, cóntrahat avarítia,
rapína debílitet, tenáci-
tas ægrótam constrín-
gat ; sed si accíderit id
ipsum, áudiat Dóminum
et cito eam in ópere pie-
tátis exténdat, reláxet
et in misericórdia, in
eleemósynis pórrigat.
Sanári nescit, qui nescit
páuperi fænerári.

Te Deum laudámus 11

In Vesp. Com. sequentis
et in Quadrag. Feriæ.

DIE 28 MARTII

SANCTI JOANNIS
A CAPISTRANO

CONFESSORIS

Semiduplex (m. t. v.)

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ÿ. Amávit eum.

Oratio

DEUS, qui per beátum Joánnem fidèles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de crucis inimícis triumpháre fecísti : præsta, quæsumus; ut, spirituálium hóstium, ejus intercessióne, superátis insídiis, corónam justítiæ a te accípere mereámur. Per eúndem Dóminum.

Et in Quadrag. Com. Fer.

Invit. et Hymnus de Comm. 131*

In II Nocturno

Lectio iv

JOÁNNES, Capistráni in Pelígnis ortus et Perú-sium studiórum causa missus, in christiánis et liberálibus disciplí-

nis ádeo profécit, ut ob egrégiam juris sciéntiam áliquot civitatibus a Neápolis rege Ladisláo præfécus fúerit. Dum autem eárum rem-públicam sanctíssime gerens perturbátis rebus tranquillitátem revocáre studet, cápitur ipse et in víncula conjícitur : quibus mirábíliter eréptus, Francísci Assisiénsis régulam inter fratres Minóres profitétur. Ad divinárum litterárum stúdiúm progréssus, præceptórem nactus est sanctum Bernardínúm Senénsem, cujus et virtútis exempla, in cultu potíssimum sanctíssimi nóminis Jesu ac Deíparæ propagádo, egrégie est imitátus. Aquilánúm episcopátum recusávit, et severióre disciplína atque scriptis, quæ plúrima édídít ad mores reformándos, máxime enítuit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

ꝑ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

PRÆDICATIÓNI verbi Dei sédulo incúm-bens, Itáliam fere univérsam lustrávit; quo in múnere et virtúte sermónis et miraculorum frequéntia innúmeras prope ánimas in viam salutis redúxit. Eum Martínus quintus ad exstinguéndam Fraticellorum sectam inquisitórem instítuit. A Nicoláo quinto contra Judæos et Saracénos generális inquisítor in Itália constitútus, plúrimos ad Christi fidem convertit. In Oriénte multa óptime constituit, et in concílio Florentíno, ubi véluti sol quidam fulsit, Arménos Ecclésiæ cathólicæ restítuit. Idem Póntifex, postulánte Frideríco tértio imperatóre, illum apostólicæ Sedis núntium in Germániam legávit, ut hæréticos ad cathólicam fidem et princípum ánimos ad concórdiam revocáret. In Germánia

aliisque provínciis Dei glóriam sexennáli ministério mirífice auxit, Hussítis, Adamítis, Thaborítis, Hebræisque innúmeris doctrínæ veritáte ac miraculorum luce ad Ecclésiæ sinum tradúctis.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ꝑ. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

CUM Callístus tértius, ipso potíssimum deprecánte, cruce signátos mittere decrevísset, Joánnes per Pannóniam aliásque províncias volitávit, qua verbo, qua litteris princípum ánimas ita ad bellum accéndit, ut brevi míllia Christianórum septuagínta conscripta sint. Ejus consílio et virtúte potíssimum Taurunénsis victória reláta est, centum ac vigínti Turcárum míllibus partim cæsis, partim fugátis. Cujus victóriæ cum Romam núntius venísset octávo

Idus Augústi, idem Calístus ejus diéi memóriæ solémnia Transfiguratiónis Christi Dómini perpétuo consecrávit. Letháli morbo ægrótum et Víllacum delátum viri príncipes plures visitárunť; quos ipse ad tuéndam ~ religiómem hortátus, ánimam Deo sancte réddidit anno salutis millésimo quardringentésimoquinquagésimo sexto. Ejus glóriam post mortem Deus multis miráculis confirmávit : quibus rite probátis, Alexánder octávus anno millésimo sexcentésimo nonagésimo Joánnem in Sanctórum número rétulit; ejusque Offícium ac Missam Leo décimus tértius, áltero ab ejus [canonizatióne sáculo, ad universam exténdit Ecclésiám.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **Y.** Iste est, qui contémpsit vitam mun-

di, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 9, 1-6

IN illo témpore : Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curarent. Et réliqua.

Homilía sancti Bonaventúre Epíscopi

Expositio in cap. 9 Luc.

APÓSTOLI ideo nomináti sunt, ut eórum commendaretur auctóritas. Apóstolus enim missus interpretátur : missi autem fuérunt ad prædicándum, secúndum illud : Non misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre. Fuérunt ad prædicándum missi, non rem parvam, sed magnam, scílicet regnum Dei, per quod potest intélligi doctrína veritátis, juxta illud : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur

genti faciénti fructus ejus. Potest étiam dici grátia Spíritus Sancti, secúndum illud : Non est regnum Dei esca et potus, sed justítia, et pax, et gáudium in Spíritu Sancto; et infra : Ecce regnum Dei intra vos est. Potest étiam dici glória æténa, juxta illud : Amen dico vobis, nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu Sancto, non potest introíre in regnum Dei.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. **Ipse.**

Lectio viii

OMNIBUS his modis Apóstoli sunt missi prædicáre regnum Dei, scílicet veram doctrinam, divínam grátiam, et æténam glóriam. Et quia propter auctoritatem prædicatiónis con-

césserat potestátem curationis, ideo subdit : Et sanáre infirmos; scílicet misit ad confirmatió-nem veritátis prædicátæ secúndum illud : Illi autem profécti, prædicá-vérunt ubíque, Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Unde signum missiόνis spiri-tuális ad prædicándum est sanátio audiéntium a morbis vitiórum.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectán-tibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória. Et.**

In Quadrag. Lectio ix de Homilia Feriæ et fit ejus Com. ad Laud. et in II Vesp.; alias

Lectio ix

TRIA autem sunt signa evidéntia, quibus probátur utrum prædicátor a Dómino sit missus ad Evangélium prædicándum. Primum est auctóritas mitténtis, cu-

júsmodi est Pontíficis, et máxime Pontíficis summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi; unde qui ab eo mít-titur, a Christo mít-titur. Secúndum est zelus animárum in persóna quæ mít-titur, quando scílicet principáliter quærit Dei honórem et animárum salútem. Tértium est fructificatio et convér-sio auditórum. Per primum sunt núntii Patris, per secúndum Fílii, per

tértium Spíritus Sancti. De primo : Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii. De secúndo : Non enim nosmetípsos prædicá-mus, sed Jesum Chri-stum Dóminum no-strum. De tértio : Pósui vos ut eátis, et fructum afferátis, et fructus ves-ter máneat. Et qui sic mít-titur, potest dícere illud : Spíritus Dómini super me, eo quod ún-xerit me.

Te Deum laudámus 11

FERIA VI POST DOM. PASSIONIS

SEPTEM DOLORUM B. Mariæ VIRG.

Duplex majus

Si hoc Festum utrisque Vesperis careat, Hymnus Vesp. Stabat Mater, omisso verbo Amen, jungitur ad Matutinum cum Hymno Sancta Mater; si autem habeat tantum II Vesperas, ad Matut. dicitur Hymnus Stabat Mater, ad Laud. Sancta Mater, in II Vesp. Virgo vírginum.

IN I VESPERIS

Antiphona 1

ADAM ad mon-tem * myrrhæ, et ad collem thu-ris.

Psalmi ut in Cœna Domini ad Vesperas 552

2 Diléctus meus * cán-didus, et rubicúndus : comæ cápitis ejus sicut púrpora regis vincta canálibus.

3 Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérissima mulierum? quo diléctus tuus declinávit?

4 Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

5 Fulcíte me * flóribus,

stipáte me malis, quia
amóre lángueo.

Capit. Isaia 53, 1-2

QUIS crédidit audítui
nostro? et bráchi-
um Dómini cui revelátum
est? Et ascéndet sicut
virgúltum coram eo, et
sicut radix de terra si-
tiénti.

Hymnus

STABAT Mater dolorósa
Juxta crucem lacri-
mósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam gemén-
tem,
Contristátam et dolén-
tem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mærébat, et do-
lébat
Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclýti.

Quis est homo, qui
non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset con-
tristári,
Christi Matrem contem-
plári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem na-
tum

Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja, Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor me-
um

In amándo Christum
Deum,

Ut sibi compláceam.

Amen.

Ÿ. Ora pro nobis, Vir-
go dolorosíssima. R. Ut
digni efficiámur pro-
missiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Tuam
ipsíus ánimam * (ait ad
Maríam Símeon) per-
transíbit gládius.

Oratio

DEUS, in-cujus passió-
ne, secúndum Si-
meónis prophetíam, dul-
císsimam ánimam glo-
riósæ Vírginis et Matris
Maríæ dolóris gládius
pertransívit : concéde
propítius ; ut, qui trans-
fixiónem ejus et passió-
nem venerádo recóli-
mus, gloriósis méritis et
précibus ómnium San-
ctórum cruci fidéliter
astántium intercedénti-
bus, passiónis tuæ effé-
ctum felícem consequá-
mur : Qui vivis.

Et fit Com. Feriæ.

Complet. de Dom. 102

Conclusio Hymnorum,
etiam ad Horas, erit se-
quens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvu-
lis,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Dolóres glorió-
sæ recoléntes Vírginis,
Dóminum pro nobis
passum, * Veníte, ado-
rémus.

Ps. Veníte, exsultémus
3

Hymnus

SANCTA Mater, istud
agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.

Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pa-
ti,
Pœnas mecum dívide.

Fac me tecum pie fle-
re,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.

Juxta crucem tecum
stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Astitérunt reges
terræ, * et príncipes con-
venérunt in unum ad-
vérsus Dóminum, et ad-
vérsus Christum ejus.

Psalmus 2

QUARE fremuérunt
Gentes, * et pó-
puli meditáti
sunt inánia?

Astitérunt reges ter-
ræ, et príncipes conve-
nérunt in unum * advér-
sus Dóminum, et advér-
sus Christum ejus.

Dirumpámus víncula
eórum : * et projiciá-
mus a nobis jugum ipsó-
rum.

Qui hábitat in cælis,
irridébit eos : * et Dó-
minus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos
in ira sua, * et in furóre
suo conturbábit eos.

Ego autem constitú-
tus sum Rex ab eo su-
per Sion montem san-
ctum ejus, * prædicans
præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me :
* Fílius meus es tu, ego
hódie génui te.

Póstula a me, et da-
bo tibi Gentes heredi-

tátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascá-tur Dóminus, * et per-eátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3

DÓMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúr-gunt advérsus me.

Multi dicunt: animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine,

suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsur-réxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Ant. Factum est cor meum * tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 12

USQUEQUO, Dómine, obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdui ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Ÿ. Pósuit me desolátam. **R.** Tota die mæróre conféctam.

De Isaía Prophéta

Cap. 53, 1-12 Lectio i

UIS crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et

sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei neque decor, et vídimus eum; et non erat aspéctus, et desiderávimus eum; despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi abscón-ditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

R. Diléctus meus cándidus et rubicúndus, et totus desiderábilis : * Omnis enim figúra ejus amórem spirat, et ad redamándum próvocat caput inclinátum, manus expánsæ, pectus apértum. **Ÿ.** Piis, o Virgo, spectas eum óculis, contémplans in eo non tam vúlnerum livórem,

quam mundi salutem.
Omnis.

Lectio ii

OMNES nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur et, quasi agnus coram tondente se, obmutescet et non aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublatus est. Generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua; eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

R. Manus ejus tornatiles, clavorum cuspide terebratae, * Humanæ salutis pretio quasi hyacinthis refertæ. **V.** Cornua in manibus ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus: sunt enim manus ejus. **H**umanæ.

Lectio iii

ET Dominus voluit contèrere eum in infirmitate. Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur. In scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

R. Diligebat Jesus Joannem, quoniam specialis prerogativa castitatis ampliori dilectione fecerat dignum: * Quia virgo electus ab ipso, virgo in ævum permansit. **V.** In cruce denique moriturus huic Matrem suam virginem virgini commendavit. **Q**uia virgo. **G**loria Patri. **Q**uia virgo.

In II Nocturno

Ant. Inimíci mei * dixerunt malum mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40

BEATUS qui inteligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conserve eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine, miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimíci mei dixerunt malum mihi: * Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixerunt malum mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Ant. Deus, vitam meam * annuntiavi tibi: posuisti lacrimas meas in conspectu tuo.

Psalmus 55

MISERÉRE mei, Deus, quóniam conculcavit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitationés eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondént : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissione tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Ant. Fílii hóminum, * dentes eórum arma et sagíttæ : et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 56

MISERÉRE mei, Deus, miserére mei : * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberavit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum : dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ : * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cælos, Deus, * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis : * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam : * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum : * cantabo, et psallium dicam.

Exsurge, gloria mea, exsurge, psalterium et cithara : * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine : * et psallium dicam tibi in Gentibus :

Quoniam magnificata est usque ad cælos mi-

sericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cælos, Deus : * et super omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum, dentes eorum arma et sagittæ : et lingua eorum gladius acutus.

Y. Facies mea intumuit a fletu. **R.** Et palpebræ meæ caligaverunt.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Sermo de 12 stellis

Lectio iv

MARTYRIUM Virginitas tam in Simeonis prophetia, quam in ipsa Dominicæ passionis historia commendatur. Positus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicetur ; et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o beata Mater, animam pertransivit. Alióquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetráret. Et quidem posteaquam emisit spí-

ritum tuus ille Jesus, ipsius plane non attigit animam crudélis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransiuit. Ipsius nimis anima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli.

R. Tenebræ factæ sunt, dum crucifixissent Jesum Judæi, et circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna : Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et inclinato capite, emisit spiritum. **Ÿ.** Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia, Virgo? **Et.**

Lectio v

TUAM ergo pertransiuit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito prædicemus, in qua nimis corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, revêra pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animæ et spiritus : Mulier, ecce filius tuus? O commutatio-

nem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando et nostra, licet sæxea, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit?

R. Passio Domini * Ipsam ejus Matrem, carnali orbitate graviter percussam, vehementissime contristavit. **Ÿ.** Ferrum lanceæ militaris, latus quidem Salvatoris, animam vero transiuit Virginis Matris. **Ipsam.**

Lectio vi

NON mirèmini, fratres, quod Maria Martyr in anima fuisse dicatur. Mirètur qui non meminerit se audivisse Paulum inter máxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus, longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat : Numquid non eum præscierat moritū-

rum? Et indubitánte. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et vcheménte. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Mariám compatiéntem quam Mariæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori corpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud caritas, qua majórem nemo hábuit; fecit et hoc caritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

R. Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, et inhæréndo láteri tuo, ut sanguis tuus ságuinem meum tangat et tergat : * Ut fons aquæ tuæ de scaturígene recti cordis, per venas boni óperis, in finem ætérnæ felicitátis exsiliat? **V.** Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. **Ut fons.** Glória Patri. **Ut fons.**

In III Nocturno

Ant. Intendérunt arcum * rem amáram, ut

sagittent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63

EXÁUDI, Deus, orationem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacué runt ut gládium linguas suas : * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates : * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum * sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87

DÓMINE, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et víta mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris,

quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perdiçãoe?

Numquid cognoscén-
tur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea præveníet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióem meam :

* avértis faciē tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Ant. Replévit me amaritúdine, * inebriávit me absynthio.

Psalmus 108

DEUS, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi:

* ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et oratio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendicent: * et ejiciántur de habitatió nibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispér-eat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fá-cere misericórdiam.

Et persecútus est hó-minem ínopem, et men-dícum,*et compúntum corde mortificáre.

Et diléxit maledicti-
nem, et véniet ei : * et
nóluit benedictiónem,
et elongábitur ab eo.

Et índuit maledicti-
nem sicut vestiméntum,
* et intrávit sicut aqua
in interióra ejus, et sicut
óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestimén-
tum, quo operítur : * et
sicut zona, qua sem-
per præcingitur.

Hoc opus eórum, qui
détrahunt mihi apud
Dóminum : * et qui lo-
quúntur mala advérsus
ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dó-
mine, fac mecum prop-
ter nomen tuum : *
quia suávis est miseri-
córdia tua.

Líbera me quia egé-
nus, et pauper ego sum :
* et cor meum contur-
bátum est intra me.

Sicut umbra cum de-

clínat, ablátus sum : *
et excússus sum sicut
locústæ.

Génua mea infirmáta
sunt a jejúnio : * et caro
mea immutáta est prop-
ter óleum.

Et ego factus sum op-
próbrum illis : * vidé-
runt me, et movérunt
cápita sua.

Adjuva me, Dómine,
Deus meus : * salvum
me fac secúndum mise-
ricórdiam tuam.

Et sciant quia manus
tua hæc : * et tu, Dó-
mine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu
benedíces : * qui insúr-
gunt in me, confundán-
tur : servus autem tuus
lætábitur.

Induántur qui détra-
hunt mihi, pudóre : * et
operiántur sicut dipló-
ide confusióne sua.

Confitébor Dómino ni-
mis in ore meo : * et in
médio multórum lau-
dábo eum.

Quia ástitit a dextris
páuperis,* ut salvam fá-
ceret a persecuéntibus
ánimam meam.

Ant. Replévit me ama-
ritúdyne, inebriávit me
absýnthio.

ŷ. Deus, vitam meam annuntiávi tibi. **R.** Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 19, 25-27

IN illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 119 in Joannem

DEC nímírum est illa hora, de qua Jesus, aquam conversúrus in vinum, díxerat Matri : Quid mihi et tibi est, múlíer? nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnósce-re moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis matrem velut incógnitam repellébat ; nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, af-

féctu commendábat humano. Morális ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo suos minístros instrúxit præcéptor bonus, ut a filiis piis impendátur cura paréntibus : tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit magístri docéntis.

R. Dóleo super te, fili mi Jesu, decórus nimis, et amábilis super amórem mulíerum ! * Sicut enim mater únicum díligit fílium, ita ego te diligébam. **ŷ.** Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. **Sicut.**

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

Lectio viii

EX hac sana doctrína didícerat Paulus Apóstolus quod docébat quando dicébat : Si quis autem suis, et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid autem tam cuíque domésticum quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii ? Hujus ítaque

salubérrimi præcépti ipse Magíster Sanctórum de seípso constituébat exémplum; quando non ut fámulæ Deus, quam creáverat et regébat, sed ut matri homo, de qua creátus fúerat et quam relinquébat, álterum pro se quodámmodo fílium providébat.

R'. Eja, Mater fons amóris, fac nos sentíre vim dolóris, ut tecum lugeámus, * Et Domínicæ passiónis fructum sentiámus. **Y.** Ut sicut fílius tuus Jesus pro nobis mórtuus est, et resurréxit; ita et nos comórtui cum eódem resurgámus. **Et. Glória Patri. Et.**

Lect. ix de Homil. Fer.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Vadam ad montem * myrrhæ, et ad collem thuris.

Psalmi de Dominica
1º loco 65

2 Diléctus meus * cándidus, et rubicúndus : comæ cápitis ejus sicut púrpura regis vincta canálibus.

3 Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérissima mulierum? quo diléctus tuus declinávit?

4 Fascículus myrrhæ * diléctus meus mihi, inter úbera mea comorábitur.

5 Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capit. Isaia 53, 1-2

QUIS crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

Hymnus

VIRGO vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere;

Fac me plagis vulnerári,
Fac me cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succénsus,
Per te, Virgo, sim defén-sus
In die judícii.

Christe, cum sit hinc exíre,

Da per Matrem me veníre

Ad palmam victóriæ.

Quando corpus moriétur,

Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

Ÿ. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima. **℞.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Bened. Ant. Cum vidisset Jesus * Matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligebat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Oratio

DEUS, in cujus passionē secúndum Simēonis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Mariæ dolóris gládus pertransívit: concéde propítius; ut, qui transfixiónem ejus et passió-nem venerádo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ effectum felicem consequámur: Qui vivis.

Et fit Com. Feriæ.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis; et ad eam in ℞. br. Ÿ. Qui passus es propter nostram salutem.

AD TERTIAM

Capit. Isaíæ 53, 1-2

QUIS crédidit auditui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti.

℞. br. Pósuit me * Desolátam. **Pósuit. Ÿ.** Tota die mærore conféctam. **Desolátam. Glória Patri. Pósuit.**

Ÿ. Fácies mea intúmuit a fletu. **℞.** Et pálpebræ meæ caligavérunt.

AD SEXTAM

Capit. Isaíæ 53, 5

IPSE vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℞. br. Fácies mea * Intúmuit a fletu. **Fácies mea. Ÿ.** Et pálpebræ meæ caligavérunt. **Intú-**

muit. Glória Patri. Fá-
cies.

Ÿ. Deus, vitam meam
annuntiávi tibi. R. Po-
suísti lácrimas meas in
conspéctu tuo.

AD NONAM

Capit. Isaïæ 53, 8

GENERATIÓNEM ejus
quis enarrábit? quia
abscíssus est de terra
vivéntium: propter sce-
lus pópuli mei percússi
eum.

R. br. Deus, vitam
meam * Annuntiávi ti-
bi. Deus. Ÿ. Posuísti
lácrimas meas in con-
spéctu tuo. Annuntiávi.
Glória Patri. Deus.

Ÿ. Ora pro nobis, Vir-
go dolorosíssima. R. Ut
digni efficiámur promís-
sionibus Christi.

IN II VESPERIS

Ant. et Capit. ut in Lau-
dibus 911

Pss. ut in Cœna Domini
552

Hymnus

STABAT Mater dolorósa
Juxta crucem lacri-
mósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam gemén-
tem,

Contristátam et dolén-
tem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et af-
flícta

Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mærébat, et do-
lébat

Pia Mater dum vidébat
Nati pœnas ínclýti.

Quis est homo, qui
non fleret,

Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset con-
tristári,

Christi Matrem contem-
plári

Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gen-
tis

Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem na-
tum

Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja, Mater, fons amó-
ris,

Me sentíre vim dolóris
Fac ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor me-
um

In amándo Christum
Deum,

Ut sibi compláceam.
Amen.

Ÿ. Ora pro nobis, Virgo
dolorosíssima. R. Ut di-
gni efficiámur promissi-
onibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Cum vidisset Jesus * Matrem stantem juxta crucem, et discipulum quem diligébat, dicit Matri suæ : Múlier, ecce fí-

lius tuus. Deínde dicit discipulo : Ecce mater tua.

Et fit Com. Feriæ.

Completorium de Dominica 102

FESTA APRILIS

DIE 2 APRILIS

S. FRANCISCI DE PAULA
CONFESSORIS

Duplex

Cap., Hymnus, y. Amávit et Ant. Similábo 130*

Oratio

DEUS, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti : tríbue, quæsumus ; ut ejus méritis et imitatione, promíssa humílibus præmia felíciter consequámur. Per Dóminum.

Et in Quadragesima fit
Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

FRANCÍSCUS Paulæ, quod est Calábriæ óppidum, loco húmili natus est ; quem paréntes, cum diu prole caruís-

sent, voto facto, beáti Francísci précibus suscepérunt. Is, adolés-cens divíno ardóre suc-cénsus, in erémum se-céssit, ubi annis sex, victu ásperam sed meditationibus cælestibus suáven vitam duxit. Sed cum virtútum ejus fama lóngius manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concurrerent, fratérnæ caritátis causa e solitúdine egréssus, ec-clésiám prope Paulam ædificávit, ibíque prima sui órdis fundaménta jecit.

R'. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. (T. P. Allelúja.) **y.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

ERAT in eo mirífica loquéndi grátia: perpétuam virginitátem servávit: humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum diceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Cibi abstinentia fuit admirábilis: semel in die post solis occásu reficiebátur, et ad panem et aquæ potum, vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet: quam consuetúdinem, ut fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto adstrínxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) **ŷ.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

MULTIS miráculis servi sui sanctitátem Deustestárivóluit, quorum illud in primis célebre,

quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum strato super flúctibus pállio cum sócio transmísit. Multa étiam futúra prophético spírítu prædixit. A Ludovíco undécimo Francórum rege expetítus, magnóque in honóre est hábitus. Dénique annum primum et nonagésimum agens, Turónis migrávit ad Dóminum, anno salutis milésimo quingentésimo séptimo: cujus corpus dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem effláret. Eum Leo Papa décimus in Sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.) **ŷ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia. Glória Patri. Quia.**

In III Nocturno Homil. in Evang. Nolíte timére,

de Communi Conf. non Pont. 2º loco 144*

In Quadrag. Lect. ix de Homil. Fer. et fit ejus Com. ad Laud. et in II Vesp.

DIE 4 APRILIS

SANCTI ISIDORI

EP., CONF. ET ECCLES.

DOCT.

Duplex

Cap., Hymnus et y. Amávit, de Comm. 99*

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Isidóre, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum Isidórum mínistrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per.

Et in Quadrag. fit Commemoratio Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

SIDÓRUS, natióne HispánuS, Doctor egrégíus, ex nova Carthágine Severiáno patre, provín-

ciæ duce, natus, a sanctis epíscopis Leándro Hispalénsi et Fulgéntio Carthaginiénsi fratribus suis pie et liberaliter educátus, Latínis, Græcis et Hebráicis lítteris, divínisque et humánis légibus instrúctus, omni scientiárum atque christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Adhuc adoléscent hæresim Ariánam, quæ gentem Gothórum, Hispániæ latíssime dominantem, jamprídem inváserat, tanta constántia palam oppugnávit, ut parum abfúerit quin ab hæréticis necarétur. Leándro vita functo, ad Hispalénsem cáthedram invítus quidem, sed urgénte in primis Reccarédo rege, magnóque étiam cleri populíque consénsu assumitur; ejúsque electiónem sanctus Gregórius Magnus, nedum auctoritáte apostólica confirmásse, sed et eléctum transmísso de more pállio decorásse, quin étiam suum et apostólicæ Sedis in univér-

Hispánia vicárium constituisse perhibétur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) **Ÿ.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

IN episcopátu quantum fúerit constans, húmilis, pátiens, miséricors, in christiána et ecclesiástica disciplína instauránda sollicitus, eáque verbo et scriptis stabiliénda indeféssus, atque omni demum virtútum ornamento insignítus, nullíus lingua enarráre sufficeret. Monástici quoque institúti per Hispániam promótor et amplificátor exímius plura constrúxit monastéria, collégia íti-dem ædificávit, ubi stúdiis sacris et lectionibus vacans, plúrimos discípulos, qui ad eum confluébant, erudívit, quos inter sancti Ildefónsus Toletánus et Bráulio Cæsaraugustá-

nus epíscopi emicué-runt. Coácto Híspali concílio, Acephalórum hæresim, Hispániæ jam minitántem, acri et eloquénti disputatióne fregit atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis et doctrínæ famam adéptus est, ut elápsó vix ab ejus óbítu sextodécimo anno, univérsa Toletána sýnodo duórum supra quinquagínta episcopórum plaudente, ipsóque étiam sancto Ildefónso suffragánte, Doctor egregius, cathólicæ Ecclésiæ novíssimum decus, in sæculórum fine doctíssimus, et cum reveréntia nominándus appellári merúerit; eúmque sanctus Bráulio non modo Gregório Magno comparáverit, sed et erudiéndæ Hispániæ loco Jacóbi Apóstoli cælitus datum esse censúerit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.) **Ÿ.** Invéni David servum meum,

óleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliábitur ei. (T. P. Allelúja.)

Lectio vi

SCRIPSIT Isidórus libros etymologiarum et de ecclesiasticis officiis, aliósque quamplúrimos christiánæ et ecclesiasticæ disciplínæ ádeo útiles, ut sanctus Leo Papa quartus ad episcopos Británniæ scribere non dubitáverit, sicut Hierónymi et Augustíni, ita Isidóri dicta retinénda esse, ubi contígerit inusitátum negótium, quod per cánones mínime definíri possit. Plures étiam ex ejúsdem scriptis senténtiæ inter canónicas Ecclesiæ leges relátæ conspiciúntur. Præfuit concílio Tolitano quarto, ómnium Hispániæ celebérriimo. Dénique cum ab Hispania Ariánam hæresim eliminásset, morte sua et regni vastatióne a Saracenórum armis públice prænuntiáta, postquam quadraginta circiter annos suam rexís-

set ecclésiám, Híspali migrávit in cælum anno sexcentésimo trigésimo sexto. Ejus corpus inter Leándrum fratrem et Florentínam sorórem, ut ipse mandáverat, primo cónditum, Ferdinándus primus Castéllæ et Legiónis rex, ab Eneto Saracéno Híspali dominante magno pretío redémptum, Legiónem transtulit; et in ejus honórem templum ædificátum est, ubi miraculis clarus magna pópuli devotióne cólitur.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum. (T. P. Allelúja.) **ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis :

Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Et réliqua.

Homilía sancti Isidóri
Epíscopi

Liber 2 Officiorum ad
S. Fulgentium, cap. 5

QUI in erudiéndis atque instituéndis ad virtútem pópulis præerit, necesse est ut in ómnibus sanctus sit, et in nullo reprehensíbilis habeátur. Qui enim álium de peccátis árguit, ipse a peccáto debet esse aliénus. Nam qua fronte subiectos argúere póterit, cum illi statim possit corréctus ingérere: Ante doce te quæ recta sunt? Prímitus quippe semetípsum corrígere debet, qui álios ad bene vivéndum admonére studet; ita ut in ómnibus semetípsum formam vivéndi præbeat, cunctósque ad bonum opus, et doctrína et ópere próvocet. Cui étiam sciéntia Scriptu-

rárum necessária est: quia, si epíscopi tantum sancta sit vita, si bi soli prodest, sic vivens; porro si et doctrína et sermóne fúerit erudítus, potest céteros quoque instrúere, et docére suos, et adversários repercútere, qui nisi refutáti fúerint atque convícti, fácte posunt simplícium corda pervértere.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum,
* Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) **Ψ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

HUJUS sermo debet esse purus, simplex, apértus, plenus gravitátis et honestátis, plenus suavitátis et grátiæ, tractans de mystério legis, de doctrína fidei, de virtúte continéntiæ, de disciplína justítiæ; unumquémque ádmonens diversa exhortatióne, juxta professiόνem morúmque qualitátem; scílicet

ut prænóscat quid, cui, quando, vel quómodo próferat. Cujus præ céteris speciále offícium est Scriptúras légere, percúrrere cánones, ex-émpla Sanctórum imitári, vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmberre, cum frátribus pacem habére, nec quemquam de membris suis discérpere; nullum damnáre, nisi comprobátum, nullum excommunicáre, nisi discúsum. Quique ita humilitáte páriter et auctoritáte præesse debet, ut neque per nímiam humilitátem suam subditorum vítia convaléscere fáciat, neque per immoderántiam severitátis potestátem exérceat; sed tanto cáutius erga commíssos sibi agat, quanto dúrius a Christo indagári formídat.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. (**T. P.** Allelúja.) **℣.** Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. **Et.** Glória Patri. **Et.**

In Quadrag. ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. in Laud., alias

Lectio ix

TENÉBIT quoque illam supereminéntem donis ómnibus caritátem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitátis, caritas; locus autem hujus custodis, humílitas. Habébit étiam inter hæc ómnia castitátis eminéntiam; ita ut mens Christo dédita, ab omni inquinaménto carnis sit munda et líbera. Inter hæc oportébit eum sollicita dispensatióné curam páuperum gérere, esuriéntes páscere, vestíre nudos, suscípere peregrínos, captívos redímere, víduas ac pupílos tuéri, pervígilem in cunctis exhibére curam, providéntiam habére distributióné discréta. In quo étiam hospitálitas ita erit præcípua, ut omnes cum benignitáte et caritáte suscípiat. Si enim omnes fidéles illud Evangélium audíre desíderant: Hospes fui, et suscepístis

me; quanto magis epíscopus, cujus diversórium cunctórum debet esse receptáculum!

Te Deum laudámus 11

Vesp. a Capit. de seq.,
Com. præced. et in Quadrag. Fer.

DIE 5 APRILIS

S. VINCENTII FERRERII
CONFESSORIS

Duplex

Cap., Hymnus, y. Amávit et Ant. Similábo, de
Communi 130*

Oratio

DEUS, qui Ecclésiám tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplic, et ab ómnibus ejus patrocinio liberémur advérsis. Per Dóminum.

Et fit Com. præced.:

Ant. O Doctor 916

y. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui pópulo tuo ibid.

Deinde in Quadrag.
Com. Feriæ.

In II Nocturno

Lectio iv

INCÉNTIUS, honesta stirpe Valentíæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sæculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, religiónis hábitum in órdine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscepit; et emíssa solémni professione, sacris lítteris sédulo incúmbens, theologiæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox obténta a superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitudinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum mília a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes

gentes, tribus et linguis diffunderet, et extrémī tremendique iudicii diem appropinquare ostenderet, omnium auditorum animos, terróre concussos atque a terrénis affectibus avulsos, ad Dei amorem excitabat.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tu-
tavit illum : * Et dedit illi claritatem ætérnam.

(T. P. Allelúja.) **Ÿ.** Iustum deduxit Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v

IN hoc autem apostólico múnere híc vitæ ejus tenor perpétuus fuit : Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit; quotídie ad pópulum conciónem hábuit; inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit; sancta et recta consília nulli denegávit; carnes numquam comédit, nec vestem líneam induit. Populórum júr-

gia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit; et, cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schismate scinderétur, ut unirétur et uníta servarétur plúrimum laborávit. Virtútibus omnibus cláruit, suosque detractóres et persecutóres, in simplicitate et humilitate ámbulans, cum mansuetúdine recepit et ampléxus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícā fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

PER ipsum divína virtus, in confirmatió-
nem vitæ et prædicationis ejus, multa signa et miracula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitatem adépti sunt; spíritus immundos e corpóribus expulit; surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit; lepró-

sos mundávit; mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii præco, plúrimis Európe provinciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit anno salutis milésimo quadringentésimo décimo nono. Quem Callístus tértius Sanctórum número adscripsit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. (T. P. Allelúja.)

Ÿ. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In III Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi, de Comm. Conf. non Pont. 1º loco 134*

In Quadrag. ix Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Com. ad Laudes et in II Vesperis.

DIE 11 APRILIS

SANCTI LEONIS I

PAPÆ, CONF.

ET ECCLESIAE DOCT.

Duplex

Cap., Hymnus et Ÿ. Amávit, de Communi 99*

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

EXÁUDI, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Et in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli

Cap. 1, 1-21 Lectio i

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiόνis Ponti, Ga-

lâtiae, Cappadôciæ, Assiæ et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatió-nem Spíritus, in obediéntiam, et aspersi-ó-nem sánguinis Jesu Christi : Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrecti-ó-nem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salutem, parátam revelári in témpore novíssimo:

R. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam :

***** Intra in gáudium Dómini tui. (**T. P.** Allelúja.) **℣.** Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra.

Lectio ii

IN quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentati-ó-nibus : ut probátio vestræ fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelati-ó-ne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta : reportántes finem fidei vestræ, salutem animárum. De qua salute exquisiérunt atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passi-ó-nes et posteri-ó-res glórias : quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evan-

gelizavérunt vobis, Spí-
ritu Sancto misso de
cælo, in quem desíde-
rant Angeli prospícere.

R. Ecce sacérdos ma-
gnus, qui in diébus suis
plácuit Deo : * Ideo
jurejurándo fecit illum
Dóminus créscere in
plebem suam. (T. P.
Allelúja.) **Y.** Benedicti-
onem ómnium géntium
dedit illi, et testamén-
tum suum confirmávit
super caput ejus. **Ideo.**

Lectio iii

PROPTER quod succín-
cti lumbos mentis
vestræ, sóbrii perfécte
speráte in eam, quæ of-
fértur vobis, grátiam,
in revelatióem Jesu
Christi : quasi fílii obe-
diéntiæ, non configurá-
ti prióribus ignorántiæ
vestræ desidériis : sed
secúndum eum, qui vo-
cávit vos, Sanctum ; et
ipsi in omni conversa-
tióne sancti sitis : quón-
iam scriptum est :
Sancti éritis, quóniam
ego sanctus sum. Et si
Patrem invocátis eum,
qui sine acceptiône per-
sonárum júdicat secún-
dum uniuscujúsque o-

pus, in timóre inco-
látus- vestri témpore
conversámini. Sciéntes
quod non corruptibíli-
bus auro vel argénto
redémpti estis de vana
vestra conversatióne
patérnæ traditiónis : sed
pretiósó sáanguine quasi
agni immaculáti Chri-
sti, et incontamináti :
præcógñiti quidem an-
te mundi constitutió-
nem, manifestáti autem
novíssimis tempóribus
propter vos, qui per ip-
sum fidéles estis in
Deo, qui suscitávit eum
a mórtuis, et dedit ei
glóriam, ut fides vestra
et spes esset in Deo.

R. Jurávit Dóminus,
et non pœnitébit eum :
* Tu es sacérdos in æ-
térnum secúndum ór-
dinem Melchisedech.
(T. P. Allelúja.) **Y.** Dixit
Dóminus Dómino meo,
Sede a dextris meis.
Tu. Glória. Tu.

In II Nocturno

Lectio iv

LEO primus, Etrú-
scus, eo témp-
ore præfuit Ec-
clésiæ, cum rex Hun-
nórum Attila, cogno-

ménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléjam triénnii obsidióne captam dirípuit et incéndit. Unde cum Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Míncius in Padum ínfluit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus; cujus divína eloquéntia persuásus est Attilæ, ut regrederétur. Qui interrogátus a suis, quid esset quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret; respóndit, se astántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu véritum esse, sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. (**T. P.** Allelúja.) **Ÿ.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

LEO autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti Urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi et sanctitátis opinióne persuásit, ut ab incéndio, ignomíniis ac cædibus abstinéret. Sed cum Ecclésiám a multis hærésibus oppugnári, maxíméque a Nestoriánis et Eutychiánis exagitári vidéret; ad eam purgándam et in fide cathólica confirmándam, concílium Chalcedonénse indíxit : ubi sexcéntis trigínta coáctis episcopis, Eutyches et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt; ejusdémque concílii decreta sua auctoritáte confirmávit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. (**T. P.** Allelúja.) **Ÿ.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

HIS actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas et ædificándas ecclésiās convértit. Cujus suásu Demétria, pia fémina, sancti Stéphanī ecclésiā constrúxit in suo fundo via Latína tértio ab Urbe milliário : ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restítuit. In tribus basilícis, Petri, Pauli et Constantiniána, cámeras exstrúxit; ædificávit monastérium vicinum basilicæ sancti Petri; sepúlchris Apostolorum custódes adhibuit, quos cubiculários appellávit. Státuit ut in actióne mystérii dicerétur : Sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam. Sanxit ne mónacha benedictum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset,

tértio Idus Aprílis obdormívit in Dómino. Sedit in pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. (**T. P.** Allelúja.) **Y.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélīi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaráe Philíppi, et interrogábat discipulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Leónis
Papæ

Serm. 2 in anniv. assumpt.
suæ, ante medium

QUUM, sicut evangélica lectione reserátum est, interrogásset Dóminus discipulos, quem ipsum

(multis diversa opinantibus) crederent; respondissetque beatus Petrus, dicens : Tu es Christus, Filius Dei vivi; Dominus ait : Beatus es, Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalébunt adversus eam. Et tibi dabo claves regni cælorum : et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Manet ergo dispositio veritatis, et beatus Petrus in accepta fortitudine petræ perseverans, suscepta Ecclesiæ gubernacula non reliquit.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúja.) †. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

IN universa namque Ecclesia, Tu es Christus, Filius Dei vivi, quotidie Petrus dicit; et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magisterio hujus vocis imbúitur. Hæc fides diabolum vincit et captivorum ejus víncula dissolvit. Hæc éruos mundo inserit cælo, et portæ inferi adversus eam prævalére non possunt. Tanta enim divinitus soliditate munita est, ut eam neque hæretica umquam corrumpere prævitias, nec pagána potúerit superáre perfidia. His itaque modis, dilectíssimi, rationábili obsequio celebrétur hodierna festívitatis; ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo cum commendatarum sibi óvium custódia perseverat, et cujus étiam dignitas in indigno heréde non déficit.

℞. In médio Ecclesiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et in-

telléctus. (T. P. Allelú-
ja.) ✠. Jucunditátem et
exsultatíonem thesau-
rizávit super eum. Et.
Glória Patri. Et.

In Quadrag. Lectio ix
de Homilia Feriæ et fit
ejus Com. ad Laud. et
in II Vesp.; alias

Lectio ix

CUM ergo cohortatió-
nes nostras áuribus
vestræ sanctitátis adhi-
bémus, ipsum vobis,
cujus vice fúngimur,
loqui créдите : quia et
illíus vos afféctu moné-
mus, et non áliud vo-
bis, quam quod dócuit,
prædicámus; obsecrán-
tes, ut succíncti lum-
bos mentis vestræ, ca-
stam et sóbriam vitam
in Dei timóre ducátis.
Coróna mea, sicut A-
póstolus ait, et gáudium
vos estis, si fides vestra,
quæ ab inítio Evangé-
lii in univérso mundo
prædicáta est, in dile-
ctióne et sanctitáte per-
mánselit. Nam licet
omnem Ecclésiám, quæ
in toto est orbe terrá-
rum, cunctis opórteat
florére virtútibus; vos
tamen præcípue inter
céteros pópulos decet

méritis pietátis excélle-
re, quos in ipsa apostó-
licæ petræ arce fundá-
tos, et Dóminus noster
Jesus Christus cum óm-
nibus redémit, et beá-
tus Apóstolus Petræ
præ ómnibus erudívit.
Te Deum laudámus 11

DIE 13 APRILIS

SANCTI HERMENEGILDI
MARTYRIS

Semiduplex

IN I VESPERIS

Cap. de Comm. 39* vel
85*

Hymnus

REGÁLI sólio fortis Ibé-
riæ,
Hermenegílde, jubar, gló-
ria Mátyrum,
Christi quos amor almís
Cæli cétibus ínserit.

Ut perstas pátiens, pol-
lícitum Deo
Servans obséquium! quo
pótius tibi
Nil propónis, et arces
Cautus nóxia, quæ pla-
cent.

Ut motus cóhibes, pá-
bula qui parant
Surgéntis vítii, non dú-
bios agens
Per vestígia gressus,
Quo veri via dírigit!

Sit rerum Dómino ju-
gis honor Patri,

Et Natum célebrent ora
precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant.
Amen.

¶ **Hymnus præcedens**
dicitur etiam in II Vesperis,
quando integræ sint recitandæ.

Ÿ. Glória 40* **vel** Sancti 86*;
Ant. Iste Sanctus 40* **aut** Lux perpétua 86*

Oratio

DEUS, qui beátum Hermenegildum Mártyrem tuum cælésti regno terrénium postpónere docuísti: da, quæsumus, nobis; ejus exémplo cadúca despícere, atque ætéRNA sectári. Per Dóminum.

Et in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

AD MATUTINUM

Hymnus Regáli sólio, ut in I Vesperis.

In II Nocturno

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Liber 3, cap. 31

Lectio iv

HERMENEGILDUS rex, Leovigildi regis Visigothórum filius, ab Ariána hæresi ad fidem cathólicam viro reverendis-

simo Leándro Hispalénsi epíscopo, dudum mihi in amicítiis familiariter juncto, prædicánte, convérsus est. Quem pater AriánuS, ut ad eámdem háeresim redíret, et præmiis suadére et minis terrére conátus est. Cumque ille constantíssime respondéret, numquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset; irátus pater eum privávit regno, rebusque exspoliávit ómnibus. Cumque nec sic virtútem mentis illíus emollíre valuísset; in arcta illum custódia conclúdens, collum manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit itaque Hermenegildus rex júvenis terrénium regnum despícere, et forti desidério cæléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo ad confortándum se preces effúndere; tantóque sublímius glóriam transeúntis mundi despícere, quanto et religátus agnóverat nihil fuisse quod potúerit auférri.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérmam.

Ÿ. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Tempore Paschali

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v

SUPERVENIÉNTE autem Paschális festivitátis die, intempéstæ noctis siléntio, ad eum pérfidus pater Ariánum episcopum misit, ut ex ejus manu sacrílegæ consecratiónis communionem percíperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed vir Deo deditus, Ariáno episcopo veniénti exprobrávit, ut débuit, ejúsque a se perfídiam dignis incre-

patiónibus répulit: quia, etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se itaque revérso episcopo, Ariánum pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit, qui constantíssimum Confessórem Dei illic, ubi jacébat, occíderent; quod et factum est. Nam mox ut ingrési sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt; hocque in eo valuérunt perímere, quod ipsum quoque, qui peréemptus est, in se constíterat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuére mirácula. Nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódia cantus ad corpus ejúsdem Regis et Mátyris audíri: atque ídeo veráciter Regis, quia et Mátyris.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. **Ÿ.** Quóniam prævenísti eum in be-

nedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. **Et** voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum.

Tempore Paschali

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Consolábitur.**

Lectio vi

QUIDAM étiam ferunt, quod illic noctúrno témpore accénsæ lám-pades apparébant; unde et factum est, quátenus corpus illíus, ut vidélicet Mártiris, jure a cunctis fidélibus venerári debuísset. Pater vero pérfidus et parricída, commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ad obtinéndam salútem pœnítuit. Nam quia vera esset cathólica fides agnóvit, sed gentis suæ timóre pertérritus, ad hanc perveníre non méruit. Qui, obórta ægritúdine, ad extrémá perductus est, et Leándro epíscopo, quem prius

veheménter afflíxerat, Reccarédum regem fílium suum, quem in sua hæresi relinquébat, commendáre curávit, ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatió-nibus fecísset. Qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex non patrem pérfidum, sed fratrem Mártirem sequens, ab Ariánæ hæréseos pravitate convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perduxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permíteret, qui regni Dei hostis exsístere per hæréticam pravitátem non timéret. Nec mirum quod veræ fidei prædicátor factus est, qui frater est Mártiris; cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

R. Stola jucunditátis induit eos Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane

vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. Glória Patri. Et.

Tempore Paschali

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætitiæ, allelúja. **ŷ.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In III Noct., etiam Temp. Pasch., Homilia in Evang. Si quis venit, de Comm. unius Mart. extra Temp. Pasch. 1º loco 50*, cum **R.R.** pro temporis qualitate 51* vel 90*

In Quadrag. Lectio ix de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

Hymnus

NULLIS te génitor blandítiis trahit,
Non vitæ cáperis dívitis ótio,
Gemmarúmve nitóre,
Regnandíve cupíidine.

Diris non ácies te gládii minis,
Nec terret périmens carníficis furor :
Nam mansúra cadúcis
Præfers gáudia cælitum.

Nunc nos e Súperum prótege sédibus
Clemens, atque preces,
dum cánimus tua
Quæsítam nece palmam,
Pronis áuribus éxcipe.

Sit rerum Dómino jugis honor Patri,
Et Natum célebrent ora precántium,
Divinúmque suprémis
Flamen láudibus éfferant.
Amen.

Et in Quadragesima fit Commemoratio Feriæ.

Vesp. de seq., Com. præcedentis, in Quadrag. Feriæ ac Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.

DIE 14 APRILIS SANCTI JUSTINI MARTYRIS

Duplex

Cap., Hymn., **ŷ.** Glória vel Sancti et Ant. Iste vel Lux, de Comm. 40* vel 86*

Oratio

DEUS, qui per stultítiam crucis emínentem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínium Mártýrem mirábiliter docuísti : ejus nobis intercessióne concede ; ut, errórum circumventióne depúlso, fidei firmitátem consequámur. Per eúmdem.

Et fit Com. præced. :

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

Ÿ. Justus ut palma.

Tempore Paschali

Ant. Sancti et justī, in Dōmino gaudete, allelūja : vos elegit Deus in hereditatem sibi, allelūja.

Ÿ. Pretiosa in conspectu Dōmini, allelūja. R. Mors Sanctorum ejus, allelūja.

Oratio

DEUS, qui beatum Hermenegildum Martyrem tuum cælesti regno terrenum postponere docuisti : da, quæsumus, nobis; ejus exemplo caduca despiciere, atque æterna sectari.

Deinde post Com. Feriæ in Quadrag. Com. Ss. Martyrum :

Ant. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempsērunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

Ÿ. Lætāmini in Dōmino.

Tempore Paschali

Ant. Filia Jerūsalem, venite et videte Martyres

cum coronis, quibus coronavit eos Dōminus in die solemnitatis et lætitiæ, allelūja, allelūja.

Ÿ. Lux perpétua lucēbit Sanctis tuis, Dōmine, allelūja. R. Et æternitas temporum, allelūja.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui sanctorum Martyrum tuorum Tiburtii, Valeriani et Maximi solēnnia colimus; eorum etiam virtutes imitemur. Per Dōminum.

In Quadrag. in I Noct. Lect. Fratres : Debitores, de Comm. plurim. Martyrum 66* cum RR. de Comm. unius Martyris 43* - 44*

In II Nocturno

Lectio iv

IUSTINUS, Prisci filius, ex Græco genere Flaviæ Neapolis in Syria Palæstina natus, adolescēntiam in litterarum omnium studiis transēgit. Vir factus adeo philosophiæ amore corréptus est, ut ad veritatem assequendam, quotquot aderant philosophorum

sectis nomen déderit, eorúmque præcépta scrutátus sit. Cum in his fallácem tantum sapiéntiam errorémque reperísset, supérna illustratióne per senem quemdam ignótum aspectúque venerábilem edóctus, veræ christiánæ fidei philosophíam amplexus est. Hinc sacræ Scriptúræ libros diu noctúque præ mánibus habens, ita ex eórum meditatione divínus ignis in ánima ejus exársit, ut ea qua pollébat eruditiónis vi, eminentem Jesu Christi sciéntiam adéptus, plúrima conscripserit volúmina ad christiánam fidem exponéndam magisque propagándam.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérmam.
 ✠. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Tempore Paschali

℞. Lux perpétua lucé-

bit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætéritas témporum, allelúja, allelúja. ✠. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exultatióne obtinébunt. Et.

Lectio v

INTER præclaríssima Justíni ópera binæ éminent fidei christiánæ apologíæ, quas cum coram senátu, imperatóribus Antoníno Pio ejúsque fíliis nec non Marco Antoníno Vero et Lúcio Aurélio Cómodo Christi ásseclas sævíssime divexántibus, porrexísset, eamdémque fidem disputádo strénue propugnásset, obtínuit ut a Christianórum cæde público príncipum edícto temperátum fúerit. Verum Justíno haud párcitum est. Nam Crescéntis Cýnici, cujus vitam et mores nefários redargúerat, insídiis accusátus, a satellítibus comprehénsus est. Addúctus autem ad Romæ præsidem nómine Rústicum, cum hic ab eo quæsiuísset quæ-

nam essent Christianórum præcépta, hanc bonam confessionem coram multis téstibus conféssus est : Rectum dogma, quod nos christiáni hómines cum pietáte servámus, hoc est : ut Deum unum existimémus factórem atque creatórem ómnium quæ vidéntur, quæque corpóreis óculis non cernúntur ; et Dóminum Jesum Christum Dei Fílium confiteámur, olim a prophétis prænuntiátum, qui et humáni géneris judex ventúrus est.

℞. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórur ejus non fraudásti eum. †. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretióso. Et.

Tempore Paschali

℞. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. †. Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi

QUÓNIAM Justínus in prima sua apología palam exposúerat quómodo Christiáni convenírent ad sacra celebránda, et quænam fúerint sacri hujus convéntus mystéria, ad repelléndas ethnicórum calúmnyas ; exquisívit ab eo præses, in quonam loco conveníret ipse et céteri hujus Urbis Christifidéles. Justínus autem réticens convéntuum loca, ne sancta et fratres próderet cánibus, domicílium tantum suum indicávit, ubi manére et discípulos excólere solébat penes célebrem titulum Pastóris in ædibus Pudéntis. Demum præses optiónem ei dedit vel ut diis sacrificáret, vel per totum corpus flagéllis cædi perférret. Cum invíctus fídei vindex asséreret se in votis semper habuisse cruciátus perpéti propter Dóminum Jesum Christum, a quo magnam in cælis mercedem cónsequi expectábat, præses in eum

capitalem sententiam pronuntiavit. Itaque mirabilis philosophus Deum collaudans, post verbera, fuso pro Christo sanguine, glorioso martyrio coronatus est. Quidam vero fideles clam illius sustulerunt corpus, et in loco idoneo condiderunt. Leo decimus tertius Pontifex maximus ejusdem Officium et Missam ab universa Ecclesia celebrari praecepit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus :
* Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **Ÿ.** Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus : et aqua sapientiae salutaris potavit illum. **Et. Glória Patri. Et.**

Tempore Paschali

R. Filiae Jerúsalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die solennitatis et laetitiae, allelúja. **Ÿ.** Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. **In. Glória Patri. In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 2-8

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nihil opertum est, quod non reveletur : neque absconditum, quod non sciatur. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi

Homilia in cap. 10 Matth.
vers. 26 et seq.

NILHIL est opertum quod non revelabitur, nec occultum quod non sciatur. Quod autem dicit, hujusmodi est : Sufficit quidem vobis ad consolationem, si ego Magister et Dominus consorsim conviciorum. Si vero adhuc dolétis hæc audientes, illud quoque animo reputate, vos non multum postea ab hac suspitione liberatum iri. Cur enim id ægre fertis? quia præstigiatores et deceptores vos vocant? At paululum expectate, et servatores benefactorisque orbis vos prædicabunt omnes.

At enim tempus illa omnia, quæ subobscura erant, revelabit, et illorum calumniam detegget, virtutemque vestram conspicuam reddet. Cum enim ex rebus ipsis comprobabimini salvatores esse et benefici, et omni virtute conspici, illorum dictis homines non attendant, sed rei veritati; ac illi quidem sycophantæ, mendaces, malédici, vos vero ipso sole splendidióres deprehendimini. Multum quippe temporis spatium vos notos reddet, prædicabit, et tuba clariórem emittet vocem, vestræque virtutis testes universos homines exhibebit. Ne itaque ea, quæ nunc dicuntur, vos deiciant, sed spes futurorum bonorum erigat. Non possunt enim ea, quæ ad vos spectant, occultari.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. **Ÿ.** Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite

ejus corónam de lapide pretioso. **Expressa.**

Tempore Paschali

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. **Qui.**

Lectio viii

DEINDE, postquam illos omni angóre, timóre et sollicitúdine liberávit, et probris omnibus superiores reddidit, demum illos opportune de libertáte prædicandi allóquitur; nam dicit : Quod dico vobis in ténebris, dicite in lumine; et quod in aure auditis, prædicáte super tecta. Quamquam non erant ténebræ cum hæc diceret, neque ad aurem loquebátur : sed hæc hyperbólice dicta sunt. Quia enim solos alloquebátur, et in parvo Palæstínæ ángulo, ídeo dicit, In ténebris et In aure; hunc loquendi modum cómparans cum loquendi fidúcia, qua illos póstea instructurus

erat. Ne in una, duábus tribúsque civitatibus, sed per totum orbem prædicáte, terram máreque peragrántes, habitátam, non habitátam; ac tyránnis, pópulis, philósophis, rhetóribus cum magna fidúcia ómnia dícite. Ideo dixit super tecta et in lúmine; sine ullo subterfúgio, et cum omni libertáte.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui. Glória Patri. Qui.**

Tempore Paschali

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **Y.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. **Et. Glória Patri. Et.**

In Quadrag. Lectio ix de Homilia Feriæ.

Extra Quadragesimam pro Ss. Tiburtio, Valeriano et Maximo Martyribus:

Lectio ix

VALERIÁNUS ROMÁNUS, nóbili génere ortus, Alexándro Sevéro imperatóre, hortátu beátæ Cæciliæ Vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi præfèctus Urbis Almáchius cristiános esse cognóvit, et, património paupéribus distribúto, Christianórum córpora sepelíre; accersítos gráviter reprehéndit: atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet. Sed cum verbéribus cogi non possent, ut Jovis simulácrum veneraréntur, immo fortes in fidei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtutem admirátus Máxi-

mus præfècti cubiculá-
rius, qui eos ad suppli-
cium perdúxerat, chri-
stiánum se esse profes-
sus est, cum multis præ-
tèrea præfècti minístris:
qui paulo post plumbá-
tis contúsi, omnes ex
diáboli minístris, Chri-
sti Dómini Mártýres
evasérunt.

Te Deum laudámus 11

**Si autem Lectio ix ali-
cujus Officii commemo-
rati non sit dicenda, erit
sequens**

Lectio ix

DEÍNDE, postquam
illórum eréxit áni-
mos, rursum perícula
prædicít, illórum men-
tem érigens, omnibús-
que sublimiôres red-
dens. Quid enim ait?
Nolíte timére eos qui
occídunt corpus, áni-
mam autem non pos-
sunt occídere. Viden,
quómodo illos ómnibus
superiôres reddat, non
curas modo, non male-
dicta, perícula, insídias,
sed étiam mortem ómni-
um terribilíssimam con-
témnere docens? Neque
simpliciter mortem, sed
étiam violéntam? Neque
dixit, Occidémini; sed

cum magnificéntia con-
gruén-te totum declará-
vit: Nolíte timére, di-
cens, ab iis qui occídunt
corpus, ánimam autem
non possunt occídere,
sed pótius timéte eum
qui potest et ánimam et
corpus pérdere in ge-
hénnam; in contrárium
vertens sermónem, uti
semper facit. Quid enim
sibi vult? Timétis mor-
tem, ideóque ad prædi-
cándum segniôres estis?
Sed hac de causa pótius
prædicáte, quia mortem
timétis; illud enim vere
vos a morte erípiet. Nam
etiámsi vos interemptúri
sunt, meliôrem tamen
partem non superábunt,
etiámsi id totis víribus
conéntur. Ideo non di-
xit: Animam autem non
occídunt; sed, Non pos-
sunt occídere. Nam et-
iámsi velint, non supe-
rábunt. Itaque si sup-
plícium times, illud lon-
ge grávius time. Viden,
quómodo non promít-
tat se illos a morte li-
beratúrum esse, sed
mori permíttit, majóra
largitúrus quam si id
non permíttet? Longe
enim majus est suadére

ut mors spernâtur, quam
a morte erûere.

Te Deum laudâmus 11

Ad Laud. post Com. Fe-
riæ in Quadrag. fit Com.
Ss. Mm. 1

Ant. Vestri capîlli câpi-
tis omnes numerâti sunt:
nolîte timere: multis pas-
sêribus meliôres estis vos.

ÿ. Exsultâbunt Sancti.

Tempore Paschali

Ant. Lux perpétua lucé-
bit Sanctis tuis, Dómine,
et ætérnitas témporum,
allelúja.

ÿ. Sancti et justi, in Dó-
mino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in he-
reditâtem sibi, allelúja.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
omnipotens Deus:
ut, qui sanctórum Már-
tyrum tuórum Tibúrtii,
Valeriáni et Máximi so-
lémnia cólimus; eórum
étiam virtútes imitémur.
Per Dóminum.

In II Vesp. in Quadrag.
fit Com. Feriæ.

DIE 17 APRILIS

SANCTI ANICETI

PAPÆ ET MARTYRIS

Simplex

Ad Vesperas, Temp.
Pasch., Cap. Stabunt,

Hymnus, ÿ. Sancti et Ant.
Lux, de Communi 85*

Oratio

DEUS, qui nos beáti
Anicéti Mártyris tui
atque Pontíficis ánnua
solemnitáte lætíficas:
concède propítius; ut,
cujus natalítia cólimus,
de ejúsdem étiam pro-
tectióne gaudeámus.
Per Dóminum.

Lectio iii

ANICÉTUS Syrus,
imperátore Mar-
co Aurélio An-
toníno, præfuit Ecclé-
siæ. Decrévit ne clérici
comam nutrîrent. Quín-
quies mense Decémbri
ordinávit presbýteros
decem et septem, diá-
conos quátuor, epíscopos
per diversa loca
novem. Vixit in ponti-
ficátu annos octo, men-
ses octo, dies vigínti
quátuor. Propter Chri-
sti fidem martýrio co-
ronátus, sepúltus est
via Appia in cœmeté-
rio, quod póstea Cal-
listi appellátum est, dé-
cimo quintó Kaléndas
Majas.

Te Deum laudâmus 11

DIE 21 APRILIS

SANCTI ANSELMI

EP., CONF.

ET ECCLESIAE DOCTORIS

Duplex

Cap., Hymn. et ꝥ. Amávit, de Comuni 99*

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Anselme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúja.)

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Anselmum místrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

ANSELMUS, Augústæ Prætóriæ in fínibus Italiæ, Gundúlpho et Ermembérge nobílibus et cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo litterárum stúdio atque perfectiórís

vitæ desidério, non obscúrum futúráe sanctitátis et doctrínæ spécimen dedit. Et licet juveníli ardóre aliquándo ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria et bonis ómnibus derelíctis, ad monastérium Beccénse órdis sancti Benedícti se cóntulit ; ubi, emíssa regulári professióne sub Herluíno abbáte observantíssimo et Lanfránco viro doctíssimo, tanto ánimi fervóre et jugi stúdio in lítteris et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrínæ exémpplar ab ómnibus haberétur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :

* Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

ꝥ. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

ABSTINÉNTIÆ et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte jejúnii

omnis pene cibórum sensus in eo viderétur exstinctus. Diúrno enim témpore in exercítiis monásticis docéndo, et respondéndo váriis de religióne quæsis e-ménso; quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatióibus, quas per énni lacrimárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in priórem monastérii ínvidos fratres ita caritáte, humilitáte et prudéntia lenívit, ut quos æmulos accéperat, sibi et Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto, rédderet. Mórtuo abbáte, et in ejus locum, licet inví-tus, sufféctus, tanta doctrínæ et sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut non modo régibus et epíscopis veneratióni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutióibus agitátus, líttas amóris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclésiám cathólicam ejus oratióibus commendábat.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

DEFÚNCTO Lanfránc archiepíscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, Ansélmus, ur-génte Willélmo Angliæ rege et instántibus cle-ro ac pópulo, ipso tamen repugnánte, ad ejúsdem ecclésiæ régi-men vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et concíliis celebrátis, prístinam pietátem et ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed cum mox idem Willél-mus rex vi et minis Ec-clésiæ jura usurpáre tentáset, ipse sacerdotáli constántia réstitit; bonorúmque direptiόνem et exsílum passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit : a quo honorífice excéptus

et summis láudibus ornátus est, cum in Barénsi concílio Spíritum Sanctum étiam a Filio procedéntem contra Græcórum errórem innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláo, ab Henríco rege, ejus fratre, in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino; famam non solum miraculórum et sanctitátis (præcípue ob insígnem devotiónera erga Dómini nostri passiónera et beátam Vírginem ejus Matrem) assecútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónera christiánæ religiónis, animárum profectum, et ómnium theologórum, qui sacras litéras scholástica méthodo tradidérunt, normam cælitus hausísse ex ejus libris ómnibus appáret.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, alle-

lúja. ʒ. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal, de Communi Doct. 2º loco 126*

In II Vesperis Commemoratio sequentis.

DIE 22 APRILIS

Ss. SOTERIS et CAJI
PP. ET MM.

Semiduplex

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

ʒ. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

BEATÓRUM Mártýrum paritérque Pontíficum Sotéris et Caji nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Invit. Exsúltent et Hymnus de Communi 86*

In II Nocturno

Lectio iv

SOTER, Fundis in Campánia natus, sancívit ne sacræ vírgines vasa sacra et pallas attingerent, neve thuris ministério in ecclésia uteréntur. Idem státuit ut Christi corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Sedit in pontificátu annos tres, menses úndecim, dies decem et octo. Martýrio coronátur sub Marco Aurélio imperatóre, et in cœmetério, quod póstea Callísti dictum est, sepelítur; more majórum mense Decémbri creátis presbýteris decem et octo, diáconis novem, epíscopis per diversa loca úndecim.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine,

*** Et** ætérnitas témporum, allelúja, allelúja.

Ÿ. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatió-nem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

CAJUS Dálmata, ex gé-nere Diocletiáni imperatóris, constituit ut his órdinum et honórum grádibus in Ecclésia ad episcopátum ascenderétur: Ostiárii, Lectóris, Exorcístæ, Acólythi, Subdiáconi, Diáconi, Presbýteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in Christiános fúgiens, ali-quámdu in spelúnca delítuit; verum octo post annis una cum Gabíno fratre martýrii corónam consecútus est, cum sedísset annos duódecim, menses quátuor, dies quinque; creátis mense Decémbri presbýteris vigintiquínque, diáconis octo, epíscopis quinque. Sepúltus est in cœmetério Callísti, décimo Kaléndas Maji. Ejus memóriam Urbánus octávus in Urbe renovávit, dirutam ecclésiám restítuit; título, statióne et ipsíus relíquiis decorávit.

R. In servis suis, allelúja, *** Consolábitur** Deus, allelúja. **Ÿ.** Judicábit Dóminus pópulum

suum, et in servis suis.
Consolábitur Deus, allelúja.

Sermo sancti Ambrósii
 Epíscopi

Sermo 22

Lectio vi

DIGNUM et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus; et iis annuntiémus Dóminicæ resurrectionis glóriam, qui consórtes sunt Dóminicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mátyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. **Ÿ.** Quóniam con-

fortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In die. Glória Patri. In die.**

In III Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis, vos pálmities, de **Comm. Mm. Temp. Pasch. 2º loco 96***

Vesp. a Capit. de seq. Com. præced.

DIE 23 APRILIS

**SANCTI GEORGII
 MARTYRIS**

Semiduplex

Cap. Stabunt, Hymnus, Ÿ. Sancti et Ant. Lux de Communi 85*

Oratio

DEUS, qui nos beáti Geórgii Mátyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiae consequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ÿ. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors

Die 24 April. — S. Fidelis a Sigmaringa Mart. 947

Sanctorum ejus, alle-
luja.

Oratio Beatorum 944

In II Noct. Lect. Quibus
ego, de Comm. Mm. T. P.
2° loco 95*

In III Noct. Homil. in
Evang. Ego sum vitis
vera, de eodem Comm.
1° loco 89*

Vesp. de seq., Com. præ-
ced.

DIE 24 APRILIS

S. FIDELIS A SIGMARINGA

MARTYRIS

Duplex

Cap. Stabunt, Hymnus,
V. Sancti et Ant. Lux de
Communi 85*

Oratio

DEUS, qui beatum
Fidelem, seraphico
spiritus ardore succen-
sum, in veræ fidei propa-
gatione martyrii palma
et gloriosis miraculis
decorare dignatus es :
ejus, quæsumus, méri-
tis et intercessionē, ita
nos per grātiā tuā
in fide et caritatē con-
firma ; ut in servitio tuo
fideles usque ad mor-
tem inveniri mereāmur.
Per Dōminum.

Et fit Commemoratio
præcedentis :

Ant. Sancti et justi et
V. Pretiosa, ut supra.

Oratio Deus, qui nos
beāti 946

In II Nocturno

Lectio iv

FIDELIS, in oppido
Suæviæ Sigma-
ringa ex honesta
Reyorum familia natus,
ab ineunte ætate singu-
laribus naturæ et grā-
tiæ donis ornatus præ-
fuit. Egrégiam quippe
sortitus índolem, mo-
rúmque optima imbū-
tus disciplina, dum Fri-
búrgi philosophiæ et
juris utriusque láuream
emeruit, in schola étiam
Christi ad perfectiōnis
ápícem sédulo virtutum
exercitio conténdere
cœpit. Nobílium exínde
virorum várias Európæ
provincias lustrántium
comes ascitus, eos ad
christiānam pietatem
sectándam, tam verbis
quam opéribus, excitare
non déstitit. Quínimmo
in eódem itinere crebris
austeritatibus desidéria
carnis mortificáre, ac ita
seípsum régere stúduit,

ut in tanta rerum vicissitudine nullo umquam visus fúerit iræ motu perturbári. Juris præterea et justitiæ strénuus propugnátor, post réditum in Germániam célebre sibi nomen acquisívit in advocáti múnere; in quo tamen cum fori perícula esset expértus, tutiorem æternæ salutis viam ingredi deliberávit, et supérna vocatióne illustrátus, paulo post órđini Seráphico inter fratres Minóres Capuccínos adscribi pétiit.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et æternitas témporum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatióem obtinébunt. **Et æternitas.**

Lectio v

P IÆ petitiónis compos rédditus, mundi suíque contéptor insígnis, in ipso statim tirocínio, magisque cum solémnis professiόνis vota in gáudio spíritus Dómino nuncupásset, in regulári observántia

ómnibus admiratióni fuit et exémplo. Oratióni máxime et sacris litteris vacans, in verbi quoque ministério singulári grátia excéllens, nedum Cathólicos ad meliorem frugem, verum étiam heterodóxos ad veritátis cognitióem attráxit. Plúribus in locis cœnóbii præféctus constitútus, prudéntia, justítia, mansuetúdine, discretiόne et humilitátis laude, munus sibi demandátum exércuit. Arctíssimæ paupertátis zelátor egrégíus, quidquid vel minus necessárium viderétur, e cœnóbio pénitus eliminávit. Inter austéra jejúnia, vigílias et flagélla salutáriseípsumprósequens ódio, in álios amórem, quasi mater in filios, osténdit. Cum pestífera febris Austríacas militáres cópias dire afflígeret, ipse in extrémis infirmórum indigéntiis ad assídua caritátis officia toto spíritu incúbuit. In componéndis étiam animórum dissídiis, aliisque próximi necessitátibus sublevándis con-

sílio et ópere ádeo præcláre se gessit, ut pater pátriæ merúerit appellári.

R. In servis suis, allelúja; ***.** Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **C.** Consolábitur.

Lectio vi

DEÍPARÆ Vírginis et rosárii cultor exímus, illíus præcípue aliorúmque Sanctórum patrocínio a Deo postulávit, ut in cathólicæ fidei obséquium vitam sibi et sánguinem fúndere liceret. Cumque ardens hoc desidérium in quotidiána Sacri devóta celebratióne magis accenderétur, mira Dei providéntia factum est, ut fortis Christi athléta præses eligerétur illárum missiónum, quas Congregátio de Propagánda Fide pro Rhætia tunc témporis institúerat. Quod árduum munus prompto hilaríque ánimo suscípiens, tanto fervóre exsecútus est, ut plúribus hæréticis ad orthodóxam fidem con-

vérsis, spes non mó dica effúlserit tótius illíus gentis Ecclesiæ et Christo reconciliándæ. Prophetiæ dono præditus, futúras Rhætiæ calamitátes, suíque necem ab hæréticis inferéndam sápius prædixit. Postquam vero insidiárum probe cónsciús impendénti agónise præparásset, die vigésima quarta Aprílis anno millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo, ad ecclésiám loci, Sevísium nuncupáti, se cóntulit; ubi ab hæréticis, qui pridie conversiónem simulántes, eum dolóse ad prædicándum invitáverant, concióné tumultuárie interrúpta, per vérbera ac vúlnera eídem crudéliter inflicta gloriósam mortem magno et álacri corde perpéssus, primítias Mártyrum memorátæ Congregatiónis próprio ságuine consecrávit; plúribus signis et miráculis exín de clarus, præsertim Cúriæ et Feldkírchii, ubi summa pópuli veneratióne illíus reliquiæ asservántur.

950 Die 25 April. — S. Marci Evangelistæ

R. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætitiæ, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum

uárum, benedíxit fílios tuos in te. **In. Glória. In.**

In III Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis vera, **de Comm. Mm. T. P. 1º loco 89***

Vesp. de seq., Com. præced.

DIE 25 APRILIS

SANCTI MARCI EVANGELISTÆ

Duplex II classis

Omnia de Comm. Evangelistarum T. P. 33*, præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio

DEUS, qui beátum Marcum Evangelístam tuum evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti : tríbue, quæsumus ; ejus nos semper et eruditiónē profícere, et oratióne deféndi. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Hymn. Tristes erant 33*

In I Noct. Lect. Ezechielis 28* cum R. T. P. ibid.

In II Nocturno

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Cap. 8 Lectio iv

MARCUS, discípulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod

cum Petrus audisset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúpto itaque Evangélio quod ipse confecerat, perréxit in Ægýptum, et primus Alexandriæ Christum annúntians, constituit Ecclésiám tanta doctrína et vitæ continentia, ut omnes sectatores Christi ad exemplum sui cógeret.

℞. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ʒ. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

Lectio v

DÉNIQUE Philo, disertíssimus Judæórum, videns Alexandriæ primam ecclésiám adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ, librum super eórum conversatiónem scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credentes ómnia habuisse comúnia ; sic et ille, quod Alexandriæ sub Marco

fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mór-tuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúl-tus Alexandriæ, succedénte sibi Aniáno.

℞. Virtúte magna reddebant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

ʒ. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

De Expositiône sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Homilia 3 Lib. 1

Lectio vi

SANCTA quátuor animalia, quæ prophetiæ spíritu futúra prævidéntur, subtili narratióne describúntur, cum dicitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per faciém, nisi notítia ; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur ? Per faciém quippe unusquisque cognóscitur ; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem

périnet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis ovibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aëra levamur.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, allelúja : modo venerunt ad fontes, * Repléti sunt claritate, allelúja, allelúja. **ψ.** In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, et palmarum in manibus eorum. **Repléti. Glória Patri. Repléti.**

In III Noct. Homilia in Evang. Designavit de Comm. 31* cum **R.R.** de Tempore Paschali ibid.

Hodie qui non intersunt Processioni Litaniarum, dicant alias privatim post Laudes cum suis Precibus et Orat. sine Psalmis Pœnitentialibus, etiam si hoc Festum transferatur in aliam diem.

Si Litanie maiores oc-

current in die Paschæ, transferantur in Feriam III sequentem.

In II Vesp. Com. seq.

DIE 26 APRILIS

**Ss. CLETI et MARCELLINI
PP. ET MM.**

Semiduplex

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et æternitas temporum, allelúja.

ψ. Sancti et justii, in Dómino gaudete, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditatem sibi, allelúja.

Oratio

BEATÓRUM Mártýrum paritérque Pontíficum Cleti et Marcellini nos, Dómine, foveat pretiosa confessio : et pia júgiter intercèssio tueatur. Per Dóminum.

Invit. Exsúltent et Hymnus Christo, de Comm. 86*

In II Nocturno

Lectio iv

LETUS Románus, patre Æmiliáno, de regione quinta, e vico Patrício, imperatóribus Vespasiáno et Tito Ecclésiám gubernávit. Is ex præcepto Príncipis Aposto-

lórum in Urbe viginti quinque presbýteros ordinávit. Primus in litéris verbis illis usus est : Salútem et apostólicam benedictiónem. Qui, Ecclésia óptime constitúta, cum ei præfuisset annos duódecim, menses septem, dies duos, Domitiáno imperátore, secúnda post Nerónem persecutióne, martýrio coronátus est, et in Vaticáno juxta corpus beáti Petri sepúltus.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatióem obtinébunt. **Et** ætérnitas.

Lectio v

MARCELLÍNUS Románus, ab anno ducentésimo nonagésimo sexto ad annum trecentésimum quartum in immáni imperátoris Diocletiáni persecutióne Ecclésiæ præfuit. Multas pértulit angústias ob ímprobam eórum severitátem, qui

eum redarguébant erga lapsos in idololatriám, quæque causa fuit, ut per calúmniam infamátus fúerit, quasi thus idólis adhibuisset. Verum hic beátus Póntifex in confessiόne fidei, una cum tribus áliis Christiánis, Cláudio, Cyríno et Antoníno, cápite plexus est. Quorum proijécta córpora, cum trigínta sex dies jussu imperátoris sepultúra caruissent, beátus Marcéllus a sancto Petro in somnis admónitus, cum presbýteris et diáconis, hymnis et lumínibus adhibitis, honorífice sepe liénda curávit in cœmetério Priscillæ via Salária. Rexit Ecclésiám annos septem, menses úndecim, dies viginti tres; quo témpore fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros quátuor, episcopos per diversa loca quinque.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Consolábitur.**

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi

Sermo 22

Lectio vi

DIGNUM et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam Paschæ, quam in Ecclesiá celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus; et iis annuntiémus Domínicæ resurrectionis glóriam, qui cónsórtes sunt Domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectionis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. **ŷ.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios

tuos in te. In die. Glória Patri. In die.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Ego sum vitis, vos pálmities, de Comm. Martyrum Tempore Paschali 2º loco 96*

¶ In omnibus novem Lectionum Officiis in *Ferriam II Rogationum* incidentibus, dicitur ix Lectio de Homilia Feriæ, et de ea fit Commemoratio ad Laudes tantum, ante Commemorationem Festi simplicis forte occurrentis. Idem servatur in Officiis in *Vigilia Ascensionis* occurrentibus, nisi fuerint Duplicia I classis, in quibus nulla fit Commemoratio de Vigilia.

DIE 28 APRILIS

SANCTI PAULI A CRUCE
CONFESSORIS

Duplex (m. t. v.)

Cap., Hymn., ŷ. Amávit et Ant. Similábo, de Comuni 130*

Oratio

DÓMINE Jesu Christe, qui ad mystérium crucis prædicándum, sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et

per eum novam in Ecclésia familiam floréscere voluísti : ipsíus nobis intercessióne concéde ; ut passióem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cælis : Qui vivis.

Et fit Commemoratio S. Vitalis Mart. :

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Vitális Mátyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

PAULUS a Cruce Uvadáe in Ligúria natus, sed e Castellátio prope Alexandríam Statiellórum

nóbili génere oriúndus, qua futúrus esset sanctitáte clarus, innótuit miro splendóre, qui noctu implévit paríentis matris cubículum, et insígni augústæ cæli Regínæ beneficio, quæ púerum in flumen delápsum a certo naufrágio illæsum erípuit. A primo ratiónis usu Jesu Christi crucifixi amóre flagrans, ejus contemplatióni prolíxius vacáre cœpit, et carnem innocentíssimam vigíliis, flagéllis, jejúniis, potu in sexta féria ex acéto cum felle mixto, ac dura quavis castigatióne contérere. Mátyrii desidério incénsus, exercítui se adjúnxit, qui Venétiis, ad bellum Turcis inferéndum, comparabátur ; cógnita vero inter orándum Dei voluntáte, arma ultro réddidit, præstantióri milítiae óperam datúrus, quæ Ecclésiæ præsidio esse æternámque hóminum salútem procuráre totis víribus niterétur. Réversus in pátriam, honestíssimis núptiis sibíque deláta pátrui hereditáte

recusátis, arctiorem inire crucis sémitam ac rudi túnica a suo episcopo indui vóluit. Tum ejus jussu, ob eminéntem vitæ sanctimóniam et rerum divinárum sciéntiam, nondum cléricus, Domínicum agrum, máximo cum animárum fructu, divíni verbi prædicatióne excóluit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérrnam, allelúja. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et** dedit.

Lectio v

ROMAM proféctus, theológicis disciplínis rite imbútus, a summo Pontífice Benedícto decimotértio ex obediéntia sacerdotío auctus est. Facta sibi ab eódem potestáte aggregándi sócios, in solitúdinem recéssit Argentárii montis, quo eum beáta Virgo jamprídem invitáverat,

veste illi simul osténsa atrí colóris, passiónis Fílii sui insígnibus decoráta, ibíque fundaménta jecit novæ congregatiónis. Quæ brevi, plúrimis ab eo tolerátis labóribus, præcláris aucta viris, cum Dei benedictióne valde succrévit; a Sede apostólica non semel confirmáta, una cum régulis quas orándo ipse a Deo acceperat, et quarto áddito voto, pergrátam Domínicæ passiónis memóriam promovéndi. Sacras vírgines quoque instituit, quæ excéssum caritátis divíni Sponsi sédulo meditaréntur. Hæc inter, animárum inexháusta aviditáte ab Evangélii prædicatióne numquam deficiens, hómines pene innúmeros, étiam perditíssimos aut in hæresim lapsos, in salútis tráitem addúxit. Præsértim Christi enarránda passióne, mirífica ejus oratiónis vis erat, qua una cum astántibus in fletum effúsus, quælibet obduráta corda ad pœniténtiam scindébat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et** ad portas.

Lectio vi

TANTA in ejus pectore alebátur divínæ caritátis flamma, ut indúsi-um quod erat cordi própius, sæpe véluti igne adústum, et binæ cóstulæ elátæ apparúerint. Sacrum præsertim faci-ens non póterat a lácrimis temperáre : frequénti quoque éxtasi cum mira intérdum córporis elevatióne frui, vultúque supérna luce radiánte conspiciebátur. Quandóque, dum concionarétur, cæléstis vox verba ei suggeréntis audíta fuit, aut sermo ejus ad plura míllia pássuum intónuit. Prophetiæ et linguárum dono, córdium scrutatióne, potestáte in dæmones, in morbos, in eleménta enítuit. Cumque ipsis summis Pon-

tificibus carus ac venerándus esset, servum inútilem, peccatórem nequíssimum, a dæmóniis quoque conculcándum se judicábat. Tandem, aspérrimi vitæ géneris ad longam usque senectútem tenacíssimus, anno millésimo septingentésimoseptuagésimo quinto, cum præclára mónita, véluti sui spíritus transmissa hereditáte, alúmnis tradidísset, Ecclésiæ sacraméntis ac cælésti visi-óne recreátus, Romæ, quæ prædíxerat die, migrávit in cælum. Eum Pius nonus Póntifex máximus in Beatórum, novisque deínde fulgéntem signis, in Sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me éx ómnibus géntibus, allelúja. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 1-9

IN illo tempore : Designavit Dominus et alios septuaginta duos, et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 17 in Evang.

DOMINUS et Salvator noster, fratres carissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, praecpta sunt; quia, dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit; quia duo sunt praecpta caritatis, Dei videlicet amor et proximi, et minus quam inter duos caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur; sed

dilectio in alterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluja. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. **Ipse.**

Lectio viii

ECCE enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit; quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia, qui caritatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Praedicatores enim suos Dominus sequitur; quia praedicatio praevent, et tunc ad mentis nostrae habitaculum Dominus venit, quando verba exhorta-

tiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Feria II Rogat. ix Lect. de Homil. Feriæ, alias

Pro S. Vitale Mart. :

Lectio ix

VITÁLIS miles, sanctórum Gervásii et Protásii pater, una cum Paulíno júdice Ravénnam ingressus, cum vidísset Ursicínus medicum, ob christiánæ fidei confessiónem ductum ad supplícium, páululum in torméntis titubáre, exclamávit : Ursicíne médice, qui álios curáre sólitus es, cave ne te mortis æternæ jáculo conficias. Qua voce confirmátus Ursicínus, martýrium fórtiter subívit. Quare

Paulínus incénsus Vitálem comprehénderi jubet, et equúleo tortum atque in profúndam foveam demérsus, lapídibus óbrui. Quo facto quidam Apóllinis sacerdos, qui Paulínus in Vitálem incitárat, opprèssus a dæmone, clamáre cœpit : Tu me nímium, Vitális, Christi Martyr, incéndis ; et illo æstu jactátus, se præcipitávit in flumen.

Te Deum laudámus 11

Ad Laudes pro Commemoratione S. Vitalis :

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnítatis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Præsta, quæsumus 955

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præced.

**DIE 29 APRILIS
SANCTI PETRI
MARTYRIS**

Duplex

Cap. Stabunt, Hymnus Deus, V. Sancti et Ant. Lux, de Communi 85*

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beāti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotiōne sectémur; qui, pro ejúsdem fidei dilata-tiōne, martýrii palmam méruit obtinére. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, tri-úmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, alle-lúja.

Ÿ. Justum dedúxit.

Oratio Dómine Jesu Christe 954

In II Nocturno

Lectio iv

PETRUS, Verónæ paréntibus Ma-nichæórum hæ-resi inféctis natus, ab ipsa pene infántia con-tra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentá-ret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus quid tandem in iis didi-cisset, christiánæ fidei sýmbolum se didicisse respóndit; neque ullis umquam patris patruí-

ve blanditis aut minis a fidei constántia dimo-véri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit; ubi, a Spí-ritu Sancto ad sublimiór-
is vitæ formam vocá-tus, órdisinis Prædicató-rum institútum suscepit.

R. Lux perpétua lu-cébit Sanctis tuis, Dó-mine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, al-lelúja. *Ÿ.* Lætítia sem-pitérna erit super cá-pita eórum : gáudium et exsultatiónem obti-nébunt. *Et.*

Lectio v

MAGNO virtútum splendóre in reli-giōne elúxit : corpus et ánimum ab omni im-puritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi pec-cáti labe se inquinátum umquam sénserit. Car-nem jejúniis et vigíliis macerábat ; mentem divínis contemplatió-nibus exercébat. In salúte animárum procurán-da assídue versabátur ; peculiáris grátiae dono hæréticos ácri-ter confutábat. Tantam in con-

cionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **Ÿ.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in sêrvis tuis. **C.** Consolábitur.

Lectio vi

TANTO fidei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque a Deo grátiam eníxe precarétur. Itaque hærétici necem, quam is paulo ante concionándo prædixerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitionis munus géreret, illum Como Mediolánum redeúntem ímpius sicárius semel atque iterum in cápite gládio vulnerávit; jamque pene mórtuus, sýmbolum fidei, quam infans virili fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprêmo spírítu pronuntiávit; iterúmque látera mucróne transverberátus,

ad martýrii palmam migrávit in cælum, anno salutis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo. Quem multis illústrem miráculis Innocéntius quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. **Ÿ.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. **In die. Glória Patri. In die.**

In III Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis, de **Comm. Mm. T. P. 1º loco 89***

Vesp. a Capit. de seq., Com. præced.

DIE 30 APRILIS

**SANCTÆ CATHARINÆ
SENENSIS**

VIRGINIS

Duplex

Capit., Hymn., Ÿ. Spécie et Ant. Veni, Sponsa, de Comm. 152*

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beátæ Catharinæ Virginitis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Sancti et justí, in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ÿ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Præsta, *ut supra*
960

In II Nocturno

Lectio iv

CATHARÍNA virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum quem soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharístiæ com-

munióne conténta. Luctabátur quam frequéntissime cum dæmónibus, multisque illórum moléstis vexabátur; æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharinæ nomen, et úndique ad eam ægróti et malignis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

R. Propter veritátem. et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua, allelúja. Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et** dedúcet.

Lectio v

CUM Pisis immoraretur, die Domínico, refécta cibo cælésti et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quin-

que loca sui cōrporis descendētes; ideóque, mystérium advértens, Dóminum precáta ne cicatríces apparérent, continuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in formam puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes et cor ejus; ac tantus erat dolor quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei fámula confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imaginibus beátæ Catharinæ ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis coloribus expréssit.

℞. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem :

* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ, allelúja. †. Propter veritátem, et man-

suetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Lectio vi

DOCTRÍNA ejus infúsa, non acquisíta fuit; sacrárum litterárum professoribus difficíllimas de divinitáte quæstiónes proponéntibus respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit : multa exstínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant et interdícto ecclesiástico suppositi erant, Aveniónem ad Gregórium undécimum Pontíficem máximum profécta est. Cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit : deliberávitque Póntifex, ea étiam suadénte, ad sedem suam Románam personáliter accédere; quod et fecit. Eídem Gregório et Urbáno sexto ejus successóri acceptíssima fuit, ádeo ut legatió nibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insignia, dono prophetiæ

964 Die 30 April. — S. Catharinæ Senensis Virg.
et plúribus clara mirá-
culis, anno ætátis suæ
tértio círciter et trigési-
mo, migrávit ad Spon-
sum. Quam Pius secún-
dus Póntifex máximus
sanctárum Vírginum
número adscrípsit.

℞. Afferéntur Regi vír-
gines post eam, pró-
ximæ ejus * Afferéntur
tibi in lætítia et exsul-

tatióne, allelúja. y. Spé-
cie tua et pulchritúdine
tua inténde, prósperè
procéde, et regna. Af-
feréntur tibi. Glória Pa-
tri. Afferéntur tibi.

In III Noct. Homil. in
Evang. Símile erit, de
Comm. Virg. 1º loco 165*

Vesp. de Ss. App. Phi-
lippo et Jacobo, ut infra
1000, Com. præcedentis.

FERIA IV INFRA HEBDOMADAM II POST OCTAVAM
PASCHÆ

IN SOLEMNITATE S. JOSEPH

SPONSI B. Mariæ VIRG.,

CONFESSORIS ET ECCLESIAE UNIVERSALIS PATRONI

Duplex I classis cum Octava communi

IN I VESPERIS

Antiphona 1

ACOBB autem
* genuit Jo-
seph, virum
Mariæ, de
qua natus est Jesus,
qui vocatur Christus,
alleluja.

Pss. de Dominica 93,
sed loco ultimi Ps. 116
Laudate Dñm 100

2 Missus est * Angelus
Gábriel a Deo in civitá-
tem Galilææ, cui nomen
Názareth, ad Vírginem
desponsátam viro, cui
nomen erat Joseph, al-
leluja.

3 Ascéndit autem * Jo-
seph a Galilæa de ci-

vitáte Názareth in Ju-
dæam, in civitátem Da-
vid, quæ vocatur Béth-
lehem, alleluja.

4 Et venérunt festi-
nantes, * et invenérunt
Mariám, et Joseph, et
Infántem pòsitum in
præsepío, alleluja.

5 Et ipse Jesus * erat
incípiens quasi annó-
rum trigínta, ut puta-
bátur, fílius Joseph, al-
leluja.

Capit. Gen. 49, 26

BENEDICTIONES patris
tui confortátæ sunt
benedictiónibus patrum
ejus, donec veníret De-
sidérium cóllium æter-
nórum : fiant in cápite

Joseph, et in vértice
Nazaræi inter fratres
suos.

Hymnus

TE, Joseph, célebrent
ágmina cælitum,
Te cuncti résonent chri-
stiádum chori,
Qui clarus méritis, jun-
ctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam
gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tänge-
ris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis
Angelus
Concéptum Púerum do-
cet.

Tu natum Dóminum
stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu sé-
queris plagas;
Amíssum Sólymis quæ-
ris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos
sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos
glória súscipit :
Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias,
parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere;
Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim
Gratum prómere cánti-
cum. Amen.

¶. Constituit eum dó-
minum domus suæ, al-
lelúja. R. Et príncipem
omnis possessiόνis suæ,
allelúja.

Ad Magnif. Ant. Cum
esset desponsáta * Ma-
ter Jesu María Joseph,
ántequam convenírent,
invénta est in útero ha-
bens de Spíritu Sancto,
allelúja.

Oratio

DEUS, qui ineffábili
providéntia beátum
Joseph sanctíssimæ Ge-
nitricis tuæ sponsum
elígere dignátus es :
præsta, quæsumus; ut,
quem protectórem ve-
nerámur in terris, in-
tercessórem habére me-
reámur in cælis : Qui
vivis et regnas.

**Completorium de Do-
minica 102**

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum
nostrum * In venera-
tíone beáti Joseph, pro-
tectóris nostri, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus
3

Hymnus Te Joseph, ut
supra.

In I Nocturno

Ant. Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja,

Psalmi trium Noct. de Communi Conf. Pont.
100*

Ÿ. Confitébor nómini tuo, allelúja. **R.** Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

De libro Génesis

Lectio i Cap. 39, 1-6

IGITUR Joseph ductus est in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus pharaónis, princeps exércitus, vir Ægýptius, de manu Ismaëlitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens : habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab

eo dirigi in manu illius. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum et universa quæ ei trádita fúerant; benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie et decórus aspéctu.

R. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens; * Quibus ille respóndit : Ite ad Joseph, allelúja. **Ÿ.** Salus nostra in manu tua est : réspice nos tantum, et læti serviémus regi. **Quibus.**

Cap. 41, 37-49 Lectio ii

PLÁCUIT pharaóni consílium et cunctis minístris ejus; locutúsque est ad eos : Num inveníre potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia

osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus phárao ad Joseph : Ecce constitui te super univérsam terram Ægýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus; vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secundum, clamánte præcórne ut omnes coram eo genuflécterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægýpti.

R. Fecit me Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus ejus : * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúja. **V.** Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Ægýpti, ut comedátis medúllam terræ. **E**xaltávit.

Lectio iii

DIXIT quoque rex ad Joseph : Ego sum phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægýpti. Vertítque nomen ejus, et vocávit eum lingua Ægyptiaca Salvatórem mundi. Deditque illi uxórem Aseneth, filiam Putipháre sacerdotis Heliopóleos. Egréssus est itaque Joseph ad terram Ægýpti (triginta autem annórum erat quando stetit in conspéctu regis pharaónis), et circuívit omnes regiónes Ægýpti. Venítque fertilitas septem annórum : et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in singulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

R. Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Non sum fraudátus

aspéctu tuo : * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúja.

Ÿ. Qui pascit me ab adolescéntia mea, benedícat púeris istis, et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In II Nocturno

Ant. Angelus Dómini * appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israël; defúnti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri, allelúja.

Ÿ. Réspice de cælo, et vide, et vísitá víneam istam, allelúja. R. Et pérfice eam, allelúja.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis

Sermo de S. Joseph

Lectio iv

QMNIMUM singulárium gratiárum alicui rationábili creatúræ communicárum generális régula est, quod, quandoquámque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulá-

rem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ et ejus officio necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Regínæ mundi et Dóminæ Angelórum; qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutritíus atque custos principálium thesaurórum suórum, scilicet Fílii ejus et Sponsæ suæ : quod officium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait : Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

R. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ et délixtera tua suscepit me : * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscepitor meus, allelúja. Ÿ. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v

SI cómpares eum ad totam Ecclésiám Christi, nonne iste est

homo electus et specialis, per quem et sub quo Christus est ordinatus et honeste introductus in mundum? Si ergo Virgini Matri tota Ecclesia sancta debitor est, quia per eam Christum suscipere digna facta est; sic profecto post eam huic debet gratiam et reverentiam singularem. Ipse enim est clavis veteris Testamenti, in qua patriarchalis et prophetalis dignitas promissum consequitur fructum. Porro hic est solus, qui corporaliter possedit, quod eis divina dignatio repromisit. Merito igitur figuratur per illum patriarcham Joseph, qui populis frumenta servavit. Sed et hic illum præcellit, quia non solum Aegyptiis panem corporalis vite, sed omnibus electis Panem de cælo, qui cælestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit.

R. Statuet filios suos sub tegmine illius et sub ramis ejus morabitur; protegetur sub tegmine illius a fervore :

* Et in gloria ejus requiescet, alleluja. **Y.** Sperate in eo, omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. **Et in.**

Lectio vi

PROFECTO dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam atque sublimissimam dignitatem, quam illi exhibuit, dum ageret in humanis, tamquam filius patri suo, in cælis utique non negavit, quin potius complèvit et consummavit. Unde non immerito in verbo proposito a Domino subinfertur : Intra in gaudium Domini tui. Unde, licet gaudium æternæ beatitudinis in cor hominis intret, maluit tamen Dominus ei dicere, Intra in gaudium ; ut mystice innuatur quod gaudium illud non solum in eo sit intra, sed undique illum circumdans et absorbens, et ipsum velut abyssus infinita submergens. Meménto igitur nostri, beate Joseph, et tuæ orationis suffragio apud tuum

putatívum Fílium intercéde; sed et beatíssimam Vírginem spon-sam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat per infiníta sœ-cula sæculórum. Amen.

R. Si consístant ad-vérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. **V.** In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor for-tis. **Si. Glória Patri. Si.**

In III Nocturno

Ant. Consúrgens Jo-seph, * accépit Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israëli; et habi-távit in civitáte, quæ vo-cátur Názareth, allelúja.

V. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, allelúja. **R.** Ut non de-relínquat me in die tri-bulatiónis, allelúja.

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 21-23

IN illo témpore: Fa-ctum est autem cum baptizarétur omnis pó-

pulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Augu-stíni Epíscopi

Liber 2 de Consensu Evangélii

MANIFÉSTUM est il-lud quod ait, Ut putabátur fí-lius Joseph, propter il-los dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álii hómines nascúntur, na-tum arbitrántur. Quos autem movet, quod álios progenitóres Matthæus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph, álios autem Lucas, as-céndens a Joseph us-que ad David; fá-cile est, ut advértant duos pa-tres habére potuísse Jo-seph: unum a quo gé-nitus, álterum a quo fúe-rit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi filios fácerent, quos non ipsi genuís-sent. Unde intel-lígitur Lucas patrem Jo-seph, non a quo géni-tus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangéliio suo, cujus

progenitōres sursum
versus commémorat,
donec exíret ad David.

R'. Joseph, fili David,
noli timére accípere Ma-
ríam cónjugem tuam;
quod enim in ea natum
est, de Spírítu Sancto
est; páriet autem fi-
lium, * Et vocábis no-
men ejus Jesum, alle-
lúja. **Ÿ.** Ipse enim sal-
vum fáciat pópulum
suum a peccátis eórum.
Et vocábis.

Lectio viii

CUM enim necesse sit,
utróque Evangelísta
vera narránte, et Mat-
thæo scílicet et Luca,
ut unus eórum ejus pa-
tris oríginem tenéret
qui genúerat, alter ejus
qui adoptáverat Joseph;
quem probabílius intel-
lígimus adoptántis orí-
ginem tenuísse quam
eum, qui nóluit Joseph
génitum dícere ab illo
cujus eum filium esse
narrábat? Matthæus au-
tem dicens, Abraham
génuit Isaac, Isaac gé-
nuit Jacob, atque ita
in hoc verbo, quod est,
Génuit, perseverans, do-
nec in último díceret,
Jacob autem génuit Jo-

seph; satis expréssit ad
eum patrem se perdu-
xisse oríginem generán-
tium, a quo Joseph non
adoptátus, sed génitus
erat.

R'. Surge, et áccipe
Púerum et Matrem ejus,
et fuge in Ægýptum;
* Et esto ibi usque dum
dicam tibi, allelúja. **Ÿ.**
Ut adimplerétur quod
dictum est a Dómino
per prophétam dicén-
tem: Ex Ægýpto vocávi
Fílium meum. **Et esto.**
Glória Patri. Et esto.

Lectio ix

QUAMQUAM si étiam
Lucas génitum dí-
ceret Joseph ab Heli,
nec sic nos hoc verbum
perturbáre debéret, ut
áliud crederémus quam
ab uno Evangelísta gi-
gnéntem, ab áltero ad-
optántem patrem fuisse
commemorátum. Neque
enim absúrde quisque
díctur non carne sed
caritáte genuísse, quem
fílium sibi adoptáverit.
At vero étiam nos, qui-
bus dedit Deus potestá-
tem fílios ejus fieri, de
natúra atque substántia
sua non nos génuit, sic-
ut únicum Fílium, sed

útique dilectióne adop-
távit.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Jacob autem *
génuit Joseph, virum
Maríæ, de qua natus
est Jesus, qui vocátur
Christus, allelúja.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Missus est * Ange-
lus Gábriel a Deo in
civitátem Galilææ, cui
nomen Náza-reth, ad
Vírginem desponsátam
viro, cui nomen erat
Joseph, allelúja.

3 Ascéndit autem *
Joseph a Galilæa de ci-
vitáte Náza-reth in Ju-
dæam, in civitátem Da-
vid, quæ vocátur Béth-
lehem, allelúja.

4 Et venérunt festi-
nántes, * et invenérunt
Maríam, et Joseph, et
Infántem pósitum in
præsépíio, allelúja.

5 Et ipse Jesus * erat
incípiens quasi annó-
rum trigínta, ut puta-
bátur, filius Joseph, al-
lelúja.

Capit. Gen. 49, 26

BENEDICTIONES patris
tui confortátæ sunt
benedictionibus patrum

ejus, donec veníret De-
sidérium cóllium æter-
nórum: fiant in cápíte Jo-
seph, et in vértice Naza-
ræi inter fratres suos.

Hymnus

CÆLITUM, Joseph, decus,
atque nostræ
Certa spes vitæ, colu-
ménque mundi,
Quas tibi læti cánimus,
benígnus

Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit
pudícæ

Vírginis sponsum, voluít-
que Verbi

Te patrem dici, dedit et
minístrum

Esse salútis.

Tu Redemptórem stá-
bulo jacéntem,

Quem chorus Vatum cé-
cinit futúrum,

Aspicias gaudens, humi-
líisque natum

Numen adóras.

Rex Deus regum, do-
minátor orbis,

Cujus ad nutum tremit
inferórum

Turba, cui pronus famu-
látur æther,

Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi
perénis,

Quæ tibi præbens súpe-
ros honóres,

Det tuis nobis méritis
beátæ

Gáudia vitæ. Amen.

Ÿ. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ, allelúja. **R.** Et dextera tua suscepit me, allelúja.

Ad Bened. Ant. Joseph, fili David, * noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est, allelúja.

Oratio

DEUS, qui ineffabili providéntia beátum Joseph sanctissimæ Genitrícis tuæ sponsum eligere dignátus es : præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis : Qui vivis et regnas.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Benedictiones, ut infra ad Vesp. 975

R. br. Constituit eum dómimum domus suæ, * Allelúja, allelúja. **Constituit.** Ÿ. Et principem omnis possessionis suæ. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** **Constituit.**

Ÿ. Confitébor nómini

tuo, allelúja. **R.** Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Gen. 49, 25

DEUS patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictionibus cæli désuper.

R. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúja, allelúja. **Confitébor.** Ÿ. Quóniam adjútor et protéctor factus es mihi. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** **Confitébor.**

Ÿ. Justus germinábit sicut lílium, allelúja. **R.** Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúja.

AD NONAM

Capit. Gen. 49, 22

FÍLIUS accrésceus Joseph, fílius accrésceus, et decórus aspéctu : fíliæ discurrerunt super murum.

R. br. Justus germinábit sicut lílium, * Allelúja, allelúja. **Justus.** Ÿ. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** **Justus.**

Ÿ. Plantátus in domo

Dómini, allelúja. *R.* In
átriis domus Dei nostri,
allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. de Laud. 973

*Pss. de Dominica 93,
sed loco ultimi Ps. 116*
Laudáte Dóminum 100

Capit. Gen. 49, 26

BENEDICTIONES patris
tui confortátæ sunt
benedictionibus patrum
ejus, donec veníret De-
sidérium cóllium æter-
nórum: fiant in cápite Jo-
seph, et in vértice Naza-
ræi inter fratres suos.

Hymnus

TE, Joseph, célebrent
ágmina cælitum,
Te cuncti résonent chri-
stíadum chori,
Qui clarus méritis, jun-
ctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam
gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tánge-
ris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis
Angelus
Concéptum Púerum do-
cet.

Tu natum Dóminum
stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu sé-
queris plagas;
Amíssum Sólymis quæ-
ris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos
sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos
glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias,
parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere;
Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim
Gratum prómere cánti-
cum.

Amen.

Y. Sub umbra illíus,
quem desideráveram,
sedi, allelúja. *R.* Et fru-
ctus ejus dulcis gútturi
meo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Fili,
quid fecísti * nobis sic?
Ecce pater tuus et ego
doléntes quærebámus
te, allelúja.

Complet. de Dom. 102

INFRA OCTAVAM et in die
Octava Antiphonæ et
Psalmi ad omnes Horas
et *Versus* Nocturnorum
de occurrenti hebdoma-
dæ die, ut in *Psalterio*;
reliqua ut in *Festo* præ-
ter *Lectiones*, quæ in
I Noct. dicuntur de Scrip-
tura *occurrenti* cum suis
R. R. de Tempore, in II et
III pro singulis diebus
assignantur propriæ.

FERIA QUINTA

DE II DIE INFRA OCT.

SANCTI JOSEPH

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne sancti Bernardíni Senénsis

Sermo de S. Joseph

Lectio iv

CUM inter Mariám et Joseph fúerit veríssimum matrimónium per divínam inspiratióem contráctum, et in matrimónio fiat únio animórum in tantum quod una dicúntur persóna sponsus et sponsa, ut possit dici únitás quasi summa; quómodo cogitare potest mens discréta quod Spíritus Sanctus tanta unióne uníret menti tantæ Vírginis áliquam ánimam, nisi ei virtútum operatióne simíllimam? Unde credo, istum virum sanctum Joseph fuisse mundíssimum in virginitáte, profundíssimum in humilitáte, ardentís-

simum in Dei amóre et caritáte, altíssimum in contemplatióne. Et quia nóverat Virgo istum sibi a Spíritu Sancto datum in sponsum, et in suæ virginitátis fidum custódem, et ad participándum secum in caritátis amóre et obsequiósá sollicitúdine erga diviníssimam Prolem Dei; ídeo credo, quod tótius cordis afféctu hunc, sanctum Joseph, sinceríssime diligébat.

R. Dedísti mihi protectionem salútis tuæ et dextera tua suscepit me : * Protéctor meus et cornu salútis meæ et susceptor meus, allelúja. **V.** Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. **P**rotéctor.

Lectio v

HÁBUIT Joseph erga Christum ardentíssimam caritátem. Quis déneget, óbsecro, quod ipsi tenénti Christum in bráchiis aut confabulánti cum ipso, Christus, sive infans sive adúltus, ingéreret et imprímeret

ineffábiles sensus atque jucunditátes de semetipso, et hoc cooperánte extérius grátia Christi cum filiáli aspéctu, affátu atque compléxu? O quanta dúlcia óscula ab ipso recépit! o quanta dulcédine audiébat balbutiéntem Párvulum se patrem vocáre, et quanta suavité sentiébat se dúlciter amplexári! Cónsidera étiam, cum quanta compassióne in itineribus, quæ fecérunt, párvulum Jesum ex labóre lassum, cum grandíusculus esset, in suo grémio requiéscere faciébat: quia omni amore transformatívo ferebátur in eum, ut in dulcíssimum Fílium sibi in cónjuge sua Vírgine per Spíritum Sanctum datum.

R. Státuet filios suos sub tégmine illíus et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. **Y.** Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, efúndite coram illo corda vestra. **Et in glória.**

Lectio vi

IDEO prudentíssima Mater, quæ expérta fúerat ejus afféctum, ad Fílium suum Jesum in templo reinvéntum ait: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Ad hujus verbi intelléctum notándum est, quod duo sapórum génera cóntinet in se Christus, dulcórís et dolórís; et quia sanctíssimus Joseph horum duórum gústuum mirabíliter párticeps fuit, ideo beáta Virgo vocat eum singuláriter patrem Christi. Hic solum légitur Vírginem Joseph appellásse patrem Jesu: quia sensus dolórís, quem hábuit de Jesu pérdito, verum in eo monstrávit patris afféctum. Si enim secúndum humánas leges divínitus approbátas potest extráneus áliquem adoptáre in fílium, multo magis Dei Fílius datus ipsi Joseph in sua sanctíssima Sponsa sub virginális matrimónii admirábili sacraménto,

debet ejus fílius appellári; et étiam credi quod in eo fúerit gustus paternális amóris atque dolóris respéctu dilécti Jesu.

R. Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum :

***** Si exsúrgat advérsum me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja.

Y. In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. **Si** exsúrgat. **Glória Patri.** **Si** exsúrgat.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélli
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 21-23

IN illo témpore : Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 2 de Consensu Evangel.

NEQUE proptérea non erat appellándus Joseph pater Christi, quia non

eum concumbéndo genúerat; quandóquidem pater esset étiam ejus, quem non ex sua cónjuge procreátum aliúnde adoptásset. Putabátur quidem Christus étiam áliter fílius Joseph, tamquam ex ejus omníno carne progénitus; sed ab eis hoc putabátur, quos Mariæ latébat virgínitás : nam Lucas ait : Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph. Qui tamen Lucas non ejus paréntem solam Mariám, sed ambos paréntes ejus appelláre mínime dubitávit, ubi ait : Puer autem crescebat et confortabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat in illo; et ibant paréntes ejus per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ.

R. Joseph, fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est; páriet autem filium, ***** Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. **Y.** Ipse

enim saluum fáciat pópulum suum a peccátis eórum. **Et** vocábis.

Lectio viii

SED, ne quisnam hic paréntes consanguíneos pótius Mariæ cum ipsa Matre ejus intelligéndos putet, quid ad illud respondébit quod ipse item Lucas supérus dixit, Et erant Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo? Cum igitur ipse narret, non ex concúbitu Joseph, sed ex Mariá Virgine natum Christum; unde eum patrem ejus appéllat, nisi quia et virum Mariæ recte intelligimus sine commixtióne carnis, ipsa copulatióne conjúgii; et ob hoc étiam Christi patrem multo conjúctius, qui ex ejus cónjuge natus sit, quam si esset aliúnde adoptátus? Ac per hoc, si demonstráre áliquis posset Mariám ex David nullam consanguinitátis oríginem dúcere, sat erat secúndum istam ratiómem, accípere Christum Fí-

lium David; qua ratióne étiam Joseph pater ejus appellátus est.

R. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allélúja. **y.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

LUCAS autem non ab inítio Evangélii sui, sed a baptismo Christi generatiónes enárrat, nec descendéndo, sed ascendéndo, tamquam sacerdotem in expiándis peccátis magis assígnans; ubi eum vox de cælo declarávit, ubi testimónium Joánnes ipse perhibuit dicens: Ecce qui tollit peccáta mundi. Ascendéndo autem transit Abraham et pervenit ad Deum, cui mundáti et expiáti reconciliámur. Mérito et adoptiόνis oríginem ipse suscepit, quia per adoptiómem effícimur filii Dei, credéndo in

Fílium Dei. Satis autem demonstrávit, non se ídeo dixísse, Joseph fílium Heli, quod de illo génitus, sed quod ab illo fúerat adoptátus; cum et ipsum Adam fílium Dei dixit, cum sit factus a Deo, sed per grátiam, quam póstea peccádo amísit, tamquam fílius in paradíso constitútus sit.

Te Deum laudámus 11

FERIA SEXTA

DE III DIE INFRA OCT.

SANCTI JOSEPH

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 4 in Matth.

Lectio iv

UNC morem plerúmque tenébat antíquitas, ut sponsæ in sponsórum dómibus haberéntur : sic habitábat étiam María cum Sponso. Et cujus tandem rei grátia, non ántequam desponderétur, Virgo concépit? Ut vidélicet mystérium

ínterim quasi obumbrátum latéret, et ut Virgo omnem prorsus occasiódinem málignae suspiciónis effúgeret. Quando enim ille, qui præcípua zelo posset ardére, cérnitur non solum non abjícere Sponsam, nec eam ignomínia notáre, sed étiam recípere in consórtium et inservíre post concepsiódinem; proféctomanifestum est, quod nisi apérte nosset ex operatióne Sancti Spíritus illum exstitísse concéptum, numquam vel apud se illam retinuísset, vel ei in ómnibus, quorum indígnit, ministrásset.

R. Dedísti mihi protectiódinem salútis tuæ et dextera tua suscepit me:

* Protéctor meus et cornu salútis meæ et susceptor meus, allelúja. **ŷ.** Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. **P**rotéctor.

Lectio v

JOSEPH autem, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Postquam dixit, quod

esset ex Spíritu Sancto et absque ulla mixtióne séxuū, sermónem suū etiā aliunde confirmat. Ne enim áliquis diceret : Et unde hoc potest esse manifestum? quis vidit? quis audívit aliquādo tale áliquid contigísse? neque putáres discipulum, quasi gratificátum magístro, ista confingere; introducit Joseph ex his, quæ passus est, fidem dictis per cuncta faciéntem, ut plane hinc dicere Evangelísta videátur : Si non credis mihi et testimónium tibi meum forte suspéctum est, crede ígitur vel maríto.

℞. Státuet filios suos sub tégmine illíus et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmine illíus a fervóre :
* Et in glória ejus requiescet, allelúja. ♣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, efúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vi

JOSEPH enim vir ejus, inquit, cum esset justus. Justum hic, in

omni virtúte dicit esse perfectum. Cum ígitur esset justus, hoc est, frugi bonúsque vir, vóluit occúlte dimítttere eam. Proptérea vero Evangelísta dixit quid justo illi accíderit ante notítiam, ut nequáquam de his, quæ post notítiam rei sunt facta, dubitáres. Et certe, si María talis fuísset qualem illam suspício fingébat, non modo publicári merúerat, verum etiā ex legis auctoritáte puníri : sed Joseph non tantum eam damnáre nóluit, sed nec publicáre quidem. Vidísti nempe virum sublímiter philosophántem et tyránnicæ illíus passiónis immúnem. Quamquam hic quæ tandem dicerétur esse suspício, ubi ipse úteri tumor videbátur factum argúere? Sed tamen ita erat ille vir ab hujúsmodi passióne mundus ac liber, ut ne in mínimis quidem Vírgini vellet inférre mæstítiam; et adhuc sub lege vivens, supra legem philosophátur : síquidem adventánte

jam grátia, multo sublimiórís disciplínæ documénta fulgére oportébat.

R. Si consístant advérsus me castra, non timébit cor meum : * Si exsúrgat advérsus me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. **Ÿ.** In te cantátio mea semper, quóniam tu adjutor fortis. **Si. Glória Patri. Si.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 21-23

IN illo témpore : Factum est autem cum baptizárétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homília sancti Augústíni Epíscopi

**Lib. 23 contra Faust.,
cap. 7-8**

SIC de cælo dictum est super aquam Jordánis : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí ; quem ádmodum dictum est et in monte. Neque e-

nim quia et ibi de cælo vox ipsa sónuít, Fílius Dei ante non fuit ; quándóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse æquális Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit : Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptiónem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse fílius David ex sémine David secúndum carnem.

R. Joseph, fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam ; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est : páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. **Ÿ.** Ipse enim salvum fáciét pópulum suum a peccátis eórum. **Et vocábis.**

Lectio viii

QUOD si nobis credere non prodesset, non hoc tam attente idem Apóstolus Timótheo commendáret dicens : Memor esto Christum Jesum resurrexisse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangelíi sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Virgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Mariám sed usque ad Joseph Matthæus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat propter virilem sexum pótius honoránda persóna; neque enim quia concúbitu non permíxtus, ideo non marítus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Mariám cónjugem ipsíus appellá- tam, qui narrat quod de Spíritu Sancto concéperat.

R. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýp-

tum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. **Ÿ.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. **Et esto. Glória Patri. Et esto.**

Lectio ix

CUM vero unus idé- que narrátor utrúm- que dicat, utrúmque comméndet, et virum Mariæ Joseph et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David et Joseph in série progeneratórum Christi ex David; quid restat, nisi et Mariám non fuisse extráneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellá- tam propter ór- dinem sexus et animórum confœderatió- nem; et Joseph pótius propter dignitá- tem virilem ab ór- dine generatiónum illárum non fuisse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separá- tus, cui eum conjun- gébat mentis afféctus? Te Deum laudámus 11

SABBATO

DE IV DIE INFRA OCT.

SANCTI JOSEPH

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne sancti Jo-
ánnis Chrysóstomi

Homilia 4 in Matth.

Lectio iv

IOSEPH, fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam. Quid autem est accípere? Domi profécto retinére; jam enim illam mente dimíserat: sed dimísam, inquit, retíneas, quam Deus tibi cópulat, non paréntes; cópulat vero, non in fœdus solémne conjúgii, sed in consórtium commúnis habitáculi, et cópulat per meæ vocis officium. Sicut enim illam póstea comméndat Christus ipse discípulo, ita étiam nunc Angelus Sponso; solátium tantúmmodo ejus habitúram absque fœdere nuptiárum. Deínde, honéstius multóque dígnius

causa partus expósita, suspiciónem quoque prorsus restínxit. Non modo, inquit, ilícito non est violáta compléxu, verum étiam supra natúram morémque fœcúnda est. Noli ígitur de tam felíci partu Sponsæ attráhere mærórem, immo vero in majórem prorúmpe lætítiam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est.

R. Dedísti mihi protectiódinem salútis tuæ et délixtera tua suscepit me: ***** Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscepitor meus, allelúja. **V.** Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. **P**rotéctor.

Lectio v

PÁRIET autem Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum; non enim quia ex Spíritu Sancto est, idcírco te a ministério tantæ exístimes dispensatiónis extráneum. Nam etsi nihil hábeas in hac generatióne commúne (Virgo quippe permánsit intá-

cta), tamen quod est proprium patris quodque nihil offúscat Vírginis dignitátem, hoc tibi fácte concédo, ut scílicet nato nomen impónas; tu enim illum primum vocábis. Quamquam enim non sit filius tuus iste, qui náscitur, tu tamen curam erga illum et sollicitúdinem osténdes paréntis; et proptérea te illi ab ipsa statim nóminis impositione conjúngo. Deínde, ne quis illum ex hoc patrem esse suspicaréetur, Páriet, inquit, Fílium. Non dixit, Páriet tibi, sed pósuit illud indefínitum et suspénsum; non enim illi, sed univérso prorsus orbi péperit Christum.

℞. Státuet filios suos sub tégmíne illíus et sub ramis ejus morábitur; protegétur sub tégmíne illíus a fervóre : * Et in glória ejus requiéscet, allelúja. †. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra. Et in glória.

Lectio vi

PROPTÉREA et nomen ejus de cælo Angelum detulísse Evangelísta memorávit, ut hinc quoque osténderet illum mirábilem esse partum, quo ejus nomen ad Joseph et per Angelum et a Deo missum docéret. Nam et ipsum vocábulum non inániter pósitum est, quod certe mille cóninet thesáuros bonórum. Propter quod illud étiam Angelus interpretátur bonis mæréntem spebus animándo; et hoc quoque illum modo ad credéndum quod lóquitur, invítat. Fácte namque sollicitámur ad próspera, et prómptius fidem accommodámus secúndis. Ipse enim, inquit, salvum fáciat pópulum suum a peccátis eórum. Hinc quoque benefícií nóvitas indicátur. Non enim a bello visíbili neque a gládio barbarórum, sed, quod his longe majus est, a peccáto suo pópulum suum núníat liberándum : quod præstáre

nulli fuit hóminum aliquándo possibile.

R. Si consístant advérsus me castra, non timébit cor meum : * Si exsúrgat advérsus me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. **Ÿ.** In te cantátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. **Si** exsúrgat. **Glória Patri. Si** exsúrgat.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 21-23

IN illo témpore : Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et reliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

Comment. in Luc. lib. 3

NÉMINEM movére debet, quod ita scriptum est : Qui putabátur fílius Joseph. Bene enim putabátur, quia natúra non erat ; sed ídeo putabátur, quia eum María, quæ Joseph viro suo erat desponsáta, genú-

erat. Sic enim habes : Nonne hic est fílius Joseph fabri ? Díximus supra qua ratióne per Vírginem, díximus étiam qua ratióne per desponsátam, et quare census témpore nasci volúerit Dóminus salutáris ; non aliénium étiam vidétur, ut qua ratióne fabrum patrem habúerit, declarémus. Hoc enim typo eum patrem sibi esse demónstrat, qui fabricátor ómnium cóndidit mundum. Nam etsi humana non sunt comparánda divínis, typus tamen ínteger est, quod Pater Christi igne operátur et spírítu, et tamquam bonus animæ faber vítia nostra circúmdolat ; cito secúrim ádmovens arbóribus infécúndis, secáre doctus exígua, culmínibus serváre sublímia, rígida méntium spírítus igne mollíre, et in vários usus omne humánum genus diversa ministeriórum qualitaté formáre.

R. Joseph, fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam ; quod enim in ea natum

est, de Spíritu Sancto est : páriet autem filium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. *Ÿ.* Ipse enim salvum fáciat pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viii

CUR autem Joseph magis quam Maríæ generátio describátur, cum María de Spíritu Sancto generávit Christum, et Joseph a generatíone Dómini videátur aliénus, dubitáre possemus, nisi consuetúdo nos instrúeret Scripturárum, quæ semper viri originem quærit. Viri enim persóna quæritur, qui étiam in senátu et réliquis cúriis civitátum géneris assérvat dignitátem. Quam defórme autem, si relícta viri origine, orígo féminæ quærerétur, ut viderétur patrem non habuisse ille tótius mundi pópulis prædicándus! Vides ubíque familiam per virórum generatíones esse decúrsam. Noli mirári quod Joseph orígo descripta est. Etenim se-

cúndum carnem natus, usum débuit sequi carnis, et qui in sǎculum venit, sǎculi débuit more describí; máxime cum in Joseph orígene étiam orígo sit Maríæ.

R. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. *Ÿ.* Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Filium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

CUR autem sanctus Matthæus ab Abraham generatíonem enumeráre cœperit Christi, sanctus vero Lucas a Christo usque ad Deum perdúxerit, explanándum vidétur. Lucas ad Deum putávit originem ejus esse referéndam, quod verus Christi generátor Deus sit, vel secúndum veram generatíonem Pater, vel secúndum lavácri regeneratíonem mýstici múnere auctor. Et ídeo non a primo generatíonem

988 Fer. II — De VI die infra Oct. S. Joseph
ejus cœpit describere; sed posteaquam baptis-
mum ejus explicuit, Auc-
torem omnium Deum
per baptismum cûpiens
demonstrare. Christum
quoque a Deo ordine
manasse successiõnis
asseruit, univêrsa con-
texens, ut et secûndum
natûram et secûndum
gratiam et secûndum
carnem Dei Fîlium de-
monstraret. Quod au-
tem evidëntius divînæ
generatiõnis indîcium,
quam quod de genera-
tiõne dictûrus, ipsum
Patrem præmisit lo-
quëntem : Hic est Fî-
lius meus dilèctus, in
quo complacui?

Te Deum laudamus 11

**Vesperæ de sequenti
Dominica III post Pascha,
Commemoratio præced.
diei infra Octavam.**

Complet. de Sabbato 397

**Sequenti item die Offi-
cium dicitur de eadem
Dominica III cum Com-
memoratione Octavæ; et
in II Vesp. pro Comme-
moratione sequentis diei
infra Octavam sumitur
Ant. Cum esset despon-
sata et ψ. Constituit eum
e I Vesp. Festi 965**

Si tamen seq. die facien-

**dum non sit Officium
de Octava, dicitur Ant.
Fili, quid et ψ. Sub umbra
e II Vesp. Festi 975**

FERIA SECUNDA

DE VI DIE INFRA OCT.

SANCTI JOSEPH

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

Homilia 2 super Missus

Lectio iv

RESPONSÁTA est
María Joseph,
vel pótius (sicut
ponit Evangelísta) viro,
cui nomen erat Joseph.
Virum nóminat, non
quia marítus, sed quod
homo virtútis erat; vel
pótius quia juxta álium
Evangelístam non vir
simpliciter, sed vir ejus
dictus est, mérito ap-
pellátur quod necessá-
rio putátur. Débuit er-
go vir ejus appellári,
quia necesse fuit et pu-
tári; sicut et pater Sal-
vatóris non quidem es-
se, sed dici mérui, ut
putarétur esse, dicente
hoc ipso Evangelísta :

Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Joseph.

R. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ et dextera tua suscepit me : * Protéctor meus et cornu salutis meæ et susceptor meus, allelúja. **V.** Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. **P**rotéctor.

Lectio v

NON est dubium quin bonus et fidelis homo fuerit iste Joseph, cui Mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus et prudens, quem constituit Dominus suæ Matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadjutorem fidelissimum. Huc accedit, quod dicitur fuisse de domo David. Vere enim de domo David, vere de régia stirpe descendit vir iste Joseph, nobilis genere, mente nobilior. Plane filius David, non degenerans a patre suo David; prorsus, inquam,

filius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitate, sed devotione, quem tamquam alterum David Dominus invenit secundum cor suum; cui tuto committeret sacratissimum atque secretissimum sui cordis arcanum; cui, tamquam alteri David, incerta et occulta sapientiae suæ manifestavit, et dedit illi non ignarum esse mysterii, quod nemo principum hujus sæculi agnovit.

R. Statuat filios suos sub tegmine illius et sub ramis ejus morabitur; protegatur sub tegmine illius a fervore : * Et in glória ejus requiescet, allelúja. **V.** Sperate in eo, omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. **Et.**

Lectio vi

CUI denique datum est quod multi reges et prophætæ, cum vellent videre, non viderunt, audire et non audierunt; non solum videre et audire, sed etiam portare, deducere, amplecti, de-

osculári, et nutríre et custodíre. Non tantum autem Joseph, sed et María descendísse credénda est de domo David; alióquin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David; sed in áltera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus David, áltero tamen cónsocio et teste adimplétæ promissiónis.

R. Si consístant advérsus me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsus me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. **Y.** In te cantátio mea semper, quóniam tu adjutor fortis. **Si** exsúrgat. **Glória Patri. Si** exsúrgat.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 21-23

IN illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis populus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi

Comment. in Luc. lib. 3 c. 3

QUOD per Salomónem Matthæus generatió nem derivándam putávit, Lucas vero per Nathan, álteram regálem, álteram sacerdotálem Christi famíliam vidétur osténdere. Quod non ita accípere debémus, quod álterum áltero vérus; sed alter álteri pari fide et veritáte concórdet. Fuit enim vere et secúndum carnem regális et sacerdotális famíliæ, Rex ex régibus, Sacerdos ex sacerdotibus; licet oráculum non de carnalibus, sed de cæléstibus exprimátur: quóniam et Rex in Dei virtúte lætátur, cui judícium a Patre Rege defértur, et Sacerdos est in ætérnum, secúndum quod scriptum est: Tu es Sacerdos in ætérnum secúndum ór dinem Melchisedech.

R. Joseph, fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam; quod enim in ea natum

est, de Spíritu Sancto est : páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúja. *Ÿ*. Ipse enim saluum fáciat pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viii

BENE ígitur utérque ténuit fidem, ut Matthæus per reges ductam oríginem comprobáret, et Lucas per sacerdótes a Deo transmíssam in Christum sériem géneris deducéndo, sanctiórem ipsam oríginem declaráret. Simul in hoc quoque vítuli figúra signátur, quod ubíque sacerdotále mystérium putat esse servándum. Nec miréris, si ab Abraham plures secúndum Lucam successiónes usque ad Christum sunt, paucióres secúndum Matthæum, cum per álias persónas generatióem fateáris esse decúrsam. Potest enim fieri, ut álii longævam transégerint vitam, altérius vero generatiónis viri immatúra ætáte decésserint; cum videá-

mus complúres senes cum suis nepótibus vívere, álios vero viros statim fíliis obíre susceptis.

R. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. *Ÿ*. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem : Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ILLUD quoque advértimus, quod sanctus Matthæus, Jacob, qui fuit pater Joseph, fílium Mathat esse memoráverit; Lucas vero Joseph, cui desponsáta erat María, fílium Heli, Heli autem fílium Melchi esse descríperit. Quómodo uníus duo patres, id est, Heli et Jacob? Duórum fílius dictus est, quia altérius secúndum generatióem, altérius secúndum legem factus est fílius. In quo præscrípto legis futúram perpetuitátem defunctorum séminis nobis

esse promissam non intelléxit pópulus Judæórum, sed secúndum litéram accípiens, grátiam corrúpit oráculi. Alius enim erat frater, qui defunctórum fratrum semen suscitáret, non frater secúndum carnis germanitátem, sed secúndum grátiae puritátem. Et ídeo fortásse, Frater non redémit, redémit homo; quia non germánus frater ille, sed mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus, resurrectiόνis grátiam propagávit.

Te Deum laudámus 11

FERIA TERTIA

DE VII DIE INFRA OCT.

SANCTI JOSEPH

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne sancti Bernardi Abbátis

Homilia 2 super Missus

Lectio iv

SCRIPTUM est : Joseph autem vir ejus, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit oc-

cúlte dimíttere eam. Bene, cum esset justus, nóluit eam tradúcere : quia, sicut nequáquam justus esset, si cógnitam ream consensisset; sic nihilóminus justus non esset, si probátam innoxiam condemnásset. Cum ergo justus esset et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Quare vóluit dimíttere? Accipe, et in hoc, non meam, sed Patrum senténtiam. Propter hoc Joseph vóluit dimíttere eam, propter quod et Petrus Dóminum a se repellébat, dicens : Exi a me, Dómine, quia homo peccátor sum; propter quod et centúrio a domo sua eum prohibébat, cum diceret : Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum.

℟. Dedísti mihi protectionem salútis tuæ et délixera tua suscepit me : * Protéctor meus et cornu salútis meæ et susceptor meus, allelúja. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v

ITA ergo et Joseph, indignum et peccatorem se reputans, dicebat intra se, a tali et tanta non debere sibi ultra familiare præstari contubernium, cujus supra se mirabilem expaveſcebat dignitatem. Videbat et horrebat divinæ præſentiæ certissimum geſtātem insigne; et quia mysterium penetrare non poterat, volebat dimittere eam. Expavit Petrus potētiæ magnitudinem: expavit centurio præſentiæ majestatem: exhorruit nimis et Joseph, sicut homo, hujus tanti miraculi novitatem. Miraris quod Joseph prægnantis se consortio Virginis judicabat indignum, cum audias et sanctam Elisabeth ejus non posse ferre præſentiam, nisi cum tremore quidem et reverentia? Ait namque: Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

R. Stātuēt filios suos sub tēgmine illius et sub ramis ejus morā-

bitur; protegētur sub tēgmine illius a fervore: * Et in glōria ejus requiescet, allelūja. **V.** Sperate in eo, omnis congregatio pōpuli, effundite coram illo corda vestra. **Et.**

Lectio vi

IDEO itaque Joseph voluit dimittere eam. Sed quare occulte, et non palam? Ne videlicet divortii causa inquirerētur, exigerētur rātio. Quid enim vir justus responderet pōpulo duræ cervicis, pōpulo non credenti et contradicenti? Si diceret quod sentiebat, quod de illius puritate comprobaverat, nonne mox increduli et crudēles Judæi subsannarent illum, lapidarent illam? Quomodo namque Veritati crēderent tacenti in utero, quam pōstea contempsērunt clamātem in templo? quid facerent necdum apparēti, cui pōstmodum impias manus injecerunt etiā miraculis coruscanti? Mérito ergo Vir justus, ne aut mentiri aut

diffamare cogeretur innoxiam, voluit occulte dimittere eam.

R. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum : * Si exsurgat adversum me praelium, in hoc ego sperabo, allelúja. **V.** In te cantatio mea semper, quoniam tu adiutor fortis. **Si.** Glória Patri. **Si.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 21-23

IN illo tempore : Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, et Jesu baptizato et orante, apertum est caelum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Damasceni

Oratio 3 de B. M. V.
Nativ.

MATTHÆUS opus suum inchoans, Liber generationis, inquit, Jesu Christi filii David, filii Abraham : verum hic non subsistit ; etenim ipsius sermo etiam usque ad Virginis Sponsum progressus est. Lucas au-

tem post Salvatoris in baptismo declarationem, orationem suam non nihil derivans, ad hunc modum scribit : Ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Joseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat ; et sic deinceps in altum ascendendo usque ad Seth, qui fuit Adæ, qui fuit Dei. Proinde cum Joséphi genus ad hunc modum recenseatur, certe Virgo quoque ipsa ac Dei Genitrix María ejusdem cum eo tribus esse simul demonstratur. Si quidem Móysis lege non licebat ulli tribui cum altera tribu permisceri, ne generis hereditas ab una tribu ad aliam laberetur.

R. Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam ; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est : pariet autem filium, * Et vocabis nomen ejus Jesum, allelúja. **V.** Ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. **Et.**

Lectio viii

NON abs re Christi ex Spíritu Sancto nātīvitas apud vulgus silebātur, ac Joseph loco patris assumebātur; atque inde, ut vero consentāneum est, tamquam Púeri pater recensēbātur. Nam, nisi hoc exstitisset, patre carere Puer existimātus fuisset, quod a patérno látere genus ipsíus mínime recenserétur. Quam ob rem ab exímíis Evangelístis necessarió tunc factum est, ut Joséphi genus recensērent. Nam si, hoc prætermísso, a matérno látere géneris ipsíus sériem texuísent, præterquam quod istud indecórūm fuisset, a divinárū quoque Scripturárū consuetúdine abhorruísset. Cómmodē ígitur Joséphi genus a Davíde, ob eam quam attúlimus causam, ducéntes, simul quoque Vírginem Mariám ex Davíde ortam esse confírmanť, per Sponsum scílicet uxóris genus una inferéntes.

R. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúja. **V.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi Fílium meum. **Et esto. Glória Patri. Et esto.**

Lectio ix

QUOD quidem justítia præditus Joseph esset, ac vitam legi consentāneam dúceret, némini obscúrum est. Ex legis porro præscrípto vivens, profecto non aliúnde quam ex sua tribu ortam uxórem despondébat. Quocírca, si Joseph ex tribu Juda atque ex Davídis sorte ac família erat, an non consentāneum est Mariám quoque ab íisdem proficísci? Ex quo factum est, ut Sponsi genus recenserétur. Nam, cum de Apóstoli senténtia caput mulieris vir sit; quid tandem afférri potest, quin, cum cápítis genus recensétur, corpus quoque una cum

cápite recenséri consequátur. Manifeste ígitur osténsus esse árbitor, Joséphi genus apud Evangelístas non frustra recenséri, ex quo necessário Virgo quoque a Davíde oriúnda esse per consecutió-nem intelligitur, et qui præcellénti mirá-culo ex ipsa génitus est Christus, ante sácula Dei Fílius.

Te Deum laudámus 11

**Vesperæ de sequenti
die Octava.**

FERIA QUARTA

IN OCTAVA S. JOSEPH

Duplex majus

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

**Lib. 1 de Nupt. et Concup.
cap. 11**

Lectio iv

ON falláciter ab Angelo dictum est ad Joseph : Noli timére accípere Mariám cónjugem tuam. Conjux vocátur ex prima fide desponsatió-

nis, quam concúbitu nec cognóverat nec fúerat cognitúrus; nec períerat nec mendax mánserat cónjugis appellátio, ubi nec fúerat nec futúra erat ulla carnis commíxtio. Erat quippe illa Virgo; ídeo et sánctius et mirabílius jucúnda suo viro, quia étiam fœcúnda sine viro, prole dispar, fide compar. Propter quod fidéle conjúgium paréntes Christi vocári ambo meruérunt, et non solum illa mater, verum étiam ille pater ejus, sicut conjux matris ejus, utrúmque mente, non carne. Sive autem ille pater sola mente, sive illa mater et carne, paréntes tamen ambo humilitátis ejus, non sublimitátis; infirmitátis, non divinitátis.

R. Dedísti mihi protectiódinem salútis tuæ et délixtera tua suscepit me : * Protéctor meus et cornu salútis meæ et susceptor meus, al-lelúja. **V.** Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. **Protéctor.**

Lectio v

NEQVE enim mentitur Evangelium, ubi legitur : Et erat Pater ejus et Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo : Et alio loco : Ibant parentes ejus per omnes annos in Jerúsalem. Item paulo post : Et dixit Mater ejus ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego dolentes quærebamus te. At ille, ut ostenderet habere se præter illos Patrem, qui eum genuit præter matrem, respondit eis : Quid est, quod me quærebátis? Nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Et rursum, ne hoc dicto parentes illos negasse putaretur, Evangelista secutus adjunxit : Et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad illos; et descendit cum eis, et venit Náza-reth, et erat súbditus illis. Quibus súbditus nisi paréntibus? Quis autem súbditus, nisi Jesus Christus, qui cum in forma Dei esset,

non rapinam arbitrátus est, esse se æquálem Deo?

R. Státuet filios suos sub tégmine illius et sub ramis ejus morabitur; protegétur sub tégmine illius a fervóre : * Et in glória ejus requiescet, allelúja. **Y.** Speráte in eo, omnis congregátio populi, effúndite coram illo corda vestra. **Et** in glória.

Lectio vi

CUR ergo illis súbditus, qui longe infra formam Dei erant, nisi quia semetípsum exinanívit formam servi accípiens, cujus formæ paréntes erant? Sed profecto nec ipsius formæ servi paréntes ambo essent, nisi interseétiam sine carnis commixtióne cónjuges essent. Unde et séries generatiónum, cum paréntes Christi connexiόne successiόnis commemorántur, usque ad Joseph pótius, sicut factum est, fúerat perdúcenda; ne in illo conjúgio viríli séxui, útique potióri, fíeret injúria,

cum veritatí nihil periret, quia ex sémíne David, ex quo ventúrus prædictus est Christus, et Joseph erat et María. Omne itaque nuptiárum bonum implétum est in illis paréntibus Christi : proles, fides, sacraméntum. Prolem cognóscimus ipsum Dóminum Jesum ; fidem, quia nullum adultérium ; sacraméntum, quia nullum divórtium.

R. Si consístant advérsus me castra, non timébit cor meum : * Si exsúrgat advérsus me prælium, in hoc ego sperábo, allelúja. **V.** In te cantátio mea semper, quóniam tu adjutor fortis. **Si** exsúrgat. **Glória Patri. Si** exsúrgat.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 3, 21-23

IN illo témpore : Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, et Jesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 36 de temp. Bapt. Christi

NATÁLIS hódie alter est quodam modo Salvatóris. Nam eísdem eum signis, eísdem miráculis cognóscimus génitum, sed nunc majóri mystério baptizátum. Ait enim Deus : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi compláculi. Præclárior plane est secúnda, quam prima natívitás. Illa enim sine teste siléntio Christum genuit ; ista cum divinitátis professióne Dóminum baptizávit. Ab illa se Joseph, qui pater putabátur, excúsat ; in hac se Pater, qui non credebátur, insínuat. Ibi labórat suspiciónibus Mater, quia professióni déerat pater ; hic honorátur Génitrix, quia Divínitas Fílium protestátur.

R. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam ; quod enim in ea natum est, de Spíritu San-

cto est : páriet autem
fílium, * Et vocábis no-
men ejus Jesum, alle-
lúja. **Ÿ.** Ipse enim salvum
fáciat pópulum suum a
peccátis eórum. **Et.**

Lectio viii

HONORÁTIOR, inquam,
secúnda, quam pri-
ma natívitas. Siquidem
pater hic Deus majestá-
tis inscíbitor; illic Jo-
seph ártifex æstimátor.
Et licet in utráque Dó-
minus per Spíritum San-
ctum et natus sit et bap-
tizátus, tamen honorá-
tior est qui de cælis cla-
mat, quam qui in terris
labórat. Joseph ergo fa-
ber in terris pater puta-
bátur esse Dómini Sal-
vatóris, nec ab hoc ópe-
re Deus, qui vere est
Pater Dómini nostri Je-
su Christi, exclúditur;
nam est et ipse faber.

R. Surge, et áccipe
Púerum et Matrem ejus,
et fuge in Ægýptum;
* Et esto ibi usque dum
dicam tibi, allelúja. **Ÿ.**
Ut adimplerétur quod
dictum est a Dómino
per prophétam dicén-

tem : Ex Ægýpto vo-
cávi Fílium meum. **Et.**
Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

IPSE enim est ártifex,
qui hujus mundi má-
chinam non solum mi-
rábili, sed étiam ineffá-
bili poténtia fabricávit;
tamquam sápiens ar-
chitéctus cælum subli-
mitáte suspéndit, ter-
ram mole fundávit, má-
ria cálculis alligávit. Ipse
est ártifex, qui ad men-
súram quamdam su-
pérbiæ depónit fastigia,
humilitátis extrémá su-
blímat. Ipse est ártifex,
qui in nostris móribus
præcídít supérflua ópe-
ra, utília quæque con-
sérvat. Ipse est ártifex,
cujus secúrim ad radí-
cem nostram pósitam
Joánnes Baptísta com-
minátor, ut omnis ar-
bor, quæ normam justæ
discretiónis excésserit,
excísa radícitus tradá-
tur incéndio; quæ au-
tem mensúram veritátis
habúerit, cælesti fáбри-
cæ deputétur.

Te Deum laudámus 11

FESTA MAJI

DIE 1 MAJI

Ss. PHILIPPI et JACOBI App.

Duplex II classis

Omnia de Communi Apostolorum Temp. Pasch. 33*, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Antiphona 1

DÓMINE, * ostende nobis Patrem, et sufficit nobis, allelúja.

Pss. de Comm. 2*

2 Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

3 Tanto témpore * vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

4 Si cognovissétis me, * et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúja, allelúja, allelúja.

5 Si dilígitis me, * mandáta mea serváte, allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT justí in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Hymnus

TRISTES erant Apóstoli De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima

Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus

Mulíeribus prædíxerat :
Mox ore Christus gáudium

Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum nún-
tiæ,

Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestigia.

Galiléæ ad alta món-
tium

Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpo-
tes,

Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.
Amen.

**Ab Ascensione autem
usque ad Feriam VI ante
Vigiliam Pentecostes in-
clusive, dicitur :**

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum re-
dis,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

Ÿ. Sancti et justí, in Dó-
mino gaudéte, allelúja.
℟. Vos elégit Deus in he-
reditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Non
turbétur * cor vestrum,
neque formídet : crédi-
tis in Deum, et in me
crédite : in domo Patris
mei mansiónes multæ
sunt, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui nos ánnua
Apostolorum tuó-
rum Philíppi et Jacóbi
solemnitáte lætíficas :
præsta, quæsumus ; ut,
quorum gaudémus mé-
ritis, instruámur exem-
plis. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum, allelúja.

Ÿ. Diffúsa est grátia.

Oratio

DA, quæsumus, omní-
potens Deus : ut,
qui beátæ Catharínæ
Vírginis tuæ natalítia
cólimus ; et ánnua so-
lemnitáte lætémur, et
tantæ virtútis proficiá-
mus exémplo. Per Dó-
minum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Apostoló-
rum Dóminum, * Veníte,
adorémus, allelúja.

Hymn. Tristes erant, ut
supra 1000

**In I Noct., si tunc tem-
poris non legitur de Epist.
B. Jacobi, ponitur ini-
tium ejus Epistolæ, ut in
Dom. IV post Pascha 673
Si autem ea tunc legitur,
ponatur de ea, quod illo
die contigerit.**

℟. i Beátus vir, qui mé-
tuit Dóminum, allelúja :
* In mandátis ejus cupit
nimis, allelúja, allelúja,
allelúja. Ÿ. Glória et di-
vítia in domo ejus, et
justítia ejus manet in
sáculum sáculi. In man-
dátis.

R. ii Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímmini, sed tristítia vestra. Convertétur.

R. iii Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. **Ÿ.** Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. **Mors Sanctórum. Glória Patri. Mors Sanctórum.**

In II Nocturno

Lectio iv

PHILÍPPUS Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt : a quo cum accepisset Nathánaël, venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhibéret, illud fáci- le declárat, quod Gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt ; et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíp-

pum affátus est : Unde emémus panes ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu Sancto, cum ei Scýthia ad prædicándum Evangélium obtigisset, omnem fere illam gentem ad christiánam fidem convértit. Postrémo, cum Hierápolim Phrýgiæ venísset, pro Christi nómine cruci affixus lapidibúsque óbrutus est, Kaléndis Maji. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi Apóstoli cónditum est.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et æté- rnitás témporum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatíonem obtiné- bunt. **Et.**

Lectio v

JACÓBUS frater Dómini, cognomé- nto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et sícera- m non bibit, carne abstínuit,

numquam tonsus est, nec unguento nec bálsamo usus. Huic uni licebat ingredi in Sancta sanctorum. Idem lineis vestibus utebatur : cui etiam assiduitas orandi ita callum genibus obdúxerat, ut duritie caméli pellem imitaretur. Eum post Christi ascensionem Apóstoli Jerosolymorum episcopum creaverunt; ad quem etiam Princeps Apostolorum misit qui nuntiaret se e carcere ab Angelo eductum fuisse. Cum autem in concilio Jerosolymis controversia esset orta de lege et circumcissione; Jacobus, Petri sententiam secutus, ad fratres habuit concionem, in qua vocationem Gentium probavit, fratribusque absentibus scribendum esse dixit, ne Gentibus jugum Mosáicæ legis imponerent. De quo et loquitur Apóstolus ad Gálatas : Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Jacobum fratrem Domini.

R. Virtute magna reddebant Apóstoli * Testi-

mónium resurrectionis Jesu Christi Domini nostri, allelúja, allelúja. **V.** Repleti quidem Spiritu Sancto, loquebantur cum fiducia verbum Dei. **Testimónium.**

Lectio vi

TANTA autem erat Jacobí vitæ sanctitas, ut fimbriam vestimenti ejus certatim homines cuperent attingere. Nam is nonaginta sex annos natus, cum triginta annis illi Ecclesiæ sanctissime prae fuisset, Christum Dei Fílium constantissime prædicans, lapidibus primum appetitur; mox in altissimum Templi locum adductus, inde præcipitatus est. Qui, confractis cruribus, jacens semivivus, manus tendebat ad cælum, Deumque pro illorum salute deprecabatur his verbis : Ignosce eis, Domine, quia nesciunt quid faciunt. Qua in oratione, graviter ejus capite fulónis fuste percusso, animam Deo reddidit, séptimo Nerónis anno, et juxta Templum ubi

præcipitatus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit epístolam, quæ de septem cathólicis est.

℞. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, allelúja : modo venerunt ad fontes,

* Repléti sunt claritate, allelúja, allelúja. ♣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

Repléti. Glória Patri. Repléti.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 14, 1-13

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me créдите. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 67 in Joannem

VIGÉNDÁ est nobis, fratres, ad Deum major intentio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris áuribus so-

nuérunt, étiam mente cápere utcúmque possimus. Ait enim Dóminus Jesus : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me créдите. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ideo turbarentur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans. Créditis, inquit, in Deum, et in me créдите. Cónsequens est enim, ut si in Deum créditis, et in me credere debeátis : quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus.

℞. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. ♣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Lectio viii

CRÉDITIS in Deum, et in eum créдите, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo ; semetípsum enim exinanívit, non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens.

Mortem metúitis huic formæ servi : non turbétur cor vestrum ; suscitábit illam forma Dei. Sed quid est, quod séquitur : In domo Patris mei mansiónes multæ sunt ; nisi quia et sibi metuébant ? Unde audire debuérunt : Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri : Non cantábit gallus, donec ter me neges ?

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja ; splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

TAMQUAM ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur ; sed cum áudiunt, In domo Patris mei mansiónes multæ sunt : si quo minus dixíssem vobis :

Quia vado paráre vobis locum ; a perturbatióne recreántur, certi ac fidentes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros. Quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio jústior, álius álio sánctior, in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque accipit, túrurus est mérito.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Dómine, * osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúja.

2 Philíppe, * qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

3 Tanto témpore * vobiscum sum, et non cognovístis me ? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja.

4 Si cognovissétis me, * et Patrem meum útique cognovissétis, et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúja, allelúja, allelúja.

5 Si diligitis me, * mandata mea servate, allelúja, allelúja, allelúja.

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT justi in magna constantia adversus eos qui se angustiarunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus

PASCHÁLE mundo gaudium
Sol nuntiat formosior,
Cum luce fulgentem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vulnera
Micare tamquam sidera
Mirantur, et quidquid vident

Testes fideles prædicant.

Rex Christe clementissime,
Tu corda nostra posside,
Ut lingua grates debitas

Tuo rependat nomini.

Ut sis perenne mentibus

Paschále, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

† Post Ascensionem vero Conclusio erit :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redi,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.
Amen.

Ÿ. Pretiosa in conspectu Domini, allelúja. R. Mors Sanctorum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum via, * veritas et vita : nemo venit ad Patrem, nisi per me, allelúja.

Oratio

DEUS, qui nos annua Apostolorum tuorum Philippi et Jacobi solemnitate lætificas : præsta, quæsumus ; ut, quorum gaudemus meritis, instruamur exemplis. Per Dominum.

AD TERTIAM

Capit. Stabunt, ut supra.

R. br. Sancti et justi, in Domino gaudete, * Allelúja, allelúja. Sancti. Ÿ. Vos elegit Deus in hereditatem sibi. Allelúja, allelúja. Glória. Sancti.

Ÿ. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Domine, allelúja. R. Et æternitas temporum, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Sap. 5, 5

ECCE quómodo compu-
táti sunt inter filios
Dei, et inter sanctos sors
illórum est.

℞. br. Lux perpétua lu-
cébit Sanctis tuis, Dómi-
ne, * Allelúja, allelúja.
Lux perpétua. ♀. Et ætér-
nitas témporum. Alle-
lúja, allelúja. Glória Patri.
Lux.

♀. Lætítia sempitérna
super cápita eórum, alle-
lúja. ℞. Gáudium et ex-
sultatiónem obtinébunt,
allelúja.

AD NONAM

Capit. Rom. 8, 28

SCIMUS quóniam dili-
géntibus Deum ómnia
cooperántur in bonum,
iis qui secúndum propó-
situm vocáti sunt sancti.

℞. br. Lætítia sempitér-
na super cápita eórum,
* Allelúja, allelúja. Lætí-
tia. ♀. Gáudium et exsul-
tationem obtinébunt. Al-
lelúja, allelúja. Glória Pa-
tri. Lætítia.

♀. Pretiósa in conspéctu
Dómini, allelúja. ℞. Mors
Sanctorum ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Antiphonæ et Capitu-
lum de Laudibus 1005

Pss. ut in II Vesp. de
Communi extra Temp.
Pasch. 20*

Hymnus

TRISTES erant Apóstoli
De Christi acérbo fú-
nere,

Quem mortecrudelíssima
Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus
Mulieribus prædixerat :
Mox ore Christus gáudium
Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum nún-
tiæ,

Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilææ ad alta món-
tium

Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpotes,
Almo beántur lúmine.

Utsis perénne méntibus
Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

† Post Ascensionem ve-
ro Conclusio erit :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre, 'et almo Spí-
ritu,

In sempitérna sæcula.
Amen.

Ÿ. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. *R.* Mors
Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Si
manséritis in me, * et
verba mea in vobis mán-
serint, quodcúmque pe-
tiéritis, fiet vobis, alle-
lúja, allelúja, allelúja.

Et fit Com. sequentis.

DIE 2 MAJI

SANCTI ATHANASII

EP., CONF. ET ECCL.
DOCT.

Duplex

Ant. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sanctæ lumen,
beáte Athánasi, divínæ
legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei,
allelúja.

Ÿ. Amávit eum.

Oratio

EXÁUDI, quæsumus,
Dómine, preces no-
stras, quas in beáti
Athanasii Confessóris
tui atque Pontíficis so-
lemnitate deférimus :
et, qui tibi digne méruit
famulári, ejus interce-
déntibus méritis, ab óm-
nibus nos absólve pec-
cátis. Per Dóminum.

**Invit. et Hymnus de
Communi** 100*

In II Nocturno

Lectio iv

ATHANÁSIUS Ale-
xandrínus, ca-
thólicæ religi-
onis propugnátor acér-
rimus, ab Alexándro
epíscopo Alexandrino
diáconus factus est, in
cujus locum succéssit.
Quem étiam ántea se-
cútus fúerat ad Nicæ-
num concílium; ubi
cum Aríi impietátem
repressísset, tantum
ódium Arianórum sus-
cépit, ut ex eo témpore
ei insídias molíri num-
quam destíterint. Nam
coácto ad Tyrum con-
cílio magna ex parte
Arianórum episcopó-
rum, subornárunť mu-
liérculam quæ accusá-
ret Athanásium, quod
hospítio accéptus sibi
stuprum per vim intu-
lísset. Introdúctus ígitur
est Athanásius, et una
cum eo Timótheus pré-
sbyter; qui símulans se
esse Athanásium, Ego
ne, inquit, múlter, apud
te sum diversátus? ego
te violávi? Cui illa pe-
tulánťer : Tu mihi vim
attulísti; idque jureju-

rando affirmans, júdicum fidem obtestabatur, ut tantum flagítium vindicarent. Qua cónita fraude, rejécta est mulieris impudéntia.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :

***** Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

Ÿ. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus.

Lectio v

ARSÉNIUM quoque episcopum ab Athanáσιο interféctum Ariáni pervulgárunť; quem dum occúlte détinent, manum mórtui déferunt in júdícium, ab Athanáσιο ad usum mágicæ artis Arsénio amputátam criminántes. At Arsénius noctu aufúgiens, cum se in conspéctu tóťius concílii statuísset, Athanásii inimicórum impudentíssimum scelus apéruiť. Quod illi nihilóminus mágicis ártibus Athanásii tribuénťes, vitæ ejus insidiári non desistébant. Quam ob rem in exsílíum actus,

in Gállia apud Tréviros exsulávit. Grávibus deinceps ac diutúrnis sub Constántio imperatóre, Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit; ac sæpe e sua ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem et Júlii, Románi Pontíficis, auctoritáte, et Constántis imperatóris, Constántii fratris, patrocínio, decretis quoque concílii Sardicénsis ac Jerosolymitáni, restitútus est, Ariánis intérea illi semper inféstis; quorum pertinácem iram, et summum vitæ discrimen fúgiens, in sicca cistérna quinque annis se ábdidit, ejus rei tantum cónscio quodam Athanásii amíco, qui eum clam sustentábat.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : ***** Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **Ÿ.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

CONSTANTIO mórtuo, cum Juliánus Apóstata, qui ei in império succéssit, éxsules episcopos ad suas ecclésiás redire permisisset, Athanasius Alexandríam revérsus, summo honóre excéptus est. Sed non multo post, iisdem Ariánis impelléntibus, a Juliáno exagitátus, rursus discédere cógitur. Cumque ab ejus satellítibus ad necem conquererétur, qua fugiébat navícula convérsa in contráriam flúminis partem, iis qui se insequébántur, ex indústria occúrrit; et quæréntibus quantum inde abéssét Athanasius, respóndit eum non longe abéssé : itaque illos contrárium tenéntes cursum effúgit, atque Alexandríam rédiens, ibídem usque ad Juliáni óbitum occúltus permánsit. Qui paulo post, Alexandríæ ália exórta tempestáte, quátuor menses in patérno sepúlchro delítuit. Ac dénique ex tot tantisque

perículis divínitus eréptus, Alexandríæ mórtuus est in suo léctulo, sub Valénte : cujus vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie et ad illustrándam cathólicam fidem præcláre scripsit, sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam ecclésiám sanctíssime gubernávit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum, allelúja. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédát. Glória Patri. Ipse intercédát.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 23-28

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homilía sancti Athaná-
sii EpíscopiApologia de fuga sua,
ante medium

IN lege præcép-
tum erat ut
constitueréntur
civitátes refugiórum, ut,
qui quomodocúmque
ad necem quæreréntur,
servári possent. In con-
summatione porro sæ-
culórum cum advenís-
set illud ipsum Verbum
Patris, quod Móysi ántea
locútum fúerat, rursus
hoc præcéptum dedit,
Cum vos, ínquiens, per-
secúti fúerint in civitáte
ista, fúgite in áliam.
Paulóque post súbjicit :
Cum vidéritis illam abo-
minatióem desolatió-
nis, quæ dicta est per
Daniélem prophétam,
consisténtem in loco
sancto (qui legit, intél-
ligat), tunc qui in Ju-
dæa sunt, fúgiant ad
montes; et qui in tecto
est, ne descéndat tóllere
áliquíd de domo sua;
et qui in agro est, non
revertátur tóllere túni-
cam suam.

R. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum :

stolam glóriæ induit
eum, * Et ad portas
paradísi coronávit eum,
allelúja. **¶** Induit eum
Dóminus lorícam fidei,
et ornávit eum. **Et** ad
portas.

Lectio viii

HÆC cum scirent San-
cti, ejúsmodi te-
nuérunt suæ conversa-
tiónis institútum. Quæ
enim nunc præcépit
Dóminus, éadem quo-
que ante suum in car-
ne advéntum locútus est
in Sanctis; et hoc insti-
tútum hómínes ad per-
fectiόnem ducit. Nam
quod Deus jússerit, id
omnínó faciéndum est.
Ideóque et ipsum Ver-
bum propter nos ho-
mo factum, non in-
dígnum putávit, cum
quærerétur, quemád-
modum et nos, abs-
cóndere se; et cum
persecutiόnem paterétur,
fúgere, et insídias
declináre : cum autem
a se definitum tempus
ipse adduxísset, in quo
corporáliter pro ómni-
bus pati volébat; ultro
seípsum trádidit insi-
diántibus.

R. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. **V.** Jucunditatem et exultationem thesaurizávit super eum. **Et. Glória. Et.**

Lectio ix

At vero sancti hómines cum hanc quoque formam a Salvátore didicissent, (ab ipso enim et ántea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut légitime certarent, fugiebant, et ab illis quæsití se abscondébant. Cum enim præstitúti sibi a divína providéntia témporis finem ignorarent, nolébant insidiántibus se témere trádere : sed contra, cum scirent

quod scriptum est, in mánibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificáre; pótius in finem usque perseverábant, circuméúntes, ut ait Apóstolus, in melótis et péllibus caprínis, egéntes, angustíati, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terræ laténtes, quoad vel definitum mortis tempus veníret, vel qui tempus ipsum definíerat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certe persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuisset.

Te Deum laudámus 11

**Vesperæ de sequenti,
Commemoratio tantum
præcedentis.**

DIE 3 MAJI

IN INVENTIONE SANCTÆ CRUCIS

Duplex II classis

IN I VESPERIS

Antiphona 1

QMAGNUM pietátis opus : * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit, allelúja.

**Pss. de Dominica 93,
sed loco ultimi Ps. 116
Laudáte Dóminum 100**

2 Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis : qui salvásti Petrum in mari, misérére nobis, allelúja.

3 Ecce Crucem Dómini,
* fúgite, partes advérsæ,
vicit leo de tribu Juda,
radix David, allelúja.

4 Nos autem gloriári
* opórtet in Cruce Dó-
mini nostri Jesu Christi,
allelúja.

5 Per signum Crucis *
de inimícis nostris libera
nos, Deus noster, alle-
lúja.

Capit. Philipp. 2, 5-7

FRATRES : Hoc enim
sentíte in vobis,
quod et in Christo Jesu :
qui, cum in forma Dei
esset, non rapínam ar-
bitrátus est esse se
æquálem Deo : sed se-
metípsum exinanívit,
formam servi accípiens,
in similitúdinem hómi-
num factus, et hábitu
invéntus ut homo.

Hymnus

VEXÍLLA Regis pród-
eunt :
Fulget Crucis mysté-
rium,
Qua vita mortem pértu-
lit,
Et morte vitam prótu-
lit.

Quæ, vulneráta lán-
ceæ
Mucrónē diro, críminum

Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sángu-
ne.

Impléta sunt quæ cón-
cinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgi-
da,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

† Sequens strophā di-
citur flexis genibus; et
ultima numquam muta-
tur.

O Crux, ave, spes úni-
ca,
Paschále quæ fers gáu-
dium,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Tríni-
tas,
Colláudet omnis spíri-
tus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

† Hoc signum Crucis
erit in cælo, allelúja.

℞. Cum Dóminus ad
judicándum vénerit, al-
lelúja.

Ad Magnif. Ant. O Crux, *splendīdior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérſis, quæ sola fuísti digna portáre talentum mundi, dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera; salva præſentem catervam in tuis hódie láudibus congregátam, allelúja, allelúja.

Oratio

DEUS, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventionē, passiónis tuæ miracula suscitásti: concede; ut vitális ligni prætio, æternæ vitæ suffrágia consequámur : Qui vivis.

Et fit Com. tantum præced.:

Ant. O Doctor óptime **et Oratio** Exáudi, quæsumus 1008

ŷ. Justum dedúxit.

Completorium de Dominica 102

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem crucifixum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Hymnus

PANGE, lingua, glorióſi Láuream certáminis, Et super Crucis trophæo Dic triúmphum nóbilem : Quáliter Redémptor orbis

Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti Fraude Factor cóndolens,

Quando pomi noxiális In necem morsu ruit : Ipse lignum tunc notávit, Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salutis

Ordo depopóſcerat; Multifórmis proditóris Ars ut artem fálleret, Et medélam ferret inde, Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri

Plenitúdo témporis, Missus est ab arce Patris Natus, orbis Cónditor; Atque ventre virgináli Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta Cónditus præsépia : Membra pannis involúta Virgo Mater álligat : Et Dei manus pedésque Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ Trinitáti glória, Æqua Patri, Filióque; Par decus Paráclito : Unius Triníque nomen Laudet univérſitas.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Invéntæ Crucis *
festa recólimus, cujus
præcónium univérsum
per orbem micánti lú-
mine fulget; allelúja.

Ps. 1 Beátus vir, **Ps. 2**
Quare fremuérunt **et Ps. 3**
Dómine, quid 40*

Ÿ. Hoc signum Crucis
erit in cælo, allelúja.

R. Cum Dóminus ad
judicándum vénerit, al-
lelúja.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Gálatas

Lectio i Cap. 3, 10-14

UICÚMQUE ex
opéribus legis
sunt, sub ma-
ledicto sunt. Scriptum
est enim : Maledíctus
omnis, qui non per-
mánserit in ómnibus,
quæ scripta sunt in li-
bro legis ut fáciat ea.
Quóniam autem in lege
nemo justificátur apud
Deum, manifestum est :
quia justus ex fide vivit.
Lex autem non est ex
fide, sed, Qui fécerit ea,
vivet in illis. Christus
nos redémit de maledí-
cto legis, factus pro no-
bis maledíctum : quia

scriptum est : Maledí-
ctus omnis qui pendet
in ligno : ut in Génti-
bus benedíctio Abrahæ
fieret in Christo Jesu,
ut pollicitatióem Spí-
ritus accipiámus per
fidem.

R. Gloriósum diem
sacra venerátur Ec-
clésia, dum triumphá-
le reserátur lignum :

* In quo Redémptor no-
ster, mortis víncula rum-
pens, cállidum áspidem
superávit, allelúja, alle-
lúja, allelúja. **Ÿ.** In ligno
pendens nostræ salútis
sémitam Verbum Patris
invénit. In quo.

De Epístola ad Philip-
penses

Lectio ii Cap. 2, 5-11

HOC enim sentíte in
vobis, quod et in
Christo Jesu : qui, cum
in forma Dei esset, non
rapínam arbitrátus est
esse se æquálem Deo :
sed semetípsum exina-
nívit, formam servi accí-
piens, in similitúdinem
hóminum factus, et há-
bitu invéntus ut homo.
Humiliávit semetípsum
factus obédiens usque
ad mortem, mortem

autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum : et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

R. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine : * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, allelúja. **V.** Super ómnia ligna cedrórū tu sola excélsior. **Dulce.**

De Epístola ad Colossenses

Lectio iii Cap. 2, 9-15

IN Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis ; in quo et circumcísí estis circumcisióne non manu facta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne

Christi ; consepúlti ei in baptísimo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos, cum mórtui essétis in delíctis et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta : delens quod advérsus nos erat chirógraphum decreti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci : et exspólians principátus, et potestátes tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

R. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit, allelúja, allelúja. **V.** Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimo requisívit. **In** qua salútis. **Glória Patri. In** qua salútis.

In II Nocturno

Ant. Felix ille triúmphus * fit salus ægris,

vitæ lignum, mortis remedium, allelúja.

Ps. 4 Cum invocárem,
Ps. 5 Verba mea et Ps. 8
Dómine, Dóminus 44*

✠. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, allelúja. **R.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Lectio iv

POST insígnem victóriam, quam Constantínus imperátor, divínitus accépto signo Domínicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater, in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit; ubi marmóream Véneris státuam, in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum cíciter octogínta annos, everténdam curávit. Quod item fecit ad præsepe Salvatóris et in loco resurrectionis, inde Adónidis hinc Jovis subláto simulácro.

R. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi,

in quo est salus, vita, et resurréctio nostra :

* Per quem salváti et liberáti sumus, allelúja.

✠. Tuam Crucem adorámus, Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. **Per.**

Lectio v

ITAQUE loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis Domínicæ título : qui cum ex tribus cui affíxus fuisset, non apparéret, eam dubitatióem sústulit miraculum. Nam Macárius Jerosolymórum epíscopus, factis Deo préci-bus, síngulas cruces cuídam féminæ, gravi morbo laboránti, admóvit; cui cum réliquæ nihil profuissent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

R. Dum sacrum pignus cælitus revelátur, Christi fides roborátur :

* Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímítus figuráta, allelúja, allelúja.

✠. Ad Crucis contactum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. **A**dsunt.

Lectio vi

HÉLENA, salutári Cruce invénta, magnificētissimam ibi exstrúxit ecclésiā, in qua partem Crucis reliquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno filio détulit; quæ Romæ repósita fuit in ecclésiā sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoríanis. Clavos étiam áttulit filio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplicium cuiquam adhiberétur. Ita, res quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratióni et glóriæ esse cœpit.

R. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit : * Tunc manifestá erunt abscondita cordis nostri, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. **Tunc. Glória Patri. Tunc.**

In III Nocturno

Ant. Adorámus te, Christe, * et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúja.

Ps. 95 Cantáte Dómino... cantáte, **Ps. 96** Dóminus regnávít, exsúltet terra **et Ps. 97** Cantáte Dómino... quia, **de Comm. Virg. 162***

Ÿ. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. **R.** Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 3, 1-15

IN illo témpore : Erat homo ex pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei : Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 11 in Joannem, post initium

NICODÉMUS ex his erat, qui credíderant in nómine Jesu, vidéntes si-

gna et prodigia quæ faciēbat. Supérius enim hoc dixit : Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in nómine ejus. Quare credidérunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit : Vidéntes signa ejus, quæ faciēbat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi : Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo credíderat in nómine ejus. Et ipse unde credíderat? Séquitur : Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

℞. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit : * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi, allelúja. ✠. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Si ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, tunc ex viii Lectione fiunt duæ, qua-

rum prior desinit ad signum †

Lectio viii

SI ergo Nicodémus de illis multis erat, qui crediderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus quare Jesus non se credēbat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei : Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsi ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi credíderant in eum, et Jesus non se credēbat eis. Tales sunt omnes catechúmeni : ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis. † Inténdat et intélligat caritas vestra. Si dixerimus catechúmeno : Credis in Christum? respóndet, Credo, et signat se Cruce Christi : portat in fronte, et non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum : Mandúcas carnem Fílii hóminis, et bibis sanguinem Fílii hóminis?

nescit quid dicimus, quia Jesus non se credidit ei.

R. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis :

*** Ut omnis qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam, allelúja. V.** Non misit Deus Filium suum in mundum ut iudicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum. **Ut. Glória Patri. Ut.**

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis ix Lectio de Homilia Feriæ; alias

Pro Ss. Alexandro I Papa, Eventio et Theodulo Martyribus, ac Juvenale Episcopo et Confessore:

Lectio ix

ALEXÁNDER Románus, Hadriáno imperátore regens Ecclésiám, magnam partem Románæ nobilitátis ad Christum convertit. Is constituit ut tantúmmodo panis et vinum in mystério offerretur : vinum autem aqua misceri iussit, propter ságuinem

et aquam, quæ ex Jesu Christi látere profluxerunt : et in Cánone Missæ áddidit, Qui pridie quam pateretur. Idem decrevit ut aqua benedicta, sale admixto, perpétuo in ecclésia asservaretur, et in cubiculis adhiberetur ad fugandos dæmones. Sedit annos decem, menses quinque et dies viginti, vitæ sanctitate et salutáribus institútis illústris. Martýrio coronátus est una cum Evéntio et Theodúlo presbyteris, sepultusque est via Nomentána, tertio ab Urbe lápide, eódem in loco ubi secúri percússus fúerat ; creatis diverso témpore mense Decémbri presbyteris sex, diaconis duobus et episcopis per diversa loca quinque. Eórum córpora, póstea in Urbem transláta, in ecclésia sanctæ Sabínæ cón-dita sunt. In eúmdem diem incidit beáta mors sancti Juvenális, Narniénsis epíscopi ; qui, cum plúrimos in ea urbe sanctitate et doctrína Christo peperísset, cla-

rus miráculis in pace
quiévit, ibíque honorí-
fice sepúltus est.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 O magnum pie-
tátis opus : * mors mór-
tua tunc est, in ligno
quando mórtua Vita
fuit, allelúja.

Psalmi de Dominica
1º loco 65

2 Salva nos, * Christe
Salvátor, per virtútem
Crucis : qui salvásti Pe-
trum in mari, miserére
nobis, allelúja.

3 Ecce Crucem Dómi-
ni, * fúgite, partes ad-
vérsæ, vicit leo de tribu
Juda, radix David, alle-
lúja.

4 Nos autem gloriári
* opórtet in Cruce Dó-
mini nostri Jesu Chri-
sti, allelúja.

5 Per signum Crucis
* de inimícis nostris lí-
bera nos, Deus noster,
allelúja.

Capit. Philipp. 2, 5-7

FRATRES : Hoc enim
sentite in vobis, quod
et in Christo Jesu : qui,
cum in forma Dei esset,

non rapínam arbitrátus
est esse se æquálem
Deo : sed semetípsum
exinanívit, formam ser-
vi accípiens, in simili-
túdinem hóminum fa-
ctus, et hábitu invéntus
ut homo.

Hymnus

LUSTRA sex qui jam per-
égit,
Tempus implens córpo-
ris,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípitem.

Felle potus ecce lan-
guet :

Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra,
mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter om-
nes

Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce lí-
gnum,

Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor al-
ta,

Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas ;
Et supérni membra Ré-
gis

Tende miti stípitem.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam;
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor per-
uñxit,

Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit beata
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paráclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.

ψ. Adoramus te, Chri-
ste, et benedicimus tibi,
allelúja. ℞. Quia per
Crucem tuam redemisti
mundum, allelúja.

Ad Bened. Ant. Super
omnia * ligna cedrorum
tu sola excelsior, in qua
Vita mundi pepéndit, in
qua Christus triumphá-
vit, et mors mortem su-
perávit in ætérnum, al-
lelúja.

Oratio

DEUS, qui in præclara
salutiferæ Crucis
Inventiōe, passiōis
tuæ miracula suscitasti:
concède; ut vitális ligni
prétio, æternæ vitæ suf-
frágia consequámur:
Qui viviſ.

Ad Laudes tantum fit
Com. Ss. Martyrum:

Ant. Filie Jerúsalem,

veníte et vidéte Mártyres
cum corónis, quibus co-
ronávit eos Dóminus in
die solemnitatís et lætí-
tiæ, allelúja, allelúja.

ψ. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. ℞. Mors
Sanctorum ejus, allelúja.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus:
ut, qui sanctorum tuó-
rum Alexándri, Evéntii,
Theodúli atque Juve-
nális natalítia cólimus;
a cunctis malis immi-
néntibus, eórum inter-
cessiōnibus liberémur.
Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Do-
minica, ad Primam ta-
men ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres 1021

℞. br. Hoc signum Cru-
cis erit in cælo, * Alle-
lúja, allelúja. Hoc si-
gnum. ψ. Cum Dómi-
nus ad judicándum vé-
nerit. Allelúja, allelúja:
Glória Patri. Hoc.

ψ. Adoramus te, Chri-
ste, et benedicimus tibi,
allelúja. ℞. Quia per
Crucem tuam redemisti
mundum, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Galat. 6, 14

MIHI autem absit gloriari, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

R. br. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, * Allelúja, allelúja.

Adorámus. V. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúja, allelúja. Glória. Adorámus.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, allelúja. **R.** Psalmum dicat nómini tuo, Dómine, allelúja.

AD NONAM

Capit. Philipp. 2, 8-9

HUMILIÁVIT semetipsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

R. br. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * Allelúja, allelúja. **Omnis. V.** Psalmum dicat nómini tuo, Dó-

mine. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Omnis.

V. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúja.

R. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. et Capit. de Laud.

1021

Pss. de Dominica 93, sed loco ultimi Ps. 116 Laudáte Dóminum 100

Hymnus

VEXÍLLA Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,

Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lán-
ceæ

Mucrónē diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cón-
cinit

David fidéli cármine,
Dicéndo natió nibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgi-
da,

Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípíte
Tam sancta membra tângere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ Sequens strophæ dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
Paschæ quæ fers gaudium,

Piis adauge grátiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis, Trinitas,
Collaudet omnis spiritus :

Quibus Crucis victóriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

Ÿ. Hoc signum Crucis
erit in cælo, allelúja.

R. Cum Dóminus ad
judicandum vénerit, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Crucem sanctam súbiit, *
qui inférnum confrégit :
accinctus est poténtia,
surréxit die tértia, allelúja.

Et fit Com. seq.

Complet. de Dom. 102

DIE 4 MAJI

SANCTÆ MONICÆ

VIDUÆ

Duplex

Ant. Símile est regnum
cælórum hómini negotiá-
tóri quærénti bonas mar-
garítas : invénta una pre-

tiósa, dedit ómnia sua, et
comparávit eam, allelúja.

Ÿ. Spécie tua.

Oratio

DEUS, mæréntium
consolátor et in te
sperántium salus, qui
beátæ Mónica piæ lác-
rimas in conversióne
fílii sui Augustíni mise-
ricórditer suscepísti : da
nobis utriúsque inter-
véntu ; peccáta nostra
deploráre, et grátia tuæ
indulgéntiam inveníre.
Per Dóminum.

Invit. Laudémus et Hym-
nus de Communi non
Virginum 177*

In II Nocturno

Lectio iv

MÓNICA, sancti Au-
gustíni duplíci-
ter mater, quia
eum et mundo et cælo
péperit, maríto mórtuo,
quem senectúte conféc-
tum Jesu Christo con-
ciliávit, castam et opé-
ribus misericórdia ex-
ércitam viduitátem a-
gébat ; in assídúis vero
ad Deum oratióibus
pro fílio, qui in Mani-
chæórum sectam incí-
derat, lácrimas effun-

débat. Quem étiam Mediólánum secúta est; ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad episcopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus et privátis collóquiis cathólicæ fidei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábíliter délixtera tua, allelúja. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

Mox in Africam redéúntes, cum ad Ostia Tiberína constítissent, incidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit, Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens, Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminérítis mei. Nono autem die beáta múlíer ánimam Deo réddidit. Ejus cor-

pus ibi in ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod póstea, Martíno quinto summo Pontífice, Romam translátum, in ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. **Proptérea.**

Lectio vi

Liber 9 Conf., cap. 12

SUBDIT vero Augustínus de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur finis illud quéstibus lacrimósis gemitibúsq; celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur: hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsq; certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversatió-némque ejus piam in te et sanctam, in nos

blandam atque morigeram, qua súbito destitútus sum; et libuit flere de illa et pro illa. Et si quis peccátum invénerit, flevisse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis viverem, non irrídeat; sed pótius, si est grandicaritáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo :
*** Múlier** timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. **Y.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. **Múlier.**
Glória Patri. Múlier.

In III Nocturno

**Léctio sancti Evangélii
 secúndum Lucam**

Lectio vii Cap. 7, 11-16

IN illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim, et ibant cum eo discípuli ejus et turba copiósá. Et réliqua.

**Homília sancti Augu-
 stíni Epíscopi**

**Sermo 44 de verbis Do-
 mini circa initium**

DE júvene illo re-
 suscitató gavísa est mater vídua ; de homínibus in spí-
 ritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore ; illi autem mente. Illíus mors visí-
 bilis visibíliter plangebátur ; illórum mors invisíbilis nec quære-
 bátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóve-
 rat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non diceret : Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

R. Os suum apéruiť sapiéntiæ, et lex cle-
 méntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, *** Et panem** otíosa non comédit, allelúja. **Y.** Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. **Et.**

Lectio viii

TRES autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, millia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitor totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spiritáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat; sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

R. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi, allelúja. **V.** Eructávit cor meum verbum

bonum: dico ego ópera mea Regi. **Quem.** Glória Patri. **Quem.**

Lectio ix

QUEMÁDMODUM qui videt líteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem; sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor; mente non cógitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt; álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus 11
Vesperæ a Capit. de
sequenti, Commemoratio
præcedentis.

DIE 5 MAJI

SANCTI PII V

PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex (m. t. v.)

Cap., Hymnus, *ŷ.* Amávit et Ant. ad Magnif. Sacérdos, de Communi 99*

Oratio

DEUS, qui ad contérendos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divinum cultum reparandum, beátum Pium Pontíficem máximum eligere dignátus es : fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiiis ; ut, ómnium hóstium superáttis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dñm.

Et fit Com. præced. :

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit, allelúja.

ŷ. Diffúsa est grátia.

Oratio Deus 1024

In II Nocturno

Lectio iv

IUS in óppido Insúbriæ, quod Boschum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nó-

bili Ghisleriórum familia, cum quatuórdecim esset annórum, órđinem Prædicatórum ingressus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humíltas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdiu, et reguláris observántiæ ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophiæ vero ac theologiæ incúm-bens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóriis offícium inviolábili ánimi fortitúđine diu sustínuit ; multás-que civitátes, non sine vitæ discrímíne, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :

* Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

ŷ. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus.

Lectio v

A PAULO quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínium et Sutrinum episcopátum promótus, et post biénnum inter Románæ Ecclesiæ presbýteros cardinales adscríptus fuit. Tum ad ecclesiám Montis Regális in Subalpínis a Pio quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam diocésim lustrávit; rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat apostólica libertáte et constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in ecclesiástica disciplína restituénda indefessus labor, in extirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium ne-

cessitátibus indeficiens beneficéntia, in Sedis apostolicæ júribus vindicándis robur invíctum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **Y.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

SELÍMUM Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis quam fuis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo revelánte, cognóvit suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiõem molirétur, in gravem morbum incidit; et, acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extrémam devéniens, cum sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime

réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in basilica sanctæ Mariæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte undécimo, Pontífice máximo, Sanctórum número adscríptus est.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum, allelúja. **ŷ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Ipse intercédât. **Glória Patri. Ipse intercédât.**

In III Noct. Homil. in Evangelio Homo peregri, de **Communi Confessoris Pontificis** 1º loco 111*

Vesp. de seq., Com. præced.

DIE 6 MAJI

SANCTI JOANNIS
ANTE PORTAM LATINAM

Duplex majus

Omnia de Comm. App. Temp. Pasch. 33*, præter ea quæ hic habentur propria.

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant. In fervéntis * ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illæsus exívit, allelúja.

Oratio

DEUS, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra pertúrbant : præsta, quæsumus ; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos próteget. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cælestia regna gloriósus migrávit, allelúja.

ŷ. Justum dedúxit.

Orat. Deus, qui ad 1028

In I Noct. legitur initium Epistolæ primæ B. Joan-

nis, ut in *Dom. infra Oct. Ascensionis* 730, nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis vel de aliqua ejus Epistola; tunc enim ponuntur Lect. eo die occurrentes. *Responsoria* tamen dicuntur semper de *Communi*.

In II Nocturno

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri contra Joviniánium

Lib. 1, n. 26 Lectio iv

IOÁNNES Apóstolus, unus ex discipulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repé-
rerat, virgo permánsit; et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu; et, quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérriget; et post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne quod Dóminus resurrexisset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævenit; cumque essent in navi, et

piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent; solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro: Dóminus est.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V**. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v

FUIT autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta: Apóstolus, quia scripsit ad ecclésias ut magíster; Evangelísta, quia librum Evangélíi cón-
didit, quod, excépto Mat-thæo, álíi ex duódecim Apóstoli non fecérunt; Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno príncipe ob Dómini martýrium relegátus, Apocalýpsim, infiníta futurórum mystéria continén-
tem. Refert autem Ter-tulliánus quod Romæ missus in fervéntis ólei

dólium, púrior et vegétior exíverit, quam intráverit.

R. Virtúte magna reddebant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. **Y.** Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebantur cum fidúcia verbum Dei. **Testimónium.**

Lectio vi

SED et ipsum ejus Evangelium multum distat a ceteris. Matthæus quasi de homine incipit scribere : Liber generationis Jesu Christi, filii David, filii Abraham ; Lucas a sacerdotio Zachariæ ; Marcus a prophetia Malachiæ et Isaïæ. Primus habet faciem hominis, propter genealogiam ; secundus faciem vituli, propter sacerdotium ; tertius faciem leónis, propter vocem clamantis in deserto, Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat, et ad ipsum Patrem pervenit, dicens : In principio

erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, allelúja : modo venerunt ad fontes, * Repléti sunt claritate, allelúja, allelúja. **Y.** In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in manibus eorum. **Repléti. Glória. Repléti.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 20, 20-23

IN illo tempore : Accéssit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri

Lib. 3 Comm. in Matth. cap. 20

UNDE opinionem regni habet mater filiorum Zebedæi, ut cum Dóminus dixerit : Filius hominis tradétur principibus sacerdotum et scribis, et condemnábunt

eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum et flagellándum et crucifigéndum; et ignomíniam passiónis tíméntibus discíplis nuntiáret; illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus, Et tértia die resúrget; putávit eum múlter post resurrectiódinem íllico regnatúrum, et hoc quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum; et, aviditáte femínea, præséntia cupit, ímmemor futurórum.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Y.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Si dicenda sit ix Lectio alicujus Officii commemorati, ex viii et ix Lectione fit una.

Lectio viii

MATER póstulat, et Dóminus discíplis lóquitur, intélligens preces ejus ex filiórum

descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste; et in Psalmo : Quid retríbuiam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix : Pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **Y.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

QUÆRITUR quómodo cálicem martýrii filii Zebedæi, Jacóbus videlicet et Joánnes, bíberint; cum Scriptúra narret Jacóbum tantum Apóstolum ab He-

róde cápíte truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed, si legámus ecclesiásticas histórias, in quibus fertur quod et ipse propter martýrium sit missus in fervéntis ólei dólium, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procés- serit, statímque relegá- tus in Patmos ínsulam sit; vidébimus martýrio ánimum non defuisse, et bibísse Joánnem cáli- cem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit ságuinem.

Te Deum laudámus 11
In II Vesp. Com. seq.

DIE 7 MAJI

SANCTI STANISLAI
EPISCOPI ET MARTYRIS

Duplex

Ant. Lux perpétua lucé- bit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Y. Sancti et justi, in Dó- mino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in he- reditátem sibi, allelúja.

Oratio

DEUS, pro cujus ho- nóre gloriósus Pón- tífex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus impló- rant auxílium, petitió- nis suæ salutárem con- sequántur efféctum. Per Dóminum.

Invit. Exsúltent et Hym- nus de Comm. unius Martyris Temp. Pasch. 86*

In II Nocturno

Lectio iv

STANISLÁUS Poló- nus, apud Cra- cóviam nóbili génere natus et piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta sté- riles, illum a Deo pré- cibus impetrárunť, ab ineúnte ætáte futúrá sanctitátis spécimen de- dit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra cánonum et theologiæ doctrína profécit. Pa- réntibus mórtuis, am- plum patrimónium pau- péribus distribuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia

canónicus Cracoviénsis et concionátor factus a Lampérto episcopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípue misericórdia in páuperes, enítuit.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio v

ERAT tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet episcopus, se Petrum pagi

venditórem, qui triénio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditíone cum risu accépta, vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit; ipso sponsiόνis die, post oblátum Missæ sacrificium, Petrum e sepúlchro súrgere jubet; qui statim redivívus, episcopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque, rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito et pretio rite sibi ab episcopo persolúto testimónium dicit, atque íterum in Dómino obdormívit.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **Ÿ.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi

ET Bolesláum, frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille, iracúndia furens, mílites in ecclésiám immíttit, ut sanctum episcopum confódiánt; qui, ter conáti,

occulta vi, tertio divinitus sunt depulsi. Postremo impius rex sacerdotem Dei, Hostiam immaculatam ad altare offerentem, sua manu obtruncat. Corpus, membratim concisum et per agros projectum, aquilæ a feris mirabiliter defendunt. Mox canonici Cracovienses sparsa membra, nocturni de cælo splendoris indicio colligunt, et suis locis apte disponunt; quæ subito ita inter se copulata sunt, ut nulla vulnerum vestigia extarent. Multis præterea miraculis Servi sui sanctitatem Deus declaravit post ejus mortem: quibus permotus Innocentius quartus, summus Pontifex, illum in Sanctorum numerum retulit. Clemens vero octavus, Pontifex maximus, sancti Stanislai festo die in Romanum Breviarium relato, gloriosi Martyris memoriam duplici Officio ubique celebrari jussit.

R. Filiae Jerusalem, venite et videte Martyres cum coronis, quibus

coronavit eos Dominus
* In die solemnitatis et lætitiæ, allelûja. **V.** Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. **Gloria Patri.** In die.

In III Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis vera, de Comm. Mm. T. P. 1º loco 89*

Vesperæ de sequenti, Com. præced.

DIE 8 MAJI

IN APPARITIONE
SANCTI MICHAELIS
ARCHANGELI

Duplex majus

IN I VESPERIS

Ant. 1 Stetit Angelus
* juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua, allelûja.

Pss. de Dominica 93;
sed loco ultimi Ps. 116
Laudate Dominum 100

2 Dum præliaretur
* Michaël Archangelus cum dracone, audita est vox dicentium: Salus Deo nostro, allelûja.

3 Archángle Míchaël,
* constitui te princípem
super omnes ánimas
suscipiéndas, allelúja.

4 Angeli Dómini, * Dó-
minum benedicite in
ætérum, allelúja.

5 Angeli, Archángeli,
* Throni et Dominatió-
nes, Principátus et Po-
testátes, Virtútes cæló-
rum, laudáte Dóminum
de cælis, allelúja.

Capit. Apoc. 1, 1-2

SIGNIFICÁVIT Deusquæ
Opórtet fieri cito,
loquens per Angelum
suum servo suo Joánni,
qui testimónium perhí-
buit verbo Dei, et testi-
mónium Jesu Christi,
quæcúmque vidit.

Hymnus

TE, splendor et virtus
Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míl-
lium

Ducum coróna militat;
Sed explicat victor cru-
cem

Míchaël salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum ca-
put

In ima pellit tártara,

Ducémque cum rebéli-
bus

Cælésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supér-
biæ

Sequámur hunc nos prin-
cipem,

Ut detur ex Agni thro-
no

Nobis coróna glóriæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ÿ. Stetit Angelus juxta
aram templi, allelúja.

R. Habens thuríbulum
áureum in manu sua,
allelúja.

Ad Magnif. Ant. Dum
sacrum mystérium*cér-
neret Joánnes, Archán-
gelus Míchaël tuba cé-
cinit : Ignósce, Dómine,
Deus noster, qui áperis
librum, et solvis signá-
cula ejus, allelúja.

Oratio

DEUS, qui, miro ór-
di-
ne, Angelórum mi-
nistéria hominúmque
dispénsas : concéde propí-
tius ; ut, a quibus tibi
ministrántibus in cælo
semper assístitur, ab
his in terra vita nostra
muniátur. Per Dómi-
num.

Et fit Com. præced. :

Ant. Sancti et justī, in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ÿ. Pretiósā.

Oratio Deus, pro cujus, ut supra 1034

Complet. de Dominica
102

AD MATUTINUM

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus Te, splendor, ut supra 1037

In I Nocturno

Ant. Concússum est mare, * et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo, allelúja.

Psalmus 8

DÓMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti

laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa terra!

Psalmus 10

IN Dómino confído : quómo-
do dicitis ani-
mæ meæ : * Tráns-
mígra in montem sicut
passer?

Quóniam ecce pecca-

tóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfectisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálepebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium : * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccátore láuqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias dilexit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 14

DÓMINE, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnere super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo, allelúja.

Y. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja.

R. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 7, 9-11

SPICIÉBAM donec throni pósito sunt, et antiquus diérum sedit.

Vestimentum ejus candidum quasi nix, et capilli capitis ejus quasi lana munda, thronus ejus flammæ ignis, rotæ ejus ignis accensus. Fluvius igneus rapidusque egrediebatur a facie ejus; millia millium ministrabant ei, et decies centena millia assistebant ei. Judicium sedit, et libri aperti sunt. Aspiciebam propter vocem sermonum grandium, quos cornu illud loquebatur; et vidi quoniam interfecta esset bestia, et periisset corpus ejus, et traditum esset ad comburendum igni.

R. Factum est silentium in cælo, dum committeret bellum draco cum Michaële Archangelo: * Audita est vox millia millium dicentium: Salus, honor et virtus omnipotenti Deo, allelúja. **Ÿ.** Millia millium ministrabant ei, et decies centena millia assistebant ei. **Audita.**

Cap. 10, 4-14 Lectio ii

DIE autem vigesima et quarta mensis pri-

mi, eram juxta fluvium magnum, qui est Tigris. Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestitus lineis, et renes ejus accincti auro obrizo; et corpus ejus quasi chrysolithus, et facies ejus velut species fulguris, et oculi ejus ut lampas ardens, et brachia ejus, et quæ deorsum sunt usque ad pedes, quasi species æris candentis; et vox sermonum ejus ut vox multitudinis. Vidi autem ego Dániel solus visionem; porro viri qui erant mecum non viderunt; sed terror nimius irrui super eos, et fugerunt in absconditum. Ego autem, relictus solus, vidi visionem grandem hanc, et non remansit in me fortitudo, sed et species mea immutata est in me, et emarcui nec habui quidquam virium.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua, et data sunt ei incensa multa: * Et ascendit fumus aroma-

tum de manu Angeli in conspéctu Dómini, allelúja. **Ÿ.** In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. **Et** ascéndit.

Lectio iii

ET audivi vocem sermonum ejus : et audiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel, vir desideriórum, intéllege verba quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo ; nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere, Dániel ; quia, ex die primo quo posuísti cor tuum ad intelligéndum, ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudita sunt verba tua, et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit

mihi vigínti et uno diébus ; et ecce Michaël, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc visio in dies.

R. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum : *** Et** confitébor nómini tuo, Dómine, allelúja. **Ÿ.** Super misericórdia tua et veritate tua : quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. **Et. Glória Patri. Et.**

In II Nocturno

Ant. Michaël Archángele, *** veni** in adjutórium pópulo Dei, allelúja.

Psalmus 18

GÆLI enarrant glóriam Dei, *** et** ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, *** et** nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egressio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus :

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderábilia super aurum et lápidem pre-

tiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et

mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 33

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur

ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatió-nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fá-cies vestræ non confun-déntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatió-nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timén-tium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte

me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum pés-

sima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Míchaël Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei, allelúja.

Ÿ. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** De manu Angeli, allelúja.

Lectio iv

BEÁTUM Michaëlem Archángelum sápius homínibus apparuisse, et sacrórum librórum auctoritáte, et véteri Sanctórum traditióne comprobátur. Quam ob rem multis in locis facti memória celebrátur. Eum, ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem et patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo, Pontífice máximo, in Apúlia invértice Gargáni montis, ad cujus radices incolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparitio.

R. Hic est Míchaël Archángelus, princeps milítiae Angelórum, * Cujus honor præstat beneficia populórum, et orátio perdúcit ad regna cælórum, allelúja. **V.** Archángelus Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. **Cujus.**

Lectio v

FACTUM est enim, ut ex grégibus armen-tórum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet; quem diu conquísitum, in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagíttá in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes ac deinceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni epíscopum cónsulunt; qui, indícto trium díerum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

R. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui

trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis, allelúja. **V.** Emítte, Dómine, Spíritum sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. **Ut.**

Lectio vi

POST trídium Míchaël Archángelus epíscopum monet in sua tutelá esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis officiis celebráre cœpérunt: qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifátius Papa Romæ, in summo circo sancti Michaëlis, ecclésiám dedicávit tertió Kaléndas Octóbris: quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies

Archángeli Michaëlis
apparitióne consecrá-
tus est.

R. In témpore illo
consúrget Míchaël, qui
stat pro filiis vestris :
* Etvéniettempus, quale
non fuit, ex quo gentes
esse cœpérunt, usque
ad illud, allelúja. **Ÿ.** In
témpore illo salvábitur
pópulus tuus omnis,
qui invéntus fúerit
scriptus in libro vitæ.
Et véniet. Glória Patri.
Et véniet.

In III Nocturno

Ant. Angelus* Archán-
gelus Míchaël, Dei nún-
tius pro animábus justis,
allelúja, allelúja.

Psalmus 95

CANTÁTE Dómino
cánticum no-
vum : * cantáte
Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et
benedícite nómini ejus :
* annuntiáte de die in
diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gen-
tes glóriam ejus, * in
ómnibus pópulis mira-
bília ejus.

Quóniam magnus Dó-
minus, et laudábilis ni-

mis : * terríbilis est su-
per omnes deos.

Quóniam omnes dii
Géntium dæmónia : *
Dóminus autem cælos
fecit.

Conféssio, et pulchri-
túdo in conspéctu ejus :
* sanctimónia et magni-
ficéntia in sanctifica-
tióne ejus.

Afférte Dómino, pá-
triæ Géntium, afférte
Dómino glóriam et ho-
nórem : * afférte Dó-
mino glóriam nómini
ejus.

Tóllite hóstias, et in-
troíte in átria ejus : *
adoráte Dóminum in
átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie
ejus univérsa terra : *
dícite in Géntibus quia
Dóminus regnávit.

Etenim corréxit or-
bem terræ qui non com-
movébitur : * judicábit
pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et ex-
súltet terra : commoveá-
tur mare, et plenitúdo
ejus : * gaudébunt cam-
pi, et ómnia quæ in eis
sunt.

Tunc exsultábunt óm-
nia ligna silvárum a fá-
cie Dómini, quia venit :

* quóniam venit iudicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96

DÓMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit incircúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filię Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimassanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 102

BÉNEDIC, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimet de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum :

* renovábitur ut áquilæ
juvéntus tua :

Fáciens misericórdias
Dóminus : * et judícium
óm nibus injúriam pa-
tiéntibus.

Notas fecit vias suas
Móysi, * filiis Israël vo-
luntátes suas.

Miserátor, et miséri-
cors Dóminus : * longá-
nimis, et multum misé-
ricors.

Non in perpétuum ira-
scétur : * neque in ætér-
num comminábitur.

Non secúndum pec-
cáta nostra fecit nobis :
* neque secúndum ini-
quitátes nostras retrí-
buit nobis.

Quóniam secúndum
altitúdinem cæli a ter-
ra : * corroborávit mise-
ricórdiam suam super
timéntes se.

Quantum distat ortus
ab occidénte : * longe
fecit a nobis iniquitátes
nostras.

Quómodo miserétur
pater filiór um, misér-
tus est Dóminus timén-
tibus se : * quóniam
ipse cognóvit figmén-
tum nostrum.

Recordátus est quó-
niam pulvis sumus : *

homo, sicut fœnum dies
ejus, tamquam flos agri
sic efflorébit.

Quóniam spíritus per-
transíbit in illo, et non
subsístet : * et non co-
gnóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem
Dómini ab ætérno, * et
usque in ætérnum su-
per timéntes eum.

Et justítia illíus in fi-
lios filiór um, * his qui
servant testaméntum
ejus :

Et mémores sunt man-
datórum ipsíus, * ad
faciéndum ea.

Dóminus in cælo pa-
rávit sedem suam : * et
regnum ipsíus ómnibus
dominábitur.

Benedícite Dómino,
omnes Angeli ejus : *
poténtes virtúte, facién-
tes verbum illíus, ad
audiéndam vocem ser-
mónum ejus.

Benedícite Dómino,
omnes virtútes ejus :
* minístri ejus, qui faci-
tis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino,
ómnia ópera ejus : * in
omni loco dominatiónis
ejus, benedic, ánima
mea, Dómino.

Ant. Angelus Archángelus Míchaël, Dei nún-tius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Ÿ. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus, allelúja.

R'. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúja.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-10

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Hiláarii Epíscopi

Comment. in Matth. can. 18

NÓN NISI revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, ma-

trem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt ; non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium ; quia, in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

R'. In conspéctu Gén-tium nolíte timére ; vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum ; * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúja. **Ÿ.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus.

Bened. Quorum festum.

Si dicenda sit ix Lectio alicujus Officii commemorati, ex viii et ix Lectione fit una.

Lectio viii

VÆ huic mundo ab scándalis. Humílitatis passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinéetur húmana, quod sub deformitáte crucis,

æternæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepisse Christum? Ideo vero necesse esse ait veníre scándala; quia, ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset explénda.

R. Míchaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis, allelúja. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. **Stetit. Glória Patri. Stetit.**

Lectio .ix

VIDÉTE ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípuè qui vere in Dómino credíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum

præsunt fidélium oratió nibus. Præesse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratió nes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatió nes ad ætérnum et invisíblem Deum, ambitióso Angelórum famulátu ac ministério, pervehúntur.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES ET PER HORAS

Ant. 1 Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Pss. de Dom. 1º loco 65
2 Dum præliarétur * Míchaël Archángelus cum draconé, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja.

3 Archángele Míchaël, * constitui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúja.

4 Angeli Dómini, * Dóminum benedicite in ætérnum, allelúja.

5 Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatió-

nes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capit. Apoc. 1, 1-2

SIGNIFICÁVIT Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas

Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël
in ædes

Cælitus nostras véniat,
serénæ

Auctor ut pacis lacrimósa in orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel,
ut hostes

Pellat antíquos, et amíca cælo,

Quæ triumphátor stáruit per orbem,

Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis,

Adsit e cælo Ráphaël, ut omnes

Sanet ægrótos, dubiósque vitæ

Dírigat actus.

Virgo dux pacis Genitrixque lucis,

Et sacer nobis chorus Angelórum

Semper assístat, simul et micántis

Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque Sancti

Spíritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum.

Amen.

Ÿ. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúja.

℞. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúja.

Ad Bened. Ant. Factum est * siléntium in cælo, dum draco committeret bellum; et Míchaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúja.

Oratio

DEUS, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muníatur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Significávit Deus
1051

R. br. Stetit Angelus
juxta aram templi, * Alle-
lúja, allelúja. **Stetit.**
Ÿ. Habens thuríbulum
áureum in manu sua.
**Allelúja, allelúja. Gló-
ria Patri. Stetit.**

Ÿ. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini, allelúja. **R.** De ma-
nu Angeli, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Apoc. 5, 11-12

AUDÍVI vocem Angeló-
rum multórum in
circúitu throni, et ani-
málium et seniórum;
et erat númerus eórum
míllia míllium, voce ma-
gna dicéntium: Salus
Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus
arómatum in conspéctu
Dómini, * Allelúja, alle-
lúja. **Ascéndit. Ÿ.** De ma-
nu Angeli. **Allelúja, alle-
lúja. Glória Patri. Ascén-
dit.**

Ÿ. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi, Deus
meus, allelúja. **R.** Adorá-
bo ad templum sanctum
tuum, et confitébor nó-
mini tuo, allelúja.

AD NONAM

Capit. Apoc. 12, 7-8

FACTUM est prælium
magnum in cælo: Míchaël et Angeli ejus
præliabántur cum dra-
cône, et draco pugnábat
et ángeli ejus: et non
prævaluérunt, neque lo-
cus invéntus est eórum
ámplius in cælo.

R. br. In conspéctu
Angelórum psallam ti-
bi, Deus meus, * Alle-
lúja, allelúja. **In. Ÿ.** Ado-
rábo ad templum san-
ctum tuum, et confité-
bor nómini tuo. **Alle-
lúja, allelúja. Glória Pa-
tri. In.**

Ÿ. Adoráte Deum, al-
lelúja. **R.** Omnes Angeli
ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

**Ant. et Capit. de Laudi-
bus** 1050

**Pss. de Dom. 93, sed
loco ultimi dicitur se-
quens**

Psalmus 137

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me : * Dómine, misericórdia tua in sǽculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Hymnus

TE, splendor et virtus Patris,

Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míl-
lium

Ducum coróna mílitat;
Sed éxplcat victor cru-
cem

Míchaël salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum ca-
put

In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebélli-
bus

Caelésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supér-
biae

Sequámur hunc nos prín-
cipem,

Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Deo Patri sit glória,

Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sǽcula.

Amen.

Ÿ. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi, Deus
meus, allelúja. **R'**. Adorá-
bo ad templum sanctum
tuum, et confitebor nó-
mini tuo, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosissime, * Míchaël Archángele, esto memor nostri : hic et ubique semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis.

Complet. de Dom. 102

DIE 9 MAJI

**S. GREGORII NAZIANZENI
EPISCOPI, CONF.
ET ECCLESIAE DOCTORIS**

Duplex

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Grégori, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

†. Amávit eum.

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beá-tum Gregórium mí-nistrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habuí-mus in terris, interces-sórem habére mereá-mur in cælis. Per Dómi-num.

**Invit. et Hymnus de
Communi** 100*

In II Nocturno

Lectio iv

REGÓRIUS, nóbilis Cáppadox, ex singuláridivinárum Litterárum sciéntia Theólogoi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio eruditus, ad stúdia sacrárum Litterárum se convertit; in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitáte florént, vocáti ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo fílios peperérunt.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. †. Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. **Ma-nus.**

Lectio v

GREGÓRIUS ígitur, ali-
quándo domum re-
vérsus, primum Sasimó-
rum epíscopus creátus
est, deínde Nazianzé-
nam ecclésiám admi-
nistrávit. Tum Constan-
tinópolis ad eam re-
géndam ecclésiám ac-
cersítus, cum civitátem
hæresum purgátam er-
róribus ad cathólicam
fidem reduxísset, quod
ei summum ómnium
amórem conciliáre de-
bébat, multórum pará-
vit invidiam. Itaque, cum
inter epíscopos magna
propterea esset facta
sedítio, sponte cedens
episcopátu, illud pro-
phétæ dictum usurpá-
vit : Si propter me com-
móta est ista tempésta,
dejícite me in mare, ut
vos jactári desinátis.
Quare Naziánzum re-
vérsus, cum illi ecclé-
siæ Eulálium præficién-
dum curásset, totum se
ad contemplatióem et
scriptiόem divinárum
rerum cóntulit.

R. Pósui adjutórium
super poténtem, et ex-
altávi eléctum de plebe

mea : * Manus enim
mea auxiliábitur ei, al-
lelúja. **V.** Invéni David
servum meum, óleo
sancto meo unxi eum.
Manus.

Lectio vi

SCRIPSIT autem multa,
et solúta oratióne
et vérsibus, mirábili pie-
táte et eloquéntia; qui-
bus doctórum hómo-
num sanctorúmque ju-
dício id assecútus est,
ut nihil in illis, nisi ex
veræ pietátis et cathó-
licæ religiόnis régula,
reperiátur, nemo quid-
quam jure vocáre possit
in dúbium. Consubstan-
tialitátis Fílii fuit acér-
rimus propugnátor. Ut
autem vitæ laude nemo
ei præpósitus est; sic et
oratiόnis gravitáte om-
nes fácte superávit. In
iis scribéndi ac legéndi
stúdiis ruri vitam mó-
nachi exércens, impe-
ratóre Theodósio, ad
cæléstem vitam sénio
conféctus migrávit.

R. Iste est, qui ante
Deum magnas virtútes
operátus est, et omnis
terra doctrína ejus re-
pléta est : * Ipse inter-

cédât pro peccâtis ómnium populórum, allelúja. *Ÿ.* Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. * Ipse intercédât pro peccâtis ómnium populórum, allelúja. Glória Patri. Ipse.

In III Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terræ, de Comm. Doct. 1º loco 125*

Vesp. a Capit. de seq., Com. præced. ac Ss. Gordiani et Epimachi Mm.

DIE 10 MAJI

SANCTI ANTONINI

EPISCOPI ET CONFESSORIS

Duplex (m. t. v.)

Cap., Hymn., *Ÿ.* Amávit et Ant. Sacérdos, de Comuni 99*

Oratio

SANCTI Antoníni, Dómine, Confessoris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo miráblem prædicámus, ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. Per Dñm.

Et fit Com. præced. :

Ant. O Doctor et Oratio Deus, qui pópulo 1054

Ÿ. Justum dedúxit.

Deinde Com. Ss. Mm. :

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et æternitas téporum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

℞. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum,

In II Nocturno

Lectio iv

ANTONÍNUS, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam puerítia egrégium futúre sanctitátis spécimen exhibuit. Annum agens sextum decimum, religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exínde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit, post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat, quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratióibus, aut

certe lectioni et scripti-
oni librórum tribué-
bat; et, si quando im-
portúnior fessis mem-
bris somnus obréperet,
ad parietem páululum
declináto cápite ac tan-
tisper discusso somno,
mox sacras vigílias aví-
dius repetébat.

R. Invéni David ser-
vum meum, óleo san-
cto meo unxi eum :

* Manus enim mea au-
xiliábitur ei, allelúja.

Ÿ. Nihil proficiet inimí-
cus in eo, et fílius ini-
quitátis non nocébit ei.

Manus.

Lectio v

DISCIPLINÆ reguláris
sui ipsíus severíssi-
mus exáctor, carnes, ni-
si in gravi ægritúdine,
numquam edit. Humi
aut in nudo tabuláto
cubábat. Cilício semper
usus, et intérdum zona
férrea ad vivam cutem
incíntus, virginitátem
integerrime semper có-
luit. In explicándis con-
siliis tantæ dexteritátis
fuit, ut commúni elógio
Antonínus consiliórum
dicerétur. Adeo autem
in eo humílitás enítuit,

ut, étiam coenóbiis ac
provinciis præfécus,
abjectíssima monastérii
offícia demissíssime ob-
íret. Ab Eugénio quarto
Florentínus archiepí-
scopus renuntiátus, æ-
gerrime tandem, nec
nisi apostólicis minis
perterrefáctus, ut epi-
scopátum accíperet ac-
quievit.

R. Pósui adjutórium
super poténtem, et ex-
altávi eléctum de plebe
mea :

* Manus enim
mea auxiliábitur ei, al-
lelúja.

Ÿ. Invéni David
servum meum, óleo
sancto meo unxi eum.
Manus.

Lectio vi

IN eo múnere vix dici
potest quantum pru-
déntia, pietáte, caritáte,
mansuetúdine et sacer-
dotáli zelo excellúerit.
Illud mirándum, tantum
ingénio valúisse, ut om-
nes ferme sciéntias per
se, nullo adhíbito præ-
ceptóre, absolutíssime
didícerit. Tandem post
multos labóres, multis
étiam éditis insígnis
doctrínæ libris, sacra
Eucharístia et Unctió-

ne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto Nonas Maji, anno millésimo quadringen-
tésimo quinquagésimo nono. Miráculis vi-
vens et post mortem conspícuus, Sanctórum
número adscríptus est ab Hadriáno sexto, an-
no Dómini millésimo quingentésimo vigési-
mo tértio.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus re-
pléta est : * Ipse inter-
cédat pro peccátis óm-
nium populórum, alle-
lúja. **V.** Iste est, qui
contémpsit vitam mun-
di, et pervénit ad cælés-
tia regna. **Ipse. Glória**
Patri. Ipse.

In III Noct. Homil. in
Evang. Homo péregre, de
Comm. Conf. Pont. 1º lo-
co 111*

Pro Ss. Gordiano et Epi-
macho Martyribus :

Lectio ix

GORDIÁNUS judex,
cum ad eum Januá-
rius présby-
ter, ut condemnarétur,

sub Juliáno Apóstata,
ductus esset, ab eódem
in christiána fide in-
strúctus cum uxóre et
quinquagíntatribusáliis
ex eádem família Romæ
baptizátur. Quare præ-
féctus, relegáto Januá-
rio, Gordiánum a Cle-
mentiáno vicário inclú-
di jubet in cárcerem ;
quí póstea eúmdem Gor-
diánum vinctum caténis
ad se accersítum, cum
a fidei propósito deter-
rere non posset, plum-
bátis diu cæsum, cápite
plecti ímperat. Cujus
corpus, ante Apóllinis
templum cánibus ob-
jéctum, noctu a Chri-
stiánis via Latína sepe-
litur, in eádem crypta in
quam reliquiæ beáti E-
pímachi Mártiris trans-
látæ fúerant ab Alexan-
dría : ubi is diu prop-
ter Christi confessió-
nem constríctus in cár-
cere, postrémo combú-
stus, martýrio coroná-
tus est.

Te Deum laudámus 11

Ad Laudes pro Comme-
moratione Ss. Mm. :

Ant. Fíliæ Jerúsalem,
veníte et vidéte Mártýres
cum corónis, quibus co-

ronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

Ÿ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Da, quæsumus, **ut supra** 1056

DIE 12 MAJI

Ss. NEREI, ACHILLEI

ET

DOMITILLÆ Virg.

ATQUE

PANCRATII

MARTYRUM

Semiduplex

Cap. Stabunt, **Hymnus** Rex, **Ÿ. Sancti et Ant.** Lux, **de Comm. Mm. T. P. 85***

Oratio

SEMPER nos, Dómine, Mártýrum tuórum Nérei, Achílleï, Domitíllæ atque Pancratíi fóveat, quæsumus, beáta solémnitas : et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

NÉREUS et Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, a beáto Pe-

tro una cum ipsa ejúsque matre Plautílla baptizáti, cum Domitíllæ persuasíssent ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam christiáni accusáti, ob præcláram fidei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur. Ubi ad quæstiónem íterum vocáti et verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti, a Minúcio Rufo equúleo et flammis cruciáti, cum constánter negárent se, a sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse ut idólis immolárent, secúri percússi sunt. Quorum córpora ab Auspício, eórum discípulo et Domitíllæ educatóre, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine,

***** Et ætérnitas téporum, allelúja, allelúja.

Ÿ. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatiónem obtinébunt. **Et** ætérnitas.

Lectio v

FLÁVIA Domitilla virgo Romána, Titi et Domitiáni imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accepisset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii cónsulis fílio, deláta quod christiána esset, a Domitiáno imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martýrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra et Euphrósyna virgíni-bus et collectáneis suis, gloriósi martýrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum córpora, íntegra invénta, a Cæsário diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum ac Domitillæ córpora, ex diacónia sancti Hadriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum basílicam, tituli Fasciolæ, restitúta sunt.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **V.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Lectio vi

PANCRÁTIUS, in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno et Maximiani imperatóribus. Ubi a Pontífice Románo baptizátus, et in fide christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus; cum diis sacrificáre constánter renúisset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illustrem martýrii corónam consecútus est. Cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, et unguéntis delibútum via Aurélia sepelívit.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætitiæ, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In. Glória Patri. In.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem

Lectio vii Cap. 4, 46-53

IN illo tempore : Erat
quidam regulus, cu-
jus filius infirmabatur
Capharnaum. Et reli-
qua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 28 habita in Ba-
silica horum Ss. Mm.,
in die natali eorum

QUID est quod re-
gulus Dominum
rogat ut ad ejus
filium veniat, et tamen
ire corporaliter recusat;
ad servum vero centu-
rionis non invitatur, et
tamen se corporaliter
ire pollicetur? Reguli fi-
lio per corporalem prae-
sentiam non dignatur
adesse, centurionis ser-
vo non dedignatur oc-
currere. Quid est hoc,
nisi quod superbia no-
stra retunditur, qui in
hominibus non natu-
ram, qua ad imaginem
Dei facti sunt, sed ho-
nores et divitias venera-
mur? Redemptor vero

noster, ut ostenderet
quia quae alta sunt
hominum, despicienda
sunt, et quae despecta
sunt hominum, despi-
cienda non sunt; ad fi-
lium reguli ire noluit,
ad servum centurionis
ire paratus fuit.

R. Ego sum vitis vera,
et vos palmites : * Qui
manet in me, et ego in
eo, hic fert fructum
multum, allelúja, alle-
lúja. **V.** Sicut dilexit me
Pater, et ego dilexi vos.
Qui.

Si dicenda sit ix Lectio
alicujus Officii comme-
morati, ex viii et ix Le-
ctione fit una.

Lectio viii

INCREPATA est ergo su-
perbia nostra, quae
nescit pensare homines
propter homines. Sola,
ut diximus, quae cir-
cumstant hominibus
pensat, naturam non
aspicit, honorem Dei in
hominibus non agno-
scit. Ecce ire non vult
Filius Dei ad filium re-
guli; et tamen venire
paratus est ad salutem
servi! Certe, si nos cu-
juspiam servus rogaret

ut ad eum ire deberemus, proutinus nobis nostra supérbia in cogitatione tácita responderet dicens : Non eas, quia temetipsum degeneras, honor tuus despíctur, locus viléscit. Ecce de cælo venit, qui servo in terra occurrere non despíct; et tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus!

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja : splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Candi díores nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

NOLITE ergo intra vosmetipsos pensáre quod habétis, sed quid estis. Ecce mundus, qui dilígitur, fugit. Sancti isti ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in

rebus, fœcúnditas in propágine, tranquillitas in diutúrna pace; et tamen, cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruiť, et adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors, ubíque luctus, ubíque desolátio, úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur; et tamen cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus.

Te Deum laudámus 11

DIE 14 MAJI

**SANCTI BONIFATII
MARTYRIS**

Simplex

Capit., Hymn., V. Sancti et Ant. ad Magnif. Lux, de Comm. 85*

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus : ut qui beáti Bonifátii Mártiris tui solémnia cólimus, ejus apud te in-

tercessiōnibus adjuvémur. Per Dóminum.

Lectio iii

BONIFÁTIUS, civis Románus, quod cum Aglaë nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illius intemperántiæ dolore captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquiréndam et sepeliéndam Mártyrum cōrpora contúlerit. Itaque, relictis peregrinatiōnis sóciis, cum Tarsi multos propter christiánæ fidei professiōnem váriis tormentis cruciátos vidisset; illórum víncula osculátus, eos vehementer hortabátur, ut constánter supplicia perferrent, quod brevem labórem sempitérna requies consecutúra sit. Comprehénsus ígitur, férreis úngulis excarnificátus est; cui étiam inter mánuum ungues et carnem acúti cáлами sunt infíxi, plumbúmque liquefactum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifátii audiebátur : Grátias tibi ago,

Dómine Jesu Christe, Fili Dei. Mox in ollam fervéntis picis demísso cápite conjéctus est; unde cum inviolátus exísset, ira incénsus iudex eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terrámótus factus est ita, ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum martýrio afféctum cognovísset, quingéntis sólidis ejus corpus redemerunt, et condítum unguéntis linteisque involútum Romam portándum curárunť. Quod factum cum ab Angelo Aglaë matróna, quæ et ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset, pródiens obviam sancto cōrpori, ecclésiám ejus nómine ædificávit; in qua corpus sepúltum est Nonis Júnii, cum ejus ánima pridie Idus Maji apud Tarsum Cilíciæ urbem migrásset in cælum, Diocletiáno et Maximiano imperatóribus.

Te Deum laudámus 11
Vesperæ de sequenti.

DIE 15 MAJI

S. JOANNIS BAPTISTÆ
DE LA SALLE

CONFESSORIS

Duplex (m. t. v.)

Cap., Hymn., ♯. Amávit
et Ant. Similábo 130*

Oratio

DEUS, qui ad christiánam páuperum eruditiónem, et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptistam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclésia familiam collegísti : concéde propítius ; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte fervéntes, ejus in cælis corónæ partícipes fieri valeámus. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

JOÁNNES Baptísta de la Salle, Rhemisclaro génere ortus, puer adhuc móribus et factis in sortem Dómini se vocándum et sanctimóniæ laude

honestándum porténdit. Adoléscens in Rheménsi academía líteras ac philosóphicas disciplínas dídidit : quo témpore, etsi ob ánimi virtútes et álacre ingénium ac suáve ómnibus carus esset, ab æquálium tamen societáte abhorrébat, ut solitúdini addíctus facílius Deo vacáret. In clericálem milítiam jamprídem cooptátus, sexto décimo ætátis anno inter Rheménses canónicos adscríptus est. Lutétiam Parisiórum, theologiæ in Sorbónica universitáte datúrus óperam, conténdit, atque in Sulpitiánum seminárium adscítus est. At brevi paréntibus orbátus, domum régredi coáctus, fratres educándos suscepit ; quod, scientiárum ínterim sacrárum stúdia non intermíttens, óptimo cum fructu præstitit, uti éxitus comprobávit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi

claritatem æternam, allelúja. **Ÿ.** Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

SACERDÓTIO demum auctus, qua præstanti fide animique ardore primum ad aram fecit, eisdem toto vitæ tempore Sacris est operatus. Interea, salutis animarum studio incensus, totum in earumdem utilitatem sese impendit. Sororum a Jesu infante, puellis educandis institutarum, regimen suscepit; easque non modo prudentissime est moderatus, sed ab excidio vindicavit. Hinc porro animum advértit ad púeros de plebe religione bonisque moribus informandos. Atque in hoc quidem illum suscitaverat Deus, ut scilicet, nova in Ecclésia sua religiosorum hominum familia condita, puerorum, præsertim pauperum, scholis perenni efficacique ratione consuleret. Demandatum vero

a Dei providentia munus, per contradictiones plurimas magnasque ærumnas, feliciter implévit, fundata fratrum sodalitate, quam a Scholis christiánis nuncupavit.

R. Amavit eum Dóminus, et ornavit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum, allelúja. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

ADJÚNCTOS igitur sibi homines in gravi opere et arduo, apud se primum suscepit; tum aptiori in sede constitutos disciplina sua optime imbuit iis legibus sapientibusque institutis, quæ póstea a Benedicto décimo tertio sunt confirmata. Ex demissione animi ac paupertatis amore primum canonicatu se abdicavit, omniæque sua bona in pauperes erogavit; quin etiam serius, quod frustra sæpius tentaverat, fundati a se instituti regimen sponte deposuit.

Nihil tamen interim de fratrum sollicitudine remittens de quæscholis ab eo, pluribus jam locis, apertis, impensius Deo vacare cœpit. Assidue jejuniis, flagellis aliisque asperitatibus in se ipsum sæviens, noctes orando ducēbat. Donec, virtutibus omnibus conspicuus, præsertim obedientia, studio divinæ voluntatis implendæ, amore ac devotiōne in apostolicam Sedem; meritis onustus, sacramentis rite susceptis, obdormivit in Dōmino annos natus duo de septuaginta. Eum Leo decimus tertius, Pontifex maximus, Beatōrum catālogo insēruit; novisque fulgentem signis, anno jubilæi millesimo noningentesimo, Sanctōrum honoribus decorāvit.

℞. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, allelúja. ✠. Iste est, qui contempsit vi-

tam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-5

IN illo tēpore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cælōrum? Et reliqua.

Homilia sancti Joānnis Chrysostomi

In Cap. 18 Matth. Hom. 60

VIDÉTE ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei voluntas est. Ad tuēdos conservandisque pusillos, diligentiores nos reddit. Pēspicis quam ingēntia in tutelam tenūium mœnia erēxerit, et quantum stūdiū curāque hābeat, ne perdantur; tum quia supremas despicientibus eos pœnas stātuit, tum

quia summam pollicetur mercédem his qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo quam Patris exemplo corrobórat.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum, allelúja. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmans in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii

DÓMINUM ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro fratribus omitámus, étiam eorum quæ humília viliáque nímium vidéntur. Sed, si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit, quamvis árdua nobis res atque labóris plena esse videátur; ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra facilióraque, oro, videán-

tur. Tanto enim stúdio tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepérceat.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et** vos símiles. **Glória Patri. Et** vos símiles.

Lectio ix

SI non est nobis satis ad salútem quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre; cum neque nos recte vivámus neque álios hortémur, quid respondébimus? quæ nobis spes salútis reliqua erit? Quid majus quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fíngere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterisque hujúsmodi ómnibus excellentiorem

hunc ducō, qui jūvenum ánimos fingere non ignóret.

Te Deum laudámus 11
In Vesp. Com. seq.

DIE 16 MAJI

SANCTI UBALDI

EP. ET CONF.

Semiduplex

Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

Ÿ. Amávit eum.

Oratio

AUXÍLIUM tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde : et intercessióne beáti Ubaldi Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diabóli nequítias dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Invit. et Hymnus 100*

In II Nocturno

Lectio iv

UBÁLDUS Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus; jamque

adoléscens, ut uxórem dúceret sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacerdos efféctus, patrimónium suum paupéribus et ecclésiis distríbuit, et canonicórum regulárium órdis sancti Augustíni institútum suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório secúndo summo Pontífice ecclésiæ Eugubínæ invítus præfíctur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :* Manus enim in ea auxiliábitur ei, allelúja. **Ÿ.** Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

AD suam itaque re-
vértens ecclésiám, cum de consuéta vivendi ratióne nihil ádmódum immutásset, in omni tamen virtútum

gênerè eo magis emînere cœpit, quo effîcaciùs aliôrum étiam salûtem verbo et exêmplo procurâret, factus forma gregis ex ânimo. Nam victu parco, vestîtu moderâto, lécûlo áspero et paupérrimo, crucis mortificatiônem júgiter in suo còrpore circumferébat, dum inexplébili oratiônis stúdio spíritum quotidie recreâret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiônis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **ÿ.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

BIÉNNIO ántequam ex hac víta migráret,

cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos còrporis cruciátus velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniéntè autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis ecclésiám sibi commissam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cælestínus Papa tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípuè in effugándis spirítibus imúndis elúcet. Corpus vero, per tot sæcula incorrúptum, magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum, allelúja. **ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

7-11-19

卷之四

1998

During the summer of 1964, the first year of the Great Society, the United States was in the midst of a major political and social transformation. The country was divided into two main political parties, the Democrats and the Republicans, and the Democrats were in power. The country was also divided into two main social classes, the rich and the poor, and the poor were in a state of poverty. The country was also divided into two main racial groups, the white and the black, and the black were in a state of discrimination. The country was also divided into two main religious groups, the Protestant and the Catholic, and the Protestant were in a state of decline. The country was also divided into two main political movements, the New Left and the New Right, and the New Left were in a state of growth. The country was also divided into two main political movements, the New Left and the New Right, and the New Left were in a state of growth.

121

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérmam, allelúja. **Y.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

QUI vero in sæculo, terra nempe déserta et inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos convállium, plantátus in domo Dómini, mirum ubique sparsit sanctitátis odórem. Igitur Paschális arrépto vitæ severiórís institúto, atque in órđine Minórum strictiórís observántiæ Discalceatórum cooptátus, exsultávit ut gigas ad curréndam viam suam; totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat qua se ratióne magis ei magisque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam seráphicæ perfectiónis extrémplar, ipsi quoque provectiões imitándum sibi propó-

nerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se velut ómnium peripséma reputans, árdua quæque et abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, et exercébat humilitáte ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictavít, atque in servitútem redégit; spíritum vero assídua sibi abnegatióne ferventiórem in dies ad anterióra extendébat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **Y.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et** ad portas.

Lectio vi

DEÍPARAM Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem quotidiánis colébat obséquiiis atque filiáli exorábat fidúcia.

Porro erga sanctíssimum Eucharístiæ sacraméntum difficile dictu est quam ardénti tenerétur devotiónis affectu; quem defúctus étiam in cadávere retinére visus est, dum, jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatió-nem bis óculos reserávit et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdem veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa et grávia ob eam causam perpéssus est; crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia ab impiórum mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amoris delíquo : quo témpore cæléstem illam sciéntiam hausísse créditus est, qua, homo rudis et illitterátus, de mystériis fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiam libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem qua prædixerat hora, felíciter migrávit

ad Dóminum, anno salútis millésimo quingéntésimo nonagésimo secúndo, sexto décimo Kaléndas Júnii, eódem quo natus fúerat, festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus aliisque virtútibus insígnem, ac miráculis tam in vita quam post mortem clarum, Paulus quintus Póntifex máximus illum Beátum appellávit; Alexánder autem octávus Sanctórum catálogo adscrípsit; tandem Leo décimus tértiusⁿ peculiárem coétuum eucharisticórum, item societátum ómnium a sanctíssima Eucharístia, sive quæ háctenus institútæ sive quæ in pósterum futúre sunt, patrónum cæléstem declarávit et constituit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem 'meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. **Y.** Iste est, qui contémpsit vi-

tam mundi, et pervénit
ad cæléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In III Noct. Homil. in
Evang. Sint lumbi, de
Comm. Conf. non Pont.
1º loco 134*

Vesperæ a Capitulo de
sequenti, Com. præce-
dentis.

DIE 18 MAJI

SANCTI VENANTII

MARTYRIS

Duplex

IN I VESPERIS

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT justi in magna
constántia advérsus
eos qui se angustiavé-
runt, et qui abstulérunt
labóres eórum.

Si sequens Hymnus
Martyr Dei dici non po-
tuerit in I Vesperis, con-
jungitur ad Matutinum
cum Hymno Athléta Chri-
sti, et in hujus tantum
fine dicitur Conclusio Sit
laus Patri.

Hymnus

MARTYR Dei Venántius,
Lux et decus Camér-
tium,
Tortóre victo et júdice,
Lætus triúmphum cón-
cinit.

Annis puer, post vín-
cula,

Post cárceres, post vér-
bera,

Longa fame freménti-
bus

Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immáni-
tas :

Pedésque lambunt Már-
tyris,

Iræ famisque immémo-
res.

Verso deórsum vérti-
ce

Hauríre fumum cógitur ;
Costas utrímque et ví-
scera

Succénsa lampas ústu-
lat.

¶ Sequens Conclusio,
etiam ad Matutinum et
Laudes, numquam mu-
tatur.

Sit laus Patri, sit Fí-
lio,

Tibíque, Sancte Spíri-
tus :

Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.

Amen.

℣. Sancti et justi, in Dó-
mino gaudéte, allelúja.

℞. Vos elégit Deus in he-
reditátem sibi, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux
perpétua * lucébit San-
ctis tuis, Dómine, et
æternitas témporum, al-
lelúja.

Oratio

DEUS, qui hunc diem
beáti Venántii Már-
tyris tui triúmpho con-
secrásti : exáudi preces
pópuli tui, et præsta;
ut, qui ejus mérita ve-
nerámur, fidei constán-
tiam imitémur. Per Dñm.

Et fit Com. præced. :

Ant. Hic vir, despiciens
mundum et terréna, tri-
úmphans, divítias cælo
cóndidit ore, manu, alle-
lúja. ♪. Justum.

Oratio Deus qui 1070

AD MATUTINUM

Invitat. Exsúltent in Dó-
mino Sancti, * Allelúja.

Hymnus

ATHLÉTA Christi nóbilis
Idóla damnat Gén-
tium,
Deíque amóre sáucius
Vitæ perícла despícit.

Loris revíctus ásper-
ris,

E rupe præceps vólvitur :
Spinéta vultum lánci-
nant;

Per saxa corpus scíndi-
tur.

Dum membra raptant
Mártiris,

Languent siti satéllites;
Signo crucis Venántius
E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus

E caute præbes póculum,
Nos rore grátiae írriga.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.

Amen.

In II Nocturno

Lectio iv

VENÁNTIUS Camers,
quíndecim an-
nos natus, cum
christiánæ religiónis ac-
cusarétur apud Antío-
chum, qui sub Décio
imperatóre Cameríno
præerat, in porta civi-
tátis præsidi se óbtulit.
Quem ille pollicitatióni-
bus ac terróribus diu
tentátum, flagris cædi
et vínculis astríngi jus-
sit; sed, iis mirabíliter
ab Angelo solútus, lam-
pádibus póstea adúri-
tur, atque invérso ore,
fumo suppósito, suspén-
ditur. Ejus constántiam
in torméntis demirátus
Anastásius Corniculá-
rius, et quod eum ab
Angelo íterum solútum
cándida veste supra fu-
mum ambulántem vi-
dísset, in Christum cré-
dídít; et a beáto Por-
phýrio presbýtero cum
família baptizátus, pau-

lo post martýrii palmam cum eódem promérui.

R. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **V.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

AT Venántius præsi-
sistitur, et ab eo
íterum frustra tentátus
ut Christi fidem desé-
reret, in cárcerem con-
jicitur; quo Attalus præ-
co míttitur, qui ei dicat
se quoque cristiánum
fuisse, et ei nómini
proptérea renuntiásse,
quod cognovísset ináne
esse fidei comméntum,
quo Christiáni præsen-
tibus se ábdicant ob va-
nam futurórum spem.
Verum nóbilis Christi
athléta, cállidi hostis
insídias non ignórans,
diáboli mínistrum a se
pénitus rejécit. Quare
ad præsidem íterum
addúcto omnes contúsi
sunt dentes maxillæque
confráctæ; atque, ita

cæsus, in sterquilínium
dejícitur. Sed inde ab
Angelo quoque eréptus,
rursus stetit ante júdi-
cem; qui, Venántio ad-
huc loquente, e tribu-
náli cécidit, et in ea vo-
ce, Verus est Venántii
Deus, nostros deos de-
strúite, exclámans ex-
spirávit.

R. In servis suis, al-
lelúja, * Consolábitur
Deus, allelúja. **V.** Judi-
cábit Dóminus pópu-
lum suum, et in servis
suis. **Consolábitur.**

Lectio vi

QUOD cum præsi-
dium nuntiátum esset,
extémplo Venántium
leónibus óblici jussit;
qui, naturáli feritáte
omíssa, ad ejus se pedes
abjecérunt. Interim ille
pópulum Christi fidem
edocébat. Quare inde
amótus, íterum in cár-
cerem tráditur. Cum-
que postrídie præsi-
dium reférret Porphýrius, se
per visum noctu pópu-
los, quos Venántius a-
qua tingébat, claríssima
luce fulgéntes, ipsum
vero præsidem obscu-
ríssima calígene opér-

tum vidisse; præses, ira incensus, eum illico capite plecti imperat, deinde Venantium per loca vepribus et carduis consita trahi usque ad vesperam. Is, cum semianimis relictus esset, mane se iterum præsidi præsentavit; cujus jussu statim e rupe precipitatur. Sed inde etiam divinitus ereptus, denovo per loca aspera ad mille passus trahitur; ubi, militibus siti æstuantibus, in proxima convallē, ex lapide, in quo et genuum formam reliquit, sicut etiam nunc in ejus ecclesia vidēre licet, crucis signo a Venantio facto, aquæ manarunt. Eo miraculo plures permoti in Christum crediderunt, quos omnes præses eo loci una cum Venantio capite feriri jussit. Fulgura et terræmōtus eo tempore ita magni fuere, ut præses aufugeret; qui paucis tamen post diebus, divinam haud valens effugere justitiam, turpissimam mortem oppetiit. Christiāni interim Ve-

nantii et aliorum corpora honorifico loco sepelierunt: quæ Camerini, in ecclesia Venantio dicata, cōdita adhuc sunt.

R. Filiae Jerúsalem, venite, et videte Mártyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus * In die sollemnitatís et lætitiæ, allelúja. **V.** Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. **In. Glória. In.**

In III Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis vera, **de Comm. Mm. T. P. 1º loco 89***

AD LAUDES

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT justi in magna constantia adversus eos qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus

DUM, nocte pulsa, lucifer
Diem propinquam nuntiat,
Nobis refert Venantius
Lucis beatæ múnera.

Nam criminum caliginem
Stygisque noctem depulit,

Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam :
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit Mártýres.

Nunc Angelórum pár-
ticeps,
Adésto votis súpplicum :
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus :
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia.

Amen.

Ÿ. Pretiósá. R. Mors.

Ad Bened. Ant. Fíliæ
Jerúsalem, * veníte et vi-
déte Mártýres cum corón-
is, quibus coronávit eos
Dóminus in die solemni-
tátis et lætítiæ, allelúja,
allelúja.

Vesp. a Capit. de seq.,
Com. præced. et S. Pu-
dentialæ Virginis.

DIE 19 MAJI

S. PETRI CÆLESTINI
PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex

Cap., Hymn., Ÿ. Amávit
et Ant. Sacerdos 99*

Oratio

DEUS, qui beátum Pe-
trum Cælestínium
ad summi pontificátus

ápicem sublimásti, qui-
que illum humilitáti
postpónere docuísti :
concéde propítius ; ut
ejus exémplo cuncta
mundi despícere, et ad
promíssá — humílibus
præmia perveníre felíci-
ter mereámur. Per Dñm.

Et fit Com. præced. :

Ant. Sancti et justí, in
Dómino gaudéte, allelúja :
vos elégit Deus in here-
ditátem sibi, allelúja.

Ÿ. Pretiósá. R. Mors.

Deinde Com. sanctæ Pu-
dentialæ Virginis :

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum, allelúja.

Ÿ. Spécie tua.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus,
salutáris noster : ut,
sicut de beátæ Pudén-
tíanæ Vírginis tuæ festi-
vitáte gaudémus ; ita piæ
devotiónis erudiámur
afféctu. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

PETRUS, a nómine
quo Póntifex
est appellátus,
Cælestínus dictus, ho-

néstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adollescéntiam vix ingrêssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatió nibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatió nem, quæ póstea Cælestinórum dicta est, sub régula sancti Benedícti instítuit. Hinc, quasi lucérna supra candelábrum pósta, cum abscondi nequíret, (Romána Ecclésia diu viduáta pastóre) in Petri Cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentinó gáudio cunctos afécit. Cum autem in pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatió nibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indequé priscam vitæ ratió nem répetens, obdormívit in Dómino,

ejúsque pretiósam mortem crux præfúlgens in áère ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :
***** Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
Ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.
Manus.

Lect. v Deridétur et vi
 At contra nos, **quæ sunt**
iv et v de Comm. Conf.
non Pont. 2º loco 142*
cum R.R. seq. :

R. v Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea :
***** Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.
Ÿ. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

R. vi Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est :
***** Ipse intercédát

pro peccâtis ómnium populórum, allelúja. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia régna. **Ipsé. Glória Patri. Ipse.**

In III Noct. Homil. in Evang. Ecce nos, ut in Comm. App. 2º loco 26*, cum R'R. de Comm. Conf. Pont., nempe :

R. vii Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

R. viii Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis, allelúja. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Pudentiana Virg.:

Lectio ix

PUDENTIÁNA virgo, Pudéntis Románi filia, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte christiánam religiónem cóleret, una cum soróre

Praxéde pecúniám ex véndito património redáctam paupéribus distribuit, seque jejúniis et oratióibus dedit. Cujus étiam ópera, tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómínes, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrificia fácerent, Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis Sacra celebrábat. Quibus illa benígne accéptis, quæ ad vitam necessariá essent, suppeditábat. Itaque in his christiánæ pietátis officiis migrávit e vita, et in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscillæ, via Salária, sepúlta est décimo quarto Kaléndas Júnii.

Te Deum laudámus 11

Ad Laudes pro Com. S. Pudentianæ :

Ant. Símile est regnum cælórum hómíni negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

Ÿ. Diffúsa est grátia.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

Et fit Com. seq.

DIE 20 MAJI

S. BERNARDINI SENENSIS
CONFESSORIS

Semiduplex

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

†. Amávit eum.

Oratio

DÓMINE Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti : ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde : Qui vivis et regnas.

Invit. et Hymnus de Comuni 131*

In II Nocturno

Lectio iv

BERNARDÍNUS Albizésca, nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte

non obscura sanctitátis dedit indícia ; nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter primagrammaticæ stúdia pietátis opéribus ánimus inténdit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípuè addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis. Quæ quidem ómnia procedente témpore quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Mariæ de Scala Deo insérviunt, unde complúres sanctitáte célebres viri prodierunt. Ibi córporis afflictatióne et ægrotántium cura, dum atrox pestilentia grassaréturet, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit, ádeo ut eo præsente nemo umquam, ne impudentissimus quidem, verbum minus honéstum próferre audéret.

℟. Honéstum fecit il-

lum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. *Ÿ.* Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. *Et.*

Lectio v

GRAVI morbo tentátus, eoque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit. Quo ut sibi viam muníret, ædículam in extréma urbe condúxit; in quam cum sese abdidisset, aspéríam omni ex parte vitam trahébat, Deum assidue orans, ut, quid sibi sequéndum esset, osténderet. Quare divínus factum est, ut beáti Francísci órđinem præcéteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia aliisque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam et sacrárum litterárum perítiam perspéctam habéret, prædi-

cándi onus eídem impósuit : quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. *Ÿ.* Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. *Et.*

Lectio vi

CUMQUE ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus in Itália, divína humánaque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in pectore gerébat, collápsam pietátem morésque verbo et exémplo magna ex parte restítuit. Quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi episcopum a summo Pontífice postulárent; quod ille munus invícta humilitáte constantíssime

rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exhaustus, multis magnisque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexaginta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quíevit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Noct. Homil. in Evang. Ecce nos, de Comm. Abb. 1° loco 146*

DIE 25 MAJI

**SANCTI GREGORII VII
PAPÆ ET CONFESSORIS**

Duplex

Cap., Hymn., **Ÿ.** Amávit
et **Ant.** Sacerdos 99*

Oratio

DEUS, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti : da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dñm.

**Et fit Commemoratio
S. Urbani I Papæ et Mart. :**

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justí, in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Urbáni Mártiris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dñm.

In II Nocturno

Lectio iv

REGÓRIUS Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus,

doctrína, sanctitáte, omníque virtútum género cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiám. Cum párvulus ad fabri ligna edolántis pedes, jam litterárum ínscius, lúderet, ex re-jéctis tamen segméntis illa Davídici eleménta oráculi, Dominábitur a mari usque ad mare, casu formásse narrátur; manum púeri ductánte Númine, quo significarétur ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus, sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis, Ecclésiæ libertátem a láicis opprémam ac depravátos ecclesiasticórum mores veheméntius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti Benedícti austeriórís vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, móna-chi hábitum induens, tanto pietátis ardóre divínæ majestáti deservíebat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus prior sit eléctus.

Sed, divína providéntia majóra de eo disponén-te, in salútem plurimórum Cluniáco edúctus Hildebrándus, abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póst-modum Románæ Ecclésiæ cardinális creatus, sub summis Pontíficibus, Leóné nono, Victóre secúndo, Stépiano nono, Nicoláo secúndo et Alexándro secúndo, præcípui munéribus et legatió nibus perfúntus est; sanctíssimi et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa secúndo legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni episcopum, simoníaca labe inféctum, ad sui críminis confessi-onem miráculo adégit. Berengárium in concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjurati-onem cómpulit. Cadalói quoque schisma sua virtúte compréssit.

✠. Invéni David ser-vum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. ✠. Nihil

proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim mea auxiliābitur ei, al-lelúja.

Lectio v

MÓRTUO Alexándrose-cúndo, invítus et mærens, unánimi óm-nium consénsu, décimo Kaléndas Maji anno Christi millésimo sep-tuagésimo tértio, sum-mus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei. Nam, potens ópere et sermóne, ecclesiásti-cæ disciplínæ reparán-dæ, fidei propagándæ, libertáti Ecclésiæ resti-tuéndæ, exstirpándis er-róribus et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum æ-táte nullus Pontíficum fuisse tradátur, qui ma-jóres pro Ecclésia Dei labóres molestiasque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pu-gnáverit. Aliquot pro-víncias a simoníaca la-be expurgávit. Contra Henríci imperatóris ím-pios conátus, fortis per ómnia athléta, impávi-dus permánsit, seque pro muro dómui Israël

pónere non tímuit; ac eúmdem Henrícum, in profúndum malórum prolápsum, fidélium communióne regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data li-berávit.

✠. Pósui adjutórium super poténtem, et exal-távi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliābitur ei, al-lelúja. ✠. Invéni David servum meum, óleo san-cto meo unxi eum. Ma-nus enim.

Lectio vi

DUM Missárum solém-nia perágeret, visa est viris piis colúmba e cælo delápsa, húmero ejus dextro ínsidens, alis exténsis caput ejus veláre; quo significá-tum est, Spíritus Sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ ratió nibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iní-qui Henríci exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo crucis exstínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo duce Northmánno erép-

tus, Cassinum se contulit; atque inde Salernum ad dedicandam ecclesiam sancti Matthæi Apostoli contendit. Cum aliquando in ea civitate sermonem habuisset ad populum, ærumnis confectus in morbum incidit, quo se interituum præscivit. Postréma morientis Gregorii verba fuere: Diléxi justitiam et odii iniquitatem, propterea mórrior in exsilio. Innumerabilia sunt, quæ vel fortiter sustinuit, vel multis coactis in Urbe synodis sapienter constituit; vir vere sanctus, criminum vindex, et acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in pontificatu annis duodecim, migravit in cælum anno salutis millésimo octogésimo quinto, pluribus in vita et post mortem miraculis clarus; ejusque sacrum corpus in cathedrâli basilica Salernitana est honorifice conditum.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis

terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, allelûja. **Ÿ.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Noct. Homil. in Evang. Vigilâte, de Comm. Conf. Pont. 2º loco 119*

**Pro S. Urbano I
Papa et Martyre :**

Lectio ix

URBANUS Romanus, Alexandro Severo imperatore, doctrina et vitæ sanctitate multos ad Christi fidem convertit; in illis Valerianum, beatæ Cæciliæ sponsum, et Tiburtium, Valeriani fratrem, qui postea martyrium forti animo subièrunt. Hic de bonis Ecclesiæ attributis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offeruntur, non debent in álios usus quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium, converti; quia vota sunt fidélium et prætia pec-

catórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor : ac mártýrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatióibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus 11

Ad Laudes pro Commemoratione S. Urbani :

Ant. Filiæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum coronis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

ŷ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Da, quæsumus, ut supra 1082

Vesperæ a Capit. de seq., Com. præced. et S. Eleutherii Papæ et Mart.

DIE 26 MAJI

**SANCTI PHILIPPI NERII
CONFESSORIS**

Duplex

**Cap., Hymn., ŷ. Amávit
et Ant. Símilábo 130***

Oratio

DEUS, qui beátum Philíppum Confessórem tuum Sanctórum tuórum glória sublimásti : concéde propítius ; ut, cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúja.

ŷ. Justum dedúxit.

Oratio Deus, in te sperántium 1082

Deinde Commemoratio S. Eleutherii Papæ et Martyris :

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas téporum, allelúja.

ŷ. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

INFIRMITÁTEM nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiόνis gravat, beáti Eleuthérii Mártýris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

PHILIPPUS Nérius, piis honestisque paréntibus Florentiæ natus, ab ipsa ineunte ætate non obscura dedit futuræ sanctitatis indícia. Adlescens, ampla patrui hereditate dimissa, Romam se contulit; ubi philosophia ac sacris litteris eruditus, totum se Christo dicavit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus trídium permanserit. Vigiliis et orationibus inténtus, septem Urbis ecclésiass frequenter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cælestium rerum contemplatione pernoctare consuevit. Sacerdos ex obediéntia factus, in animarum salute procuranda totus fuit; et in confessionibus audiéndis ad extrémum usque diem perseverans, innúmeros pene filios Christo péperit; quos verbi Dei quotidiáno pábulo, sacramentórum frequentia, orationis assiduitate,

aliisque piis exercitationibus enutriri cupiens, Oratorii congregationem instituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem ætérnam, allelúja. **V.** Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

CARITATE Dei vulneratus languébat júgiter, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut, cum intra fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens aut fervéntius orans, in áëra quandoque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et páuperes omni caritátis officio prosequébátur : dignus, qui et Angelo in spécie páuperis elemósynam erogáret; et, dum egéntibus noctu panem deférret, in

fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit, atque ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et** ad portas.

Lectio vi

PROPHETIÆ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit; idque assecútus est, ut eos qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex foétóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iisque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos et morti próximos sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad

vitam revocávit. Cæléstium spirítuum et ipsíus Deíparæ Vírginis frequénte fuit apparitíone dignátus, ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cælum conscéndere vidit. Dénique, anno salutis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exsultatíone perácto, ceterísque functiónibus explétis, post médiám noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius décimus quintus, miráculis clarum, in Sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Noct. Homil. in
Evang. Sint lumbi, de
Comm. Conf. non Pont.
1° loco 134*

Pro S. Eleutherio Papa
et Martyre :

Lectio ix

ELEUTHÉRIUS, Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis diáconus, Cómmodo imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic, initio pontificátus, súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quam ob rem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et réliqui fidem susciperent. Hoc Pontífice, Irenæus Polycárpi discípulus, Romam véniens, ab eo benigne accéptus est. Quo témpore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésiæ Dei; ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in pontificátu annos quíndecim, dies

vigínti tres. Fecit ordinationés tres mense Decémברי, quibus creávit presbýteros duódecim, diáconos octo, episcopos per diversa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticanó prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus 11

Ad Laudes pro Commemoratione S. Eleutherii :

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja, allelúja.

Ÿ. Pretiósá.

Orat. Infirmitátem 1086

Vesperæ a Capit. de seq.,
Commemoratio præcedentis ac S. Joannis I Papæ et Mart.

DIE 27 MAJI

S. BEDÆ VENERABILIS
CONFESSORIS ET ECCL.
DOCTORIS
Duplex

Cap., Hymnus et Ÿ. Amávit, de Communi 130*

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Beda, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Oratio

DEUS, qui Ecclesiā tuā beāti Bedæ Confessoris tui atque Doctoris eruditōne clarificas : concēde propitius famulis tuis ; ejus semper illustrāri sapientia et mēritis adjuvāri. Per Dōminum nostrum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terrēna, triūmphans, divitias cælo cōdidit ore, manu, allelūja.

Ÿ. Justum deduxit.

Oratio Deus, qui beatum Philippum 1086

Deinde Com. S. Joannis :

Ant. Lux perpétua lucēbit Sanctis tuis, Dōmine, et æternitas tēporum, allelūja.

Ÿ. Sancti et justi.

Oratio

DEUS, qui nos beāti Joānnis Mārtiris tui atque Pontificis ānua solemnitāte lætificas : concēde propitius ; ut, cujus natalitia cōlimus, de ejūdem etiā protectione gaudeāmus. Per Dōminum.

In II Nocturno

Lectio iv

BEDA prēsbyter, Girvi in Britāniā et Scōtiā finibus ortus, septēnnis sancto Benedīcto Biscōpio abbāti Wiremuthēnsi educāndus trāditur. Mōnachus deīnde factus, vitam sic instītuī, ut, dum se ārtium et doctrinārum stūdiis totum impēnderet, nihil umquam de regulāri disciplinā remitteret. Nullum fuit doctrinæ genus, in quo non esset diligentissime versātus ; sed præcipua illi cura divinārum Scripturārum meditatio, quarum sententiā ut plēnius assequeretur, Græci Hebraicique sermōnis notitiam est adēptus. Tricésimo ætātis anno, abbātis sui jussu sacerdos initiātus, statim, suasore Acca Hagulstadēnsi episcopo, sacros explanare libros aggrēssus est : in quo sanctōrum Patrum doctrinis ādeo inhæsit, ut nihil proferebat nisi illōrum judicio comprobātum, eorūm-

dem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectione ad orationem transibat ac vicissim ex oratione ad lectionem : in qua ádeo ánimo inflammabátur, ut sæpe inter legéndum et docéndum lácrimis perfunderétur. Ne autem rerum fluxárum curis distraherétur, delátum abbátis munus constantissime detrectávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

SCIÉNTIÆ ac pietátis laude Bedæ nomen sic brevi cláruit, ut sanctus Sérgius Papa de eo Romam arcesséndo cogitáverit; quo difficíllimis scílicet, quæ de rebus sacris exórtæ erant, quæstiónibus definiéndis conférret óperam. Emendándis fidélium móribus, fidei vin-

dicándæ atque asseréndæ libros plures conscrípsit, quibus tantam sui apud omnes opinió- nem fecit, ut illum sanctus Bonifátius epíscopus et martyr, Ecclésiæ lumen prædicáverit; Lanfráncus, Anglórum doctórem; concílium Aquisgranénse, doctórem admirábilem díxerit. Quin ejus scripta, eo adhuc vivénte, públice in ecclésiis legébantur. Quod cum fieret, quóniam ipsum sanctum mínime appelláre liceret, Venerábilis título efferébant; qui deínde véluti próprios secútis étiam tempóribus semper hábitus est. Ejus autem doctrínæ eo vis effícacior erat, quod vitæ sanctimónia religiosisque virtútibus confirmabátur. Quam ob rem discípulos, quos multos et egrégios imbuéndos hábuit, stúdio et exémplo non lítteris modo atque sciéntiis, sed étiam sanctitáte fecit insíignes.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit

eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **¶** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

ETÁTE demum et labóribus fractus, gravi morbo corréptus est. Quo cum ámplius quinquagínta dies dé-téntus esset, consuétum orándi morem Scrip-turásque interpretándi non intercépít; eo nam-que témpore Evangé-lium Joánnis in populá-rium suórum usum An-glice vertit. Cum autem in Ascensiónis prælúdio instáre sibi mortem per-sentíret, suprémis Ec-clésiæ sacraméntis mu-níri vóluit; tum, sodáles amplexátus, atque hu-mi super cilício stratus, cum illa verba ingemi-náret, Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, obdormívit in Dómino. Ejus corpus, suavíssi-mum, uti fertur, spirans odórem, sepúltum est in monastério Girvénsi, ac póstea Dunclínum cum sancti Cuthbér-ti reliquiis translátum. Eum tamquam Doctó-

rem a Benedictínis ali-isque religiósus famíliis ac diocésibus cultum, Leo décimus tértius Póntifex máximus, ex sacrórum Rítuum Con-gregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Do-ctórem declarávit, et festo ipsíus die Missam et Offícium de Doctó-ribus ab ómnibus reci-tári decrévit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, al-lelúja. **¶** Iste est, qui contémpsit vitam mun-di, et pervénit ad cælé-stia regna. **Quia. Glória Patri. Quia.**

In III Nocturno

Si ix Lectio alicujus Officii commemorati di-cenda non sit, ex vii Lect. fit etiam viii inci-piendo a signo ¶, et Le-ctio viii legitur ut ix.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod

si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

In Evang. Vos estis sal
terræ

IN terra, humana
natúra; in sale,
sapiéntia verbis
significátur. Salis enim
natúra, terra efficitur
infructuósa; unde quas-
dam urbes légimus,
victórum ira, sale semi-
nátas. Et hoc cónvenit
apostólicæ doctrínæ, ut
sale sapiéntiæ compé-
scat in terra humanæ
carnis luxum sæculi
aut foeditátem vitiórum
germináre. Quod si sal
evanúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per
quos condiéndi sunt
pópuli, propter metum
persecutiónum, aut ter-
rórem, amiséritis regna
cælórum, extra Ecclé-
siam pósito, inimicó-
rum oppróbria susti-
nétis non dúbium. ¶ Vos
estis lux mundi: id est,
vos, quia vera luce illu-
mináti estis, lux eis qui
in mundo sunt, esse
debétis. Non potest cí-
vitas abscóndi supra

montem pósito: id est,
apostólica doctrína su-
per Christum fundáta,
sive Ecclésia super Chri-
stum ex multis géntibus
fidei unitáte constrúcta
et caritátis bitúmine
conglutináta; quæ sit
tuta intrántibus, et la-
bóriósa adeúntibus, ha-
bitatóres custódit, et
omnes inimícos seclú-
dit.

R. Iste est, qui ante
Deum magnas virtútes
operátus est, et de omni
corde suo laudávit Dó-
minum: * Ipse inter-
cedat pro peccátis óm-
nium populórum, alle-
lúja. **¶** Ecce homo sine
queréla, verus Dei cul-
tor, ábstinens se ab
omni ópere malo, et
pérmanens in innocén-
tia sua. Ipse.

Lectio viii

NEQVE accéndunt lu-
cérnam, et ponunt
eam sub módio, sed su-
per candelábrum. Sub
módio ergo lucérnam
ponit quisquis lucem
doctrínæ cómmodis
temporálibus obscúrat
et tegit; super cande-
lábrum vero, qui se ita

ministério Dei súbjicit, ut supérior sit doctrína veritátis quam sêrvitus cõrporis. Aliter Salvátor accéndit lucérnam, qui humánæ testam natúræ flamma suæ divinitátis implévit; et hanc super candelábrum, id est Ecclésiám, pósuit, quod in fróntibus nostris fidem suæ incarnatiónis fixit. Quæ lucérna non pótuit sub módio poni, id est, sub mensúra legis inclúdi; nec in sola Judæa, sed in univérso illúxit orbe.

R. In médio Ecclésiæ apêruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus, allelúja. **V.** Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Joanne I Pápa et Mart. :

Lectio ix

IOÁNNES Etrúscus, Justíno senióre imperátore, rexit Ecclésiám; ad quem proféctus est Constantínópolim auxílii causa, quod Theodorícus rex

hæréticus divexábat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam, cum ei nóbilis vir ad Corínthum, equum, quo ejus uxor mansuétó utebátur, itíneris causa commodásset, factum est, ut dómíno póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu et tótius cõrporis agitatióne semper deinceps dómínam expúlerit; tamquam indignarétur mulierem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quam ob rem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli, in áditu portæ Aureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperátore Pontífici honóris causa occurrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor, eum venerátus est. Rebus cum imperátore compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ episcopos, jubens eos Arianórum ecclé-

sias ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia et nos, quando fúimus Constantinópoli tam pro religióne cathólica quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclé-
sias reperíre potúimus, cathólicas eas consecrá-
vimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersí-
tum Pontíficem Ravén-
nam in cárcerem conjé-
cit; ubi, squalóre in-
diáque afflíctus, paucis
diébus cessit e vita, cum
sedísset annos duos,
menses novem, dies
quatuórdecim, ordiná-
tis eo témpore epíscopis
quíndecim. Paulo
post móritur Theodorí-
cus: quem quidam ere-
míta, ut scribit sanctus
Gregórius, vidit inter
Joánnem Pontíficem et
Sýmmachum patrí-
cium, quem idem oc-
cíderat, demérgi in
ignem Liparítanum; ut
vidélicet illi, quibus
mortem attúlerat, tam-
quam júdices essent
ejus intéritus. Joánnis
corpus Ravénna Ro-

mam portátum est, et
in basílica sancti Petri
sepúltum.

Te Deum laudámus 11

**Ad Laudes pro Com.
S. Joannis :**

Ant. Fíliæ Jerúsalem,
veníte et vidéte Mártýres
cum corónis, quibus co-
ronávit eos Dóminus in
die solemnitátis et lætí-
tiæ, allelúja, allelúja.

ÿ. Pretiósá.

Oratio Deus 1090

**Vesp. a Capit. de seq.,
Com. præced.**

DIE 28 MAJI

SANCTI AUGUSTINI

EP. ET CONF.

Duplex (m. t. v.)

Cap., Hymn., ÿ. Amávit
et Ant. Sacérdos 99*

Oratio

DEUS, qui Anglórum
gentes, prædicatió-
ne et miráculis beáti
Augustíni Confessóris
tui atque Pontíficis, ve-
ræ fídei luce illustráre
dignátus es: concéde;
ut, ipso interveniénte,
errántium corda ad ve-
ritátis tuæ rédeant uni-
tátem, et nos in tua si-
mus voluntáte concór-
des. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Beda, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

†. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui Ecclésiám tuam 1090

In II Nocturno

Lectio iv

AUGUSTÍNUS, Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est anno quingentésimo nonagésimo séptimo, ut gentes illas ad Christum convérteret. Erat eo témpore rex Ethelbértus, in Cántio potentíssimus, qui, audíta advéntus Augustíni causa, eum cum sóciis Cantuáriam, sui regni metrópolim, invitávit; ibíque manéndi et Christum prædicándi facultátem eidem liberáliter concéssit. Quare sanctus vir prope Cantuáriam oratórium extrú-

xit, ubi ipse aliquámdiu consédit, atque apostólicam vivéndi ratiónem cum suis æmulátus est.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum :

* Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja.

†. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

CÆLÉSTIS doctrínæ prædicatióne plúrimis firmáta miráculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum plerósque ad christiánam fidem perdúxerit, ac demum regem ipsum, quem, cum innúmerosuórum comitátu, sacro fonte lustrávit, summa cum lætítia Berthæ régiæ uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo álquo affécti erant, cum animæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse me-

móriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus epíscopus, Sedem Cantuáriæ instítuit in ecclésia Salvatóris a se erécta, in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit; et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchiæ in Anglia instituéndæ ei concéssit : quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Mellítum, Justum, Paulínum et Rufiniánum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. **Ÿ.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

DISPÓSITIS ejus ecclésiæ rebus, sýnodum hábuit Augustínus cum epíscopis atque doctóribus véterum Britónum,

qui in Paschæ celebratióne aliisque rítibus ab Ecclésia Romána jamdúdum dissidébant. Sed, cum eos neque apostólicæ Sedis auctoritáte neque miráculis movére posset, ut dissídio cessárent, prophético spírítu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præfecisset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cælum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, Ethelbértó regnante, ac sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium antístitum et áliquot regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosecútæ sunt Anglórum gentes; ac Leo décimus tertiús Póntifex máximus ejus Offícium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse inter-

cédât pro peccâtis ómnium populórum, allelúja. *ŷ.* Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. * Ipse intercédât pro peccâtis ómnium populórum, allelúja. *Glória Patri. Ipse.*

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 1-9

IN illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante faciém suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 17 in Evang.

DÓMINUS et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus, præcépta sunt; quia, dum áliquíd tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim

binos in prædicatiónem discípulos mittit; quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem díctur; sed díléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. *ŷ.* Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. *Et.*

Lectio viii

ECCE enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit; quátenus hoc nobis táctus ínnuat, quia, qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem díctur, quia misit eos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur; quia prædicatio

prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dóminus venit, quando verba exhortationis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucernæ ardéntes in mânibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis, allelúja. **ŷ.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

HINC namque eisdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo cal-

cávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus 11

In Vesperis Commemoratio sequentis.

DIE 29 MAJI

**Stæ MARIÆ MAGDALENÆ
DE PAZZIS**

VIRGINIS

Semiduplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

ŷ. Spécie tua.

Oratio

DEUS, virginitátis amátor, qui beátam Mariám Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cælestibus donis decorásti : da; ut, quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per.

Invit. et Hymnus de Comuni pro Virgine tantum 153*

In II Nocturno

Lectio iv

MARÍA Magdaléna, illustrióri Pazziórum génere Floréntiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénis perpétuam virginitátem vovit, susceptóque hábitu in monastério sanctæ Mariæ Angelórum, órdis Carmelitárum, se ómnium virtútum exémpplar exhibuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénium, Deo jubénte, solo pane et aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibus quadagesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte, atque omni pœnárurum génere cruciábat.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter dextera tua, allelúja. V. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v

TANTO igne divíni amoris æstuábat, ut, ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta, diutúrnas et admirábiles éxtases passa est, in quibus et arcána cæléstia penetrávit, et exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatióibus vexáta; Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ ac profundíssimæ humilitátis exémpplar præbéret.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi

CARITÁTE erga próximum singuláriter eníuit; nam sæpe noctes ducébat insómnes,

vel obeúndis sorórum ministériis, vel inserviéndo infirmis occupáta, quarum aliquándo úlcerá lambens sanávit. Infidélium et peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte tormentá parátam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérssis cæli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat : Pati, non mori. Tandem longa et gravíssima infirmitáte exhausta, transívit ad Sponsum die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam, multis in vita et post mortem miraculis claram, Clemens nonus sanctárum Virginum número adscripsit : cujus corpus in præsentem diem incorruptum conservátur.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne, allelúja. **ÿ.** Spé-

cie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.**

In III Noct. Homil. in Evang. Símile erit, de Comm. Virg. 1º loco 165* In Vesp. Com. seq.

DIE 30 MAJI

SANCTI FELICIS I PAPÆ ET MARTYRIS

Simplex

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

ÿ. Sancti et justi.

Oratio

INFIRMITÁTEM nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus propriæ actiόνis gravat, beáti Felicis Mártyris tui atque Pontíficis intercessió gloriósa nos prótegat. Per Dñum.

Invit. Exsúltent 86*

Lectio iii

FELIX RománuS, patre Constántio, Aureliáno imperátore præfuit Ecclésiæ. Constituit ut

Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui, cum mense Decémbri habuisset ordinatiónes duas, et creáset presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per diversa loca quinque; martýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basílica quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.

Te Deum laudámus 11

Vesperæ de seq., Commemoratio S. Petronillæ Virg.

DIE 31 MAJI

SANCTÆ ANGELÆ
MERICIÆ

VIRGINIS

Duplex

Cap., Hymnus, ✠. Spécie et Ant. Veni, Sponsa, de Comm. 152*

Oratio

DEUS, qui novum per beátam Angelam sacrárum Víginum colégium in Ecclésia tua floréscere voluísti : da nobis, ejus intercessió-

ne, angélicis móribus vívere ; ut, terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Petronillæ Virg. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

✠. Diffúsa est grátia.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Petroníllæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

ANGELA Merícia, Decentiáni, Veronénsis diocésis óppido ad lacum Benácum in dicióne Véneta, piis orta paréntibus, a prima ætáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliebri or-

nátu abhórrens, egrégiam vultus formam pulchrámque cæsáriem studiósè fœdávít, ut cælésti dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescén-tiæ flore paréntibus orbáta, austeriórís vitæ desidério in desértum locum aufúgere tentávit; sed, ab avúnculo prohibita, novit præstáre domi, quod in solitú-dine non lícuit. Cilício ac flagéllis fréquénter usa, carnem nónnisi infírma valetú-dine, vinum in Nativitátis et Resur-rectiónis Domínicæ tan-tum celebritáte; com-plúres vero dies, nihil omnínò degustávit. Ora-tióni dédita, brevíssimum humi carpébat somnum. Dæmonem vero sub lucéntis ángeli forma sibi illúdere co-nántem agnóvit próti-nus, et conjécit in fu-gam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábi-tum ac régulam tértii órdis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitá-tis laudi conjúnxit.

R. Propter veritátem,

et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábíliter délixtera tua, allelúja. V. Spécie tua et pulchritú-dine tua inténde, prospere pro-céde, et regna. Et.

Lectio v

NULLUM pietátis offí-cium erga próximos omíttens, paupéríbus, quidquid sibi ex mendi-cáto victu superésset, largiebátur : libénter mi-nistrábat ægró-tis, plú-raque cum magna san-ctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel infénsos ínvicem reconciliáret á-nimos, vel e vitiórum cæno sceléstos revocá-ret. Angelórum pane, quem únice esuriébat, fréquentíssime refécta, tanta caritátis ví fere-bátur in Deum, ut sæ-pius extra sensus rape-rétur. Sacra Palæstínæ loca, summa cum reli-gióne, obívit; quo in ití-nere et visum, quem ad Cydónias appúl-sa amiserat, eódem regrés-sa recuperávit, et bar-órum captivitátem

ac naufrágium ímmi-
nens divínitus evásit.
Romam dénique, fir-
mam Ecclesiæ petram
veneratúra et amplís-
simæ jubilæi vénia per-
cúpida, sedénte Cle-
mēte séptimo, accés-
sit; quam summus
Póntifex allocútus, ejús-
dem sanctimóniam su-
spéxit et commendávit
summópere; nec ab
Urbe ipsam abíre ante
permísit, quam álio cæ-
litus vocátam agnóvit.

℞. Dilexísti justítiam,
et odísti iniquitátem :
* Proptérea unxit te
Deus, Deus tuus, óleo
lætítiæ, allelúja. ✠. Prop-
ter veritátem, et man-
suetúdinem, et justí-
tiam. Proptérea.

Lectio vi

BRÍXIAM ítaque, ubi
domum ad sanctæ
Afræ templum con-
dúxit, revérsa, novam
ibi vírginum societá-
tem, sicut cælésti voce
ac visiónē mandátum
sibi fúerat, sub certa
disciplína sanctisque
vivéndi régulis consti-
tuit, quam sanctæ Ur-
sulæ invíctæ vírginum

ducis patrocínio ac nó-
mine insignívit : eam
vero perénnem futúram
morti próxíma prædí-
xit. Tandem prope sep-
tuagenária, dives mérit-
is evolávit in cælum
sexto Kaléndas Februá-
rii anni millésimi quin-
gentésimi et quadragé-
simi. Cujus cadáver per
ipsos trigínta dies inhu-
mátum, flexíbile ac vi-
vo simíllimum perseve-
rávit. Demum in sanctæ
Afræ templo inter céte-
ras, quibus illud abún-
dat, Sanctórum reli-
quias repósito, plúrima
ad ejus sepúlchrum agi
statim cœpére mirácu-
la; quorum fama late
diffúsa, non Bríxiæ mo-
do et Decentiáni, sed
álibi étiam vulgo cœpit
nuncupári beáta, ejús-
que imágo aris impóni :
immo sanctus ipse Cá-
rolus Borromæus non
multis post annis di-
gnam, quæ ab apostó-
lica Sede in sanctárum
Vírginum album refer-
rétur, Bríxiæ palam as-
séruit. Cultum vero illi
jámdiu a pópulis exhí-
bitum, et tum locórum
Ordináriis probátum,

tum plúribus étiam summórum Pontíficum indúltis munitum, Clemens Papa décimustértius solémni decréto ratum hábuit ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána basílica perácta, die vigésima quarta Maji anno millésimo octingésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, pró-

ximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne, allelúja. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.**

In III Noct. Homil. in Evang. Símile erit, de Comm. Virg. 1° loco 165*

Ad Laudes pro Commemoratione S. Petronillæ:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

V. Spécie tua.

Oratio Exáudi 1102

FESTA JUNII

DIE 2 JUNII

Ss. MARCELLINI, PETRI

ATQUE

ERASMI **Episcopi**

MARTYRUM

Simplex

Capit., Hymn., **V.** Sancti et Ant. ad Magnif. Lux, de Communi 85*

Oratio

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellí-

ni, Petri atque Erásmi solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio iii

ETRUS exorcísta, Diocletiáno imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fidei confessiόνem missus in cárcerem, Paulínam

Artémii, qui cárceripræ-
erat, fíliam a dæmone
agitátam liberávit. Quo
facto et paréntes puél-
læ cum tota família, et
vicínos qui ad rei no-
vitátem concúrrent, ad
Jesu Christo conciliátos
ad Marcellínum presbý-
terum addúxit, a quo
omnes baptizáti sunt.
Quod ubi rescívit Seré-
nus, Petrum et Marcel-
línum ad se vocátos
aspérius objúrgat, et ad
verbórum acerbitátem
minas ac terróres ad-
júngit, nisi Christo re-
núntient. Cui cum Mar-
cellínus christiána li-
bertáte respondéret,
pugnis contúsum, et a
Petro sejúntum, nu-
dum inclúdit in cárce-
rem stratum vitri frag-
méntis, sine cibo ac
sine lúmine. Petrum
item constríngi ímperat
arctíssimis vínculis. Sed
cum utrúque ex tormén-
tis fides et ánimus cré-
sceret, constánti con-
fessióne, et abscísso
cápite, illústre testimó-
nium Jesu Christo de-
dérunt. Erásmus epí-
scopus, imperatóribus
Diocletiáno et Maxi-

miáno, in Campánia
plumbátis et fústibus
cæsus, resína quoque,
súlphure, plumbolique-
facto, et fervénti pice,
cera, oleóque perfúsus,
inde tamen ínteger et
inviolátus evásit. Quo
miráculo multi se ad
Christi fidem converté-
runt. Verum is, íterum
detrúsus in cárcerem,
constríctus férreis gra-
vissimisque vínculis,
inde ab Angelo mirabí-
liter eréptus est. Deínde
Fórmiis a Maximiáno
váriis afféctus supplí-
ciis, tunicáque área
candénti indútus, illa
étiam torménta, divína
virtúte superávit. Déní-
que, plúrimis et in fide
confirmátis, et ad fidem
convérsis, insígnem
martýrii palmam adép-
tus est.

Te Deum laudámus.

DIE 4 JUNII

**SANCTI FRANCISCI
CARACCILO
CONFESSORIS**

Duplex

**Cap., Hymn., y. Amávit
et Ant. Similábo 130***

Oratio

DEUS, qui beátum Francíscum, novi órdis institutórem, orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti : da fámulis tuis in ejus imitátione ita profícere; ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cæléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

FRANCÍSCUS, dictus ántea Ascánus, ex nobili família Caracciolo in óppido sanctæ Mariæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adoléscens grávitè ægrótans státuit sese prorsus Dei proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, sacerdotio initiátus sacróque adscríptus sodalítio, contemplatióni lucrandisque animábus se totum devóvit, ac extrémò supplicio damnátis hortatórem se

præbuit assíduum. Cón-
tigit autem, ut epistó-
lium álteri destinátum
ei per errórem redderétur,
quo a piíssimis vi-
ris Joánne Augustíno
Adórno et Fabrício Ca-
rácciolo ad novi reli-
giósi institúti fundatió-
nem vocabátur. Rei no-
vitáte captus et divínæ
voluntátis demirátus
consília, álacri ánimo
sese illis adjúnxit. Cón-
ditis autem in Camal-
dulénsium erémo, quo
secésserant, novi órdis
légibus, inde Ro-
mam simul profécti,
confirmatióem a Xysto
quinto impetrárunť, qui
eósdem cléricos regu-
láres Minóres appellári
vóluit, áddito ad tria
consuéta áltero de non
ambiéndis dignitatibus
voto.

R. Honéstum fecit il-
lum Dóminus, et custo-
dívit eum ab inimícis,
et a seductóribus tutá-
vit illum : * Et dedit illi
claritátem ætérnam, al-
lelúja. **Ÿ.** Justum dedú-
xit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi
regnum Dei. **Et** dedit
illi.

Lectio v

SOLÉMNI emissa professione, ob singularem ejus in divum Franciscum Assisinatem cultum, Francisci nomen assumpsit. Ad órno biénno post vita functo, ipse toti religioni, quamquam invitus, præficitur; quo in múnere virtutum ómnium præclara præbuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assíduis orationibus, lácrimis, et jugi córporis maceratione eníxe a Deo postulabat. Quam ob rem tertio in Hispániam se cóntulit, peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendicans. In itínere aspérriima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim quam conscénderat, ab imminénti naufrágio orationis præsidio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fieret, plúrimum laborávit: sed, ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque catholi-

córum regum Philíppi secúndi et Philíppi tertii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimí fortitúdine superátis, plura sui órdis domicília fundávit: quod pari événtu per Itáliam præstitit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja. **Y.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et** ad portas.

Lectio vi

HUMILITÁTE ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus, se lepróso sociáverit, et ecclesiásticas dignitátes a Paulo quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulieres, ejus castimóniæ insidiántes, Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharístiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene ín-

tegras in ejus adoratione insomnes ducēbat: quod pium exercitium, véluti sui ordinis tēsseram, in eo perpetuo servāndum constituit. Deiparæ Virginis cultum impēse fovit. In primum eximia exarsit caritate. Prophetiæ dono et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragésimum quartum ætatis suæ annum agens, dum in sacra Lauretana æde in oratione persisteret, sibi vitæ finem imminere cognovit. Aprutium statim deflexit, et in oppido Agnóni apud alumnos sancti Philippi Nérii lethali febre correptus, sacramentis Ecclesiæ devotissime susceptis, pridie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octavi, in pervigilio festi Corporis Christi, placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus corpus, Neápolim delatum, in ecclesia sanctæ Mariæ Majóris, ubi prima sui ordinis jecerat fundamenta, honorífice conditum fuit. Eum postea, miraculis clarum,

Clemens decimusquartus Póntifex máximus solémni ritu inter Beátos; Pius vero séptimus Póntifex máximus, novis fulgentem signis, anno millésimo octingentésimoséptimo, Sanctórum albo adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus, allelúja. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Noct. Homil. in Evang. Sint Iumbi, de Comm. Conf. non Pont. 1º loco 134*

Vesperæ a Capit. de sequenti, Com. præced.

DIE 5 JUNII

SANCTI BONIFATII
EPISCOPI ET MARTYRIS

Duplex

Cap. Stabunt, **Hymnus** Deus, **V.** Sancti et **Ant.** ad **Magnif. Lux,** de **Communione** 83*

Oratio

DEUS, qui multitudinem populorum, beáti Bonifátii Mártiris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es : concéde propítius ; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Hic vir, despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

†. Justum dedúxit.

Oratio

DEUS, qui beátum Francíscum novi órdis institutórem, orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti : da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere ; ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cæléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

BONIFÁTIUS, ántea Winfríduſ ap-
pellátus, apud
Anglos natus est ex-

eúnte sǽculo séptimo,
et ab ipsa infántia mun-
dum aversátus, vitam
monásticam in votis
hábuít. Cum ejus pater
ánimum sǽculi illéce-
bris permutáre frustra
tentásset, monastérium
ingréditur, et sub beáti
Wolphárdi disciplína
ómnium virtútum ac
scientiárum génere im-
búitur. Annum agens
trigésimum sacerdótio
insignítur, ac verbi diví-
ni prædicátor assíduus,
magno animárum lucro
hoc in múnere versátur.
Attamen, regnum Chri-
sti adaugére desíderans,
contínuo flebat ingén-
tem multitudinem bar-
barórum, qui ignorán-
tiæ ténebris immérsi
dǽmoni famulabántur.
Qui quidem animárum
zelus cum in dies inex-
stinguíbili ardóre ac-
crésceret, divíno númi-
ne per lácrimas et ora-
tiónes exploráto, facul-
tátem a monastérii præ-
pósito obtínuit ad Ger-
mánicas oras profici-
scéendi.

℞. Lux perpétua lucé-
bit Sanctis tuis, Dómi-
ne, * Et ætérnitas tém-

porum,allelúja,allelúja.
Ÿ. Lætítia sempitérna
 erit super cápita eó-
 rum : gáudium et ex-
 sultatiónemobtinébunt.
 Et.

Lectio v

Ex Anglia duóbus cum
 sóciis navem sol-
 vens, Dorestádium in
 Frísiaë óppidum venit.
 Cum autem bellum gra-
 víssimum inter Fríso-
 num regem Radbódum
 et Cárolum Martéllum
 exarsísset, sine fructu
 Evangélium prædicávit.
 Quaprópter in Angliam
 revérsus, ad suum red-
 ívit monastérium, cui
 invítus præfícitur. Post
 elápsum biénnum, ex
 consénsu epíscopi Vin-
 toniénsis, munus abdi-
 cávit, et Romam profé-
 ctus est, ut apostólica
 auctoritáte ad Gentíli-
 um conversiónem dele-
 garétur. Cum ad Urbem
 perveníssset, a Gregório
 secúndo benígne excí-
 pitur, pro Winfrído Bo-
 nifátius a Pontífice no-
 minátur. In Germániam
 directus, Thuríngiaë Sa-
 xoniæque pópulis Chri-
 stum annuntiávit. Cum

intérea Radbódus, Frí-
 siaë rex ac infestíssi-
 mus christiáni nóminis
 hostis, occubuísset, Bo-
 nifátius ad Frísiones
 rédiit, ubi sancti Willi-
 brórdi sócius per trién-
 nium tanto cum fructu
 Evangélium prædicávit,
 ut, destrúctis idolórum
 simulácris, innúmeræ
 vero Deo ecclésiæ ex-
 citaréntur.

R. In servis suis, al-
 lelúja, * Consolábitur
 Deus, allelúja. **Ÿ.** Judi-
 cábit Dóminus pópulum
 suum, et in servis suis.
 Consolábitur.

Lectio vi

A SANCTO Willibróordo
 ad episcopále mu-
 nus expetítus, illud de-
 trectávit ut prómptius
 infidélium salúti instá-
 ret. In Germániam pro-
 féctus, plura Hassórum
 millia a dæmonis su-
 perstitiône avocávit. A
 Gregório Pontífice Ro-
 mam evocátus, post in-
 sígnem fídei professi-
 onem epíscopus conse-
 crátur. Exínde ad Ger-
 mános redux, Hássiam
 et Thuríngiam ab ido-
 latriæ reliquiis pén-

tus expurgávit. Tanta propter mérita Bonifátius a Gregório tértio ad dignitátem archiepiscopálem evéhitur, et tértio Romam proféctus a summo Pontífice Sedis apostólicæ legátus constitúitur. Qua insignítus auctoritáte quátuor episcopátus instítuit, et várias sýnodos celebrávit, inter quas concílium Leptinése memorábile est, apud Belgas in Cameracénsi diocési celebrátum, quo quidem témpore ad fidem in Bélgio adaugéndam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa creátus Moguntínus archiepiscopus, ipso Pontífice jubénte, Pipínus in regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Utrajecténsem ecclésiám guberándam suscepit, primo per Eóbanum, deinde per seípsum, dum ab ecclésiá Moguntína absolútus Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatriám relápsis, Evangelíum prædicáre rursus aggréditur, cumque officio pastoráli occu-

parétur, a bárbaris et impiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eóbanocoëpiscopomultisque áliis cruénta cæde peréemptus martýrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifátii Mogúntiam translátum, et, ut ipse vivens petierat, in Fuldénsi monasterio, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis miráculis incláruit. Pius autem novus Póntifex máximus, ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiám exténdit.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. **Y.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In. Glória. In.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangelíi
secúndum Matthæum
Lectio vii Cap. 5, 1-12

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad

eum discipuli ejus. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Lib. 1 de Sermone Domini in monte Cap. 2

BEÁTI mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitate cordis quæríte illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmódum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis; ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud quo vidéri potest. Beáti pacífici; quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat; et ídeo filii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et úti que filii similitúdinem patris habére debent.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmities: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum

multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Lectio viii

PACÍFICI autem in semetipsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subji-ciéntes ratióni, id est menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque commúnia; atque idípsum quod excéllit in hómine, id est mens et rátio, subji-ciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superiori se ipse subjiciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis; hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja:

splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. *Ÿ.* Candidiôres nive, nitidiôres lacte, rubicundiôres ébore antiquo, sapphíro pulchriôres. *Et.* Glória Patri. *Et.*

Lectio ix

DE hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui perversis inordinatísque domináture. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiônes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndum Deum est; non áliquid in illo ædificio labefáctans, sed deficientibus máchinis suis innotescere fáciens, quanta firmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur : Beáti, qui persecutióne patiúntur propter justitiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Te Deum laudámus 11

*Vesp. a Capit. de seq.,
Com. præced.*

DIE 6 JUNII

SANCTI NORBERTI EPISCOPI ET CONFESSORIS

Duplex

Cap., Hymn., Ÿ. Amávit
et Ant. Sacerdos 99*

Oratio

DEUS, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiám tuam nova prole fœcundásti : præsta, quæsumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Ÿ. Pretiósá in conspéctu.

Oratio

DEUS, qui multitudínem populórum, beáti Bonifátii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es :

concède propítius; ut
cujussolémnia cólimus,
étiam patrocínia sentiá-
mus. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

NORBÉRTUS, nobi-
líssimis parén-
tibus natus, a-
doléscens liberálibus
disciplínis erudítus, in
ipsa póstea imperatóris
aula, spretis mundi il-
lécebris, ecclesiásticæ
milítiae adscríbi vóluit.
Sacris initiátus, rejéctis
móllibus ac spléndidis
véstibus, pellicea me-
lóte indútus, prædica-
tióni verbi Dei se to-
tum dedit. Abdicátis ec-
clesiásticis provéntibus
satis amplis, et patri-
mónio in páuperes ero-
gáto, semel in die sub
vésperam solo cibo qua-
dragesimáli utens, nu-
disque pédibus et lá-
cera veste sub brumáli
rigóre incédens, miræ
austeritátis vitam est
aggréssus. Potens ígi-
tur ópere et sermóne,
innúmeros hæréticos ad
fidem, peccatóres ad
pœniténtiam, dissidén-

tes ad pacem et con-
córdiam revocávit.

R. Invéni David ser-
vum meum, óleo san-
cto meo unxi eum :

* Manus enim mea au-
xiliábitur ei, allelúja.

ÿ. Nihil profíciet inimí-
cus in eo, et fílius ini-
quitátis non nocébit ei.

Manus.

Lectio v

CUM Laudúni esset, ab
epíscopo rogátus ne
a sua diœcési discéde-
ret, désertum in ea lo-
cum, qui Præmonstrá-
tus dicebátur, sibi de-
légit; ibíque trédecim
sóciis aggregátis, Præ-
monstraténsem órdi-
nem instituit, divínitus
accépta per visum régu-
la a sancto Augustíno.
Cum vero ejus fama
sanctitátis in dies ma-
gis augerétur, ac plú-
rimi ad eum quotidie
discípuli convenírent,
idem ordo ab Honório
secúndo aliisque sum-
mis Pontíficibus confir-
mátus, ac plúribus ab
eo monastériis ædifi-
cátis, mirífice propagá-
tus est.

R. Pósui adjutórium

super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúja. *ŷ.* Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. *Manus.*

Lectio vi

ANTVÉRPIAM accersí-tus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam háresim profligávit. Prophético spíritu et miraculis cláruit. Archiepiscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis créatus, ecclesiásticam disciplinam, præsértim cœlibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum áliis episcopis profectus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spíritu Sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis

terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum, allelúja. *ŷ.* Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. *Ipse. Glória Patri. Ipse.*

*In III Noct. Homil. in Evang. Homo péregre, de Comm. Conf. Pont. 1º loco 111**

DIE 9 JUNII

Ss. PRIMI et FELICIANI MARTYRUM

Simplex

*Capit., Hymn., ŷ. Sancti et Ant. Lux 85**

Oratio

FAC nos, quæsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári : quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio iii

PRIMUS et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiani accusáti chri-

stiánæ religiónis, in vín-
cula conjiciúntur; qui-
bus solúti, inde eripiún-
tur ab Angelo. Mox ad
prætórem addúcti, cum
christiánam fidem acér-
rime tueréntur, alter ab
áltero distrácti sunt; ac
primum várie tentáta
est constántia Feliciáni.
Sed, cum suasóres im-
pietátis se posse quid-
quam verbis profícere
desperárent, affíxis stí-
piti mánibus ejus et
pédibus, ipsum sine cibo
et potu inde tríduum
pendéntem reliquérunt.
Postrídie ejus diéi, præ-
tor vocátum ad se Pri-
mum sic affátur: Vides
quanto sit prudéntior,
quam tu, frater tuus, qui
obsecútus imperatóri-
bus, apud ipsos est ho-
norátus? Quem si tu
quoque imitári volúeris,
párticeps eris ejus ho-
nóris et grátiae. Cui Pri-
mus: Quid factum sit
fratri meo, cognóvi ex
Angelo. Utinam, quem-
ádmodum sum cum eo
voluntáte conjunctíssi-
mus, sic ab eódem ne
martýrio disjúngar. Quo
dicto excánduit prætor,
et ad céteros cruciátus,

quibus Primum affécit,
præsente jam Feliciáno,
liquátum igne plumbum
in os ejus jussit infúndi.
Mox utrúmque perdúci
ímpérat in theátrum, in
eósque immítti duos
leónes; qui, prostráti ad
eórum génua, cápite et
cauda ipsis blandiebán-
tur. Ad id spectáculum
cum ámplius duódecim
míllia hóminum conve-
níssent, quingénti cum
suis famíliis christiá-
nam religiónem susce-
pérunt. Quibus rebus
permótus prætor, eos
secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus 11
Vesperæ de sequenti.

DIE 10 JUNII

**SANCTÆ MARGARITÆ
REGINÆ, VIDUÆ**

Semiduplex

**Capit., Hymn., y. Spécie
et Ant. Símile est 177***

Oratio

DEUS, qui beátam Mar-
garítam regínam e-
xímia in páuperes cari-
táte mirábilem effecísti:
da; ut ejus intercessió-
ne et exémplo, tua in
córdibus nostris caritas
júgiter augeátur. Per.

In II Nocturno

Lectio iv

MARGARITA, Scotórum regína, patérno Angliæ regum, matérno Cæsarum sáanguine claríssima, illústrior adhuc fuit christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo, Anglórum rege, ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit. Mox, alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlta, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus, trigínta quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

R'. Propter veritátem,

et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua, allelúja. y. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v

INTER regáles delicias corpus afflictatióibus ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatióibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévít, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermiserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliorem frugem et ad simília suis exercitatióibus ópera salubérímo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et felíciter educávit, ut eórum pleríque,

quemádmódum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vítæ genus ampléxi sint. Univérsti demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eisque mores christiána pietáte dignos restítuit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem :
* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ, allelúja. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. **Proptérea.**

Lectio vi

NIHIL tamen æque in illa mirábile fuit ac flagrantíssima cáritas erga próximos, præsertim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotidie matrénna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancillæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, et pressis étiam ósculis úlcera fovére, solémne hábuit. His porro aliis-

que piis sumptribus non régias tantum vestes et pretiósas monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærarium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus, ánimam seméstri corpóris ægrotatióne purgátam Auctóri suo, quarto Idus Júnii, réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus, diutúrni morbi mácie ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, et Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo :
* Múlier timens Deum, ipsa laudábitur, allelúja. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. **Múlier timens. Glória Patri. Múlier.**

In III Noct. Homil. in Evang. Símile est regnum, de Comm. non Virg. 182*

Vesperæ de sequenti, Com. præced.

DIE 11 JUNII

**SANCTI BARNABÆ
APOSTOLI****Duplex majus****Omnia de Comm. App.
Temp. Pasch. 33*, præter
Orat. et Lect., ut infra.****Oratio**

DEUS, qui nos beáti
Bárnabæ Apóstoli
tui méritis et interces-
sióne lætíficas : concéde
propítius ; ut, qui tua
per eum beneficia pó-
scimus, dono tuæ grátiae
consequámur. Per Dó-
minum.

Et fit Com. præced. :

Ant. Manum suam apé-
ruit ínopi, et palmas suas
exténdit ad páuperem, et
panem otíosa non com-
édit, allelúja.

Ÿ. Diffúsa est grátia.**Oratio**

DEUS, qui beátam Mar-
garítam regínam
exímia in páuperes cari-
táte mirábilem effecísti :
da ; ut ejus intercessió-
ne et exémplo, tua in
córdibus nostris caritas
júgiter augeátur. Per
Dóminum.

In I Nocturno

De Actibus Apostolorum

Cap. 13, 43-52 Lectio I

UM dimíssa esset
synagóga, secúti
sunt multi Ju-
dæórum et coléntium
advenárum, Paulum et
Bárnabam ; qui loquén-
tes suadébant eis ut
permanérent in grátia
Dei. Sequénti vero sáb-
bato pene univérsa cí-
vitas convénit audíre
verbum Dei. Vidéntes
autem turbas Judæi,
repléti sunt zelo et
contradicébant his, quæ
a Paulo dicebántur,
blasphemántes. Tunc
constánter Paulus et
Bárnabas dixerunt : Vo-
bis oportébat primum
loqui verbum Dei ; sed,
quóniam repéllitis illud
et indígnos vos judicá-
tis ætérnæ vitæ, ecce
convértimur ad Gentes ;
sic enim præcépit no-
bis Dóminus : Pósui te
in lucem Géntium, ut
sis in salútem usque ad
extrémum terræ.

R. Beátus vir, qui mé-
tuit Dóminum, allelúja :

***** In mandátis ejus cu-
pit nimis, allelúja, alle-

lúja, allelúja. **Ÿ.** Glória et divítiæ in domo ejus, et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. **In.**

Lectio ii

AUDIÉNTES autem Gentes gavísæ sunt et glorificábant verbum Dómini, et credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulieres religiósas et honéstas et primos civitátis, et excitavérunt persecutió-nem in Paulum et Bár-nabam, et ejecérunt eos de fínibus suis. At illi, excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio et Spíritu Sancto.

R. Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímmini, sed tristítia vestra. **Convertétur.**

Lectio iii Cap. 14, 1-3

FACTUM est autem Icónii, ut simul intro-

írent in synagógam Judæorum et loqueréntur, ita ut créderet Judæorum et Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt et ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo igitur tēpore demoráti sunt fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiae suæ, dante signa et prodígia fíeri per manus eórum.

R. Pretiósas in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. **Ÿ.** Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. **Mors.** Glória Patri. **Mors.**

In II Nocturno

Lectio iv

BARNABAS Levítes, Cýprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro véndito quem habébat, redáctam ex eo pecúniám áttulit Apó-

stolis. Missus autem Antiochiám prædicationis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperisset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatione multum proficiebat, quod ab ómnibus vir bonus et Spíritu Sancto plenus habebátur.

℞. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. ʒ. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultationem obtinébunt. Et.

Lectio v

PROFÉCTUS inde Tarsum ut quæreretur Paulum, cum eo Antiochiám venit. In ejus urbis ecclésiá annum commoráti, christiánæ fidei et vitæ illis homínibus præcépta dedérunt : ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Barnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa

erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniám per Paulum et Barnabam. Qui perfúnti illo caritátis officio, adhibito Joánnē, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochiám.

℞. Virtúte magna reddebant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

ʒ. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi

CUM autem Antiochiæ in Ecclésia, cum céteris prophétis et doctóribus, Paulus et Barnabas in jejúnio et oratione Dómino deservírent, dixit Spíritus Sanctus : Segregáte mihi Saulum et Barnabam in opus, ad quod assúpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciám venérunt, inde in Cyprum ; ac multas præterea urbes regionesque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium uti-

litáte, peragrârunt. Postremo Bârnabas digressus a Paulo, una cum Joanne, qui cognominatus est Marcus, navigavit in Cyprum; ibique circiter septimum Nerónis annum, tertio Idus Júnii ad apostólici muneris laudem, martýrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne imperatóre, repértum est in insula Cypro; ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bârnabæ manu conscriptum.

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, allelúja : modo venerunt ad fontes, * Repléti sunt claritate, allelúja, allelúja. **V.** In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, et palmæ in manibus eorum. **Repléti sunt. Glória Patri. Repléti sunt.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 16-22

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi

Homilia 34 in Matth., post init.

CUM Dóminus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, et ostensione signorum armaverit, atque, ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos et ab omni temporalium rerum cura liberatos, fereos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequébantur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur, ex Magistri infirmitate tam grávia mala descendere. Præterea, ne, qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne, cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur. **R.** Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui

manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos.

Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja.

Lectio viii

JAM vero, ut intélligant novum hoc esse belligenus et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mitteret, una indútos túnica, sine calceis, absque virga et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret; non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem); sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur; et quamvis illæ

sint in médio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúptæfúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja: splendórem Deo dedérunt, allelúja: * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. **Et** sicut. **Glória Patri. Et** sicut.

Lectio ix

MAJUS certe atque admirabílius est mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere; præsértim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsum. Erubescámus ígitur, qui, longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam, quám diu oves fuérimus, víncimus; étiam si mille circúmsistent lupi, superáramus, et victóres su-

Die 12 Junii. — S. Joannis a S. Facundo 1125

mus. Quod si lupi fuérimus, víncimur; tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus 11

In Vesperis Com. seq.
ac Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.

DIE 12 JUNII

S. JOANNIS A S. FACUNDO
CONFESSORIS

Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum

In I Vesp. Ant. Similábó eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

¶. Amávit eum.

Oratio

DEUS, auctor pacis et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti : ejus méritis et intercessióne concéde; ut in tua caritáte firmáti, nullis a te tentatióibus separémur. (Per Dóminum.)

Pro Com. Ss. Basilidis, Cyriní, Naboris et Nazarii Mm. :

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

¶. Sancti et justi.

Oratio

SANCTÓRUM Mártyrum tuórum Basílidis, Cyriní, Náboris atque Nazárii, quæsumus, Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant : et, quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscať. Per Dóminum.

Ad Laudes pro Commemoratione S. Joannis :

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

¶. Justum dedúxit.

Pro Ss. Martyribus :

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártyres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiae, allelúja, allelúja.

¶. Pretiósá.

In II Vesperis pro Commemoratione S. Joannis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, tri-

úmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúja. R. Et osténdit illi regnum Dei, allelúja.

DIE 13 JUNII

**SANCTI ANTONII
DE PADUA Conf.**

Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum

In I Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra firmam petram, allelúja.

Ÿ. Amávit.

Oratio

ECCLÉSIAM tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet : ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætéris. Per Dóminum.

In Laud. Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúja.

Ÿ. Justum.

In II Vesp. Ant. Hic vir despíciens mundum et

terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

Ÿ. Justum.

DIE 14 JUNII

**SANCTI BASILII MAGNI
EP., CONF.**

ET ECCLESIAE DOCTORIS

Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum

In I Vesp. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Bá-sili, divínæ legis amá-tor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúja.

Ÿ. Amávit.

Oratio

EXÁUDI, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basilii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In Laud. Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam.

tuam, intra in gáudium
Dómini tui, allelúja.

Ÿ. Justum.

In II° Vesp. Ant. O Do-
ctor, Ÿ. Justum.

DIE 15 JUNII

Ss. VITI, MODESTI
atque CRESCENTIÆ
MARTYRUM

Simplex

Ad Vesp. Ant. Lux per-
pétua lucébit Sanctis tuis,
Dómine, et ætérnitas tém-
porum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justi.

Oratio

DA Ecclesiæ tuæ, quæ-
sumus, Dómine,
sanctis Martýribus tuis
Vito, Modésto atque Cre-
scéntia intercedénti-
bus : supérbe non sápe-
re, sed tibi plácita hu-
militáte profícere ; ut,
prava despiciens, quæ-
cúmque recta sunt, lí-
bera exérceat caritáte.
Per Dóminum.

In Laud. Ant. Fíliæ Je-
rúsalem, veníte et vidéte
Mártýres cum corónis,
quibus coronávit eos Dó-
minus in die solemnitá-
tis et lætítiæ, allelúja,
allelúja.

Ÿ. Pretiósá.

DIE 18 JUNII

S. EPHRÆM SYRI
DIACONI, CONF.
ET ECCLESIAE DOCTORIS

Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum

In I Vesp. Ant. O Do-
ctor..., beáte Ephræm, Ÿ.
Amávit.

Oratio

DEUS, qui Ecclé-
siam tuam beáti
Ephræm Confessóris
tui et Doctóris mira
eruditíone et præcláris
vitæ méritis illustráre
voluísti : te súpplīces
exorámus ; ut, ipso in-
tercedénte, eam advér-
sus erróris et pravitá-
tis insídias perénni tua
virtúte deféndas. (Per
Dóminum.)

Deinde fit Commemora-
tio Ss. Marci et Marcel-
liani Mm. :

Ant. Lux, Ÿ. Sancti.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus ;
ut qui sanctórum Már-
tyrum tuórum Marci et
Marcelliáni natalítia có-
limus ; a cunctis malis

imminéntibus eórum
intercessiónibus liberé-
mur. Per Dóminum.

Ad Laudes pro Commemoratione S. Ephræm :

Ant. Euge, serve bone,
ꝯ. Justum.

Pro Ss. Martyribus : Ant.
Fíliæ Jerúsalem, ꝯ. Pre-
tiosa.

Oratio Præsta, quæsumus, ut supra.

DIE 19 JUNII

SANCTÆ JULIANÆ
DE FALCONERIIS
VIRGINIS

Duplex, sed ad modum
Simplicis recolendum

In I Vesp. Ant. Veni,
Sponsa, ꝯ. Spécie tua.

Oratio

DEUS, qui beátam Ju-
liánam Vírginem
tuam extrémó morbo
laborántem pretioso Fí-
lii tui córpore mirábili-
ter recreáre dignátuses:
concéde, quæsumus;
ut, ejus intercedéntibus
méritis, nos quoque eó-
dem in mortis agóne re-
fecti ac roboráti, ad cæ-

léstem pátriam perdu-
cámur. (Per eúmdem.)

Deinde fit Commemora-
tio S. Ephræm : Ant. O
Doctor, ut supra, ꝯ. Ju-
stum, et Oratio Deus, qui
Ecclésiám, ut supra.

Postea Ss. Gervasii et
Protasii Mm. :

Ant. Lux perpétua, ꝯ.
Sancti et justi.

Oratio

DEUS, qui nos ánnua
sanctórum Máty-
rum tuórum Gervásii et
Protásii solemnitáte læ-
tíficas : concéde propí-
tius ; ut, quorum gaudé-
mus méritis, accendá-
mur exémpis. Per.

Ad Laudes pro Commemoratione S. Julianæ :

Ant. Símile est regnum,
cælórum hómini negotia-
tóri quærénti bonas mar-
garítas : invénta una pre-
tiosa, dedit ómnia sua, et
comparávit eam, allelúja.
ꝯ. Diffúsa est grátia.

Pro Ss. Martyribus :

Ant. Fíliæ Jerúsalem,
veníte et vidéte Mátyres
cum corónis, quibus co-
ronávit eos Dóminus in
die solemnitátis et lætí-
tiæ, allelúja, allelúja.

ꝯ. Pretiosa.

COMMUNE SANCTORUM

In omnibus **Festis** novem Lectionum *Apostolorum* vel *Evangelistarum*, in *Duplicibus I et II classis* aliorum Sanctorum, in *Dedicatione Ecclesiæ*, in Festis beatæ Mariæ Virginis, non autem per eorum Octavas, Officium *integrum*, præter ea quæ suis locis *propria* assignantur, dicitur de respectivo *Communi*, ut infra.

In **reliquis** Sanctorum Festis, in Octavis non privilegiatis quibuslibet et in Officio sanctæ Mariæ in *Sabbato*, præter ea quæ pariter suis locis assignantur propria, ANTIPHONÆ et PSALMI ad omnes Horas et VERSUS Nocturnorum sumuntur de *occurrenti hebdomadæ die*; LECTIONES I Nocturni aut LECTIO i et ii cum suis RESPONSORIIS dicuntur de Scriptura *occurrenti*, juxta Rubricas; *reliqua* omnia de respectivo *Communi*, ut infra, vel, in Octavis, ut in die *Festo*.

Tempore Paschali speciale habetur Commune pro Apostolis, Evangelistis et Martyribus, ut infra; in Communi autem Confessorum, Virginum et non Virginum, Dedicationis Ecclesiæ et Festorum beatæ Mariæ Virginis, necnon in Officio ejusdem in Sabbato, omnia dicuntur ut extra Tempus Paschale, sed additur unum **Allelúja** Invitatorio, Antiphonis, Versibus eorumque Responsoriis, necnon et Responsoriis post Lectiones Nocturnorum ante Versum; Psalmi dicuntur in quolibet Nocturno sub prima Antiphona, et Responsoria brevia Horarum dicuntur cum duplici **Allelúja**, ut infra suis locis ponitur.

COMMUNE APOSTOLORUM

extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Ant. Hoc est præceptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109

IXIT Dóminus
Dómino meo : *
Sede a dextris
meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendoribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióni-

bus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præceptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110

CONFITÉBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem Géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111

BEÁTUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ

præcípío vobis, dicit
Dóminus.

Ant. Beáti pacífici,
* beáti mundo corde;
quóniam ipsi Deum vi-
debunt.

Psalmus 112

LAUDÁTE, púeri, Dó-
minum : * laudáte
nomen Dómini.

Sit nomen Dómini be-
nedíctum,* ex hoc nunc,
et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad
occásu, * laudábile
nomen Dómini.

Excélsus super omnes
Gentes Dóminus, * et
super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus
Deus noster, qui in altis
hábitat, * et humília
réspicit in cælo et in
terra?

Súscitans a terra ín-
opem, * et de stércore
érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum
príncipibus,* cum prin-
cípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit sté-
rilem in domo, * ma-
trem filiórú lætántem.

Ant. Beáti pacífici,
beáti mundo corde;
quóniam ipsi Deum vi-
debunt.

Ant. In patiéntia vestra
* possidébitis ánimas
vestras.

Psalmus 116

LAUDÁTE Dóminum,
omnes Gentes : *
laudáte eum, omnes
pópuli :

Quóniam confirmáta
est super nos miseri-
córdia ejus : * et véri-
tas Dómini manet in
ætérum.

Ant. In patiéntia vestra
possidébitis ánimas ve-
stras.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRATRES : Jam non
estis hóspites et ád-
venæ ; sed estis cives
sanctórum et doméstici
Dei, superædificáti su-
per fundaméntum Apo-
stolórum et Prophetá-
rum, ipso summo angu-
lári lápide Christo Jesu.

R. Deo grátias.

Hymnus

EXSÚLTET orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudi-
bus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdi-
ces,
Et vera mundi lúmina,

Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláu-
ditis

Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios

Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum pró-
tinus

Languor salúsque sén-
tiant,

Sanáte mentes lángui-
das,

Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbi-
ter

In fine Christus sáculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne gló-
ria.

Amen.

Ÿ. In omnem terram
exívit sonus eórum.

℞. Et in fines orbis
terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Tra-
dent enim vos * in con-
cíliais, et in synagógis
suis flagellábunt vos, et
ante reges et præsides
ducémini propter me
in testimónium illis, et
Géntibus.

Oratio propria.

**Completorium de Do-
minica** 102

AD MATUTINUM

Invit. Regem Aposto-
lórum Dóminum, * Ve-
níte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus

ÆTÉRNA Christi mún-
ra,

Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débi-
tos

Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fi-
des,

Invícta spes credéntium,
Perféccta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

In I Nocturno

Ant. In omnem terram
* exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ
verba eórum.

[**T. P. Ant.** Stabunt
justi * in magna con-
stántia advérsus eos
qui se angustiavérunt,
allelúja.]

Psalmus 18

ÆLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lú-

cidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósus multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt iusti, * et Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33

BENEDÍCAM Dóminum
in omni témpore :
* semper laus ejus in
ore meo.

In Dómino laudábitur
ánima mea : * áudiant
mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum : * et exaltémus
nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum,
et exaudivit me : * et
ex ómnibus tribulatió-
nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et
illuminámini : * et fácies
vestræ non confundén-
tur.

Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudivit
eum : * et de ómnibus
tribulatió nibus ejus sal-
vávít eum.

Immíttet Angelus Dó-
mini in circúitu timén-
tium eum : * et erípiet
eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dómi-
nus : * beátus vir, qui
sperat in eo.

Timéte Dóminum, om-
nes sancti ejus : * quó-
niam non est inópia
timéntibus eum.

Díviteseguéruntetesu-

riérunt : * inquiréntes
autem Dóminum non
minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me :
* timórem Dómini do-
cébo vos.

Quis est homo qui
vult vitam : * díligit dies
vidére bonos?

Próhibe linguam tuam
a malo : * et lábia tua
ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac
bonum : * inquíre pa-
cem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super
justos : * et aures ejus
in preces eórum.

Vultus autem Dómini
super faciéntes mala : *
ut perdat de terra me-
móriam eórum.

Clamavérunt justí, et
Dóminus exaudivit eos :
* et ex ómnibus tribu-
latió nibus eórum libe-
rávit eos.

Juxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt cor-
de : * et húmiles spíritu
salvabit.

Multæ tribulatió nes
justórum : * et de óm-
nibus his liberábit eos
Dóminus.

Custódit Dóminus óm-
nia ossa eórum : * unum
ex his non conterétur.

Mors peccatórum pès-sima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus áni-mas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt ju-sti, et Dóminus exau-dívit eos.

Ant. Constitues eos * príncipes super omnem terram : mémoires erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scri-béntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime,

Spécie tua et pulchri-túdinetua * inténde, pró-spere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et ju-stítiam : * et dedúcet te mirábíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * vir-ga directiónis virga re-gni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiae præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavé-runt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in muné-ribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in

fímbriis áureis circum-
amícta varietátibus.

Adducéntur Regi vír-
gines post eam: * próxi-
mæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et
exsultatíone: * adducén-
tur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii: * constí-
tues eos príncipes su-
per omnem terram.

Mémores erunt nómi-
nis tui: * in omni genera-
tíone et generatíonem.

Proptérea pópuli con-
fitebúntur tibi in ætér-
num: * et in sæculum
sæculi.

Ant. Constítues eos
príncipes super omnem
terram: mémores erunt
nóminis tui, Dómine.

Ÿ. In omnem terram
exívit sonus eórum.

R. Et in fines orbis ter-
ræ verba eórum.

[T. P. Ant. Stabunt ju-
sti in magna constántia
advérsus eos qui se an-
gustiavérunt, allelúja.

Ÿ. Sancti et justi, in
Dómino gaudéte, alle-
lúja. **R.** Vos elégit Deus
in hereditátem sibi, al-
lelúja.]

Pater. **Absol.** Exáudi.
Bened. Benedictíone.

De Epístola prima beáti
Pauli Apóstoli ad Co-
rínthios

Cap. 4, 1-15 **Lectio i**

SIC nos exístimet
homo ut miní-
stros Christi, et
dispensatóres mysterió-
rum Dei. Hic jam quæ-
ritur inter dispensató-
res, ut fidélis quis inve-
niátur. Mihi autem pro
mínimo est ut a vobis
júdicer, aut ab humáno
die: sed neque meípsum
júdico. Nihil enim mihi
cónscius sum: sed non
in hoc justificátus sum:
qui autem júdicat me,
Dóminus est. Itaque
nolíte ante tempus judi-
cáre, quoadúsque véniat
Dóminus: qui et illu-
minábit abscondita te-
nebrárum, et manifestá-
bit consília córdium;
et tunc laus erit uni-
cuíque a Deo.

R. Ecce ego mitto vos
sicut oves in médio lu-
pórum, dicit Dóminus:
* Estóte ergo prudéntes
sicut serpéntes, et sím-
plices sicut colúmbæ.
Ÿ. Dum lucem habétis,
crédite in lucem, ut filii
lucis sitis. **Estóte.**

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

HÆC autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos, ut in nobis discátis; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus áltérum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnáti: et útinam regnéti, ut et nos vobíscum regnémus! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam mortí destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **Ÿ.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. **Jugum** enim.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmí, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutióne pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut filios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeáti in Christo, sed non multos patres; nam in Christo Jesu per Evangelíum ego vos genui.

R. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitare quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

ÿ. Non enim vos estis qui loquimini; sed Spíritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. **Dábitur. Glória Patri. Dábitur.**

In III Nocturno

Ant. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

[**T. P. Ant.** Ecce * quómo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.]

Psalmus 46

MNES Gentes, pláudite máni-bus : * jubiláte Deo in voce exsultatió-nis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedísti hereditátem * timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

EXÁUDI, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratió-nem meam : * dedísti

hereditatem timéntibus
nomen tuum.

Dies super dies regis
adjicies : * annos eju
usque in diem genera
tiónis et generatiónis

Pérmanet in ætérnum
in conspéctu Dei : * mi
sericórdiam et veritá
tem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam
nómini tuo in sǎculum
sǎculi : * ut reddam
vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hereditá
tem timéntibus nomen
tuum, Dómine.

Ant. Annuntiavérunt *
ópera Dei, et facta ejus
intellexérunt.

Psalmus 63

EXÁUDI, Deus, oratió
nem meam cum
déprecor : * a timóre
inimíci éripe ánimam
meam.

Protexísti me a con
véntu malignántium : *
a multitudíne operán
tium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut
gládium linguas suas :
* intendérunt arcum
rem amáram, ut sagít
tent in occúltis imma
culátum.

Súbito sagittábunt

eum, et non timébunt :
* firmavérunt sibi ser
mónem nequam.

Narravérunt ut abs
cónderent láqueos : *
dixerunt : Quis vidébit
eos?

Scrutáti sunt iniquitá
tes : * defecérunt scru
tantes scrutínio.

Accédet homo ad cor
altum : * et exaltábitur
Deus.

Sagittæ parvulórum
factæ sunt plagæ eó
rum : * et infirmátæ
sunt contra eos linguæ
eórum.

Conturbáti sunt omnes
qui vidébant eos : * et
tímuít omnis homo.

Et annuntiavérunt ó
pera Dei, * et facta ejus
intellexérunt.

Lætábitur justus in
Dómino, et sperábit in
eo, * et laudabúntur
omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt
ópera Dei, et facta ejus
intellexérunt.

†. Constitues eos prín
cipes super omnem ter
ram. R. Mémoires erunt
nóminis tui, Dómine.

[T. P. **Ant.** Ecce quó
modo computáti sunt
inter fílios Dei, et inter

sanctos sors illórum
est, allelúja.

¶ Lux perpétua lucé-
bit Sanctistuis, Dómine,
allelúja. R. Et ætérnitas
témporum, allelúja.]

Pater. Absol. Ipsíus. Be-
ned. Deus Pater.

Sermo sancti Gregórii
Papæ

Homilia 30 in Evang.,
post medium

Lectio iv

SCRIPtum est : Spí-
ritus Dómini or-
návít cælos. Or-
naménta enim cælórum
sunt virtútes prædicán-
tium. Quæ vidélicet or-
naménta Paulus enú-
merat, dicens : Alii
datur per Spíritum ser-
mo sapiéntiæ, álii ser-
mo sciéntiæ secúndum
eúmdem Spíritum, ál-
teri fides in eódem Spí-
ritu, álii grátia sanitá-
tum in uno Spíritu, álii
operátio virtútum, álii
prophetía, álii discrétio
spírituum, álii genera
linguárum, álii inter-
pretátio sermónum.
Hæc autem ómnia ope-
rátur unus atque idem
Spíritus, dívidens sín-
gulis prout vult.

R. Vidi conjúctos vi-
ros, habéntes spléndi-
das vestes, et Angelus
Dómini locútus est ad
me, dicens : * Isti sunt
viri sancti facti amíci
Dei. ¶ Vidi Angelum
Dei fortem, volántem
per médium cælum,
voce magna clamántem
et dicéntem. Isti sunt.
Bened. Christus.

Lectio v

QUOT ergo sunt bona
prædicántium, tot
sunt ornáménta cæló-
rum. Hinc rursus scrip-
tum est : Verbo Dómini
cæli firmáti sunt. Ver-
bum enim Dómini, Fílius
est Patris. Sed eósdem
cælos, vidélicet sanctos
Apóstolos, ut tota simul
sancta Trínitas ostendá-
tur operáta, repén-
te de Sancti Spíritus divini-
táte adjúngitur : Et Spí-
ritu oris ejus omnis vir-
tus eórum. Cælórum
ergo virtus de Spíritu
sumpta est : quia mundi
hujus potestátibus con-
traíre non præsúme-
rent, nisi eos Sancti
Spíritus fortitúdo soli-
dásset. Quales namque
doctóres sanctæ Ecclé-

siæ ante advéntum huius Spíritus fúerint, sci-
mus ; et post advéntum
illíus, cuius fortitúdi-
nis facti sint, conspíci-
mus.

R. Beáti estis, cum
maledíxerint vobis hó-
mines, et persecúti vos
fúerint, et díxerint omne
malum advérsus vos,
mentíentes, propter me:

* Gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra
copiósá est in cælis.

¶ Cum vos óderint hó-
mines, et cum separá-
verint vos, et exprobrá-
verint, et ejécerint no-
men vestrum tamquam
malum propter Fílium
hóminis. **Gaudéte.**

Bened. Ignem sui amó-
ris.

Lectio vi

CERTE, iste ipse pastor
Ecclésiæ, ad cuius
sacratíssimum corpus
sedémus, quantæ debi-
litátis quantæque for-
mídinis ante advéntum
Spíritus fúerit, ancílla
ostiária requisita dicat.
Una enim mulieris voce
percúlsus, dum mori
tímuit, Vitam negávit. Et
pensándum, quia eum

comprehénsus Petrus
negávit in terra, quem
suspénsus latro confés-
sus est in cruce. Sed vir
iste tantæ formídinis,
qualis post advéntum
Spíritus exsístat, audiá-
mus. Fit convéntus ma-
gistrátus atque senió-
rum, cæsis denuntiátur
Apóstolis ne in nómine
Jesu loqui débeant;
Petrus magna auctori-
táte respóndet: Obedíre
opórtet Deo magis quam
homínibus.

R. Isti sunt trium-
phatóres et amíci Dei,
qui, contemnéntes jussa
príncipum, meruérunt
præmia ætérna: * Modo
coronántur, et accípiunt
palmam. ¶ Isti sunt qui
venérunt ex magna tri-
bulatióne, et lavérunt
stolas suas in ságuine
Agni. **Modo. Glória Pa-
tri. Modo.**

In III Nocturno

Ant. Exaltabúntur *
córnuá justí.

[**T. P. Ant.** Lux per-
pétua * lucébit Sanctis
tuis, Dómine, et ætér-
nitas témporum, alle-
lúja.]

Psalmus 74

CONFITÉBIMUR tibi,
Deus : * con-
fitébimur, et
invocabimus nomen
tuum.

Narrábimus mirabilia
tua : * cum accépero
tempus, ego justítias
judicábo.

Liquefacta est terra,
et omnes qui hábitant
in ea : * ego confirmávi
colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte
iníque ágere : * et de-
linquéntibus : Nolíte
exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in al-
tum cornu vestrum :
* nolíte loqui advérsus
Deum iniquitátem.

Quia neque ab Orién-
te, neque ab Occidén-
te, neque a desértis mónti-
bus : * quóniam Deus
judex est.

Hunc humíliat, et hunc
exáltat : * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc : verúmtamen fæx
ejus non est exinaníta :
* bibent omnes pecca-
tóres terræ.

Ego autem annuntiábo

in sǽculum : * cantábo
Deo Jacob.

Et ómnia cónua pec-
catórum confríngam : *
et exaltabúntur cónua
justi.

Ant. Exaltabúntur cón-
ua justí.

Ant. Lux orta est * ju-
sto : rectis corde lætítia.

Psalmus 96

DÓMINUS regnávít, ex-
súltet terra : * læ-
téntur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in
circúitu ejus : * justítia,
et judícium corrécio
sedis ejus.

Ignis ante ipsum præ-
cédet, * et inflammábit
in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus
orbi terræ : * vidit, et
commóta est terra.

Montes, sicut cera flu-
xérunt a fácie Dómini :
* a fácie Dómini omnis
terra.

Annuntiavérunt cæli
justítiam ejus : * et vi-
dérunt omnes pópuli
glóriam ejus.

Confundántur omnes,
qui adórant sculptília :
* et qui gloriántur in
simulácris suis.

Adoráte eum, omnes

Angeli ejus : * audívit,
et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filia
Judæ, * propter judícia
tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus
Altíssimus super om-
nem terram : * nimis
exaltátus es super om-
nes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum : * custó-
dit Dóminus ánimas
sanctórum suórum, de
manu peccatóris libe-
rábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in
Dómino : * et confité-
mini memóriæ sanctifi-
caciónis ejus.

Ant. Lux orta est justo:
rectis corde lætítia.

Ant. Custodiébant * te-
stimónia ejus, et præ-
cépta ejus.

Psalmus 98

DÓMINUS regnávít,
irascántur pópuli :
* qui sedet super Ché-
rubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion ma-
gnus : * et excélsus
super omnes pópulos.

Confiteántur nómini
tuo magno : quóniam
terribile, et sanctum

est : * et honor regis
judícium díligit.

Tu parásti directi-
ones : * judícium et justí-
tiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum De-
um nostrum, et adoráte
scabéllum pedum ejus :
* quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in
sacerdótibus ejus : * et
Sámuel inter eos, qui
ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum,
et ipse exaudiébat eos :
* in colúmna nubis lo-
quebátur ad eos.

Custodiébant testimó-
nia ejus, * et præcép-
tum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,
tu exaudiébas eos :
* Deus, tu propítius
fuísti eis, et ulcísens
in omnes adinveníones
eórum.

Exaltáte Dóminum
Deum nostrum, et ado-
ráte in monte sancto
ejus : * quóniam sanctus
Dóminus Deus noster.

Ant. Custodiébant te-
stimónia ejus, et præ-
cépta ejus.

Y. Nimis honoráti sunt
amíci tui, Deus. **R.** Ni-
mis confortátus est prin-
cipátus eórum.

[T. P. Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

Ÿ. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. R. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.]

Pater. Absol. A vínculis. Bened. Evangélica.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 3 in Matth. cap. 19

RANDIS fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Reliquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti :

quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philóso-phus, et multi álíi divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sáanguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

Ÿ. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Cujus, vel Quorum festum cólimus.

Lectio viii

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de

corruptiōne resúrget incorrupti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérmam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem mittere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatió-nem Evangélíi, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sæculi voluptátes; isti céntuplúm recípiet, et vitam ætérmam possidébunt.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum

doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **Ÿ.** Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. **Q**uorum. **G**lória Patri. **Q**uorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Ex occasiōe hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiōnem, dicétes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérmam esse redéndam; non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvátore dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatiōe et mérito sui ita erunt, quas si parvo número centenárius número comparétur.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Hoc est præceptum meum, * ut di-

ligátis invicem, sicut
diléxi vos.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Majórem caritátem
* nemo habet, ut áni-
mam suam ponat quis
pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis,
* si fecéritis quæ præcí-
pio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, * beáti
mundo corde; quóniam
ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra
* possidébitis ánimas
vestras.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRATRES : Jam non
estis hóspites et
ádvenæ; sed estis cives
sanctórum et doméstici
Dei, superædificáti su-
per fundaméntum Apo-
stolórum et Prophetá-
rum, ipso summo angu-
lári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXSÚLTET orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudi-
bus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdi-
ces,

Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplícum.

Qui templa cæli cláu-
ditis

Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum pró-
tinus

Languor salúsque sén-
tiunt,

Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbitér
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Filio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

Ÿ. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. **R.** Et facta ejus
intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos
qui reliquistis * ómnia,
et secúti estis me, cén-
tuplum accipiétis, et
vitam ætérnam possi-
débitis.

Oratio propria.

AD HORAS Psalmi de
Dominica, sed ad *Pri-
mam*, loco Psalmi 117
Confitémini, dicitur *Psal-
mus 53* Deus, in nómine
tuo. **Quod semper obser-
vatur, quando ponitur se-
quens Rubrica : Ad Horas**
Psalmi de *Dominica*, ad
Primam tamen ut in *Fes-
tis*.

AD TERTIAM

Capit. Fratres : Jam non estis, **ut ad Laudes** 19*

R'. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. **In omnem.** **ŷ.** Et in fines orbis terræ verba eórum. **Exívit. Glória Patri. In omnem.**

ŷ. Constitues eos principes super omnem terram. **R'. Mémoires erunt nóminis tui, Dómine.**

AD SEXTAM

Capit. Act. 5, 12

PER manus autem Apostolorum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

R'. br. Constitues eos principes * Super omnem terram. **Constitues.** **ŷ.** Mémoires erunt nóminis tui, Dómine. **Super. Glória. Constitues.**

ŷ. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. **R'. Nimis confortátus est principátus eórum.**

AD NONAM

Capit. Act. 5, 41

IBANT Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

R'. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. **Nimis. ŷ.** Nimis confortátus est principátus eórum. **Amíci. Glória Patri. Nimis honoráti.**

ŷ. Annuntiavérunt ópera Dei. **R'. Et facta ejus intellexérunt.**

IN II VESPERIS

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

IXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris

tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu essacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópli sui.

Psalmus 112

LAUDÁTE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópli sui.

Ant. Dirupísti, Dómine, * víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

CRÉDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis

pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et

flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

DÓMINE, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiόνem meam, et resurrectionem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et fúniculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo ? * et quo a fácie tua fugiam ?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et ha-

bitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me dextera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et

super arénam multiplicabúntur : * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinem, declináte a me :

Quia dícitis in cogitatíone : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam ? * et super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via æterna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRATRES : Jam non estis hóspites et ádvenæ ; sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXSÚLTET orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudi-
bus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdi-
ces,

Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláu-
ditis

Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum pró-
tinus

Languor salúsque sèn-
tiunt,

Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque **Fílio**,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Ÿ. Annuntiavérunt ó-
pera Dei. **℞.** Et facta
ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte
fortes * in bello et pu-
gnáte cum antiquo ser-
pente : et accipiétis re-
gnum ætérnum.

Complet. de Dom. 102

II ALIÆ LECTIONES PRO APOSTOLIS

In II Nocturno

De Expositióne sancti
Augustíni Epíscopi
super Psalmum octo-
gésimum sextum

Ante medium

Lectio iv

FUNDAMÉNTA ejus
in móntibus san-
ctis : díligit Dó-
minus portas Sion.
Quare sunt fundaménta
Apóstoli et Prophétæ ?
Quia eórum auctóritas
portat infirmitátem no-
stram. Quare sunt por-
tæ ? Quia per ipsos in-
trámus ad regnum Dei.
Prædicant enim nobis :
et, cum per ipsos intrá-
mus, per Christum in-
trámus ; ipse est enim
jánua. Et cum dicúntur
duódecim portæ Jerú-
salem, et una porta Chri-
stus et duódecim portæ
Christus, quia in duóde-
cim portis Christus ; et
ídeo duodenárius núme-
rus Apostolórum. Sacra-
méntum magnum hujus
duodenárii significatio
est númeri. Sedébitis,
inquit, super duódecim

sedes, judicantes duodecim tribus Israël.

R. Vidi conjunctos viros, habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

Lectio v

Si duodecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdecimus Paulus Apóstolus, et non erit quomodo iudicet; et ipse se iudicaturum dixit, non homines tantum, sed et angelos. Quos angelos, nisi apóstatas angelos? Nescitis, inquit, quia angelos iudicabimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas iudicaturum? Ubi sedébis? Duodecim sedes dixit Dominus duodecim Apóstolis, unus cecidit Judas, in locum ipsius sanctus Matthías ordinatus est; implétus est duodenarius número sedium. Primo locum

inveni, ubi sédeas; et sic te minare iudicaturum. Duodecim ergo sedes [quid sibi velint, videamus. Sacramentum est cuiusdam universitatis; quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesia, unde vocatur hoc ædificium ad Christi compagem.

R. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. **V.** Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vi

Et ideo, quia undique venitur ad iudicandum, duodecim sedes sunt: sicut, quia undique intratur in illam civitatem, duodecim portæ sunt. Non solum ergo illi duodecim et Apосто-

lus Paulus, sed quot-quot judicatúri sunt, propter significatióem universitatís, ad sedes duódecim pértinent; quemádmódum quot-quot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merí-dies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evan-gélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómo-do vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptís-mum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus San-cti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inve-niúntur.

R. Isti sunt trium-phatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia æténa: * Mo-do coronántur, et accí-piunt palmam. **Ÿ.** Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et

lavérunt stolas suas in ságuine Agni. **M**odo coronántur. **G**lória Pa-tri. **M**odo coronántur.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Homilia in Natali S. Be-nedicti Ep.

PERFECTUS ille est, qui ábiens ven-dit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum; habébit enim thesáurum non deficientem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes

duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne; cum videlicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám sanguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **y.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. **Cálicem.**

Lectio viii

ET justa prorsus retribútio, ut, qui hic pro Christo humanæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant; qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías elé-

ctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **y.** Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. **Q**uorum. **G**lória Patri. **Q**uorum.

Lectio ix

ET Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur? cum ipse dicat : Nescítis quóniam ánge-
los judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exéplum Apostolórum sua reliquerunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe nú-

mero solet in Scriptúris
univérsitas designári,
per duódecim sedes
Apostolorum, ómnium
numerósitas judicán-

tium, et, per duódecim
tribus Israël, univér-
sitas eórum qui judicá-
ndi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE EVANGELISTARUM

extra Tempus Paschale

Omnia ut in Communi
Apostolorum extra Tem-
pus Paschale 2*, præter
Lectiones, ut infra :

In I Nocturno

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ

Cap. 1, 1-12 Lectio i

ET factum est in
trigésimo anno,
in quarto, in
quinta mensis, cum es-
sem in médio captivó-
rum juxta flúvium Cho-
bar, apérti sunt cæli,
et vidi visiónes Dei. In
quinta mensis, ipse est
annus quintus transmi-
gratiónis regis Jóachim,
factum est verbum Dó-
mini ad Ezechiélem,
filium Buzi, sacerdotem
in terra Chaldæorum,
secus flumen Chobar :
et facta est super eum
ibi manus Dómini. Et

vidi, et ecce ventus túr-
binis veniébat ab Aquí-
lone; et nubes magna,
et ignis invólvens, et
splendor in circúitu
ejus : et de médio ejus
quasi spécies eléctri, id
est, de médio ignis.

R. Ecce ego mitto vos
sicut oves in médio lu-
pórum, dicit Dóminus :
* Estóte ergo prudén-
tes sicut serpéntes, et
símplices sicut colúm-
bæ. **Y.** Dum lucem ha-
bétis, créдите in lucem,
ut filii lucis sitis. **E**stóte
ergo.

T. P. R. Beátus vir,
qui méruit Dóminum,
allelúja : * In mandátis
ejus cupit nimis, alle-
lúja, allelúja, allelúja.
Y. Glória et divítiae in
domo ejus, et justítia
ejus manet in sáculum
sæculi. **I**n mandátis.

Lectio ii

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. **Jugum.**

T. P. R. Tristítia vestra, allelúja, * Conver-

tétur in gáudium, allelúja, allelúja. **V.** Mundus autem gaudébit, vos vero contristabimini, sed tristítia vestra. **Convertétur.**

Lectio iii

SIMILITÚDO autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

R. Dum stetéritis ante reges et præsides, nólite cogitare quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. **V.** Non enim vos estis qui loquámini ; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

* Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Glória Patri. Dábitur.

T. P. R. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. **Ÿ.** Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. **Mors. Glória. Mors.**

In II Nocturno

De Expositione sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Hom. 3. Lib. 1

Lectio iv

SANCTA quátuor animália, quæ prophetiæ spíritu futúra prævidéntur, subtili narratióne describúntur, cum dicitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium cörpera sublevántur. Fácies itaque ad fidem

pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósko oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tólimur, quasi in áëra levámur.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **Ÿ.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. **Isti.**

Lectio v

QUÁTUOR ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini sentiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras quid Joánnes sentiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Mar-

cus et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joannes et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joannes, Matthæus et Marcus sentit. Quattuor ergo facies uni sunt; quia notitia fidei, qua cognoscuntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quattuor. Quidquid enim in uno inveneris, hoc in omnibus simul quattuor cognoscēs.

R. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me:

***** Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

Ÿ. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. **Gaudete.**

Lectio vi

Et quattuor pennæ uni: quia Dei omnipotentis Filium Dominum nostrum Jesum Chri-

stum simul omnes concorditer prædicant; et, ad divinitatem ejus mentis oculos levantes, penna contemplationis volant. Evangelistarum ergo facies ad humanitatem Domini pertinet, penna ad divinitatem: quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendunt; sed, dum hunc esse incircumscriptum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aëra levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in omnibus, et par contemplatio divinitatis ejus in singulis, recte nunc dicitur: Quattuor facies uni, et quattuor pennæ uni.

R. Isti sunt triumphatores et amici Dei, qui, contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: ***** Modo coronantur, et accipiunt palmam. **Ÿ.** Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. **Modo. Glória Patri. Modo.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 1-9

IN illo tempore : Designavit Dominus et alios septuaginta duos, et misit illos binos ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae

Homilia 17 in Evang.

DOMINUS et Salvator noster, fratres carissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando vero operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus, praecpta sunt; quia, dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in praedicationem discipulos mittit; quia duo sunt praecpta caritatis, Dei videlicet amor et proximi, et minus quam inter duos caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad

semetipsum habere caritatem dicitur; sed dilectio in alterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo : * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. **Calicem.**

T. P. R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. **Qui manet.**

Lectio viii

ECCE enim binos ad praedicandum discipulos Dominus mittit; quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia, qui caritatem erga alterum non habet, praedicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Praedicatores

enim suos Dóminus séquitur ; quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitaculum Dóminus venit, quando verba exhortationis præcúrrunt, atque per hoc v́ritas in mente suscípitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

T. P. R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja : splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **V.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro

pulchrióres. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

HINC namque eisdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit ; quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit ; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

Tempore Paschali

IN I VESPERIS

Ant. et Capit. de Laudibus 36*

Psalmi ut extra Tempus Paschale 2*

Hymnus

RISTES erant Apóstoli

De Christi acérbo fúnere,
Quem morte crudelíssima

Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus

Muliéribus prædíxerat:
Mox ore Christus gáudium

Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos
Currunt statim dum nún-
tiæ,

Illæ micántis óbvia
Christi tenent vestígia.

Galilææ ad alta món-
tium

Se cónferunt Apóstoli,
Jesúque, voti cómpo-
tes,

Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne ménti-
bus

Paschále, Jesu, gáudium,
A morte dira críminum
Vitæ renátos líbera.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.
Amen.

Ab Ascensione autem
usque ad Feriam VI ante
Vigiliam Pentecostes in-
clusive, dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum re-
dis,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

¶ Conclusiones præce-
dentes, etiam in Hymno
Paschále mundo ad Lau-
des, numquam mutan-
tur.

¶ Sancti et justí, in
Dómino gaudéte, alle-
lúja. R. Vos elégit Deus
in hereditátem sibi, al-
lelúja.

Ad Magnif. Ant. Lux
perpétua * lucébit San-
ctis tuis, Dómine. et
æternitas témporum,
allelúja.

Oratio propria.

Completorium de Domi-
nica 102

AD MATUTINUM

Invit. Regem Apostolorum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúja.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus Tristes erant, ut supra 34*

In I Nocturno

Ant. Stabunt justi * in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunť, allelúja.

Sub una tantum Antiphona in quolibet Nocturno dicuntur Psalmi ut supra extra Temp. Pasch. 6*

Ÿ. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja. **R.** Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Lectiones trium Nocturnorum, ut extra Temp. Pasch., cum R/R. seq. :

R. i Beátus vir, qui méruit Dóminum, allelúja : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúja, allelúja, allelúja. Ÿ. Glória et divítiae in domo ejus, et justítia ejus manet in sáeculum sáeculi. In mandátis.

R. ii Tristítia vestra, allelúja, * Convertétur in gáudium, allelúja, al-

lelúja. Ÿ. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímmini, sed tristítia vestra. Convertétur.

R. iii Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja, * Mors Sanctórum ejus, allelúja. Ÿ. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. **Mors. Glória Patri. Mors.**

In II Nocturno

Ant. Ecce * quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est, allelúja.

Ÿ. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. **R.** Et ætérnitas témporum, allelúja.

R. iv Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. Ÿ. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et ætérnitas.

R. v Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja. Ÿ. Repléti qui-

dem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. **Testimónium** resurrectionis Jesu Christi Dómini nostri, allelúja, allelúja.

R. vi Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúja : modo venérunt ad fontes,* Repléti sunt claritáte, allelúja, allelúja. **ψ.** In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. **Repléti. Glória. Repléti.**

In III Nocturno

Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

ψ. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. **R.** Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

R. vii Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **ψ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui manet.**

R. viii Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja : splendórem Deo

dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **ψ.** Cándidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. **Et. Glória Patri. Et.**

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Sancti tui, * Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Psalmi de Dominica
1° loco 65

2 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, allelúja : et in ætérum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto * clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus et animæ * justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justí * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT justí in magna constántia advérsus eos qui se angu-

stiauerunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus

PASCHÁLE mundo gáudium

Sol nuntiat formosior,
Cum luce fulgentem nova
Jesum vident Apóstoli.

In carne Christi vulnera

Micare tamquam sidera
Mirantur, et quidquid vident

Testes fideles prædicant.

Rex Christe clementissime,

Tu corda nostra posside,

Ut lingua grates debitas

Tuo rependat nomini.

Ut sis perenne mentibus

Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.

Deo Patri sit gloria,
Et Fílio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paráclito,
In sempiterna sæcula.

Amen.

¶ Pretiosa in conspectu Domini, allelúja. **R.** Mors Sanctorum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ Jerúsalem, * veníte et vidéte Mártires cum coronis, quibus coronávit eos Dominus in die so-

lemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Stabunt justi 36*

R. br. Sancti et justi, in Domino gaudéte, * Allelúja, allelúja. **Sancti.** ¶ Vos elégit Deus in hereditatem sibi. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti.**

¶ Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Domine, allelúja. **R.** Et æternitas temporum, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Sap. 5, 5

ECCE quómodo computati sunt inter filios Dei, et inter Sanctos sors illorum est.

R. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Domine, * Allelúja, allelúja. **Lux.** ¶ Et æternitas temporum. **Allelúja, allelúja. Glória. Lux.**

¶ Lætítia sempiterna super capita eorum, allelúja. **R.** Gáudium et exultationem obtinébunt, allelúja.

AD NONAM

Capit. Rom. 8, 28

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

R. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum,* Allelúja, allelúja.

Lætítia. V. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja.

R. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. et Capit. de Laudibus 36*

Psalmi ut in II Vesperis extra Temp. Pasch. 20*

Hymnus

TRISTES erant Apóstoli De Christi acérbo fúnere,

Quem morte crudelíssima

Servi necárant ímpii.

Sermóne verax Angelus Muliéribus prædíxerat : Mox ore Christus gáudium

Gregi feret fidélium.

Ad ánxios Apóstolos Currunt statim dum núnctiæ,

Illæ micántis óbvia Christi tenent vestígia.

Galilææ ad alta mónitium

Se cónferunt Apóstoli, Jesúque, voti cómpotes, Almo beántur lúmine.

Ut sis perénne méntibus

Paschále, Jesu, gáudium, A morte dira críminum Vitæ renátos libera.

Deo Patri sit glória, Et Fílio, qui a mórtuis Surréxit, ac Paráclito, In sempitérna sæcula.

Amen.

Ab Ascensione autem usque ad Feriam VI ante Vigiliam Pentecostes inclusive, dicitur :

Jesu, tibi sit glória, Qui victor in cælum redis, Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja.

R. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Sancti et justi,* in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Complet. de Dom. 102

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Antiphona 1

QUI me confessus fuerit * coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo.

Pss. ut in I Vesperis de Comm. Apostolorum 2*

2 Qui sequitur me, * non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae, dicit Dominus.

3 Qui mihi ministrat, * me sequatur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

4 Si quis mihi ministraverit, * honorificabit eum Pater meus, qui est in caelis, dicit Dominus.

5 Volo, Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capit. Jac. 1, 12

BEATUS vir, qui suffert tentationem : quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus

DEUS, tuorum militum Sors, et corona, praemium,
Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pabula
Imbuta felle deputans,
Pervenit ad caelestia.

Poenas cucurrit fortiter,
Et sustulit viriliter,
Fundensque pro te sanguinem,
Aeterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici
Te poscimus, piissime :

In hoc triúmpho Mártý-
ris

Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénis gló-
ria

Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

Y. Glória et honóre co-
ronásti eum, Dómine.

R. Et constituísti eum
super ópera mánuum
tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste
Sanctus * pro lege Dei
sui certávit usque ad
mortem, et a verbis im-
piórum non tímuit ;
fundátus enim erat su-
pra firmam petram.

**Oratio ut infra ad Lau-
des 53***

**Completorium de Domi-
nica 102**

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártý-
rum Dóminum, * Ve-
níte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus Deus, tuórum
mílitum, **ut supra 39***

In I Nocturno

Ant. In lege Dómini
* fuit volúntas ejus die
ac nocte.

Psalmus 1

BEÁTUS vir, qui
non ábiit in con-
sílio impiórum,
et in via peccatórum
non stetit, * et in cá-
thedra pestiléntiæ non
sedit :

Sed in lege Dómini
volúntas ejus, * et in
lege ejus meditábitur
die ac nocte.

Et erit tamquam li-
gnum, quod plantátum
est secus decúrsus
aquárum, * quod fru-
ctum suum dabit in
tépore suo :

Et fólium ejus non
défluat : * et ómnia
quæcúmque fáciat, pro-
sperabúntur.

Non sic ímpii, non
sic : * sed tamquam
pulvis, quem prójicit
ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent
ímpii in iudício : * ne-
que peccatóres in con-
cílio justórum.

Quóniam novit Dómi-
nus viam justórum : *
et iter impiórum per-
íbit.

Ant. In lege Dómini
fuit volúntas ejus die
ac nocte.

Ant. Prædicans * præceptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenerunt in unum * adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possесси́onem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligíte : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascá-tur Dóminus, * et per-eátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Prædicans præceptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3

DÓMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me :
* exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa :
* dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudivit me de monte sancto suo.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster. **Absol.** Exáudi.

Lectiones sequentes I Nocturni dicuntur in Festo Martyris Pontificis. In Festo autem Martyris non Pontificis adhibentur Lectiones Fratres : Debitóres, quæ positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum 66*, cum Responsoriis tamen ut infra.

De Actibus Apostolorum

Cap. 20, 17-38 Lectio I

MILÉTO Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérvians Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatióibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utilium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spírítu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spírítus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula, et tri-

bulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fá-
cio ánimam meam pre-
tiosiórem quam me,
dúmmodo consúmmem
cursum meum, et mini-
stérium verbi, quod ac-
cépi a Dómino Jesu,
testificári Evangélium
grátiae Dei.

R. Iste Sanctus pro
lege Dei sui certávit
usque ad mortem, et a
verbis impiórum non tí-
muit ; * Fundátus enim
erat supra firmam pe-
tram. **Ÿ.** Iste est, qui con-
témpsit vitam mundi,
et pervénit ad cæléstia
regna. **Fundátus.**

Lectio ii

ET nunc ecce ego scio
quia ámplius non
vidébitis fáciem meam
vos omnes, per quos
transívi prædicans re-
gnum Dei. Quaprópter
contéstor vos hodiérna
die, quia mundus sum a
sánguine ómnium. Non
enim subterfúgi quómi-
nus annuntiárem omne
consílium Dei vobis.
Atténdite vobis, et uni-
vérso gregi, in quo vos
Spíritus Sanctus pósuit

episcopos régere Ecclé-
siam Dei, quam acqui-
sívit sáanguine suo. Ego
scio quóniam intrábunt
post discessiónem me-
am lupi rapáces in vos,
non parcéntes gregi. Et
ex vobis ipsis exsúrgent
viri loquéntes perversa,
ut abdúcant discípulos
post se. Propter quod
vigiláte memória reti-
néntes, quóniam per
triénnum nocte et die
non cessávi, cum lá-
crimis monens unum-
quémque vestrum.

R. Justus germinábit
sicut lílium : * Et floré-
bit in ætérnum ante
Dóminum. **Ÿ.** Plantátus
in domo Dómini, in
átriis domus Dei nostri.
Et florébit.

Lectio iii

ET nunc comméndo
vos Deo, et verbo
grátiae ipsíus, qui potens
est ædificáre, et dare
hereditátem in sancti-
ficátis ómnibus. Argén-
tum, et aurum, aut ve-
stem nullíus concupívi,
sicut ipsi scitis : quó-
niam ad ea, quæ mihi
opus erant, et his, qui
mecum sunt, ministra-

vérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infirmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et, cum hæc dixísset, póstitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Et. Glória Patri. Et.**

In II Nocturno

Ant. Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

CUM invocárem ex-
audívit me Deus
justítiae meae: *
in tribulatióne dilatásti
mihi.

Miserére mei, * et
exáudi oratióem me-
am.

Fílii hóminum, ús-
quequo gravi corde?
* ut quid dilígitis vani-
tátem, et quæritis men-
dácium?

Et scitóte quóniam mi-
rificávit Dóminus san-
ctum suum: * Dómi-
nus exáudiet me cum
clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte
peccáre: * quæ dicitis
in córdibus vestris, in
cubílibus vestris com-
pungímini.

Sacrificáte sacrificium
justítiae, et speráte in
Dómino. * Multi di-
cunt: Quis osténdit
nobis bona?

Signátum est super
nos lumen vultus tui,
Dómine: * dedísti læ-
títiam in corde meo.

A fructu fruménti,
vini, et ólei sui * mul-
tiplicáti sunt.

In pace in idípsum

* dórmiā, et requiēscā;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Fílii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

VERBA mea áuribus pécipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem

in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitátionibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Ant. In univérſa terra
* glória et honóre coronáſti eum.

Psalmus 8

DÓMINE, Dóminus noſter, * quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua, * ſuper cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecíſti laudem propter inimicos tuos, * ut déſtruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digítorum tuórum : * lunam et ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quod memor eſ ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronáſti eum : * et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves et boves univérſas : ínſuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pi-

ſces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noſter, * quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Ant. In univérſa terra glória et honóre coronáſti eum.

Ÿ. Poſuíſti, Dómine, ſuper caput ejus. **R'.** Coronam de lápide pretioſo.

Pater. **Absol.** Ipſíus.

Sermo ſancti Auguſtíni
Epíſcopi

Sermo 44 de Sanctis Lectio iv

TRIUMPHÁLIS beáti Mártiris **N.** dies hódie nobis anniverſária celebritáterecurrít; cujus glorificatióni ſicut congáudet Eccléſia, ſic ejus propónit ſequénda veſtígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióſo agóne duo nobis præcípuè conſideránda ſunt : indu-ráta vidélicet tortóris ſævítia, et Mártiris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Már-

tyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessariá est, ut reportétis promissiões.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

Ÿ. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. **Et** dedit illi.

Lectio v

CORONÁTA itaque est beáti Mártiris patiéntia : mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatió-nem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiões, flagélla non tí-

muit ; et quot ante mortem pro Christo pértulit supplicia, tot ei de se obtulit sacrificia. Quod enim, propinánte Apóstolo, bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiões hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis ; et Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatió-nis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiões amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram ? Defécit caro mea et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiór-um ejus non fraudásti eum. **Ÿ.** Quóniam prævenísti eum in benedictiόνibus [dulcédinis, posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretiósó. **Et** voluntáte labiór-um.

Lectio vi

CONTEMPLABÁTUR enim quantum in ænigmate infirmitas humana óculum mentis in æternitate figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia; et, ea enarráre non sufficiens, admirádo clamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcendit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remóti, in abscondito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium; et, si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse aliqua ratióne promeréri.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus :

* Et corónam pulchri-

túdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. **Et. Glória. Et.**

In III Nocturno

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

IN Dómino confido : quómodo dicitis ánimæ meæ : * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obsúro rectos corde.

Quóniam quæ perfécisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ípium : * qui

autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellarum pars cálicis eorum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

DÓMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus

malígnus : * timéntes autem Dóminum glórficat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo : requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

DÓMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitudinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus

in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáeculum sáeculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Ÿ. Magna est glória ejus in salutári tuo.

R. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater. **Absol.** A vínculis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 14, 26-33

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discipulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 37 in Evang.

SI considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus

est, non subsidium. Temporális vita, æternæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiόνis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatísimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiόνis perpétuæ múnere lætári?

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **Ÿ.** Quóniam prævenísti eum in benedictiόνibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. **Expréssa.**

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

SED ad hæc audíta inardéscit ánimus,

jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégíus prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítimè certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui minas. Glória Patri. Qui minas.**

Sequens R. dicitur, loco præcedentis, in Officio

unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

R. Dómine, prævenisti eum in benedictionibus dulcédinis, * Posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. **V.** Vitam pétiit a te, et tribuisti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. **Posuisti. Glória Patri. Posuisti.**

Lectio ix

SED percontári libet quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiám. Ecce, discípus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípus. Numquid áliud judex núnkiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus et dilígere? Sed, si vim præcépti perpéndimus,

utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos qui nobis carnis cognatióne conjúnti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus ; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndó et fugiéndó nesciámus.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitéboret ego eum coram Patre meo.

Pss. de Dominica 1º loco 65

2 Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Jac. 1, 12

BEÁTUS vir, qui suffert
tentatióem : quón-
iam cum probátus fú-
erit, accípiet corónam
vitæ, quam repromísit
Deus diligéntibus se.

Hymnus

INVÍCTE Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hósti-
bus,

Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílu-
e, Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

Ÿ. Justus ut palma
florébit. R. Sicut cedrus
Libani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui
odit * ánimam suam in
hoc mundo, in vitam
ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

INFIRMITÁTEM nostram
réspice, omnípotens
Deus : et, quia pondus

própriæ actiόνis gravat,
beáti **N.** Mártiris tui at-
que Pontíficis intercés-
sio gloriósa nos próte-
gat. Per Dóminum.

Alia Oratio

DEUS, qui nos beáti **N.**
Mártiris tui atque
Pontíficis ánnua solem-
nitáte lætíficas : con-
céde propítius ; ut, cu-
jus natalítia cólimus, de
ejúsdem étiam prote-
ctiône gaudeámus. Per
Dóminum.

Pro Martyre non Pont.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, qui beáti **N.** Máty-
ris tui natalítia cólimus,
intercessiône ejus, in tui
nóminis amóre roboré-
mur. Per Dóminum.

Alia Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, intercedénte beáto
N. Mártire tuo, et a
cunctis adversitátibus
liberémur in córpore,
et a pravis cogitatióni-
bus mundémur in men-
te. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Do-
minica, ad Primam ta-
men ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. ut infra ad Vesp.

R. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et honóre. **ψ.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

ψ. Posuísti, Dómine, super caput ejus. **R.** Corónam de lápide pretiósó.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 15, 3

CIBÁVIT illum pane vi-
tæ et intelléctus, et
aqua sapiéntiæ salutá-
ris potávit illum Dómi-
nus Deus noster.

R. br. Posuísti, Dó-
mine, * Super caput
ejus. Posuísti. **ψ.** Coró-
nam de lápide pretiósó.
Super. Glória Patri. Po-
suísti.

ψ. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Gló-
riam et magnum de-
córem impónes super
eum.

AD NONAM

Capit. Eccli. 39, 6

JUSTUS cor suum trá-
didit ad vigilándum
dilúculo ad Dóminum,

qui fecit illum, et in
conspéctu Altíssimi de-
precábitur.

R. br. Magna est gló-
ria ejus * In salutári tuo.
Magna. ψ. Glóriam et
magnum decórem im-
pónes super eum. In
salutári tuo. Glória Pa-
tri. **Magna.**

ψ. Justus ut palma flo-
rébit. **R.** Sicut cedrus
Libani multiplicábitur.

IN II VESPERIS

Ant. de Laud. 52*

Psalmi de Dominica 93;
loco vero ultimi dicitur
Psalmus 115 Crédidi 100

Capit. Jac. 1, 12

BEÁTUS vir, qui suffert
tentatióem : quón-
iam cum probátus fú-
erit, accípiet corónam
vitæ, quam repromísit
Deus diligéntibus se.

Hymnus

DEUS, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præ-
mium,
Laudes canéntes Márty-
ris
Absólve nexu críminis.

**Hic nempe mundi gáu-
dia,**
Et blanda fraudum pá-
bula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,

Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sán-
guinem,

ÆtéRNA dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplīci
Te póscimus, píssime :
In hoc triúmpho Mártiris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sœcula.

Amen.

Ÿ. Justus ut palma flo-
rébit. R. Sicut cedrus
Libani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui
vult veníre post me, *
ábneget semetípsum, et
tollat crucem suam, et
sequátur me.

Complet. de Dom. 102

II ALIÆ LECTIONES PRO UNO MARTYRE

In II Nocturno

De Expositióne sancti
Ambrósii Epíscopi in
Psalmum centésimum
décimum octávum

Sermo 21 Lectio iv

RÍNCIPES perse-
cúti sunt me
gratis : et a ver-
bis tuis trepidávit cor
meum. Bene hoc Mar-

tyr dicit, quod injúste
persecutiónum tormén-
ta sustíneat ; qui nihil
rapúerit, nullum vio-
léntus opprèsserit, nul-
líus sánguinem fúderit,
nullíus torum putáverit
esse violándum ; qui
nihil légibus débeat, et
gravióra latrónum su-
stinére cogátur supplí-
cia ; qui loquátur juste,
et non audiátur ; qui
loquátur plena salútis,
et impugnétur, ut pos-
sit dícere : Cum loqué-
bar illis, impugnábant
me gratis. Gratis ígitur
persecutiónem pátitur,
qui impugnátur sine
crímīne ; impugnátur ut
nóxius, cum sit in tali
confessióne laudábilis ;
impugnátur quasi vené-
ficus, qui in nómine Dó-
mini gloriátur, cum píe-
tas virtútum ómnium
fundaméntum sit.

R. Honéstum fecit il-
lum Dóminus, et cu-
stodívit eum ab inimí-
cis, et a seductóribus
tutávit illum : * Et de-
dit illi claritátem æté-
nam. Ÿ. Descendítque
cum illo in fóveam, et
in vínculis non derelí-
quit eum. Et dedit.

Lectio v

VERE frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans; quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum: Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℞. Desidérium animæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. †. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. Et voluntáte.

Lectio vi

PONE ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde im-

mánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma forná-cis ardéntis exæstuet; ex parte ália pésonent tractus gráviú cate-nárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena suppliciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam; trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus specie contuétur. Nonne ad hanc trepidatió-nem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis æténa, et divína trepidántis?

℞. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. †. Cibávit il-

lum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. **Et. Glória Patri. Et.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 24-27

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semet-ípsam, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 32 in Evang.

QUIA Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ véteri, in vítiis enutritæ, contrarietatem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia

ádhabet medicaménta. Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitatem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitatem.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Exprésa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **¶.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedínis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. **Exprésa.**

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

CERTE, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdiu et vestra largímini. Quid vero in hac lectiône

dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur ut abnegémus nostra; hic dícitur ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósus non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósus est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitatís glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui. Glória Patri. Qui.**

vel

R. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. **Ÿ.** Vitam pétíit a te, et tribuísti ei longitudínem diérum in sáeculum sáeculi. **Posuísti. Glória. Posuísti.**

Lectio ix

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit ut renuntiémus nostris; quia, quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium possident : nudí ergo cum nudis luctári debémus. Nam, si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis indumentá? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjiciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus 11

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 34-42

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte arbitrári quia pacem vénerim mittere in terram : non veni pacem mittere, sed gládium. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Epíscopi

Comment. in Matthæum,
can. 10

UÆ ista divisio est? inter prima enim legis præcepta accépimus : Honóra patrem tuum et matrem tuam ; et ipse Dóminus ait : Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládus in terram, et separátus a patre fílius, et filia a matre, et nurus advér-sus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exínde pública auctóritas impietáti proferétur. Ubíque ódia, ubíque bella, et gládus Dómini inter patrem et fílium, et inter fíliam matrémque desæviens.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **¶.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. **Expréssa.**

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

GLÁDIUS telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, et júdicíi sevéritas, et animadvér-sio peccatórum. Et, hujus quidem teli nómine, novi Evangélii prædicatióem appellátam, frequens in prophétis auctóritas est. Dei ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio ; qui gládus missus in terram est, idest, prædicátió ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una dissénsio, et doméstica novo hómini erunt inimíca ; quia ille, per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, id est, et corpus et ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

R. Hic est vere Martyr, **vel R.** Dómine, prævenísti, **ut supra 58***

Lectio ix

PERGIT deínde eódem præceptórum et intelligéntiæ decúrsu. Nam, posteáquam relínquenda ómnia, quæ in sæculo caríssima sunt,

imperáverat, adjécit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus ; quia Qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis et concupiscéntia. Et indignus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepe-límur, conresúrgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fidei, spíritus novitáte victúrus.

Te Deum laudámus 11

IV ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii. Cap. 10, 26-32

IN illo témpore : Dixit Jesus discípu-
lis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur ; et oc-
cúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii
Epíscopi

**Comment. in Matth., can.
10, post medium**

DÓMINUS diem ju-
dícii osténdit,
quæ abstrúsam
voluntátis nostræ con-
sciéntiam prodet ; et ea

quæ nunc occúlta exi-
stimántur, luce cogni-
tiónis públicæ déteget.
Igitur non minas, non
consília, non potestá-
tes insectántium monet
esse metuéndas ; quia
dies judícii nulla hæc
fuisse atque inánia re-
velábit. Et quod 'dico
vobis in ténebris, dícite
in lúmine ; et quod in
aure audítis, prædicáte
super tecta. Non légi-
mus Dóminum sólitum
fuisse nóctibus sermo-
cinári, et doctrínam
in ténebris tradidisse :
sed quia omnis sermo
ejus carnálibus téne-
bræ sunt, et verbum
ejus infidélibus nox est.

R. Coróna áurea su-
per caput ejus, * Ex-
pressa signo sanctitátis,
glória honóris, et opus
fortitúdinis. **¶** Quóniam
prævenísti eum in be-
nedictiónibus dulcédi-
nis, posuísti in cápite
ejus corónam de lápide
pretióso. **Expressa.**

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

ITAQUE id quod a se di-
ctum est, cum liber-
táte fidei et confessiónis
vult esse loquéndum.

Idcirco quæ in ténebris dicta sunt, prædicâri jussit in lûmine; ut quæ secréto áurium commissa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et profúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lûmine prædicatiónis apostólicæ revelándum, non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in cörpera, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et cörperis sit potéstas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui. Glória. Qui.**

vel

R. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus co-

rónam de lápide pretiósó. **Ÿ.** Vitam pétiiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. **Posuísti. Glória Patri. Posuísti.**

Lectio ix

NOLÍTE timére eos qui occídunt corpus. Nullus igitur cörperum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor; quando, pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substantíam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis talibus confirmátos opórtet liberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit, negatúrurum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro qui confessus coram homínibus se fuisset, a se in cælis confiténdum; qualesque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

extra Tempus Paschale

IN I VESPERIS

Antiphona 1

OMNES Sancti *
quanta passi
sunt tormén-
ta, ut secúri
pervenírent ad palmam
martýrii !

**Psalmi ut in I Vesperis
de Communi Apostolorum 2***

2 Cum palma * ad
regna pervenérunt San-
cti, corónas decóris me-
ruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum
* in pace sepúlta sunt,
et vivent nómina eórum
in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, *
Dóminum benedícite in
ætérnum.

5 Mártyrum chorus, *
laudáte Dóminum de
cælis.

Capit. Sap. 3, 1-3

JUSTÓRUM ánimæ in
manu Dei sunt, et
non tanget illos tor-
méntum mortis. Visi
sunt óculis insipiéntium
mori; illi autem sunt
in pace.

Hymnus

SANCTÓRUM méritis ín-
clyta gáudia
Pangámus, sócii, gésta-
que fórtia :
Gliscens fert ánimus pró-
niere cántibus
Victórum genus ópti-
mum.

Hi sunt, quos fáture
mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, fló-
ribus áridum
Contempsére tui nóminis
ásseclæ,
Jesu, Rex bone cælitum.

Hi pró te fúrias atque
minas truces
Calcárunť hómínũm sæ-
vaque vérbera :

His cessit lacerans fórti-
ter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more
bidéntium :

Non inurmur résonat,
non querimónia;

Sed corde impávido mens
bene cónscia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit
lingua retéxere

Quæ tu Martýribus mú-
nera præparas?

Rubri nam flúido sán-
guine, fúlgidis

Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas,
únaque póscimus;

Ut **c**ulpas ábigas, nóxia
súbtrahas,

Des pacem fámulis; ut
tibi glóriam,

Annórum in sériem, can-
nant.

Amen.

Ÿ. Lætámini in Dómi-
no, et exsultáte, justí.

R. Et gloriámini, omnes
recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istó-
rum est enim * regnum
cælórum, qui contemp-
sérunt vitam mundi, et
pervenérunt ad præmia
regni, et lavérunt stolas
suas in sángine Agni.

**Oratio ut infra ad Lau-
des 76***

Complet. de Dom. 102

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártý-
rum Dóminum, * Ve-
níte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus

CHRISTO profúsum sán-
guinem,

Et Mártýrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vóci-
bus.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córpo-
ris,

Mortis sacrae compén-
dio

Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Már-
tyres

Et bestiárum déntibus;

Armáta sævit úngulis

Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscer-
a,

Sanguis sacrátus fúndi-
tur;

Sed pérmanent immó-
biles,

Vitæ perénnis grátia.

**¶ Sequens Conclusio
numquam mutatur.**

Te nunc, Redémptor,
quæsumus,

Ut Mártýrum consórtio
Jungas precántes sérvu-
los

In sempitérna sæcula.

Amen.

In I Nocturno

Ant. Secus decursus
aquarum * plantavit vi-
neam justorum, et in
lege Domini fuit volun-
tas eorum.

Psalmus 1

BEATUS vir, qui
non abiit in con-
silio impiorum,
et in via peccatorum non
stetit, * et in cathedra
pestilentiae non sedit :
Sed in lege Domini
voluntas ejus, * et in
lege eius meditabitur
die ac nocte.

Et erit tamquam li-
gnum, quod plantatum
est secus decursus a-
quarum, * quod fru-
ctum suum dabit in
tempore suo :

Et folium ejus non
defluet : * et omnia qua-
cumque faciet, prospe-
rabuntur.

Non sic impij, non
sic : * sed tamquam pul-
vis, quem projicit ven-
tus a facie terrae.

Ideo non resurgent
impij in iudicio : * ne-
que peccatores in con-
cilio justorum.

Quoniam novit Domi-

nus viam justorum : * et
iter impiorum peribit.

Ant. Secus decursus
aquarum plantavit vi-
neam justorum, et in
lege Domini fuit volun-
tas eorum.

Ant. Tamquam au-
rum * in fornace pro-
bavit electos Dominus,
et quasi holocausta ac-
cepit eos in aeternum.

Psalmus 2

QUARE fremuerunt
Gentes, * et populi
meditati sunt inania?

Astitērunt reges ter-
rae, et principes con-
venērunt in unum * ad-
versus Dominum, et ad-
versus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula
eorum : * et projiciā-
mus a nobis jugum
ipsorum.

Qui habitat in caelis,
irridēbit eos : * et Dó-
minus subsannābit eos.

Tunc loquētur ad eos
in ira sua, * et in furóre
suo conturbābit eos.

Ego autem constitú-
tus sum Rex ab eo su-
per Sion montem san-
ctum ejus, * prādicans
prāceptum ejus.

Dóminus dixit ad me :

* Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínám, nequándo irascá-tur Dóminus, * et per-eátis de via justa.

Cum exárserit in bre-vi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3

DÓMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pó-puli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrívísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Ÿ. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi.

℞. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater. **Absol.** Exáudi.

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Romános

Lectio i Cap. 8, 12-19

RATRES : Debitó-
res sumus non
carni, ut secún-
dum carnem vivámus.
Si enim secúndum car-
nem vixéritis, morié-
mini; si autem spíritu
facta carnis mortifica-
véritis, vivétis. Quicúm-
que enim spíritu Dei
agúntur, ii sunt filii Dei.
Non enim accepístis spí-
ritum servitútis íterum
in timóre, sed accepí-
stis spíritum adoptiónis
filiórum, in quo clamá-
mus : Abba (Pater).
Ipse enim Spíritus te-
stimónium reddit spirí-
tui nostro, quod sumus
filii Dei. Si autem filii,
et herédes : herédes
quidem Dei, coherédes
autem Christi; si ta-
men compátimur, ut et
conglorificémur. Exí-
stimo enim quod non
sunt condígnæ passió-
nes hujus témporis ad
futúram glóriam, quæ
revelábitur in nobis.
Nam exspectátio crea-
túræ revelatióem filiór-
um Dei expéctat.

R. Abstérget Deus om-
nem lácrimam ab ócu-
lis Sanctórum : et jam
non erit ámplius neque
luctus, neque clamor,
sed nec ullus dolor,
* Quóniam prióra trans-
iérunt. **Y.** Non esúrient,
neque sítient ámplius,
neque cadet super illos
sol neque ullus æstus.
Quóniam.

Ibid., 28-39 Lectio ii

SCIMUS autem quó-
niam diligéntibus
Deum ómnia cooperán-
tur in bonum, iis qui
secúndum propósitum
vocáti sunt sancti. Nam
quos præscívit, et præ-
destinávit confórmes
fieri imáginis Fílii sui,
ut sit ipse primogénitus
in multis frátribus. Quos
autem prædestinávit,
hos et vocávit : et quos
vocávit, hos et justificá-
vit : quos autem justifi-
cávit, illos et glorificávit.
Quid ergo dicémus ad
hæc? Si Deus pro no-
bis, quis contra nos?
Qui étiam próprio Fílio
suo non pepércit, sed
pro nobis ómnibus trá-
didit illum, quómodo
non étiam cum illo

omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condemnet? Christus Jesus, qui mortuus est, immo qui et resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis.

R. Viri sancti gloriosum sanguinem fuderunt pro Domino, amaverunt Christum in vita sua, imitati sunt eum in morte sua; * Et ideo coronas triumphales meruerunt. **ψ.** Unus spiritus, et una fides erat in eis. **Et ideo.**

Lectio iii

QUIS ergo nos separabit a caritate Christi? tribulatio, an angustia, an fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificamur tota die: aestimati sumus sicut oves occisionis.) Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque

Principatus, neque Virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a caritate Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro.

R. Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia, * Et meruerunt habere coronas perpetuas. **ψ.** Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. **Et. Glória Patri. Et.**

In II Nocturno

Ant. Dabo Sanctis meis * locum nominatum in regno Patris mei, dicit Dominus.

Psalmus 14

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glóricat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

CONSÉRVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt in-

firmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne comóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias

vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, asúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficiént.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio

quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, asúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficiént.

✠. Exsúltent justi in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Pater. **Absol.** Ipsíus.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 47 de Sanctis

Lectio iv

UOTIESCÚMQUE, fratres caríssimi, sanctórum Mátyrum solémnia ce-

lebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia, ut, ipsos Mártýres imitádo, accípere mereámur æténa. Ab ipsis enim sanctórum Mártýrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártýrum exémpa sequúntur. Solemnitátes enim Mártýrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis :

***** Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto.

Y. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. **Terra.**

Lectio v

SED nos vólumus gaudere cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártýres, in quantum potúerit, imitári nolúe-

rit, ad eórum beatitudinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

R. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : ***** Ut herédes fierent in domo Dómini. **Y.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. **Ut herédes.**

Lectio vi

SED dicit áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártýrum vestigia sequi? Huic ego respóndeo quia non solum Mártýres, sed étiam ipsum Dóminum, cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humano clamántem : Discite a me, quia mitis

sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémpulum, ut sequámur vestígia ejus.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos ; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **Ÿ.** Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiescent illi. **Quóniam. Glória Patri. Quóniam.**

In III Nocturno

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32

EXSULTÁTE, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psalterio decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum

novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília princípum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus :

72* **Commune plurimorum Martyrum**

* pópulus, quem elégit
in hereditátem sibi,

De cælo respéxit Dó-
minus : * vidit omnes
fílios hóminum.

De præparáto habitá-
culo suo * respéxit su-
per omnes, qui hábi-
tant terram.

Qui finxit sigillátim
corda eórum : * qui in-
téllegit ómnia ópera eó-
rum.

Non salvátur rex per
multam virtútem : * et
gigas non salvábitur in
multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salú-
tem : * in abundántia
autem virtútis suæ non
salvábitur.

Ecce óculi Dómini su-
per metuéntes eum : *
et in eis, qui sperant su-
per misericórdia ejus :

Ut éruat a morte áni-
mas eórum : * et alat
eos in fame.

Anima nostra sústinet
Dóminum : * quóniam
adjútor et protéctor no-
ster est.

Quia in eo lætábitur
cor nostrum : * et in
nómine sancto ejus spe-
rávimus.

Fiat misericórdia tua,
Dómine, super nos : *

quemádmódum sperá-
vimus in te.

Ant. Justi autem in
perpétuum vivent, et
apud Dóminum est mer-
ces eórum.

Ant. Tradidérunt * cór-
pora sua in mórtē, ne
servírent idólis ; ídeo
coronáti póssident pal-
mam.

Psalmus 33

BENEDÍCAM Dóminum
in omni témpore :
* semper laus ejus in
ore meo.

In Dómino laudábitur
ánima mea : * áudiant
mansuétī, et læténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum : * et exalté-
mus nomen ejus in id-
ípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaudívit me : * et ex
ómnibus tribulatióni-
bus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et
illuminámini : * et fácies
vestræ non confundén-
tur.

Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit
eum : * et de ómnibus
tribulatió nibus ejus sal-
váv it eum.

Immíttet Angelus Dó-

mini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribula-

tiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multætribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum pésima : * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce merces * Sanctórum copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timé-

bimus dum turbábitur
terra : * et transferén-
tur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbá-
tæ sunt aquæ eórum :
* conturbáti sunt mon-
tes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus læ-
tificat civitátem Dei :
* sanctificávit taberná-
culum suum Altíssi-
mus.

Deus in médio ejus,
non commovébitur : *
adjuvábít eam Deus ma-
ne dilúculo.

Conturbátæ sunt Gen-
tes, et inclináta sunt
regna : * dedit vocem
suam, mota est terra.

Dóminus virtútum no-
biscum : * suscēptor
noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópe-
ra Dómini, quæ pósuit
prodígia super terram :
* áuferens bella usque
ad finem terræ.

Arcum cónteret, et
confríngét arma : * et
scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quó-
niam ego sum Deus :
* exaltábor in Géntibus,
et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum no-
biscum : * suscēptor
noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces San-
ctórum copiósa est apud
Deum; ipsi vero mórtui
sunt pro Christo, et vi-
vent in ætérnum.

Ÿ. Justi autem in per-
pétuum vivent. **R.** Et
apud Dóminum est mer-
ces eórum.

Pater. **Absol.** A vínculis.
Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-19

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípulis suis :
Cum audiéritis prælia
et seditiónes, nolíte ter-
réri : opórtet primum
hæc fieri, sed nondum
statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 35 in Evang.

DÓMINUS ac Red-
émptor noster
peritúri mundi
præcurréntia mala de-
núntiat, ut eo minus
pertúrbent veniéntia,
quo fúerint præscíta.
Minus enim jácula fé-
riunt quæ prævidén-
tur; et nos tolerabílius
mundi mala suscípi-
mus, si contra hæc per
præsciéntiæ clýpeum
munímur. Ecce enim

dicit : Cum audiéritis prælia et seditiões, nolite terréri; opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat; bella quippe ad hostes pértinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

R. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **Ÿ.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! **Quia.**

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

SED, his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem et regnum advérsus regnum; et terræmótus magni erunt per loca,

et pestiléntiæ et fames, terrorésque de cælo, et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatió nibus præveniétur; et, per crebra mala quæ præveniunt, indicántur mala perpétua quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis; quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

R. Sancti mei, qui in carne pósito certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. **Ÿ.** Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. **Mercédem labóris. Glória Patri. Mercédem labóris.**

Sequens R. dicitur, loco præcedentis, in Officio plurimorum Martyrum *Fratrum*, etiam si ii recolantur cum Sociis; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui, effúso ságuine, secúti sunt Dóminum :

* Contemnentes aulam régiam, pervenerunt ad regna cælestia. **ψ.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum! **C**ontemnentes. **G**lória Patri. **C**ontemnentes.

Lectio ix

SED, cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet ut eórum consideratiónem breviter per singula perstringamus; quia necesse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab elementis, ália ab homínibus patiamur. Ait enim: Surge gens contra gentem, ecce perturbatio hominum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respectus iræ desuper: erunt pestilentiae, ecce inæqualitas cõrporum: erit fames, ecce sterilitas terræ: terrorésque de cælo et tempestates, ecce inæqualitas áëris. Quia ergo omnia consummánda sunt, ante consummatiónem omnia perturbántur; et, qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur, ut impleátur quod dici-

tur: Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus 11

AD LAUDES**ET PER HORAS**

Ant. 1 Omnes Sancti * quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii!

Psalmi de Dominica
1° loco 65

2 Cum palma * ad regna pervenerunt Sancti, coronas decóris meruerunt de manu Dei.

3 Cõrpora Sanctórum * in pace sepulta sunt, et vivent nómína eórum in ætérnum.

4 Mártýres Dómini, * Dóminum benedicite in ætérnum.

5 Mártýrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis.

Capit. Sap. 3, 1-3

JUSTÓRUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

REX glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam pró-
tinus

Inténde nostris vóci-
bus :
Trophæa sacra pángi-
mus :

Ignósce quod delíqui-
mus.

Tu vincis inter Már-
tyres

Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum.

Amen.

ψ. Exsultábunt Sancti
in glória. ℞. Lætábún-
tur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri
capílli cápitis * omnes
numeráti sunt : nolíte
timére : multis passéri-
bus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus
Pontificibus

Oratio

BEATÓRUM Mártyrum
paritérque Pontífi-
cum N. et N. nos, quæ-
sumus, Dómine, festa

tueántur : et eórum
comméndet orátio ve-
neránda. Per Dómi-
num.

Si non fuerint Pontifices
Oratio

DEUS, qui nos concé-
dis sanctórum Már-
tyrum tuórum N. et N.
natalítia cólere : da no-
bis in ætéRNA beatitú-
dine de eórum socie-
táte gaudére. Per Dó-
minum.

Alia Oratio

DEUS, qui nos ánnua
sanctórum Márty-
rum tuórum N. et N.
solemnitáte lætíficas :
concéde propítius ; ut,
quorum gaudémus mé-
ritis, accendámur ex-
émplis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Do-
minica, ad Primam ta-
men ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Justórum ánimæ,
ut ad Laudes 76*

℞. br. Lætámini in
Dómino, * Et exsultáte,
justi. Lætámini. ψ. Et
gloriámini, omnes recti
corde. Et exsultáte. Gló-
ria Patri. Lætámini.

v. Exsultent justi in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Capit. Sap. 10, 17

RÉDDIDIT Deus mercé-
dem labórum sanctórum suórum, et deduxit illos in via mirá-
bili; et fuit illis in vela-
mento diéi, et in luce
stellárum nocte.

R. br. Exsultent justi
* In conspéctu Dei.
Exsultent. **v.** Et dele-
cténtur in lætítia. In
conspectu. Glória Patri.
Exsultent.

v. Justi autem in per-
petuum vivent. **R.** Et
apud Dominum est mer-
ces eórum.

AD NONAM

Capit. Sap. 3, 7-8

FULGEBUNT justi, et
tamquam scintillæ
in arundinétó discúr-
rent. Judicábunt natió-
nes, et dominabúntur
pópulis; et regnábit
Dóminus illórum in
perpétuum.

R. br. Justi autem
* In perpétuum vivent.

Justi. **v.** Et apud Dó-
minum est merces eó-
rum. In perpétuum.
Glória Patri. Justi.

v. Exsultábunt Sancti
in glória. **R.** Lætabún-
tur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Isti sunt San-
cti, * qui pro testamén-
to Dei sua córpora tra-
didérunt, et in ságuine
Agni lavérunt stolas
suas.

Pss. de Dominica 93;
loco ultimi vero dicitur
Ps. 115 Crédidi 100

2 Sancti per fidem *
vicérunt regna, operáti
sunt justítiam, adépti
sunt repromissiones.

3 Sanctórum velut á-
quilæ * juvéntus reno-
vábatur: florébunt sicut
lilium in civitáte Dó-
mini.

4 Abstérget Deus *
omnem lácrimam ab
óculis Sanctórum: et
jam non erit ámplius
neque luctus, neque cla-
mor, sed nec ullus dolor,
quóniam prióra trans-
iérunt.

5 In cæléstibus re-
gnis * Sanctórum habi-

tatio est; et in ætérnum
réquies eórum.

Capit. Sap. 3, 1-3

JUSTÓRUM ánimæ in
manū Dei sunt, et
non tanget illos tormén-
tum mortis. Visi sunt
óculis insipiéntium mo-
ri; illi autem sunt in
pace.

Hymnus

SANCTÓRUM méritis ín-
clyta gáudia
Pangámus, sócii, gésta-
que fórtia :
Gliscens fert ánimus pró-
mere cántibus
Victórum genus ópti-
mum.

Hi sunt, quos fá tue
mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, fló-
ribus áridum
Contempsére tui nóminis
ásseclæ,
Jesu, Rex bone cæli-
tum.

Hi pro te fúrias atque
minas truces
Calcárunť hómínium, sá-
vaque vérbera :
His cessit lácerans fórti-
ter úngula,
Nec carpsit penetrá-
lia.

Cædúntur gládiis more
bídentium :
Non murmur résonat,
non querimónia;

Sed corde impávido mens
bene cónsčia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit
lingua retéxere

Quæ tu Martýribus mú-
nera præparas?

Rubri nam flúido sán-
guine, fúlgidis

Cingunt témpora láu-
reis.

Te, summa o Déitas,
únaque póscimus;

Ut culpas ábigas, nóxia
súbtrahas,

Des pacem fámulis; ut
tibi glóriam,

Annórum in sériem,
canant.

Amen.

Ÿ. Exsultábunt Sancti
in glória. **R.** Lætabún-
tur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gau-
dent in cælis * ánimæ
Sanctórum, qui Christi
vestígia sunt secúti; et,
quia pro ejus amóre
sánguinem suum fudé-
runt, ídeo cum Christo
exsúltant sine fine.

**Completorium de Do-
minica 102**

II ALIÆ LECTIONES

PRO

PLURIBUS MARTYRIBUS

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
ChrysóstomiSermo 1 de Martyribus,
tom. 3

Lectio iv

NEMO est qui nésciat, Mártyrum glóriās ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpia, favénte Christo, monstréntur; ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris; quo possímus, étiam ipsi, tálibus provocári exémpis, virtúte pari, devotíone consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus, ut, par-ta victória, cum íisdem Sanctis in regnis cælestibus triumphémus.

℞. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt

iter, serviéntes præcép-tis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. √. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v

QUIS est enim, qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui, etsi martýrio par esse non possit; tamen múnieris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut, sine martýrio, cum Sanctis præmia divína retribuat.

℞. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. √. Tradidérunt

córpóra sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vi

UT enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatióibus roborátur. Sic dimicá-runt advérsus peccátum Sancti; sic, et laborándo fortióres, et moriéndó victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit; nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum,

*** Quorum donum et pax est eléctis Dei.**

Ÿ. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectióne acquiescent illi.

Quóniam. Glória Patri.

Quóniam.

In III Nooturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 6, 17-23

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Episcopi

**Lib. 5 in Luc. cap. 6,
post initium**

ADVERTE ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique, ubi descéndit, invénit infirmos; in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inférióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est,

ut paulátim, virtútibus procedéntibus, ascéndere possit ad montem; et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descendit; ut, usu quodam et cópia suæ natúræ, participes nos fáciat esse regni cæléstis.

R. Propter testaméntum Dómini et leges patrénas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **Ÿ.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! **Quia.**

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

BEÁTI páuperes; quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdinessanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus; sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardinales; ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octá-

va enim multi inscribúntur Psalmi, et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ, octáva, perféctio est; ita octáva, summa virtútum est.

R. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. **Ÿ.** Veníte, benedicti Patris mei, percípite regnum. **Mercédem. Glória Patri. Mercédem.**
vel

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violáricertámine: qui, effúso sáanguine, secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. **Ÿ.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! **Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.**

Lectio ix

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes; quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc u-

térque Evangelísta pó-
suit. Ordine enim prima
est, et parens quædam
generatióque virtútum;
quia qui contémpserit
sæculária, ipse merébi-
tur sempitérna, nec pot-
est quisquam méritum
regni cæléstis adipísci,
qui, mundi cupiditate
pressus, emergéndi non
habet facultátem.

Te Deum laudámus 11

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 1-8

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípulis suis :
Atténdite a fermento
pharisæórum, quod est
hypócrisis. Et réliqua.
Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Lib. 4 in Lucæ, c. 12

DE hoc fermento
Apóstolus præ-
cipit : Itaque
epulémur, non in fer-
mento véteri, neque in
fermento malítiæ et ne-
quítiæ, sed in ázymis
sinceritátis et veritátis.
Nam, sicut módicum
ferméntum totam farí-
næ, cui injícitur, mas-

sam corrúmpit, univer-
sámque mox consper-
sionem suo sapóre com-
máculat; sic nimírum
simulátio, cujus semel
ánimum imbúerit, tota
virtútum sinceritáte et
veritáte fraudábit. Est
ergo sensus : Atténdite
ne æmulémini simula-
tóres; quia véniet pro-
fécto tempus, in quo et
vestra virtus ómnibus,
et eórum revelétur hy-
pócrisis.

R. Propter testamén-
tum Dómini et leges pa-
térnas, Sancti Dei persti-
térunt in amóre frater-
nitátis : * Quia unus
fuit semper spíritus in
eis, et una fides. **ψ.** Ecce
quam bonum et quam
jucúndum habitáre fra-
tres in unum! **Quia.**

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

VERUM, quod séquitur :
Quóniam quæ in té-
nebris dixístis, in lúmi-
ne dicéntur; non solum
in futúro, quando cun-
cta córdium abscóndita
proferéntur ad lucem,
sed et in præsénti témp-
ore potest congruén-
ter áccipi. Quóniam
quæ inter ténebras

quondam pressurárum carcerúmque umbras vel locúti vel passi sunt Apóstoli; nunc, clarificáta per orbem Ecclé-sia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácuafurunt insánia, qui mór-tua Mártyrum membra, feris avibúsque discerpénda, projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsistere possint.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. **ψ.** Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. **Mercédem.**

Glória. Mercédem.

vel

R. Hæc est vera fratrénitas, quæ numquam pótuit violáricertámine: qui, effúso sáanguine, secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad

regna cæléstia. **ψ.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! **Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.**

Lectio ix

Duo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum fícte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére; quia vidélicet, post mortem nec horum crudélitas nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásse-res véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his qui occídunt corpus; quia, qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE UNIUS AUT PLURIMORUM MARTYRUM

Tempore Paschali

IN I VESPERIS

Antiphona 1

SANCTI tui, *
Dómine, florébunt sicut lílium, allelúja : et sicut odor bál-sami erunt ante te, allelúja.

Psalmi ut in I Vesp. de
Comm. Apostolorum 2*

2 In cæléstibus regnis
* Sanctórum habitatio
est, allelúja : et in ætér-num réquies eórum, al-lelúja.

3 In velaménto * cla-mábant Sancti tui, Dó-mine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus et ánimæ justórum, hymnum dí-cite Deo nostro, alle-lúja, allelúja.

5 Fulgébunt justí * sic-ut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT justí in ma-gna constántia ad-vérsus eos qui se angu-stiavérunt, et qui abstu-lérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre

Hymnus

DEUS, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præ-mium,

Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáu-dia,

Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórti-ter,

Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sán-guinem,

Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súp-plici

Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

86* **Commune unius aut plurimorum Martyrum**

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

¶ **Ab Ascensione autem
usque ad Feriam VI ante
Vigiliam Pentecostes in-
clusive, etiam in aliis
Hymnis ejusdem metri,
nisi aliter notetur, dicitur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus

Hymnus

REX glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

**Aurem benígnam pró-
tinus**

**Inténde nostris vóci-
bus :
Trophæa sacra pángi-
mus :**

**Ignósce quod delíqui-
mus.**

**Tu vincis inter Márty-
res,**

**Parcísque Confessóri-
bus :**

**Tu vince nostra crimina,
Largítor indulgéntiæ.**

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

¶ **Sancti et justí, in
Dómino gaudéte, alle-
lúja. R. Vos elégit Deus
in hereditátem sibi, al-
lelúja.**

**Ad Magnif. Ant. Lux
perpétua * lucébit San-
ctis tuis, Dómine, et
æternitas témporum,
allelúja.**

**Oratio ut infra ad Lau-
des 92***

**Completorium de Do-
minica 102**

AD MATUTINUM

**Invit. Exsúltent in Dó-
mino Sancti, * Allelúja.**

Ps. Veníte, exsultémus 3

**Hymnus pro uno Mar-
tyre, Deus tuórum míli-
tum, ut supra 85***

Pro pluribus Martyribus

Hymnus

CHRISTO profúsum sán-
guinem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque cælo lau-
ream

**Lætis sequámur vóci-
bus.**

**Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córpo-
ris,**

**Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam pössident.**

**Tradúntur igni Márty-
res**

Et bestiárum déntibus ;

Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent vísce-
ra,
Sanguis sacrátus fúndi-
tur;
Sed pérmanent immó-
biles,
Vitæ perénis grátia.

† **Sequens Conclusio**
numquam mutatur.

Te nunc, Redemptor,
quæsumus,
Ut Mátyrum consórtio
Jungas precántes sérvu-
los
In sempitérna sácula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Stabunt justi *
in magna constántia
advérsus eos qui se
angustiavérunt, allelú-
ja.

Sub una tantum Anti-
phona in quolibet Noct.,
dicuntur Psalmi ut in
Comm. *unius* aut *pluri-*
morum Mátyrum extra
Temp. Pasch., pro quali-
tate Festi 40* vel 64*

Ÿ. Sancti et justi, in
Dómino gaudéte, alle-
lúja. R. Vos elégit Deus
in hereditátem sibi, al-
lelúja.

Lect. I Noct. de Comm.
unius aut *plurimorum*

Martyrum extra Temp.
Pasch., pro qualitate Fe-
sti 42* vel 66*

R. i Beátus vir qui
méruit Dóminum, alle-
lúja: * In mandátis ejus
cupit nimis, allelúja, al-
lelúja, allelúja. Ÿ. Glória
et divítiæ in domo ejus,
et justítia ejus manet
in sáculum sáculi. In
mandátis.

R. ii Tristítia vestra,
allelúja, * Convertétur
in gáudium, allelúja, al-
lelúja. Ÿ. Mundus autem
gaudébit, vos vero con-
tristabímmini, sed tristítia
vestra. Convertétur.

R. iii Pretiósá in con-
spéctu Dómini, allelúja,
* Mors Sanctórum ejus,
allelúja. Ÿ. Custódit Dó-
minus ómnia ossa eó-
rum, unum ex his non
conterétur. Mors. Gló-
ria Patri. Mors.

In II Nocturno

Ant. Ecce * quómodo
computáti sunt inter fí-
lios Dei, et inter San-
ctos sors illórum est,
allelúja.

Ÿ. Lux perpétua lucé-
bit Sanctistuis, Dómine,
allelúja. R. Et ætérnitas
témporum, allelúja.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi

Sermo 22 Lectio iv

DIGNUM et cón-
gruum est, fra-
tres, ut post læ-
títiam Paschæ, quam in
Ecclésia celebrávimus,
gáudia nostra cum san-
ctis Martýribus confe-
rámus; et iis annun-
tiémus Domínicæ re-
surrectiónis glóriam,
qui consórtes sunt Do-
mínicæ passiõnis. Qui
enim sócii sunt contu-
méliæ, debent et partí-
cipes esse lætítiæ. Ita
enim dicit beátus Apó-
stolus : Sicut sócii pas-
siõnum estis, et resur-
rectiónis éritis; si tole-
rábimus, inquit, et con-
regnábimus. Qui ergo
toleravérunt mala prop-
ter Christum, debent et
glóriam habére cum
Christo.

R. Lux perpétua lucé-
bit Sanctis tuis, Dómine,

*** Et ætérnitas témpo-
rum, allelúja, allelúja.**

Ÿ. Lætítia sempitérna
erit super cápita eórum :
gáudium et exsultatió-
nem obtinébunt. **Et æ-
térnitas.**

Lectio v

ANNUNTIÉMUS, inquam,
sanctis Martýribus
Domínicæ Paschæ grá-
tiam : ut, dum sepultúræ
illíus prædicámus rese-
ráta claustra, et horum
sepúlchra reseréntur;
dum corpus illíus mór-
tuum dícimus, tepénti-
bus venis, súbito viguís-
se, horum quoque men-
bra, jam frígida, immor-
talitátis calóre foveán-
tur. Eadem enim rátio
Mártyres súscitat, quæ
et Dóminum suscitávit.
Nam, sicut viam passiõ-
nis ejus expérti sunt, ita
experiéntur et vitæ;
scriptum est enim in
Psalmo : Notas mihi fe-
císti vias vitæ. Hoc úti-
que in resurrectióne ex
persóna dícitur Salva-
tórís; ut, qui, dum post
mortem ab ínferis redit
ad súperos, incípiat no-
tam habére viam vitæ,
quæ ante habebátur
ignóta.

R. In servis suis, al-
lelúja, *** Consolábitur
Deus, allelúja. Ÿ.** Judi-
cábit Dóminus pópulum
suum, et in servis suis.
Consolábitur.

Lectio vi

IGNÓTA enim erat ante Christi advéntum via vitæ, quæ nullíus adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At, ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum; de quibus sanctus Evangelísta ait : Multórum córpora Sanctórum surrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde, cum Dóminus in resurrectione sua díxerit : Notas mihi fecísti vias vitæ; póssumus et nos jam dícere Dómino : Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, justítiam, castitátem; his enim pervénitur itinéribus ad salutem.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártires cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus
 * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. **V.** Quó-

niam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te.
In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Ant. Lux perpétua * lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúja.

V. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. **R.** Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

Lectiones sequentes III Noct. dicuntur in Festo unius Martyris. In Festo autem plurimorum Martyrum Homilia in Evang. Ego sum vitis, quæ ponitur infra, 2º loco 96*

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 15, 1-7

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera, et Pater meus agricóla est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 80 in Joannem

ISTE locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem et discí-

pulos suos pálmites, secúndum hoc dicit quod est caput Ecclésiæ nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Unius quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana nátura, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

R. Ego sum vitis vera, et vos pálmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Y.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

QUID ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dicitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmódum dicitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hu-

júsmodi; quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera; ab illa se útique discérnit cui dicitur : Quómodo convérta est in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam, quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

R. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **Y.** Cándi díores nive, nitidi díores lacte, rubicundi díores ébore antíquo, sapphíro pulchri díores. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

EGO sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait : Ego et Pater unum sumus, et

ipse agrícola est; nec talis, quales sunt qui extrínsecus operádo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam, neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat; sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus — est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse et Pater unum sunt. Et, si Verbum caro factum est, quod non erat; manet quod erat.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Sancti tui, Dómine, * florébunt sicut lílium, allelúja : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúja.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitatio est, allelúja : et in ætérnum réquies eórum, allelúja.

3 In velaménto * clamábant Sancti tui, Dómine, allelúja, allelúja, allelúja.

4 Spíritus et ánimæ *

justórum, hymnum dícite Deo nostro, allelúja, allelúja.

5 Fulgébunt justí * sicut sol in conspéctu Dei, allelúja.

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT justí in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérent, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre

Hymnus

INVICTE Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus,

Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis : Nos solve vinclis sáeculi Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória, Et Fílio, qui a mórtuis Surréxit, ac Paráclito, In sempitérna sáecula.

Amen.

Pro pluribus Martyribus

Hymnus

REX glorióse Mártyrum, Coróna confiténtium, Qui respuéntes térrea Perdúcis ad cæléstia :

92* Commune unius aut plurimorum Martyrum

Aurem benígnam pró-
tinus

Inténde nostris vóci-
bus :
Trophæa sacra pángi-
mus :

Ignósce quod delíqui-
mus.

Tu vincis inter Mártýres
Parcísque Confessóri-
bus :

Tu vince nostra crimina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ÿ. Pretiósá in conspé-
ctu Dómini, allelúja.

℟. Mors Sanctórum
ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Fíliæ
Jerúsalem, * veníte et
vidéte Mártýres cum co-
rónis, quibus coronávit
eos Dóminus in die so-
lemnitátis et lætítiæ,
allelúja, allelúja.

Pro uno Martyre Pon-
tifice

Oratio

I NFIRMITÁTEM nostram
réspice, omnípotens
Deus : et, quia pondus
própriæ actiónis gra-
vat, beáti N. Mártýris
tui atque Pontíficis in-
tercésio gloriósa nos
prótegat. Per Dñum.

Item alia Oratio

D EUS, qui nos beáti N.
Mártýris tui atque
Pontíficis ánnua solem-
nitáte lætíficas : con-
céde propítius ; ut, cu-
jus natalítia cólimus, de
ejúsdem étiam prote-
ctióne gaudeámus. Per
Dóminum.

Pro uno Martyre non
Pontifice

Oratio

P RÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, qui beáti N. Mártý-
ris tui natalítia cóli-
mus, intercessióne ejus,
in tui nóminis amóre
roborémur. Per Dñum.

Item alia Oratio

P RÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut, intercedénte beáto
N. Mártýre tuo, et a
cunctis adversitátibus
liberémur in córpore,
et a pravis cogitatióni-
bus mundémur in men-
te. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus
Pontificibus

Oratio

B EATÓRUM Mártýrum
paritérque Pontífi-

cum **N.** et **N.** nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

**Pro pluribus Martyribus
qui non sint Pontifices**

Oratio

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum **N.** et **N.** natalítia cólere : da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Item alia Oratio

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum **N.** et **N.** solemnitáte lætíficas : concéde propítius ; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT iusti in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérun, et qui abstulérunt labóres eórum.

R. br. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, * Allelúja, allelúja. **Sancti. V.** Vos elégit Deus in hereditátem sibi. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sancti.**

V. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúja. **R.** Et ætéritas témporum, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Sap. 5, 5

ECCE quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine ; * Allelúja, allelúja. **Lux. V.** Et ætéritas témporum. **Allelúja, allelúja. Glória. Lux.**

V. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúja. **R.** Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúja.

AD NONAM

Capit. Rom. 8, 28

SCIMUS quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

94* Commune unius aut plurimorum Martyrum

R. br. Lætítia sempitérna super cápita eórum,* Allelúja, allelúja.

Lætítia. V. Gáudium et exsultatíonem obtinébunt. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Lætítia.

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja.

R. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant. de Laudibus 91*

Psalmi de Dom. 93; loco vero ultimi dicitur Ps. Crédidi 100

Capit. Sap. 5, 1

STABUNT justí in magna constántia advérsus eos qui se angustíavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum.

Pro uno Martyre

Hymnus

DEUS, tuórum mílitum Sors, et coróna, præmíum,
Laudes canéntes Mártýris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pámbula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,

Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sanguínem,

ÆtéRNA dona póssidet.

Ob hoc precátu súplici

Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártýris
Dimítte noxam sérvulis.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

¶ Ab Ascensione autem usque ad Feriam VI ante Vigiliam Pentecostes inclusive, dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redís,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sácula.
Amen.

Pro pluribus Martyribus

Hymnus

REX glorióse Mártýrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus

Inténde nostris vóciBUS :
Trophæa sacra pángimus :

Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Márty-
res
Parcísque Confessóri-
bus :

Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ÿ. Pretiósa in conspé-
ctu Dómini, allelúja.

℞. Mors Sanctórum
ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. San-
cti et justi, * in Dómino
gaudéte, allelúja : vos
elégit Deus in hereditá-
tem sibi, allelúja.

Complet. de Dom. 102

II ALIÆ LECTIONES

PRO MARTYRIBUS

TEMPORE PASCHALI

In II Nocturno

De Epístola sancti Cy-
priáni Epíscopi et Már-
tyris ad Mártyres et
Confessóres

Lib. 2 Epist. 6

Lectio iv

QUIBUS ego vos
láudibus præ-
dicem, fortíssi-
mi Mártyres? robur
péctoris vestri et per-

severántiam fidei, quo
præcónio vocis exór-
nem? Tolerástis usque
ad consummatiónem
glóriæduríssimamquæ-
stiónem; nec cessístis
supplíciis, sed vobis pó-
tius supplícia cessérunt.
Finem dolóribus, quem
torménta non dabant,
corónæ dedérunt. La-
niéna grávior ad hoc
diu perseverávit, non
ut stantem fidem dejí-
ceret, sed ut hómines
Dei ad Deum velócius
míttetet.

℞. Lux perpétua lucé-
bit Sanctistuis, Dómine,
* Et ætérnitas témpo-
rum, allelúja, allelúja.

Ÿ. Lætítia sempitérna
erit super cápita eórum:
gáudium et exsultatió-
nem obtinébunt. Et.

Lectio v

VIDIT admirans præ-
séntium multitúdo
cæléste certámen, cer-
támen Dei, certámen
spiritále, prælium Chri-
sti : stetísse servos ejus,
voce líbera, mente in-
corrúpta, virtúte divína,
telis quidem sæculári-
bus nudos, sed armis
fidei ardéntis armátos.
Stetérunt torti torquén-

tibus fortióres; et pul-
sántes ac laniántes ún-
gulas, pulsáta ac laniáta
membra vicérunt. In-
expugnábilem fidem su-
peráre non pótuit sã-
viens diu plaga repetíta,
quamvis, rupta com-
páge víscerum, torque-
réntur in servis Dei
jam non membra, sed
vúlnera. Fluébat san-
guis, qui incéndium
persecutiónis exstingue-
ret, qui flammam et
ignes gehénnæ glorióso
cruóre sopíret.

R. In servis suis, alle-
lúja, * Consolábitur
Deus, allelúja. **V.** Judi-
cábit Dóminus póp-
ulum suum, et in servis
suis. **Consolábitur.**

Lectio vi

O QUALE illud fuit spe-
ctáculum Dómino,
quam sublíme, quam
magnum, quam Dei ócu-
lis sacraménto ac de-
votióne mílitis ejus ac-
céptum! sicut scriptum
est in Psalmis, Spíritu
Sancto loquente ad nos
páriter et monente: Pre-
tiósa est in conspéctu
Dómini mors justórum
ejus. Pretiósa mors hæc
est, quæ emit immorta-

litátem prétio sui sán-
guinis, quæ accépit co-
rónam de consumma-
tióne virtútis. Quam læ-
tus illic Christus fuit,
quam libens in tálibus
servis suis et pugnávit
et vicit protéctor fidei,
dans credéntibus tan-
tum quantum se credit
cápere qui sumit! Cer-
támini suo ádfuit, præ-
liatóres atque assertó-
res sui nóminis eréxit,
corroborávit, animávit.
Et qui pro nobis mor-
tem semel vicit, sem-
per vincit in nobis.

R. Fíliæ Jerúsalem,
veníte et vidéte Márti-
res cum corónis, qui-
bus coronávit eos Dó-
minus * In die solem-
nitátis et lætítiæ, alle-
lúja. **V.** Quóniam con-
fortávit seras portárum
tuárum, benedíxit filios
tuos in te. **In die. Gló-
ria Patri. In die.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 15, 5-11

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípulis suis :
Ego sum vitis, vos pál-
mites : qui manet in me,

et ego in eo, hic fert fructum multum; quia sine me nihil potestis facere. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Tract. 81 in Joannem, sub med.

NE quisquam putaret saltem parvum aliquem fructum posse a semetipso palmitem ferre, cum dixisset, Hic fert fructum multum; non ait, Quia sine me parum potestis facere; sed, Nihil potestis facere. Sive ergo parum sive multum, sine illo fieri non potest, sine quo nihil fieri potest. Quia, etsi parum attulerit palmes, eum purgat agricola, ut plus afferat; tamen, nisi in vite manserit et vixerit de radice, quantumlibet fructum a semetipso non potest ferre. Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset; tamen istam gratiam palmitibus non praeberet, nisi etiam Deus esset.

R. Ego sum vitis vera, et vos palmites : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **V.** Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viii

VERUM, quia ita sine ista gratia non potest vivi, ut et mors in potestate sit liberi arbitrii : Si quis in me, inquit, non manserit, mittetur foras sicut palmes, et arescet; et colligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Ligna itaque vitis tanto sunt contemptibiliora si in vite non manserint, quanto gloriosiora si manserint. Denique, sicut de his etiam per Ezechielem prophetam Dominus dicit, praecisa, nullis agricolarum usus prosunt, nullis fabrilibus operibus deputantur. Unum de duobus palmiti congruit, aut vitis, aut ignis : si in vite non est, in igne erit. Ut ergo in igne non sit, in vite sit.

R. Candidi facti sunt

Nazaræi ejus, allelúja; splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. ¶ Candidiôres nive, nitidiôres lacte, rubicundiôres ébore antíquo, sapphíro pulchriôres. Et. Glória. Et.

Lectio ix

SI manséritis in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt nisi quod cónvenit Chri-

sto? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénium a salúte? Aliud quippe vólumus quia sumus in Christo, et áliud vólumus quia sumus adhuc in hoc sâculo. De mansiône namque hujus sâculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit, quando pétimus, nisi quod expedit nobis.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS

IN I VESPERIS

Antiphona 1

ECCE sacérdos magnus, *
qui in diébus suis plá-
cuit Deo, et invéntus
est justus.

Psalmi ut in I Vesperis
de Communi App. 2*

2 Non est invéntus *
símilis illi, qui conser-
váret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurádo *
fecit illum Dóminus
créscere in plebem su-
am.

4 Sacerdótes Dei, *
benedícite Dóminum :
servi Dómini, hymnum
dícite Deo.

5 Serve bone * et fidé-
lis, intra in gáudium
Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECCE sacérdos ma-
gnus, qui in diébus
suis plácuit Deo, et in-
véntus est justus : et in
témporte iracúndiæ fa-
ctus est reconciliátio.

Hymnus

ISTE Conféssor Dómini,
coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem,

¶ Hac die lætus méruit
beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus
(quod indicant in Pro-
prio litteræ m. t. v.), di-
catur :

¶ Hac die latus mēruit
suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, hú-
milis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe
vitam,

Donec humanos animá-
vit auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans mé-
ritum, frequenter

Ægra quæ passim ja-
cuere membra,

Viribus morbi dómitis,
salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus
obsequentem

Cóncinit laudem cele-
brésque palmas,

Ut piis ejus précibus ju-
vémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus at-
que virtus,

Qui, super cæli sólio co-
rúscans,

Tótius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus et unus. Amen.

Ÿ. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum.

R'. Stolam glóriæ índuit
eum.

Ad Magnif. Ant. Sa-
cérdos et Póntifex, * et
virtútum ópifex, pastor
bone in pópulo, ora pro
nobis Dóminum.

Orat. ut infra ad Laud.
113*

Pro Doctoribus

**Antiphona ad Magnificat
in utrisque Vesperis :**

Ant. O Doctor óptime,
* Ecclésiæ sanctæ lu-

men, beáte N., divínæ
legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei.

Et Oratio ut infra 114*
et 121*

Complet. de Dom. 102

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Con-
fessórum Dóminum, *
Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus Iste Conféssor,
ut supra 99*

In I Nocturno

Ant. Beátus vir, * †
qui in lege Dómini me-
ditátur : volúntas ejus
pérmanet die ac nocte,
et ómnia quæcúmque
fáciét, semper prospera-
búntur. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 1

BEÁTUS vir, † qui
non ábiit in con-
sílio impiórum,
et in via peccatórum non
stetit, * et in cáthedra
pestiléntiæ non sedit :
Sed in lege Dómini
volúntas ejus, * et in
lege ejus meditábitur
die ac nocte.

Et erit tamquam li-
gnum, quod plantátum
est secus decúrsus a-

quárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus permanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

QUARE fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes conve-

nérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite : * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et peréatis de via justa.

Cum exárserit in brevi

ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscëptor meus, Dómine; tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3

DÓMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscëptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurxí, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge, Dómine, sal-

vum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversánte mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscëptor meus, Dómine; tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

T. P. Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur, allelúja.

Pro Pont. et non Pont. :

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℞. Stolum glóriæ índuit eum.

Pater. **Absol.** Exáudi.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i Cap. 3, 1-7

FIDÉLIS sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat.

Opórtet ergo episcopum irreprehensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in iudícium incidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diáboli.

R. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam : * Intra in gáudium Dómini tui. **Ÿ.** Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium Dómini tui.

De Epístola ad Titum

Lectio ii Cap. 1, 7-11

OPÓRTEt enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaniloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo iurarejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **Ÿ.** Benedictiónem ómnium génitium dedit illi, et testa-

méntum suum confir-
mávit super caput ejus.
Ideo jurejurádo fecit
illum Dóminus créscere
in plebem suam.

Lectio iii Cap. 2, 1-8

Tu autem lóquere quæ
decent sanam do-
ctrínam: Senes utsóbrii
sint, pudíci, prudéntes,
sani in fide, in dile-
ctióne, in patiéntia :
Anus simíliter in hábitu
sancto, non crimina-
tríces, non multo vino
serviéntes, bene docén-
tes : ut prudéntiam dó-
ceant adolescéntulas, ut
viros suos ament, filios
suos diligant, prudén-
tes, castas, sóbrias, do-
mus curam habéntes,
benígnas, súbditas viris
suis, ut non blasphe-
métur verbum Dei. Jú-
venes simíliter hortáre
ut sóbrii sint. In ómni-
bus teípsum præbe
exémplum bonórum ó-
perum, in doctrína, in
integritáte, in gravitáte,
verbum sanum, irrepre-
hensíbile : ut is, qui ex
advérso est, vereáture,
nihil habens malum dí-
cere de nobis.

R. Jurávit Dóminus, et

non pœnitébit eum : * Tu
es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Mel-
chisedech. **Ÿ.** Dixit Dó-
minus Dómino meo,
Sede a dextris meis. **Tu**
es. **Glória Patri. Tu es.**

In II Nocturno

Ant. Invocántem * ex-
audívit Dóminus San-
ctum suum ; Dóminus
exaudívit eum, et con-
stítuit eum in pace.
(T. P. Allelúja.)

Psalmus 4

CUM invocárem
exaudívit me De-
us justítiæ meæ :
* in tribulatióne dila-
tásti mihi.

Miserére mei, * et ex-
áudi oratiómem meam.

Fílii hómínium, úsque-
quo gravi corde ? * ut
quid dilígitis vanitá-
tem, et quæritis men-
dácium ?

Et scitóte quóniam mi-
rificávit Dóminus san-
ctum suum : * Dómi-
nus exáudiet me cum
clamávero ad eum.

Irascímíni, et nolíte
peccáre : * quæ dícitis
in córdibus vestris, in
cubílibus vestris com-
pungímíni.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam ;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sánctum suum ; Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine ; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústiante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum ságuinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudíne misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatió nibus suis, secúndum

multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

DÓMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super

ópera mánuum tuárum.

T. P. Ant. Invocán-tem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace, allelúja.

Ÿ. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi.
R'. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

[**Pro non Pont. : Ÿ.** Os iusti meditábitur sapiéntiam. **R'.** Et lingua ejus loquétur iudícium.]

Pater. **Absolutio** Ipsíus píetas.

Sermo sancti Máximi
Epíscopi

**Homil. 59, quæ est 2 de
S. Eusebio Vercellensi**

Lectio iv

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri **N.**, cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áli- quid, decerpsísse est; síquidem virtútum ejus grátia, non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scrip- túra : Glória patris est fílius sápiens; quantæ

hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne læ- tátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

R'. Invéni David ser- vum meum, óleo san- cto meo unxi eum: * Ma- nus enim mea auxiliá- bitur ei. **Ÿ.** Nihil profí- ciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non no- cébit ei. **Manus.**

Lectio v

QUIDQUID ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiae, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, óm- nium rivulórum púri- tas emanávit. Etenim, quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinén- tiæ gloriabátur angú- stiis, quia blandiméntis erat præditus lenitá- tis, ómnium cívium in Deum provocávit affé- ctum; quia Pontificis administratióne fulgé- bat, plures e discíplis relíquit sui sacerdotii successóres.

R'. Pósui adjutórium super poténtem, et ex- altávi eléctum de plebe

mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **ŷ.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus enim.**

Lectio vi

BENE et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri **N.** ad paradísium tránsitus exsultábilem reddit, præsentis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si diceret: Lauda post vitam, magnífica post consummationem. Dúplici enim ex causa útilius est hóminum magis memóriæ laudem dare quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulatio movet, nec laudátum tentat elátio.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis

terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **ŷ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédát. **Glória Patri.** Ipse intercédát.

In III Nocturno

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto suo. **(T. P. Allelúja.)**

Psalmus 14

DÓMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus

malígnus : * timéntes autem Dóminum glori-
ficat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit,
* qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum ; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Psalmus 20

DÓMINE, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus co-

rónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérurn in sǎculum, et in sǎculum sǎculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sǎculum sǎculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ

non potuérunt stabi-
líre.

Quóniam pones eos
dorsum : * in reliquiis
tuis præparábis vultum
eórum.

Exaltáre, Dómine, in
virtúte tua : * cantábi-
mus et psallémus vir-
tútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te,
et tribuísti ei, Dómine :
glóriam et magnum de-
córem imposuísti su-
per eum ; posuísti in
cápite ejus corónam de
lápide pretiósó.

Ant. Hic accípiet * be-
nedictiónem a Dómino,
et misericórdiam a Deo
salutári suo ; quia hæc
est generátio quærén-
tium Dóminum.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et
plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et uni-
vérsi qui hábitant in
eo.

Quia ipse super má-
ria fundávit eum : * et
super flúmina præpa-
rávit eum.

Quis ascéndet in mon-
tem Dómini ? * aut quis
stabit in loco sancto
ejus ?

Innocens mánibus et
mundo corde, * qui
non accépit in vano
ánimam suam, nec ju-
rávit in dolo próximo
suo.

Hic accípiet benedi-
ctiónem a Dómino : *
et misericórdiam a Deo,
salutári suo.

Hæc est generátio
quæréntium eum, *
quæréntium faciém Dei
Jacob.

Attóllite portas, prín-
cipes, vestras, et ele-
vámini, portæ æter-
náles : * et introíbit
Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ ? * Dóminus fortis
et potens : Dóminus
potens in prælio.

Attóllite portas, prín-
cipes, vestras, et elevá-
mini, portæ æternáles :
* et introíbit Rex gló-
riæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ ? * Dóminus virtú-
tum ipse est Rex gló-
riæ.

Ant. Hic accípiet be-
nedictiónem a Dómino,
et misericórdiam a Deo
salutári suo : quia hæc
est generátio quærén-
tium Dóminum.

T. P. Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, opérátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo, allelúja.

Ÿ. Tu es sacerdos in ætérnum. **R'.** Secúndum ordinem Melchisedech.

[**Pro non Pont. : Ÿ.** Lex Dei ejus in corde ipsíus. **R'.** Et non supplantabúntur gressus ejus.]

Pater. **Absol.** A vínculis.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficiscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 9 in Evang.

LÉCTIO sancti Evangélíi, fratres caríssimi, solícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquíd cérnimur, ab auctóre

mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre proficiscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur : bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

R'. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

QUIS itaque iste homo est qui péregre proficiscitur, nisi Red-

émptor noster, qui, in ea carne quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus proprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste, pégre profíciscens, servis suis bona sua trádedit; quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álíi duo, álíi vero comísit unum. Quinque etenim sunt córporis sensus, vidélicet: visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia, exprimitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in máribus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo,

quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et vos símiles.** **G**lória Patri. **Et vos símiles.**

Lectio ix

SED is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúllo, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ accéperunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúllo, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatió-nem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur; cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de négotio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Ecce sacerdos magnus,* qui in diébus suis placuit Deo, et inventus est justus.

Psalmi de Dominica
1º loco 65

2 Non est inventus * similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

3 Ideo jurejurando * fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

4 Sacerdotes Dei, * benedicite Dominum : servi Domini, hymnum dicite Deo.

5 Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECCE sacerdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo, et inventus est justus : et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus

JESU, Redemptor omnium,
Perpes corona Præsulum,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis

Confessor almus cláruit :
Hujus celebrat ánnua
Devóta plebs solémnia,
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potitur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.

Amen.

Ÿ. Justum dedúxit Dominus per vias rectas.
R. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuísti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut beátí **N.** Confessoris tui atque Pontíficis veneranda solémnitas, et devotiónem nobis augeat, et salútem. Per Dominum.

Alia Oratio

EXÁUDI, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deférimus : et, qui tibi digne mérui famulári, ejusintercedéntibusméritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beá-tum **N.** mínistrum tri-buísti : præsta, quæsu-mus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris,intercessórem ha-bére mereámur in cæl-lis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam
tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Ecce sacérdos, ut
infra ad Vesp. 115*

R. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. **ψ.** Stolam glóriæ induit eum. Et ornávit eum. Glória. Amávit. **ψ.** Elégit eum Dómi-

nus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Temp. Pasch. R. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúja, allelúja. Amávit. **ψ.** Stolam glóriæ induit eum. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Amávit. **ψ.** Elégit.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 44, 20

NON est invéntus sími-lis illi, qui conser-váret legem Excélsi : ídeo jurejurádo fecit il-lum Dóminus créscere in plebem suam.

R. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdotem sibi. Elégit. **ψ.** Ad sacrificándum ei hóstiam lau-dis. Sacerdotem sibi. Glória Patri. Elégit.

ψ. Tu es sacérdos in ætérnum. **R.** Secúndum ór-dinem Melchisedech.

Temp. Pasch. R. br. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi, * Allelúja, allelúja. Elégit. **ψ.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúja, allelúja. Glória. Elégit. **ψ.** Tu es.

AD NONAM

Capit. Eccli. 45, 19-20

FUNGI sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

R'. br. Tu es sacérdos

***** In ætérnum. **Tu es.**

Ÿ. Secúndum órđinem Melchisedech. In ætérnum. **Glória Patri. Tu es.**

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

R'. Et osténdit illi regnum Dei.

Temp. Pasch. R'. br.

Tu es sacérdos in ætérnum, ***** Allelúja, allelúja.

Tu es. Ÿ. Secúndum órđinem Melchisedech.

Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Tu es.

Ÿ. Justum.

IN II VESPERIS

Ant. de Laud. 113*

Pss. de Dominica 93; loco vero ultimi dicitur Ps. 131

Meménto 100

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECCE sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ

factus est reconciliátió.

Hymnus

ISTE Conféssor Dómini, coléntes

Quem pie laudant pópuli per orbem,

† Hac die lætus méruit beátas

Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.), dicatur :

† Hac die lætus méruit suprémos

Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,

Donec humános animávit auræ

Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,

Ægra quæ passim jacuére membra,

Víribus morbi dómitis, salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem

Cóncinit laudem celebrésque palmas,

Ut piis ejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,

Qui super cæli sólio co-
rúscans,
Tótius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus et unus. Amen.

Ÿ. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.

R'. Et osténdit illi re-
gnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amá-
vit eum Dóminus, * et
ornávit eum : stolam
glóriæ induit eum, et
ad portas paradísi co-
ronávit eum.

**Sequens Ant. dicitur ad
Magnif. in II Vesperis pro
solis Summis Pontifici-
bus.** Si vero agenda sit
Com. alterius Summi
Pontificis, sumitur Ant.
Amávit, ut supra.

Ant. Dum esset sum-
mus Póntifex, * terréna
non méruit, sed ad cæ-
léstia regna gloriósus
migrávit.

Pro Doctoribus Ant.
O Doctor óptime, * Ec-
clésiæ sanctæ lumen,
beáte N., divínæ legis
amátor, deprecáre pro
nobis Fílium Dei.

Complet. de Dom. 102

Si occurrat celebrari
Festum *plurium* Pontifi-
cum et Confessorum, Of-

ficium fit ut supra : sed
in Oratione et Sermonem,
ea quæ habentur in sin-
gulari, dicantur in *plu-
rali*; et in I Nocturno le-
gantur sequentes Léc-
tiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici

Cap. 44, 1-15 Lectio i

AUDÉMUS viros
gloriósos, et pa-
réntes nostros in
generatióne sua. Mul-
tam glóriam fecit Dómi-
nus, magnificéntia sua a
sæculo. Dominántes in
potestátibus suis hómi-
nes magni virtúte, et pru-
déntia sua præditi, nun-
tiántes in prophétis di-
gnitátem prophetárum,
et imperántes in præ-
sénti pópulo, et virtúte
prudéntiæ pópulis san-
ctíssima verba. In perítia
sua requiréntes modos
músicos, et narrántes
cármina scripturárum.

R'. Euge, serve bone
et fidélis, quia in pauca
fuísti fidélis, supra mul-
ta te constítuam : * In-
tra in gáudium Dómini
tui. Ÿ. Dómine, quinque
talénta tradidísti mihi,
ecce ália quinque super-
lucrátus sum. Intra.

Lectio ii

HÓMINES dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdiū habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatióibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : perierunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo iurjurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium génitium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémīne eórum permanēt bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit

semen eórum. Et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatióem et generatióem. Sapientiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum nuntiet Ecclésia.

R. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. **V.** Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. **Tu es. Glória Patri. Tu es.**

II ALIÆ LECTIONES

PRO CONFESSORE
PONTIFICE

In II Nocturno

Sermo sancti Máximi
Epíscopi

Homil. 59, de S. Eusebio 2

Lectio iv

BEÁTI Patris **N.** mérita, jam in tuto pósita, secúri magnificémus ; qui, gu-

bernáculum fídei viríli-
ter tenens, áncoram
spei tranquílla jam in
statióne compósuit, et
plenam cæléstibus diví-
tiis et ætérnis mércibus
navem, optáto in líttore,
collocávit; qui contra
omnes adversários scu-
tum timóris Dei támdiu
infatigabíliter ténuít, do-
nec ad victóriam per-
veníret. Quid enim fuit
totus vitæ illíus cursus,
nisi uníus cum vígili
hoste conflicтус?

R. Invéni David ser-
vum meum, óleo san-
cto meo unxi eum: * Ma-
nus enim mea auxiliá-
bitur ei. **Ÿ.** Nihil profí-
ciet inimícus in eo, et
fílius iniquitátis non no-
cébit ei. **Manus.**

Lectio v

QUANTIS hic cæcis, a
via veritátis errán-
tibus et de summa jam
in profúndum rupe pen-
déntibus, amíssum réd-
didit visum; et illum,
quo Christus videré-
tur, reparávit intúitum?
Quantórum áuribussur-
dis et infidelitátis ob-
turatione damnátis, ad
percipiéndam vocem

cæléstium mandató-
rum, pretiósus infúdit
audítum; ut, vocánti
Deo ad misericórdiam,
respondérent per obe-
diéntiam? Quantos in-
trínsecus vulnerátos,
angélici oris arte et
oratiónum, ab infirmi-
tate curávit?

R. Pósuí adjutórium
super poténtem, et ex-
altávi eléctum de plebe
mea: * Manus enim
mea auxiliábitur ei. **Ÿ.**
Invéni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

QUANTOS, per longam
incúriam peccáti
labe resolútos et qua-
dam lepræ contagióne
perfúsos, castigatióni-
bus et exhortatió nibus
expiándo, Deo in se
operánte, mundávit?
Quantórum ánimas, vi-
véntes in córpore jam
defúntas et delictó-
rum mole óbrutas ac
sepúltas, ad emendatió-
nem tamquam ad lucem
vocándo, Deo resusci-
távit; ut, Dómini sui ad-
mirándus imitátor, jam
mórtuas Deo, e con-

trário mortíficet vitáli morte peccáto?

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Vigiláte, quia nescítis quâ hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homilía sancti Hilárii
Epíscopi

Comment. in Matth.
can. 26 in fine

UT ignorántiam illam diéi ómnibus táci, non sine útilissiléntii ratióne esse scirémus ; vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assi-

duitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærere. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem et córporum nostrórum dómibus insidiántem ; ut ea, incuriós nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et ad portas.**

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Can. 27 Lectio viii

QUISNAM est fidélis servus et prudens, quem constitúit Dóminus super famíliam suam ? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur ; speciálem

tamen pópuli princípibus, id est, episcopis, in expectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitatés commíssi sibi pópuli curántem. Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritaté infirma confírmét, disrupta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles

homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **¶.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et vos. Glória Patri. Et vos.**

Lectio ix

QUOD si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humanæ salútis exténditur, advérsus consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiisque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exercens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spóponderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constitúet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatione judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE DOCTORUM

Omnia de Communi Confessoris aut Pontificis aut non Pontificis 99* vel 130*, juxta qualitatem Festi, præter sequentia :

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo æternæ salutis beátum N. mínistrum tribuísti : præsta, quæsumus ; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Si vero agenda sit Commemoratio alterius Doctoris, Antiphona in utrisque Vesperis et Oratio sumuntur de respectivo Communi Confessoris aut Pontificis aut non Pontificis, pro qualitate Festi.

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Cap. 39, 1-14 Lectio i

SAPIÉNTIAM ómnium antiquórum exquíret sapiens, et in prophétis vacábit. Narratióem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiorum exquíret, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet, bona enim et mala in homínibus tentábit.

R. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. **Y.** Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii

COR suum tradet ad vigilandum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intellígentiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **Ÿ.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. **Ideó.**

Pro Doctore non Pontifice

R. Justus germinábit sicut lílium : * Et floré-

bit in ætérnum ante Dóminum. **Ÿ.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. **Et** florébit.

Lectio iii

IPSE palam fáciét disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Colaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatióne. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclé-sia.

Pro Doctore Pontifice

R. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. **Ÿ.** Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. **Tu. Glória Patri. Tu.**

Pro Doctore non Pontifice

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Al-

tíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. **ψ**. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Et. Glória Patri. Et.**

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 9 cap. 6 Lectio iv

QUI, post Oríonas, Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclesiæ designántur? Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi nótitiam venérunt, quo fides clárus elúcet, et, repressa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclesiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernalium lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliá-

bitur ei. **ψ**. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. **Manus.**

Pro Doctore non Pontifice

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. **ψ**. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et dedit.**

Lectio v

NEC immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclesiæ quasi in cæli faciém dedúcti, super aréntem terram húmáni pectoris, sanctæ prædicatiónis imbres fuderunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime

dixisset : Expectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis ne pluant super eam imbrem; atque hoc quod paulo ante protúlimus : Quam ob rem prohibítæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Pro Doctore non Pontifice

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

DUM ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur : quia, appárente Doctórum scién-

tia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárior ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magisque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotidie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

Pro Doctore non Pontifice

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **ŷ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia. Glória Patri. Quia.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

**Lib. 1 de Sermone Domini
in monte, cap. 6**

QSTÉNDIT Dóminus fátuos esse judicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt æténa, quæ

nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **ŷ.** Índuit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. **Et ad portas.**

Pro Doct. non Pont.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **ŷ.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in inno-

céntia sua. Ipse inter-
cedat pro peccátis óm-
nium populórum.

Bened. Cujus **vel** Quo-
rum.

Lectio viii

ERGO ad níhilum valet
sal infatuátum, nisi
ut mittátur foras et cal-
cétur ab homínibus. Non
ítaque calcátur ab homí-
nibus qui pátitur perse-
cutiónem; sed qui, per-
secutióem timéndo, in-
fatuátur. Calcári enim
non potest nisi inférior;
sed inférior non est, qui,
quamvis córpore multa
in terra sustíneat, corde
tamen fixus in cælo est.

R. In médio Ecclésiæ
apérui os ejus, * Et im-
plévit eum Dóminus spí-
ritu sapiéntiæ et intel-
léctus. **¶.** Jucunditátem
et exsultatióem the-
saurizávit super eum.
Et implévit. Glória Pa-
tri. Et implévit.

Lectio ix

Vos estis lumen mun-
di. Quómodo dixit
supérius sal terræ, sic
nunc dicit lumen mun-
di. Nam, neque supé-
rius ista terra accipién-

da est, quam pédibus
corpóreis calcámus; sed
hómines qui in terra
hábitant, vel étiam pec-
catóres, quorum con-
diéndis et exstinguén-
dis putóribus apostóli-
cum salem Dóminus
misit. Et hic mundum
non cælum et terram,
sed hómines qui sunt
in mundo vel díligunt
mundum, opórtet in-
télligi; quibus illumi-
nándis Apóstoli missi
sunt. Non potest cívitas
abscóndi super mon-
tem pósita; id est, fun-
dáta super insígnem
magnámque justítiam,
quam significat étiam
ipse mons, in quo dí-
putat Dóminus.

Te Deum laudámus 11

II ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípulis suis :
Vos estis sal terræ.
Quod si sal evanúerit,
in quo salietur? Et ré-
liqua.

Homília sancti Hilárii
Episcopi

Comm. in Matth., can. 4

Vos estis sal terræ. Quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitor, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quærénda dictórum, quam et Apóstolorum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. **Et.**

Pro Doct. non Pont.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium

populórum. **Ÿ.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. **Ipse.**

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

Hic igitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cælestium prædicatóres et æternitátis velut satóres; immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem, saliéndi modo, æternitáticórporareservántes.

R. In médio 126*

Lectio ix

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum, quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus qui

usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ídeo eos, sal terræ nuncupátos, monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persistere, ne, infatuáti, nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et, projécti de Ecclésiæ promptuariis, cum his quos salierint, pédibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus 11

III ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii. Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo salietur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 15 in Matth.,
sub medium

ATTÉNDITE quid dixerit : Vos estis sal terræ ; per quod osténdit quam necessáριο ista præcípiat. Non enim de vestra,

inquit, tantúmmodo vita, sed de unívérso orbe vobis rátio redéndá est. Non ad duas quippe urbes aut decem aut viginti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas ; sed ad omnem terram prorsus ac mare totúmque mundum, et hunc váriis criminibus opprèssum.

Pro Doctore Pontifice

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Pro Doct. non Pont.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **Ÿ.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

DICÉNDÓ enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérſam hóminum infatuátam esse natúram et peccatórum vi corrúptam; et idcirco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæ recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hoc fáciat efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutióne pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

R. In médio Ecclésiæ apéruiť os ejus, Et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditatem et exsultatióne

thesaurizávit super eum. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

NE igitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exigúarum rerum vobis ineúndam esse ratióne, Vos estis sal terræ. Quid igitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam; neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt; sed, ante renováta sibique trádicta atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscepérant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS

IN I VESPERIS

Antiphona 1

QUOMINE, quin-
que talénta *
tradidísti mi-
hi, ecce ália
quinque superlucrátus
sum.

Psalmi ut in I Vesp. de
Communi Apostolorum
2*

2 Euge, serve bone, *
in módico fidélis, intra
in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et
prudens, quem constí-
tuit Dóminus super fa-
míliam suam.

4 Beátus ille servus, *
quem, cum vénerit Dó-
minus ejus et pulsáve-
rit jánuam, invénerit
vigilántem.

5 Serve bone * et fi-
délis, intra in gáudium
Dómini tui.

Capit. Eccli. 31, 8-9

BEÁTUS vir, qui invén-
tus est sine mácula,
et qui post aurum non
ábiit, nec sperávit in
pecúnia et thesáuris.
Quis est hic, et laudá-
bimus eum? fecit enim
mirábília in vita sua.

Hymnus

ISTE Conféssor Dómini,
coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem,

¶ Hac die lætus méruit
beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus
(quod indicant in Proprio
litteræ m. t. v.), dicatur:

¶ Hac die lætus méruit
suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, hú-
milis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe
vitam,

Donec humanos animá-
vit auræ

Spíritus artus.

Cujus ob præstans mé-
ritum, frequenter,

Ægra quæ passim ja-
cuere membra,

Víribus morbi dómitis,
salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus
obsequéntem

Cóncinit laudem cele-
brésque palmas,

Ut piis ejus précibus ju-
vémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus
atque virtus,

Qui, super cæli sólio co-
rúscans,

Tótius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus et unus. Amen.

Ÿ. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum.

R'. Stolam glóriæ induit
eum.

Ad Magnif. Ant. Simi-
lábo eum * viro sapiénti,
qui ædificávit domum
suam supra petram.

**Oratio, etiam pro Abba-
tibus, ut ad Laudes 137***

Pro Doctoribus

Ad Magnif. in utrisque

Vesp. Ant. O Doctor
óptime, * Ecclésiæ san-
ctæ lumen, beáte N.,
divínæ legis amátor, de-

precáre pro nobis Fí-
lium Dei.

Oratio Deus 121* aut 138*

Complet. de Dom. 102

AD MATUTINUM

Invit. Regem Confes-
sórum Dóminum, * Ve-
níte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus Iste Conféssor,
ut supra 130*

† **ANTIPHONÆ et PSALMI**
trium Nocturnorum di-
cuntur ut in **Communi**
Confessoris Pontificis 100*

VERSUS hic et ibidem.

In I Nocturno

Ÿ. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum.

R'. Stolam glóriæ induit
eum.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 31, 8-11

BEÁTUS vir, qui in-
véntus est sine
mácula, et qui
post aurum non ábiit,
nec sperávit in pecúnia
et thesáuris. Quis est
hic, et laudábimus eum?
fecit enim mirabília in
vita sua. Qui probátus
est in illo et perféctus
est, erit illi glória æ-
térna. Qui pótuít trãs-
gredi, et non est trans-
gréssus; fácere mala, et

non fecit : ideo stabilita sunt bona illius in Domino, et eleemosynas illius enarrabit omnis ecclesia sanctorum.

R'. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gaudium Domini tui. **ψ.** Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii

Cap. 32, 18-20, 28 ; 33, 1-3

QUI timet Dominum, excipiet doctrinam ejus : et qui vigilaverint ad illum, invenient benedictionem. Qui querit legem, replebitur ab ea : et qui insidiosè agit, scandalizabitur in ea. Qui timent Dominum, invenient iudicium justum, et iustitias quasi lumen accendent. Qui credit Deo, attendit mandatis : et qui confidit in illo, non minorabitur. Timenti Dominum non occurrent mala ; sed in tentatione Deus illum conservabit, et liberabit a malis. Sapiens non odit

mandata et iustitias, et non illidetur quasi in procella navis. Homo sensatus credit legi Dei, et lex illi fidelis.

R'. Justus germinabit sicut lilium : * Et florabit in æternum ante Dominum. **ψ.** Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. Et.

Lectio iii Cap. 34, 14-20

SPÍRITUS timéntium Deum quæritur, et in respectu illius benedicetur. Spes enim illorum in salvantem illos, et oculi Dei in diligentes se. Qui timet Dominum, nihil trepidabit, et non pavebit : quoniam ipse est spes ejus. Timéntis Dominum beata est anima ejus. Ad quem respicit, et quis est fortitudo ejus? Oculi Domini super timéntes eum : protector poténtiæ, firmamentum virtutis, tegimen ardoris et umbraculum meridiani, deprecatio offensionis et adiutorium casus, exáltans animam et illúminans oculos, dans sanitatem, et vitam, et benedictionem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. **Ÿ.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Et. Glória Patri. Et.**

In II Nocturno

Ÿ. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur júdícium.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Oratio de S. Philogonio

Lectio iv

BEÁTI **N.** dies, cuius festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratióem linguam nostram evocávit. Siquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnis-que perturbatióis expértem vitam tránsiit; eoque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatióem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus

est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat : Semper gaudéte, sine intermissiône oráte?

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

QUOD si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innúmerabiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitú-
dines, ubi perpétua sibi-que succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundánarum flúctibus eréxerit caput vitámque

suam recte composuerit; multo magis, postquam hinc demigraverimus, facile compotes erimus ejus boni, cum hæc omnia sublata fuerint, adversa valetudo, morbi, peccandi materia; ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram invehens, innumeræque gignens bella.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

Y. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

QUAM ob rem maximopere gratulor hujus Sancti felicitati, quod, quamquam translatus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitatem reliquit, tamen in alteram adscriptus est civitatem nempe Dei. Et, digressus ab hac Ecclesia, ad illam pervenit quæ est primogenitorum descriptorum in cælis; ac, relictis hisce

festis, transiit ad celebritatem Angelorum. Etenim, quod et civitas sursum sit, et Ecclesia, et celebritas, audi Paulum dicentem : Accessistis ad civitatem Dei viventis, Jerusalem cælestem, et Ecclesiam primitivorum qui conscripti sunt in cælis, et ad multorum millium Angelorum frequentiam.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in requiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **Y.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Y. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantabuntur gressus ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 35-40

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis :

Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ

Homilia 13 in Evang.

SANCTI Evangelii, fratres carissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed, ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurramus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed, quia minus est mala non agere, nisi etiam quisque studeat et bonis operibus insudare, protinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum, per bona opera, proximis nostris lucis exempla monstramus. De

quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **Y.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Bened. Cujus vel Quorum.

Lectio viii

Duo autem sunt quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere; ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest; si, aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit, aut is qui castitate præeminet,

necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed, et si utrúmque ágitur, restat ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **ŷ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

ET vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis ; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat ; pulsat vero, cum jam per ægritúdinis molé-

stias esse mortem vicínam désignat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépídat, et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet ; et, cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

4 Beátus ille servus, * quem cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone * et fidelis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. **Eccli. 31, 8-9**

BEATUS vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudávimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

JESU, coróna célsior
Et véritas sublírior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmíum :

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissionem críminis,
Rumpéndo nexum vín-
culi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmíne,
Quo Sanctus hic de cór-
pore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piís-
sime,
Hic confiténdó júgiter,
Calcávit artes dæmonum
Sævúmque avérni prín-
cipem.

Virtúte clarus et fide,
Confessiône sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súppli-
ces,

Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débítas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sáecu-
lum. Amen.

Ÿ. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.

R. Et osténdit illi re-
gnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge,
serve bone * et fidelis,
quia in paucá fuísti fi-
delis, supra multa te
constituam, intra in
gáudium Dómini tui.

Oratio

DEUS, qui nos beáti **N.**
Confessoris tui án-
nua solemnitáte lætifi-
cas : concéde propítius ;
ut, cujus natalítia cóli-
mus, étiam actiónes imi-
témur. Per Dóminum.

Alia Oratio

ADÉSTO, Dómine, sup-
plicatió nibus nostris,
quas in beáti **N.** Confes-
soris tui solemnitáte
deférimus : ut, qui no-

stræ justitiæ fidúciã
non habémus, ejus, qui
tibi plácuít, précibus
adjuvémur. Per Dñum.

Pro Doctoribus

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo
ætérnæ salútis beá-
tum **N.** minístrum tri-
buísti : præsta, quæsu-
mus ; ut, quem Doctó-
rem vitæ habúimus in
terris, intercessórem
habére mereámur in
cælis. Per Dóminum.

Pro Abbatibus

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæ-
sumus, Dómine, be-
áti **N.** Abbátis commén-
det : ut, quod nostris
méritis non valémus,
ejus patrocínio asse-
quámur. Per Dñum.

Ad Horas Psalmi de
Dominica, ad Primam ta-
men ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Eccli. 31, 8-9

BEÁTUS vir, qui invén-
tus est sine mácula,
et qui post aurum non
ábiit, nec sperávit in
pecúnia et thesáuris.
Quis est hic, et laudá-

bimus eum? fecit enim
mirabília in vita sua.

R. **br.** Amávit eum
Dóminus, * Et ornávit
eum. **Amávit.** **ψ.** Stola
glóriæ induit eum. **Et**
ornávit. **Glória.** **Amávit.**

ψ. Os justi meditábi-
tur sapiéntiam. **R.** Et
lingua ejus loquétur
judícium.

Temp. Pasch. **R.** **br.**
Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum, * Alle-
lúja, allelúja. **Amávit.**
ψ. Stola glóriæ induit
eum. **Allelúja, allelúja.**
Glória Patri. **Amávit.**

ψ. Os justi.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 39, 6

JUSTUS cor suum trá-
didit ad vigilándum
dilúculo ad Dóminum,
qui fecit illum, et in
conspéctu Altíssimi de-
precábitur.

R. **br.** Os justi * Me-
ditábitur sapiéntiam.
Os. **ψ.** Et lingua ejus
loquétur judícium. **Me-**
ditábitur. **Glória.** **Os.**

ψ. Lex Dei ejus in
corde ipsíus. **R.** Et non
supplantabúntur gres-
sus ejus.

Temp. Pasch. R. br.
Os justi meditabitur
sapientiam, * Allelúja,
allelúja. **Os. V.** Et lin-
gua ejus loquétur judi-
cium. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. **Os.**

V. Lex Dei.

AD NONAM

Capit. Sap. 10, 10

JUSTUM deduxit Dómi-
nus per vias rectas,
et ostendit illi regnum
Dei, et dedit illi scién-
tiam sanctorum; hone-
stavit illum in labóri-
bus, et complévit labó-
res illius.

R. br. Lex Dei ejus
* In corde ipsius. **Lex.**
V. Et non supplantá-
buntur gressus ejus. **In.**
Glória Patri. **Lex.**

V. Justum deduxit Dó-
minus per vias rectas.
R. Et ostendit illi re-
gnum Dei.

Temp. Pasch. R. br.
Lex Dei ejus in corde
ipsius, * Allelúja, alle-
lúja. **Lex. V.** Et non sup-
plantabuntur gressus
ejus. Allelúja, allelúja.
Glória Patri. **Lex.**

V. Justum.

IN II VESPERIS

Ant. de Laud. 136*
Pss. de Comm. App. 2*

Capit. Eccli. 31, 8-9

BEATUS vir, qui invén-
tus est sine mácula,
et qui post aurum non
abiit, nec sperávit in
pecúnia et thesáuris.
Quis est hic, et laudá-
bimus eum? fecit enim
mirabilia in vita sua.

Hymnus

ISTE Confessor Dómini,
coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem,
¶ Hac die lætus méruit
beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus
(quod indicant in Pro-
prio litteræ m. t. v.), di-
catur :

¶ Hac die lætus méruit
supremos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, hú-
milis, pudicus,
Sóbriam duxit sine labe
vitam,
Donec humanos animá-
vit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans mé-
ritum, frequenter,
Ægra quæ passim ja-
cuere membra,

140* Commune Confessoris non Pontificis

Víribus morbi dómitis,
salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus
obsequéntem
Cónclinat laudem cele-
brésque palmas,
Ut piis ejus précibus ju-
vémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus
atque virtus,
Qui, super cæli sólio co-
rúscans,
Tótius mundi sériem gu-
bérnat
Trinus et unus.
Amen.

Ÿ. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.
℞. Et osténdit illi re-
gnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic
vir, despíciens mundum
* et terréna, triúm-
phans, divítias cælo cón-
didit ore, manu.

Complet. de Dom. 102

Si celebrari occurrat
Festum *plurium* Conf.
non Pont., Officium fit ut
supra : sed in Oratione
et Sermone, ea quæ ha-
bentur in singulari, di-
cantur in *plurali* : et in
I Noct. sumantur Lect.
Laudémus viros glorió-
sos, quæ in Comm. Conf.
Pont. 2º loco pluribus
Pont. sunt assignatæ 116*

cum ℞℞. tamen de Comm.
Conf. non Pont., ut supra.

II ALIÆ LECTIONES

PRO CONFESSORE NON PONTIFICE

In I Nocturno

De libro Sapiéntiæ
Cap. 4, 7-20; 5, 1-15

Lectio i

USTUS si morte
præoccupátus
fúerit, in refri-
gério erit. Senéctus e-
nim venerábilis est non
diutúrna, neque annó-
rum número computá-
ta; cani autem sunt
sensus hóminis, et ætas
senectútis vita immacu-
láta. Placens Deo factus
est diléctus, et vivens
inter peccatóres trans-
látus est. Raptus est ne
malítia mutáret intellé-
ctum ejus, aut ne fictio
decíperet ánimam illíus.
Fascinátio enim nuga-
cítatis obscurat bona, et
inconstántia concupi-
scéntiæ transvértit sen-
sum sine malítia. Con-
summátus in brevi ex-
plévit témpora multa;
plácita enim erat Deo

ánima illíus, propter hoc properávit educere illum de médio iniquitátum.

R'. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

ꝿ. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. **Intra.**

Lectio ii

PÓPULI autem vidéntes et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum ; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter

mórtuos in perpétuum ; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprénum desolabúntur.

R'. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **ꝿ.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. **Et.**

Lectio iii

ET erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitátione peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justí in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horribili, et mirabúntur in subitátione insperátæ salútis ; dicéntes intra se, pœniténtiam ágéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísam et in similitúdinem im-

propérii. Nos insensáti vitam illórum æstima-
bámus insániam, et fi-
nem illórum sine ho-
nóre : ecce quómodo
computáti sunt inter
filios Dei, et inter san-
ctos sors illórum est.

R'. Iste cognóvit justí-
tiam, et vidit mirabília
magna, et exorávit Al-
tíssimum : * Et invén-
tus est in número San-
ctórum. **Ÿ.** Iste est, qui
contémpsit vitam mun-
di, et pervénit ad cælé-
stia regna. **Et. Glória. Et.**

In II Nocturno

Ex libro Morálium san-
cti Gregórii Papæ

Lib. 10, c. 16, in c. 12 Job

Lectio iv

DERIDÉTUR justí
simplicitas. Hu-
jus mundi sa-
piéntia est : cor machi-
natióibus tégere, sen-
sum verbis veláre : quæ
falsa sunt, vera ostén-
dere ; quæ vera sunt,
falsa demonstráre. Hæc
nimírum prudéntia usu
a juvénibus scitur, hæc
a púeris prétio dísci-
tur : hanc qui sciunt,
céteros despiciéndo su-

pérbiunt : hanc qui né-
sciunt, subjécti et tí-
midi in áliis mirántur ;
quia ab eis hæc éadem
duplicitátis iníquitas,
nómine palliáta, dilígi-
tur, dum mentis per-
vérsitas urbánitas vocá-
tur. Hæc sibi obsequén-
tibus præcipit honórum
cúlmina quærere, adép-
ta temporális glóriæ va-
nitáte gaudére, irrogáta
ab áliis mala multiplí-
cius réddere : cum vi-
res súppetunt, nullis
resisténtibus cédere ;
cum virtútis possibílitas
deest, quidquid explére
per malítiam non va-
lent, hoc in pacífica
bonitáte simuláre.

R'. Honéstum fecit il-
lum Dóminus, et custo-
dívit eum ab inimícis,
et a seductóribus tutá-
vit illum : * Et dedit illi
claritátem ætérmam. **Ÿ.**
Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, et
osténdit illi regnum
Dei. **Et dedit.**

Lectio v

AT contra, sapiéntia
justórum est : nil
per ostensiónem fínge-
re, sensum verbis ape-

rīre, vera ut sunt dilīgere, falsa devitāre; bona gratis exhibēre, mala libēntius tolerāre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quæ-rere, pro veritatē contuméliam lucrum putāre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocēter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur; et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simulāre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus orāre, paupertatem quæ-rere, posséssa relínquere, rapiénti non résistere, percutiénti álteram máxillam præbére?

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

Y. Índuit eum Dóminus

lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Cap. 17, post initium

LAMPAS contémpta apud cogitatiónes dívítum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitatem dúcitur, contínua hic adversitatē deprimátur; non hunc rerum abundantia fúlciat, non dignitatúum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequentia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat. A cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári mé-tuit, déspecti non réfugit: corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patientiam præparat, et, eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat: afflíctis ex corde compátitur, de

bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et, inquisítus, quódlíbet éloqui dúplíciter ignórat.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia te. Glória Patri. Quia te.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 32-34

IN illo témpore : Dixit Jesus discíulis suis : Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuít Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri
Lib. 4, cap. 54 in Luc. 12

QUSÍLLUM gregem electórum, vel ob comparatió-
nem majóris númeri

reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotió-
nem nóminat ; quia vi-
délícet Ecclésiám suam,
quantálibet numerosí-
táte jam dilatátam, ta-
men usque ad finem
mundi humilitáte vult
créscere, et ad promís-
sum regnum humilitáte
perveníre. Ideóque ejus
labóres blande consolá-
tus, quam regnum Dei
tantum quærere præci-
pit, eídem regnum a
Patre dandum complá-
cita benignitáte pro-
míttit.

R. Iste est, qui ante
Deum magnas virtútes
operátus est, et de
omni corde suo laudá-
vit Dóminum : * Ipse
intercédat pro peccátis
ómnium populórum. **V.**
Ecce homo sine que-
réla, verus Dei cultor,
ábstinens se ab omni
ópere malo, et pérma-
nens in innocéntia sua.
Ipse.

Bened. Cujus **vel** Quo-
rum.

Lectio viii

VÉNDITE quæ possidé-
tis, et date eleemó-
synam. Nolíte, inquit,

timére ne, propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus sprétis, nihil óminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum aut aurum aut vestem nullíus concupívi; ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur

a núptiis. **ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

FÁCITE vobis sácculos, qui non veteráscunt; eleemósynas vidélicet operádo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scíllicet vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiám suam lóculos habuisse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliisque indigéntibus tríbuens; sed, ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia dese-rátur.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE ABBATUM

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis 130* ; præter Orationem et Lectiones III Nocturni, ut infra.

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæsumus, Dómine, beáti **N.** Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 3 in Matth. cap. 19

QRANDIS fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et ta-

men lóquitur confidén-
ter : Relíquimus ómnia.
Et, quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israél. Non dixit : Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philóso-phus, et multi álíi divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum.

¶. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permans in innocentia sua. Ipse.

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

IN regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti), sedebitis et vos in solis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israel; quia, vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nulum a socro: et inimici

hominis domestici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et praedicationem Evangelii, omnes affectus contempserint atque divitias et saeculi voluptates; isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidebunt.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ¶. Vigilate ergo, quia nescitis quahora Dominus vester venturus sit. **Et** vos. **Gloria Patri. Et** vos.

Lectio ix

EX occasione hujus sententiae quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam aeternam esse reddendam; non intelligentes quod, si in ceteris digna sit repressio, in uxoribus appareat turpitudine, ut, qui unam pro Domino dimiserit, centum reci-

piat in futuro. Sensus ergo iste est : Qui carnalia pro Salvatōre dimiserit, spiritalia recipiet; quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo número centenarius número comparētur.

Te Deum laudamus 11

II ALIA HOMILIA

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

IN illo tempore : Respondens Jesus dixit : Confiteor tibi, Pater, Domine cæli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Sermo 10 de Verbis Domini

VENITE ad me, omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa por-

tantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed, si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia caritatis. Quid ergo dicit, Venite ad me, omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis? Denique promissio ejus in promptu est; quoniam laborantes vocavit; quærent forte qua mercede vocati sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia et invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere et mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum et humilis corde.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **Ÿ.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. **I**pse.

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

MAGNUS esse vis? a mínimo incipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædificií, quanto erit majus ædificium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatió-nem erígitur.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória. Et.**

Lectio ix

QUOD est fastígium construéndæ fáabri-

cæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædificií? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsus est, quanta res est conspícere Deum. Qui desiderat, et quod dico et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácale illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus 11

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri

Homilia in Natali
S. Benedicti Ep.

QUO sunt órdenes electórum in iudicio futúri : unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquerunt ómnia et secúti sunt illum. Alius iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquerunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidíanas dare elemósynas Christi pauperibus curábant; unde et auditúri sunt in iudicio : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédatur pro peccátis ómnium populórum. **Ÿ.** Ecce homo sine queréla,

verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

SED et reprobórum duos ibi futúros órdenes, Dómino narránte, comperímus : unum eórum, qui, fidei cristiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt; quibus in iudicio testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscepám per apostásiam deseruére; de quibus dicit : Qui autem non credit, jam iudicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspe-

ctántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et** vos símiles. **Glória Patri. Et** vos símiles.

Lectio ix

VERUM, his cum timóre et pavóre débito paulisper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non æternæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequáci-

bus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessionibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE VIRGINUM

IN I VESPERIS

Antiphona 1

HÆC est Virgo sápiens, * et una de número prudentum.

Psalmi ut in Communi
Festorum B. Mariæ Virg.
230*

2 Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRATRES : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui

seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

JESU, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens accipe :

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præmia,

Quocúmque tendis,
Vír-gines
Sequúntur, atque láudibus

Post te canéntes cúrsitant,

Hymnósque dulces personant;

Te deprecámur supplices,

Nostris ut addas sensibus

Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, gló-
ria

Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

Ÿ. Spécie tua et pul-
chritúidine tua. R. In-
ténde, prósperè pro-
céde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni,
Sponsa Christi, * áccipe
corónam, quam tibi
Dóminus præparávit in
ætérrnum.

Oratio ut infra ad Lau-
des 168*

Si fuerint *plures* Virgi-
nes Martyres, in utrisque
Vesperis Versus, Anti-
phona ad Magnificat et
Oratio, ut sequitur :

Ÿ. Adducéntur Regi
Vírignes post eam.
R. Próximæ ejus affe-
réntur tibi.

Ad Magnif. Ant. Pru-
déntes Vírignes, * ap-
táte vestras lámpades :
ecce Sponsus venit,
exíte óbviám ei.

Oratio ut infra ad Lau-
des 168*

Completorium de Do-
minica 102

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírigi-
num Dóminum, * Ve-
níte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Pro Virgine Martyre

Hymnus

VÍRGINIS Proles Opi-
féxque Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo;
Víriginis partos cánimus
decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dú-
plicis beáta
Sorte, dum gestit frági-
lem domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum

Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille pœnárum génera
expavéscens,
Sánguine effúso méruit
serénium
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus al-
me, nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
almum

Péctore carmen.
Sit decus Patri, geni-
tæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,

Spiritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

Pro Virgine non Martyre

Hymnus

VIRGINIS Proles Opi-
féxque Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo;
Víriginis festum cánimus
beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus al-
me, nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;

Ut tibi puro resonémus
almum

Péctore carmen.

Sit decus Patri, geni-
tæque Proli,
Et tibi, compar utriús-
que virtus,

Spiritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. O quam pulchra
* est casta generátio
cum claritáte! (T. P.
Allelúja.)

Psalmus 8

DÓMINE, Dóminus
noster, * quam
admirábile est
nomen tuum in uni-
vérsa terra!

Quóniam eleváta est

magnificéntia tua, * su-
per cælos.

Ex ore infántium et
lacténtium perfecísti
laudem propter inimí-
cos tuos, * ut déstruas
inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cæ-
los tuos, ópera digitó-
rum tuórum : * lunam
et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut
filius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulo
minus ab Angelis, gló-
ria et honóre coronásti
eum : * et constituísti
eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus, * oves et
boves univérsas : insu-
per et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces
maris, * qui perámbu-
lant sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admirá-
bile est nomen tuum in
univérsa terra!

Ant. O quam pulchra
est casta generátio cum
claritáte!

Ant. Ante torum * hu-
jus Víriginis frequentáte

nobis dúlcia cántica
drámatis.

[Pro non Virgine : Ant.
Læva ejus * sub cápite
meo, et dextera illius
amplexábitur me.]

Psalmus 18

CÆLI enarrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annúntiat
firmaméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti
índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, ne-
que sermónes, * quo-
rum non audiántur vo-
ces eórum.

In omnem terram exí-
vit sonus eórum : * et
in fines orbis terræ ver-
ba eórum.

In sole pósuit taber-
náculum suum : * et
ipse tamquam sponsus
procédens de thálamo
suo :

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a
summo cælo egréssio
ejus :

Et occúrsus ejus us-
que ad summum ejus :
* nec est qui se abscón-
dat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculá-

ta, convértens ánimas :
* testimónium Dómini
fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda : *
præcéptum Dómini lú-
cidum ; illúminans ócu-
los.

Timor Dómini san-
ctus, pérmanens in sæ-
culum sæculi : * judícia
Dómini vera, justificáta
in semetípsa.

Desiderabília super au-
rum et lápidem pretiós-
sum multum : * et dul-
cióra super mel et fa-
vum.

Etenim servus tuus
custódit ea, * in custo-
diéndis illis retribútio
multa.

Delicta quis intélligit?
ab occúltis meis munda
me : * et ab aliénis
parce servo tuo.

Si mei non fúerint do-
mináti, tunc immacu-
látus ero : * et emundá-
bor a delícto máximo.

Et erunt ut complá-
ceant elóquia oris mei :
* et meditátio cordis
mei in conspéctu tuo
semper.

Dómine, adjútor meus,
* et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

[Pro non Virgine : Ant.] Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

T. P. Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Allelúja.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater. **Absol.** Exáudi.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Cap. 7, 25-40. Lectio i

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tam-

quam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutió- nem. Solútus es ab uxó- rem? noli quærere uxó- rem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribula- tió nem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fra- tres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tam- quam non habéntes sint; et qui flent, tam- quam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudentes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre

R. Veni, Sponsa Chri- sti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus

præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sán- guinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in pa- radísum introísti. **Ÿ.** Veni, elécta mea, et po- nam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. **Et.**

Pro non Martyre

R. Veni, elécta mea, et ponam in te thro- num meum; * Quia con- cupívit Rex spéciem tu- am. **Ÿ.** Spécie tua et pulchritúdine tua in- ténde, prósperè pro- céde, et regna. **Quia.**

Lectio ii

VOLO autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sol- lícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quó- modo pláceat uxóri; et divísus est. Et múlter innúpta et virgo cógi- tat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc

ad utilitatem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultatem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

R'. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptér-ea benedíxit te Deus in ætérnum. **Ÿ.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **P.** Proptérea.

Lectio iii

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri; quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod, si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui

vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

R'. Spécie tua et pulchritúdine tua * Intén-de, prospere procéde, et regna. **Ÿ.** Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **In-tén-de.** **G.** Glória. **In-tén-de.**

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **(T. P. Allelúja.)**

Psalmus 44

ERUCTÁVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam : * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus ebúrneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam : * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex

decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur : omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximæ ejus afferuntur tibi.

Afferuntur in lætitia et exsultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nominis tui : * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvabit eam * Deus vultu suo : Deus

in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjutor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et

confríngét arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínquere caritátem.

Psalmus 47

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut partu-

riéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiæ Judæ, * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáeculum sáeculi : * ipse reget nos in sáecula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritátem.

T. P. Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

Ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non com-movébitur.

Pater. **Absol.** Ipsíus.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi

Lib. 1 de Virg., circa init.

Lectio iv

UÓNIAM hódie ná-tális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áli-quid de virginitáte dicámus ; ne, véluti tráns-itu quodam præstrícta videátur, quæ príncipális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgíntas, quia in Mártýribus reperítur ; sed quia ipsa Mártýres fáciat. Quis autem húmáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus ? aut quis natúráli voce complécti, quod supra usum natúræ sit ? E cælo accersívit quod imitarétur in

terris. Nec immérito vivendi sibi usum quæsiuit e cælo, quæ Sponsus sibi invenit in cælo.

R'. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam : ***** Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intendente, prospere procede, et regna. **Et.**

Lectio v

HÆC nubes, aëra, Angelos, sideraque transgrediens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invenit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relinquat boni? Unguentum enim exinanitum est nomen tuum; propterea adolescentulæ dilexerunt te, et attraxerunt te. Postrémo, non meum est illud quoniam, Quæ non nubunt neque nubentur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur quæ Angelorum Dómino copulántur.

R'. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem :

***** Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. **Propterea.**

Lectio vi

QUIS igitur neget hanc vitam fluxisse de cælo, quam non facile invenimus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni corpóris membra descendit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet aliquis : Sed étiam Elías nullius corpórei cóitus fuisse permíxtus cupiditatibus invenitur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ideo cum Dómino appáret in glória; ideo Domínici ventúrus est præcúrsor adventus.

R'. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus ***** Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intendente, prospere procede, et regna. **Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.**

In III Nocturno

Ant. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 95

ANTÁTE Dómino cánticum novum : * cantáte

Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dó-

mino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96

DÓMINUS regnāvit,
exsúltet terra : *

læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, et calígo in
circúitu ejus : * justítia;
et judícium corréctio
sedis ejus.

Ignis ante ipsum præ-
cédet, * et inflammábit
in circúitu inimícos
ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ : * vidit, et
commóta est terra.

Montes, sicut cera flu-
xérunt a fácie Dómini :
* a fácie Dómini omnis
terra.

Annuntiavérunt cæli
justítiam ejus : * et vi-
dérunt omnes pópuli
glóriam ejus.

Confundántur omnes,
qui adórant sculptília :
* et qui gloriántur in
sígnalácris suis.

Adoráte eum, omnes
Angeli ejus : * audívit,
et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ
Judæ, * propter judícia
tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus
Altíssimus super om-
nem terram : * nimis
exaltátus es super om-
nes deos.

Qui dilígitis Dóminum,
odíte malum : * custódit
Dóminus ánimas san-
ctórum suórum, de
manu peccatóris liberá-
bit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámini, justí, in Dó-
mino : * et confitémini
memóriæ sanctificatió-
nis ejus.

Ant. Trahe me post
te, in odórem currémus
unguentórum tuórum :
óleum effúsum nomen
tuum.

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, * áccipe corónam,
quam tibi Dóminus
præparávit in ætérnum.

Psalmus 97

CANTÁTE Dómino cán-
ticum novum : *
quia mirabília fecit.

Salvávit sibi délixtera
ejus : * et bráchium
sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus
salutáre suum : * in con-
spéctu Géntium revelá-
vit justítiam suam.

Recordátus est mise-
ricórdiæ suæ, * et ve-
ritátis suæ dómui Is-
raël.

Vidérunt omnes tér-

mini terræ * salutâre
Dei nostri.

Jubilâte Deo, omnis
terra : * cantâte, et ex-
sultâte, et psâllite.

Psâllite Dómino in cí-
thara, in cíthara et
voce psalmi : * in tubis
ductílibus, et voce tu-
bæ córneæ.

Jubilâte in conspéctu
regis Dómini : * mō-
veátur mare, et pleni-
túdo ejus : orbis terrá-
rum, et qui hábitant in
eo.

Flúmina plaudent ma-
nu, simul montes ex-
sultábunt a conspéctu
Dómini : * quóniam
venit judicâre ter-
ram.

Judicábit orbem ter-
rarum in justítia, * et
pópulos in æquitâte.

Ant. Veni, Sponsa Chri-
sti, áccipe corónam,
quam tibi Dóminus præ-
parávit in ætérnum.

T. P. Ant. Nigra sum,
sed formósa, fíliæ Jerú-
salem : ídeo diléxit me
Rex, et introdúxit me
in cubículum suum, al-
lelúja.

Y. Elégit eam Deus,
et præelégit eam. **R.** In

tabernáculo suo habi-
târe facit eam.

Pater. **Absol.** A víncu-
lis.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípulis suis
parábolam hanc : Sí-
mile erit regnum cæló-
rum decem virgínibus,
quæ, accipiéntes lám-
pades suas, exiérunt
óbviâ sponso et spon-
sæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 12 in Evang.

SÆPE VOS, fratres
caríssimi, ad-
móneo prava ó-
pera fúgere, mundi hu-
jus inquinaménta devi-
târe, sed hodiérna san-
cti Evangélíi lectióne
compéllor dícere, ut, et
bona quæ ágitis, cum
magna cautéla teneátis ;
ne per hoc quod a vo-
bis rectum géritur, fa-
vor aut grátia humána
requirátur ; ne appetí-
tus laudis subrépat, et,
quod foris osténditur,
intus a mercéde vacué-

tur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ; quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

R. Hæc est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum :

* Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **Et veniente.**

Bened. Cujus vel Quorum.

Lectio viii

SED prius querendum nobis est quid sit regnum celorum, aut cur decem virginibus comparatur, quæ etiam virgines prudentes et fatuæ dicantur. Dum enim celorum regnum constat quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus

cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est quod sæpe in sacro eloquio regnum celorum presentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit : Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scandala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scandala poterunt, quæ colligantur.

R. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes virgines, aptate vestras lampades. **Ecce. Glória Patri. Ecce.**

Lectio ix

IN quinque autem corporis sensibus unusquisque subsistit; geminatus autem quinquarius denarius perficit. Et, quia ex utroque sexu fidelium multitudo colligitur, sancta Ecclesia decem virginibus similis esse denuntiatur. In qua quia mali cum bonis et reprobi cum electis admixti sunt, recte simi-

lis virgínibus prudéntibus et fátuís esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhelant, æténa præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humanas nolunt. Hi nímírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humanos favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmi de Dominica
1º loco 65

2 Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delí-

cto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRATRES : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

JESU, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pergis inter lília
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsisque reddens præmia,

Quocúmque tendis,
Vír-gines

Sequúntur, atque láudibus

Post te canéntes cúrsitant,

Hymnósque dulces personant;

Te deprecámur súpplices,

Nostris ut addas sénsibus

Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

**Virtus, honor, laus,
glória**

Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

Ÿ. Diffusa est grátia
in lábiis tuis. **R.** Prop-
térea benedíxit te Deus
in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile
est regnum cælórum *
hómini negotiátoriquæ-
rénti bonas margarítas :
invénta una pretiósá,
dedit ómnia sua, et
comparávit eam.

Pro Virgine Martyre

Oratio

DEUS, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirá-
cula étiam in sexu frá-
gili victóriam martýrii
contulísti : concéde prop-
ítius ; ut, qui beátæ **N.**
Vírginis et Mártyris tuæ
natalítia cólimus, per
ejus ad te exémpa gra-
diámur. Per Dóminum.

Alia Oratio

INDULGÉNTIAM nobis,
quæsumus, Dómine,
beáta **N.** Virgo et Mar-
tyr implóret : quæ tibi
grata semper éxstitit, et

mérito castitátis, et tuæ
professione virtútis. Per
Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, sa-
lutáris noster : ut,
sicut de beátæ **N.** Vír-
ginis tuæ festivitáte gau-
démus ; ita piæ devo-
tiónis erudiámur affé-
ctu. Per Dóminum.

**Si fuerint plures Virgi-
nes Martyres :**

Ÿ. Adducéntur Regi
Vírgenes post eam.
R. Próximæ ejus affe-
réntur tibi.

Ad Bened. Ant. Pru-
déntes Vírgenes, * ap-
táte vestras lámpades :
ecce Sponsus venit,
exíte óbviám ei.

Oratio

DA nobis, quæsumus,
Dómine Deus no-
ster, sanctárum Vírgi-
num et Mártyrum tuá-
rum **N.** et **N.** palmas in-
cessábili devotióne ve-
nerári ; ut, quas digna
mente non póssumus ce-
lebráre, humílibus sal-
tem frequentémus ob-
séquiis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de
Dominica, ad Primam ta-
men ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRATRES : Qui gloriá-
tur, in Dómino glo-
riétur. Non enim qui se-
ípsum comméndat, ille
probátus est; sed quem
Deus comméndat.

R. br. Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. **Spé-
cie. V.** Inténde, prospere
procéde, et regna. **Et**
pulchritúdine. — **Glória**
Patri. **Spécie.**

V. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in
médio ejus, non com-
movébitur.

Temp Pasch. R. br.
Spécie tua et pulchri-
túdine tua, * Allelúja,
allelúja. **Spécie. V.** In-
ténde, prospere pro-
céde, et regna. **Allelúja,**
allelúja. **Gloria** Patri.
Spécie.

V. Adjuvábít.

AD QUINTAM

Capit. 2 Cor. 11, 2

AEMULOR enim vos Dei
æmulatióne. De-
spóndi enim vos uni

viro vírginem castam
exhibére Christo.

R. br. Adjuvábít eam
* Deus vultu suo. **Adju-
vábít. V.** Deus in médio
ejus, non commovébi-
tur. **Deus. Glória** Patri.
Adjuvábít.

V. Elégít eam Deus,
et præelégít eam. **R.** In
tabernáculo suo habi-
táre facit eam.

Temp. Pasch. R. br.
Adjuvábít eam Deus
vultu suo, * Allelúja, al-
lelúja. **Adjuvábít. V.** Deus
in médio ejus, non
commovébitur. **Allelú-
ja,** allelúja. **Glória** Pa-
tri. **Adjuvábít.**

V. Elégít.

AD NONAM

Pro Virgine Martyre

Capit. Eccli. 51, 13-14

DÓMINE, Deus meus,
exaltásti super ter-
ram habitatióne me-
am, et pro morte de-
fluénte deprecáta sum.
Invocávi Dóminum Pa-
trem Dómini mei, ut
non derelínquat me in
die tribulatiónis meæ,
et in témpore superbó-
rum sine adjutório.

Pro Virg. non Mart.

Capit. Sap. 4, 1

O QUAM pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

R. br. Elégit eam Deus,* Et praelégit eam.

Elégit. V. In tabernaculo suo habitare facit eam. **Et praelégit. Glória Patri. Elégit.**

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Temp. Pasch. R. br. Elégit eam Deus, et praelégit eam, * Allelúja, allelúja. **Elégit.**

V. In tabernaculo suo habitare facit eam. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Elégit.**

V. Diffusa.

IN II VESPERIS

Ant., Capit., Hymn. et V. Diffusa, de Laudibus 167*

Pss. de Communi Fest. B. Mariæ Virg. 230*

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * accipe coronam, quam

tibi Dóminus præparavit in ætérnum.

Completorium de Dominica 102

II ALIÆ LECTIONES

PRO VIRGINIBUS

Pro Virgine Martyre, Lectiones I Nocturni dicuntur etiam ut infra :

De libro Ecclesiastici

Cap. 51, 1-17 Lectio I

CONFITEBOR tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo : quoniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditione, a láqueo linguæ iniquæ et a labiis operántium mendácium, et in conspectu astántium factus es mihi adjutor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de manibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ

circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua in-jústa.

R. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cuius amóre sanguínem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. **Ÿ.** Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. **Et.**

Lectio ii

LAUDÁBIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas

eos de mánibus gén-tium.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **Ÿ.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. **Prop-térea.**

Lectio iii

EXALTÁSTI super terram habitatiómem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

R. Spécie tua et pulchritúdine tua * Intén-de, prospere procéde, et regna. **Ÿ.** Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te

Deus in ætérnum. **In-**ténde, próspere procéde, et regna. **Glória** Patri. **Inténde.**

Pro Virgine Martyre et non Martyre leguntur etiam sequentes :

In II Nocturno

Ex libro sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártiris, de disciplína et hábitu Virginum

Num. 3-5 Lectio iv

NUNC nobis ad vírgines sermo est; quarum, quo sublímiór glória est, maior et cura est. Flos est ille ecclesiástici géminis, decus atque ornáméntum grátiae spiritalís, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque in illis lárgiter floret Ecclesiæ matris gloriósa fœcúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris

augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte; non quod extrémí et mínimí, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquíd ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod, ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

NEQUE inánis hæccautio est et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Dóminica et vitália præcépta custódit, ut, quæ se Christo dicáverint, et, a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consument opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stú-

deant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui se ipsos castravérunt propter regnum cælórum.

R. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem :
* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **ψ.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi

DÉNUO quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virginitas prædicátur : Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque ierit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit; sed,

quóniam fémina viri pórtio est et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod, si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virginitas destinátur; quid est illis cum terreno cultu et cum ornámentis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. **ψ.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Sími-

le est regnum cælórum
thesáuro abscóndito in
agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
Papæ

Homilia 11 in Evang.

CÆLÓRUM regnum,
fratres caríssi-
mi, idcírco ter-
rénis rebus símile díci-
tur, ut, ex his quæ áni-
mus novit, surgat ad in-
cógnota quæ non novit :
quátenus exémplo visi-
bílium se ad invisibília
rápiat, et, per ea quæ
usu dídidit quasi confri-
cátus incaléscat ; ut per
hoc, quod scit notum
diligere, discat et incó-
gnita amáre. Ecce enim
cælórum regnum the-
sáuro abscóndito in agro
comparátur ; quem, qui
ínvenit homo, abscón-
dit, et præ gáudio illius
vadit, et vendit uni-
vérsa quæ habet, et
emit agrum illum.

R'. Hæc est Virgo sá-
piens, quam Dóminus
vigilántem invénit, quæ
accéptis lampádibus
sumpsit secum óleum :

* Et veniénte Dómino,
introívit cum eo ad
núptias. **Ÿ.** Média nocte

clamor factus est : Ec-
ce sponsus venit, exíte
óbviám ei. **Et.**

Bened. Cujus vel Qua-
rum.

Lectio viii

QUA in re hoc quoque
notándum est, quod
invéntus thesáurus abs-
cónditur, ut servétur :
quia stúdiúm cæléstis
desidérii a malignis spi-
rítibus custodíre non
súfficit, qui hoc ab hu-
mánis láudibus non abs-
cóndit. In præsénti ét-
enim vita, quasi in via
sumus, qua ad pátriam
pérgimus. Máligni au-
tem spíritus iter no-
strum quasi quidam la-
trúnculi óbsident. De-
prædári ergo desíderat,
qui thesáurum públice
portat in via. Hoc au-
tem dico, non ut próxi-
mi ópera nostra bona
non vídeant, cum scrip-
tum sit : Vídeant ópera
vestra bona, et glorífi-
cent Patrem vestrum,
qui in cælis est ; sed, ut
per hoc quod ágimus,
laudes extérius non
quærámus. Sic autem
sit opus in público,
quátenus inténtio má-

neat in occúlto; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exéplum, et tamen per intentiõnem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. **V.** Prudentes vírgines, aptáte vestras lámpades. **Ecce sponsus. Glória Patri. Ecce sponsus.**

Lectio ix

THESÁURUS autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus absconditur, disciplína stúdií cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorrescat.

Te Deum laudámus 11

III ALIA HOMILIA

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 3-12

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi, tentántes eum et dicéntes: Si licet hómini dimíttre uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 63 in Matth., sub med.

DÓMINUS noster, quia ad virginitátem hortáti grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possibilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem in-

dúcit, dum eam virtútem esse possíblem ástruit.

R. Hæc est Virgo sapiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. **V.** Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. **Et.**

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

ID autem hoc fere modo confírmatur : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam, caréndo, mercédem consequerérís? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant. Immo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia

recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

R. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. **V.** Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. **Ecce** sponsus. **Glória Patri.** **Ecce** sponsus.

Lectio ix

CUM ergo de illis eunúchis díxerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inútiliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent; subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat; ut alacrióres effíciate eo ipso quod grave esse opus osténdit, et ineffábilí benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere. Idque dicéndo, adhuc magis possíblem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus 11

COMMUNE NON VIRGINUM

IN I VESPERIS

Antiphona 1

UM esset Rex
* in accúbitu
suo, nardus
mea dedit
odórem suavitátis.

Psalmi ut in Communi
Festorum beatæ Mariæ
Virg. 230*

2 In odórem * un-
guentórum tuórum cúr-
rimus : adolescéntulæ
dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit,
* imber ábiit et recés-
sit : surge, amíca mea,
et veni.

4 Veni, elécta mea, *
et ponam in te thronum
meum.

5 Ista est speciósá
* inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum
Capit. Eccli. 51, 1-3

CONFITÉBOR tibi, Dó-
mine, Rex, et collau-
dábo te Deum Salvató-
rem meum. Confitébor
nómini tuo : quóniam
adjútor et protéctor fa-
ctus es mihi, et liberásti
corpus meum a perdi-
tíone.

Pro nec Virgine nec
Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

MULIEREM fortem quis
invéniet? Procul et
de últimis fínibus pré-
tium ejus. Confídit in
ea cor viri sui, et spó-
liis non indigébit.

Hymnus

FORTEM viríli pectore
Laudémus omnes fé-
minam,

Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget ínclýta.

Hæc sancto amóre
sáucia,

Dum mundi amórem nó-
xium

Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejú-
niis,

Dulcíque mentem pábu-
lo

Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fór-
tium,

Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsu-
mus,

Audi benígnus súpplíces.

Deo Patri sit glória,

Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæ-
culum.

Amen.

Ÿ. Spécie tua et pul-
chritúdine tua. R. Intén-
de, prospere procéde,
et regna.

Ad Magnif. Ant. Sí-
mile est regnum cæló-
rum * hómini negotia-
tóri quærénti bonas
margarítas: invénta una
pretiósá, dedit ómnia
sua, et comparávit eam.

Oratio ut ad Laudes 184*

Si fuerint *plures Mar-*

*tyres non Virgines, in
utrisque Vesperis Versus,
Ant. ad Magnificat et Ora-
tio, ut sequitur :*

Ÿ. Glória et honóre co-
ronásti eas, Dómine. R. Et
constituísti eas super
ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Istá-
rum est enim * regnum
cælórum, quæ contemp-
sérunt vitam mundi, et
pervenérunt ad præmia
regni, et lavérunt stolas
suas in ságuine Agni.

Oratio ut ad Laudes 185*

Completorium de Do-
minica 102

AD MATUTINUM

Invit. Laudémus Deum
nostrum * In confes-
sióne beátæ N.

Si fuerint *plures non
Virgines :*

Invit. Laudémus De-
um nostrum * In con-
fessióne beatárum N.
et N.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus

HUJUS orátu, Deus al-
me, nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus
almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, geni-
tæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque
virtus,
Spíritus semper, Deus
unus, omni
Témporis ævo. Amen.

† ANT., Pss. et VV. trium
Nocturnorum dicuntur ut
in Communi Virginum
154*, excepta secunda
Ant. I Noct. cujus loco
dicitur Ant. Læva ejus,
ut ibi notatur 155*

In I Nocturno

Pro *Martyre* tantum
LECTIONES Confitébor ti-
bi, ut in Comm. Virg.
2º loco cum suis Respon-
soriis, ut supra 170*

Pro nec Virgine nec
Martyre ut sequuntur :

De Parábolis Salomónis

Cap. 31, 10-31 **Lectio i**

MULIEREM fortem
quis invéniet?
Procul et de úl-
timis fínibus prétium
ejus. Confídit in ea cor
viri sui, et spóliis non
indigébit. Reddet ei bo-
num, et non malum,
ómnibus diébus vitæ
suæ. Quæsívit lanam et
linum, et operáta est
consílio mánuum suá-
rum. Facta est quasi na-

vis institóris, de longe
portans panem suum.
Et de nocte surréxit, de-
dítque prædam domé-
sticis suis, et cibária
ancíllis suis. Considerá-
vit agrum, et emit eum ;
de fructu mánuum suá-
rum plantávit víneam.
Accínxit fortitúdine lum-
bos suos, et roborávit
bráchium suum.

R. Veni, elécta mea, et
ponam in te thronum
meum ; * Quia concupí-
vit Rex spéciem tuam.
V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna.
Quia.

Lectio ii

GUSTÁVIT, et vidit quia
bona est negotiatio
ejus : non exstinguétur
in nocte lucérna ejus.
Manum suam misit ad
fórtia, et dígití ejus ap-
prehendérunt fusum.
Manum suam apéruiť
ínopi, et palmas suas
exténdit ad páuperem.
Non timébit dómui suæ
a frigóribus nivis : omnes
enim doméstici ejus
vestítí sunt duplícibus.
Stragulátam vestem fe-
cit sibi : byssus et púr-

pura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cingulum trádedit Chananæo.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; * **P**roptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **ŷ.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperere procéde, et regna. **P**roptérea.

Lectio iii

FORTITÚDO et decor indumentum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apérui sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlter timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

R. Spécie tua et pulchritúdine tua * **I**nténde, prósperere procéde, et regna. **ŷ.** Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **I**nténde. **G**lória. **I**nténde.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis

Prope finem

Lectio iv

AGRUM hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitate polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam, etsi diversi, uníus tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ aristæ ségetum, méssium spicæ; compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judício prædicáitur. Hæc enim magístra est castitátis.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducette mirabiliter dextera tua.

Y. Spécie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v

UNDE et illi qui deorum suorum adultéria et probra venerantur, cælibátus et viduitátis statuere pœnas; ut, æmuli criminum, mulctarent stúdia virtútum, spécie quidem qua fœcunditatem quærerent, sed stúdio quo propósitum castitátis abolèrent. Nam confectis et miles stipendiis arma depónit, et relicto officio quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur; ut et ipse exercitæ laboribus vitæ réquiem consequátur et álios spes futúre quiétis subeúndis fáciat opéribus promptiôres. Agrícola quoque matúrior torquendam áliis stivam commíttit, et, juveníli gravátus ópere, providéntiam curæ senilis explórat: vitem facílius

tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adulescéntem lascíviám fallace succídat; parcórum quamdam pártuum castitatem docens étiam in vítibz expeténdam.

R. Dilexísti justitiam, et odísti iniquitatem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **Y.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Proptérea.

Lectio vi

SÍMILIS huic vídua, velut eméritis veterána stipendiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen tótius pácem gubérnat; et si vehéndis onéribz otíosa, maritándis tamen junióribz próvida, ubi cultus utilior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiorem seníli gravitáte dispónit. Itaque, si maturióribus quam junióribz commíttitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam víduam? Quod, si persecutóres fidei persecutóres fuérunt étiam

viduitátis ; útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplicio fugiéndá est, sed tenéndá pro præmio.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo :
*** Múlier** timens Deum, ipsa laudábitur. **ŷ.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.
Múlier. Glória. Múlier.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
 secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

IN illo témpore : Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii
 Papæ

Homilia 11 in Evang.

CÆLÓRUM regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dicitur, ut, ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et, per ea quæ

usu dídidit quasi confricátus incaléscat ; ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur ; quem, qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérssa quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, *** Et** panem otíosa non comédit. **ŷ.** Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. **Et.**

Bened. Cujus **vel** Quorum.

Lectio viii

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdiu cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humanis láudibus non abscóndit. In præsénti ét enim vita, quasi in via

sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam la-trúnculi óbsident. De-prædári ergo desidérat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut pró-ximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et glóríficent Patrem vestrum, qui in cælis est ; sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto ; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiõ-nem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

R. Regnum mundi et omnem ornátum sáecu-li contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vi-di, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.
Y. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória. Quem.

Lectio ix

THESÁURUS autem cæ-léste est desidérium ; ager vero, in quo the-sáurus abscónditur, discip-lína stúdií cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cun-cta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat : ut ni-hil jam quod caro blan-dítur, líbeat ; nihil quod carnálem vitam trucidat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nar-dus mea dedit odórem suavitátis.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 In odórem * un-guentórum tuórum cúr-rimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recés-sit : surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum.

5 Ista est speciôsa *
inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

CONFITÉBOR tibi, Dómine, Rex, et colaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone.

Pro nec Virg. nec Mart.

Capit. Prov. 31, 10-11

MULIEREM fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

FORTEM viríli pectore
Laudémus omnes féminam,

Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclýta.

Hæc sancto amóre sáucia,

Dum mundi amórem nóxium

Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,

Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus
fórtium,

Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,

Audi benígnus súpplíces.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ÿ. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedíxit te Deus in
ætérum.

Ad Bened. Ant. Date
ei * de fructu mánuum
suárum, et laudent eam
in portis ópera ejus.

Pro Martyre tantum

Oratio

DEUS, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in sexu frá-
gili victóriam martýrii
contulísti : concéde propí-
tius ; ut, qui beátæ **N.**
Máryris tuæ natalítia
cólimus, per ejus ad te
exémplagradiámur. Per.

Pro nec Virg. nec Mart.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, sa-
lutáris noster : ut,
sicut de beátæ **N.** festivi-
táte gaudémus ; ita piæ
devotiónis erudiámur
afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint *plures Martyres non Virgines* :

ψ. Glória et honóre coronásti eas, Dómine.

℞. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártýrum tuárum **N.** et **N.** palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non pössumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

CONFITÉBOR tibi, Dómine, Rex, et col-

laudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjutor et protector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditiónē.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

MULIÉREM fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℞. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ψ. Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

ψ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. ℞. Deus in médio ejus, non com-movébitur.

Temp. Pasch. ℞. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. Spécie. ψ. Inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.

ψ. Adjuvábít..., allelúja.

AD SEXTAM

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

LIBERÁSTI me secúndum multitudínem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de má-nibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatió-nibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

MANUM suam apéruiť ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

R. br. Adjuvábít eam
* Deus vultu suo. **Adjuvábít.** **ŷ.** Deus in médio ejus, non commovébitur. **Deus** vultu suo. **Glória Patri.** **Adjuvábít.**

ŷ. Elégít eam Deus, et præelégít eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Temp. Pasch. R. br. Adjuvábít eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. **Adjuvábít.** **ŷ.** Deus in médio ejus, non commovébitur. **Allelú-**

ja, allelúja. **Glória Patri.** **Adjuvábít.**

ŷ. Elégít..., allelúja.

AD NONAM

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

LAUDÁBIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústíæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 29-30

MULTÆ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlíer timens Dóminum ipsa laudábitur.

R. br. Elégít eam Deus, * Et præelégít eam. **Elégít.** **ŷ.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. **Et. Glória Patri.** **Elégít.**

ŷ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptér-ea benedíxit te Deus in ætérnum.

Temp. Pasch. R. br. Elégít eam Deus, et præelégít eam, * Allelúja, allelúja. **Elégít.**

ŷ. In tabernáculo suo habitare facit eam. Al-
lelúja, allelúja. Glória
Patri. Elégit eam.

ŷ. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis, allelúja. R.
Propterea benedíxit te
Deus in ætérnum, allelúja.

IN II VESPERIS

Ant., Capit., Hymnus et
ŷ. Diffúsa de Laudibus
183*

Pss. de Communi Fest.
B. Mariæ Virg. 230*

Ad Magnif. Ant. Ma-
num suam * apérui in-
opi, et palmas suas ex-
téndit ad páuperem, et
panem otíosa non com-
édit.

Completorium de Do-
minica 102

II ALIÆ LECTIONES PRO MARTYRE TANTUM

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Sermo 67 de diversis novi
Testamenti locis

Lectio iv

GO máxime com-
memoratiónes
díligo Mártyrum,
díligo et ampléctor;

atque omnes quidem,
sed tum præcípuè, cum
mulierum certámina
proponúntur. Quanto
enim infirmius est vas,
tanto major est grátia,
tanto illústrius est tro-
phæum, tanto insígnior
est victória, non ob im-
becillitátem sexus athle-
tárum, sed quod, per ea
quibus vícerat inimí-
cus, nunc étiam vincá-
tur.

R. Propter veritátem,
et mansuetúdinem, et
justítiam : * Et dedúcet
te mirábíliter délixera
tua. ŷ. Spécie tua et
pulchritúdine tua in-
ténde, prósperè procé-
de, et regna. Et.

Lectio v

PER mulierem vicit,
per mulierem supe-
rátus est. Hoc illíus án-
tea telum erat, hoc il-
líus nunc cædis factum
est instruméntum, hoc
vas appáruit insuperá-
bile. Peccávit illa prior,
et mórtua est : ista mór-
tua est, ne peccáret.
Illa, tum fútilis promís-
si spe infláta, Dei leges
violávit : hæc vitam
præséntem contémpsit,

ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deinceps speráre póterunt excusatióem viri, si molles sint et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem :
***** Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **Ÿ.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi

FUIT illi corpus imbecíllum, et obnoxíus sexus injúriæ; verúm-

tamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed, quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit. Quod útique Beáta ista étiam fecit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo :
***** Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **Ÿ.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. **Múlier.** **G**lória Patri. **Múlier.**

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIAE

IN I VESPERIS

Antiphona 1

DOMUM tuam,
Dómine, *
debet sanctitúdo in
longitúdinem diérum.

Psalmi de Dominica 93;
loco vero ultimi dicitur
Ps. 147 Lauda, Jerúsalem,
ut infra.

2 Domus mea, * do-
mus oratiónis vocábi-
tur.

3 Hæc est domus
Dómini * fírmiter ædi-
ficáta, bene fundáta est
supra firmam petram.

4 Bene fundáta est *
domus Dómini supra
firmam petram.

5 Lápides pretiósí *
omnes muri tui, et tur-
res Jerúsalem gemmis
ædificabúntur.

Psalmus 147

LAUDA, Jerúsalem,
Dóminum : * lauda
Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit
seras portárum tuárum :
* benedíxit fíliis tuis in
te.

Qui pósuit fines tuos
pacem : * et ádipe fru-
ménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ : * velóciter
currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut
lanam : * nébulam sicut
cínere spargit.

Mittit crystállum su-
am sicut buccéllas : *
ante fáciem frígoris
ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum,
et liquefáciat ea : * fla-
bit spíritus ejus, et
fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * iustítias, et iudícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósí omnes muri tui, et turre Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 2

VIDI civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

CÆLÉSTIS urbs Jerúsalem,
Beáta pacis visio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant,

Paténtque cunctis óstia;
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus

Et tunsióné plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa mollem cónstruunt,

Aptisque juncta nexibus

Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimó,

Natóque Patris único,
Et ínclýto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória

ÆtéRNA sit per sæcula.
Amen.

Y. Hæc est domus
Dómini fírmiter ædificáta. **R.** Bene fundáta
est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

DEUS, qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætetur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

DEUS, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concede; ut omnes, qui huc deprecátúri convéniunt, ex quacúmque tribulatione ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica 102

AD MATUTINUM

Invit. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Ps. Veníte, exsultémus 3
Hymnus Cæléstis urbs, ut *supra* 190*

In I Nocturno

Ant. Tóllite * portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiόνem a Dómino : * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generatio quærentium eum,* quærentium faciæm Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevâmini, portæ æternâles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevâmini, portæ æternâles : * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas, principes, vestras, et elevâmini, portæ æternâles.

Ant. Erit mihi Dóminus * in Deum, et lapis iste vocâbitur domus Dei.

Psalmus 45

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjutor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbâbitur terra : * et transferén-

tur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eórum : * conturbátí sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernaculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvâbit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinâta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtutum nobíscum : * suscepтор noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtutum nobíscum : * suscepтор noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis

iste vocábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu vehementi cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua

in fines terræ : * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

T. P. Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, allelúja.

Y. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

R. In longitudínem diérum.

Pater. **Absolutio** Exáudi. De libro secúndo Paralipómenon

Cap. 7, 1-9 Lectio i

UM compléssset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cælo et de-

vorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod impléset majéstas Dómini, templum Dómini. Sed et omnes filii Israël vidébant descendentem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sáeculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum viginti duo míllia, arietum centum viginti míllia : et dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus.

R. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. **Y.** Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. **Et.**

Lectio ii

SACERDÓTES autem stabant in officiis suis, et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus ; hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrificia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávovo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem

móntium, et exaltáta est
super omnes colles: * Et
véniēnt ad eam omnes
Gentes, et dicent: Gló-
ria tibi, Dómine. **ꝛ.** Ve-
niēntes autem véniēnt
cum exsultatióne, por-
tantes manípulos suos.
Et véniēnt.

Lectio iii Ibid., 11-16

COMPLEVITQUE SÁLO-
mon domum Dómi-
ni, et domum regis, et
ómnia quæ disposúerat
in corde suo, ut fáceret
in domo Dómini et in
domo sua, et prosperá-
tus est. Appáruit autem
ei Dóminus nocte, et
ait: Audívi oratióem
tuam, et elégi locum
istum mihi in domum
sacrificií. Si cláusero
cælum, et plúvia non
flúxerit, et mandávero
et præcépero locústæ ut
dévoret terram, et mí-
sero pestiléntiam in pó-
pulum meum: convér-
sus autem pópulus me-
us, super quos invocá-
tum est nomen meum,
deprecátus me fúerit, et
exquisíerit fáciem me-
am, et égerit pœnitén-
tiam a viis suis péssi-
mis: et ego exáudiam

de cælo, et propítius
ero peccátis eórum, et
sanábo terram eórum.
Oculi quoque mei erunt
apérti, et aures meæ eré-
ctæ ad oratióem ejus
qui in loco isto oráverit.
Elégi enim et sanctifi-
cávi locum istum, ut sit
nomen meum ibi in
sempitérnum; et per-
máneant óculi mei et
cor meum ibi cunctis
diébus.

ꝛ. Bénedic, Dómine,
domum istam, quam
ædificávi nómini tuo:
veniēntium in loco isto
* Exáudi preces in ex-
célso sólio glóriæ tuæ.
ꝛ. Dómine, si convérsus
fúerit pópulus tuus, et
oráverit ad sanctuárium
tuum. **Exáudi. Glória**
Patri. Exáudi.

In II Nocturno

Ant. Non est hic áliud,
* nisi domus Dei et
porta cæli. (**T. P. Alle-
lúja.**)

Psalmus 83

QUAM dilécta ta-
bernácula tua,
Dómine virtú-
tum: * concupíscit, et
déficit ánima mea in
átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et tur-tur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abste : * ascensíones in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiómem meam : * áuribus pécipie, Deus Jacob.

Protéctor noster, aspice, Deus : * et respice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * ma-

gis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86

FUNDAMÉNTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus

est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum : * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, summitas ejus cælos tangebat, et descendentes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Ant. Erexit Jacob * lapidem in titulum, fundens oleum desuper.

Psalmus 87

DOMINE, Deus salutis meæ : * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis anima mea : * et vita mea inférno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepúlchris, quorum non es memor

ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languerunt præ inópia.

Clamavi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscén-tur in ténebris mirabilia tua, * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamavi : * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repellis orationem meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

T. P. Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli, allelúja.

†. Domus mea. **R'.** Domus oratiónis vocábitur.

Pater. **Absol.** Ipsíus.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 252 de Tempore

Lectio iv

UOTIESCÚMQUE, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufactis

ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos ; et íterum : Nescítis quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est ? Et ídeo, fratres caríssimi, quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

R'. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

†. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. **Dimítte peccáta.**

Lectio v

SED habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus re-

pleátur; claudátur diá-
bolo, et aperiátur Chri-
sto. Et ita laborémus, ut
nobis bonórum óperum
clávibus jánuam regni
cæléstis aperíre possí-
mus. Sicut enim malis
opéribus, quasi quibús-
dam seris ac véctibus,
vita nobis jánuā cláudi-
tur; ita, absque dúbio,
bonis opéribus aperítur.
Et ídeo, fratres caríssi-
mi, unusquísque consí-
deret consciéntiam su-
am, et, quando se áli-
quo crimine vulnerá-
tum esse cognóverit,
prius oratió nibus, jejú-
niis vel eleemósynis stú-
deat mundáre conscién-
tiam suam; et sic Eucha-
rístiam præsumat accí-
pere.

R. O quam metuéndus
est locus iste : * Vere
non est hic áliud, nisi
domus Dei et porta cæ-
li. **ꝰ.** Hæc est domus
Dómini firmiter ædifi-
cáta, bene fundáta est
supra firmam petram.
Vere non est.

Lectio vi

SI enim, agnóscens
reátum suum, ipse
se a divíno altári subtrá-

xerit, cito ad indulgén-
tiam divínæ misericór-
diæ pervéniet. Quia,
sicut qui se exáltat, hu-
miliábitur; ita, e con-
trário, qui se humiliat,
exaltábitur. Qui enim,
sicut dixi, agnóscens
reátum suum, ipse se
humíliter ab altári Ec-
clésiæ pro emendatióne
vitæ removére volúe-
rit, ab ætérno illo et
cælésti convívio excom-
municári pénitus non
timébit.

R. Mane surgens Ja-
cob, erigébat lápidem in
títulum, fundens óleum
desuper; votum vovit
Dómino : * Vere locus
iste sanctus est, et ego
nesciébam. **ꝰ.** Cumque
evigilásset Jacob de
somno, ait. Vere. Gló-
ria Patri. Vere.

In III Nocturno

Ant. Qui hábitat *† in
adjutório Altíssimi, in
protectiόne Dei cæli
commorábitur ‡. (T. P.
Allelúja.)

Quando hæc Ant. dici-
tur integra et illi non ad-
ditur in fine Allelúja, tunc
incipitur Psalmus idem
a secundo Versu : Dicet
Dómino.

Psalmus 90

QUI hábitat † in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

† Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venantium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributió nem peccatorum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssi-

mum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegá me eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne : erípíam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Psalmus 95

CANTÁTE Dómino canticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie

ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátió est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo.

Psalmus 98

DÓMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini

tuo magno : quóniam
terríbile, et sanctum
est : * et honor regis
judícium díligit.

Tu parásti directiões :
* judícium et justítiam
in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum
Deum nostrum, et ado-
ráte scabéllum pedum
ejus : * quóniam san-
ctum est.

Móyses et Aaron in
sacerdótibus ejus : * et
Sámuel inter eos, qui
ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum,
et ipse exaudiébat eos :
* in colúmna nubis lo-
quebátur ad eos.

Custodiébant testimó-
nia ejus, * et præcép-
tum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster,
tu exaudiébas eos : *
Deus, tu propítius fuísti
eis, et ulcísens in om-
nes adinventiões eó-
rum.

Exaltáte Dóminum
Deum nostrum, et ad-
oráte in monte sancto
ejus : * quóniam san-
ctus Dóminus Deus no-
ster.

Ant. Benedícta glória
Dómini, de loco sancto
suo.

T. P. Ant. Qui hábi-
tat in adjutório Altíssi-
mi, in protectiõe Dei
cæli commorábitur, al-
lelúja.

Ÿ. Hæc est domus Dó-
mini firmiter ædificáta.

R. Bene fundáta est su-
pra firmam petram.

Pater. **Absol.** A vínculis.

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : In-
gréssus Jesus peram-
bulábat Jéricho. Et ecce
vir, nómine Zachæus,
et hic princeps erat pu-
blicanórum, et ipse di-
ves. Et réliqua.

Homilía sancti Ambró-
sii Epíscopi

Lib. 8 in Luc., prope fin.

ZACHÆUS, statúra
pusíllus, hoc est,
nulla nobilitátis
ingénitæ dignitáte sublí-
mis, exíguus méritis sic-
ut pópulus natiónum,
audíto Dómini Salvató-
ris advéntu, quem sui
non recéperant, vidére
cupiébat. Sed nemo fá-
cile Jesum videt ; nemo
potest Jesum vidére con-
stitútus in terra. Et, quia

non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturalis, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestigio suo próterens, erráta quoque córrigens superioris ætátis. Et ideo Jesum in interiórís domus recépit hospítio.

R. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit ; et qui quærit, ínvenit ; Et pulsánti aperiétur.

Y. Péтите, et accipiétis ; quærite, et inveniétis. **Et.**

Bened. Divínium.

Lectio viii

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac, naturalí excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs Géntium, fide resurrectionis, quasi quadam córporiselevatióne, transcendit. Zachæus ergo in sycómoro, cæ-

cus in via : quorum áltérus Dóminus miseráturus exspéctat, áltérus mansiónis suæ claritáte nobílitat ; áltérus sanáturus intérogat, apud áltérum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam viderat afféctum.

R. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. **Y.** Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

VERUM, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus ; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde

iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem, nisi confiténtem, posse salvári.

Te Deum laudámus 11

**AD LAUDES
ET PER HORAS**

Ant. 1 Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitudínem diérum.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Domus mea, * domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est domus Dómini * firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápides pretiósí * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 2

VIDI civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

ALTO ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceumonte deséctus lapis

Terras in imas decídens,
Domus supérnæ et ínfimæ

Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,

Deúmque trinum et únicum

Jugi canóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cæléstium,

Imple benigno lúmine :
Huc, o rogátus, ádveni,
Plebisque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum

Domus beátæ múnera,
Partisque donis gáudeant :

Donec, solúti corpore,
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,

Natóque Patris único,
Et ínclýto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.

Amen.

Ÿ. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. **R.** Benefundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. Zachæe, * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscepit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est.

In Anniversario Dedicationis :

Oratio

DEUS, qui nobis per singulos annos huius sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta ; ut, quisquis hoc templum benefícia petiturus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicat. Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

DEUS, qui invisibíliter ómnia cóntines, et

tamen pro salute géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ; ut omnes, qui huc deprecáturi convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Vidi civitátem, ut in **Laudibus** 204*

R. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. **Domum. Ÿ.** In longitúdinem diérum. **Decet. Glória. Domum.**

Ÿ. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdotes. **R.** Pro delíctis et peccátis pópuli.

Temp. Pasch. R. br. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, * Allelúja, allelúja. **Domum. Ÿ.** In longitúdinem diérum. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Domum. Ÿ.** Locus.

AD SEXTAM

Capit. Apoc. 21, 3

ET audivi vocem magnam de throno dicentem : Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis ; et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

R. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacerdos. **Locus. ψ.** Pro delictis et peccatis populi. **In. Glória Patri. Locus.**

ψ. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Temp. Pasch. R. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos, * Allelúja, allelúja. **Locus. ψ.** Pro delictis et peccatis populi. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Locus.**

ψ. Hæc est.

AD NONAM

Capit. Apoc. 21, 4-5

ET abstergit Deus omnem lacrimam ab oculis eorum : et mors ultra non erit, neque

luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedebat in throno : Ecce nova facio omnia.

R. br. Hæc est domus Domini * Firmiter ædificata. **Hæc est. ψ.** Bene fundata est supra firmam petram. **Firmiter. Glória Patri. Hæc est.**

ψ. Bene fundata est domus Domini. **R.** Supra firmam petram.

Temp. Pasch. R. br. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, * Allelúja, allelúja. **Hæc. ψ.** Bene fundata est supra firmam petram. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Hæc.**

ψ. Bene.

IN II VESPERIS

Ant. de Laudibus 204*

Pss. de Dominica 93;
loco vero ultimi Ps. 147
Lauda, Jerúsalem 102

Capit. Apoc. 21, 2

VIDI civitatem sanctam, Jerúsalem novam, descendentem de cælo a Deo, paratam sicut sponsam ornatam viro suo.

Hymnus

CÆLĒSTIS urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émi-
cant,
Paténtque cunctis óstia;
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústi-
net.

Scalpri salúbris íctibus
Et tunsíone plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cón-
struunt,
Aptisque juncta nexibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altís-
simo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
ÆtéRNA sit per sæcula.
Amen.

Ÿ. Domum tuam, Dó-
mine, decet sanctitúdo.
R. In longitudínem dié-
rum.

Ad Magnif. Ant. O
quam metuéndus est *
locus iste : vere non est
hic áliud, nisi domus
Dei et porta cæli.

Completorium de Do-
minica 102

Infra Octavam et in die
Octava ANTIPHONÆ et
PSALMI ad omnes Horas
et VERSUS Nocturnorum
de *occurrenti* Hebdoma-
dæ die, ut in Psalterio;
reliqua ut in Festo præter
Lectiones, quæ in I No-
cturno dicuntur de Scrip-
tura *occurrenti* cum suis
Responsoriis de Tem-
pore, in II et III pro sin-
gulis diebus assignantur
propriæ.

DIE SECUNDA

INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Au-
gustíni Epísopi su-
per Psalmos

In Ps. 121 Lectio iv

IERÚSALEM, quæ
ædificátur ut cí-
vitas. Fratres,
quando dicébat ista Da-
vid, perfécta erat illa
cívitas, non ædificabá-

tur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo ædificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lapides vivi coedificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coedificamini? Vivis, si credis : si autem credis, efficieris templum Dei ; quia dicit Apostolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto.

ψ. Qui regis Israël, intendente, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimitte.

Lectio v

IPSA ergo modo civitas ædificatur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicationis veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam.

nam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt : non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coedificari in structuram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificatur ut civitas ; fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus : Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam metuendus est locus iste :
* Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli. **ψ.** Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere non est.

Lectio vi

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes ; et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis am-

plam surrexisse hujus basilicæ; et, quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis, Jerúsalem.

R. Mane surgens Jacob, erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. **V.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. **Vere.** Glória. **Vere.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir, nomine Zachæus, et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi

Lib. 8 in Lucam, in fine

Et confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum predicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes; ne, in cameli comparatione præstricti et in Zachæo, citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsanti aperiétur. **V.** Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. **Et pulsanti.**

Bened. Divinum.

Lectio viii

DISCANT divites non in facultatibus crimen hærére, sed in iis

qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ, ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adiumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo; sed, dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo, etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat, (alterum enim non sat est nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat; quia non spolia, sed dona quærentur) uberiorem mercedem, quam conferbat, accipit.

℞. Lápides pretiosi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabuntur. ✠. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabuntur, et ex lápide pretioso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

ET bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervénit? Et

ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alté-rius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere promiserat, nondum víderat Christum; mérito adhuc pusillus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait : Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus 11

DIE TERTIA

INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

ELÉBRITAS hujus congregatiónis, dedicatio est domus oratiónis. Domus

ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Ædificium, immo ædificatio habet laborem; dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus ligna et lapides præciduntur; cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricorum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verumtamen domum Domini non faciunt, nisi quando caritate compaginantur.

R. Orantibus in loco isto, * Dimitte peccata populi tui, Deus, et ostende eis viam bonam per quam ambulent, et da gloriam in loco isto.

Y. Qui regis Israël, intendente, qui deducis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimitte.

Lectio v

LIGNA ista et lapides si non sibi certo ordine cohærérent, si non se pacifice innécerent, si non se invicem, cohærendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique, quando vides in aliqua fábrica lapides et ligna bene [sibi] cohærére, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam ædificando dicebat: Mandatum novum do vobis, ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo, ut eruamini a vestræ ruinæ vetustate, vos invicem amate.

R. O quam metuendus est locus iste:

* Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli. **Y.** Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est

supra firmam petram. Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Lectio vi

CONSÍDERET ergo cáritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dicitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus; Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper; votum

vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. **Ÿ.** Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus. **Glória Patri.** Vere locus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii

Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 8 in Luc., prope finem

QUÆ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitudinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus, quámdu in turba est, non videt Christum; supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem de-

siderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transitúrus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus; ut, et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℞. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. ♡. Pétite, et accipiétis; quærite, et veniétis. Et pulsánti.

Lectio viii

VIDIT itaque Zachæum sursum. Jam enim, sublimitáte fidei, inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris, eminébat. Et, quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére delectat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque com-

plerétur illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.

℞. Lápidés pretiósí omnes muri tui, * Et tures Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ♡. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. Et tures. Glória Patri. Et tures.

Lectio ix

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis, non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub árbore, hoc est, supra radicem, quia justus; radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánaël, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille, Dómini occúltus defénsor : hic, públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste, jam supra legem, relinquébat sua et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus 11

DIE QUARTA
INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermónē sancti Augustīni Epīscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

ATTÉNDITE in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórū. Conscidisti saccum meum : hoc pértinet ad ruínā. Quid ergo ad ædificiū? Et accinxisti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bo-

nam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **Ÿ.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. **Dimítte.**

Lectio v

CUJUS ánimā jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in ínferno? Propónitur dedicatío, et cantátur liberatío, cánticum dedicatiónis domus, et díctur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hómīnem céteris símīlem atque mortálem.

R. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. **Ÿ.** Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. **Vere.**

Lectio vi

RESURREXIT tertia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me. Atténdite Apóstolum dicentem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatione, et per Apostolorum constantiæ diffamationem aliqui compungebántur et convertebántur; aliqui obdurabántur et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

R. Mane surgens Jacob erigebat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. **Ÿ.** Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus. **G**lória Patri. **V**ere locus.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo tēpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Máximi
Epíscopi

Sermo 100, de Zachæo 1

APÉRUIT Zachæus divítibus quibusque cælestem jánuam, dum eos dócuit hoc ipso pervenire ad regnum, quo arcebátur a regno; scilicet ut substantia, quæ eis exprobrabátur ad perniciem, proficeret ad salutem. Multum ergo Zachæus divítibus cónsulit, ut eos fáceret in ætérnum suas divítias possidére, ut qui hic numquam páuperes fuérunt, nec essent in futuro mendíci, sed quadam lucrátiva commutatione recíperent pro parvis magna, pro ter-

rénis cæléstia, pro temporálibus sempitérna. Lucratíva plane commutátio est nolle habére quod póssides, ut possis obtinére quod non habes, et jactúram fácere quamdam relinquéndæ pecúniæ, ut quæstum cápias semper grátia possidéndæ.

R'. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. **Ÿ.** Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. **Et.**

Bened. Divínium.

Lectio viii

ZACHÆUS ergo, cum esset publicánuS, et pecúnias fænerándo magnas divítias usurárum fraude quæsisset, súbito videns Christum, ita convérsus est, ut majóri concupiscéntia grátiam spirituálem quæreret, quam quæsierat pecúniám sæculárem. Ita, inquam, convérsus est, ut anteácta sua respiciens, fraudes suas ipse damnáret, et, emún-

dans concupiscéntiam, emundáret et prímítus consciéntiam. Ait enim : Ecce dimídium bonórum meórum do paupéribus, et si cui quid tuli, quádruplum reddo.

R'. Lápidés pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. **Ÿ.** Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. **Et** turres. **Glória Patri. Et** turres.

Lectio ix

DICET fortásse aliquis, cur vir sanctus et Salvatórem præsentem videns, non totum paupéribus, sed dimídium sit largítus; quia scriptum est : Si vis perféctus esse, vende ómnia tua, et da paupéribus, et veni, séquere me. Verum, si diligénter atténdas, iste persecútus est, quia non dimídium, sed totum dedit. Nam tolle aliéna de médio, et Zachæo nihil rémanet.

Dénique vir justus, ut accépta esset ejus liberalitas, scivit justè dispónere, scilicet aliéna restituéndo. Hæc est enim apud Dóminum grata eleemósyna, quæ ex vernácula exhibétur substantia, non quæ fraudulénta præda tribúitur.

Te Deum laudámus 11

DIE QUINTA

INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

MODO, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur; et implétur vox exsultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant,

jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

✠. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. †. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v

NON tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evási-mus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscísus est. Quómodo ergo Deo Patri díctur : Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre : Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pércit, sed pro nobis

ómnibus trádidit illum. Fecit enim, per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes et confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℞. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ♪. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

Lectio vi

CANTET Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit; malum negótium egerunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occíso, pro corpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidísti sac-

cum meum, et accinxísti me lætítia : id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℞. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ♪. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilia sancti Bedæ
Venerabilis Presbyteri

Lib. 5, cap. 77 in Luc. 19

QUÆ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sarcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relicto ónere divitiárum, contémpito censu fraudum, angústam portam arctámque viam quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui, mira devotióne fidei, ad vidéndum Salvatórem, quod natura minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ideo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

R. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsánti aperiétur. **V.** Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. **Et.**

Lectio viii

MYSTICE autem Zachæus, qui inter-

pretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum significat. Qui, quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jérico Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat; quia grátiae fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstíterat.

R. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. **V.** Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. **Et** turres Jerúsalem. **Glória Patri. Et turres.**

Lectio ix

EADEM namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ, supra, cæcum clamántem, ne lumen

péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed, sicut cæcus turbárum voces, magis ac magis clamádo, devícit; ita pusíllus necesse est turbæ nocéntis obstáculum, altióra peténdo, transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur), ficus fátua dicitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus 11

DIE SEXTA

INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

ERGO, dum novam constructionem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nó-

mini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquíd ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, proficiat. Quod hic factum corporáliter vidémus in parietibus, spiritaliter fiat in méntibus; et, quod hic perféctum cernimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

Y. Qui regis Israél, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v

PRINCIPÁLITER ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum ópti-

num et omne donum perfectum ; et ejus bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quoniam, ad construendam istam domum orationis, fidelium suorum visitavit animum, excitavit affectum, surrogavit auxilium, inspiravit necdum volentibus ut vellet, adjuvit bonæ voluntatis conatus ut facerent. Ac per hoc Deus, qui operatur in suis et velle et perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse cepit, ipse perfecit.

R. O quam metuendus est locus iste : * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli. **ÿ.** Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. **Vere.**

Lectio vi

Et, quia opera bona in conspectu suo numquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendæ sunt gratiæ Deo nostro ; hanc

enim ecclesiam, quam fecit nomini suo construere, fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari.

R. Mane surgens Jacob, erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper ; votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. **ÿ.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. **Vere.** **Gloria Patri. Vere.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir, nomine Zachæus, et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ Venerabilis Presbyteri **Lib. 5, cap. 77 in Luc. 19**

Et, cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycómorum

conscénderat : quia, missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimirum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum ; qui, passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum : quia, per grátiam fidei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbisque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est ; unde est illud : Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére ; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

℞. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, accipit ; et qui quærit, invenit ; * Et pulsánti aperietur. ♣. Pétite, et accipiétis ; quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Lectio viii

VIDIT ergo Jesus vidéntem se ; quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sa-

ne órđinem proficiéndi, hoc est, per fidem Dóminicæ incarnatiónis ad cognitióem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem specularí, Doctore egrégus osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo ; lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólídum cibum árdua perpétuæ majestátis appellans.

℞. Lápides pretiósí omnes muri tui,* Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ♣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória. Et.

Lectio ix

ET dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in

domo principis pharisæorum : hoc est, in Judæorum synagoga docébat. Sed, quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos et peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, et cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpébant; pertæsus eorum facinora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra deserta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi opórtet illum manere : hoc est, novæ lucis grátia coruscante, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus 11

DIE SEPTIMA

INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

Hom. 33 in c. 9 Matth.

Lectio iv

COMMÚNIS ómnium
domus est ec-
clésia, in quam,
vobis prius ingressis,

nos intrámus, discipu-
lórú formam retinén-
tes. Ideóque commú-
niter ómnibus statim
atque ingressi fuérimus,
ut illis datam legem se-
quámur, pacem offéri-
mus. Nemo ígitur so-
córdia tórpeat, nemo
sæculáribus rebus sus-
pénsu ánimu há-
beat, cum jam ad præ-
dicándu sacerdótes
intráverint; non enim
parva huic rei ímmi-
net pœna. Equidem míllies
pótius malim in domum
alicújus vestrum ingrés-
sus destítui, quam hic
prædicans non audíri.
Hoc mihi moléstius es-
set quam illud, quan-
dóquidem magis pró-
pria hæc est quam illa.

R. Orántibus in loco
isto, * Dimítte peccáta
pópuli tui, Deus, et os-
ténde eis viam bonam,
per quam ámbulent, et
da glóriam in loco isto.
Y. Qui regis Israë!, in-
ténde, qui dedúcis vel-
ut ovem Joseph, qui
sedes super Chérubim.
Dimítte.

Lectio v

NAM hic magnæ illæ
nostræ opes pósitæ

sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam hæc mensa longe pretiosior est atque iucundior, et lucerna hæc quam illa; ut norunt qui, cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam hæc multo melior magisque necessaria; non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet: quamvis pauci sint, qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo prestantior; divinarum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei et porta cæli. **V.** Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi

ET quidem, si concordia perfecte servaretur a nobis, nullam aliam domum præter

hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia et quinque millia hominum, quibus et domus una, et mensa una, et anima una erat; Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, et anima una. Sed, quia longe ab illorum virtute absumus et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni studio faciamus. Nam, etsi in aliis rebus pauperes et inopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intramus, cum caritate nos suscipite; cumque, Pax vobis, dico, Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque, responde.

R. Mane surgens Jacob, erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. **V.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere locus. **Gloria Patri.** Vere locus.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : In-
gréssus Jesus peram-
bulábat Jéricho. Et ecce
vir, nómine Zachæus,
et hic princeps erat
publicanórum, et ipse
dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri
Paulo post prædicta

ET, cum vidérent
omnes murmu-
rábant, dicétes
quod ad hóminem pec-
catórem divertísset. Ma-
niféstum est Judæos
semper Géntium odísse
salútem. Scriptum est
enim : Sequénti vero
Sábباتo pene univér-
sa civitas convénit audíre
verbum Dei; vidéntes
autem turbas Judæi, re-
pléti sunt zelo, et con-
tradicebant iis quæ a
Paulo dicebántur. Et
álibi, fidéles étiam fra-
tres advérsus Apostoló-
rum Príncipem discep-
tábant, dicétes : Quare
introísti ad viros præ-

pútium habéntes, et
manducásti cum illis ?

R. Domus mea, do-
mus oratiónis vocábi-
tur, dicit Dóminus : in
ea omnis qui petit, ác-
cipit; et qui quærit, ín-
venit : * Et pulsánti
aperiétur. **V.** Pétite, et
accipiétis; quærite, et
inveniétis. **Et.**

Lectio viii

STANS autem Zachæus,
dixit ad Dóminum :
Ecce, dimídium bonó-
rum meórum, Dómine,
do paupéribus; et, si
quid áliquem defrau-
dávī, reddo quádrup-
lum. Aliis calumnián-
tibus hóminem pecca-
tórem, ipse Zachæus
stans, id est, in ea quam
côperat fidei veritáte
persístens, non solum
se ex peccatóre con-
vérsū, sed étiam in-
ter perféctos probat
esse conversátum. Di-
cén-te enim Dómino :
Si vis perféctus esse,
vade, vende ómnia quæ
habes, et da paupéri-
bus; quisquis ante con-
versiónem innocén-ter
vixit, ómnia convérsus
potest dare paupéribus.

R. Lápides pretiósí omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. **V.** Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretiósó omnis circúitus muri ejus. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

At, qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat; rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus 11

Vesp. de seq. die Oct.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIAE

Duplex majus

In II Nocturno

Ex Epístola prima sancti
Felícis Papæ quarti
De Consecr. dist. 1 cap. 2

Lectio iv

ABERNÁCULUM
Móysen, Dómino præcipiente, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínium cultum expléndum, légimus; et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubén-te, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes, sacra unctióne delibúti Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponebánt; in ipsis institútionibus, quæ, jubén-te Dómino, conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

Ÿ. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v

QUÁLITER ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat prohibitus est, et ipse collégerat expén-
sas; Sálomon quoque, fíliusejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et reliqua ad divínium cultum peragéndum consecrávit; in libro Regum légitur: Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram

Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

R. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi

De Consecr. dist. 1 c. 17

SOLEMNITÁTES dedicatiónum ecclesiárum et sacerdótum, per singulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis, eámdem festivitátem celebráturus, venit; sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

R. Mane surgens Jacob, erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper; votum vovit Domino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam. **ψ.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. **Vere. Glória Patri. Vere.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir, nomine Zachæus, et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ

Lib. 27 Moral., cap. 27,
post medium

SI veraciter sapientes esse atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum

est : Stulta mundi eligit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur : Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc evangelicæ historiæ verba testantur quia Zachæus, cum videre præturba nihil posset, sycómori arborem ascendit, ut transeuntem Dominum cerneret. Sycómorus quippe ficus fatua dicitur.

R. Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus : in ea omnis qui petit, accipit; et qui quærit, invenit; * Et pulsanti aperiétur. **ψ.** Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. **Et.**

Lectio viii

PUSILLUS itaque Zachæus sycómorum súbiit et Dominum vidit : quia, qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dominum turba præpedit; quia

infirmi-tatem hu-ma-næ men-tis, ne lucem veri-tatis in-ten-dat, cu-rarum sæ-cu-lar-i-um tu-mul-tus pre-mit. Sed pru-den-ter sycô-mo-rum as-cen-di-mus, si prô-vide eam quæ di-vi-ni-tus præ-ci-pi-tur stul-ti-tiam men-te te-nê-mus. Quid eni-m in hoc mun-do stul-tius quam a-mis-sa non quæ-rere, pos-ses-sa rapi-ên-ti-bus re-lax-â-re, nul-lam pro ac-cêp-tis in-jû-ri-is in-jû-ri-am rê-dde-re, im-mo ad-jûn-ctis â-li-is pa-ti-ên-tiam præ-bê-re?

R. Lápides pretiôsi omnes muri tui,* Et turre Jerúsalem gemmis ædificabúntur. **V.** Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lá-pide pretiôso omnis circúitus muri ejus. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

QUASI enim sycô-mo-rum nos as-cen-dere Dó-minus præ-ci-pit, cum di-cit : Qui aufert quæ tua sunt, ne ré-petas; et rursum : Si quis te per-cú-serit in dê-x-te-ram max-í-l-lam, præ-be illi et âl-te-ram. Per sycô-mo-rum Dó-minus tráns-ien-s cêr-ni-tur : quia per hanc sapi-ên-tiam stul-ti-tiam, etsi nec-dum, ut est, sól-i-de, jam ta-men per con-tem-pla-ti-ô-nis lu-men Dei sapi-ên-tia quasi in tráns-i-tu vi-dê-tur, quam vi-dê-re né-que-unt qui si-bi sapi-ên-tes esse vi-dên-tur; quia, ad con-spi-ci-ên-dum Dó-mi-num, in el-á-ta cog-i-ta-ti-ô-ni-um su-á-rum tur-ba de-pre-hên-si, adhuc sycô-mo-ri ár-bo-rem non in-ve-nê-runt.

Te Deum laudá-mus 11

COMMUNE FESTORUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

IN I VESPERIS

Ant. Dum esset Rex *
in accúbitu suo, nar-
dus mea dedit odórem
suavitátis.

Psalmus 109

IXIT Dómi-
nus Dómino
meo : * Se-
de a dextris
meis :

Donec ponam inimí-
cos tuos, * scabéllum
pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ
emíttet Dóminus ex
Sion : * domináre in
medio inimicórum tuó-
rum.

Tecum princípium in
die virtútis tuæ in splen-
dóribus sanctórum : *
ex útero ante lucíferum
génui te.

Jurávit Dóminus, et
non pœnitébit eum : *
Tu es sacérdos in ætér-

num secúndum órdi-
nem Melchisedech.

Dóminus a dextris
tuis, * confrégit in die
iráe suæ reges.

Judicábit in natióni-
bus, implébit ruínas : *
conquassábit cápita in
terra multórum.

De torrénite in via bi-
bet : * proptérea exal-
tábit caput.

Ant. Dum esset Rex
in accúbitu suo, nardus
mea dedit odórem sua-
vitátis.

Ant. Læva ejus * sub
cápite meo, et dextera
illíus amplexábitur me.

Psalmus 112

LAUDÁTE, púeri, Dó-
minum : * laudáte
nomen Dómini.

Sit nomen Dómini
benedíctum, * ex hoc
nunc, et usque in sæ-
culum.

A solis ortu usque ad
occásum, * laudábile
nomen Dómini.

Excélsus super omnes
Gentes Dóminus,* et su-
per cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus
Deus noster, qui in altis
hábitat,* et humília ré-
spicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra íno-
pem,* et de stércore
érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum
príncipibus,* cum prin-
cípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit sté-
rilem in domo,* ma-
trem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub
cápite meo, et dextera
illíus amplexábitur me.

Ant. Nigra sum,* sed
formósa, filiæ Jerúsa-
lem : ídeo diléxit me
Rex, et introdúxit me
in cubículum suum.

Psalmus 121

LÆTÁTUS sum in his,
quæ dicta sunt mihi :
* In domum Dómini
íbimus.

Stantes erant pedes
nostri,* in átriis tuis,
Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædi-
ficátur ut cívitas : * cu-

jus participatio ejus in
idípsum.

Illuc enim ascendé-
runt tribus, tribus Dó-
mini : * testimónium
Israël ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illic sedérunt se-
des in judício,* sedes
super domum David.

Rogáte quæ ad pa-
cem sunt Jerúsalem : *
et abundántia diligénti-
bus te :

Fiat pax in virtúte
tua : * et abundántia in
túrribus tuis.

Propter fratres meos,
et próximos meos,*
loquébar pacem de te :

Propter domum Dó-
mini Dei nostri,* quæ-
sívī bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed
formósa, filiæ Jerúsa-
lem : ídeo diléxit me
Rex, et introdúxit me
in cubículum suum.

Ant. Jam hiems tráns-
iit,* imber ábiit, et
recéssit : surge, amíca
mea, et veni.

Psalmus 126

NISI Dóminus ædifi-
cáverit domum,*
in vanum laboravérunt
qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini filii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implevit desidérium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recessit : surge, amíca mea, et veni.

Ant. Speciósá * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem, * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóci-ter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósá facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sácula creáta sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima strophá sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse ma-
trem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singulâris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpâs solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

¶. Dignâre me laudâre
te, Virgo sacrâta. R. Da
mihi virtutem contra
hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta
María, * succurre míse-
ris, juva pusillânes,
réfove flébiles, ora pro
pópulo, intérvieni pro

clero, intercède pro de-
vóto femíneo sexu :
séntiant omnes tuum
juvâmen, quicúmque
célébrant tuam sanctam
festivitâtem.

[In II Vesp. ad Ma-
gnif. Ant. Beátam me
dicent * omnes gene-
rationes, quia ancíl-
lam húmitem respéxit
Deus.]

Oratio

CONCÉDE nos fámulos
tuos, quæsumus,
Dómine Deus, perpétua
mentis et córporis sani-
tâte gaudére : et glo-
riosa beátæ Mariæ sem-
per Vírginis interces-
sióne, a præsénti libe-
rári tristítia, et æténa
pérfrui lætítia. Per Dó-
minum.

Completorium de Do-
minica 102

Conclusio Hymnorum
ad omnes Horas, etiam
per Octavas communes,
erit sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vir-
gine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Sancta Mariá,
Dei Génitrix Virgo, * In-
tercéde pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus 3

Hymnus

QUEM terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædi-
cant,
Trinam regéntem má-
chinam,

Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Deserviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cónti-
nens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Benedícta tu * in
mulieribus, et bene-
dictus fructus ventris
tui. (T. P. Allelúja.)

Psalmus 8

DÓMINE, Dóminus
noster, * quam
admirábile est
nomen tuum in uni-
vérsa terra !

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * su-
per cælos.

Ex ore infántium et
lacténtium perfecísti
laudem propter inimí-
cos tuos, * ut déstruas
inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cæ-
los tuos, ópera digitó-
rum tuórum : * lunam
et stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus ? * aut
fílius hóminis, quóniam
vísitas eum ?

Minuísti eum paulo
minus ab Angelis, gló-
ria et honóre coronásti
eum : * et constituísti
eum super ópera má-
nuum tuárum.

Omnia subjecísti sub
pédibus ejus, * oves et
boves univérsas : insu-
per et pécora campi.

Vólucres cæli, et pi-
sces maris, * qui perám-
bulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admirábile

est nomen tuum in ~~uni-~~versâ terra!

Ant. Benedîcta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * elécta, odórem dedísti suavitatís, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18

CÆLI enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. Justítiae Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum ; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípse.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha
elécta, odórem dedísti
suavitátis, sancta Dei
Génitrix.

Ant. Ante torum *
hujus Vírginis frequen-
táte nobis dúlcia cán-
tica drámatis.

Psalmus 23

DÓMINI est terra, et
plenitúdo ejus : *
orbis terrárum, et uni-
vérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum : * et su-
per flúmina præparávit
eum.

Quis ascéndet in mon-
tem Dómini? * aut quis
stabit in loco sancto
ejus?

Innocens mánibus et
mundo corde, * qui non
accépit in vano ánimam
suam, nec jurávit in dolo
 próximo suo.

Hic accípiet benedi-
ctiónem a Dómino : * et
misericórdiam a Deo,
salutári suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quæren-
tium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, prín-
cipes, vestras, et elevá-
mini, portæ æternáles :
* et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus fortis
et potens : Dóminus
potens in prælio.

Attóllite portas, prín-
cipes, vestras, et elevá-
mini, portæ æternáles :
* et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex gló-
riæ? * Dóminus virtú-
tum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hu-
jus Vírginis frequen-
táte nobis dúlcia cántica
drámatis.

T. P. Ant. Benedícta
tu in muliéribus, et be-
nedíctus fructus ventris
tui, allelúja.

Ÿ. Spécie tua et pul-
chritúdine tua. **R.** Intén-
de, prospere procéde,
et regna.

Pater. **Absolutio** Ex-
áudi.

De Parábolis
Salomónis

Cap. 8, 12-25 Lectio i

EGO sapiéntia há-
bito in consílio
et erudítis in-
térsum cogitatióibus.
Timor Dómini odit ma-
lum : arrogántiam, et
supérbiam, et viam pra-
vam, et os bilíngue de-
téstor. Meum est consí-

lium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt; per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo; et qui mane vigiliant ad me, inveniunt me.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus effera nescio: * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. **ψ.** Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. **Q**uia quem.

Lectio ii

MECUM sunt divitiæ et glória, opes superbæ et justitia. Melior est enim fructus meus auro et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a prin-

cipio. Ab æterno ordinata sum et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram; necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant; ante colles ego parturiebar.

R. Congratulamini mihi, omnes qui diligitis Dominum: quia cum essem parvula, placui Altissimo, * Et de meis visceribus genui Deum et hominem. **ψ.** Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. **E**t de meis.

Lectio iii

Cap. 8, 34-36 et 9, 1-5

BEÁTUS homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino; qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum,

excídit colúmnaſ ſep-
tem. Immolávit vícti-
maſ ſuaſ; míſcuit vi-
num et propóſuit men-
ſam ſuam. Miſit ancíllaſ
ſuaſ ut vocárent ad ar-
cem et ad móenia civi-
tátis : Si quiſ eſt pár-
vulus, véniat ad me. Et
inſipiéntibuſ locúta eſt :
Veníte, comédite panem
meum, et bíbite vinum
quod míſcui vobiſ.

R. Beáta eſ, Virgo Ma-
ría, quæ Dóminum por-
taſti, Creatórem mun-
di : * Genuíſti qui te
fecit, et in ætérnum
pérmanes Virgo. **ſ.** Ave,
María, grátia plena;
Dóminus tecum. **G**e-
nuíſti. **G**lória. **G**enuíſti.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et
pulchritúdine tua in-
ténde, próſpere pro-
céde, et regna. **(T. P.**
Allelúja.)

Psalmus 44

ERUCTÁVIT cor me-
um verbum bo-
num : * dico
ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus
ſcribæ, * velóciter ſcri-
béntiſ.

Speciósus forma præ

filiis hóminum, diffúſa
eſt grátia in lábiis tuiſ :
* proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo
ſuper femur tuum, *
potentíſſime,

Spécie tua et pulchri-
túdine tua * inténde,
próſpere procéde, et
regna.

Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et ju-
ſtítiam : * et dedúcet te
mirabíliter délixtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ,
pópuli ſub te cadent,
* in corda inimicórum
Regiſ.

Sedes tua, Deus, in
ſæculum ſæculi : * virga
directióniſ virga regni
tui.

Dilexíſti juſtítiam, et
odíſti iniquitátem : *
proptérea unxit te Deus,
Deus tuus, óleo lætí-
tiæ præconſórtibuſ tuiſ.

Myrrha, et gutta, et
cáſia a veſtiméntiſ tuiſ,
a dómibuſ ebúrneiſ :
* ex quibuſ delectavé-
runt te filiæ regum in
honóre tuo.

Aſtitit regína a dex-
triſ tuiſ in veſtítu de-
auráto : * circúmdata
varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui : * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pul-

chritúdi-ne tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábít eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatíonibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdi-ne ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscëptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram :

* áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non com-movébitur.

Ant. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse

fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

T. P. Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, et regna, allelúja.

Ÿ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non com-movébitur.

Pater. **Absol.** Ipsíus.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Apud Metaphrasten

Lectio iv

DEI Fílius non dí-vitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humanám natúram casti-

tatē servāret, propterea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurrētes, ejus patrocínii utilitatē assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérissimam, pretiosíssimam et incorruptibilem possessionem, patrocínio suo, vobis conservábit.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. **Ÿ.** Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. **De**di.

Lectio v

MAGNUM revéra miraculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit.

Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpiam, inter creatas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excellentius inveníri potest. Eadem ancilla Dei est et mater; éadem Virgo et Génitrix.

R. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filíæ Sion, et beátam dixerunt, et regínæ laudavérunt eam. **Ÿ.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. **Vidérunt.**

Lectio vi

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génius fuit; quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cælestibus Poténtiis? Illæ cum timóre et

tremóre assístunt, fá-
ciem velántes suam :
hæc humánum genus
illi offert, quem génuit.
Per hanc et peccatórum
véniám conséquimur.
Ave ígitur, mater, cæ-
lum, puélla, virgo, thro-
nus, Ecclésiæ nostræ
decus, glória et firma-
méntum : assídue pro
nobis precáre Jesum, Fí-
lium tuum et Dóminum
nostrum, ut per te mi-
sericórdiam inveníre in
die judícii, et quæ re-
pósita sunt iis qui díli-
gunt Deum bona cón-
sequi possímus, grátia
et benignitáte Dómini
nostri Jesu Christi : cum
quo Patri simul et San-
cto Spirítui glória, et
honor, et impérium
nunc et semper in sæ-
cula sæculórum. Amen.

R. Ornátam moníli-
bus fíliam Jerúsalem
Dóminus concupívit :
* Et vidéntes eam fíliæ
Sion, beatíssimam præ-
dicavérunt, dicéntes :
* Unguéntum effúsum
nomen tuum. **V.** Astitit
regína a dextris tuis in
vestítu deauráto, cir-
cúmdata varietáte. **Et.**
Glória. Unguéntum.

In III Nocturno

Ant. Gaude, María
Virgo : * cunctas hære-
ses sola interemísti in
univérso mundo. (**T. P.**
Allelúja.)

Psalmus 95

CANTÁTE Dómino
cánticum no-
vum : * cantáte
Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et
benedícite nómini ejus :
* annuntiáte de die in
diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gen-
tes glóriam ejus, * in
ómnibus pópulis mira-
bília ejus.

Quóniam magnus Dó-
minus, et laudábilis ni-
mis : * terríbilis est su-
per omnes deos.

Quóniam omnes dii
Géntium dæmónia : * Dó-
minus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchri-
túdo in conspéctu ejus :
* sanctimónia et ma-
gnificéntia in sanctifi-
cátione ejus.

Afférte Dómino, pá-
triæ Géntium, afférte
Dómino glóriam et ho-
nórem : * afférte Dómi-
no glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et in-

troíte in átria ejus : *
adoráte Dóminum in
átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie
ejus univérsa terra : *
dícite in Géntibus quia
Dóminus regnávít.

Etenim corréxit or-
bem terræ qui non com-
movébitur : * judicábit
pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et ex-
súltet terra : commo-
veátur mare, et pleni-
túdo ejus : * gaudébunt
campi, et ómnia quæ in
eis sunt.

Tunc exsultábunt óm-
nia ligna silvárum a fá-
cie Dómini, quia venit :
* quóniam venit judi-
cáre terram.

Judicábit orbem ter-
ræ in æquitáte,* et pó-
pulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María
Virgo : cunctas hæreses
sola interemísti in uni-
vérsó mundo.

Ant. Dignáre me * lau-
dáre te, Virgo sacráta :
da mihi virtútem contra
hostes tuos.

Psalmus 96

DÓMINUS regnávít,
exsúltet terra : * læ-
téntur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in
circúitu ejus : * justítia,
et judícium corréctio
sedis ejus.

Ignis ante ipsum præ-
cédet, * et inflammá-
bit in circúitu inimícos
ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus
orbi terræ : * vidit, et
commóta est terra.

Montes, sicut cera flu-
xérunt a fácie Dómini :
* a fácie Dómini omnis
terra.

Annuntiavérunt cæli
justítiam ejus : * et vi-
dérunt omnes pópuli
glóriam ejus.

Confundántur omnes,
qui adorant sculptília :
* et qui gloriántur in
simulácris suis.

Adoráte eum, omnes
Angeli ejus : * audívit,
et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ
Judæ, * propter judícia
tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus
Altíssimus super om-
nem terram : * nimis
exaltátus es super om-
nes deos.

Qui dilígitis Dómi-
num, odíte malum : *
custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suó-

rum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini, iusti, in Dómino : * et confitēmini memóriæ sanctificatiōnis ejus.

Ant. Dignāre me laudāre te, Virgo sacrāta : da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ant. Post partum, * Virgo, inviolāta permansisti : Dei Génitrix, intercède pro nobis.

† **In Festo Annuntiationis B. Mariæ Virginis : Ant.** Angelus Dómini * nuntiāvit Mariæ, et concépit de Spíritu Sancto.

Psalmus 97

CANTÁTE Dómino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutāre suum : * in conspéctu Géntium revelavit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes tér-

mini terræ * salutāre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductilibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus : orbis terrarum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicāre terram.

Judicábit orbem terrarum in justitia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, inviolāta permansisti : Dei Génitrix, intercède pro nobis.

In Festo Annuntiationis : Ant. Angelus Dómini nuntiāvit Mariæ, et concépit de Spíritu Sancto.

T. P. Ant. Gaude, María Virgo : cunctas hæreses sola interemisti in univérso mundo, al-lelúja.

Ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater. **Absol.** A vînculis.
Lectio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 27-28

IN illo témpore : Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mûlier de turba dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ
Venerábilis Presbýteri
Lib. 4, cap. 49 in Luc. 11

MAGNÆ devotiõnis et fidei hæc mûlier osténditur, quæ, scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnationem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præsentium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Judæi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant ; sic hæretici póst-

ea, negándo Mariám semper Virginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humanís membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixerunt.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima :
* Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus, Deus noster. **Ÿ.** Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu : sentiant omnes tuum juvâmen, quicúmque celebrant tuam sanctam festivitátem. **Quia.**

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

Lectio viii

SED, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Virginis matris pronuntiá-tur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactás-sent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, fa-

ctum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legéndum putant: Natum ex muliere, factum sub lege, sed, Factum ex muliere; quia, concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed máterna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui originem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc mulier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicámusque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxisti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sæcula.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes,
*** Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum.

Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

QUINÍMMO beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporaliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter audítu fidei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párrere et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia, et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta quia Verbi incarnándi ministra facta est temporális, sed inde multo beátior quia ejúsdem semper amándi custos manébat æténa.

Te Deum laudámus 11

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Dum esset Rex
*** in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.**

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 Læva ejus * sub cāpitate meo, et dēxtera illius amplexābitur me.

3 Nigra sum, * sed formōsa, filiæ Jerúsalem; ideo dilēxit me Rex, et introdūxit me in cubīculum suum.

4 Jam hiems trānsiit, * imber ābiit et recēssit : surge, amīca mea, et veni.

5 Speciōsa * facta es et suāvis in delīciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. Eccli. 24, 14

AB inītio et ante sēcula creāta sum, et usque ad futūrum sēculum non désinam, et in habitatiōe sancta coram ipso ministrāvi.

Hymnus

O GLORIÓSA vírginum, Sublímis inter sídera, Qui te creāvit, párvulum

Lactēte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,

Tu reddis almo gérmine :

Intrent ut astra flébiles, Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā
Et aula lucis fúlghida :
Vitam datam per Vírginem,

Gentes redēptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et almo Spírиту,

In sempitérna sēcula.

Amen.

¶ Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propitérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es, * María, quæ credidísti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Oratio

CONCÉDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessiōe a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad HORAS Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis, et ad eam in Responsorio brevi, etiam per Octavas communes, dicitur Versus
Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Capit. Ab inítkio, ut supra 247* aut infra 249*

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. **Spécie.** **ψ.** Inténde, prósperé procéde, et regna. **Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.**

ψ. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Temp. Pasch. R. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. **Spécie. ψ.** Inténde, prósperé procéde, et regna. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Spécie.**

ψ. Adjuvábít... allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

R. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. **Adju-**

vábít. **ψ.** Deus in médio ejus, non commovébitur. **Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábít.**

ψ. Elégít eam Deus, et praelégít eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Temp. Pasch. R. br. Adjuvábít eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. **Adjuvábít. ψ.** Deus in médio ejus, non commovébitur. **Allelúja, allelúja. Glória Patri. Adjuvábít.**

ψ. Elégít... allelúja.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

R. br. Elégít eam Deus, * Et praelégít eam. **Elégít. ψ.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. **Et praelégít. Glória Patri. Elégít.**

ψ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propitérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Temp. Pasch. R. br.
Elégit eam Deus, et
prælégit eam, * Alle-
lúja, allelúja. Elégit.
Ÿ. In tabernáculo suo
habitâre facit eam. Al-
lelúja, allelúja. Glória
Patri. Elégit.

Ÿ. Diffúsa... allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia dicuntur ut in
I Vesperis 230*, præter
Ad Magnif. Ant. Beá-
tam me dicent * omnes
generatiónes, quia an-
cillam húmitem respé-
xit Deus.

Complet. de Dom. 102

OFFICIUM SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO

Simplex

Omnibus Sabbatis, ex-
tra Tempus Quadragesi-
mæ et Passionis, nisi
agendum fuerit de ali-
quo Festo Duplici, etiam
translato, aut Semid., vel
de Oct. aut Vigil. occur-
renti, fit Officium de san-
cta Maria, in quo, sumptis
Antiphonis et *Psalmis* de
Feria VI et Sabbato oc-
currentibus, reliqua di-
cuntur ut infra.

IN VESPERIS

Capit. Eccli. 24, 14

AB iníitio et ante sæ-
cula creáta sum, et
usque ad futúrum sæ-
culum non désinam,
et in habitatióne sancta
coram ipso ministrávi.

Prima strophæ sequen-

tis Hymni dicitur flexis
genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse ma-
trem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

Ÿ. Diffúsa est grátia
in lábiis tuis, allelúja.

℞. Proptérea benedíxit
te Deus in ætérnum,
allelúja.

Ad Magnif. Ant. Re-
gína cæli, * lætáre, al-
lelúja; quia quem me-
ruísti portáre, allelúja,
resurréxit, sicut dixit,
allelúja: ora pro nobis
Deum, allelúja.

Oratio

CONCÉDE nos fámulos
tuos, quæsumus, Dó-
mine Deus, perpétua
mentis et córporis sa-
nitáte gaudére: et glo-
riósa beátæ Mariæ sem-
per Vírginis interces-
sióne, a præsentí libe-
rári tristítia, et ætérna
pérfrui lætítia. Per Dó-
minum nostrum Jesum
Christum.

**Ad Completorium et ad
omnes Horas usque ad
Nonam inclusive, in fine
Hymnorum dicitur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM

Invit. Ave, Mariá, grá-
tia plena; * Dóminus
tecum, allelúja.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus 3

Hymnus

QUEM terra, pontus, sí-
dera,
Colunt, adórant, prædi-
cant,
Trinam regéntem máchi-
nam,
Claustum Mariæ báju-
lat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cónti-
nens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cæli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus
est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgi-
ne,
Cum Patre, et almo Spí-
ritu,
In sempitérna sáecula.
Amen.

In Nocturno *Antiphonæ*, *Psalmi* et *Versus* de Sabbato 354

Deinde Pater noster.

ABSOLUTIO

PRÉCIBUS et méritis beátæ Mariæ semper Virginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. *R.* Amen.

Pro i Lect. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. *R.* Amen.

LECTIONES *prima* et *secunda* dicuntur de Scriptura occurrenti, cum suis *RR.* de Tempore; Lectio vero *tertia* erit una ex inferius positis, juxta ordinem mensium.

Pro ii Lect. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. *R.* Amen.

Pro iii Lect. Bened. Per Virginem matrem concédát nobis Dóminus salútem et pacem. *R.* Amen.

Post iii Lect. dicitur Hymnus Te Deum laudamus 11

AD LAUDES

Antiphonæ cum Psalmis de Sabbato 1º loco 364

Capit. Eccli. 24, 14

AB iníitio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O GLORIÓSA vírginum, Sublímis inter sídera,

Qui te creávit, párvulum

Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,

Tu reddis almo gérmine :

Intrent ut astra flébiles,

Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuas,

Et aula lucis fúlgida :

Vitam datam per Virginem,

Gentes redéemptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, et almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

Ÿ. Benedícta tu in muliéribus, allelúja. *R.* Et benedíctus fructus ventris tui, allelúja.

Ad Bened. Ant. Regina cæli, * lætare, allelúja; quia quem meruisti portare, allelúja, resurrexit, sicut dixit, allelúja: ora pro nobis Deum, allelúja.

Oratio

CONCÈDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudere: et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsentí liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad PRIMAM in Respon-
sorio brevi Versus Qui
natus es de María Vírgine,
et ad absolutionem
Capituli Lectio brevis In
platéis, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capit. Ab inítio, ut supra ad Laudes 251*

R. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúja, allelúja. **Spécie.**
Ÿ. Inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** **Spécie.**

Ÿ. Adjuvabit eam De-

us vultu suo, allelúja. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúja.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctorum deténtio mea.

R. br. Adjuvabit eam Deus vultu suo, * Allelúja, allelúja. **Adjuvabit.**
Ÿ. Deus in médio ejus, non commovébitur. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** **Adjuvabit.**

Ÿ. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúja. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam, allelúja.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

R. br. Elégit eam Deus, et præelégit eam, * Allelúja, allelúja. **Elégit.** **Ÿ.** In tabernáculo suo habitare facit eam. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** **Elégit.**

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

Post Nonam terminatur Officium sanctæ Mariæ in Sabbato.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio S. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto :

MENSE APRILI

De Expositiône sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam

Lib. 13, in cap. 44

Lectio iii

PORTA hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam portam clausam, per quam solus Dóminus Deus Israël ingreditur, et dux cui porta clausa est, Mariám Virginem intelli-

gunt, quæ et ante partum et post partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur : Spíritus Sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te : quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei; et quando natus est, virgo permánsit ætérna; ad confundéndo eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuisse de Joseph fílios, ex occasiône fratrum ejus, qui vocántur in Evangélio.

Te Deum laudámus 11

MENSE MAJO

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi de Sýmboło ad Catechúmenos

Lib. 3 cap. 4 in fine

Lectio iii

PER féminam mors, per féminam vita : per Hevam intéritus, per Mariám salus. Illa, corrupta, secúta est seductórem : hæc, íntegra, péperit Salvátorem. Illa

254* Officium parvum B. Mariæ Virginis

póculum a serpente propinátum libénter accépit et viro trádedit, ex quo simul mereréntur occídi : hæc, grátia cælésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit re-

suscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius et vírginum Sponsus, qui áttulit Matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Te Deum laudámus 11

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

I EXTRA TEMPUS
PASCHALE

Quod dicitur extra Festum Annuntiationis a Matutino Dominicæ I Quadragesimæ usque ad Nonam Sabbati sancti inclusive.

IN VESPERIS

Ave Mariá secreto, quæ dicitur semper in principio omnium Horarum.

Ÿ. Deus, in adjutórium meum. R. Dómine, ad adjuvándum. Glória Patri. Laus tibi.

Antiphonæ, quæ in toto Officio parvo non duplicantur, *Psalmi*, *Capitulum* et *Hymnus*, ut supra in **Communi** Festorum beatæ Mariæ Virginis

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio

CONCÉDE nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beatæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

Ÿ. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. **R.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

PRÓTEGE, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolórum tuórum Petri et Pauli et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defénsióne consérva.

OMNES Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubique ádjuvent : ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam ; iter, actus et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne, benefactóribus nostris sempitérna bona retríbe, et ómnibus fidélibus defúntis ré-

quiem ætérrnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ave María, **ut supra.**

Ÿ. Convérte nos.

Ÿ. Deus, in adjutórium. Glória Patri. Sicut erat. Laus tibi.

Ps. 128 Sæpe expugnáverunt, **Ps. 129** De profundis, **et Ps. 130** Dómine, non est exaltátum **ut in Vesperis Feriæ IV**
243

Hymnus

MEMENTO, rerum Cónditor,
Nostri quod olim corpóris,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam sumpseris.

María, Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Capit. Eccli. 24, 24

EGO mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

R. Deo grátias.

Ÿ. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis Ant. Sub tuum præsidium * confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio

BEÁTÆ et gloriósæ semper Virginis Mariæ, quæsumus, Dómine, intercessio gloriósa nos próteget : et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Ave María, **ut supra.**

Ÿ. Dómine, lábia mea.

Ÿ. Deus, in adjutórium meum 2

Invit. Ave, María, grátia plena ; * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus Dómino 3

Hymn. Quem terra 234*

In Nocturno

Antiphonæ et Psalmi ut in Communi Festorum beatæ Mariæ Virginis, scilicet :

Dominica, Feria II et V : De I Noct. 234*

Feria III et VI : De II Noct. 238*

Feria IV et Sabbato : De III Noct. 242*

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos.

ABSOLUTIO

PRÉCIBUS et méritis beatæ Mariæ semper Virginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. **R.** Amen.

Ÿ. Jube.

Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. **R.** Amen.

Lectio i. Eccli. 24, 11-13

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi

Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israél hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine.

R. Sancta et immaculáta virgínicas, quibus te láudibus éfferam, nescio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. **Q**uia quem.

V. Jube.

Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dóminum. **R.** Amen.

Ibid. 15-20 Lectio ii

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

R. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum por-

tásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. **V.** Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. **G**enuísti.

V. Jube.

Bened. Per Vírginem Matrem concédát nobis Dóminus salútem et pacem. **R.** Amen.

Lectio iii

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris. Tu autem, Dómine.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus, Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intérvēni pro

clero, intercède pro devoto femíneo sexu : sentiunt omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemoratióem. Quia ex te ortus est sol justitiæ. Glória Patri. Christus, Deus noster.

AD LAUDES

ET PER HORAS

ψ. Deus, in adiutorium 2

Ant. 1 Assumpta est María in cælum : * gaudent Angeli, laudantes benedícunt Dóminum.

Pss. de Dom. 1º loco 65

2 María Virgo assumpta est * ad æthereum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem * unguentórum tuórum curremus : adolescentulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta * filia tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra est * et decóra, filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Cant. 6, 8

VIDERUNT eam filiae Sion, et beatissimam prædicaverunt, et reginæ laudaverunt eam.

Hymn. O gloriósa 247*

ψ. Benedícta tu in mulieribus. R. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devoto femíneo sexu.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

ψ. Dóminus vobíscum.

Oratio

DEUS, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti : præsta supplicibus tuis ; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio de
Sanctis ut in Vesperis
255*

AD PRIMAM

Ave María, **ut supra.**

Ÿ. Deus, in adiutorium 2

Hymn. Meménto 255*

Ant. Assúpta est Ma-
ría in cælum.

Ps. 53 Deus, in nómine
tuo 79

Ps. 84 Benedixísti 314

Ps. 116 Laudáte Dómi-
num, omnes 100

Ant. Assúpta est Ma-
ría in cælum : gaudent
Angeli, laudántes be-
nedícunt Dóminum.

Capit. Cant. 6, 9

QUÆ est ista quæ pro-
gréditur quasi au-
róra consúrgens, pul-
chra ut luna, elécta ut
sol, terríbilis ut castró-
rum ácies ordináta?

Ÿ. Dignáre me lau-
dáre te, Virgo sacráta.

R. Da mihi virtútem
contra hostes tuos.

**Kýrie, eléison. Chri-
ste, eléison. Kýrie, eléi-
son.**

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio

DEUS, qui virginálem
aulam beátæ Ma-

ríaë, in qua habitáres,
eligere dignátus es : da,
quæsumus ; ut, sua nos
defensióne munítos, ju-
cúndos fácias suæ in-
teresse commemoratió-
ni : Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave María, **ut supra.**

Ÿ. Deus, in adiutorium 2

Hymn. Meménto 255*

Ant. María Virgo as-
súpta est.

Ps. 119 Ad Dóminum
147

Ps. 120 Levávi 148

Ps. 121 Lætátus, **ibid.**

Ant. María Virgo as-
súpta est ad æthé-
reum thálamum, in quo
Rex regum stelláto se-
det sólio.

Capit. Eccli. 24, 15

ET sic in Sion firmáta
sum, et in civitáte
sanctificáta simíliter re-
quíevi, et in Jerúsalem
potéstas mea.

Ÿ. Diffúsa est grátia
in lábiis tuis. **R.** Prop-
térea benedíxit te Deus
in ætérnum.

**Kýrie, eléison. Chri-
ste, eléison. Kýrie, eléi-
son.**

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio

DEUS, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitate fœcunda, humano generi præmia præstitisti : tribue, quæsumus ; ut ipsam pro nobis intercédere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum.

AD SEXTAM

Ave María, *ut supra.*

Ÿ. Deus, in adiutorium 2

Hymn. Meménto 255*

Ant. In odórem.

Ps. 122 Ad te levávi 194

Ps. 123 Nisi quia Dóminus, *ibid.*

Ps. 124 Qui confidunt, *ibid.*

Ant. In odórem unguentórum tuórum curremus : adolescentulæ dilexérunt te nimis.

Capit. *Eccli.* 24, 16

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitudine sanctórum deténtio mea.

Ÿ. Benedícta tu in

muliéribus. *R.* Et benedíctus fructus ventris tui.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio

CONCÉDE, miséricors Deus, fragilitati nostræ præsidium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus ; intercessiónis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM

Ave María, *ut supra.*

Ÿ. Deus, in adiutorium 2

Hymn. Meménto 255*

Ant. Pulchra es.

Ps. 125 In converténdo 195

Ps. 126 Nisi Dóminus, *ibid.*

Ps. 127 Beáti omnes 245

Ant. Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. *Eccli.* 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

Ÿ. Post partum, Virgo, invioláta permansísti.

℞. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio

FAMULÓRUM tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur : Qui tecum.

II IN FESTO ANNUNTIATIONIS

Omnia dicuntur ut supra *extra* Tempus Paschale notatur 254*, præter sequentia :

IN VESPERIS

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus 263*

Ad Magnif. Ant. Spíritus Sanctus, ut infra ad Bened. 264*

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Oratio

DEUS, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, An-

gelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplicibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Quæ Oratio dicitur ad omnes Horas.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

Ÿ. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi.

℞. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

PRÓTEGE, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolórum tuórum Petri et Pauli et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMNES Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam; iter,

actus et voluntates nostras, et omnium famulorum tuorum, in salutis tuæ prosperitate dispone, benefactoribus nostris sempiterna bona retribue, et omnibus fidelibus defunctis requiem æternam concede. Per Dominum.

AD COMPLETORIUM**Capit. Is. 7, 14-15**

ECCE virgo concipiet, et pariet filium, et vocabitur nomen ejus Emmmanuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

Ad Nunc dimittis Ant. Spiritus Sanctus, **ut infra ad Bened.** 264*

AD MATUTINUM

Feria IV et Sabbato, loco III Antiphonæ Post partum, **dicitur Ant.** Angelus, **ut ibi notatur** 244*, **addito Allelúja.**

Absol. Précibus. **ŷ. Jube. Bened.** Nos cum prole pia.

Luc. 1, 26-38 Lectio i

MISSUS est Angelus Gábriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen

Názareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis María. Et ingressus Angelus ad eam, dixit : Ave, grátia plena ; Dominus tecum : benedicta tu in mulieribus. Tū autem.

R. Missus est Gábriel Angelus ad Mariám Virginem desponsatam Joseph, nuntians ei verbum ; et expavescit Virgo de lumine : ne timeas, María, invenisti grátiam apud Dominum : * Ecce concipies et paries, et vocabitur Altissimi Filius. **ŷ.** Dabit ei Dominus Deus sedem David, patris ejus ; et regnabit in domo Jacob in ætérnum. **Ecce.**

ŷ. Jube. Benedictio Ipsa Virgo virginum.

Lectio ii

QUÆ cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei : Ne timeas, María ; invenisti enim grátiam apud Deum : ecce con-

cípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur; et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus; et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Tu autem.

R'. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. **Ÿ.** Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei. **Spíritus.**

Ÿ. Jube. **Benedictio** Per Víginem.

Lectio iii

DIXIT autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fí-

lius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in se-nectúte sua, et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum. Tu autem.

R'. Súscipe verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

Ÿ. Páries quidem fílium, et vírginitátis non patiéris detriméntum: efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. **Ut. Glória Patri. Ut.**

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Missus est * Gábriel Angelus ad Mariám Víginem desponsátam Joseph.

2 Ave, María,* grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúja.

264* Officium parvum B. Mariæ Virginis

3 Ne timeas, María, * invenisti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries filium, allelúja.

4 Dabit ei Dóminus * sedem David, patris ejus ; et regnabit in ætérnum.

5 Ecce ancílla Dómini : * fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capit. Is. 11, 1-2

EGREDIÉTUR virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiescet super eum Spíritus Dómini.

R/. Deo grátias.

Hymnus O gloriósa 247*

Ÿ. Benedícta tu in muliéribus. R/. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Spíritus Sanctus * in te descéndet, María : ne timeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúja.

Oratio et Commemoratio de Sanctis, ut supra ad Vesperas 261*

AD PRIMAM

Ant. Missus est.

Capit. Is. 7, 14-15

ECCE virgo concípíet, et páriet filium, et

vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Ÿ. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. R/. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

AD TERTIAM

Ant. Ave, María.

Capit. Egrediétur virga, ut supra ad Laudes.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R/. Prop-térea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD SEXTAM

Ant. Ne timeas, María.

Capit. Luc. 1, 32-33

DABIT illi Dóminus Deus sedem David, patris ejus ; et regnabit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

Ÿ. Benedícta tu in muliéribus. R/. Et benedíctus fructus ventris tui.

AD NONAM

Ant. Ecce ancílla Dómini.

Capit. Ecce virgo, ut supra ad Primam.

Ÿ. Angelus Dómini
nuntiávit Mariæ. R. Et
concépit de Spíritu San-
cto.

III TEMPORE PASCHALI

Quod dicitur a Vesperis
Sabbati sancti usque ad
Nonam Sabbati Quatuor
Temporum Pentecostes
inclusive.

Officium fit ut supra
extra Tempus Paschale

254*, *sed loco* Laus tibi,
Dómine, *dicitur* Allelúja,
et ad Benedíctus, Magní-
ficat *et* Nunc dimíttis, *di-
citur sequens*

Ant. Regína cæli, *
lætáre, allelúja; quia
quem meruísti portáre,
allelúja, resurréxit, sic-
ut dixit, allelúja: ora
pro nobis Deum, alle-
lúja.

Aliis autem Antiphonis,
Invitatorio, Versibus et
Responsoriis *non* additur
Allelúja.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur in choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine : Vesperæ post Vesperas diei ; Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, immediate post Versum Benedicámus Dómino et Deo grátias.

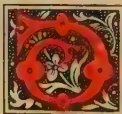
Et *non duplicantur* Antiphonæ præterquam in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo et anniversario, etiam late sumpto, et quoties *solemniter* celebratur Officium. — In fine vero omnium Psalmorum semper dicitur : Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis, etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad Ecclesiam ac Responsorium Subveníte vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater et Ave ; secus absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regiône vivórum.

Psalmus 114

DILÉXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invénérunt me.

Tribulatióem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regione vivórum.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * luceat eis.

Ant. Placébo Dómino in regione vivórum.

Ant. Hei mihi, Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut

quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120

LEVÁVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotióem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te,
Dóminus protéctio tua,
* super manum dexte-
ram tuam.

Per diem sol non uret
te : * neque luna per
noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo : * custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat in-
tróitum tuum, et éxitum
tuum : * ex hoc nunc,
et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custó-
dit te ab omni malo :
custódiat ánimam tuam
Dóminus.

Ant. Si iniquitátes *
observáveris, Dómine :
Dómine, quis sustinébit?

Psalmus 129

DE profúndis clamávi
ad te, Dómine : *
Dómine, exáudi vocem
meam :

Fiant aures tuæ inten-
déntes, * in vocem de-
precatiónis meæ.

Si iniquitátes obser-
váveris, Dómine : * Dó-
mine, quis sustinébit?

Quia apud te propi-
tiátio est : * et propter
legem tuam sustínui te,
Dómine.

Sustínuit ánima mea
in verbo ejus : * sperávit
ánima mea in Dómino.

A custódia matutína
usque ad noctem : * spe-
ret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum
misericórdia : * et co-
piósa apud eum red-
éptio.

Et ipse rédimet Israël,
* ex ómnibus iniquitá-
tibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes ob-
serváveris, Dómine : Dó-
mine, quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum
tuárum, Dómine, ne
despicias.

Psalmus 137

CONFITÉBOR tibi, Dó-
mine, in toto corde
meo : * quóniam au-
dísti verba oris mei.

In conspéctu Angeló-
rum psallam tibi : *
adorábo ad templum
sanctum tuum, et con-
fitébor nómini tuo.

Super misericórdia
tua, et veritáte tua : *
quóniam magnificásti
super omne, nomen
sanctum tuum.

In quacúmque die in-
vocávero te, exáudi

me : * multiplicábis in
ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dó-
mine, omnes reges ter-
ræ : * quia audiérunt
ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dó-
mini : * quóniam magna
est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dó-
minus, et humília ré-
spicit : * et alta a longe
cognóscit.

Si ambulávero in mé-
dio tribulatiónis, vivifi-
cábis me : * et super
iram inimicórum meó-
rum extendísti manum
tuam, et salvum me
fecit délixtera tua.

Dóminus retríbuet pro
me : * Dómine, miseri-
córdia tua in sǎculum :
ópera mánuum tuárum
ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum
tuárum, Dómine, ne
despicias.

Ÿ. Audívi vocem de
cælo dicéntem mihi.

R. Beáti mórtui qui in
Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Om-
ne * quod dat mihi
Pater, ad me véniet; et
eum qui venit ad me,
non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ di-
cuntur flexis genibus;
similiter et ad Laudes.

† Pater noster secreto
usque ad
Ÿ. Et ne nos.

Sequens Ps. Lauda, áni-
ma mea, non dicitur in
die obitus seu depositio-
nis Defuncti, neque quan-
documque Officium reci-
tatur ritu *Duplici*.

Psalmus 145

LAUDA, ánima mea,
Dóminum, laudábo
Dóminum in vita mea :
* psallam Deo meo
quámdiu fúero.

Nolíte confidere in
príncipibus : * in fíliis
hóminum, in quibus
non est salus.

Exíbit spíritus ejus,
et revertétur in terram
suam : * in illa die per-
ibunt omnes cogitatio-
nes eórum.

Beátus, cujus Deus Ja-
cob adjútor ejus, spes
ejus in Dómino Deo
ipsíus : * qui fecit cæ-
lum et terram, mare,
et ómnia, quæ in eis
sunt.

Qui custódit veritátem
in sǎculum, facit judí-
cium injúriam patiénti-

bus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illuminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatióem et generatióem.

Réquiem ætérrnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * luceat eis.

Deinde : *ψ*. A porta inferi. *℞*. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

ψ. Requiescat in pace (Requiescant in pace).

℞. Amen.

ψ. Dómine, exáudi oratióem meam. *℞*. Et clamor meus ad te véniat.

ψ. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur; deinde *ψ*. Réquiem ætérrnam, cum reliquis, ut infra 273*

In die depositionis defuncti

Oratio

ABSOLVE, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* (fámulæ tuæ *N.*), ut defúctus (-a) sæculo tibi vivat : et, quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dñum.

Vel alia Oratio

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplíces exorámus pro ánimá fámuli tui *N.* (fámulæ tuæ *N.*), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti : ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci ; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérrna possídeat. Per.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

QUÆSUMUS, Dómine, ut ánimæ fámuli tui *N.*

(fámulæ tuæ N.), cuius depositiõnis diem tertium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario

Oratio

DEUS, indulgentiárum Dómine : da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cuius (quorum) anniversárium depositiõnis diem commemorámus, refri-géríi sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dñm.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

DEUS, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositiõne connumerári voluísti : præsta, quæsumus ; ut, qui Unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontífi-

cum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo
Oratio

DEUS, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus ; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto, dicatur : fámulum tuum N. Episcopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali (*Episcopo*) defuncto : fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (*Sacerdote*) defuncto : fámulum tuum N. Presbyterum (Diáconum) Cardinálem sacerdotáli fecísti dignitáte.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fue-

rit constitutus, dicatur
Oratio Inclína, Dómine,
 quæ habetur paulo in-
 fra, hoc modo : ut áni-
 mam fámuli tui **N. Diá-**
coni Cardínalis, quam
 de hoc sæculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote

Oratio

DEUS, qui inter apo-
 stólicos sacerdótes
 fámulum tuum **N.** (fá-
 mulos tuos **N.** et **N.**) sa-
 cerdotáli fecisti digni-
 tate vigére : præsta,
 quæsumus; ut eórum
 quoque perpétuo aggre-
 gé(n)tur consórtio. Per
 Dóminum.

Item alia Oratio

PRÆSTA, quæsumus,
 Dómine : ut ánima
 fámuli tui **N.** Sacerdó-
 tis, quem, in hoc sæ-
 culo commorántem, sa-
 cris munéribus decorá-
 sti, in cælésti sede glo-
 riósa semper exsúltet.
 Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

INCLÍNA, Dómine, au-
 rem tuam ad preces
 nostras, quibus miseri-
 córdiam tuam súplices

deprecámur: ut ánimam
 fámuli tui **N.** (*Diáconi*
Cardínalis), quam de
 hoc sæculo migráre jus-
 sisti, in pacis ac lucis
 regióne constitúas, et
 Sanctórum tuórum jú-
 beas esse consórtem.
 Per Dóminum.

Pro una defuncta

Oratio

QUÆSUMUS, Dómine,
 pro tua pietáte mi-
 serére ánimæ fámulæ
 tuæ **N.**: et a contágiis
 mortalitátis exútam, in
 æternæ salvatiónis par-
 tem restítue. Per Dñ.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefa- ctoribus

Oratio

DEUS, véniæ largítor
 et humánæ salútis
 amátor : quæsumus cle-
 méntiam tuam; ut no-
 stræ congregatiónis fra-
 tres, propínquos et be-
 nefactóres, qui ex hoc
 sæculo transiérunt, beá-
 ta María semper Vír-
 gine intercedénte cum
 ómnibus Sanctis tuis,
 ad perpétuæ beatitúdi-
 nis consórtium perve-
 níre concédas. Per Dñ.

Pro patre et matre

Oratio

DEUS, qui nos patrem et matrem honorare præcepisti : miserere clementer animabus patris et matris meæ, eorumque peccata dimitte; meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Dñm.

Si fit pro pluribus, dicatur: animabus paréntum nostrórum, et, ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur: animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur: animæ matris meæ, vel nostræ.

In Officio Defunctorum
per annum

Oratio

DEUS, qui inter apostólicos sacerdotes famulos tuos pontificali seu sacerdotáli fecisti dignitate vigere : præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpetuo aggregentur consórtio.

DEUS, véniæ largitor et humanæ salutis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut no-

stræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Virgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

FIDÉLIUM, Deus, ómnium cónditor et redemptor, animabus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbe peccatórum : ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatió nibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero):

Ÿ. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. R. Et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace. R. Amen.

AD MATUTINUM

Quoties Matutinum vel delationem cadaveris ad

Ecclesiam et Responso-
rium Subveníte, vel Matu-
tinum et Laudes diei cur-
rentis immediate non se-
quatur, dicitur secreto
Pater, Ave et Credo; se-
cus absolute incipitur ab
Invitatorio, vel ab Anti-
phona Nocturni.

Sequens INVITATORIUM
dicitur semper in Offi-
cio Defunctorum, quando
persolvitur cum tribus
Nocturnis, etiam sub ritu
Semiduplici, aut cum uni-
co quidem Nocturno, sed
sub ritu Duplici. In reli-
quis vero casibus omitti-
tur.

NOCTURNI enim inferius
positi, omnes dici pos-
sunt vel etiam unus tan-
tum, ita tamen, ut extra
diem depositionis, in qua
semper dicitur *primus*
Nocturnus, Dominica, Fe-
ria II et V dicatur *pri-
mus*, Feria III et VI *se-
cundus*, et Feria IV et Sab-
bato *tertius* Nocturnus.

Invit. Regem, cui óm-
nia vivunt, * Veníte,
adorémus.

In I Nocturno

PRO DOMINICA, FERIA II ET V

Ant. Dírige,* Dómine,
Deus meus, in conspé-
ctu tuo viam meam.

Psalmus 5

VERBA mea áuri-
bus pécipe, Dó-
mine, * intéllege
clamórem meum.

Inténde voci oratiónis
meæ, * Rex meus et
Deus meus.

Quóniam ad te orábo :
* Dómine, mane exáu-
dies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidé-
bo : * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta
te malignus : * neque
permanébunt injústi
ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui ope-
rántur iniquitátem : *
perdes omnes, qui lo-
quúntur mendácium.

Virum sánguinem et
dolósum abominábitur
Dóminus : * ego autem
in multitúdine miseri-
córdiæ tuæ.

Introíbo in domum
tuam : * adorábo ad
templum sanctum tuum
in timóre tuo.

Dómine, deduc me in
justítia tua : * propter
inimícos meos dírige
in conspéctu tuo viam
meam.

Quóniam non est in

ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitátionibus suis, secúndum multitudínem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere, * Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * invetarávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et contur-

béntur vehementer omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

DÓMINE, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúl-

cet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et efódit eum : * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérrnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédi-mat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. **R.** Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, **totum se-creto.**

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictio-nibus et Titulo.

Lectio i Job 7, 16-21

PARCE mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia

magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiám salívam meam? Peccávi, quid fáciám tibi, o custoshóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mi-himetípsi gravis? Cur non tollis peccátum me-um, et quare non au-fers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmíam : et, si mane me quæsíeris, non sub-sístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, **vel alia conclusionē.**

R. Credo quod Red-émptor meus vivit, et in novíssimo die de ter-ra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem me-um. **℣.** Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspéctúri sunt. **Et in.**

Job 10, 1-12 Lectio ii

TÆDET ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsus me elóquium

meum, loquar in amaritudinē animæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnare : indica mihi cur me ita iudices. Numquid bonum tibi videtur, si calumniéris me, et opprimas me, opus manuum tuarum, et consilium impiorum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu videbis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humana sunt tempora, ut quæras iniquitatem meam, et peccatum meum scrutéris? Et scias quia nihil impium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

R. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. **Ÿ.** Qui ventúrus es iudicare vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis, Dómine.

Lectio iii

MANUS tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circuitu : et sic repén-

præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut caseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitatio tua custodívit spíritum meum.

R. Dómine, quando véneris iudicare terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. **Ÿ.** Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris iudicare, noli me condemnare. Quia peccávi. **Ÿ.** Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia peccávi.

Postea ad Laudes, ut infra 289*, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

Quando tamen in die depositionis defuncti Laudes non dicuntur, post iii Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut supra ad Vesperas 269*

In II Nocturno

PRO FERIA III ET VI

Ant. In loco páscuæ *
ibi me collocávit.

Psalmus 22

DÓMINUS regit me,
et nihil mihi dé-
erit : * in loco
páscuæ ibi me collocá-
vit.

Super aquam refecti-
onis educávit me : * áni-
mam meam convértit.

Dedúxit me super sé-
mitas justítiæ, * prop-
ter nomen suum.

Nam, et si ambulá-
vero in médio umbræ
mortis, non timébo ma-
la : * quóniam tu me-
cum es.

Virga tua, et báculus
tuus : * ipsa me conso-
láta sunt.

Parásti in conspéctu
meo mensam, * advér-
sus eos, qui tríbulant
me.

Impinguásti in óleo
caput meum : * et calix
meus inébrians quam
præclárus est !

Et misericórdia tua
subsequétur me * ómni-
bus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in do-

mo Dómini, * in longi-
túdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ
ibi me collocávit.

Ant. Delícta * juven-
tútis meæ, et ignorán-
tias meas ne memíne-
ris, Dómine.

Psalmus 24

AD te, Dómine, levá-
vi ánimam meam :
* Deus meus, in te con-
fído, non erubéscam.

Neque irrídeant me
inimíci mei : * étenim
univérsi, qui sústinent
te, non confundéntur.

Confundántur omnes
iníqua agéntes * super-
vácue.

Vias tuas, Dómine,
demónstra mihi : * et
sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte
tua, et doce me : * quia
tu es, Deus, salvátor
meus, et te sustínui tota
die.

Reminíscere misera-
tiónum tuárum, Dómi-
ne, * et misericordiárum
tuárum, quæ a sæculo
sunt.

Delícta juventútis meæ,
* et ignorántias meas
ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia

únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérſa delicta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicátí sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël, * ex ómnibus tribulatió nibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delicta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

DÓMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vi-

tæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hostiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamá-

vi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Ÿ. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

R'. Cum princípibus populi sui.

Pater noster, totum secreto.

Lectio iv Job 13, 22-28

RESPONDE mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum quod coméditur a tínea.

R'. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. Ÿ. Deprofúndis clamávi ad te,

Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio v Job 14, 1-6

HOMO natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contérritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

R'. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus?

* Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. Ÿ. Anima mea turbáta

est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. **Miserére.**

Lectio vi Job 14, 13-16

QUIS mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertráns-eat furor tuus, et cónstítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi; óperimánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

R. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem.

ψ. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. **Dum véneris. ψ.** Réquiem ætérnam. **Dum véneris judicáre.**

Postea ad Laudes, ut infra 289*, quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In III Nocturno

PRO FER. IV ET SABBATO

Ant. Compláceat * tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adiuvándum me respice.

Psalmus 39

EXSPÉCTANS expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirábília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus

sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblationem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine, tu scísti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miserationes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me

iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollicitus est mei.

Adjútor meus, et prótector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana, Dómine, *
ánimam meam, quia
peccávi tibi.

Psalmus 40

BEÁTUS qui intélligit
super egénium, et
páuperem : * in die
mala liberábit eum Dó-
minus.

Dóminus consérvet
eum, et vivíficet eum, et
beátum fáciat eum in
terra : * et non tradat
eum in ánimam inimi-
córur ejus.

Dóminus opem ferat
illi super lectum dolóris
ejus : * univérsum stra-
tum ejus versásti in in-
firmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine,
miserére mei : * sana
ánimam meam, quia
peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt
mala mihi : * Quando
moriétur, et períbit no-
men ejus?

Et si ingrediebátur ut
vidéret, vana loquebá-
tur : * cor ejus congre-
gávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, *
et loquebátur in idíp-
sum.

Advérsum me susur-
rábant omnes inimíci

mei : * advérsum me
cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum con-
stituérunt advérsum
me : * Numquid qui
dormit non adjíciet ut
resúrgat?

Etenim homo pacis
meæ, in quo sperávi :
* qui edébat panes me-
os, magnificávit super
me supplantatióem.

Tu autem, Dómine,
miserére mei, et resús-
cita me : * et retribúam
eis.

In hoc cognóvi quó-
niam voluísti me, * quó-
niam non gaudébit ini-
mícus meus super me.

Me autem propter in-
nocéntiam suscepísti :
* et confirmásti me in
conspéctu tuo in ætér-
num.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israël, a sǽculo
et usque in sǽculum :
* fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana, Dómine,
ánimam meam, quia
peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima
mea ad Deum vivum :
quando véniam, et ap-
parébo ante fáciem Dó-
mini?

Psalmus 41

QUEMÁDMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transibo in locum tabernaculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiós : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abýssus abýssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobráverunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparebo ante fáciem Dómini?

Ꝁ. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.

R. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, **totum se-creto.**

Lectio vii

Job 17, 1-3; 11-15

SPÍRITUS meus at-tenuábitur, dies mei breviabún-tur, et solum mihi sú-perest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritu-dínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dó-mine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogi-tatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem verté-runt in diem, et rur-sum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stra-vi léctulum meum. Pu-trédini dixi : Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam me-am quis consíderat?

R. Peccántem me quo-tídie, et non me pœni-téntem, timor mortis

contúrbat me : * Quia in inférno nulla est red-éemptio, miserére mei, Deus, et salva me. **V.** Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii Job 19, 20-27

PELLI meæ, consúmp-tis cárnibus, adhæ-sit os meum, et derelí-cta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, mise-rémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Qua-re persequímini me sic-ut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribân-tur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámína, vel cel-te sculpántur in sílice? Scio enim quod red-éemptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rur-sum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei con-spectúri sunt, et non

álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℞. Dómine, secúndum actum meum noli me iudicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi ; ideo déprecór majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. √. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delicto meo munda me. Ut tu.

Lectio ix Job 10, 18-22

QUARE de vulva eduxísti me? qui útinam consúptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dímítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens ℞. tunc ponitur, quando dictus fuerit

tertius Nocturnus tantum pro Defunctis.

℞. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te * Qui erant in pœnis tenebrárum. √. Clamántes et dicéntes : Advenísti, Redémptor noster. Qui erant. Réquiem ætérmam. Qui erant.

Sequens ℞. ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

℞. Líbera me, Dómine, de morte ætérmá in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris iudicáre sáculum per ignem. √. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discussio vénerit atque ventúra ira. Quando cæli. √. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum véneris. Réquiem ætérmam. Líbera me, usque ad primum √. exclusive.

Si Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, in privata recitatione a Laud. separetur, post ult. Resp. subjungitur :

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Deinde " dicitur **Oratio** (seu dicuntur **Orationes**) ut supra in Vesperis 270*, additis sequentibus :

Ÿ. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. R. Et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace. R. Amen.

Laudes vero, dictis secreto Pater et Ave, absolute inchoantur ab Antiphona Exsultábunt Dómino.

Sed in recitatione publica vel privata, si **Laudes omnino omittantur**, post ultimum Responso-rium dicuntur **Preces**, ut infra ad **Laudes 293***

AD LAUDES

Absolute incipitur ab

Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50

MISERÉRE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in

me, Deus : * et spírítum rectum ínnova in viscéríbus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spírítum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spírítu principáli confírma me.

Docébo íníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spírítus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocáusta : *

tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi, Dómine, * oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

TE decet hymnus, Deus, in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes,

et timébunt qui hábitant téminos a signis tuis : * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætéram.

Ant. Exáudi, Dómine, oratióem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscepit * dextera tua, Dómine.

Psalmus 62

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima

mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et inívia, et inaquósa : * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in

Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo :
* quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscepit dextera tua, Dómine.

Ant. A porta inferi * érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiae

Isaiae 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum.* Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra,* et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me,* quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídít me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane,* quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me :
* sicut pullus hirúdinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei,* suspiciéntes in excélsum :

Dómine, vim pátiór, respónde pro me.* Quid dicam, aut quid respondebít mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúde ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me.* Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret : * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciét veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac,* et psalmos nostros cantábitus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta inferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

ŷ. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi.

R. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet ; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis genibus :
Pater noster secreto usque ad

ŷ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Psalmus 129

Qui non dicitur in die obitus seu depositionis Defuncti, nec quando-cumque Officium recitatur sub ritu Duplici.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea
in verbo ejus : * sperávit
ánima mea in Dómino.

A custódia matutína
usque ac noctem : * spe-
ret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum
misericórdia : * et copiós-
sa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël,
* ex ómnibus iniquitá-
tibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde dicuntur Preces
et Oratio Officio con-
gruentes, ut supra in Ve-
speris 270*

PSALMI GRADUALES

Sicubi recitentur in Cho-
ro, congrue dicuntur ante
Matutinum diei; extra
Chorum vero pro tempo-
ris opportunitate.

Primi quinque Psalmi
dicuntur sine Glória Pa-
tri; sed in fine ultimi di-
citur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute si-
ne Antiphona.

Psalmi 119 Ad Dómi-
num 147,

120 Levávi 148,

121 Lætátus sum *ibid.*,

122 Ad te levávi 194,

et 123 Nisi quia *ibid.*

Réquiem ætérnam *
dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lú-
ceat eis.

Deinde dicitur flexis ge-
nibus :

Pater noster secreto
usque ad ψ. Et ne nos.

ψ. A porta ínferi. R'. E-
rue, Dómine, ánimas
eórum.

ψ. Requiéscant in pa-
ce. R'. Amen.

ψ. Dómine, exáudi.

ψ. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

ABSÓLVE, quæsumus,
Dómine, ánimas fa-
mulórum famularúm-
que tuárum, et ómnium
fidélium defunctórum,
ab omni vínculo deli-
ctórum : ut in resurre-
ctiónis glória inter San-
ctos et Eléctos tuos re-
suscitáti respírent. Per
Christum Dóminum no-
strum. R'. Amen.

Post Orationem statim
dicuntur alii Psalmi Gra-
duales qui sequuntur; et

in fine cujuslibet Psalmi
dicitur Glória Patri.

Psalmi 124 Qui confidunt 194,

125 In convertendo 195,

126 Nisi Dóminus *ibid.*,

127 Beáti omnes 243,

et 128 Sæpe expugnaverunt *ibid.*

Postea dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto*
usque ad *ψ*. Et ne nos.

ψ. Meménto congregatiónis tuæ. *R*. Quam possedisti ab initio.

ψ. Dómine, exáudi.

ψ. Dóminus vobíscum.

Orémus. *Oratio*

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecaciónem nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. *R*. Amen.

Post Orationem statim

dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur ; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi 129 De profundis 244,

130 Dómine, non est *ibid.*,

131 Meménto *ibid.*,

132 Ecce quam bonum 290,

et 133 Ecce nunc benedicite 104

Deinde dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto*
usque ad *ψ*. Et ne nos.

ψ. Salvos fac servos tuos. *R*. Deus meus, sperántes in te.

ψ. Dómine, exáudi.

ψ. Dóminus vobíscum.

Orémus. *Oratio*

PRÆTÉNDE, Dómine, fámulis et famulábus tuis dexteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et, quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. *R*. Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES CUM LITANIIS

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur post Matut. et Laud. diei flexis genibus, dicto Benedicamus Dómino et Deo grátias; extra Chorum pro temporis opportunitate.

LITANIÆ similiter, quando in Festis S. Marci et in triduo ante Ascensionem dicendæ sunt sine Pss. Pœnitentialibus, ut supra suis locis notatur, ubi non fit Processio, dicuntur flexis genibus in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicamus Dómino et Deo grátias; extra Chorum vero pro temporis opportunitate. Sed neque in Choro neque extra Chorum anticipari possunt de sero.

Ant. Ne reminiscáris.

Ps. 6 Dómine, ne in furóre... Miserére 152,

Ps. 31 Beáti quorum 142,

Ps. 37 (i, ii) Dómine, ne in furóre tuo... Quóniam 163,

Ps. 50 Miserére mei 70

Ps. 101 (i, ii, iii) Dómine, exáudi... et clamor 382,

Ps. 129 De profúndis 244,

Ps. 142 Dómine, exáudi... áuribus 313

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostró-

rum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

YRIE, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus, miserére nobis.

Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.

Sancte Míchaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum Spírituum órdenes, oráte pro nobis.

Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora pro nobis.

Omnes sancti Patriarchæ et Prophætæ, oráte pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philippe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora pro nobis.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Matthía, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora pro nobis,

Sancte Laurénti, ora.

Sancte Vincénti, ora.

Sancti Fabiáne et Sebastíáne, oráte pro nobis.

Sancti Joánnes et Paule, oráte pro nobis.

Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.

Sancti Gervási et Pro-tási, oráte.

Omnes sancti Mártýres, oráte pro nobis.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Grégori, ora.

Sancte Ambrosi, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Sancte Hierónýme, ora.

Sancte Martíne, ora.

Sancte Nicoláë, ora.

Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro nobis.

Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.

Sancte Antóni, ora pro nobis.

Sancte Benedícite, ora.

Sancte Bernárde, ora.

Sancte Domínice, ora.

Sancte Francísce, ora.

Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.

Sancta Agatha, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Sancta Agnes, ora.

Sancta Cæcília, ora.

Sancta Catharína, ora pro nobis.

Sancta Anastásia, ora.

Omnes sanctæ Virgines
et Víduæ, oráte pro
nobis.

Omnes Sancti et Sanctæ
Dei, intercédite
pro nobis.

Propítius esto, parce
nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi
nos, Dómine.

Ab omni malo, libera
nos, Dómine.

Ab omni peccáto, libera.

Ab ira tua, libera.

A subitánea et impro-
vísa morte, libera.

Ab insídiis diaboli, lí-
bera nos, Dómine.

Ab ira, et ódio, et omni
mala voluntáte, libera
nos, Dómine.

A spíritu fornicatiónis,
libera nos, Dómine.

A fúlgure et tempestáte,
libera nos, Dómine.

A flagéllō terræmótus,
libera nos, Dómine.

A peste, fame et bello,
libera nos, Dómine.

A morte perpétua, lí-
bera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ
Incarnatiónis tuæ, lí-
bera nos, Dómine.

Per advéntum tuum, lí-
bera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam,
libera nos, Dómine.

Per baptísmum et san-
ctum jejúnium tuum,
libera nos, Dómine.

Per crucem et passió-
nem tuam, libera.

Per mortem et sepultú-
ram tuam, libera.

Per sanctam resurre-
ctiόnem tuam, libera.

Per admirábilem ascen-
siόnem tuam, libera
nos, Dómine.

Per advéntum Spíritus
Sancti Parácliti, líbe-
ra nos, Dómine.

In die judícii, libera.

Peccatóres, te rogámus,
audi nos.

Ut nobis parcas, te ro-
gámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te
rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœnitén-
tiam nos perdúcere
dignéris, te rogámus,
audi nos.

Ut Ecclesiám tuam san-
ctam régere et conser-
váre dignéris, te ro-
gámus, audi nos.

Ut domnum Apostóli-
cum et omnes eccle-
siásticos órdenes in
sancta religiόne con-
serváre dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ec-
clésiæ humiliáre di-

gnéris, te rogámus,
audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclesiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perducere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos metípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactorum nostrórum ab æténa damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúctis réquiem ætérmam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad**

¶ Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℞. Sed libera nos a malo.

Psalmus 69

DEUS, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revearéantur, * qui quærunť ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

Ÿ. Salvos fac servos tuos. **R.** Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. **R.** A fácie inimíci.

Ÿ. Nihil proficiat inimícus in nobis. **R.** Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

Ÿ. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. **R.** Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Ÿ. Orémus pro Pontífice nostro **N.** **R.** Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Ÿ. Orémus pro benefactóribus nostris. **R.** Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

Ÿ. Orémus pro fidélibus defúntis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

Ÿ. Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

Ÿ. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiómem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecationem nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXÁUDI, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INEFFÁBILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter ostén-de : ut simul nos et a peccátisómnibuséxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offén-deris, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMNÍPOTENS sempitér-ne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro **N.**, et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis æternæ : ut, te donán-te, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem ; ut et corda nostra mandátis

tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectió-ne, tranquilla.

URE igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto corporeserviámus, et mundo corde placeámus.

FIDÉLIUM, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábusfamulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quamsemperoptavérunt, piis supplicatió-nibus consequántur.

ACTIÓNES nostras, Aquæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMNÍPOTENS sempitér-ne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúm-que miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus ; ut, pro quibus effúndere preces decrevimus, quosque

vel præsens sæculum
adhuc in carne rétinet
vel futúrum jam exúto
córpoꝛe suscepit, in-
tercedéntibus ómnibus
Sanctistuis, pietátistuæ
cleméntia, ómnium de-
lictórum suórum vé-
niam consequántur. Per
Dóminum.

℣. Dóminus vobís-
cum. ℞. Et cum spíritu
tuo.

℣. Exáudiat nos omní-
potens et miséricors
Dóminus. ℞. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ
per misericórdiam Dei
requiéscent in pace.
℞. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

**Primum dicuntur Lita-
niæ breves in hunc mo-
dum :**

YRIE, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Sancta María, ora pro
eo (ea).

Omnes sancti Angeli et
Archángeli, oráte pro
eo (ea).

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus Justó-
rum, ora pro eo (ea).

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joáñnes Baptí-
sta, ora pro eo (ea).

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriár-
chæ et Prophétæ, o-
ráte pro eo (ea).

Sancte Petre, ora pro
eo (ea).

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora pro
eo (ea).

Sancte Joáñnes, ora.

Omnes sancti Apóstoli
et Evangelistæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli
Dómini, oráte.

Omnes sancti Innocén-
tes, oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Lauréti, ora.

Omnes sancti Mártýres,
oráte pro eo (ea).

Sancte Silvéster, ora
pro eo (ea).

Sancte Grégori, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Omnes sancti Pontífices
et Confessóres, oráte.

Sancte Benedícte, ora.

Sancte Francísce, ora.

Sancte Camille, ora.

Sancte Joáñnes de Deo,
ora pro eo (ea).

Omnes sancti Mónachi
et Eremítæ, oráte pro
eo (ea).

Sancta María Magdalé-
na, ora pro eo (ea).

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines
et Víduæ, oráte pro
eo (ea).

Omnes Sancti et San-
ctæ Dei, intercédite
pro eo (ea).

Propítius esto, parce ei,
Dómine.

Propítius esto, libera
eum (eam), Dómine.

Propítius esto, libera.

Ab ira tua, libera eum
(eam), Dómine.

A perículo mortis, libera
eum (eam), Dómine.

A mala morte, libera.

A pœnis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestáte diaboli, lí-
bera eum (eam), Dó-
mine.

Per nativitátem tuam,
libera eum (eam), Dó-
mine.

Per crucem et passió-
nem tuam, libera.

Per mortem et sepultú-
ram tuam, libera.

Per gloriósam resurre-
ctiónem tuam, libera.

Per admirábilem ascen-
siónem tuam, libera.

Per grátiam Spíritus
Sancti Parácliti, líbe-
ra eum (eam), Dó-
mine.

In die iudícii, libera.
Peccatóres, te rogámus,
audi nos.

Ut ei parcas, te rogá-
mus, audi nos.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone
sui exitus anima anxia-
tur, dicantur sequentes
Orationes :

Oratio

PROFICÍSCERE, ánima
christiána, de hoc
mundo, in nómine Dei
Patris omnipoténtis, qui
te creávit : in nómine
Jesu Christi, Fílii Dei
vivi, qui pro te passus
est : in nómine Spíritus
Sancti, qui in te effúsus
est : in nómine gloriósæ
et sanctæ Dei Genitrícis
Vírginis Mariæ : in nó-
mine Angelórum et Ar-
changelórum : in nómi-
ne Thronórum et Domi-
natiónum : in nómine
Principátuum et Pote-
státum : in nómine Ché-
rubim et Séraphim : in
nómine Patriarchárum
et Prophetárum : in

nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum : in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum : in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum : in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei : hódie sit in pace locus tuus, et habitatio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Oratio

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitudinem miserationum tuarum peccáta pœnitentium deles, et præteritorum criminum culpas vénia remissionis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum **N.** (hanc fámulam tuam **N.**), et remissionem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessione poscentem deprecátusexáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitate corrúptum, vel quidquid diabólica

fraude violátum est ; et unitáti córporis Ecclesiæ membrum redemptionis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus ; et, non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

COMMÉNDO te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cujus es creatúra, commítto ; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti itaque animæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : iudex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exercitus óbviat : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum

te compléxus astringat : sancta Dei Génitrix Virgo María suos benígna óculos ad te convertat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sá-tanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos inmáne diffúgiat. Exsúr-gat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fá-cie ejus. Sicut déficit fumus, deficient : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Con-fundántur ígitur et eru-béscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sá-tanæ iter tuum impe-díre non áudeant. Líbe-ret te a cruciátu Chri-stus, qui pro te cruci-fíxus est. Líberet te ab

ætérna morte Christus, qui pro te mori digná-tus est. Constituat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui sem-per amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad délixeram suam in electórum suórum te sorte constituat. Red-emptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et, præ-sens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritá-tem. Constitútus (-a) ígitur inter ágmina Bea-tórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiá-risinsæculasæculórum.

R. Amen.

Oratio

SÚSCIPE, Dómine, ser-vum tuum (ancíllam tuam) in locum sperán-dæ sibi salvatiónis a misericórdia tua.

R. Amen.

Líbera, Dómine, áni-mam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómni-bus tribulatió nibus.

R. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Job de passióibus suis.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patrissui Abrahæ.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti

Móysen de manu pharaónis regis Ægyptiórum.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falsocrímine.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

R'. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancillæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de cárcibus.

R'. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártirem tuam de tribus atrocíssimis tormentis liberásti, sic li-

berare digneris animam
hujus servi tui (ancillæ
tuæ), et tecum facias in
bonis congaudere cælé-
stibus. **R.** Amen.

Oratio

COMMENDÁMUS tibi, Dó-
mine, animam fá-
mulæ tui **N.** (fámulæ
tuæ **N.**), precamúrque
te, Dómine Jesu Chri-
ste, Salvátor mundi, ut,
propter quam ad ter-
ram misericórditer de-
scendísti, Patriarchá-
rum tuórum sínibus in-
sinuare non rénuas.
Agnósce, Dómine, crea-
túram tuam, non a diis
aliénis creatam, sed a te,
solo Deo vivo et vero;
quia non est álius Deus
præter te, et non est
secúndum ópera tua.
Lætífica, Dómine, áni-
mam ejus in conspéctu
tuo; et ne memíneris
iniquitátum ejus anti-
quárum et ebrietátum,
quas suscitávit furor
sive fervor mali desidé-
rii. Licet enim peccá-
verit, tamen Patrem,
et Fílium, et Spíritum
Sanctum non negávit,
sed crédidit; et zelum
Dei in se hábuit, et

Deum, qui fecit ómnia,
fidéliter adorávit.

Oratio

DELÍCTA juventútis et
ignorántias ejus,
quæsumus, ne memíne-
ris, Dómine; sed secún-
dum magnam miseri-
córdiam tuam memor
esto illíus in glória cla-
ritátis tuæ. Aperíantur
ei cæli, collæténtur illi
Angeli. In regnum tu-
um, Dómine, servum
tuum (ancillam tuam)
súscipe. Suscípiat eum
(eam) sanctus Míchaél
Archángelus Dei, qui
milítiae cæléstis méruit
principátum. Véniant
illi óbviám sancti An-
geli Dei, et perdúcant
eum (eam) in civitátem
cæléstem, Jerúsalem.
Suscípiat eum (eam)
beátus Petrus Apóstó-
lus, cui a Deo claves
regni cæléstis tráditæ
sunt. Adjuveteum (eam)
sanctus Paulus Apóstó-
lus, qui dignus fuit esse
vas electiónis. Intercé-
dat pro eo (ea) sanctus
Joánnes, eléctus Dei
Apóstolus, cui reveláta
sunt secréta cæléstia.
Orent pro eo (ea) omnes

sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuerunt; ut, -vínculis carnis exútus (-a), pervenire mereátur ad glóriam regni cælestis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Oratio

CLEMENTÍSSIMA Virgo Dei Génitrix, María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli (-æ) **N.** spíritum Fílio suo comméndet: ut, hoc máterno intervéntu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cælestis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. **R.** Amen.

Si anxíatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Ps. 117 Confítemini 77, et totus Ps. 118 Beáti immaculáti, per Horas distributus 80-92

Egressa autem anima, dicitur hoc

R. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Suscipientes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. **V.** Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. **R.** Suscipientes ánimam ejus, offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. **V.** Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes.

Deinde Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Postea Pater noster secreto usque ad

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. **R.** Et lux perpétua lúceat ei.

V. A porta ínferi. **R.** Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace. **R.** Amen.

V. Dómine, exáudi oratiónem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

TIBI, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**), ut, defúctus

(-a) sæculo, tibi vivat; et, quæ per fragilitátem humanæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

FORMULA

IN IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM

IN ARTICULO MORTIS

ab his, qui facultatem habent a Sede Apostolica

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (ancíllæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster **secreto usque ad**

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). **R.** Deus meus, sperántem in te.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

LEMENTÍSSIME Deus, Pater misericordiárum et Deus tótius consolatiónis, qui néminem vis perírre in te credéntem atque sperántem : secúndum multitudinem miserationum tuárum respice propítius fámulum tuum **N.** quem (fámulam tuam **N.** quam) tibi

310* Formula ad impertiendam Indulg. plen.

vera fides et spes christiána commendant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissionem et véniam cleménte indúlge; ut ejus ánima, in hora éxitus sui, te júdicem propitiátum invéniat, et, in sanguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confíteor, Sacerdos dicat Misereátur et Indulgéntiam, ac deinde :

DÓMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessionem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab apostólica Sede tribúta, indulgéntiam ple-

náriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris , et Fílii, et Spíritus Sancti.

R. Amen.

Per sacrosáncta humanáre reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præsentis et futúre vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat.

R. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater , et Fílius, et Spíritus Sanctus. R. Amen.

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo : Dóminus noster, etc., ut supra.

Et si mors proxime urgeat, dicat :

Indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris , et Fílii, et Spíritus Sancti.

R. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus
mensam, incipit :

BENEDÍCITE,
et alii repetunt :
Benedícite.

Deinde Sacerdos inci-
pit ♀. :

CULI ómnium,
et alii prosequun-
tur :

In te sperant, Dómine,
et tu das escam illórum
in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimál
benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.
Kýrie, eléison. Chri-
ste, eléison. Kýrie, eléi-
son.

Pater noster **secreto**
usque ad

♀. Et ne nos indúcas
in tentatióne. **R.** Sed
libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

BÉNIC, Dómine,
nos, et hæc tua
dona, quæ de tua lar-
gitáte sumus sumptúri.

Per Christum Dóminum
nostrum.

R. Amen.

Deinde Lector :

Jube, domne, benedí-
cere.

Bened. Mensæ cælé-
stis partícipes fáciat nos
Rex ætérnæ glóriæ.

R. Amen.

POST PRANDIUM

aguntur gratiæ hoc mo-
do :

Dicto a Lectore Tu au-
tem, Dómine, miserére
nobis. **R.** Deo grátias,
omnes surgunt.

Sacerdos incipit ♀. :

ONFITEÁNTUR tibi,
Dómine, ómnia
ópera tua. **R.** Et
Sancti tui benedícant
tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

**Postea Sacerdos abso-
lute dicat :**

AGIMUS tibi grátias,
omnípotens Deus,
pro univérsis beneficiis
tuis : Qui vivis et regnas
in sæcula sæculórum.
R. Amen.

Deinde alternatim dicitur **Psalmus 50** Miserere mei, Deus 70

Vel Psalmus 116

LAUDÁTE Dóminum, omnes Gentes : * laudáte eum, omnes populi :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. **Christe**, eléison. **Kýrie**, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster, **quod cum aliis secreto** prosequitur usque ad

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

ÿ. Dispérsit, dedit pauperibus. **R.** Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

ÿ. Benedícám Dóminum in omni témpore. **R.** Semper laus ejus in ore meo.

ÿ. In Dómino laudábitur ánima mea. **R.** Audiant mansuétí, et læténtur.

ÿ. Magnificáte Dóminum mecum. **R.** Et exal-

témus nomen ejus in idípsum.

ÿ. Sit nomen Dómini benedíctum. **R.** Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde **Sacerdos absolute** dicat :

RETRIBÚERE dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. **R.** Amen.

ÿ. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

ÿ. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. **R.** Amen.

Pater noster totum secreto.

Quo finito, **Sacerdos dicit :**

ÿ. Deus det nobis suam pacem. **R.** Amen.

ANTE CŒNAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit :

BENEDÍCITE,
et alii repetunt :

Benedícite.

Deinde **Sacerdos incipit ÿ. :**

DENT páuperes,
et alii prosequuntur :

Etsaturabúntur, et lau-

dábunt Dóminum, qui
requirunt eum : vivent
corda eórum in sæcu-
lum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Chri-
ste, eléison. Kýrie, eléi-
son.

Pater noster **secreto**
usque ad

ŷ. Et ne nos indúcas
in tentatiónem. **R.** Sed
libera nos a malo.

Orémus.

BÉNEDIC, Dómine,
nos, et hæc tua
dona, quæ de tua lar-
gitate sumus sumptúri.
Per Christum Dóminum
nostrum. **R.** Amen.

Lector : ŷ. Jube, dom-
ne, benedícere.

Bened. Ad cœnam vi-
tæ æternæ perdúcat
nos Rex æternæ glóriæ.
R. Amen.

IN FINE CŒNÆ

Dicitur ŷ. :

MEMÓRIAM fecit
mirábílium suó-
rum miséricors
et miserátor Dóminus.
R. Escam dedit timén-
tibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat :

BENEDÍCTUS Deus in
donis suis, et san-
ctus in ómnibus opé-
ribus suis : Qui vivit et
regnat in sæcula sæcu-
lórum. **R.** Amen.

Deinde alternatim dici-
tur Ps. Laudáte Dómi-
num, omnes Gentes, et
reliqua, ut supra 312*

Quando semel comedi-
tur, omnia dicuntur ut in
cœna.

Prædictus modus bene-
dicendi mensam, et agen-
di gratias, servatur omni
tempore hujus Partis
Vernæ, præterquam die-
bus infrascriptis, quibus
ŷŷ. et Psalmi tantum va-
riantur.

IN CŒNA DOMINI

Dicitur absolute et sine
cantu ŷ. :

CHRISTUS factus
est pro nobis
obédiens usque
ad mortem.

Deinde Pater noster, to-
tum secreto.

Quo dicto, sine pronun-
tiatione aliqua Sacerdos
signo Crucis benedicit
mensam : nec dicitur Ju-
be, domne nec Tu autem.

In fine repetitur ꝥ. Christus factus est, ut supra.

Postea Ps. Miserere 70

Quo finito, sine ꝥ. Glória Patri, secreto dicitur Pater noster.

Deinde Sacerdos dicit absolute Orationem.

Oratio

RÉSPICE, quæsumus, Dómine, super hanc familiam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Et non pronuntiatur Qui tecum nec Fidélium ánimæ; sed secreto dicitur Pater noster, nec additur Deus det nobis suam pacem.

IN PARASCEVE

Eodem modo fit sicut in Cœna Domini, sed additur ꝥ. Christus factus est...

Mortem autem crucis.

SABBATO SANCTO

Ad benedicendam mensam dicitur :

Benedícite., ꝥ. Benedícite.

ÉSPERE autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, allelúja. ꝥ. Ve-

nit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur ꝥ. Vespere autem, ut supra, cum Glória Patri. Sicut erat.

Ps. Laudáte Dóminum, omnes Gentes cum Glória Patri 312*

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison, et alia, ut supra in prima Benedictione, ibid.

IN DIE PASCHÆ

et deinceps usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive, ad benedicendam mensam dicitur ꝥ.

ÆC dies quam fecit Dóminus, allelúja. ꝥ. Exultémus et lætémur in ea, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine repetitur Hæc dies cum Glória Patri.

Ps. 117 Confitémini... Dicat 77

IN ASCENSIONE
DOMINI

usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive ꝑ.

ASCÉNDIT Deus in jubilatione, allelúja. *R'.* Et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur ꝑ.

ASCÉDENS Christus in altum, allelúja. *R'.* Captívam duxit captivitatem, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

Ps. Omnes Gentes, pláudite mánibus *120* *vel* Laudáte Dóminum, omnes Gentes *312**

IN PENTECOSTE

A Vigilia ejusdem inclusive, usque ad cœnam sequentis Sabbati exclusive ꝑ.

SPÍRITUS Dómini replévit orbem terrárum, allelúja. *R'.* Et hoc quod cón-tinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

In fine dicitur ꝑ.

REPLÉTI sunt omnes Spíritu Sancto, allelúja. *R'.* Et cœpérunt loqui, allelúja.

Glória Patri. Sicut erat.

Ps. Magnus Dóminus *207*, *vel* Laudáte *312**

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Benedíctus Dóminus, Deus Israël *16*

In fine Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, et Angelus Ráphaël comité-tur nobíscum in via; ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, **secreto usque ad**

ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

ÿ. Salvos fac servos tuos. **R.** Deus meus, sperántes in te.

ÿ. Mitte nobis, Dómine, auxiliúm de sancto. **R.** Et de Sion tuére nos.

ÿ. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. **R.** A fácie inimíci.

ÿ. Nihil proficiat inimícus in nobis. **R.** Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

ÿ. Benedíctus Dóminus die quotídie. **R.** Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

ÿ. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. **R.** Et sémitas tuas édoce nos.

ÿ. Utinam dirigántur viæ nostræ. **R.** Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

ÿ. Erunt prava in dírecta. **R.** Et áspera in vias planas.

ÿ. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut

custódiant te in ómnibus viis tuis.

ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

ÿ. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio**

DEUS, qui filios Israël, per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranqúillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgrimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre feliciter valeámus.

DEUS, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procíntu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in

lassitúdine vehículum,
in adversitatē præsí-
dium, in lúbrico bácu-
lus, in naufrágio por-
tus; ut, te duce, quo
téndimus, prósperē per-
veniámus, et demum
incólumes ad própria
redeámus.

ADÉSTO, quæsumus,
Dómine, supplica-
tiónibus nostris: et viam
famulórum tuórum in
salútis tuæ prosperitatē
dispóne; ut, inter om-
nes viæ et vitæ hujus
varietátes, tuo semper
protegámur auxílio.

PRÆSTA, quæsumus,
omnípotens Deus :
ut família tua per viam
salútis incédât; et, beáti
Joánnis Præcursóris
hortaménta sectándo,
ad eum quem prædíxit,
secúra pervéniat, Dó-
minum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum :
Qui tecum vivit et re-
gnat in unitáte Spíri-
tus Sancti Deus, per
omnia sæcula sæculó-
rum. **R.** Amen.

Ÿ. Procedámus in pace.
R. In nómine Dómini.
Amen.

PRECES ANTE ET POST MISSAM

Quilibet Sacerdos, ex concessione Leonis Papæ XIII sub die 20 Dec. 1884, acquirere potest :

1º Indulgentiam unius anni, si ante Missæ celebrationem, recitatis Psalmis 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa Antiphona, Versiculis et Orémus ut infra, recitet in die assignata unam ex septem Orationibus S. Ambrosii.

2º Indulgentiam unius anni, si post Missam celebratam, dicto Cantico trium Puerorum, et Psalmo 150 cum adnexa Antiphona, Versiculis et Orémus, item ut infra, recitet Orationem S. Thomæ Aquinatis Grátias tibi ago, et Orationem S. Bonaventuræ Transfige.

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Antiphona

NE reminiscáris, *
Dómine, delícta
nostra vel pa-
réntum nostrórum, ne-
que vindíctam sumas
de peccátis nostris. (T. P.
Allelúja.)

Quæ Ant. in Duplicibus
tantum duplicatur.

Psalmus 83

QUAM dilécta taberná-
cula tua, Dómine vir-
tútum : * concupíscit, et
déficit ánima mea in átria
Dómini.

Cor meum, et caro mea
* exsultavérunt in Deum
vivum.

Etenim passer invénit
sibi domum : * et turtur
nidum sibi, ubi ponat
pullos suos.

Altária tua, Dómine vir-
tútum : * Rex meus, et
Deus meus.

Beáti, qui hábitant in
domo tua, Dómine : * in
sæcula sæculórum lau-
dábunt te.

Beátus vir, cujus est
auxílium abs te : * ascen-
siones in corde suo dis-
pósuit, in valle lacrimá-

rum in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : * videbitur Deus deorum in Sion.

Dómine, Deus virtutum, exáudi orationem meam : * áuribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster, aspice, Deus : * et respice in faciem Christi tui :

Quia melior est dies una in atriis tuis, * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei : * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus : * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia : * Dómine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Psalmus 84

BENEDIXISTI, Dómine, terram tuam : * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ : * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam : * avertisti ab ira indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, sa-

lutaris noster : * et averte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem ?

Deus, tu conversus vivificabis nos : * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericordiam tuam : * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutare ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et veritas obviaverunt sibi : * justitia, et pax osculatæ sunt.

Véritéas de terra orta est : * et justitia de cælo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85

INCLINA, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe, Dómine, oratióem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quas-cúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiam in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérun te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo : et salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Psalmus 115

CRÉDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósá in con-

spéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Psalmus 129

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Deinde repetitur Ant. Ne reminiscáris 318*

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Ego dixi : Dómine, miserére mei. R. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ÿ. Convértere, Dómine, aliquántulum. R. Et deprecáre super servos tuos.

Ÿ. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. R. Quemádmódum sperávimus in te.

Ÿ. Sacerdótes tui induántur justítiam. R. Et Sancti tui exsúltent.

Ÿ. Ab occúltis meis munda me, Dómine. R. Et ab aliénis parce servo tuo.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus

AURES tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus

illúmina cor nostrum :
ut tuis mystériis digne
ministráre, teque ætér-
na caritaté diligere me-
reámur.

DEUS, cui omne cor
patet et omnis vo-
lúntas lóquitur, et quem
nullum latet secrétum :
purífica per infusióem
Sancti Spíritus cogita-
tiónes cordis nostri ; ut
te perfécte diligere, et
digne laudáre mereá-
mur.

URE igne Sancti Spí-
ritus renes nostros
et cor nostrum, Dómi-
ne : ut tibi casto córpo-
re serviámus, et mundo
corde placeámus.

MENTES nostras, quæ-
sumus, Dómine, Pa-
ráclitus, qui a te procé-
dit, illúminet : et indú-
cat in omnem, sicut
tuus promísit Fílius, ve-
ritátem.

ADSIT nobis, quæsu-
mus, Dómine, virtus
Spíritus Sancti : quæ et
corda nostra cleméter
expúrget, et ab ómni-
bus tueátur advérsis.

DEUS, qui corda fidé-
lium Sancti Spíritus
illustratióne docuísti :

da nobis in eódem Spí-
ritu recta sápere ; et de
ejus semper consola-
tióne gaudére.

CONSCIÉNTIAS nostras,
quæsumus, Dómine,
visitádo purífica : ut
véniens Dóminus noster
Jesus Christus, Fílius
tuus, parátam sibi in
nobis invéniat mansiód-
nem : Qui tecum vivit.

Oratio

S. Ambrosii Episcopi

Indulg. 100 dierum
Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

DIE DOMINICA

SUMME Sacerdos et
vere Póntifex, Jesu
Christe, qui te obtulísti
Deo Patri hóstiam pu-
ram et immaculátam in
ara crucis pro nobis
miseris et peccatóribus,
et qui dedísti nobis car-
nem tuam ad mandu-
cándum et ságuinem
tuum ad bibéndum,
et posuísti mystérium
istud in virtúte Spíritus
Sancti tui, dicens : Hæc
quotiescúmque fecéri-
tis, in mei memóriam
faciétis. Rogo per eúm-
dem ságuinem tuum,
magnum salútis nostræ

prétium, rogo per hanc miram et ineffabilem caritatem, qua nos míseros et indignos sic amare dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in ságuine tuo. Doce me servum tuum indignum, quem inter cétera dona tua étiam ad offíciū sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intelligere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre quod tibi placet et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cle-méntiam tuam concéde

mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatió nibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tutelá fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tui duríssimum spíritum superbíæ et cœnodóxiæ, invidiæ et blasphemíæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persecuúntur, péreant illi qui nos pérdere festínant.

FERIA SECUNDA

REX vírginum et amátor castitátis et integritátis, cælésti rore benedictiόnis tuæ exstingue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis cóporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque

libidinósas commotiões, et da mihi veram et perpétuam castitatem, cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate; ut sacrificium laudis casto corpore et mundo corde váleam tibi offerre. Quanta enim cordis contritiõe et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta corpóris castitáte et ánimæ puritáte istud divínium et cæléste sacrificium est celebrándum, ubi caro tua in veritate súmitur, ubi sanguis tuus in veritate bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis júnguntur, ubi adest sanctorum Angelórum præsentia, ubi tu es sacrificium et sacerdos mirabiliter et ineffabiliter constitútus!

FERIA TERTIA

QUIS digne hoc sacrificium celebráre póterit, nisi tu, Deus omnipotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tan-

tum mystérium propter nímia peccáta mea et infinitas negligéntias meas. Sed scio, et veráriter ex toto corde meo credo et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de inmundo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrificium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spiritali et cælésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præsentíæ tuæ, et excúbias sanctorum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA

EGO enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut offeram tibi sacrificium quod tu instituísti et offerri præcepísti in commemoratióne tui, pro salúte

nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo quem acquisivísti ságuine tuo. Et, quóniam me peccatórem, inter te et eúmdem pópulum tuum, médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimoníum non agnóscas, officium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec, per me indignum, eórum salútis péreat prætium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redemptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébum, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, láménta viduárum.

FERIA QUINTA

TU enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ

sit nostra substántia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitudínem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante faciém tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu familiam tuam, sacri tui nóminis officia præstolántem, aspícere dignéris; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácuá postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

FERIA SEXTA

ROGÁMUS étiam te, Dómine, sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut

sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine, Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni videlicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Mariæ útero est assúpta et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lanceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit : ut, exínde refécti et satiáti, refrigéráti et consoláti, exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descendat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descendat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilisque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui

et oblatiónes nostras corpus et sánguinem tuum effíciat, et me indignum sacerdotem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígnesuscípias sacrificium de má-nibus meis, ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO

ROGO étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánc-tum mystérium córporis et ságuinis tui, quo quotidie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto : Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de

cælo descendi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réfícis et nunquam in te défícis; cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cormeum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes: recé-

dant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut, foris et intus per te múnitus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam; ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam nec sítiám in ætérnum: Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas.

**Alia Oratio S. Ambrosii
ante Missam**

**Indulg. 100 dierum semel
in die. Leo PP. XIII,
20 Dec. 1884**

AD mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsumens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia

Déitas, o treménda májestas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio, et, quem júdicem sustinére néqueo, salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo : spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te; miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta tótius mundi ábluens.

Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo sáanguine redemísti. Póenitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio córporis et sáanguinis tui, quam ego indígnus súmere intén-do, sit peccatórum meórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris effícácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis

Indulg. 100 dierum semel
in die. Leo PP. XIII,
20 Dec. 1884

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Filii tui, Dómi-

ni nostri, Jesu Christi; accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper et egenus ad Dñm cæli et terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem; ut panem Angelorum, Regem regum et Dñm dominantium, tanta suscipiam reverentia et humilitate, tanta contritione et devotione, tanta puritate et fide, tali proposito et intentione, sicut expedit salutis animæ meæ. Da mihi, quæso, Domini corporis et sanguinis non solum suscipere sacramentum, sed etiam rem et virtutem sacramenti. Omnitissime Deus, da mihi corpus unigeniti Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi, quod traxit de Virgine Mariâ, sic suscipere, ut corpori suo mystico

merear incorporari, et inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpétuo contemplari: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

**Oratio ad B. Mariam Virg.
ante Missam**

**Indulg. 100 dierum semel
in die. Leo PP. XIII,
17 Febr. 1887**

O MATER pietatis et misericordiæ, beatissima Virgo Mariâ, ego miser et indignus peccator ad te confugio toto corde et affectu; et precor pietatem tuam, ut, sicut dulcissimo Filio tuo in cruce pendenti astitisti, ita et mihi, misero peccatori, et sacerdotibus omnibus, hic et in tota sancta Ecclesia hodie offerentibus, clementer assistere digneris, ut, tua gratia adjuti, dignam et acceptabilem hostiam in

conspéctu summæ et
indivíduæ Trinitátis of-
fêrre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph

**Indulg. 100 dierum semel
in die. Pius PP. IX,
4 Febr. 1877**

O FELÍCEM virum, beá-
tum Joseph, cui da-
tum est Deum, quem
multi reges voluérunt
vidére et non vidérunt,
audíre et non audié-
runt, non solum vidére
et audíre, sed portáre,
deosculári, vestíre et
custodíre!

Ÿ. Ora pro nobis, beá-
te Joseph. R. Ut digni
efficiámur promissió-
nis Christi.

Orémus

DEUS, qui dedísti no-
bis regále sacerdotí-
um : præsta, quæsu-
mus; ut, sicut beátus
Joseph unigénitum Fí-
lium tuum, natum ex
María Vírgine, suis má-
nibus reverénter tractá-
re méruit et portáre, ita
nos fácias cum cordis
mundítia et óperis in-
nocéntia tuis sanctis al-
táribus deservíre, ut sa-
crosánctum Fílii tui cor-
pus et ságuinem hódie

digne sumámus, et in
futúro sæculo præmium
habére mereámur æ-
térnum. Per eúmdem
Christum Dóminum no-
strum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

**Indulg. 100 dierum semel
in die. Leo PP. XIII,
20 Dec. 1884**

ANGELI, Archángeli,
Throni, Dominatió-
nes, Principátus, Pote-
státes, Virtútes cæló-
rum, Chérubim atque
Séraphim, omnes San-
cti et Sanctæ Dei, præ-
sértim Patróni mei, in-
tercédere dignémini pro
me, ut hoc sacrificium
Deo omnipoténti digne
váleam offérre, ad lau-
dem et glóriam nómi-
nis sui et ad utilitatém
meam totiúsque Ecclé-
siæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cujus honorem Missa celebratur

**Indulg. 100 dierum semel
in die. Leo PP. XIII,
20 Dec. 1884**

O sancte N., ecce ego
miser peccátor, de
tuis méritis confísus,

offerro nunc sacratissimum sacramentum corporis et sanguinis Domini nostri Jesu Christi pro tuo honore et gloria. Precor te humiliter et devote ut pro me hodie intercedere digneris, ut tantum sacrificium digne et acceptabiliter offerre valeam, ut eum tecum et cum omnibus electis ejus [aeternaliter laudare, atque cum eo regnare valeam : Qui vivit et regnat.

**Declaratio intentionis
ante Missam**

**Indulg. 50 dierum semel
in die. Gregorius PP. XIII**

EGO volo celebrare Missam, et conficere corpus et sanguinem

Domini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctae Romanae Ecclesiae, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Curiae triumphantis, ad utilitatem meam totiusque Curiae militantis, pro omnibus qui se commendaverunt orationibus meis in genere et in specie, et pro felici statu sanctae Romanae Ecclesiae.

Amen.

GAUDIUM cum pace, emendationem vitae, spatium verae poenitentiae, gratiam et consolationem Sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus.

Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

ANTIPHONA

RIUM puerorum * cantemus hymnum, quem cantabant Sancti in camino ignis, benedicentes Dominum. (T. P. Allelúja.)

Quae Ant. in Duplicibus tantum duplicatur.

**Canticum trium Puero-
rum**

Dan. 3, 57-88 et 56

BENEDÍCITE, omnia opera Domini, Domino : * laudate et superexaltate eum in saecula.

Benedícite, Angeli Domini, Domino : * benedícite, caeli, Domino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruina, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glacies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et tenebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstia et pécora, Dómino : * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ justórum, Dómino : * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaríá, Mísaël, Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

¶ **Hic non dicitur** Glória Patri, **neque** Amen.

Psalmus 150

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpa-
no, et choro : * laudáte
eum in chordis, et órga-
no.

Laudáte eum in cýmba-
lis benesonántibus : lau-
dáte eum in cýmbalis ju-
bilatiónis : * omnis spíri-
tus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Repetitur Antiphona
Trium puerórum 331*

Kýrie, eléison. Christe,
eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster.

Ÿ. Et ne nos indúcas
in tentatiónem. R. Sed
libera nos a malo.

Ÿ. Confiteántur tibi,
Dómine, ómnia ópera
tua. R. Et Sancti tui
benedícant tibi.

Ÿ. Exsultábunt Sancti
in glória. R. Lætabún-
tur in cubílibus suis.

Ÿ. Non nobis, Dómi-
ne, non nobis. R. Sed
nómini tuo da glóriam.

Ÿ. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam. R. Et cla-
mor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus

DEUS, qui tribus púe-
ris mitigásti flam-

mas ignium : concéde
propítius ; ut nos fámu-
los tuos non exúrat
flamma vitiórum.

ACTIÓNES nostras,
Aquæsumus, Dómine,
aspirándo præveni et
adjuvándo proséquere :
ut cuncta nostra orátio
et operátio a te semper
incípiat, et per te cœpta
finiátur.

DA nobis, quæsumus,
Dómine, vitiórum
nostrórum flammæ ex-
stinguere : qui beáto
Lauréntio tribuísti tor-
mentórum suórum in-
céndia superáre. Per
Christum Dóminum no-
strum.

R. Amen.

ORATIONES

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS DICENDÆ

Oratio

S. Thomæ Aquinatis

**Indulg. 100 dierum semel
in die. Leo PP. XIII,
20 Dec. 1884**

GRÁTIAS tibi ago, Dó-
mine sancte, Pater
omnípotens, ætérne De-
us, qui me peccatórem,
indígnum fámulum tu-
um, nullis meis méritis,

sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretiósó corpore et ságuine Fílii tui, Dómini nostri, Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercæssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fidei, et scutum bonæ voluntátis. Sit victiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtutum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsió; atque finis mei felix consummátio. Et precor te ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu, cum Fílio tuo et Spíritu Sancto, Sanctis tuis es lux vera, satiétas plena, gáudium sempi-

térnum, jucúnditas consummáta et felicitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ

Indulg. 100 dierum semel in die. Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

TRANSFÍGE, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlneri, vera serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefiat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et deficiat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectionem animárum sanctárum; panem nostrum quotidíanum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desiderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui

repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætéрни lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretiône, cum dilectiône et delectatiône, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitás mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxiliúmeum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Rhythmus

S. Thomæ Aquinatis

ad sacram Eucharistiam

Indulg. 100 dierum semel
in die. Leo PP. XIII,
20 Dec. 1884

ADÓRO te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere
látitas :

Tibi se cor meum totum
súbjicit,

Quia, te contémplans,
totum déficit.

Visus, tactus, gustus
in te fállitur,

Sed audítu solo tuto
créditur :

Credo quidquid dixit
Dei Filius,

Nil hoc verbo Veritátis
vérius.

In cruce latébat sola
Déitas,

At hic latet simul et
humánitas;

Ambo tamen credens
atque cónfitens,

Peto quod petívit latro
pœnitens.

Plagas, sicut Thomas,
non intúeor,

Deum tamen meum te
confíteor,

Fac me tibi semper
magis crédere,

In te spem habére, te
diligere.

O memoriále mortis
Dómini,
Panis vivus, vitam præ-
stans hómini,
Præsta meæ menti de
te vívere
Et te illi semper dulce
sápere.

Pie pellicáne, Jesu
Dómine,
Me immúndum munda
tuo ságuine,
Cujus una stilla salvum
fácere
Totum mundum quit
ab omni scélere.

Jesu, quem velátum
nunc aspício,
Oro, fiat illud quod
tam sítio;
Ut, te reveláta cernens
fácie,
Visu sim beátus tuæ
glóriæ.
Amen.

**Aspirationes S. Ignatii
ad Ssm̃um Redempto-
rem**

Indulg. 7 annorum se-
mel in die, si Sacerdos
hanc Orationem recitet
post Missam; 300 dierum
toties quoties, plenaria
semel in mense, si reci-
tetur quotidie, conditio-

nibus ordinariis, addita
visitatione alicujus eccle-
siæ vel oratorii.

Pius PP. IX, 9 Januarii
1854

ANIMA Christi, sanctí-
fica me.

Corpus Christi, salva
me.

Sanguis Christi, inébria
me.

Aqua láteris Christi, la-
va me.

Pássio Christi, confórta
me.

O bone Jesu, exáudi me.
Intra tua vúlnera abs-
cónde me.

Ne permíttas me sepa-
rári a te.

Ab hoste malígno de-
fénde me.

In hora mortis meæ
voca me.

Et jube me veníre ad te,
Ut cum Sanctis tuis
laudem te

In sæcula sæculórum.
Amen.

Oblatio sui

Indulg. 300 dierum semel
in die. Leo PP. XIII,
26 Maji 1883

SÚSCIPE, Dómine, uni-
vérsam meam liber-
tátem. Accipe memó-

riam, intelléctum atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es : id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio

ad D. N. J. C. Crucifixum
ante imaginem Crucifixi

Indulgentia plenaria recitantibus post Missam.

Pius PP. IX, 31 Julii 1858

EN ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum gé-nibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam

voluntátem velis imprímere; dum magno á-nimi afféctu et dolóre tua quinquevúlneramecum ipse consídero ac mente contémplo, illud præ óculis habens, quod jam in oreponébat tuo David prophéta de te, o bone Jesu : Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea. **Ps. 21, 17**

Alia Oratio

Orationem sequentem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum.

Pius PP. X, 29 Aug. 1912

OBSECRE te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniam, prótegar atque deféndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque delécter; aspérsio sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indeficiens, crux tua sit mihi glória sempitérna. In

his sit mihi refectio, exsultatio, sanitas et dulcedo cordis mei: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Indulg. 3 annorum. Pius PP. IX, 11 Dec. 1846

Oratio ad B. Mariam Virginem

Indulg. 100 dierum semel in die. Leo PP. XIII, 20 Dec. 1884

O MARÍA, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscepisti dilectissimum Filium tuum, quem immaculato útero tuo concepisti, genuisti, lactasti, atque suavissimis ampléxibus strinxisti. Ecce, cujus aspectu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humiliter et amánte repræsentó et offero, tuis brachiis constringendum, tuo corde amándum, sanctissimæque Trinitáti in supréum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória et pro meis totiúsque mundi necessitatibus, offerendum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra

mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deinceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculorum. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulg. 100 dierum semel in die. Pius PP. IX, 4 Febr. 1877

VÍRGINUM custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custodiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commissa fuit; te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Mariám óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto corpore Jesu et Mariæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum in cujus honorem Missa celebrata est

SANCTE N., in cujus honórem incruéntum córporis et sán-

guinis Christi sacrificium obtuli, fac, tua potentia apud Deum intercessione, ut, usu hujus mysterii, passionis et mortis ejusdem Christi

Salvatoris nostri merita consequar, ac, cum illius frequentatione, continuo crescat meae salutis effectus.

Amen.

FORMULÆ BENEDICTIONUM

EX RITUALI ROMANO EXCERPTÆ

Benedictio loci vel domus

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus

BÉNEDIC, ✠ Domine, Deus omnipotens, locum istum (vel domum istam) : ut sit in eo (vel in ea) sanitas, castitas, victoria, virtus,

humilitas, bonitas et mansuetudo, plenitudo legis, et gratiarum actio Deo Patri, et Filio, et Spiritui Sancto; et hæc benedictio maneat super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitantes in eo (vel in ea) nunc et in omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

Benedictio ad omnia

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus

DEUS, cujus verbosanctificántur ómnia, bene dictionem tuam effúnde super creatúram istam (**vel** creatúras istas) : et præsta, ut, quisquis ea (**vel** eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum

gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutelám, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Deinde illam (vel illas) aspergit aqua benedicta.

**Formula benedictionis cum indulgentia plenaria
pro Tertiariis sæcularibus**

Si hæc Indulgentia immediate post sacramentalem Absolutionem impertiatur :

DÓMINUS noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille te absolvat ab omni vínculo delictórum, ut hábeas vitam ætérrnam et vivas in sæcula sæculórum. Amen.

PER sacratíssimam passióem et mortem Dómini nostri Jesu Christi, précibus et mé-

ritis beatíssimæ semper Vírginis Mariæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri **N.** et ómnium Sanctórum, auctoritáte a summis Pontíficibus mihi commissa, plenáriam indulgéntiam ómnium peccatórum tuórum tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula brevior benedicendi et imponendi
Scapulare B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo

(Approbata a S. R. C. 24 Julii 1888)

Persona recipienda ad habitum genuflexa, Sacerdos, cotta et stola (stola saltem), indutus dicat:

Ÿ. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. **R.** Et salutáre tuum da nobis.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Orémus. **Oratio**

DÓMINE Jesu Christe, húmáni géneris Salvátor, hunc hábitum, quem proptertuum tuæque Genitrícis Vírginis Mariæ de Monte Carmélo amórem servus tuus (**vel** ancílla tua) devóte est delatúrus (-a), délixtera tua sanctí **✠** fica, ut eádem Genitríce tua intercedénte, ab hoste maligno defénsus (-a) in tua grátia usque ad mortem perseveret: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde aspergat aquam benedictam super habitum et postea imponat personæ vel personis (cuilibet separatim) dicens:

ACCIPE hunc hábitum benedíctum precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat æternam. Amen.

Postea subjungat:

EGO, ex potestáte mihi concéssa, recípio te (vos) ad participatióem ómnium bonórum spirituálium, quæ, cooperánte misericórdia Jesu Christi, a religiósus de Monte Carmélo peragúntur. In nómine Patris, **✠** et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Bene **✠** dícat te (vos) Cónditor cæli et terræ, Deus omnípotens, qui

te (vos) cooptare dignatus est in confraternitatem beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo, quam exoramus, ut in hora obitus tui (vestri), conterat caput serpentis antiqui, atque palam et coronam semperiternae hereditatis tan-

dem consequaris (consequamini). Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Aspergat personam aqua benedicta.

Si plures simul recipiendi sint, mutetur numerus.

Ritus benedicendi et imponendi

Scapulare caeruleum B. Mariae Virg. immaculatae

Genuflectat qui suscepturus est Scapulare : et Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, capite detecto, dicat absolute :

ψ. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit caelum et terram.

ψ. Dominus vobiscum.

Orémus. Oratio

DOMINE Jesu Christe, qui tegumen nostrae mortalitatis induere dignatus es, tuae largitatis clementiam humiliter imploramus : ut hoc genus vestimenti, quod in honorem et memoriam Conceptionis beatae Mariae Virginis immaculatae, nec non ut

illo induti exorent in hominum pravorum morum reformationem, institutum fuit, benedicere digneris ; ut hic famulus tuus, qui eo usus fuerit (vel haec famula tua, quae eo usa fuerit ; si plures suscepturi sint, dicatur : hi famuli tui, qui eo usi fuerint ; vel : haec famulae tuae, quae eo usae fuerint), eadem beata Maria Virgine intercedente, te quoque induere mereatur (vel mereantur) ; Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. R. Amen.

Postea Sacerdos nihil dicendo aspergit Scapulare vel Scapularia aqua

benedicta : deinde illud imponat, dicens :

ACCIPE, frater (vel soror), Scapuláre Conceptionis beátæ Mariæ Virginis immaculátæ : ut, ea intercedente, véterem hóminem exútus (vel exúta) et ab omni peccatórum inquinamento mundátus (vel mundáta), ipsum pérferas sine mácula, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Postea subjungit :

ET ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vel vos) ad participatióem bonórum ómnium spirituálium, quæ in Clericórum Regulárium Congregatióne ex grátia Dei fiunt, et quæ per sanctæ Se-

dis apostólicæ privilégium concéssa sunt.

In nómine Patris, **✠** et Filii, et Spíritus Sancti.
R. Amen.

Describat nomen ejus (vel nomina eorum) in libro consueto; et dicat, trina vice, flexis genibus, Orationem sequentem vulgari sermone una cum adscripto (vel adscriptis):

Laudes ac grátiae sint omni moménto sanctísimo ac diviníssimo Sacraménto.

Et benedícta sit sancta et immaculáta Concéptio beátæ Virginis Mariæ, Matris Dei.

Hortetur fideles ut hæc elogia sæpe sæpius repetant ad Indulgentias iis annexas consequendas (Decr. Pii VII die 30 Jun. 1818, Breve Leonis XIII die 10 Sept. 1878, Decr. Pii X die 10 Apr. 1913).

INDEX

PSALMORUM, CANTICORUM ET HYMNORUM

IN HAC PARTE VERNA EXSTANTIIUM

I

INDEX PSALMORUM NUMERICUS

Psalmus		Pag.
1	Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum.	57
2	Quare fremuerunt Gentes.	58
3	Domine, quid multiplicati sunt.	59
4	Cum invocarem exaudivit me Deus.	103
5	Verba mea auribus percipe, Domine.	121
6	Domine, ne in furore tuo... Miserere mei.	152
7, i	Domine, Deus meus, in te speravi.	152
7, ii	Iustum adiutorium meum a Domino.	153
8	Domine, Dominus noster.	60
9, i	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : narrabo.	60
9, ii	Psallite Domino, qui habitat in Sion.	61
9, iii	Ut quid, Domine, recessisti longe.	62
9, iv	Exsurge, Domine Deus, exaltetur manus tua.	63
10	In Domino confido : quomodo dicitis.	63
11	Salvum me fac, Domine, quoniam defecit.	199
12	Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem.	199
13	Dixit insipiens in corde suo... Dominus.	110
14	Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo.	110
15	Conserva me, Domine, quoniam speravi in te.	199
16	Exaudi, Domine, justitiam meam.	111
17, i	Diligam te, Domine, fortitudo mea.	112
17, ii	Misit de summo, et accepit me.	114
17, iii	Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ.	115
18, i	Cæli enarrant gloriam Dei.	129
18, ii	Lex Domini immaculata, convertens animas.	130
19	Exaudiat te Dominus in die tribulationis.	116
20	Domine, in virtute tua lætabitur rex.	117
21, i	Deus, Deus meus, respice in me.	322

Psalmus		Pag.
21, ii	Circumdederunt me vituli multi.	324
21, iii	Qui timetis Dominum, laudate eum.	325
22	Dominus regit me, et nihil mihi deerit.	274
23	Domini est terra, et plenitudo ejus.	129
24, i	Ad te, Domine, levavi animam meam.	177
24, ii	Dulcis et rectus Dominus.	178
24, iii	Oculi mei semper ad Dominum.	178
25	Judica me, Domine, quoniam ego.	225
26, i	Dominus illuminatio mea, et salus mea.	135
26, ii	Exaudi, Domine, vocem meam.	135
27	Ad te, Domine, clamabo, Deus meus.	136
28	Afferte Domino, filii Dei.	122
29	Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.	118
30, i	In te, Domine, speravi... Inclina.	139
30, ii	Miserere mei, Domine, quoniam tribulor.	139
30, iii	Quam magna multitudo dulcedinis tuæ.	140
31	Beati quorum remissæ sunt iniquitates.	142
32, i	Exsultate, justi, in Domino.	143
32, ii	Beata gens, cujus est Dominus, Deus ejus.	144
33, i	Benedicam Dominum in omni tempore.	248
33, ii	Venite, filii, audite me.	249
34, i	Judica, Domine, nocentes me.	158
34, ii	Surgentes testes iniqui.	159
34, iii	Confitebor tibi in ecclesia magna.	159
35	Dixit injustus ut delinquat in semetipso.	265
36, i	Noli æmulari in malignantibus.	160
36, ii	Melius est modicum justo.	161
36, iii	Os justi meditabitur sapientiam.	162
37, i	Domine, ne in furore tuo... Quoniam.	163
37, ii	Amici mei, et proximi mei.	164
38	Dixi : Custodiam vias meas.	165
39, i	Exspectans exspectavi Dominum.	183
39, ii	Annuntiavi justitiam tuam.	184
39, iii	Confundantur et revereantur simul.	184
40	Beatus qui intelligit super egenum.	187
41, i	Quemadmodum desiderat cervus.	188
41, ii	Ad meipsum anima mea conturbata est.	188
42	Judica me, Deus, et discerne causam.	168
43, i	Deus, auribus nostris audivimus.	191
43, ii	Nunc autem repulisti et confudisti nos.	191
43, iii	Si oblitus sumus nomen Dei nostri.	192
44, i	Eructavit cor meum verbum bonum.	204
44, ii	Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam.	205
45	Deus noster refugium, et virtus.	206
46	Omnes Gentes, plaudite manibus.	120
47	Magnus Dominus, et laudabilis nimis.	207
48, i	Audite hæc, omnes Gentes.	207
48, ii	Hæc via illorum scandalum ipsis.	208
49, i*	Deus deorum, Dominus locutus est.	209
49, ii	Peccatori autem dixit Deus.	210
49, i**	Deus deorum, Dominus locutus est.	213
49, ii	Audi, populus meus, et loquar.	213
49, iii	Peccatori autem dixit Deus.	214

Psalmus		Pag.
50	Miserere mei, Deus, * secundum magnam. . .	70
51	Quid gloriaris in malitia.	226
52	Dixit insipiens in corde suo... Deus.	226
53	Deus, in nomine tuo salvum me fac.	79, 231
54, i	Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despe- xeris.	232
54, ii	Ego autem ad Deum clamavi.	233
55	Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit. . .	235
56	Miserere mei, Deus, miserere mei.	236
57	Si vere utique justitiam loquimini.	237
58, i	Eripe me de inimicis meis, Deus meus. . . .	239
58, ii	Deus ostendet mihi.	240
59	Deus, repulisti nos, et destruxisti nos. . . .	241
60	Exaudi, Deus, deprecationem meam.	249
61	Nonne Deo subjecta erit anima mea.	254
62	Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo. 65,	73
63	Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor.	366
64	Te decet hymnus, Deus, in Sion.	216
65, i	Jubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite. .	255
65, ii	Introibo in domum tuam in holocaustis. . .	256
66	Deus misereatur nostri, et benedicat nobis. .	169
67, i	Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus. .	257
67, ii	Dominus dabit verbum evangelizantibus. . .	257
67, iii	Viderunt ingressus tuos, Deus.	258
68, i	Salvum me fac, Deus: * quoniam intraverunt.	259
68, ii	In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me. .	260
68, iii	Ego sum pauper et dolens.	261
69	Deus, in adjutorium meum intende.	293
70, i	In te, Domine, speravi... et eripe me.	297
70, ii	Confundantur, et deficiant detrahentes. . . .	297
71, i	Deus, judicium tuum regi da.	275
71, ii	Coram illo procident Æthiopes.	275
72, i	Quam bonus Israël Deus.	280
72, ii	Ideo convertetur populus meus hic.	281
72, iii	Verumtamen propter dolos posuisti eis. . . .	281
73, i	Ut quid, Deus, repulisti in finem.	284
73, ii	Usquequo, Deus, improperebit inimicus. . .	284
73, iii	Memor esto hujus, inimicus improperevit. . .	285
74	Confitebimur tibi, Deus.	287
75, i	Notus in Judæa Deus.	288
75, ii	Tu terribilis es, et quis resistet tibi.	288
76, i	Voce mea... voce mea ad Deum, et intendit.	347
76, ii	Deus, in sancto via tua.	348
77, i	Attendite, popule meus, legem meam.	302
77, ii	Filii Ephrem intendentes et mittentes arcum.	303
77, iii	Et apposuerunt adhuc peccare ei.	303
77, iv	In omnibus his peccaverunt adhuc.	305
77, v	Non sunt recordati manus ejus.	305
77, vi	Audivit Deus, et sprexit.	306
78	Deus, venerunt Gentes.	308
79, i	Qui regis Israël, intende.	330
79, ii	Vineam de Ægypto transtulisti.	330
80	Exsultate Deo, adjutori nostro.	309

Psalmus		Pag.
81	Deus stetit in synagoga deorum.	331
82	Deus, quis similis erit tibi.	310
83, i	Quam dilecta tabernacula tua.	333
83, ii	Domine, Deus virtutum.	334
84	Benedixisti, Domine, terram tuam.	314
85	Inclina, Domine, aurem tuam.	348
86	Fundamenta ejus in montibus sanctis.	334
87	Domine, Deus salutis meæ.	398
88, i	Misericordias Domini.	336
88, ii	Tunc locutus es in visione.	337
88, iii	Tu vero repulisti, et despexisti.	338
89	Domine, refugium factus es nobis.	264
90	Qui habitat in adjutorio Altissimi.	103
91	Bonum est confiteri Domino.	365
92	Dominus regnavit, decorem indutus est.	65, 79
93, i	Deus ultionum Dominus.	376
93, ii	Beatus homo, quem tu erudieris, Domine.	376
94	Venite, exsulemus Domino.	3
95	Cantate Domino canticum novum : * cantate Domino.	167
96	Dominus regnavit, exsultet terra.	215
97	Cantate Domino canticum novum : * quia mi- rabilia.	263
98	Dominus regnavit, irascantur populi.	312
99	Jubilate Deo, omnis terra : * servite Domino.	76
100	Misericordiam, et judicium.	217
101, i	Domine, exaudi orationem meam : * et clamor meus.	382
101, ii	Tu exsurgens misereberis Sion.	383
101, iii	Respondit ei in via virtutis suæ.	383
102, i	Benedic, anima mea, Domino : * et omnia.	399
102, ii	Quomodo miseretur pater filiorum.	399
103, i	Benedic, anima mea, Domino : * Domine, Deus meus.	385
103, ii	Rigans montes de superioribus suis.	386
103, iii	Quam magnificata sunt opera tua, Domine.	387
104, i	Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.	354
104, ii	Et vocavit famem super terram.	355
104, iii	Misit tenebras, et obscuravit.	356
105, i	Confitemini Domino... Quis loquetur.	357
105, ii	Et irritaverunt Moysen in castris.	358
105, iii	Et irritaverunt eum ad Aquas.	359
106, i	Confitemini Domino... Dicant qui redempti.	360
106, ii	Confiteantur Domino... Quia contrivit.	361
106, iii	Confiteantur Domino... Et exaltent.	362
107	Paratum cor meum, Deus.	377
108, i	Deus, laudem meam ne tacueris.	389
108, ii	In memoriam redeat iniquitas.	390
108, iii	Libera me quia egenus.	390
109	Dixit Dominus Domino meo.	93
110	Confitebor tibi, Domine,... in consilio.	94
111	Beatus vir, qui timet Dominum.	95
112	Laudate, pueri, Dominum.	95

Psalmus		Pag.
113	In exitu Israël de Ægypto.	96
114	Dilexi, quoniam exaudiet Dominus.	146
115	Credidi, propter quod locutus sum 100,	147
116	Laudate Dominum, omnes Gentes. 100,	126
117	Confitemini Domino... Dicat nunc Israël. 71,	77
118, i	Beati immaculati in via.	80
118, ii	Retribue servo tuo, vivifica me.	81
118, iii	Legem pone mihi, Domine.	84
118, iv	Memor esto verbi tui servo tuo.	85
118, v	Bonitatem fecisti cum servo tuo, Domine.	86
118, vi	Defecit in salutare tuum anima mea.	88
118, vii	Quomodo dilexi legem tuam, Domine	88
118, viii	Iniquos odio habui.	89
118, ix	Mirabilia testimonia tua.	91
118, x	Clamavi in toto corde meo.	91
118, xi	Principes persecuti sunt me gratis.	92
119	Ad Dominum cum tribularer clamavi.	147
120	Levavi oculos meos in montes.	148
121	Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi.	148
122	Ad te levavi oculos meos.	194
123	Nisi quia Dominus erat in nobis.	194
124	Qui confidunt in Domino.	194
125	In convertendo Dominus captivitatem Sion.	195
126	Nisi Dominus ædificaverit domum.	195
127	Beati omnes, qui timent Dominum.	243
128	Sæpe expugnaverunt me a juventute mea.	243
129	De profundis clamavi ad te, Domine.	244
130	Domine, non est exaltatum cor meum.	244
131	Memento, Domine, David. 101,	244
132	Ecce quam bonum, et quam jucundum.	290
133	Ecce nunc benedicite Dominum.	104
134	Laudate nomen Domini.	170
135, i	Confitemini Domino... Confitemini.	290
135, ii	Qui percussit Ægyptum.	291
136	Super flumina Babylonis.	292
137	Confitebor tibi, Domine,... quoniam audisti.	293
138, i	Domine, probasti me, et cognovisti me.	341
138, ii	Confitebor tibi quia terribiliter.	342
139	Eripe me, Domine, ab hominè malo.	342
140	Domine, clamavi ad te, exaudi me.	343
141	Voce mea,... voce mea ad Dominum.	344
142	Domine, exaudi orationem meam: auribus.	313
143, i	Benedictus Dominus, Deus meus.	392
143, ii	Deus, canticum novum cantabo tibi.	393
144, i	Exaltabo te, Deus meus, rex.	393
144, ii	Miserator et misericors Dominus.	394
144, iii	Fidelis Dominus in omnibus verbis suis.	394
145	Lauda, anima mea, Dominum.	218
146	Laudate Dominum quoniam bonus.	266
147	Lauda, Jerusalem, Dominum. 102,	316
148	Laudate Dominum de cælis. 67,	74
149	Cantate Domino canticum novum: * laus ejus.	364
150	Laudate Dominum in sanctis ejus.	367

II

INDEX PSALMORUM ALPHABETICUS

Psalmus		Pag.
119	Ad Dominum cum tribularer clamavi.	147
41, ii	Ad meipsum anima mea conturbata est.	188
27	Ad te, Domine, clamabo, Deus meus.	136
24, i	Ad te, Domine, levavi animam meam.	177
122	Ad te levavi oculos meos.	194
28	Afferte Domino, filii Dei.	122
37, ii	Amici mei, et proximi mei.	164
39, ii	Annuntiavi justitiam tuam.	184
77, i	Attendite, popule meus, legem meam.	302
44, ii	Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam	205
49, ii	Audi, populus meus, et loquar.	213
48, i	Audite hæc, omnes Gentes.	207
77, vi	Audivit Deus, et sprevit.	306
32, ii	Beata gens, cujus est Dominus.	144
118, i	Beati immaculati in via	80
127	Beati omnes, qui timent Dominum.	243
31	Beati quorum remissæ sunt iniquitates.	142
93, ii	Beatus homo, quem tu erudieris, Domine.	376
40	Beatus qui intelligit super egenum.	187
1	Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum.	57
111	Beatus vir, qui timet Dominum.	95
33, i	Benedicam Dominum in omni tempore.	248
103, i	Benedic, anima mea, Domino : * Domine.	385
102, i	Benedic, anima mea, Domino : * et omnia.	399
143, i	Benedictus Dominus, Deus meus.	392
84	Benedixisti, Domine, terram tuam.	314
118, v	Bonitatem fecisti cum servo tuo, Domine.	86
91	Bonum est confiteri Domino.	365
18, i	Cæli enarrant gloriam Dei.	129
95	Cantate Domino canticum novum : * cantate.	167
149	Cantate Domino canticum novum : * laus ejus.	364
97	Cantate Domino canticum novum : * quia.	263
21, ii	Circumdederunt me vituli multi.	324
118, x	Clamavi in toto corde meo.	91
106, iii	Confiteantur Domino... Et exultent.	362
106, ii	Confiteantur Domino... Quia contrivit.	361
74	Confitebimur tibi, Deus	287
110	Confitebor tibi, Domine, in consilio.	94
9, i	Confitebor tibi, Domine, narrabo.	60
137	Confitebor tibi, Domine, quoniam audisti.	293
34, iii	Confitebor tibi in ecclesia magna.	159
138, ii	Confitebor tibi quia terribiliter.	342
104, i	Confitemini Domino, et invocate.	354
135, i	Confitemini Domino... Confitemini.	290
106, i	Confitemini Domino... Dicant.	360
117	Confitemini Domino... Dicat nunc. 71,	77
105, i	Confitemini Domino... Quis loquetur.	357
70, ii	Confundantur, et deficiant.	297

350* II-Index Psalmorum alphabeticus

Psalmus		Pag.
39. 11	Confundantur et revereantur simul.	184
13	Conserva me, Domine.	199
74. 11	Coram illo procedit Æthiopes.	275
115	Credidi, propter quod locutus sum. 100.	147
4	Cum invocarem exaudivit me Deus.	103
118. vi	Defecit in salutare tuum anima mea.	88
129	De profundis clamavi ad te, Domine.	244
43. i	Deus, auribus nostris audivimus.	191
143. 11	Deus, canticum novum cantabo tibi.	393
49. 1*	Deus deorum, Dominus locutus est.	213
12. 7*	Deus deorum, Dominus locutus est.	209
52	Deus, Deus meus. * ad te de luce vigilo. 65.	73
21. i	Deus, Deus meus, respice in me.	323
54	Deus, in adiutorium meum intende.	296
55	Deus, in nomine tuo salvum me fac. 79.	231
76. 11	Deus, in sancto via tua.	348
71. i	Deus, iudicium tuum regi da.	275
108. i	Deus, laudem meam ne tacueris.	389
66	Deus misereatur nostri.	169
45	Deus noster refugium, et virtus.	206
58. 11	Deus ostendet mihi super inimicos meos.	240
81	Deus, quis similis erit tibi.	310
39	Deus, repulisti nos, et destruxisti nos.	241
81	Deus stetit in synagoga deorum.	351
45. i	Deus, ultionum Dominus.	376
78	Deus, venerunt Gentes.	308
114	Dilexi, quoniam exaudiet Dominus.	146
17. i	Diligam te, Domine, fortitudo mea.	112
109	Dixi: Custodiam vias meas.	163
109	Dixit Dominus Domino meo.	93
35	Dixit iniustus ut delinquat in semetipso.	265
32	Dixit insipiens... Deus de cælo.	226
15	Dixit insipiens... Dominus de cælo.	110
140	Domine, clamavi ad te, exaudi me.	343
7. i	Domine, Deus meus, in te speravi.	152
87	Domine, Deus salutis meæ.	398
88. 11	Domine, Deus virtutum, exaudi.	334
8	Domine, Dominus noster.	60
142	Domine, exaudi orationem meam: auribus.	313
101. i	Domine, exaudi orationem meam: * et clamor.	382
20	Domine, in virtute tua letabitur rex.	117
6	Domine, ne in futuro tuo... Miserere mei.	152
37. i	Domine, ne in futuro tuo... Quoniam sagittæ.	163
130	Domine, non est exaltatum cor meum.	244
138. i	Domine, probasti me, et cognovisti me.	341
5	Domine, quid multiplicati sunt.	59
14	Domine, quis habitabit.	110
84	Domine, refugium factus es nobis.	264
23	Domini est terra, et plenitudo ejus.	129
57. 11	Dominus dabit verbum evangelizantibus.	257
26. i	Dominus illuminatio mea.	135
12	Dominus regit me, et nihil mihi deerit.	274
92	Dominus regnavit, decorem indutus est. 65.	79

Psalmus		Pag.
96	Dominus regnavit, exsultet terra.	215
98	Dominus regnavit, irascantur populi.	312
24, ii	Dulcis et rectus Dominus.	178
133	Ecce nunc benedicite Dominum.	104
132	Ecce quam bonum, et quam jucundum.	290
54, ii	Ego autem ad Deum clamavi.	233
68, iii	Ego sum pauper et dolens.	261
58, i	Eripe me de inimicis meis, Deus meus.	239
139	Eripe me, Domine, ab homine malo.	239
44, i	Eructavit cor meum verbum bonum.	204
77, iii	Et apposuerunt adhuc peccare ei.	303
17, iii	Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ.	115
105, iii	Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis.	359
105, ii	Et irritaverunt Moysen in castris.	358
104, ii	Et vocavit famem super terram.	355
144, i	Exaltabo te, Deus meus, rex.	393
29	Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.	118
19	Exaudiat te Dominus in die tribulationis.	116
60	Exaudi, Deus, deprecationem meam.	249
63	Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor.	366
54, i	Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despereris.	232
16	Exaudi, Domine, justitiam meam.	111
26, ii	Exaudi, Domine, vocem meam.	135
39, i	Expectans expectavi Dominum.	183
80	Exsultate Deo, adjutori nostro.	309
32, i	Exsultate, justi, in Domino.	143
67, i	Exsurgat Deus, et dissipentur.	257
9, iv	Exsurge, Domine Deus.	63
144, iii	Fidelis Dominus in omnibus verbis suis.	394
77, ii	Filii Ephrem intendentes.	303
86	Fundamenta ejus in montibus sanctis.	334
48, ii	Hæc via illorum scandalum ipsis.	208
72, ii	Ideo convertetur populus meus hic.	281
85	Inclina, Domine, aurem tuam.	348
125	In convertendo Dominus captivitatem Sion.	195
10	In Domino confido.	63
113	In exitu Israël de Ægypto.	96
118, viii	Iniquos odio habui.	89
108, ii	In memoriam redeat iniquitas.	390
68, ii	In multitudine misericordiæ tuæ.	260
77, iv	In omnibus his peccaverunt adhuc.	305
30, i	In te, Domine, speravi, ... Inclina.	139
70, i	In te, Domine, speravi, ... et eripe me.	297
65, ii	Introibo in domum tuam.	256
65, i	Jubilate Deo, omnis terra, psalmum.	255
99	Jubilate Deo, omnis terra : * servite.	79
34, i	Judica, Domine, nocentes me.	158
42	Judica me, Deus, et discerne.	168
25	Judica me, Domine, quoniam ego.	225
7, ii	Justum adjutorium meum a Domino.	153
121	Lætatus sum in his.	148

Psalmus		Pag.
145	Lauda, anima mea, Dominum.	218
147	Lauda, Jerusalem, Dominum.	102, 272
148	Laudate Dominum de cælis.	67, 74
150	Laudate Dominum in sanctis ejus.	367
116	Laudate Dominum, omnes Gentes.	100, 126
146	Laudate Dominum quoniam bonus.	266
134	Laudate nomen Domini.	170
112	Laudate, pueri, Dominum.	95
118, iii	Legem pone mihi, Domine.	84
120	Levavi oculos meos in montes.	148
18, ii	Lex Domini immaculata.	130
108, iii	Libera me quia egenus.	390
47	Magnus Dominus, et laudabilis nimis.	207
36, ii	Melius est modicum justo.	161
131	Memento, Domine, David.	101, 244
73, iii	Memor esto hujus, inimicus.	285
118, iv	Memor esto verbi tui.	85
118, ix	Mirabilia testimonia tua.	91
144, ii	Miserator et misericors Dominus.	394
56	Miserere mei, Deus, miserere mei.	236
55	Miserere mei, Deus, quoniam.	235
50	Miserere mei, Deus, * secundum magnam.	70
30, ii	Miserere mei, Domine, quoniam tribulor.	139
100	Misericordiam, et judicium.	217
88, i	Misericordias Domini.	336
17, ii	Misit de summo, et accepit me.	114
104, iii	Misit tenebras, et obscuravit.	356
126	Nisi Dominus ædificaverit domum.	195
123	Nisi quia Dominus erat in nobis.	194
36, i	Noli æmulari in malignantibus.	160
61	Nonne Deo subjecta erit anima mea.	254
77, v	Non sunt recordati manus ejus.	305
75, i	Notus in Judæa Deus.	288
43, ii	Nunc autem repulisti et confudisti nos.	191
24, iii	Oculi mei semper ad Dominum.	178
46	Omnes Gentes, plaudite manibus.	120
36, iii	Os justi meditabitur sapientiam.	162
107	Paratum cor meum, Deus.	377
49, ii	Peccatori autem dixit Deus.	210
49, iii	Peccatori autem dixit Deus.	214
118, xi	Principes persecuti sunt me gratis.	92
9, ii	Psallite Domino, qui habitat in Sion.	61
72, i	Quam bonus Israël.	280
83, i	Quam dilecta tabernacula tua.	333
30, iii	Quam magna multitudo dulcedinis tuæ.	140
103, iii	Quam magnificata sunt.	387
2	Quare fremuerunt Gentes.	58
41, i	Quemadmodum desiderat cervus.	188
124	Qui confidunt in Domino.	194
51	Quid gloriaris in malitia.	226
90	Qui habitat in adjutorio Altissimi.	103
135, ii	Qui percussit Ægyptum.	291
79, i	Qui regis Israël, intende.	330

Psalmus.

Pag.

21, iii	Qui timetis Dominum, laudate eum.	325
118, vii	Quomodo dilexi legem tuam, Domine.	88
102, ii	Quomodo miseretur pater.	399
101, iii	Respondit ei in via virtutis suæ.	383
118, ii	Retribue servo tuo, vivifica me.	81
103, ii	Rigans montes de superioribus suis.	386
128	Sæpe expugnaverunt me.	243
68, i	Salvum me fac, Deus : * quoniam intraverunt.	259
11	Salvum me fac, Domine, quoniam defecit.	199
43, iii	Si oblitus sumus nomen Dei nostri.	192
57	Si vere utique justitiam loquimini.	237
136	Super flumina Babylonis.	292
34, ii	Surgentes testes iniqui.	159
64	Te decet hymnus, Deus, in Sion.	216
101, ii	Tu exsurgens misereberis Sion.	383
88, ii	Tunc locutus es in visione.	337
75, ii	Tu terribilis es, et quis resistet tibi.	288
88, iii	Tu vero repulisti et despexisti.	338
73, ii	Usquequo, Deus, improperebit inimicus.	284
12	Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem.	199
73, i	Ut quid, Deus, repulisti in finem.	284
9, iii	Ut quid, Domine, recessisti longe.	62
94	Venite, exsultemus Domino.	3
33, ii	Venite, filii, audite me.	249
5	Verba mea auribus percipe, Domine.	121
72, iii	Verumtamen propter dolos posuisti eis.	281
67, iii	Viderunt ingressus tuos, Deus.	258
79, ii	Vineam de Ægypto transtulisti.	330
76, i	Voce mea... voce mea ad Deum, et intendit.	347
141	Voce mea... voce mea ad Dominum.	344

III

INDEX CANTICORUM

Audite, cæli, quæ loquor. — <i>Canticum II Moysis</i>	370
Audite verbum Domini, Gentes. — <i>Canticum Jeremiæ</i>	266
Benedicite, omnia opera Domini, Domino. — <i>Canticum I trium Puerorum</i>	66
Benedictus Dominus, Deus Israël. — <i>Canticum Zachariæ</i>	16
Benedictus es, Domine, Deus Israël patris nostri. — <i>Canticum David</i>	122
Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum. — <i>Canticum II trium Puerorum</i>	73
Cantemus Domino : gloriose enim magnificatus est. — <i>Canticum I Moysis</i>	270
Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi. — <i>Canticum I Isaia</i>	126

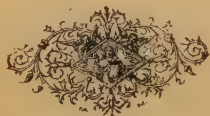
	Pag.
Domine, audiivi auditionem tuam. — <i>Canticum Habacuc.</i>	319
Ego dixi: In dimidio dierum meorum. — <i>Canticum Ezechiae</i>	173
Exsultavit cor meum in Domino. — <i>Canticum Annæ.</i>	221
Hymnum cantemus Domino. — <i>Canticum Judith.</i>	217
Magnificat. — <i>Canticum beatæ Mariæ Virginis.</i>	41
Magnus es, Domine, in æternum. — <i>Canticum Tobiae.</i>	169
Miserere nostri, Deus omnium, et respice nos. — <i>Canticum Ecclesiastici.</i>	366
Nunc dimittis servum tuum, Domine. — <i>Canticum Simeonis.</i>	48
Vere tu es Deus absconditus. — <i>Canticum II Isaiæ.</i>	315

IV

INDEX HYMNORUM

Ad regias Agni dapes.	41
Æterna Christi munera.	5*
Æterne Rex altissime.	703
Alto ex Olympi vertice.	204*
Athleta Christi nobilis.	1074
Audi, benigne Conditor.	39
Aurora cælum purpurat.	15
Aurora soli.	813
Ave, maris stella.	233*
Beata nobis gaudia.	778
Beate pastor Petre.	829
Bella dum late.	816
Cælestis urbs Jerusalem.	190*
Cælitum, Joseph, decus.	866
Christe, sanctorum decus.	1051
Christo profusum.	63*
Deus, tuorum militum.	39*
Dum, nocte pulsa, lucifer.	1076
Ex more docti.	4
Exsultet orbis gaudiis.	4*
Fortem virili pectore.	177*
Hujus oratu, Deus alme.	178*
Invicte Martyr.	53*
Ite Confessor Domini.	99*
Iste, quem læti colimus.	872
Jam Christus astra.	770
Jam lucis orto sidere.	21
Jesu, corona celsior.	137*
Jesu, corona Virginum.	152*
Jesu, Redemptor omnium.	113*

Lustra sex.	14
Martyr Dei Venantius.	1073
Matris sub almæ.	821
Memento, rerum Conditor.	255*
Nullis te genitor.	933
Nunc, Sancte, nobis.	30
O gloriosa virginum.	247*
O sol salutis, intimis.	10
Omnis expertem.	814
Pange, lingua... Lauream.	5
Paschale mundo.	37*
Placare, Christe, servulis.	878-j
Quem terra, pontus.	234*
Quodcumque in orbe.	829
Rector potens.	33
Regali solio fortis.	929
Rerum, Deus, tenax.	36
Rex gloriose Martyrum.	77*
Rex sempiternæ cælitum.	6
Salutis humanæ Sator.	702
Sancta Mater.	898
Sanctorum meritis.	62*
Sic patres vitam.	820
Stabat Mater dolorosa.	897
Te Deum laudamus.	11
Te dicimus præconio.	806
Te, Joseph, celebrent.	865
Te lucis ante terminum.	47
Te, splendor et virtus.	1037
Tristes erant Apostoli.	34*
Veni, Creator Spiritus.	769
Vexilla Regis prodeunt.	40
Virginis Proles... Hæc.	153*
Virginis Proles... Hujus.	154*
Virgo virginum.	911

INDEX ALPHABETICUS

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

HUIUS PARTIS VERNÆ BREVIARII

	Pag.
Alexandri, Eventii, Theoduli Mm. et Juvenalis Ep. et Conf. Com. (3 <i>Maji</i>)	1020
Angelæ Mericiæ Virg. (31 <i>Maji</i>)	1102
Aniceti Papæ et Mart. (17 <i>Apr.</i>)	941
Annuntiatio B. Mariæ Virg. (25 <i>Mart.</i>)	879
Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. (21 <i>Apr.</i>)	942
Antonii de Padua Conf. (13 <i>Junii</i>)	1126
Antonini Ep. et Conf. (10 <i>Maji</i>)	1056
Apolloniæ Virg. et Mart. Com. (9 <i>Febr.</i>)	800
Apparitio B. Mariæ Virg. Immac. (11 <i>Febr.</i>)	805
Apparitio S. Michaëlis Archang. (8 <i>Maji</i>)	1036
Ascensio Domini	702
Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. (2 <i>Maji</i>)	1008
Augustini Ep. et Conf. (28 <i>Maji</i>)	1095
Barnabæ Ap. (11 <i>Junii</i>)	1120
Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm. Com. (12 <i>Junii</i>)	1125
Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct. (14 <i>Junii</i>)	1126
Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. (27 <i>Maji</i>)	1089
Benedicti Abbatis (21 <i>Mart.</i>)	875
Bernardini Senensis Conf. (20 <i>Maji</i>)	1080
Bonifatii Ep. et Mart. (5 <i>Junii</i>)	1109
Bonifatii Mart. (14 <i>Maji</i>)	1062
Casimiri Conf. (4 <i>Mart.</i>)	837
Catharinæ Senensis Virg. (30 <i>Apr.</i>)	961
Cathedra S. Petri Antiochiæ (22 <i>Febr.</i>)	823
Cleti et Marcellini Pp. et Mm. (26 <i>Apr.</i>)	952
Cyrelli Alexandrini Ep., Conf. et Eccl. Doct. (9 <i>Febr.</i>)	799
Cyrelli Ep. Hierosolym. Conf. et Eccl. Doct. (18 <i>Mart.</i>)	860
Eleutherii Papæ et Mart. Com. (26 <i>Maji</i>)	1086
Ephræm Syri, Diac., Conf. et Eccl. Doct. (18 <i>Junii</i>)	1127
Faustini et Jovitæ Mm. (15 <i>Febr.</i>)	822
Felicitatis et Perpetuæ Mm. (6 <i>Mart.</i>)	839
Felices I Papæ et Mart. (30 <i>Maji</i>)	1101
Fidelis a Sigmaringa Mart. (24 <i>Apr.</i>)	947
Franciscæ Viduæ Romanæ (9 <i>Mart.</i>)	849

Francisci Caracciolo Conf. (4 <i>Junii</i>)..	1106
Francisci de Paula Conf. (2 <i>Apr.</i>)..	914
Gabrielis Archangeli (24 <i>Martii</i>)..	878- <i>a</i>
Georgii Mart. (23 <i>Apr.</i>)..	946
Gervasii et Protasii Mm. Com. (19 <i>Junii</i>)..	1128
Gordiani et Epimachi Mm. Com. (10 <i>Maji</i>)..	1051
Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct. (12 <i>Mart.</i>)..	854
Gregorii VII Papæ et Conf. (25 <i>Maji</i>)..	1082
Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct. (9 <i>Maji</i>)..	1054
Hermenegildi Mart. (13 <i>Apr.</i>)..	929
Inventio S. Crucis (3 <i>Maji</i>)..	1012
Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct. (4 <i>Apr.</i>)..	916
Jacobi et Philippi App. (1 <i>Maji</i>)..	1000
Joannis Apostoli ante Portam Latinam (6 <i>Maji</i>)..	1030
Joannis I Papæ et Mart. Com. (27 <i>Maji</i>)..	1090
Joannis a Capistrano Conf. (28 <i>Mart.</i>)..	892
Joannis a S. Facundo Conf. (12 <i>Junii</i>)..	1125
Joannis Baptistæ de la Salle Conf. (15 <i>Maji</i>)..	1064
Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. (27 <i>Mart.</i>)..	887
Joannis de Deo Conf. (8 <i>Mart.</i>)..	844
Joannis de Matha Conf. (8 <i>Febr.</i>)..	799
Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. (19 <i>Mart.</i>)..	865
Julianæ de Falconeriis Virg. (19 <i>Junii</i>)..	1128
Justini Mart. (14 <i>Apr.</i>)..	933
Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct. (11 <i>Apr.</i>)..	923
Lucii I Papæ et Mart. Com. (4 <i>Mart.</i>)..	831
Marcellini, Petri atque Erasmi Mm. (2 <i>Junii</i>)..	1105
Marci Ev. (25 <i>Apr.</i>)..	950
Marci et Marcelliani Mm. (18 <i>Junii</i>)..	1127
Margaritæ Reginæ, Viduæ (10 <i>Junii</i>)..	1117
Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. (29 <i>Maji</i>)..	1099
Matthiæ Ap. et Ev. (24 <i>vel</i> 25 <i>Febr.</i>)..	834
Michaëlis Archangeli Apparit. (8 <i>Maji</i>)..	1036
Monicæ Viduæ (4 <i>Maji</i>)..	1024
Nerei, Achillei, Domitillæ Virg., atque Pancratii Mm. (12 <i>Maji</i>)..	1059
Norberti Ep. et Conf. (6 <i>Junii</i>)..	1114
Paschalis Baylon Conf. (17 <i>Maji</i>)..	1070
Patricii Ep. et Conf. (17 <i>Mart.</i>)..	858
Pauli a Cruce Conf. (28 <i>Apr.</i>)..	954
Pentecostes..	764
Perpetuæ et Felicitatis Mm. (6 <i>Mart.</i>)..	839
Petri Mart. (29 <i>Apr.</i>)..	959
Petri Cælestini Papæ et Conf. (19 <i>Maji</i>)..	1077
Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct. (23 <i>Febr.</i>)..	830
Petronillæ Virg. Com. (31 <i>Maji</i>)..	1102
Philippi et Jacobi App. (1 <i>Maji</i>)..	1000
Philippi Nerii Conf. (26 <i>Maji</i>)..	1086
Pii V Papæ et Conf. (5 <i>Maji</i>)..	1028
Primi et Feliciani Mm. (9 <i>Junii</i>)..	1116
Pudentianæ Virg. Com. (19 <i>Maji</i>)..	1077

Quadraginta Martyrum (10 Mart.)	852
Resurrectio Domini	593
Romualdi Abb. (7 Febr.)	799
Scholasticæ Virg. (10 Febr.)	803
Septem Dolorum B. Mariæ Virg. (<i>Fer. VI post Dom. Passionis</i>)	896
Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. Mariæ Virg. Cc. (12 Febr.)	815
Simeonis Ep. et Mart. (18 Febr.)	823
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. (<i>Fer. IV infra Hebd. II post Oct. Paschæ</i>)	965
Soteris et Caji Pp. et Mm. (22 Apr.)	944
Stanislai Ep. et Mart. (7 Maji)	1034
Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. (7 Mart.)	841
Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm. Com. (14 Apr.)	933
Ubaldi Ep. et Conf. (16 Maji)	1068
Urbani I Papæ et Mart. Com. (25 Maji)	1082
Valentini Presb. et Mart. (14 Febr.)	822
Venantii Mart. (18 Maji)	1073
Vincentii Ferrerii Conf. (5 Apr.)	921
Vitalis Mart. Com. (28 Apr.)	948
Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm. (15 Junii)	1127

VI

INDEX COMMUNIS SANCTORUM ET PARTIUM SUBSEQUENTIUM

Commune Apostolorum extra Temp. Pasch.	2*
Commune Evangelistarum extra Temp. Pasch.	28*
Commune App. et Evv. Temp. Pasch.	34*
Commune unius Martyris extra Temp. Pasch.	39*
Commune plurimorum Martyrum extra Temp. Pasch.	62*
Commune unius aut plurimorum Mm. Temp. Pasch.	85*
Commune Confessoris Pontificis	99*
Commune Doctorum	121*
Commune Confessoris non Pontificis	130*
Commune Abbatum	146*
Commune Virginum	152*
Commune non Virginum	177*
Commune Dedicationis Ecclesiæ	189*
Commune Festorum B. Mariæ Virg.	230*
Officium sanctæ Mariæ in Sabbato	249*
Officium parvum B. Mariæ Virg.	254*
Officium Defunctorum	266*
Psalmi Graduales	294*
Septem Psalmi Pœnitentiales	296*
Litaniæ Sanctorum	296*

	Pag.
Ordo Commendationis animæ.	302*
Formula ad impertiendam Indulgentiam plenariam in articulo mortis.	309*
Benedictio mensæ.	311*
Itinerarium.	315*

VII

INDEX GENERALIS

Summa Bullarum Summorum Pontificum.	i
De Anno et ejus partibus	iii
Tabulæ Paschales.	v
Kalendarium.	x
Duæ Tabellæ ex Rubr. gen. excerptæ	xxii
Ordinarium divini Officii.	1-39

PSALTERIUM BREVIARII ROMANI

Dominica.	54
Feria II.	107
Feria III.	156
Feria IV.	202
Feria V.	252
Feria VI.	300
Sabbato.	352

PROPRIUM DE TEMPORE

Dominica I in Quadragesima.	402
Dominica de Passione.	491
Dominica in Palmis.	514
Dominica Resurrectionis.	593
In Ascensione Domini.	702
Dominica Pentecostes.	769

PROPRIUM SANCTORUM

Festa Februarii.	799
Festa Martii.	837
Festa Aprilis.	914
Festa Maji.	1000
Festa Junii.	1105

Commune Sanctorum et partes subsequentes. 1*-317*

VIII

PRECES ET BENEDICTIONES

	Pag.
Præparatio ad Missam	318*
Oratio S. Ambrosii 322*. — Alia Oratio 327*. — S. Thomæ 328*. — O Mater pietatis 329*. — O felicem virum 330*. — Angeli, Archangeli 330*. — O sancte <i>N.</i> 330*. — Declaratio intentionis 331*.	
Gratiarum actio	331*
Oratio S. Thomæ 333*. — S. Bonaventuræ 334*. — Adoro te 335*. — Anima Christi 336*. — Suscipe 336*. — En ego 337*. — Obsecro te 337*. — O Maria 338*. — Virginum custos 338*. — Sancte <i>N.</i> , in cujus 338*.	
Formulæ Benedictionum ex Rituali romano excerptæ .	339*
Benedictio loci vel domus 339*. — Benedictio ad omnia 339*. — Formula Benedictionis pro Tertiariis sæcularibus 340*. — Formula brevior imponendi Scapulare B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo 341*. — Ritus imponendi Scapulare cæruleum B. Mariæ Virg. immaculatæ 342*.	

Made in France.

DIE 31 MAJI

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
OMNIUM GRATIARUM MEDIATRICIS

Duplex II classis aut majus

*Omnia de Communi
Festorum B. Mariæ
Virg., præter ea quæ
hic habentur propria.*

IN I VESPERIS

Ant. de Laudibus 11

CAPIT. Is. 55, 1

OMNES sitiéntes,
veníte ad
aquas : et qui
non habétis argéntum,
properáte, émite et
comédite : veníte, émi-
te absque argénto, et
absque ulla commuta-
tióne vinum et lac.

*Hymnus Ave, maris
stella.*

¶ Ora pro nobis,
Mediátrix nostra po-
tentíssima, allelúja.
¶ Ut digni efficiámur

promissionibus Chri-
sti, allelúja.

Ad Magnif. Ant.
Ecce Dóminus meus *
ómnia mihi trádedit,
nec quidquam est,
quod non in mea sit
potestáte, vel non tra-
diderit mihi, allelúja.

ORATIO

DÓMINE Jesu Christe,
noster apud Pa-
trem mediátor, qui
beatissimam Vírginem
Matrem tuam, matrem
quoque nostram et
apud te Mediátricem
constitúere dignáus
es : concéde propítius ;
ut quisquis ad te bene-
ficia petitúrus accésse-
rit, cuncta se per eam
impetrásse lætétur :
Qui vivis.

Et, ubi celebratur sub ritu Dupl. II cl., fit Com. tantum S. Angelæ Mericiæ Virg. (Duplex) :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

ŷ. Spécie tua.

ORATIO

DEUS, qui novum per beátam Angelam sacrárum Virginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluisti : da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vivere ; ut, terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. (Per Dñum.)

Ubi vero celebratur sub ritu Dupl. maj., additur Com. S. Petronillæ Virg. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margaritas : invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

ŷ. Diffúsa est.

ORATIO

EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Petronillæ Virginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Sed in Gallia, si celebratur sub ritu Dupl. II cl., in I Vesp. fit Com. S. Joannæ de Arc, ante Com. S. Angelæ ; et ubi celebratur sub ritu Dupl. maj., in II Vesp. S. Joannæ de Arc fit tantum Com. B. M. V. Omnium Gratiarum Mediatricis, deinde S. Angelæ Mericiæ.

AD MATUTINUM

*Invit. Christum Redemptórem, qui bona ómnia nos habére vóluit per Mariám, * Veníte, adorémus, allelúja.*

Ps. Veníte, exsultémus.

HYMNUS

CHRISTUS, humáni generis misértus,

Morte nos ictos mérita,
supérnam

Rursus ad vitam gé-
nuit, suoque
Ságuine tersit.

O pium flumen, sce-
lus omne pur-
gans !

O inexháustum péla-
gus bonórum,
Unde septéno fluit us-
que fonte.

Vita salúsque !

Hos tamen sacros
látices redémp-
tis

Quis ministrábit? Da-
tur hoc Mariæ

Munus, ut divæ mode-
rétur undæ,

Arbitra, cursum.

Cuncta, quæ nobis
mérui Redémp-
tor,

Dona partitur génitrix
María,

Cujus ad votum sua
fundit ultro

Múnera Natus.

Te per ætérnos ve-
nerémur annos,

Trínitás, summo cele-
bránda plausu :

Te fide mentes, reso-
nóque linguæ

Cármine laudent.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Fons hortó-
rum, * púteus aquá-
rum vivéntium, quæ
fluunt impetu de Lí-
bano, allelúja.

ŷ. Sub tuum præsi-
dium omnes confúgi-
mus, allelúja. R̃. San-
cta Dei Génitrix, alle-
lúja.

De libro Ecclesiástici
Cap. 24, 5-11

LECTIO I

GO ex ore Altís-
simi prodivi
primogénita
ante omnem creatú-
ram : ego feci in cælis
ut orirétur lumen in-
deficiens, et sicut né-
bula texi omnem ter-
ram. Ego in altissimis
habitávi, et thronus
meus in colúmna nu-
bis. Gyrum cæli cir-
cuívi sola, et profún-
dum abyssi penetrávi,
in flúctibus maris am-
bulávi, et in omni ter-
ra steti : et in omni
pópulo et in omni
gente primátum hábui :

et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi: et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℞. In Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea: * Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea, allelúja, allelúja.

℣. Sicut cinnamónum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Et radicávi.

LECTIO II *Ibid.* 22-31

EGO quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et san-

ctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupiscitis me, et a generatióibus meis implémini. Spiritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatióes sæculórum. Qui edunt me adhuc esúrient: et qui bibunt me adhuc sitient. Qui audit me non confundétur: et qui operántur in me non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℞. Mecum sunt divitiæ et glória, opes supérbæ et justitia: * Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et gemína mea argénto elécto, allelúja, allelúja. ℣. In viis justitiæ ámbulo, in médio semitárum iudicii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Mélior.

LECTIO III *Ib. 41-46*

EGO quasi trames aquæ imménsæ de flúvio, ego quasi flúvii dióryx, et sicut aquæ-ductus exívi de paradíso. Dixi: Rigábo hortum meum plantatiónum, et inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, et flúvius meus appropinquávit ad mare: quóniam doctrínam quasi antelucánium illúmino ómnibus, et enarrábo illam usque ad longinquum. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, et inspiciam omnes dormiéntes, et illuminábo omnes sperántes in Dómino. Adhuc doctrínam quasi prophetíam effúndam, et relinquam illam quæréntibus sapiéntiam, et non désinam in progénies illórum usque in ævum sanctum.

℞. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et

virtútis: * Transíte ad me, omnes qui concupiscitis me, et a generatióibus meis implémini, allelúja, allelúja. Ÿ. Spiritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Transíte. Glória. Transíte.

In II Nocturno

Ant. Hábit grátiam * et misericórdiam coram Rege super omnes mulieres, allelúja.

Ÿ. Nostras deprecatiónes ne despicias, allelúja. ℞. In necessitatibus nostris, allelúja.

Orátio sancti Ephræm Syri Díaconi ad Deiparam.

LECTIO IV

DÓMINA mea, sanctíssima Dei Génitrix et grátia plena, pélagus inexháustum divínarum secretarúmque largitiónum ac múnierum, bonórum ómnium erogátio, ómnium post Trinitátem

Dómina, post Paráclitum álius consolátor, et post Mediatórem Mediátrix tótius mundi, vide meam fidem meúmque desidérium divinitus datum. Ne despicias indignum, neque meárum actiónum foeditates tuam imménsam misericórdiam interrúmpant, Dei Génitrix, meum desiderabilissimum nomen; nihil enim est firmitus trophæum quam tuum auxilium. Tu enim abstulisti omnes lácrimas a fácie terræ; tu creatúram replésti omni génere beneficii, cæléstibus lætitiám attulisti, teréstria salvásti. Per te resurrectionis nostræ tésseram certissimam tenémus; per te cæléste regnum nos consecutúros esse sperámus; per te omnis glória, honor et sánctitas ab ipso primo Adam et usque ad consummationem sæculi Apóstolis, Prophétis, justis et humi-

libus corde, sola immaculáta, deriváta est, derivátur et derivábitur; atque in te gaudet, grátia plena, omnis creatúra.

℞. Ecce Dóminus meus ómnia mihi trádidit, * Nec quidquam est quod non in mea sit potestáte, vel non tradiderit mihi, allelúja, allelúja. ʒ. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. Nec.

Sermo sancti Germáni
Episcopi Constanti-
nopolitáni

Oratio 9 post medium

LECTIO V

Nos qui divinórum óperum morúmque páuperes sumus, dum per te, o María, nobis exhibitas benignitátis divítias cérnimus, propénse dicámus: Misericórdia Dómini plena est terra. Nos in multitudíne peccatórum a Deo extórres, per te Deum

quæſivimus et invenimus, inventoque salvi facti sumus. Igitur potens ad salutem præstândam auxilium tuum, o Dei Génitrix, ac ejúsmodi, ut nullum álium mediátorem necessárium hábeat ad Deum. Plane enim nullus tuæ magnificéntiæ finis; insatiábilis opitulátio tua. Nullus múnere tuórum númerus est. Nullus enim, nisi per te, o sanctíssima, salutem conséquitur. Nullus, nisi per te, o immaculatíssima, qui a malis liberétur. Nullus, nisi per te, o castíssima, cui donum indulgeátur. Nullus nisi per te, o honoratíssima, cui grátiae munus misericórdia præstétur. Quam ob rem, quis te beátam non prædicábit? Te, inquam, glorióſam, te beatificándam, quæ ab ipso Filio tuo ac Deo magnália nacta sis, uti magna et admiránda: quam ob rem te lau-

dant omnes generatiónes.

ñ. Præpósita ómnibus, gubérnat créditam sibi domum et univérſa, quæ ei sunt trádita: * Absque ejus império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra, allelúja, allelúja. ŷ. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Absque.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis

In Nativ. B. M. V., n. 6

LECTIO VI

INTUÉRE, o homo, consílium Dei, agnósce consílium Sapientiæ, consílium pietátis. Cælésti rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit: redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Mariam. Ut quid hoc? Forte ut

excusarétur Eva per filiam, et queréla viri advérsus féminam deinceps sopirétur. Ne dixeris ultra, o Adam: Múlier quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vetito: dic pótius: Múlier quam dedisti mihi, me cibávit fructu benedicto. Piissimum sane consilium; sed latet fór-sitan áliud, nec totum hoc est. Altius ergo intuémur quanto devoti6nis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui tótius boni plenitúdinem p6suit in Maria, ut proinde si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordi6rum afféctibus et votis ómnibus Mariám hanc venerémur: quia sic est volúntas ejus qui totum nos habére voluit per Mariám. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

℞. Laudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se: * Et in me, ancilla sua, adimplévit misericórdiam suam, quam promisit d6múi Israél, allelúja, allelúja. ʒ. Deus exaltávit me, ut salvos fáceret multos p6pulos. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Si invéni grátiam * in óculis tuis, o Rex, dona mihi p6pulum meum pro quo óbsecro, allelúja.

ʒ. A periculis cunctis libera nos semper, allelúja. ℞. Virgo glori6sa et benedicta, allelúja.

Léctio sancti Evangé-
lii secúndum Joán-
nem

LECTIO VII
Cap. 19, 25-27

IN illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus Maria Cléophæ, et Maria Magdaléne. Et réliqua.

Homilia sancti Bernardi
dini Senensis

*Quadrag. de christiana
Religione, Sermo 51
De Pass. Dom., part.
2, art. 1, cap. 3.*

PULSANTUR admiratiōe omnium legentium sive audiētiū mentes, scilicet quo motu, quo sensu, qua possibilitate, qua vera auctoritate, ista dicuntur, quod discipulus transeat in filium Virginis, et Virgo habeat purum hominem filium, quem non genuit; sic nec quod sit filius ex Virgine, qui de corruptis parentibus natus erat ex semine. Impossibilia quidem videntur hæc, sed nihil impossibile apud Deum. Pietate quidem et oratione opus est ad ingrediendum tale mysterium. Mulier enim beata Virgo vocatur a Christo quam numquam appellavit ex vobis matrem. Mulier, et non

mulier; sed super angelos et homines, et mulieres superexcedens mulier. Accipit a Filio, quem cum æterno Patre unicum possidebat, filium præter ventrem, quem ante in carne habebat ipsa nepotem.

R. Facta est Maria refugium pauperi,
* Adjutrix in opportunitatibus, in tribulatione, alleluja, alleluja. **V.** Virgo potens sicut turris David: mille clipei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Adjutrix.

LECTIO VIII

SED in quo filiationis genere Joannes Virginis factus est filius, aut ejus mater facta est Virgo? Non hoc natura favet, non conceptus, non partus exsequitur, non ingressus in uterum ut denuo nasceretur, non adoptio pro hereditate in temporalibus consequenda, nec ex imitatione, aut ex prolata

doctrina. Nec ista dis-
serenda erant verbo
Christi : nec facta est
locutio ut sit quasi,
sed sic a Christo légi-
mus dictum : Múlier,
ecce filius tuus : ut, ex-
clúsa omni superflui-
tate verbórum, secré-
tum mystérii penetré-
mus. Mýstice igitur
intelligimus in Joánnē
omnes ánimas electó-
rum, quorum per dile-
ctiōnem beáta Virgo
facta est mater : filius
enim in græco nomen
amoris est. Omnis
enim Christi amor in
amorem Virginis trans-
it, ut mérito filius, id
est, amor Virginis
nuncupetur, magisque
Virginem hábeat ma-
trem, quam illam,
quæ illum ex peccato
damnatum mundo,
suscepto sémine gene-
ravit.

¶ Adeamus cum fi-
ducia ad thronum grá-
tiæ, * Ut misericór-
diam consequámur,
et gratiam inveniamus
in auxilio opportú-
no, allelúja, allelúja.

ŷ. Ad te, Virgo, su-
spirámus, geméntes et
flentes in hac lacrimá-
rum valle. Ut. Glória
Patri. Ut.

Pro S. Angela Mericia :

LECTIO IX

ANGELA Mericia,
piis orta pa-
réntibus, a
prima ætate magna
virtutum specimina
dedit, cilicio ac flagél-
lis frequenter usa, et
orationi indesinenter
dedita. Patérnis bonis
abdicátis, ac régulam
tértii Ordinis sancti
Francisci ampléxa,
evangélicam pauper-
tatem virginitatis laudi
conjúnxit, nullúmque
pietatis officium erga
proximos omisit. Sa-
cra Eucharistia fre-
quentissime refecta,
tanta caritatis vi fere-
bátur in Deum, ut sæ-
pius extra sensus ra-
perétur. Brixie novam
virginum societatem
sub certa disciplina
sanctisque vivendi ré-
gulis constituit, quam
sanctæ Ursulæ patro-

cinio ac nómine insignívit. Tandem prope septuagenária evolávit in cælum, anno Dómini millésimo quingentésimo quadragésimo, sexto Kaléndas Februárii. Cultum illi jámdiu exhibitum Clemens Papa décimus tértius solémni decreto ratum hábuit et confirmávit. Pius vero Papa séptimus sanctárum Virginum catálogo eam adscripsit.

Te Deum laudámus.

Si autem ix Lectio alicujus Officii commemorati fuerit dicenda non sit, erit sequens

LECTIO IX

MUTÁTUR hæc matér-
nitas et filiátio ex auctoritáte verbórum Christi in cruce pendéntis. Proptérea nátura transit in grátiam, et grátia nobilitat profécto natúram; non quod una in álteram commutétur, sed quia nátura ex grátia perficitur. Mala múl-
ier Heva corruptióne na-

túræ; bona múl-
ier María, mater grátiae, mater misericórdiae. Datur mater grátiae pro matre natúræ; manet tamen mater nátura, manet étiam mater ex grátia. Erat enim Joánni mater María Salóme in ór-
dine succedéntis natúræ; est étiam sibi mater beáta Virgo in ór-
dine grátiae. Est mater Heva cunctórum per trádu-
cem natúræ; est et Virgo María mater ómnium amántium Christum per infusi-
onem invisíbilis grátiae.

Te Deum.

AD LAUDES

ET PER HORAS

Ant. 1 Benedicti-
onem * ómnium Gén-
tium dedit illi Dómi-
nus, et testaméntum
suum confirmávit su-
per caput ejus, alle-
lúja.

2 In ætérnum * mi-
sericórdia ejus, et us-
que in generatióem
et generatióem, alle-
lúja.

3 Benedicam te * in
vita mea, et in nómine
tuo levábo manus
meas, allelúja.

4 Non pepercisti *
ánimæ tuæ propter an-
gústias et tribulatió-
nem géneris tui, alle-
lúja.

5 Recordáre, * Vir-
go Mater Dei, dum
stéteris in conspéctu
Dómini, ut loquáris
pro nobis bona, alle-
lúja.

CAPIT. Is. 55, 1

OMNES sitiéntes, ve-
nite ad aquas : et
qui non habétis ar-
géntum, properáte,
émite et comédite :
venite, émite absque
argénto, et absque
ulla commutatióne vi-
num et lac.

HYMNUS

MARÍA, quæ mortá-
lium
Preces amáncer éxi-
pis,
Rogámus ecce súpli-
ces,
Nobis adésto pér-
petim.

Adésto, si nos cri-
minum

Caténa stringit hórri-
da ;

Citoresólve cómpedes,
Quæ corda culpis illi-
gant.

Succúrre, si nos
sæculi

Fallax imágo péllicit,
Ne mens salútis trámi-
tem,

Oblita cæli, déserrat.

Succúrre, si vel
córpori

Advérsa sors impén-
deat ;

Fac sint quiéta tém-
pora,

Ætérnitas dum lú-
ceat.

Tuis et esto filiis

Tutéla mortis tém-
pore,

Ut, te juvante, cónse-
qui

Perénne detur præ-
mium.

Jesu, tibi sit glória,

Qui natus es de Vir-
gine,

Cum Patre et almo
Spíritu

In sempitérna sæcula.

Amen.

ŷ. Ora pro nobis,

Mediatrix nostra potentissima, allelúja. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

ORATIO

Ad Bened. Ant. Absque tuo império * non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra, allelúja.

ORATIO

DÓMINE Jesu Christe, noster apud Patrem mediátor, qui beatissimam Virginem Matrem tuam, matrem quoque nostram et apud te Mediatricem constitúere dignátus es: concéde propítius; ut quisquis ad te beneficia petitúrus accés-
serit, cuncta se per eam impetrásse lætetur: Qui vivis.

Et fit Com. S. Angelæ Mericiæ:

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærenti bonas margaritas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua et comparávit eam, allelúja.

ŷ. Diffúsa est grátia

in lábiis tuis, allelúja. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

ORATIO

DEUS, qui novum per beátam Angelam sacrárum Virginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluisti: da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vivere; ut, terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis.

Deinde Com. S. Petronillæ Virg.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum, allelúja.

ŷ. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúja. *R.* Inténde, prospere procéde, et regna, allelúja.

ORATIO

EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Petronillæ Virginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per.

AD TERTIAM

Capit. Omnes sitiéntes, *ut ad Laudes.*

R. *br.* Sub tuum præsidium omnes confúgimus, * Allelúja, allelúja. Sub tuum. *V.* Sancta Dei Génitrix. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Sub tuum.

V. Nostras deprecationes ne despicias, allelúja. *R.* In necessitatibus nostris, allelúja.

AD SEXTAM

CAPIT. *Is.* 55, 2-3

AUDÍTE audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me : audíte, et vivet ánima vestra.

R. *br.* Nostras deprecationes ne despicias, * Allelúja, allelúja. Nostras. *V.* In necessitatibus nostris. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Nostras.

V. A periculis cun-

ctis libera nos semper, allelúja. *R.* Virgo gloriósa et benedicta, allelúja.

AD NONAM

CAPIT. *Is.* 55, 5

Enesciébas, vocábis : et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et Sanctum Israël, quia glorificávit te.

R. *br.* A periculis cunctis libera nos semper, * Allelúja, allelúja. A periculis. *V.* Virgo gloriósa et benedicta. Allelúja, allelúja. Glória Patri. A periculis.

V. Eja ergo, Advocáta nostra, allelúja. *R.* Misericórdes óculos tuos ad nos convertéte, allelúja.

IN II VESPERIS

Omnia ut in primis, præter Ant. ad Magnif.

Ad Magnif. Ant. Salus nostra * in manu tua est : réspice nos

tantum, et læti serviémus Regi Dómino, allelúja.

Et fit Com. S. Angelæ Mericiæ :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dó-

minus præparávit in ætérnum, allelúja.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúja.

R. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum, allelúja.

Oratio ut ad Laudes.

Concordat cum originali.

Turonibus, die 27 Octobris 1921.

A. FLEURY

Imprimatur.

Turonibus, die 9 Novembris 1921.

† ALBERTUS
ARCHIEPISC. TURON.

OFFICIA PROPRIA SOCIETATIS JESU

PARS VERN A

FESTA FEBRUARII

DIE 25 FEBRUARII

VEL 26 IN ANNO BISSEXTILI

B. DIDACI CARVALHO
MARTYRIS

(d. a. ex 22 hujus)

Duplex

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre.

Oratio

RECES pópuli tui, quæsumus, Dómine, clemén-ter exáudi : ut beáti Dídaci Mártiris tui mé-

ritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum.

Com Feriæ.

Invitat. et alia quæ in Psalterio non leguntur de Comm. *unius Martyris* mutuantur, præter seq.

In I Noct. Lect. Fratres: Debitóres, ut in Comm. *plurim. Mm.* cum R. R. de Comm. *unius Mart.*

In II Nocturno

Lectio iv

CERBÍSSIMO et in Japónia ad hanc usque diem inusitáto supplicii génere peréemptus est Dídacus Carválho Societátis Jesu sacérdos. Cum rigé-

ret hiems frigidíssima, in brevi lacu ad ripam flúminis excaváto jus-
sus est Dei servus vé-
stibusexútus considere;
astánte circum globo
mílitum et insána ple-
be, quæ illum ad de-
fectiónem próvocans
onerábat probris et con-
tuméliis. Jam tres ferme
horas in algénte lacu
constíterat ádeo pláci-
dus ac quiétus, nullum
ut gémitum, ac ne mo-
tum quidem éderet, cum
judex, mutáto consílio,
semiánimem éxtrahi ju-
bet et ad gubernatórem
addúci.

℞. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem
ætérrnam. †. Descendítque
cum illo in fóveam, et in
vínculis non derelíquit
eum. Et.

Lectio v

SOLLICITÁTUS, ut Chri-
stum abnegáret, mi-
nis ac promíssis, quón-
iam neutris movebá-
tur, post quatrídium,
duábus ante merídiem
horis, dénuo immíttitur
in lacum, ut lenta nece

conficerétur. Mutáre ta-
men statum córporis
idéntidem, et nunc ja-
cére, nunc stare et pa-
rúmpem émérgeré jube-
bátur, ut aucto his víci-
bus dolóre, constántia
ad extrémum usque ten-
tarétur. At vir fortíssim-
us diu cum morte col-
lúctans, defíxis in cæ-
lum óculis, divínas lau-
des concinébat, et no-
víssimis verbis christiá-
nos astántes ad con-
stántiam in fide horta-
bátur; nec eum prius
vita destítuit quam pau-
lo ante médiám noctem,
post horas ferme duó-
decim in sævíssimo cru-
ciátu ductas.

℞. Desidérium ánimæ
ejus tribuísti ei, Dómine,

* Et voluntáte labiór-
um ejus non fraudásti eum.

†. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus
dulcédinis : posuísti in
cápite ejus corónam de
lápide pretióso. Et.

Lectio vi

INCIDIT præclára beáti
viri mors in diem vi-
césimam secúndam Fe-
bruárii, anno millésimo
sexcentésimo vicésimo
quarto, Xendáji, in re-

gno Voxuáno. Agébat Dídacus ætátis annum quadragésimum sextum, ab ínita Societáte trigésimum: in eámdem fúerat adscítus Conímbricæ, ubi étiam in lucem éditus. Anno sæculi nono transmíserat in Japóniam eo ánimo, ut Christi fidem voce séreret, sudóre ac sanguine irrigáret. Inde cum céteris Evangélii præcónibus exsuláre jussus, pétiit Cocincíniam, ubi novam fundávit ecclésiám. In Japóniam regréssus Voxuánum ac Devénse regnum pérdiu lustrávit et erudívit, primúsque tribus provinciis evangélicam lucem íntulit. Nec conténtus Japóniæ campo, ultra ejus fines excurrít in Giézum, ubi primus étiam rem divínam fecit. Tantum vero in his perficiéndis hausit labóris et molestiarum, ut intolerábile glaciáti flúminis frigus non tam laboriósæ vitæ, quam diutúrnæ mortis finem attúlerit.

R. Stola jucunditátis ín-
duít eum Dóminus : * Et

corónam pulchritúdinis
pósuit super caput ejus.
¶ Cibávit illum Dóminus
pane vitæ et intelléctus :
et aqua sapiéntiæ salu-
táris potávit illum. **Et.**
Glória Patri. Et.

In III Noct. Homil. in
Evang. Nihil est opér-
tum, **de Comm. 4º loco.**

In Quadrag. ix Lect. de
Homilia Feriæ, cujus fit
Com. in Laud. et II Vesp.

FESTUM APRILIS

DIE 27 APRILIS

B. PETRI CANISII
CONFESSORIS

(d. a. ex 21 Dec.)

Duplex (m. t. v.)

Capit. et alia quæ in
Psalterio non leguntur de
Comm. Conf. non Pont.
mutuantur, præter seq.

Oratio

DEUS, qui ad tuéndam
cathólicam fidem
beátum Petrum Confes-
sórem tuum virtúte ac
doctrína roborásti: con-
céde propítius; ut ejus
exémplis et mónitis er-
rántium corda ad salú-
tem resipíscant, et fidé-
lium mentes in veritá-
tis confessióne persevé-
rent. Per Dóminum.

Et fit Com. præced.:

Ant. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

ŷ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **℣.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio

BEATÓRUM Mártyrum, paritérque Pontíficum, Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósá conféssio : et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

QETRUS Canísius Noviómagi in Géldria natus est eo ipso anno, quo Luthérus in Germánia, apérta rebellíone, ab Ecclésia descívit, et Ignátius de Loyóla in Hispánia, terréstri milítia abdicáta, ad præliándum prælia Dómini se cóntulit; Deo nimírum portendénte, quos ille posthac adversários, quem sacrae militiæ ducem esset habitúrus. Co-

lóniæ Agrippínæ, quo studiórum causa concesserat, primus Germanórum Societáti Jesu nomen dedit; et sacerdotio auctus, summo pópuli Coloniénsis cleríque consénsu, ad Geórgium pontíficem Leodiénsium, et ad Cárolum quintum Augústum advérsus Hermánnum archiepiscopum, qui palam háeresim præ se ferébat, legátus est. Ob præcláram sapiéntiam et explorátum rerum usum a Cardináli Augustáno et a pontíficiis legátis magnópere expetítus, semel atque íterum concílio Tridéntino intérfuit; cujus étiam decreta ex auctoritáte Pii quarti Pontíficis máximi rite per Germániam promulgánda, et in morem inducénda curávit. A Paulo quarto ad convéntum Petricoviénsem ire jussus, aliisque a Gregório décimo tértio legatióibus obeúndis adhíbitus, álacri semper et numquam fracto a difficultátibus ánimo, gravíssima religiónis negótia

tractánda suscepit, ac vel inter præsénti a vitæ discrímína ad éxítum felíciter perdúxit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

* Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **Y.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et** dedit.

Lectio v

DIVINÆ glóriæ amplificándæ inténtus, dici vix potest, quot per annos ámplius quadragínta labóres suscepérit, æumnásque pertúlerit. Cunctis fere Germániæ regiónibus peragrátis, omne hóminum genus salubérrimis institútis públice et privátim excóluit; pluresque urbes atque provincias vel ab hæréseos contagióne deféndit, vel hæresi inféctas cathólicæ fidei restítuit. In Ratisbonénsi et in Augustáno convéntu impérii próceres ad jura Ecclesiæ tuénda, et mores populórum emendándos excitávit : in

Wormatiénsi insolescentes impietátis magístros ad siléntium adégit. Collégium Germánicum, quod Romæ constitútum fúerat, omni ope provéhere atque amplificáre stúduit; in academiissacrárum humanarúmque disciplinárúm stúdia, miserándum in modum collápsa, instaurávit; contra centuriatóres Magdeburgéenses plura egrégie conscrípsit: et summam doctrínæ cristiánæ, theologórum judício et público usu comprobátam, alíaque ad rudiórum institutiónem aptíssima in vulgus édedit. A sancto Ignátio Germánicæ provinciæ moderándæ præfécus, domos et collégia multis in locis cóndidit, et evangélicos operários in omnem Germániam misit ad erróres stírpitus evelléndos, serendámque pietátem. Quam ob rem hæreticórum málleus et Germániæ Apóstolus appellátus, et plane dignus hábitus est, qui ad tutándam in Germánia religiómem

datum divinitus putaretur.

R. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriæ induit eum :

***** Et ad portas paradisi coronavit eum, allelúja.

Y. Induit eum Dominus lorícam fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

INTER hæc precatíone crebra, et assídua rerum supernarum commentatíone Deo se conjungere solitus erat; quin etiam noctes sæpe íntegras perfusus lácrimis et abdúcto a sensibus ánimo oratíoni dabat. A viris princípibus et a quátuor summis Pontíficibus magno in honóre hábitus, ádeo de se demísse sentiébat, ut se ómnium mínimum et diceret et habéret. Vienneñsem episcopátum semel, íterum ac tértio recusávit; nec nisi ægérime addúci pótuit, ut illíus Ecclésiæ procuratíonem per annum exercéret. Moderatóribus suis obsequentíssimus, parátus erat ad ipsórum nutum ómnia relínquere, aut ággredi, etiam

eum valetúdinis et vitæ perículo. Virginitátem, quam adoléscens Deo vóverat, voluntária sui ipsíus coërcitíone perpétuo sepsit. Demum Fri-búrgi Helvetiórum, ubi plúrimum pro Dei glória et salúte animárum desudáverat, migrávit ad Deum, duodécimo Kaléndas Januárii, anno millésimo quingentésimo nonagésimo séptimo, ætátis suæ séptimo supra septuagésimum. Mórtuo, tamquam parénti público, civitas univérsa concúrsu prope incredíbili et multis lácrimis parentávit. Sepúlchrum ejus prodigiórum fama duóbus ámplius sáculis tota Germánia incláruit : e quibus quátuor rite probátis, Pius nonus Póntifex máximus strenuíssimo cathólicæ veritátis propugnatóri cælitum Beatórum honóres decrevit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : ***** Quia te vidi justum coram me ex ómnibus

géntibus, allelúja. *ŷ.* Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. *Quia.* Gló-
ria Patri. *Quia.*

In III Noct. Homil. in Evang. Nolíte timére, de Comm. 2º loco.

Vesperæ a Capit. de sequenti, Com. præced.:

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, tri-
úmphans, divítias cælo
cóndidit ore, manu, alle-
lúja.

ŷ. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui ad
tuéndam 3

*Deinde S. Vitalis Mart.
ut in Breviario.*

FESTA MAJI

DIE 10 MAJI

**B. JOANNIS DE AVILA
CONFESSORIS**

Duplex

*Capit. et alia quæ in
Psalterio non leguntur
de Comm. Conf. non Pont.
mutuantur, præter seq.*

Oratio

BONÓRUM ómnium lar-
gítor Deus, qui beá-
tum Joánnem Confes-
sórem tuum, in animá-
bus ad salútis viam di-
rigédis, et peccatóri-

bus ad pœniténtiam
reducédis, magístrum
admirábilem effecísti :
concéde, quæsumus; ut
ejus vestigiis júgiter in-
hæréntes, glóriam con-
sequámur ætérnam. Per
Dóminum.

Et fit Com. præced.:

Ant. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sanctæ lumen,
beáte Gregóri, divínæ
legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei,
allelúja.

ŷ. Justum dedúxit.

Oratio

DEUS, qui pópulo tuo
ætérnæ salútis beá-
tum Gregórium miní-
strum tribuísti : præsta,
quæsumus; ut, quem
Doctórem vitæ habúi-
mus in terris, interces-
sórem habére mereá-
mur in cælis.

*Deinde Com. S. Anto-
nini Ep. et Conf. (Du-
plex):*

Ant. Sacerdos et Pón-
tifex, et virtútum ópi-
fex, pastor bone in pó-
pulo, ora pro nobis Dó-
minum, allelúja.

ŷ. Elégit eum Dóminus
secerdotem sibi, allelú-
ja. *R.* Ad sacrificándum
ei hóstiā laudis, alle-
lúja.

Oratio

SANCTI Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur : ut, sic ut te in illo mirábilem prædicámus ; ita in nos misericórdem fuísse gloriémur.

Postea Com. Ss. Gordiani et Epimachi Martyrum :

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et æternitas téporum, allelúja.

Ÿ. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epimachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

IOÁNNES de Avila, cognoménto Magíster, Almodovárii, in Hispániæ

diocési Cluniénsi, honésto loco natus, jam tum a púero insígnia pietátis et innocéntiæ exhibuit specímína. Humaníoribus lítteris multa cum ingénii laude eruditus décimum quartum ætátis annum agens, Salmánticæ ad juris disciplínas ánimum adhíbuit ; quo in stúdio cum sédulo versarétur, cælésti luce súbito collustrátus, domum rédiit ac mundi despéctis illécebris, afflictándo córpori omníbúsque virtútibus exercéndis totum se addíxit. In hoc vitæ génere triénnio sese exércuit ; eo autem elápsó, pii cuiúsdam viri mónitis obsecúndans, philosophicas ac theológicas sciéntias ediscéndas suscepit, quo nempe divínæ glóriæ amplificándæ áptius instruerétur. Sacérdos factus acquiréndæ perfectiónis stúdiu longé auxit ; nec multo post, apostólici ministérii flagrans desidério, sacras apud Indos expeditiónes cogitáre cœpit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum :

***** Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúja. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et** dedit.

Lectio v

QUAPRÓPTER, patri-
mónio in páuperes
erogáto, epíscopo Tla-
scalénsi in Méxicum
profectúro ultro cómi-
tem sese obtulit. Atta-
men, cum Híspali se-
cúndum navigándotem-
pus præstolarétur, Hi-
spalénsis archiepíscopi
suasióne et consílio,
Mexicánæ expeditióni
apostólicos in Hispánia
labóres prætulit. Iis ígi-
tur máximo cum ardóre
suscéptis, in eísdem
per annos quadragínta
quinque, ad mortem
usque, constantíssime
perseverávit. Præcípuæ
Bæticæ urbes sacris
conciónibus ab eo ex-
cúltæ. Mirus vero inter
concionándum ex ejus
vultu atque óculis émi-
cans splendor tantam
vim verbis adjiciébat,

ut fructus retúlerit ubér-
rimos : exstíntas si-
multátes, factiónum
partes inter se compó-
sitas, vítia eradicáta,
invéctam ubíque mo-
rum integritátem; ut
non immérito Joánnes
Bæticæ apóstolus ac
magíster sit appellá-
tus.

R. Amávit eum Dó-
minus, et ornávit eum,
stolam glóriæ induit eum,

***** Et ad portas paradísi
coronávit eum, allelúja.

Ÿ. Induit eum Dóminus
lorícam fídei, et ornávit
eum. **Et.**

Lectio vi

SACRIS vero concióni-
bus cétera étiam ec-
clesiástici múnisset car-
ritátis ópera addébat :
nam confessiónes excí-
pere, púeros fídei ele-
ménta docére, ægrótos
invísere, moriéntibus
astáre, egénos et míse-
ros omne genus solári,
quotidiána ejus erat sol-
licitúdo. Hæc autem in-
ter libros quoque scrip-
sit cælésti plenossapién-
tia, divinásque Scriptú-
ras e cáthedra commen-
táriis illustrávit. Sancto
Ignátio de Loyóla in

propagánda per Hispániam Societáte Jesu máximofuitadjuménto. Sanctis vero Joánni de Deo, Francísco Bórgia, Petro de Alcántara et Terésia a Jesu consíliis ádfuit. Románi Pontífices, quibus fuit appríme carus, sæpe ejus ópera usi sunt. Tandem labóribus morboque diútino conféctus, sacraméntis rite suscep-tis, Jesu et Mariæ nómina suavíssime ingéminans, Montíliae obdormívit in Dómino Idus Maji anno millésimo quingentésimo sexagésimo nono, ætátis septuagésimo. Miráculis post mortem a Deo illustrátum Leo décimus tértius Póntifex máximus in Beatórum catálogum rétulit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. **Y.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. **Gloria Patri.** Quia te vidi.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 1-9

IN illo témpore : Desígnávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ

Homilia 17 in Evang.

DÓMINUS et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt : quia dum áliquíd tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatió-nem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus quam inter duos caritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur :

sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédad pro peccátis ómnium populórum, allelúja. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. Ipse intercédad.

Lectio viii

ECCE enim binos ad prædicándum discipulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis táctus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem díctur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur ; quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : at-

que per hoc véritas in mente suscípitur.

R. Sint lumbi vestri præcínci, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátura nuptiis, allelúja. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Feria II Rogationum et in Vigilia Ascensionis ix
Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus Commemoratio in Laudibus post Com. S. Antonini; alias

Pro S. Antonino :

Lectio ix

ANTONINUS, Florentiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa puerítia egrégium futuræ sanctitátis spécimen exhibuit. Annum agens sextum décimum, religionem Prædicatórum amplexus, cœpit exínde máximis virtútibus clarére. Singulári fuit abstinéntia, et virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ fuit

dexteritátis, ut Antonínus consiliórum diceretur. Ab Eugénio quarto Florentínus archiepiscopus renunciátus, ægérime tamen, nec nisi apostólicis minis perterrefactus, ut episcopátum accíperet, acquiévit. In eo múnere, prudéntia, pietáte, caritáte, mansuetúdine et sacerdotáli zelo excélluit. Omnes fere sciéntias, nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime dídicit, et multos insígnis doctrínæ libros scripsit. Obiit in Dómino sexto Nonas Maji, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono, et ab Hadriáno sexto in album Sanctórum fuit relátus.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes pro Com. S. Antonini :

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúja.

ŷ. Amávit eum.

Oratio

SANCTI Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis, mé-

ritis adjuvémur : ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus; ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. (Per Dóminum.)

Deinde pro Com. Ss. Mm.:

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte, et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúja.

ŷ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Da, quæsumus ut supra 8

Vesp. de seq. Com. præced. et S. Antonini.

DIE 11 MAJI

**S. FRANCISCI
DE HIERONYMO
CONFESSORIS**

Duplex majus

Capit. et alia quæ in Psalterio non leguntur de Comm. Conf. non Pont. mutantur, præter seq.

Oratio

DEUS, qui beátum Francíscum ad animárum salútem exímium verbi tui præcónem effecísti : ejus

nobis intercessiōne concēde; ut legis tuæ mandāta et jūgiter scrutēmur in corde, et fidēlīter opēribus exsequāmur. Per Dōminum nostrum.

Et fit Commemōratio
B. Joannis :

Ant. Hic vir despiciens mundum et terrēna, triūmphans, divitias cælo cōdidit ore, mānu, allelūja.

Ÿ. Justum deduxit.

Oratio

BONORUM omnium largitor Deus, qui beātum Joānnem Confessōrem tuum, in animabus ad salutis viam dirigēdis, et peccatoribus ad pœnitētiā reducēdis, magīstrum admirābilem effecisti : concēde, quæsumus; ut ejus vestigiis jūgiter inhærentes, glóriam consequāmur ætērnā.

Deinde S. Antonini :

Ant. Amāvit eum Dōminus, et ornāvit eum : stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradīsi coronāvit eum, allelūja.

Ÿ. Elēgit eum Dōminus sacerdotem sibi, allelūja. **R.** Ad sacrificāndum

ei hōstiam laudis, allelūja.

Oratio Sancti Antonīni ut supra 12

In I Noct., in Fer. II et IV Rogat. Lectiones Beātus, de Comm. 1º loco.

In II Nocturno

Lectio iv

FRANCISCUS de Hierónymo, in Tarentīni agri oppido, cui Cryptaléæ nomen, honēsto loco natus, pia paréntum cura institútus, ac cæli benedictiōne præventus, pueritiam egit innocentissimis mōribus præstantem, et futūræ sanctitátis indiciis conspicuam. Duodécimo ætātis anno in quorūdam evangelicōrum operariōrum contubernium admīssus, in catechizāndis rūdibus adhuc adolēscens diligēntem operam pōsuit, et apostólico ministério, ad quod Deus illum destināverat, jam tum prolūdere visus est. Theolōgica stūdia Neápoli aggrēssus, et sacerdotio initiātus, ita vitæ suæ ratiōnes ad evan-

gélíca consília accom-
modávit, ut sacerdotís
sancti nomen adéptus
fúerit. Societátem Jesu
ingréssus, jactis in tiro-
cínio religiósæ perfe-
ctiónis, ardentíssimæ in
Deum et próximos ca-
ritátis, insígnis patién-
tiæ, aliarúmque virtú-
tum fundaméntis, quæ
majus in dies sículos
incrementum accipiébant,
theologiæ currí-
culum confécit, et so-
lémni quátuor votórum
professione sese ob-
stríngens, exímium re-
guláris observántiæ ex-
émplar evásit. Pro sacra
ad Japónes expeditió-
ne, quam martýrii cú-
pidus in votis hábuit,
Neápoli reténtus præfe-
ctúram Missiónum jus-
su præsulum accépit :
quod non sine Dei nú-
mine factum événtus
comprobávit.

R. Honéstum fecit il-
lum Dóminus, et custo-
dívit eum ab inimícis, et
a seductóribus tutávit
illum : * Et dedit illi cla-
ritátem ætérnam, allelú-
ja. **Y.** Justum dedúxit
Dóminus per vias rectas,
et osténdit illi regnum
Dei. **Et.**

Lectio v

ETSI enim córpore erat
grácili, neque satis
firma valetúdi-
ne, ac
prætérea carnem assí-
duis jejúniis, vigíliis,
verberibúsque macerá-
bat, tamen tot ónera in
se suscípiens, quot fe-
réndis plures simul vix
pares essent, incredíbi-
le dictu est, quanto pro
glória Dei, quam únice
quærébat, égerit, non
solum Neápoli, sed in
áliis quoque ejúsdem
regni provinciis : quot
labóres et ærúm-
nas tú-
lerit, quanto cum fructu
in agro Domínico exco-
léndo plus quam qua-
dragínta annis desudá-
verit. Frequéntes et sæ-
pius plures eódem die
habébat conciónes per
vicos, cómpita et pla-
téas, ad carcéribus de-
téntos, ad régiis triré-
mibus mancipátos, ad
mílites, contra circula-
tóres impudéntes, con-
tra públicos quosvis
peccatóres, contra fa-
mæ prostitútæ muliér-
culas. Accedébant mi-
rabília signa, treménda
divínæ ultiónis advérsus

pervicâces documenta, scrutatio córdium, prædictio rerum futurârum, ejus cõrporis diversis in locis replicatio, grátia sanitátum, annóna divinitus multiplicata, vox étiam ex ore meretrícis súbita morte corrèptæ extórta, quæ se apud ínferos esse palam denuntiávit. Ex quo fiébat vix ut umquam e superiori loco ad pópulum diceret, quin insígnem áliquem peccatórem Christo lucrifaceret. Intérdum étiam decem, nonnúmquam quíndecim meretrículæ simul, sua crímina defléntes in conciónē, ad pœniténtiam confugerunt.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum,

***** Et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

Y. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

ASSÍDUA ejus ópera fuit in ægrótiis invísendis, in moribúndis ad mortem rite præparándis, in concórdia animórum dissidéntium

conciliándâ, in paupéribus ope ac solátio sublevándis. Communió-nem, quam dicunt generálem, singulis cujúslibet mensis tértiis diébus Domínicis usque ádeo promóvit, ut sæpe quíndecim míllia fidélium, aliquándô vigínti míllia, aut eo ámplius, ad Eucharísticam mensam convénierint. Exercítiis spirituálibus ex sancti Ignátii institútóris præscrípto, sacerdotum cœtus, virórum religiosórum et vírginum Deo devotárum monastéria, puellárum cœnobia, studéntium júvenum collégia et seminária, atque omne hóminum genus mirífice excóluit. Gravíssimas difficultátes et moléstias, quas illi dæmon excitábat, invícta patiéntia superávit: nec semel maxíllam percutiéntibus submísso ánimo álteram præbuit: quin et acerbíssimos dolóres bráchio captívi Mahometáni, qui eum percússerat, a Deo ultóre inflíctos signo crucis repén-te cessáre fecit,

hominémque ad christiánam religiónem addúxit. Demum in cælum a Deo evocátus, plácide efflávit ánimam in Neapolitána professorum domo, die undécima Maji, anno millésimo septingentésimo décimo sexto, ætátis vero suæ septuagésimo quarto. Quem méritis ac miraculis clarum Pius séptimus Póntifex máximus in Beatórum número rétulit. Novis autem signis a Deo illustrátum, præsertim in pátria, iisque rite probátis, Gregórius décimus sextus solémni ritu in Festo Sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono in Sanctórum album annumerávit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus, allelúja. **Y.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno Homil.

in Evang. Sint lumbi vestri, **de Comm. 1º loco.**

In Vesp. Com. seq. :

Ant. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas téporum, allelúja.

Y. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja.

R. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

SEMPER nos, Dómine, Mátyrum tuórum Nérei, Achillei, Domitíllæ, atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas : et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

DIE 16 MAJI

S. JOANNIS NEPOMUCENI

MARTYRIS

**PATR. MINUS PRINCIPALIS
SOCIETATIS**

Duplex majus

IN I VESPERIS

Capit. et alia quæ in Psalterio non leguntur de Comm. unius Mart. Temp. Pasch. mutantur, præter seq.

Oratio

DEUS, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova

Ecclésiā tuā martýrii corónā decorásti : da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguā caute custodíre, ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sǎculo toleráre. Per Dóminum.

Et fit Cóm. præced. :

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

Ÿ. Justum dedúxit.

Oratio

DEUS, qui ad christiānam páuperum eruditiónem, et ad juvén-tam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptístam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclésia famíliam collegísti : concéde propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte fervéntes, ejus in cælis coronæ partícipes fieri valeámus.

Deinde Com. S. Ubal-di Ep. et Conf. (Semiduplex):

Ant. Sacerdos et Pónti-

fex et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

Ÿ. Amávit eum.

Oratio

AUXÍLIUM tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde : et intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diáboli nequítias dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In I Noct., in Fer. II Rogat. et in Vig. Ascensionis Lect. Fratres : Debitóres, ut in Comm. *plurimorum Martyrum extra Temp. Pasch.*, cum RR. tamen ut in Comm. *Martyrum Temp. Paschali*.

In II Nocturno

Lectio iv

JOÁNNES Nepomúci Bohémiae ópido, unde Nepomuceni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúrá sanctitátis præ-ságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in

gravem morbum incidisset, beátæ Virginitate, cui natum parentes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutione cæléstibus indicis obsequente, inter sanctas religiosasque exercitationes pueritiam egit; nam ecclésiám frequenter adíre, ac sacerdotibus ad aras operántibus ministrare in delíciis habébat. Zaticii politióribus lítteris ad humanitatem informatus, Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, philosophiæ, theologiæ, sacrorúmque cánonum magistérium et láuream eméruiť. Sacerdotio initiátus, atque a sciéntia Sanctorum ad lucra animarum rite comparátus, ministerio verbi Dei se pénitus addíxit. Cum igitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salutis errántibus, eloquentia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánæ ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi de-

mandátam Evangélicorám rege Wencesláo quarto prædicándi provinciam suscepit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocaretur, constantíssime recusávit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas téporum, allelúja, allelúja. **Y.** Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatíonem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

RÉGIS illum eleemósynis in páuperes erogándis præfécťum, Joánnaregína consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wencesláus ab offício institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ autem cónjugis obtestatíones et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentali judício sacerdotii

crédita reginæ arcána sibi a Joanne pandérunt. At Dei miníster blandítiis primum, tormentís deínde et cárce-ris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furén-tem tamen Wencesláii ánimus cum ab exse-crándó propósito nec humána nec divína ju-ra deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Chri-sti nóverat, pópulo in concióne de impendén-tibus étiam regni ca-lamitatibus admónito, non obscuré prænun-tiávit. Mox Bolesláviám proféctus, ad beátæ Vír-ginis imáginem antíquo cultu célebrem, cæléste præsídiu ad certán-dum bonum certámen effúsis précibus implo-rávit. Inde vespere re-verténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstrea conspi-cátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próxíam in aquis, si obluctári pérgeret, sub-mersiónem intentáret, Joánnes invícta con-stántia terróres minás-

que refutávit. Itaque re-gis império in Moldá-vam flumen Pragám intérfuens noctu de-jéctus, illústrem mar-týrii corónam est con-secútus.

R. In servis suis, alle-lúja, * Consolábitur De-us, allelúja. **Ÿ.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **C**onso-lábitur.

Lectio vi

SACRÍLEGUM fácinus clam patrátum, et Mártiris glóriam insí-gne prodígium divíni-tus patefécit. Ubi enim exánime corpus secún-do flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et dis-curréntes apparuérunt. Quam ob rem ex aréna postrídie mane corpus elátum, canónici deín-de, regis iram nihil ti-méntes, in metropolitá-nam ecclésiám solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárun-t. Cum autem in dies in-vícti sacerdotís memó-ria miráculis, et máxi-ma fidélium, eórum præcípue qui fama pe-riclitántur, veneratióne

crésceret, post annos demum ámplius trecentos, in jurídica recognitione córporis, quod sub humo tándiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta et vívida repérta est : quæ sexto post anno judícibus a Sede apostólica delegátis exhibita, novo prodígio repénite intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque aliisque signis ríte probátis, Benedíctus decimus tértius Póntifex máximus die décima nona mensis Mártii, anno salutis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem sángine obígnántem, sanctorum Mártýrum catálogo adscrípsit.

R. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætitiæ, allelúja. **Ÿ.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit filios tuos in te. **In.** Glória Patri. **In.**

In III Nocturno Homil. in Evang. Nihil est opértum, de **Comm. unius Martyris extra Tempus Paschale 4º loco.**

R. vero ut in III Noct. de **Comm. Mm. Temp. Pasch. :**

R. vii Ego sum vitis vera, et vos pálmities : * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. **Qui.**

R. viii Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúja : splendórem Deo dedérunt, allelúja : * Et sicut lac coaguláti sunt, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Candidiores nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antiquo, sapphíro pulchrióres. **Et sicut.** Glória Patri. **Et sicut.**

Fer. II Rogat. et in Vig. Ascensionis ix Lect. de Homilia Fer. et fit ejus Com. in Laud. post Com. S. Ubaldi; alias

Pro S. Ubaldo :

Lectio ix

BÁLDUS, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus; jam-

que adolēscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacerdos effectus, patrimonium suum pauperibus et ecclésiis distribuit. Canonicorum regularium ordinis sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit. Ab Honorio secundo summo Pontifice ecclésiæ Eugubinae invitus præficitur, et episcopális consecrationis múnere decoratur. Factus forma gregis ex ánimo, de consuéta vivendi ratione nihil ádmodum immutávit, et in omni virtutum genere enítuit. Diútius infirmitatibus afflíctus, Deo indesinenter grátias agébat. Cum multis annis ecclésiám sibi commísam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus et miráculis clarus quiévit in pace.

In Laudibus pro Com. S. Ubaldi :

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa

te constitúam, dicit Dóminus, allelúja.

Ÿ. Justum dedúxit.

Oratio

AUXÍLIUM tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde : et intercessióne beáti Ubaldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diabóli nequítias dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In II Vesp. Com. seq. :

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

Ÿ. Amávit eum.

Oratio

DEUS, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti : concéde propítius ; ut quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépít pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur.

Deinde S. Ubaldi :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit

eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúja.

ŷ. Justum dedúxit.

Oratio Auxílium 21

DIE 21 MAJI

BEATI ANDREÆ BOBOLA

MARTYRIS

(d. a. ex 26 hujus)

Duplex

IN I VESPERIS

Capit. Stabunt et alia quæ in Psalterio non leguntur de Comm. *unius Mart. Temp. Pasch.* mutantur, præter seq.

Oratio

DEUS, qui in confessione veræ fidei beatum Andréam, multiplici suppliciorum genere excruciatum, illustri martyrio coronasti: præsta, quæsumus; ut nos in eadem fide stabiles, adversa potius omnia, quam animæ detrimētum patiāmur. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Bernardini Senensis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu, allelúja.

ŷ. Justum dedúxit.

Oratio

DÓMINE Jesu, qui beato Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti Nóminis tui amorem tribuísti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde: Qui vivis et regnas.

In I Noct., in Feria II Rogat. et in Vig. Ascensionis Lect. Fratres: Debitóres, ut in Comm. *plur. Martyrum extra Tempus Paschale*, cum R.R. tamen ut in Comm. *Mm. Temp. Paschali.*

In II Nocturno

Lectio iv

ANDREAS Bóbola Polónus in latinátu Sandomiriénsi patrícia generis nobilitáte natus, primam adolescéntiam tanta cum verecúndiæ et innocéntiæ laude tradúxit, ut ætáte júvenis, móribus provéctus haberétur. Sanctiórís vitæ stúdio incénsus, patrénis ópibus abdicátis, Societáti Jesu nomen dedit; in qua majóres in dies síngulos pro-

gréssus ferens, ánimum ad virtútes impénsius coléndas adhíbuit, eóque brevi pervénit, ut céteris ad sanctitátem incitamentó et exémplo esset. Religiónsæ vitæ tyrocínio perfúctus, púeros non minus in litterárum stúdiis quam in christiána pietáte instituéndos suscepit; et sacerdotio initiátus lucrándis Deo ánimis se totum plane devóvit, universámque ferme Lithuániam apostólicis expeditiónibus peragravit.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, allelúja, allelúja. **Ÿ.** Lætitia sempitérna erit super cápita eórum : gáudium et exsultatiónem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

QUO in múnere semper eódem ánimi ardóre et eádem mentis constántia vigínti et ámplius annos perseverávit. Christiánæ doctrínæ rudiméntis tradéndis, sacris conciónibus vicátim habéndis, cathólicis a vítiis ad virtútem,

hæréticisetschismáticis ab erróre ad veritátem traducéndis diem pene omnem transigébat : nullis umquam fractus labóribus, nullis periculis térritus, et inter advérsa ómnia fortis ánimó et invídia major : dignus proptérea qui venátor animárum et Lithuániæ Apóstolus passim ab homínibus appellarétur. Quibus rebus cathólicæ religiónis hostes veheménter commóti et ad extrémam efferáti rábiem, Andréam ex insídiis adoríri et ad necem quærere constituunt.

R. In servis suis, allelúja, * Consolábitur Deus, allelúja. **Ÿ.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Consolábitur.**

Lectio vi

QUAPRÓPTER a Cosá-cis Photiáno schismati favéntibus comprehénsus, cum nec minis, nec promíssis addúci potuísset, ut a cathólica religióne descísceret, nobilíssimum vitæ et labórum finem oppétiit. Ac primum vé-

stibus exútus et ad se-
pem alligátus, virgis
crudelíssime cæsus est:
mox vinctum inter duos
mílites, qui summos ei
húmeros idéntidem se-
cúribus incidébant, Ja-
nóviam duxére. Ibi cá-
pitis, mánuum, péctoris
pelle detrácta, atque
ustulátis ardénti face
cárnibus, lábiis, nari-
búsque abscíssis, áltero
illum óculo et lingua
multárunT. Tandem áliis,
iisque atrocióribus affé-
ctum supplíciis semiá-
nimem et vulnéribus lá-
cerum humi inter sordes
lutúmque pervólvunt, et
gémino acínacis ictu
confíciunt. Ita absolúto
certámine, victor ad pal-
mam evolávit décimo
séptimo Kaléndas Jú-
nii, anno millésimo sex-
centésimo quinquagési-
mo séptimo. Sacrum
ejus corpus diu sub ter-
ra delítuit, donec, ipso
monénTe, prorsus incor-
rúptum repértum est
et suavíssimum odórem
spirans. Quo prodígio,
quod ad hæc usque tém-
pora júgiter perdúrat,
simul cum áliis rite pro-
báto Pius nonus Pónti-

fex máximus invíctum
Christi Mártyrem cælé-
stium Beatórum cœtui
adnumerávit.

℞. Fíliæ Jerúsalem, ve-
níte et vidéte Mártyres
cum corónis, quibus co-
ronávit eos Dóminus * In
die solemnítatis et lætí-
tiæ, allelúja. √. Quóniam
confortávit seras portá-
rum tuárum, benedíxit
fílios tuos in te. In. Gló-
ria Patri. In.

In III Noct. Homil. in
Evang. Nihil est opértum,
de Comm. unius Martyris
extra Tempus Paschale
4° loco, cum ℞℞. de Tem-
pore Paschali :

℞. vii Ego sum vitis
vera, et vos pálmities :
* Qui manet in me, et
ego in eo, hic fert fructum
multum, allelúja, allelúja.
√. Sicut diléxit me Pater,
et ego diléxi vos. Qui
manet.

℞. viii Cándidi facti sunt
Nazaræi ejus, allelúja :
splendórem Deo dedé-
runt, allelúja : * Et sicut
lac coaguláti sunt, alle-
lúja, allelúja. √. Candi-
dióres nive, nitidióres
lacte, rubicundióres ébo-
re antíquo, sapphíro pul-
chrióres. Et. Glória Pa-
tri. Et.

Vesp. a Capit. de seq.,
Com. præced.

DIE 22 MAJI

Bb. JOANNIS BAPTISTÆ
MACHADO et SOC.

MARTYRUM

Duplex

Capit., Hymnus, ꝥ. Sancti, Ant. Lux et alia quæ in Psalterio non leguntur de Comm. plur. Mm. Temp. Pasch. mutuantur, præter seq.

Oratio

AUXILIUM tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde : et intercedéntibus beátis Martýribus tuis Joánne Baptísta et Sóciis ejus, dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Et fit Com. B. Andreæ :

Ant. Sancti et justi, in Dómino gaudéte, allelúja : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

ꝥ. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja.

℞. Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Deus, qui in confessióne, ut supra 22

In I Noct., in Fer. II Rogat. et in Vig. Ascensionis, Lect. Fratres : Debitóres, ut in Comm. plur. Martyrum extra Tempus

Paschale, cum ℞℞. tamen ut in Comm. Mm. Temp. Paschali.

In II Nocturno

Lectio iv

JOANNES Baptísta Machádo de Tavóra in Tértia, Azórum ínsula, nóbili génere natus, Lusitániam pétiit adoléscens, ac Deo in Societáte Jesu, per quam confidébat sibi áditum ad Japónes patére aliquándo posse, totum se dédidit. Voti compos efféctus, Fúximæ primum súbstitit paulísper, plures deínde annos exégit Nangasákii : quo témpore ætáte ac víribus multum valens párochi munus ita gessit, ut solus multórum instar esset. Demum in ínsula Goto captus, atque Omúram dedúctus, in cárcerem conjícitur, ubi jam tenebátur sacérdos FranciscánuS Petrus ab Assumptióne per eósdem dies simíliter comprehénsus. Damnáti ambo ad mortem, cum perveníssent ad supplícii locum, esse mútuo

amplexáti sunt; mox alter ab áltero paulo dirépti procidérunt in génua, sublatísque in cælum óculis ac máni-bus, cervícem bárbaro acínaci præbuére undécimo Kaléndas Júnii, anno millésimo sexcentésimo décimo séptimo.

R. Lux perpétua lucébit sanctis tuis, Dómine,

***** Et ætéritas témpo-rum, allelúja, allelúja.

Y. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: gáudium et exsultatíonem obtinébunt. **Et.**

Lectio v

ADERAT triúmphi spectátor Leo Tánaca, Societátis catechísta, qui óperam naváre sólitus Machádo, cum eoque captus in ínsula Goto, quamvis darétur facúltas fugæ, malúerat magístri sortem subíre, quam Christi cultum vel in spéciem desérere. Ubi vero sibi tam invidéndæ mortis glóriam éripi aut retardári vidit, magno fletu se míserum ac tanto honóre indígnum in-clamáre non déstitit. At diu exspectándum fortíssimo júveni non fuit,

ut martýrii cupiditátem expléret. Additus namque sócius duóbus áliis, quorum alter Domini-cánus, alter Augusti-níanus, in ínsula desérta Omurénsis provinciæ cum iisdem impávidus et præ lætítia géstiens lictóri caput objécit; atque ita discípulus magístro suo, décimo post die, sese íterum adjúnxit.

R. In servis suis, allelúja, ***** Consolábitur Deus, allelúja. **Y.** Judicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. **Conso-lábitur.**

Lectio vi

TRIÉNIO post, eádem die, qua in Machádo, sed longe atrocióri tormenti género sævítum est Nagasákii in Mat-thíam Ariménsem, et décimo séptimo Kalén-das Septémbris Cocúræ in Simónem Kyóta, et ipsos Societátis catechí-stas. Ille, aqua semel atque íterum stómacho ingésta et per summam vim cum ságuine extrúsa, inter sævíssimos cruciátus constans et álacris expirávit: hic

autem, régio sãnguine clarus, quod christiãnam legem suis populãribus explicãret, una cum Magdaléna ejus uxóre, ac tribus hospítibus, jussu príncipis Bugénsis, cruci, cápite invérso, suffíxus, insígni mártýrum coróna donátus est.

R. Filíæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus, * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúja. **V.** Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. **In.** Glória Patri. **In.**

In III. Noct. Homil. in Evang. Ego sum vitis, de Comm. Mm. Tempore Paschali 2º loco.

DIE 24 MAJI

**B. MARIÆ VIRGINIS
A STRATA**

Duplex majus

Omnia ut in Festis B. Mariæ Virg., præter sequentia.

Oratio

DÓMINE Jesu Christe, qui es via, véritas et vita: concéde propítius; ut per intercessiõnem

beátæ Mariæ Vírginis Matris tuæ, viam mandatórum tuórum currétes, ad vitam perveniãmus ætérnam: Qui vivis.

In II Nocturno

Lectio iv

INTER effígies beátæ Mariæ antiquitáte, veneratióne fidélium præsentique ejúsdem Vírginis ope augústas, illa mérito censétur, quam vulgus de Strata nuncupávit, sitam quippe secus viam, quæ ad clivum Capitolínium recta ducit. Piórum porro ad eam concúrsus lapsu téporis ita incrébuit, ut médio fere sãculo duodécimo Július de Astállis, pro sua in opíferam Vírginem pietáte, templum a fundaméntis excitáret, quo sacra illa effígies honestióre loco servarétur. Nova ædes a conditóre nomen duxit sanctæ Mariæ de Astállis, et in paróciis Urbis est annumeráta. Sanctus Ignátius cum primum Romam venit, ut se ac primítias suæ So-

cietátis Románo Pontífici devovéret, ádeo veneratione et amore erga illam imáginem afféctus est, ut non modo Sacrum fácere ad altáre ipsi dicátum consuévérít, verum étiam a Petro Codácio ecclésiæ curatione eníxe postuláverit illam sibi dono dari, eo nimírum consílio, ut cum primum Sodáles Societátis próprium templum essent habitúri, ibídem statuerétur. Réstitit iníitio Codácíus; verum haud ita multo post, mutáta senténtia, non imáginem tantum ultro concéssit, sed ecclésiám quoque Ignátio obtulit, ípseque Ignátii Sodálibus adjúngi vóluit, primus qui ex Itália univérsa Societáti nomen déderit.

✠. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta,
* Dedi suavitátem odóris, allelúja. †. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v

QUOD Codácíus ex ánimí sui liberalitáte

præstíterat, Paulus tértius ratum hábuit, et consentiéntibus Astális, templum Ignátio addíxit, transláto paróeciæ título in próximam ædem sancti Marci. Optatíssimum id Ignátio et sóciis evenit, quibus nihil pótius fuit, quam ut gratiánimisensa sanctæ Dei Genitríci testificarentur, curámque omnem impénderent ut ejus dígnitas cívium obsequiis augerétur. Quæ cum felíciter ádmodum procéderent, sanctus Francíscus Bórgia præpósitus Societátis univérsæ in ánimo hábuit Mariánam ædem ab inchoáto in ampliorem formam refícere, ut cultórum religióni ac frequentiæ fieret satis. Quod ipse morte præréptus ággredi non pótuit, paulo post perfécit Alexánder Farnésius Cardinális, qui magnificentíssimum templum Servatóris Jesu Nómini dedicátum a solo extrúxit. Tunc demum, véteri æde novis molitionibus díruta, beátæ Vírginis imágo a prióri

sede adsportáta fuit in sacéllum eidem excipiéndæ designátum.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam, allelúja.

Y. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosárum et lília convál-
lium. Vidérunt.

Lectio vi

Ex illo témpore dici vix potest quantópe-
re créverit hinc pópuli stúdi-
um et píetas, inde vero impénsa cliéntibus suis a cælésti patróna beneficia et cumuláta prodígia. Cujus rei monuménto fuére tabéllæ votívæ quam plúrimæ, et donária pretiosíssima imágini, altári, sacélló exornándis certátim coláta. Quam ob rem cum antiquitáte cultus et miraculórum cópia ac splendóre opífera hæc Vírginis Imágo tantópe-
re excélleret, médio sæculo décimo séptimo, ab órdine Canonicórum Vaticanórum coróna áurea donáta fuit, primas

vidélicet inter Dóminæ Nostræ effígies, quibus Romæ hábitus hic honor fúerit. Cum autem decedénte superióri sæculo nefárii prædónes sacéllum atque altáre Virgíneum pœnitus expilássent, piórum liberalitas brevi ómnia cumuléte restituit. Corónæ quoque auro sólidæ gemmísque distíntæ per eminentíssimum virum archipresbýterum Vaticanum augústæ Imágini restitútæ solémni ritu fuérunt, anno trecentésimo ex quo primum in sacélló Farnesiánæ ædis locáta fúerat. Celebritátem illius diéi nobiliórem fecit bonórum lætítia; quorum ánimis hanc spem piéntíssima Mater inspírat, ut quos in suam fidem ac tutelam accépit, sempitérnæ beatitátis corónæ, ipsa opitulánte, máneat in cælis. Hæc autem cumulávit Leo dé-
cimus tértius Póntifex máximus, qui festum sanctæ Mariæ de Strata Offício et Missa celebrári a Pátribus Societátis Jesu benígne concéssit.

R. Ornátam monílibus
fíliam Jerúsalem Dómi-
nus concupívit : * Et vi-
déntes eam filíæ Sion,
beatíssimam prædicavé-
runt, dicéntes : * Unguén-
tum effúsum nomen tu-
um, allelúja. **Y.** Astitit re-
gína a dextris tuis in ve-
stítu deauráto, circúm-
data varietáte. **Et. Glória**
Patri. **Unguéntum.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi
secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 2, 19-21

IN illo témpore : Ange-
lus Dómini appáruit
in somnis Joseph in
Ægýpto, dicens : Surge,
et áccipe púerum, et
Matrem ejus, et vade in
terram Israël. Et réli-
qua.

Homilía sancti Bona-
ventúræ Epíscopi

Meditat. vitæ Christi

Cap. 13 .

MIDES hic quo mo-
do Dóminus dat
consolatiónes
per partes, et non ita
plenas, ut appetítus ex-
pósceret. Quod ex duó-
bus in hoc facto per-
péndere potes, tum
quia in somnis non pa-

lam, ut tibi dixi : tum
étiam quia non una vice
simul, sed per duas vi-
ces ei dixit ad quem
locum ire debéret. Et
dicit Glossa quod hoc
fecit Dóminus, quia ex
frequéti visitatióne
quis cértior rédditur.
Unde qualescúmque
sunt, nobis debent vi-
déri magnæ : et inde
simus grati, quia sem-
per ex parte sua facit
quod nobis utílius esse
cognóscit.

R. Felix namque es, sa-
cra Virgo María, et omni
laude digníssima : * Quia
ex te ortus est sol justí-
tiæ, Christus Deus no-
ster, allelúja. **Y.** Ora pro
pópulo, intérvieni pro
clero, intercéde pro de-
vóto femíneo sexu : sén-
tiant omnes tuum juvá-
men, quicúmque céle-
brant tuam sanctam Fe-
stivitátem. **Quia.**

Lectio viii

NUNC autem circa Dó-
mini réditum insi-
stámus. Circa quem di-
ligénter atténde, quia
pia est hæc meditatio
valde. Rédeas ergo in
Ægýptum, grátia visi-
tándi púerum Jesum,

quem cum extra inter púeros forte invéneris, ipse te videns occurreret tibi; quia benígnus et affábilis est. Tu vero genufléctens, osculéris pedes ejus, et post inter bráchia ipsum suscipias, et aliquántulum cum eo quíescas.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes :

* Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, allelúja. **ŷ.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In Fer. II Rogat. et in Vig. Ascensionis ix Lect. de Hom. Fer. et fit ejus Com. in Laud.; alias

Lectio ix

TANDEM forte dicet tibi : Data est nobis licéntia redeúndi in terram nostram, et cras hinc recédere debémus. Bona hora venísti, quia redíbis nobíscum. Cui alácritér respóndéas, te ex hoc multum gaudére, et quod eum optas sequi quocúmque íerit, et in his collocutió nibus delectéris cum eo. Dixi

jam tibi, quod hujúsmodi quæ puerília videntur meditári multum valent, et póstea ad majóra transmíttunt. Póstea ducet te ad Matrem, et cómiter honorábit. Tu vero genufléctens, fac ei reveréntiam, et sancto seni Joseph, et requíescas cum eis.

In II Vesp. Com. seq. :

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum, allelúja.

ŷ. Amávit eum.

Oratio

DEUS, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte virtúte constántiæ roborásti : da nobis ejus exémplo, et intercessióne; ómnia adversántia fórtiter superáre.

Deinde Com. S. Urbani I Papæ et Martyris :

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témpórum, allelúja.

ŷ. Sancti et justi, in

Dómino gaudéte, allelúja. *R.* Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúja.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus : ut, qui beáti Urbáni Mártiris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dñum.

DIE 29 MAJI

**S. MARIE MAGDALENÆ
DE PAZZIS**

VIRGINIS

Duplex

Ut in Breviario hujus diei præter ritum.

In I Vesp. Capit., Hymnus, *ÿ. Spécie et Ant. ad Magnif. Veni, Sponsa, de Comm. Virginum.*

Et fit Com. præced.

In II Vesperis Com. sequentis et S. Felicis I Papæ et Mart.

FESTA JUNII

DIE 2 JUNII

**B. MARIE ANNÆ A JESU
DE PARADES**

VIRGINIS

(d. a. ex 26 huj.)

Duplex

Ant. Símile est regnum

cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúja.

ÿ. Spécie tua.

Oratio

DEUS, qui inter sæculi étiam illécebras beátam Mariám Annam, ut lílium inter spinas, virgínali castitáte et jugi pœniténtia floréscere voluísti : præsta, quæsumus ; ut ejus méritis et intercessióne retrahámur a vítiis et perfectióra sectémur. (Per Dóminum.)

Et fit Com. *Ss. Marcelini, Petri atque Erasmi Ep. Mm. :*

Ant. Lux perpétua et ÿ. Sancti et justi, ut supra 31

Oratio

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mátyrum tuórum Marcellíni, Petri atque Erásmi solemnitátelætíficas : præsta, quæsumus ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

MARÍA Anna a Jesu de Parédes, Quiti in Américā meridionáli claro génere nata, ab ipsa pene infántia perféctam vivéndi ratiónem iniit. Mirábilis in ea morum intégritas et candor, ardens in Deum píetas, constans erga immaculátam Dei Genitricem cultus et observántia, assíduum precándi stúdi-um. Vix décimum ætátis annum ingrèssa se totam Deo arctíssime obstrínxit, tribus emíssis perpétuæ castitátis, paupertátis et obediéntiæ votis, quæ ad óbium usque sancte servávit. Cum laudes audíret trium e Societáte Jesu Mártyrum, qui in Japóniæ regno pro christiána fide sánguinem profudíssent, inusitáto quodam divínæ glóriæ propagándæ ardóre succénsa, clam se ad iter accínxit, ut apud bárbaras gentes lumen veritátis inférret. Verum cum ínitum éxse-

qui consílium mínime potuísset, divínæ acquiescens voluntáti própria in domo sibi recésum paráre constituit, ubi procul ab humanis curis uni Deo conjunctíssime víveret.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua, allelúja. **V.** Spécie tua et pulchritúdi- ne tua inténde, prospere procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

ITAQUE in partem suárum ædium interiorem se recépit, nec inde umquam prodíbat in públicum, nisi vel caritas erga próximos, vel pietátis offícia expléndurgérent. In eo autem secéssu, tamquam in erémo, antíquis severiórum Patrum exemplis innovátis, innocentíssimum corpus mirum in modum continéter vexávit. Caput coróna spínea, pectus et látera rigénti cilício, pedes lapíllis, omnesque artus flagéllis, et férreis caténis ac inaudítis quibúsdam ártibus, quas Chri-

sti Dómini amor suggerébat, semel atque iterum diu noctúque cruentábat. Ad majórem sui afflictatiónem léctulo ex asséribus, vel cruce acutíssimis spinis intertéxtebátur, cibo ádeo tenui, ut octávo, quandóque étiam décimo quoque die vix única áridi panis única vescerétur. Erga omnes tamen comis et affábilis, ánimos étiam perditórum hóminum sibi demerebátur, quos ex omni ór-dine a vitiórum fœditáte ad vitæ honestátem, suis consíliis et précibus tradúxit.

R. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem :
*** Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ, allelúja. ¶.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. **Prop-térea.**

Lectio vi

His aliisque auctam virtútibus Deus fámulam suam multis præclarisque munéribus illustrávit. Assíduæ rerum divinárum contemplatióni dédita, dies noctésque pene íntegras

in Dei amóre quiescébat; nec defuérunt qui eam sublímem a terra, ánimo a sénsibus avocáto, et vultu cælésti luce radiánte ab se visam confirmárent. Prophetiæ et scrutatiónis córdium dono insígnis, non solum futúra et abséntia prænuntiávit, sed ánimos hóminum, cogitatiónes et máculas íntrospéxit. Nec minor in morbis depelléndis vis éxstitit. Multis enim extrémó morbo laborántibus, aut crucis signo, aut aquæ sacræ aspersiône desperátam córporis sanitátem restítuit; et mórtuam féminam suis précibus in vitam revocávit. Ita erga omnes caritáte affécta, vitam dénique ipsam, dum atra lues grassaré-tur, pro cívium incolúmitáte Deo obtulit, et morbo corrépta placidíssimo éxitu migrávit ad Sponsum anno milésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, ætátis suæ sexto et vigésimo. Statim post óbítum ex ejus sán-guine concrétó candidíssi-

mum lilium prôdiit, ex quo ipsa Quiténsis Lili nomen obtinuit. Fama autem sanctitátis longe latéque diffúsa, et a Deo plúribus signis confirmáta, Pius nonus Pón-tifex máximus puríssimam Vírginem solémni cæremónia sacris Bea-tórum fastis adscrípsit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatíone, allelúja. **Ÿ.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória. Afferéntur tibi.

In III Noct. Homil. in Evang. Símile erit regnum, de Comm. Virg. 1º loco.

In Feria II Rogat. et in Vig. Ascensionis ix Lect. de Homil. Fer., et fit ejus Com. in Laud.; alias

Pro Ss. Marcellino, Petro atque Erasmo :

Lectio ix

PETRUS exorcísta, Diocletiáno imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fidei confes-siónem missus in cár-

cerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, fíliam a dæmone agitatam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota família, et vicínos qui ad rei novitátem concúrrent, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbýterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínus ad se vocátos aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus christiána libertáte respondéret, pugnis contúsum, et a Petro sejúctum, nudum inclúdit in cárce-rem stratum vitri frag-méntis, sine cibo ac sine lúmíne. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex tormén-tis fides et ánimus cré-sceret, constánti confes-siône, et abscísso cá-pite, illústre testimó-nium Jesu Christo dédérunt. Erás-musepíscopus, imperatóribus Dio-

cletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefacto, et fervénti pice, cera, oleoque perfúsus, inde tamen ínteger et inviolátus evásit. Quo miráculum multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is, íterum detrúsus in cárcerem, constrictus férreis gravissimisque vínculis, inde ab Angelo mirábiliter eréptus est. Deínde Fórmis a Maximiáno váriis afféctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta, divína virtúte superávit. Dénique, plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martýrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus.

Ad Laud. Com. Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Ep. Mm. :

Ant. Fíliæ Jerúsalem, veníte et vidéte Mártýres cum corónis, quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætitiæ, allelúja, allelúja.

Ÿ. Pretiósá in conspé-

ctu Dómini, allelúja. **R.** Mors sanctórum ejus, allelúja.

Oratio Deus, qui nos.

DIE 16 JUNII

**S. JOANNIS FRANCISCI
REGIS**

CONFESSORIS

(d. a. ex 31 Dec.)

**Duplex majus, sed ad
modum Simplicis re-
colendum.**

IN I VESPERIS

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram, allelúja.

Ÿ. Amávit eum.

Oratio

DEUS, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres beátum Joánnem Francíscum Confessórem tuum mirábili caritáte et invícta patiéntia decorásti : concéde propítius ; ut ejus exémplic instrúcti, et intercessiónibus adjúti, æternæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum nostrum.

AD LAUDES

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, íntra in gáudium Dómini tui, allelúja.

ŷ. Justum dedúxit.

IN II VESPERIS

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu allelúja.

ŷ. Justum dedúxit.

ADPROBATIO

Concordat cum Originali adprobato a S. R. C. die 25 Novembris 1913 necnon et die 30 Novembris 1915 servatis mutationibus subsequentibus.

Romæ, die 20 Octobris 1920.

M. LEDOCHOWSKI,

PRÆP. GEN. SOC. JESU.

(L. S.)

MODUS BENEDICENDI AQUAM

Sancti Ignatii

Ÿ. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cælum et terram.

Ÿ. Sit nomen Dómini benedíctum. *R.* Ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Ÿ. Dómine, exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritui tuo.

Orémus

DÓMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiósni tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam múltiplici pietáte custódis, ad invocatióem Nóminis tui benígnus assiste, ut intercedénte beáto Ignátio Confessóre tuo, fámulos tuos ab ægritúdine liberátos et sanitáte donátos, délixtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni prosperitáte restítuas. Per Dóminum, etc. *R.* Amen.

Immergitur aquæ numisma seu Reliquiarium sancti Ignatii, et immersum tenetur usque ad finem hujus Orationis :

Béne dic, Dómine, hanc aquam, ut sit remédium salutáre géneri humáno; et per intercessiósni beáti Ignátii, cujus numísma (vel reliquiæ) in eam immérgitur (vel immergúntur), præta, ut quicúmque ex ea sumpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Educitur ex aqua numisma seu Reliquiarium.

Orémus

DEUS, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam novo per beátum Ignátium subsidio militántem Ecclésiám roborásti : concéde; ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum, etc. *R.* Amen.

MODUS IMPERTIENDI POPULO

BENEDICTIONEM

CUM INDULGENTIÆ PLENARIÆ FAVORE

in fine Contionum

(vg. Missionis seu Exercitorium)

Justa Rescriptum S. R. C. d. d. 11 Maji 1911 hæc
Benedictio fit per unicum signum crucis cum Cru-
cifixo, adhibita formula :

BENEDICTIO Dei omnipoténtis, Patris, et
Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos
et máneat semper.

R. Amen.

INDEX

FEBRUARI

25 B. Didaci Carvalho Mart., <i>dupl.</i>	1
---	---

APRILIS

27 B. Petri Canisii Conf., <i>dupl.</i>	3
---	---

MAJI

10 B. Joannis de Avila Conf., <i>dupl.</i>	7
11 S. FRANCISCI DE HIERONYMO Conf., <i>dupl. maj.</i>	12
16 S. JOANNIS NEPOMUCENI Mart., Patr. min. princip., <i>dupl. maj.</i>	16
21 B. Andreæ Bobola Mart., <i>dupl.</i>	22
22 Bb. Joannis Baptistæ Machado et Soc. Mm., <i>dupl.</i> .	25
24 B. MARIE VIRG. A STRATA, <i>dupl. maj.</i>	27
29 S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg., <i>dupl.</i>	32

JUNII

2 B. Mariæ Annæ a Jesu de Paredes Virg., <i>dupl.</i> . . .	32
16 S. JOANNIS FRANCISCI REGIS, Conf., <i>dupl. maj.</i>	36

Modus benedicendi aquam S. Ignatii.	38
Modus impertiendi populo benedictionem in fine Con- tionum.	39

Imprimatur.

Turonibus, die 24 Januarii 1921.

† ALBERTUS
ARCHIEPISC. TURON.

LECTIONES

PRO

FESTIS UNIVERSALIS ECCLESIAE

COMMEMORATIS

AD MATUTINUM LEGENDÆ

JUXTA RUBRICAS

CUM VENIA S. R. CONGREGATIONIS

PARS VERNA

TURONIBUS

TYPIS A. MAME ET FILIORUM

SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ ET SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS
TYPOGRAPHORUM

DECRETUM

QUUM Festa Ecclesiæ universalis sæpe sæpius ob occurrentiam sive perpetuam sive accidentalem cum Festo seu Officio nobiliori alicujus particularis ecclesiæ ita maneant impedita, ut tantum Commemoratione atque unica Lectione gaudeant, sacra Rituum Congregatio variis Ordinariorum petitionibus satisfactura, ad tramites decreti 25 Maji 1914 ad IV, de Festis seu Officiis enunciatis unicam Lectionem, ut plurimum ex tribus contractam, redigendam curavit, eamque revisam ac rite probatam, prout res postulabat, benigne concessit. Ex hisce singulis Lectionibus præsens collectio exorta est, quam, de mandato Ssmi Dñi nostri Pii Papæ X, ipsa sacra Congregatio pro rei necessitate et opportunitate in vulgus edi statuit ac decrevit; easdemque Lectiones juxta Rubricas adhiberi posse ac debere declaravit. Præsens autem decretum approbationis et concessionis pro utroque clero aliisque, quatenus opus sit, sacra eadem Congregatio huic collectioni præfigi voluit ac jussit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Ex Secretaria sacrorum Rituum Congregationis, hac die 24 Junii 1914.

FR. S. CARD. MARTINELLI, *Præfectus*.

L. † S.

† PETRUS LA FONTAINE, Episc. Charystien.,
Secretarius.

LECTIONES

PRO FESTIS COMMEMORATIS

Lectiones quæ in hoc libello habentur, dici possunt, et accedente Ordinarii mandato dici debent in publica Breviarii recitatione, loco trium Lectionum II Nocturni simul junctarum, quoties de Festis novem Lectionum, perpetuo vel accidentaliter impeditis, dicenda sit ix Lectio; nempe in omnibus novem Lectionum Officiis impedientibus, præterquam in Festis Duplicibus I classis, in Dominicis etiam anticipatis vel repositis, in Vigilia Pentecostes et per Octavam Ssmi Corporis Christi, necnon quando sumenda sit ix Lectio de Homilia Feriæ aut Vigiliæ occurrentis, aut ix Lectio Officii nobilioris pariter commemorati.

PARS VERNA

Pro Festis a die 10 usque ad 28 Martii occurrentibus non ponitur ix Lectio quia, occurrente Quadragesima, ea legi nunquam potest.

FESTA APRILIS

DIE 2 APRILIS

PRO

**SANCTO FRANCISCO
DE PAULA**

CONFESSORE

Lectio ix

FRANCISCUS Paulæ in Calábria natus est.

Adolëscens, divîno ardore succensus, in erëmum secëssit, ubi annis sex, victu ásperam sed meditationibus cælestibus suâvem vitam duxit. Cum autem virtutum ejus fama longe manâret, multique ad eum pietatis stúdio concurrerent, caritatis causa e solitudine egrëssus ecclësiâ prope Paulam ædificavit, ibique prima sui ordinis fundamenta jecit. Perpetuam virginitatem servavit; humilitatem sic

4 Pro S. Isidoro Ep., Conf. et Eccl. Doct.

cóluit, ut se ómnium mínimum diceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Rudi amíctu, nudis pédibus incédens, humi cubábat. Caritáti ita addictus fuit, ut sui órdinis tésseram esse jússerit. Multis miráculis servi sui sanctitátem Deus comprobávit, quorum illud in primis célebre, quod, a nautis rejéctus, Siciliæ fretum, strato super flúctibus pállio, cum sócio transmísit. Multa étiam prophético spírítu prædixit. Turónis migrávit ad Dóminum, anno salutis millésimo quingéntésimo séptimo, ætátis anno nonagésimo primo.

DIE 4 APRILIS

PRO

SANCTO ISIDORO

EP., CONF.

ET ECCLES. DOCT.

Lectio ix

ISIDÓRUS, natióne HispánuS, ex nova

Carthágine, Severiáno patre provinciæ duce natus, a sanctis episcopis Leándro Hispalénsi et Fulgéntio Carthaginiénsi, frátribus suis, pie et liberáliter educátus, omni scientiárum et christianárum virtútum génere præstantíssimus evásit. Leándro vita functo, ad Hispalénsem cáthedram assúptus, Sedis Apostólicæ in tota Hispánia vicárius constitútus est. In episcopátu se ómnium bonórum óperum præbuit exémpLAR, et instaurándæ ecclesiásticæ disciplinæ sollicitus máxime fuit. Coácto Hispali concílio, Acephalórum hæresim, Hispániæ jam minitántem, acri et eloquénti disputatióne fregit atque contrívit. Tantam apud omnes sanctitátis et doctrinæ famam adéptus est ut, elápsO vix ab ejus óbítu anno sextodécimo, Doctor egrégíus merúerit appellári. Libros

Pro S. Leone I Papa, Conf. et Eccl. Doct. 5

scripsit perútiles, et eruditíone plenos. Præfuit concílio Tolotáno quarto, ómnium Hispániæ celebérrimo. Dénique, postquam quadraginta circiter annos suam rexisset ecclésiám, Híspali migrávit in cælum, anno sexcentésimo trigésimo sexto.

DIE 5 APRILIS

PRO

**SANCTO VINCENTIO
FERRERIO**

CONFESSORE

Lectio ix

VINCÉNTIUS, honésta stirpe Valentíæ in Hispánia natus, decimo octávo ætátis anno religiónis hábitum in órdine Prædicatórum induit; in quo, sacris litteris sédulo incúm-bens, theologiæ láuream summa cum laude obtinuit. Mox verbum Dei tanta virtúte et effi cácia prædicáre cœpit, ut ingéntem infidélium multitudinem

ad Christi fidem perdúxerit, et multa christianórum millia a peccátis ad pœniténtiam revocáverit. Quotidie Missam cum cantu celebrávit, quotidie ad pópulum conciónem hábuit, carnes numquam comédit, populórum júrgia sedávit; et, cum vestis inconsútilis Ecclesiæ diro schismate discinderétur, ut unirétur et unita servarétur, plúrimum laborávit. Sénio tandem et morbo confectus, ac miráculis appríme clarus, Venetiæ in Británnia minóri sactíssime óbiit. Quem Callistus Papa tértius inter Sanctos rétulit.

DIE 11 APRILIS

PRO

SANCTO LEONE I

PAPA, CONF. ET ECCL.
DOCT.

Lectio ix

LEO primus, Etrúscus, eo témpore

6 Die 13 Apr. — Pro S. Hermenegildo Mart.

præfuit Ecclesiæ, cum rex Hunnorum Attila, cognomento Flagellum Dei, in Italiā invādens, post captam et incensam Aquilējam, Romam petiturus cōpias parāverat. Cui occurrens Leo, divīna persuāsīt eloquētia ut regrederētur. Tum Romæ singulāri ōm-nium lætītia excēptus, paulo post, invadēti Urbem Genserico eā-dem eloquētiæ vi per-suāsīt, ut ab incendiis, ignomīniis et cādibus abstinēret. Cum autem Ecclesiā a multis hærēsibus maximē-que a Nestoriānis et Eutychiānis exagitāri vidēret, concīlium Chalcedonēse indīxit: ubi, sexcēntis trīginta coāctis episcopis, Eutyches et Diōscorus, et iterum Nestorius condemnāti sunt; cujus concīlii decrēta auctoritāte sua firmāvit. Multas sacras ædes extrūxit, ac monastērium vicīnum basilicæ sancti Petri æ-

dificāvit. His et aliis præclāre gestis, cum multa sancte et luculēnter scripsisset, tērtio Idus Aprīlis obdormīvit in Dōmino, anno pontificātus sui vigésimo primo.

DIE 13 APRILIS

PRO

S. HERMENEGILDO

MARTYRE

Ex libro Dialogorum
sancti Gregórii Pa-
pæ

Lib. 3, cap. 31

Lectio ix

HERMENEGILDUS rex, Leovigildi regis Visigothorum filius, ab Ariāna hærēsi ad fidem catholicā viro reverendissimo Leándro Hispalēnsi episcopo, dudum mihi in amicitīis familiāriter juncto, prædicāte, convērsus est. Quem pater Ariānus, ut ad eādem hærēsim red-

iret, et præmiis suadere, et minis terrere conatus est. Cumque ille constantissime responderet, numquam se veram fidem posse relinquere, quam semel agnovisset: iratus pater eum privavit regno, rebusque expoliavit omnibus; et, in arcta illum custodia concludens, collum manusque illius ferro ligavit. Cœpit itaque Hermenegildus rex juvenis terrenum regnum despiciere, et forti desiderio cæleste quærens, in ciliciis vinculatus jacens, omnipotenti Deo ad confortandum se preces effundere. Superveniente autem Paschalis festivitatis die, intempestæ noctis silentio ad eum perfidus pater Ariánus episcopum misit, ut ex ejus manu sacrilegæ consecrationis communionem perciperet, atque per hoc ad patris gratiam redire mereretur. Sed vir, Deo deditus,

Ariáno episcopo venienti exprobravit, ut débuit, ejusque a se perfidiam dignis increpationibus repulit. Ad se itaque reverso episcopo, Ariánus pater infremuit, statimque suos apparitores misit, qui constantissimum Confessorem Dei illic, ubi jacébat, occiderunt.

DIE 14 APRILIS

PRO

SANCTO JUSTINO

MARTYRE

Lectio ix

JUSTINUS, Prisci filius, ex Græco genere Flaviæ Neápolis in Sýria Palæstina natus, ádeo philosophiæ amore corréptus est, ut, ad veritatem assequendam, quotquot áderant philosophorum sectis nomen dederit. In quibus tamen cum fallacem tantum sapientiam reperisset,

supérna illustratióne edóctus, christiánæ fidei philosophiam ampléxus est. Hinc sacræ Scriptúræ libros diu noctúque versans, ibique eminentem Jesu Christi sciéntiam adeptus, plura conscripsit ad christiánam fidem exponéndam magisque propagándam; quæ inter binæ præstant pro fide christiána apologiæ. Quas cum imperatóribus Antonino Pio ejúsque filiis porrexisset, et fidem disputádo strénue propugnásset, obtinuit, ut a christianórum cæde, público principum edicto, temperarétur. Ipse tamen Crescéntis cýnici, cuius et ímpios mores redargúerat, insidiis accusátus, a satellitibus captus est; et, ad Rústicum præfécum addúctus, cum in confessióne fidei strénue permaneret, cápitis damnátus, glorióso martýrio coronátus ocúbuit.

DIE 21 APRILIS

PRO

SANCTO ANSELMOEP., CONF. ET ECCL.
DOCT.

Lectio ix

ANSELMUS, Augústæ Prætóriæ in finibus Itáliæ, nobilibus et cathólicis paréntibus natus, adoléscent, pátria et bonis ómnibus derelictis, in monastério Beccénsi órdinis sancti Benedicti emissá regulári professióne, in litteris et virtútibus assequéndis mirum in modum profécit. Régibus, episcopis veneratióni fuit, et sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc, persecutió nibus agitátus, litteras amoris plenas ad eum dedit, se et Ecclésiám ejus oratió nibus coméndans. Defúncto Lanfráncó, archiepiscopo Cantuariénsi, ejus olim præceptóre, ad ejúsdem Ecclésiæ

régimen vocátus, verbo et exémplo, scriptis et conciliis celebrátis, pristinam pietátem et ecclesiásticam disciplinam redúxit. Sed, cum mox Willélmus rex vi et minis jura Ecclesiæ usurpáre tentáset, ipseque invicte restitisset, bonórum direptionem et exsiliū passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit. A quo honorífice excéptus et summis láudibus ornátus, in Barénsi concílio Spíritum Sanctum étiam a Filio procedéntem, contra Græcórum errórem, innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimoniis propugnávit. Post mortem Willélmi, ab Henrico rege ejus fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino.

DIE 22 APRILIS

PRO

Ss. SOTERE et CAJO

PP. ET MM.

Lectio ix

SOTER, Fundis in Campánia natus, sancivit ne sacrae virgines vasa sacra et pallas attingerent, neve thuris ministério in ecclésia uteréntur. Idem státuit ut Christi corpus in Cœna Dómini sumerétur ab ómnibus, iis excéptis, qui propter grave peccátum id fácere prohiberéntur. Martýrio coronátus sub Marco Aurélio imperátore, sepúltus est in cœmetério, quod póstea Callisti dictum est. Cajo Dálmata, ex génere Diocletiáni imperatóris, constituit ut his órdinum et honórum grádibus in Ecclesiá ad episcopátum ascenderétur, ostiárii nempe, lectóris, exorcistæ, acólythi, subdiáconi,

10 24 Apr. — Pro S. Fidele a Sigmaringa

diáconi, presbýteri. Hic Diocletiáni crudelitátem in cristiános fúgiens, aliquámdiu in spelúnca delítuit; verum, octo post annis, una cum Gabino fratre martýrii corónam consecútus, in cœmêtério Callisti páriter sepúltus est.

DIE 23 APRILIS

*Pro S. GEORGIO MART.
non dicitur ix Lectio,
quia propria non habetur.*

DIE 24 APRILIS

PRO

**S. FIDELE
A SIGMARINGA**

MARTYRE

Lectio ix

FIDÉLIS, in óppido Suéviæ Sigmaringa ex honésta Reyórum familia natus, célebre sibi nomen acquisivit in advocáti múnere; quo tamen, cum fori perícula esset expértus, déstitit, et, su-

pérna vocatióne illustrátus, inter fratres Minóres Capuccinos adscribi pétiit. Voti compos factus, regulári observántia ómnibus admiratióni fuit et exémplo. Deíparæ Virginis et rosárii cultor exímus, a Deo postulávit, ut pro cathólica fide martyr occúmberet, quod et consecútus est. Eléctus enim præses Missiόνum, quas Congregátio de Propagánda Fide pro Rhétia tunc témporis institúerat, cum nulli labóri parcens plures hæréticos ad Christi fidem convertisset, malórum invidiam subiit. Itaque die vigésima quarta Aprílis, anno millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo, ad ecclésiám loci, Sevisium nuncupáti, verbéribus ac vulnéribus cæsus ab hæréticis, qui conversiόνem simulántes dolóse eum invitáverant, primitias Mártyrum memorátæ Congrega-

Die 28 Apr. — Pro S. Paulo a Cruce Conf. 11

tiónis próprio sán-
guine consecrávit.

DIE 26 APRILIS

PRO

SANCTIS
CLETO et MARCELLINO

PP. ET MM.

Lectio ix

CLETUS, RománuS, Imperatóribus Ves-
pasiáno et Tito, Ec-
clésiám gubernávit.
Ex præcépto Principis
Apostolórum in Urbe
vingintiquinque pre-
sbýteros ordinávit.
Primis in líteris ver-
bis illis usus est : Sa-
lútem et apostólicam
benedictiónem. Ecclé-
sia óptime constitúta,
Domitiáno impera-
tóre, secúnda post Ne-
rónem persecutióne,
martýrio coronátus est
et in Vaticáno juxta
corpus beáti Petri se-
púltus. Marcellínus,
RománuS, in immáni
imperatóris Diocle-
tiáni persecutióne Ec-
clésiæ præfuit. Multas
pértulit angústias ob

improbam eórum se-
veritátem, qui eum
redarguébant de ní-
mia indulgéntia erga
lapsos in idololatriám,
quæque causa fuit, ut
per calúmniám infa-
mátus fúerit, quasi
thus idólis adhibuís-
set. Verum hic beátus
Póntifex in confes-
sióne fidei, una cum
tribus áliis christiánis,
Cláudio, Cyrino et An-
tonino, cápite plexus
est.

DIE 28 APRILIS

PRO

SANCTO
PAULO A CRUCE

CONFESSORE

Lectio ix

PAULUS a Cruce,
Uvádæ in Ligúria
natus, a primo ratió-
nis usu, Jesu Christi
crucifixi amore flagrá-
vit. Martýrii desidério
incénsus, exercítui se
adjúnxit qui Venétiis
ad bellum Turcis infe-
réndum comparabá-
tur. Cógnota vero Dei
voluntáte, honestíssi-

mis nuptiis sibique delata patrui hereditate recusatis, rudi tunica a suo episcopo indutus, nondum clericus, Dominicum agrum divini verbi prædicatione excoluit. Romæ a summo Pontifice Benedicto decimo tertio ex obedientia sacerdotio auctus, in solitudinem recessit Argentarii montis, quo eum beata Virgo jam pridem invitaverat, veste illi simul ostensa atrii coloris passionis Filii sui insignibus decorata, ibique fundamenta jecit novæ congregationis, cujus sodales voto adstringerentur Dominicæ passionis memoriam promovendi. Sacras Virgines quoque instituit, quæ Domini passionem sedulo meditantur. Prædicatione, virtutibus et divinis charismatibus clarus, Romæ obdormivit in Domino, anno millesimo septingentesimo septuagesimo quinto.

Eum Pius nonus Pontifex maximus in Beatorum, dein in Sanctorum numerum retulit.

DIE 29 APRILIS

PRO

SANCTO PETRO

MARTYRE

Lectio ix

PETRUS, Veronæ parentibus Manichæorum hæresi infectis natus, ab ipsa pene infanzia contra hæreses pugnavit, nullis umquam patris patruive blanditiis a fidei constantia dimotus. Adolescens Bononiæ studiorum causa venit, ibique ordinis Prædicatorum institutum suscepit; in quo et magno virtutum splendore, præcipue corporis animæque puritate nullo umquam lethali peccato foedata, et miro penitentiae et contemplationis studio excelluit. In salutem animarum procurandam maximo cum fructu incubuit,

tanto fidei ardore incensus, ut pro ea mortem subeundi gratiam a Deo precaretur; quam et obtinuit. Nam, cum sanctæ Inquisitionis munus gerens Como Mediolanum rediret, ab impio sicario in capite gladio est vulneratus; jamque pene mortuus, symbolum fidei, quam ab infanzia virili fortitudine defenderat, in ipso supremo spiritu pronuntians, ad palmam martyrii evolavit, anno salutis millesimo ducentesimo quinquagesimo secundo. Quem Innocentius quartus, anno sequenti, sanctorum Martyrum numero adscripsit.

DIE 30 APRILIS

PRO

**SANCTA CATHARINA
SESENSI
VIRGINE**

Lectio ix

CATHARINA, virgo Senensis, piis orta

parentibus, beati Dominici habitum, quem Sorores de Pœnitentia gestant, impetravit. Summa ejus fuit abstinentia et admirabilis vitæ austeritas. Cum Pisis moraretur, die Dominico, refecta cibo cælesti et in éxtasi rapta, vidit Dominum crucifixum magno cum lumine advenientem, et ex ejus vulnorum cicatricibus quinque radios ad quinque loca sui corporis descendentes. Mystérium advertens, Dominum precata ne cicatrices apparerent, continuo radii, colore sanguineo mutato in splendidum, in formam puræ lucis pervenerunt ad manus, pedes et cor ejus. Tantus vero erat dolor, quem sensibiliter patiebatur, licet vulnorum cruenta signa non apparerent, ut, nisi Deus minuisset, brevi se crederet morituram. Doctrina ejus infusa, non acquisita

fuit. Aveniõnem ad Gregóriũ Papam undécimũ profecta, illi votum ejus de petenda Urbe, soli Deo notum, sese divinitus cognovisse monstravit, et auctor fuit ut Põntifex ad Sedem Romãnam personãliter accederet. Anno ætãtis suæ tertio circiter et trigésimo migravit ad Sponsum. Quam Pius secũdus sanctarum Virginum nũmero adscripsit.

FESTA MAJI

DIE 2 MAJI

PRO

SANCTO ATHANASIO

EP., CONF. ET ECCL.
DOCT.

Lectio ix

ATHANÁSIUS, episcopus Alexandrinus, catholicæ religionis propugnator acerrimus, cum, adhuc diáconus, in concilio Ni-

cæno Arii impietatem repressisset, tantum ódium Arianórum suscepit, ut ex eo tẽpore ei insídias moliri numquam destiterint. In exsilium actus, in Gállia apud Tréviros exsulavit. Incredibiles dein calamitãtes perpessus, magnam orbis partem peragravit; ac sæpe e sua ecclẽsia ejectus, sæpe etiã in eãdem, Júlii Romãni Pontificis auctoritãte atque decretis concilii Sardicẽsis ac Jerosolymitãni, restitutus est, Ariãnis intẽrea illi semper infestis. Dẽnique ex tot tantisque periculis divinitus erẽptus, Alexandriæ mortuus est sub Valẽnte. Ejus vita et mors magnis nobilitãta est miraculis. Multa pie et ad illustrãdam catholicã fidem præclãre scripsit, sexque et quadraginta annos in summa tẽporum varietãte Alexandriãnam ecclẽsiã sanctissime gubernavit.

DIE 4 MAJI

PRO

SANCTA MONICA

VIDUA

Lectio ix

MÓNICA, sancti Augustini piíssima mater, uxórum et viduárum exémpLAR, filium Manichæum Mediolánum secúta, postquam assíduis orationibus, lácrimis et jejúniis, ope Ambrósii épiscopi, eum Christo lucrifécit, cum ipso in Africam rédiens, ad Ostia Tiberína in febrim incidit, et nono die placidissime óbiit. De cujus morte mærens filius disserens subdj't : Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstibus lacrimósis gemitibúsque celebráre, quia illa nec misere, nec omnino moriebátur : hoc et documéntis morum ejus, et fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus.

Atque inde paulátim reducébam in pristinum sensum ancillam tuam, conversatió-némque ejus piam in te et sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum ; et libuit flere de illa et pro illa. Et, si quis peccátum invénerit flevisse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat ut óculis suis viverem, non irrídeat ; sed pótius, si est grandi caritáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui. Ejus corpus, in ecclésia sanctæ Aureæ prius sepúltum, póstea, Martino quinto summo Pontífice, Romam translátum, in ecclésia sancti Augustini honorífice cónditum est.

DIE 5 MAJI

PRO

SANCTO PIO V

PAPA ET CONF.

Lectio ix

P IUS, Boschi in Insú-
bria natus, cum
quatuórdecim esset
annórum, órđinem
Prædicatórum ingrés-
sus est. Sacerdótio au-
ctus, sacras conciónes
plúribus in locis cum
ingénti animárum fru-
ctu hábuit. Inquisitó-
ris officium diu fórti-
ter ac laudábiliter
sustinuit, et a Paulo
quarto ad Nepesínium
et Sutrinum episcopá-
tum promótus, post
biénnium inter patres
cardináles adscriptus
est. A Pio quarto trans-
látus ad ecclésiám
Montis Regális in Sub-
alpínis, diocésim vi-
sitans, abúsus représ-
sit; et Romam revér-
sus, in gravíssimis ne-
gótiis expediéndis fuit
occupátus. Mórtno au-
tem Pio, præter óm-
nium exspectatiónem
eléctus Póntifex, nihil

in vitæ ratióne, ex-
cépto exterióri hábitu,
immutávit. Selimum
Turcárum tyránnum,
ingénti comparáta
classe, ad Echínadas
ínsulas, non tam ar-
mis quam fuis préci-
bus devicit. Dum vero
novam in ipsos Turcas
expeditiódinem paráret,
piíssime óbiit in Dó-
mino, anno millésimo
quingéntésimo septua-
gésimo secúndo, ætá-
tis suæ sexagésimo
octávo. Corpus ejus
in basilica sanctæ
Mariæ Majóris summa
fidélium veneratióne
cólitur. Eum Clemens
Papa undécimus catá-
logo Sanctórum ad-
scripsit.

DIE 6 MAJI

PRO

**SANCTO JOANNE Ap.
ANTE PORTAM LATINAM**Ex libro sancti Hie-
rónymi Presbýteri
contra Joviniánium*Lib. 1, n. 26*

Lectio ix

J OÁNNES Apóstolus,
unus ex discipulis

Dómini, qui mínimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, et quem fides Christi virginem repérerát, virgo permánsit; et ideo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu; et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget; et post resurrectionem, nuntiánte María Magdaléne quod Dóminus resurrexisset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævenit; cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in littore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent; solus virgo virginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est. Fuit autem Joánes et Apóstolus, et Evangelista, et Prophéta. Refert autem Tertulliánus quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit quam intráverit.

DIE 7 MAJI

PRO

SANCTO STANISLAO

EP. ET MART.

Lectio ix

STANISLÁUS, apud Cracóviam nóbili génere natus, quem pii paréntes, per triginta annos stériles, a Deo précibus impetrárun, ab ineúnte ætáte futúrx sanctitátis spécimen dedit. Adolésceus in sacra cánónum ac theologiæ doctrina multum profécit. Paréntibus mórtuis, amplum patrimónium paupéribus distribuit, vitæ monásticæ desidério. Sed, Deo áliter disponénte, canónicus Cracoviénsis et concionátor factus a Lampérto epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufféctus est. Quo in múnere ómnium pastorálium virtútum laude, et præcípuè misericórdia in pauperes enítuit. Bolesláum Polóniæ regem,

sæpius ob mores corruptos frustra admōnitum, a fidélium comuniōne remōvit. Qui idcirco iracūdia furens, milites in ecclēsiam immittit, ut sanctum episcopum confōdiant; sed cum divinitus fuissent depūsi, impius rex sacerdotem Dei, hōstiam immaculatam ad altāre offerentem, sua manu obtrūcat. Multis mirāculis servi sui sanctitatem Deus declaravit post ejus mortem, quibus permōtus Innocētiū quartus illum in Sanctōrum nūmerum rétulit.

DIE 8 MAJI
PRO
**APPARITIONE
SANCTI MICHAELIS**
ARCHANGELI

Lectio ix

BEÁTUM Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuisse, et sacrōrum librorum auctoritāte, et vèteri Sanctōrum traditiōne comprobātur.

Quam ob rem multis in locis facti memória celebrātur. Eum, ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custodem et patrónum, Dei venerātur Ecclēsia. Gelásio autem primo, Pontífice máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radices incolunt Sipontini, Archángeli Michaélis fuit illústris apparitio. Nec ita multo post Bonifátius Papa, Romæ in summo circo, sancti Michaélis ecclēsiam dedicāvit tértio Kalēdas Octóbris : quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclēsia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitiōne consecrātus est.

DIE 9 MAJI

PRO

S. GREGORIO NAZIANZ.

EP., CONF. ET ECCL.

DOCT.

Lectio ix

GREGÓRIUS Nazianzénus, nóbilis Cáp-

padox, ob singularem divinorum litterarum scientiam, Theologi cognomen consecutus, Athénis in omni disciplinarum genere, una cum sancto Basilio eruditus, ad studia sacrarum litterarum se convertit. Primum Sasmorum episcopus creatus est, deinde Nazianzenam ecclesiam administravit. Tum Constantinopolim, ad eam regendam ecclesiam accersitus, cum civitatem, erroribus hæresum purgatam, ad catholicam fidem reduxisset, quod ei omnium amorem conciliare debebat, multorum paravit invidiam. Itaque, cum inter episcopos magna propterea esset facta seditio, sponte cedens episcopatu, illud Prophetæ dictum usurpavit : Si propter me commota est ista tempestas, dejicite me in mare, ut vos jactari desinatis. Nazianzum reversus, cum illi ec-

clesiæ Eulalium præficiendum curasset, se totum ad orationem et studium rerum divinarum contulit. Egrègie multa scripsit soluta oratione ac versibus, et consubstantialitatis Filii fuit acerrimus propugnator. Imperatore Theodosio, ad cælestem vitam senio confectus migravit.

DIE 10 MAJI

PRO

SANCTO ANTONINO

EP. ET CONF.

Lectio ix

ANTONINUS, Floréntiæ, honestis parentibus natus, ab ipsa pueritia egrégium futuræ sanctitatis spécimen exhibuit. Annum agens sextum decimum, religionem Prædicatorum amplexus, coepit exinde máximis virtutibus clarere. Singulâri fuit abstinentia, et virginitatem integerrime semper coluit. In explicandis consiliis tantæ fuit dexteritatis, ut Antoninus

consiliórum diceretur. Ab Eugénio quarto Florentinus archiepiscopus renunciátus, ægérime tamen, nec nisi apostólicis minis perterrefáctus, ut episcopátum accíperet, acquiévít. In eo múnere, prudéntia, pietáte, caritáte, mansuetúdine et sacerdotáli zelo excélluit. Omnes fere sciéntias, nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícit, et multos insignis doctrinæ libros scripsit. Obiit in Dómino sexto Nonas Maji, anno milésimo quadringentésimo quinquagésimo nono, et ab Hadriáno sexto in album Sanctórum fuit relátus.

DIE 12 MAJI

PRO

**Ss. NEREO, ACHILLEO
et DOMITILLA**

VIRGINE

ac PANCRACTIO

MARTYRIBUS

Lectio ix

NÉREUS et Achilleus
fratres, ennúchi

Fláviæ Domitillæ, a beáto Petro una cum ipsa ejúsque matre Plautilla baptizáti, cum Domitillæ persuasissent ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno quod christiáni essent accusáti, in Póntiam ínsulam relegántur. Mox verbéribus cæsi ut idólis immolárent, et Tarra-cínam perdúcti, equúlei et flammárum cruciátibus superátis, secúri percússi sunt; quorum córpora ab Auspicio eórum discipulo Romam deláta, via Ardeatina sunt sepúlta. Flávia Domitilla vero, quæ sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accéperat, et ipsa in ínsulam Póntiam deportáta, et post diutúrna vincula Tarra-cínam dedúcta, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum virginibus Theodóra et Euphrósyna, collactá-neis suis, gloriósam

mortem oppetiit Nonis Maji, Trajáno imperatóre; quarum córpora Cæsárius diáconus sepelivit. Pancrátius, nóbili génere in Phrýgia natus, puer quatuórdecim annórum Romæ baptizátus, Diocletiáno et Maximiano imperatóribus, comprehenditur, et, cum diis sacrificáre constánter renúisset, datis cervicibus, illústrem martýrii corónam consecútus est, cujus corpus ab Octavilla matróna clam via Aurélia sepúltum est.

DIE 15 MAJI

PRO

**S. JOANNE BAPTISTA
DE LA SALLE**

CONFESSORE

Lectio ix

JOÁNNES Baptista de la Salle, Rhemis claro génere ortus, adolescens in Rheménsi académia litte-

ras ac philosophiam didicit. Clericali militiæ adscriptus, sexto-décimo ætatis anno inter canónicos Rhemenses adscitus fuit, et póstea Parísii in Sulpitiánum seminárium recéptus. Sacerdótio auctus, Sorórum a Jesu infánte, quæ puéllis educándis incumbunt, régimen suscepit, quas prudentissime moderátus est ac deféndit. Púeris de plebe religióne bonisque móribus informándis, post plúrimas contradiciónes, fundávit fratrum sodalitatem, quam a Scholis cristiánis nuncupávit, a Benedicto décimo tértio deinde confirmátam. Abdicáto canonicátu, suisque bonis in páuperes erogátis, et fundáti a se institúti regimine ex humilitáte dimisso, virtútibus et méritis onústus, obdormivit in Dómino, annos natus duo de septuaginta. Eum Leo

Papa décimus tértius primo Beatórum catálogo inséruiť, dein in album Sanctórum rétulit.

DIE 16 MAJI

PRO

SANCTO UBALDO

EP. ET CONF.

Lectio ix

UBÁLDUS, Eugúbii in Umbria nóbili género natus, a primis annis pietáte et litteris egrégie est institútus; jamque adoléscent, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis récessit. Sacerdos efféctus, patrimonium suum paupéribus et ecclésiis distribuit. Canonicórum regulárium órdinis sancti Augustini institútum suscipiens, illud in pátriam tránstulit. Ab Honório secúndo summo Pontifice ecclésiæ Eugubínæ invitus præfici-

tur, et episcopális consecrationis múnere decorátur. Factus forma gregis ex ánimo, de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutávit, et in omni virtútum genere eníťuit. Diútius infirmitatibus afflicťus, Deo indesinéťter grátias agébat. Cum multis annis ecclésiám sibi commissám summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus et miraculis clarus, quiévit in pace.

DIE 17 MAJI

PRO

S. PASCHALE BAYLON

CONFESSORE

Lectio ix

PASCHÁLIS Baylon, paupéribus piisque paréntibus in óppido Turris Formósæ in Aragónia natus, pueritiam atque adoléscentiam in gregis custódia transégit. Póstea severióri vitæ institútum

ampléxus, et órđini Fratrum Minórum adscriptus, júgiter cogitábat qua se ratióne magis magisque Christo crucifixo conformáret. Deípam Virginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem filiálibus et quotidiánis obséquiiis colébat. Erga Eucharistiam ténero et assiduo flagrávit devotiónis afféctu, quem defúnctus étiam retinére visus est, dum jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, bis óculos reserávit et clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Méritis plenus migrávit ad Dóminum, anno millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo. Eum Leo décimus tértius peculiárem cœtuum eucharisticórum, societátumque ómnium a sanctíssima Eucharístia patrónum cæléstem declarávit et constituit.

DIE 18 MAJI

PRO

SANCTO VENANTIO

MARTYRE

Lectio ix

VENÁNTIUS Camers, quindecim annos natus, christiánæ religiónis accusátus apud Antíochum, qui sub Décio imperatóre Camerino præerat, in porta civitátis præsidi se óbtulit. Quem ille, pollicitatió nibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi et vinculis astringi jussit; e quibus mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore, fumo suppósito, suspénditur. Eidem, ad præsidem íterum addúcto, omnes contúsi sunt dentes maxilæque confráctæ, atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed, inde ab Angelo eréptus, rursus stetit ante júdicem; qui, Ve-

nántio adhuc loquente, e tribunáli cécidit et in ea voce : Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans expirávit. Demum, post nova et exquisita torménta, una cum áliis decem gloriósi certáminis cursum cervicibus abscissis implévit. Quorum córpora cristiáni honorífico loco sepe liérunt, quæ Camerini, in ecclésia Venántio dicáta, cóndita sunt.

DIE 19 MAJI

Pro ix Lectione S. PETRI CÆLESTINI PAPÆ ET CONF., ea sumatur quæ in Breviario ut iv habetur.

DIE 20 MAJI

PRO

**SANCTO BERNARDINO
SENENSI**

CONFESSORE

Lectio ix

BERNARDINUS Albi-
zésca, nóbili Se-

nénsi familia ortus, inter prima grammáticæ stúdia, negléctis puerilibus ludis, pietátis opéribus ánimus inténdit, beátæ Virgínis cúltoi præcípue addictus. Caritáte et misericórdia in páuperes insignis, eórum servitio Senis in hospitáli beátæ Mariæ de Scala se mancipávit. De capesséndo religiósæ vitæ institúto deliberans, Deo sic disponénte, beáti Francisci órdenem præ ceteris optávit, in quo humilitáte, patientia, aliisque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Prædicándi ónere a superióribus suscepto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem et raucitátem, Dei ope imploráta, prodigióse ab hoc impediménto liberátus est. Urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et pectore gerébat, civium ubique discórdias ex-

stinxit, et collápsam pietátem morésque verbo et exémplo magna ex parte restituit. Libros pie doctéque conscripsit. Plenus méritis et miráculis clarus, annos natus sex ac sexaginta, in urbe Aquila in Vestinis, beáto fine quiévit.

DIE 25 MAJI

PRO

S. GREGORIO VII

PAPA ET CONF.

Lectio ix

GREGÓRIUS Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrina, sanctitate, omni-que virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsum Dei Ecclésiám illustrávit. Adoléscens religiósi hábitum induit in Cluniacénsi monastério, tantóque pietátis ardóre Deo deserviit, ut a sanctis ejúsdem cœ-

nóbii pátribus prior fúerit eléctus. Póstea factus abbas monastérii sancti Pauli extra muros Urbis, ac deínde creátus Románæ Ecclésiæ cardinális, sub summis Pontificibus Leóne nono, Victóre secúndo, Stéphano nono, Nicoláo secúndo et Alexándro secúndo, præcipuis munéribus et legatiónibus perfúntus est. Mórtuo Alexándro secúndo, unanimiter summus Póntifex eléctus, ecclesiásticæ libertátis propugnátor ac defénsor acérrimus exstitit; quapropter multa passus, et Roma discédere coáctus est. Postréma ejus moriéntis verba fuére: Diléxi justitiam et odívi iniquitatem, propterea mórior in exsílio. Migrávit in cælum, anno salutis millésimo octogésimo quinto, ejúsque corpus in cathedráli basilica Salernitána honorífice cónditum est.

DIE 26 MAJI

PRO

S. PHILIPPO NERIO

CONFESSORE

Lectio ix

Philíppus Nérius, piis honestisque paréntibus Floréntiæ natus, ampla pátrui hereditáte dimissa, Romam se cóntulit; ubi, philosophía ac sacris litteris eruditus, totum se Christo dicávit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit, et, in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem perseverans, innúmeros pene filios Christo péperit; quos verbi Dei quotidiáno pábulo, sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, aliisque piis exercitatióibus enutríri cúpiens, Oratórii congregatióem instituit. Caritáte Dei vulnerátum tanto cor ejus

æstuábat ardóre, ut cum intra fines suos continéeri non posset, sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Prophetiæ dono fuit illústris et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enituit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit, idque assecútus est, ut eos qui puritátem cólerent, ex odóre; qui vero secus, ex fœtore dignósceret. Anno salútis millésimo quingéntésimo nonagésimo quinto, octogenárius obdormívit in Dómino.

DIE 27 MAJI

PRO

S. BEDA VENERABILI

CONF. ET ECCL. DOCT.

Lectio ix

BEDA, présbyter, Girvi in Británniæ et Scótiæ finibus ortus est. Mónachus factus, vitam sic instituit, ut dum se ártium et do-

ctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil umquam de regulári disciplina remitteret. Nullum fuit doctrinæ genus, in quo non esset diligentissime versátus; sed præcípua illi cura fuit divinárum Scripturárum meditátio, ita ut, sacerdotio initiátus, sacros explanáre libros aggréssus sit; in quo sanctórum Patrum doctrinis ádeo inhæsit, ut nihil proférret nisi illórum iudicio comprobátum, eorúmdem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectione ad orationem transibat, ac vicissim ex oratione ad lectionem. Emenándis fidélium móribus, fidei vindicándæ atque adseréndæ libros plures conscripsit, quibus tantam sui apud omnes opinió- nem fecit, ut ejus scripta, eo adhuc vivénte, públice in ecclésiis legeréntur. Ætáte demum et labóribus fra-

ctus, pie obdormivit in Dómino. Eum Leo décimus tértius universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

DIE 28 MAJI

PRO

SANCTO AUGUSTINO

EP. ET CONF.

Lectio ix

AUGUSTÍNUS, Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadraginta in Angliam missus est, anno quingentésimo nonagésimo séptimo. A rege Ethelbértó Cantuáriam, ejus regni metrópolim, invitátus cum sóciis, prope eam oratórium exstrúxit. Cæléstis doctrinæ prædicatióne plerósque insulános ac regem ipsum ad christiánam fidem perdúxit, summa cum lætitia Berthæ, regis uxóris, quæ christiána erat. Jussu Gregórii ordinátus episco-

pus, sedem Cantuariensem instituit, et ab eodem Pontifice usum pállii cum facultate hierarchiæ in Anglia instituendæ obtinuit. Máximis demum pro Christo exantlátis labóribus, cum Mellitum Londinénsi ecclesiæ præfecisset, Justum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cælum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, et sepúltus est in monasterio sancti Petri, quod exinde Cantuariensium antistitum et áliquot regum conditórium fuit.

DIE 29 MAJI

PRO

**S. MARIA MAGDALENA
DE PAZZIS**

VIRGINE

Lectio ix

MARÍA Magdaléna, Floréntiæ, illústri Pazziórum génere nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arripuit. Decénnis perpétuam virginitatem vo-

vit, susceptóque hábitu in monasterio sorórum Carmelitárum, se ómnium virtútum exémpplar præbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritatem lædere posset, pénitus ignoráverit. Tanto igne divini amoris æstuábat, ut, ei feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Caritáte erga próximum excélluit; nam sæpe noctes ducebat insómnes, vel obeúndis sorórum ministréiis, vel inserviéndo infirmis occupáta, quarum aliquándo úlcerá lambens sanávit. Illud fréquenter in ore habebat : Pati, non mori. Tandem, diútino et gravi morbo exháusta, transívit ad Sponsum, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto ætátis suæ anno quadragésimo primo. Eam Clemens nonus sanctárum Virginum número adscripsit.

DIE 31 MAJI

PRO

S. ANGELA MERICIA

VIRGINE

Lectio ix

ANGELA Mericia, piis orta paréntibus, a prima ætate magna virtutum spécimina dedit, cilicio ac flagellis frequenter usa, et orationi indesinenter dedita. Paternis bonis abdicatis, ac regulam tertii Ordinis sancti Francisci amplexa, evangelicam paupertatem virginittatis laudi conjunxit, nullumque pietatis officium erga proximos omisit. Sacra Eucharistia frequentissime refecta, tanta caritatis vi ferebatur in Deum, ut sæpius extra sensus raperetur. Brixie novam virginum societatem sub certa disciplina sanctisque vivendi regulis constituit, quam sanctæ Ursulæ patrocinio ac nó-

mine insignivit. Tandem prope septuagenaria evolavit in cælum, anno Dómini millesimo quingentesimo quadragésimo sexto Kalendas Februarii. Cultum illi jámdiu exhibitum Clemens Papa decimus tertius solémni decreto ratum habuit et confirmavit. Pius vero Papa septimus sanctarum Virginum catálogo eam adscripsit.

FESTA JUNII

DIE 4 JUNII

PRO

**SANCTO FRANCISCO
CARACCILO**

CONFESSORE

Lectio ix

FRANCISCUS, dictus ántea Ascánus, ex nobili familia Caracciolo in oppido sanctæ Mariæ de Villa in Aprutio ortus est. Adlescens, graviter ægró-
tans, stáuit sese prorsus Dei proximique

mancipare servitio. Neápolim profectus et sacerdotio initiatus, contemplationi lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se præbuit assiduum. Joánni Augustino Adórno et Fabricio Caracciolo, mira Dei dispositione, adjunctus, Clericorum regularium Minorum ordinem instituit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto; quem, post obitum Adórni, sanctissime rexit, et summo studio per Hispaniam et Italiam propagavit. Erga sanctissimæ Eucharistiæ sacramentum tanto æstuabat affectu, ut noctes pene integras in ejus adoratione impenderet; quod pium exercitium, veluti sui ordinis tesseram, perpetuo in eo servandum constituit. Tandem prophetiæ dono et cordium scrutatione ditatus, quadragési-

num quartum annum agens, in oppido Agnóni in Aprutio lethali febre correptus, in Dómino obdormivit pridie Nonas Júnii, anno millésimo sexcentésimo octavo. Sacrum ejus corpus, Neápolim delatum, in ecclesia sui ordinis conditum est.

DIE 5 JUNII

PRO

SANCTO BONIFATIO

EP. ET MART.

Lectio ix

BONIFATIUS, antea Winfridus appellatus, apud Anglos natus est exeunte sæculo séptimo. Monasterium ingressus et sacerdotio auctus, magno animarum lucro in prædicatoris munere est versatus. Zelo augendæ fidei accensus, apud Frisones Evangelium prædicavit. In Angliam reversus, cum per biennium monasterio sanctissime præfuis-

set, superiōris mū-
nere abdicāto, Romam
se cōtulit, ubi a Gre-
gōrio secūdo Bonifā-
tii nōmen accēpit, et
in Germāniam missus,
Thuringiæ Saxoniæ-
que pōpulis Christum
annuntiāvit. Ad Frī-
sones revēsus, cum
sancto Willibrōrdo,
magno fructu Evangē-
lium prædicāvit. Mox
Romam accersitus,
episcopāli dignitāte
insignitur, et in Ger-
māniam iterum profē-
ctus, Hāssiam et Thu-
ringiam ab idololatriæ
reliquiis pēnitus ex-
purgāvit. Sedis Apo-
stolicæ legātus creātus
et Moguntinus archi-
episcopus, plures erē-
xit, et, per se vel per
discipulos, admini-
strāvit ecclēsas. Fri-
sōnibus demum ad
idololatriam relāpsis
Evangēlium prædicāre
rursus aggrēssus, cum
Eōbano coepiscopo
multisque āliis, juxta
Bornam flūvium cru-
ēnta cæde perēptus,
martýrii palmam ac-

cēpit. Ejus corpus in
Fuldēnsi monastērio
cōnditum est.

DIE 6 JUNII

PRO

SANCTO NORBERTO

EP. ET CONF.

Lectio ix

NORBERTUS, nobilis-
simis parēntibus
natus, adolescens li-
berālibus disciplinis
eruditus, in ipsa póstea
imperatōris aula, spre-
tis mundi illécebris,
ecclesiasticæ militiæ
adscribi vóluit. Sacris
initiātus, prædicatiōni
verbi Dei se totum de-
dit. Innúmeros hæré-
ticos ad fidem, pecca-
tōres ad pœnitētiā,
dissidētes ad pacem
et concórdiam revo-
cāvit. Desértum lo-
cum, qui Præmonstrā-
tus dicebātur, in Lau-
dunēnsi diocēsi sibi
delēgit; ibique, tréde-
cim sóciis aggregātis,
Præmonstratēsem ór-
dinem instituit, qui mi-
rífice propagātus est.
Archiepiscopus Mag-

deburgensis, licet reluctans, creatus, ecclesiasticam disciplinam, cælibatum præsertim, constanter propugnâvit. Rhemis in concilio Innocentium secundum egregie adjuvit, et Romam cum aliis episcopis profectus, schisma Petri Leonis compræssit. Magdeburgi obdormivit in Domino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Junii.

DIE 10 JUNII

PRO

SANCTA MARGARITA

REGINA, VIDUA

Lectio ix

MARGARITA, ex régia Anglorum stirpe in Hungaria nata, post exactam summa cum pietate pueritiam, una cum genitore, qui a sancto Eduardo patruo, Anglorum rege, ad patèrni regni fastigium vocabatur, in Angliam, dein in Scotiam venit. Ibi, cum ex matris império Sco-

torum regi Malchólmo tertio nupsisset, sanctimóniæ et pietatis opèribus annis triginta toti regno profuit. Máxima erat in ea vitæ austèritas et flagrantissimum erga próximos caritatis stúdi-um, præsertim in egénos; pro quibus aléndis, non semel exháusit ærarium. Demum acerbis dolóribus et diuturno morbo patientissime tolerátis, animam Deo reddidit quarto Idus Junii. Quo témporis moménto facies ejus, mácie ac pallóre foedata, insólita quadam venustáte reflóruit. Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ patrónam accepta, ubique terrarum religiosissime cólitur.

DIE 11 JUNII

PRO

SANCTO BARNABA

APOSTOLO

Lectio ix

BÁRNABAS Levítes, Cýprius genere,

cum Paulo Apóstolo ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro—véndito quem habébat, redáctam ex eo pecúniám áttulit Apóstolis. Missus Antiochiam prædicatió-
nis causa, multos ibi, ad Christi fidem convérsos, suis hortatió-
nibus confirmávit. Inde proféctus cum eó-

dem Paulo, multas urbes regionésque summa cum audiéntium utilitaté peragrávit. Postrémo, digréssus a Paulo, una cum Jo-
ánnē, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum, ibique, séptimo Nerónis anno, ad apostólici mún-
neris laudem martýrii corónam adjúnxit.

INDEX ALPHABETICUS

FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

QUORUM HABETUR VEL SALTEM INDICATUR

LECTIO IX

PARS VERNA

Achillei et Sociorum Mm.	20
Angelæ Mericiæ Virg.	29
Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct.	8
Antonini Ep. et Conf.	19
Apparitio S. Michaëlis Archangeli.	18
Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct.	14
Augustini Ep. et Conf.	27
Barnabæ Ap.	32
Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct.	26
Bernardini Senensis Conf.	24
Bonifatii Ep. et Mart.	30
Caji et Soteris Pp. et Mm.	9
Catharinæ Senensis Virg.	13
Cleti et Marcellini Pp. et Mm.	11
Domitillæ Virg. et Sociorum Mm.	20
Fidelis a Sigmaringa Mart.	10
Francisci de Paula Conf.	3
Francisci Caracciolo Conf.	29
Georgii Mart.	10
Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct.	18
Gregorii VII Papæ et Conf.	25
Hermenegildi Mart.	6
Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct.	4
Joannis ante Portam Latinam.	16
Joannis Baptistæ de la Salle Conf.	21
Justini Mart.	7
Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct.	5
Marcellini et Cleti Pp. et Mm.	11
Margaritæ Reginæ, Vid.	32

Index alphabeticus

35

Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg.	28
Michaëlis Archangeli Apparitio.	18
Monicæ Viduæ.	15
Nerei, Achillei et Domitillæ Virg., ac Pancratii Mm.	20
Norberti Ep. et Conf.	31
Pancratii et Sociorum Mm.	20
Paschalis Baylon Conf.	22
Pauli a Cruce Conf.	11
Petri Mart.	12
Petri Cælestini Papæ et Conf.	24
Philippi Nerii Conf.	26
Pii V Papæ et Conf.	16
Soteris et Caji Pp. et Mm.	9
Stanislai Ep. et Mart.	17
Ubaldi Ep. et Conf.	22
Venantii Mart.	23
Vincentii Ferrerii Conf.	5

Concordat cum originali.

Turonibus, die 21 Februarii 1921.

A. FLEURY.

Imprimatur.

Turonibus, die 23 Februarii 1921.

† ALBERTUS
ARCHIEPISC. TURON.

LECTIO

AD MATUTINUM LEGENDA

JUXTA RUBRICAS

~~~~~

PARS VERNA

DIE 24 MARTII

Pro SANCTO GABRIELE

ARCHANGELO

LECTIO IX

Homilia sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 1 supra Missus est n. 2

ISSUS est Angelus Gábriel a Deo. Non árbitor hunc Angelum de minóribus esse, qui quálibet ex causa crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intéllegi datur, quod interpretátum, Fortitúdo Dei dicitur : et quia non ab áliquo

álio forte excellentióre se (ut ássolet) spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósito est, A Deo. Vel ideo dictum est, a Deo, ne cui, vel beatórum spírituum suum Deus, ántequam Virgini, revelásse putétur consiliū, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle; qui útique tantæ inter suos inveniri potúerit excellentiæ, ut tali et nómine dignus haberétur et núntio.

Te Deum laudámus.

Concordat cum originali.

Turonibus, die 22 Junii 1923.

A. FLEURY

Imprimatur.

Turonibus, die 5 Julii 1923.

† ALBERTUS
ARCHIEPISC. TURON.

